A.V. Trehlebov

Koshchuny Finist Yasnogo Sokol z Rosji

SŁUCHAJ, DZIECI WIELKIEJ RASY

I potomkowie rodzaju niebiańskiego, moje słowo.

PAMIĘTAJ I OPUBLIKUJ SWOICH POTOMKÓW.

PRZYSZŁOŚĆ DLA CAŁEGO ŻYCIA

WPŁYWY Z PRZESZŁOŚCI

TWÓRZ SWOJĄ PRZYSZŁOŚĆ DLA SIEBIE,

NAPĘDZANE MIŁOŚCIĄ ŻYJĄCĄ W SERCU.

JEŚLI NIGDY NIE BYŁO W PRZESZŁOŚCI

MIŁOŚĆ W TWOICH SERCACH I RODZAJACH,

NIE MA PRZYSZŁOŚCI NA TWOJE URODZENIE,

ZNACZENIE ŚWIĘTNIE OBECNE.

NA WSZYSTKO, CO ZROBISZ NA URODZENIE

A twoi potomkowie obrócą się w popiół.

PAMIĘTAJ, ŻE W SERCU BĘDZIE MIŁOŚĆ -

OZNACZA TWOJE URODZENIA PRZYSZŁOŚĆ.

Słowo Mądrości Maga Velimudra.
Wedy słowiańsko-aryjskie. Książka. 3.

Poświęcony przebudzeniu

pierwotnie rosyjska Rodoveria

i kultury słowiańsko-aryjskiej -

Vdeniya, Autokracja i Rosja

NA CHWAŁĘ PROFESORA!

NA CHWAŁĘ RODZINNYCH BOGÓW!

NA CHWAŁĘ RODZAJU SŁOWIŃSKICH BARANÓW!

NA CHWAŁĘ ZIEMI ROSYJSKIEJ!

Wam, drodzy bogowie słowiańsko-aryjscy -

Przodkom moich przodków wywyższam tę chwałę,

aby wasza Mądrość i Moc znów nami rządziły

i umocnił nas na drogach, które przez Ciebie wskazałeś,

aby nasze myśli napełniły się czystą rozkoszą

i ponownie zabłysnął dla wszystkich ludów Rasy

Światło pierwotnie rosyjskiej Rodoverii!

Mając nadzieję na pomoc Przodków,

świadomi niezmiernej wagi zadania

i słabość własnej siły,

Pośpieszę, aby zrobić swoje

w tę wielką rzecz.

WĘD, BŁOGOSŁAWI!

WPROWADZENIE

Na próżno zapominamy

męstwo minionych czasów

i nigdzie nie idziemy.

Więc patrzymy wstecz i mówimy

jakbyśmy się wstydzili wiedzieć

po obu stronach Pravi i Navi

i poznaj i zrozum swój własny sposób.

Książka Velesova[1] ***[Książka Velesa - tłumaczenie na współczesny rosyjski pism Trzech Króli VIII - IX wieku. OGŁOSZENIE Odnośnie do tych tekstów i ich badaczy, patrz część pierwsza, rozdz. 3.]***

Błogosław Wszechmogący, powiedz staruszkowi,

Ze zwyczajów, wierzeń i tradycji

Zdejmowanie maski odwiecznego zniesławienia,

Powiedz całą prawdę o Rosji.

Vedagor

Doktor filozofii i magister nauk ścisłych, radca stanu Jegor Iwanowicz Klassen, w swoim badaniu „Nowe materiały do historii starożytnej Słowian w ogóle, a zwłaszcza Slavs-Russ przed czasów Ruryków, z lekkim zarysem historii Rosji przed narodzeniem Chrystusa” napisał:

„Branie żywego udziału w przeszłych czynach naszych przodków, podziwianie ich chwały i wielkości, a także z doświadczeń, zarówno błyskotliwych, jak i gorzkich, tworzenie praw dla własnego życia, zawsze było uderzającą cechą charakteru każdego w jakiś sposób oświeconego ludu, który przekroczył już granicę politycznego niemowlęctwa. i osiągnięte poprzez doświadczenie i rozumowanie wewnętrznej samoświadomości. Te uczucia są tak bliskie i naturalne dla ludzkiego serca, że nie ma potrzeby ich udowadniać. Tylko bezduszny kosmopolita może być obojętny na swoich rodaków, bo samolubstwo już zabiło w nim zarodki najwyższych uczuć i aspiracji. I dlatego bez względu na to, co człowiek robi, bez względu na to, czym poświęca pracującą część swojego życia, podczas jego odpoczynku historia Ojczyzny zawsze znajdzie do niego dostęp i schronienie w jego sercu. Bohater, po złożeniu obraźliwej zbroi, mędrca,**[2]**[E.I. Klassen "Nowe materiały do starożytnej historii Słowian". M., 1854.] .

Kronika dziedzictwa przodków to obrona Prawdy przed buntem przeciwko niej, oczywiście i potajemnie, zaprzeczeniem. Jednostki i narody działające w tej walce są niczym innym jak świadomymi i nieświadomymi narzędziami

ruchów Ducha Prawdy i Dwulicowego Ducha nieprawdy. Całe doświadczenie ludzkości jest jasnym przeglądem Boskich dróg, na których należało ją wychowywać i doskonalić: świadomość narodów o ich istnieniu jest mocą zachowania duchowości tych ludów, podczas gdy wypaczanie dziedzictwa ich przodków i oddzielenie od ich korzeni przodków pogrąża je w otchłań demonicznego chaosu codziennej cywilizacji. Myśli osoby zniewolonej codziennością nie są daleko od kuchni i sypialni i są pozbawione mocy wnikania w najgłębszy sens życia. Tak więc, marnując swój dzień, człowiek ulicy nie szuka tylko wiedzy, ale nawet prostej edukacji.

Ten poziom świadomości jest nieuniknionym krokiem w rozwoju każdego człowieka. Dla dalszego wzrostu konieczne jest uświadomienie sobie wieczności życia. Pozwoli ci to wyzwolić się z niewoli uroku rzeczy i namiętności wokół ciebie, zrzucić jarzmo przywiązania do nich, uwolnić się z okowów uprzedzeń i ujrzeć światło na swojej drodze.

Przez wiele stuleci doświadczenie ludzkości kształtowało się w wyniku walki światłych i ciemnych zasad - boskich i demonicznych, potomków bogów i stworzeń - i od niepamiętnych czasów Rosja była bastionem sił światła w tej walce. Wartość**[3]**[Dalej - autorska interpretacja znaczenia słów.] To słowo brzmi: „rósł” - oznacza wzrost, wzrost; „To” - blask, światło, lekkość; to znaczy Rosja jest siłą zwiększającą jasność. Dlatego Rosja jest jedynym krajem, który nosi miano „święty” - Lekka, Lekka Rosja (próbując ukryć prawdę o świetlistości Początku, demony zastąpiły w świetlistych słowach literę „e” literą „I”, zamiast „światła” okazało się, że „święte”, zamiast „ światło "-" święty ").

Cała białoskóra populacja naszej Ziemi nazywa się RASA, co oznacza - biała, czysta, lekka, pierwotna. Stąd słynne łacińskie powiedzenie: „Tabula rasa” („Tabula rasa”) - białe, czyste prześcieradło. Dlatego nie może być ani żółta, ani czerwona, ani nawet czarna. Są różne ludy i narody, to znaczy są „nasze”, a nie „nasze”. Dlatego jest wiele narodów i ludów, ale Rasa jest jedna. Od słowa „RASA” pochodzi angielskie imię narodu rosyjskiego: „Rosjanin” (Rashen), a dla Rosji: „Rosja” (Rasza), czyli Rasa. Wynika z tego, że „Rosjanin” to ten, który należy do ludu o białej skórze, czyli do Rasy.

Przedstawiciele Rasy jako pierwsi zamieszkali na tej planecie. Około 1,5 miliarda lat temu przybyli z Ziem (planet) znajdujących się w konstelacjach Ursa Minor i Ursa Major, Leo, Cygnus i Cassiopeia. Różnią się od siebie kolorem tęczówki oczu, który zależy od widma światła ich rodzimych słońc: srebrnooki (szarooki) - Da'Aryanie, zielonooki - H'Aryjczycy, niebieskoocy - Jasnooki, ognistooki (k'Arig-eyed) - Rassen.

Da'Aryanie mają cechy przywódców wojowników. Zawsze byli dowódcami kosmicznych statków wyścigu. H'Aryjczycy mają cechy duchownych. Pełnią obowiązki nawigatorów. Svetorussians mają cechy rzemieślników i są technikami na tych statkach. Raseny są bardzo towarzyskie i towarzyskie, więc są zajęci obsługą załogi statku.

Sprzymierzeńcami Rasy w kosmicznej wojnie z siłami ciemności byli ludzie o skórze koloru wschodzącego słońca, czyli o żółtej skórze (teraz są to Chińczycy, Japończycy itp.) Oraz ludzie o skórze w kolorze zachodzącego słońca, czyli czerwonoskórzy (są to Inkowie, Majowie, Aztekowie, Indianie północnoamerykańscy) , nasze ludy północne itp.). Zgodnie z umową Rasa dała im określone terytorium do życia na tej planecie.

Po stronie naszych przeciwników walczyli ludzie o ciemnej karnacji, czyli ludy murzyńskie. Podczas działań wojennych ich planeta została zniszczona, a ci, którzy pozostali w kosmosie, byli skazani na zagładę. Dlatego Rasa, kierując się współczuciem, przydzieliła im również terytorium nieodpowiednie do życia dla białych ludzi (bagienna dżungla równikowa).

Ludzie są istotami zrodzonymi z Boga. Na przykład przedstawicielami Rasy są dzieci Peruna, wnuki Dazhboga, prawnuki Svaroga, prawnuki Vyshen (Najwyższego Boga), to znaczy narodzili się z bogów i są ich dziećmi. Ale oprócz istot zrodzonych przez Boga istnieją w przestrzeni istoty stworzone przez Boga, czyli stworzenia. Na przykład Żydzi twierdzą, że pochodzą z istot stworzonych (stworzeń): Adama (który został sztucznie stworzony z prochu przez żydowskiego boga plemiennego - Sabaoth-Jehowę-Jahwe) i Ewy (stworzonej z żebra Adama; to znaczy jest klonem). Istoty stworzone, w przeciwieństwie do tych, które narodziły się z Boga, nie są zdolne do odrodzenia się (reinkarnacji), nie mają sumienia (wspólne przesłanie z ich gatunkiem), nie są w stanie wykarmić duszy (ciało Divya), zdobyć ciała światła - polowej formy życia (ciało świetlne) i stać się Osobowość. Istoty zrodzone z Boga są dziećmi Boga i wielbią Bogów jako swoich przodków. Stworzenia są niewolnikami swojego Stwórcy i pod groźbą kary oddają Mu cześć i sprawiają mu przyjemność. Są to kosmiczne pasożyty, ponieważ mogą istnieć jedynie poprzez pasożytowanie na organizmach planet i społeczeństwach ludzkich.

W słowiańsko-aryjskich Wedach mówi się, że rodowym domem wielu klanów Rasy, żyjących obecnie na Ziemi Midgardu (tej planecie), jest Ziemia Ingard, obracająca się wokół Wielkiego Złotego Słońca (współczesna nazwa Beta Lwa) z okresem 576 dni. Ma duży i mały księżyc z okresami orbitalnymi odpowiednio 36 i 9 dni. W starożytności miała miejsce Wielka Assa - Wielka Wojna Bogów Światła z Siłami Ciemności, które przybyły z piekła. Takie wielkie bitwy toczą się w regularnych

odstępach czasu: „po wygaśnięciu kręgu swarogów (słowiańsko-aryjski zodiak) i dziewięćdziesięciu dziewięciu kręgów życia”, czyli po 40 176 latach. W jednej z bitew Whitemar (duży statek kosmiczny zdolny do przewiezienia do 144 Whitemanów - małych latających statków) w swoim łonie rozbił się i został zmuszony do lądowania na Ziemi Midgardu. Na Vaitmar byli przedstawiciele czterech ludów sprzymierzonych ziem Wielkiej Rasy: klanów Aryjczyków - H'Aryjczyków i D'Aryjczyków oraz klanów Słowian - Rasenów i Svetorusów. Po naprawie Vaitmary część załogi poleciała na Ziemię Ingard, a część pozostała na Ziemi Midgardu. Dzieci tych, którzy pozostali na ziemi Midgardu, zaczęto nazywać Asami - potomkami Niebiańskich Bogów. Po tym nastąpiło przesiedlenie ludności Rasy z ziemi Ingard do Midgardu, do Daariya - kontynentu na biegunie północnym.

Istnieją legendy, że Perun, Bóg Patron wszystkich wojowników i wielu klanów Wielkiej Rasy, kilkakrotnie poleciał na Ziemię Midgardu, aby opowiedzieć ludziom o wydarzeniach, które miały miejsce i co czeka Ziemię w przyszłości, o nadejściu Mrocznych Czasów, kiedy rękaw nasza galaktyka, która ma strukturę swastyki, przejdzie przez przestrzenie podlegające siłom Dark Worlds of Hell. W tym czasie Bogowie Światła przestają odwiedzać swoje ludy, ponieważ nie przenikają do obcych przestrzeni poddanych siłom Ciemnych Światów. Wraz z wyjściem naszej galaktyki z przestrzeni Ciemnych Światów, Bogowie Światła ponownie zaczną uczęszczać do rodzajów Wielkiej Rasy. Te jasne czasy rozpoczną się w Święte Lato 7521 r. Od stworzenia świata (rozejm) w Świątyni Gwiezdnej lub w 2012 r. Bóg Perun dał ludom Rasy przykazania i ostrzegał przed przyszłymi wydarzeniami przez 40176 lat. Ta informacja została zapisana przez naszych przodków w dziewięciu kręgach (książkach) Santii Veda of Perun.

Po tym, jak rasa podbiła Ziemię Midgard z różnych Niebiańskich Sal (systemów gwiezdnych), zaczęli przybywać na nią ludzie o różnych kolorach skóry. Sprzymierzeńcami Rasy w walce z Siłami Ciemności byli ludzie z Sali Wielkiego Smoka, którzy mieli żółtą skórę. Pozwolono im osiedlić się na Ziemi, ustalając swoje miejsce zamieszkania podczas wschodu Słońca Yarila (współczesne Chiny). Innemu sprzymierzeńcowi, ludziom z Sali Ognistego Węża, którzy mają czerwoną skórę, przydzielono miejsce zamieszkania w miejscu ustawienia Słońca Yarila - ziemi za Oceanem Atlantyckim (kontynent amerykański). Czarnym przydzielono ziemie leżące na południu - kontynent afrykański i część Hindustanu. Następnie wrogowie rasy, przedstawiciele świata Pekelny, potajemnie przeniknęli do ziemi Midgardu, więc nie mają pewnej ziemi do życia. Mają szarą skórę i ciemne oczy. Pierwotnie byli biseksualni (hermafrodytami), może być żoną lub mężem (w zależności od faz księżyca zmieniała się ich orientacja seksualna). Wedy mówią, że te stworzenia

malują twarze farbami, aby przypominać ludzi i nigdy nie zdejmują swoich ubrań w miejscach publicznych, aby ich istota nie została ujawniona. Tworzą wszelkiego rodzaju fałszywe kulty religijne i celowo próbują zniszczyć lub oczernić kulturę i wiarę rasy. Wszystkie ich myśli dotyczą władzy, bo pogrzebią się we wszystkim, co do nich nie należy. Celem tych Obcych jest złamanie proporcjonalności panującej w Świecie Światła i zniszczenie potomków Niebiańskiego Klanu i Wielkiej Rasy, ponieważ tylko oni mogą przyznać godną odrzucenie Siłom Piekła. Za pomocą kłamstw i pochlebstw penetrują kult ludzi i zdobywając zaufanie, zaczynają rozumieć dziedzictwo swoich przodków. Wszystko, czego się nauczyli, interpretują na swoją korzyść i ogłaszają się posłańcami Boga, ale przynoszą światu tylko spory i wojny. Stosując przebiegłe i występne czyny, odwracają młodych ludzi od Mądrości, uczą ich bezczynności, nieprzestrzegania tradycji ojców. Szare stworzenia nie znają Honoru i Niebiańskiej Prawdy, ponieważ w ich sercach nie ma Sumienia.

Aby osiągnąć swoje samolubne cele, szarzy wciąż próbują narzucić ludziom ideę równości wszystkich ludzi, niezależnie od koloru skóry, i promują małżeństwa międzyetniczne. Ale znający się na rzeczy ludzie wiedzą, że ludzie o białej skórze mają 16 kanałów percepcji świata (8 męskich i 8 żeńskich); żółtoskóry mają 12 kanałów (6 samców i 6 samic); szara - 10 kanałów (5 mężczyzn i 5 kobiet); Redskins - 9 kanałów (5 męskich i 4 żeńskie); czarne - 6 kanałów (3 męskie i 3 żeńskie). Dlatego skrzyżowanie przedstawicieli różnych narodów może mieć maksymalnie 14 kanałów, ale nieuchronnie tworzą one niestabilny, zniekształcony system postrzegania świata, prowadzący do największego odsetka śmiertelności, szaleństwa i samobójstw. Dzieje się tak, ponieważ każdy naród ma swojego własnego narodowego egregora (pole informacyjne i energetyczne), własnego przywódcę, ich duchy służby, a pół-rasy nie są w stanie w pełni połączyć się z żadnym ludem, mają patronat swojego przywódcy i opiekę duchów służby. Dlatego pędzą z jednej skrajności w drugą.

Przedstawiciele ludów o białej skórze mają wyobraźnię, która pozwala im wymyślać i tworzyć. Ludzie o żółtej skórze mogą to tylko poprawić i upiększyć. Czerwonoskórzy są tylko dobrymi strażnikami tego, co otrzymano. Czarni dobrze dogadują się z naturą, ale jeśli zostaną od niej wyrwani i przeniesieni do sztucznego siedliska, zamieniają się w niewolników lub niszczycieli. Osoby o szarej skórze mogą pasożytować tylko na cudzej własności.

W czasie zagospodarowania niezamieszkałych obszarów północnej części Eurazji przez starożytnych Rosjan, kiedy to Morze Śródziemne, Morze Czarne, Kaspijskie i Aralskie stanowiły pojedynczą barierę wodną na drodze na północ od czarnych (murzynów) plemion, w rejonie słowiańsko-

aryjskim.**[4]**[Aryjczycy, Aryowie, Aryjczycy (w terminologii zachodnioeuropejskiej - Aryjczycy) są wyznawcami kultury wedyjskiej. Słowianie - gloryfikując Wszechmocnego we wszystkich przejawach („chwała” - chwała; „yang” - pozytywna, męska, słoneczna, twórcza energia Wszechmogącego; „in” - negatywna, kobieca, księżycowa, niszczycielska energia Wszechmogącego).] Środowisko wyrwane z centrum rezydencja - Arctida**[pięć]**[O Arctidzie - ojczyźnie starożytnych Rosjan patrz część pierwsza, rozdział 1] zaczęli pojawiać się ludzie, którzy nie chcieli żyć zgodnie z kulturą wedyjską**[6]**[Wedy - od słowa „rządzący”, kultura to kult światła („ur” - światło).] Starożytni Rosjanie. Słowianie wypędzali takich odstępców z pierwotnej wiary ze swego rodzaju, nazywając ich smerdami. Ci wyrzutkowie zaczęli osiedlać się w odległych miejscach i stopniowo gromadzić się w oddzielnych plemionach, głosząc swój prymitywny sposób życia, oparty na zniekształconym wedyjskim świetle świata; wśród nich pojawiali się zarówno ich przywódcy, jak i ich „duchowieństwo”. Kiedy opanowano lądową drogę do Afryki, smerdowie zmieszali się z plemionami Negroidów. W zależności od stopnia degeneracji ich mowa była zniekształcona, pojawiły się plemiona z własnym językiem - inne ludy, inne języki.

To właśnie ci apostaci słowiańsko-arian, których później zaczęto nazywać „poganami”. Nie byli w stanie zrozumieć istoty Rodihood i zrealizować Najwyższego jako Osobę i dlatego zaczęli wyznawać monoteizm lub politeizm. W ten sposób odeszli od mądrości kultury wedyjskiej.

Teraz stworzenia, które osiedliły się na całym świecie, zniekształcają - lub nawet po prostu niszczą - nie tylko tradycje Rosji, ale sięgając do najbardziej intymnych, zniekształcają teksty kronik, które mówią o głębi moralności, duchowości rosyjskiej oryginalności. Umniejszając i oczerniając dziedzictwo Rosji wszelkimi dostępnymi środkami, ukrywając wszystko brzydkie we własnym dziedzictwie, z demoniczną wyrafinowaniem próbują wywyższyć każde obce plemię.

W ubiegłym stuleciu, oznaczając istotę stosunku „oświeconych” pisarzy do narodu rosyjskiego, Ya.A. Brafman (1825-1879), autor The Book of Kagal, napisał:

„Wszystko, co jest złym rosyjskim, jest tutaj celowo przenoszone na scenę, nie dlatego, że jest zły, ale dlatego, że jest rosyjski. Brud zbiera się tutaj nie po to, aby oczyścić chatę, ale po to, by rzucić ją w twarz właścicielowi. "

Niemniej bezstronna relacja ze starożytnych wydarzeń, oparta na prawdziwym materiale z wydarzeń, ujawnia wiodącą rolę Słowian w rozwoju kultury światowej.

Nasza przyszłość zależy od tego, czy jesteśmy teraz w stanie przywrócić ciągłość pierwotnie rosyjskiego wedyjskiego stylu życia, uznać siebie za

strażników, następców i obrońców wielkiego przeznaczenia Rosji, duchowych skarbów dziedzictwa RASY, liczących miliardy lat i pochodzących z kosmosu. Dołączenie do życiodajnych korzeni NASZEGO RODU przyniesie nam duchowe i społeczne doświadczenie NASZYCH przodków i da szansę na pozbycie się pasożytniczej plagi - potęgi kłamców, z której Lekka Rosja cierpi od tysiąca lat:

NASZ OJCIEC! NASZ RODZAJ!

PROWADŹ NAS W POKUSIE

I WYBIERZ NAS OD ZŁA!

Aby zdobyć przyczółek w przywracaniu rosyjskiej samoświadomości i wyjść z tysiącletnich kłopotów, konieczne jest przede wszystkim przywrócenie ludziom ich dziedzicznej pamięci. Tylko pamiętając „skąd wzięła się ziemia rosyjska”, w których światach kosmosu błogosławione korzenie, które żywiły życie słowiańsko-aryjskich przez miliardy lat, możesz ZREALIZOWAĆ SIEBIE, SWÓJ DROGĘ, SWÓJ CEL, SWÓJ CEL.

Wiedzcie, dzieci Wielkiej Rasy,

że tylko ten prawdziwy potomek Bogów,

kto potrafi tworzyć i tworzyć

dla dobra jego starożytnej rodziny,

na chwałę wielkości swojej Ojczyzny

i starożytnej pierwotnej wiary.

Słowo Mądrości Maga Velimudra
Wedy słowiańsko-aryjskie

DLA NIEWOLNIKÓW

Witam was szczerze, bracia,
Ze wszystkich krańców Słowian,
Pozdrawiamy was wszystkich, bez wyjątku!
Uczta rodzinna jest gotowa dla każdego!
Nic dziwnego, że dzwoniła do ciebie Rosja

W święto pokoju i miłości;
Ale wiedz, drodzy goście,
Nie jesteście tutaj gośćmi, jesteście wasze!

Jesteś tutaj w domu, a bardziej w domu,
Niż tam, w domu, -
Tutaj panowanie jest nieznane
Władze obcojęzyczne,
Tutaj, gdzie władza i obywatelstwo
Jeden język, jeden dla wszystkich
I nie bierze się pod uwagę słowiaństwa
Za poważny grzech pierworodny!

Chociaż wrogi los
I rozstaliśmy się
Ale wciąż jesteśmy jednym ludem
Synowie samotnej matki;
Ale nadal jesteśmy braćmi!
Tego w nas nienawidzą!
Rosja ci nie wybacza,
Rosja - nie wybaczają ci.

Wprawia ich w zakłopotanie i ku przerażeniu,
To cała słowiańska rodzina
W obliczu zarówno wroga, jak i przyjaciela
Po raz pierwszy powie: - To ja!
Z nieustannym wspomnieniem
O długim łańcuchu złych krzywd
Słowiańska samoświadomość,
Jak przeraża ich kara Boża!

Dawno temu na europejskiej ziemi
Gdzie kłamstwa stały się tak bujne
Dawno temu przez naukę faryzeuszy
Powstała podwójna prawda:
Dla nich - prawo i równość,
Dla nas - przemoc i oszustwo,
I naprawił starożytność
Oni, podobnie jak dziedzictwo Słowian,

I co trwało przez wieki
Nie wyczerpuj się i podbijaj
I grawituje nad nami -
Ponad nami, zebrani tutaj ...
Nadal boli od dawnych bólów
Wszystkie czasy współczesne ...
Pole Kossowo nie zostało dotknięte,
Biała Góra nie została zburzona!

A między nami - spory wstyd, -
W słowiańskim, rodzimym środowisku,
Tylko on zostawił ich hańbę
I nie został poddany ich wrogości,
Kto jest dla nich zawsze i wszędzie
Złoczyńca był najważniejszy:
To tylko nasi Judaszowie
Zaszczycają swoim pocałunkiem.

Zhańbione plemię świata
Kiedy zostaniesz ludem?
Kiedy czas zostanie zniesiony
Twoja walka i przeciwności,
A wołanie o zjednoczenie wybuchnie,
A co nas dzieli, upadnie?
Czekamy i wierzymy w Opatrzność -
Zna dzień i godzinę ...

I ta wiara w prawdę o Bogu
Nasza klatka piersiowa nie umrze,
Chociaż jest wiele ofiar i dużo żalu
Patrzymy także w przyszłość ...
On żyje - Najwyższy Dostawca,
A jego dwór nie zawiódł,
A słowo to król-wyzwoliciel
Bo rosyjski będzie limit ...

F.I. Tyutchev

PRZEJŚCIE

Pomóż im, panie, niespokojny,
Spragniony wiedzy szlachcice ...
Droga nie jest dla nas łatwa,
Ojciec! Przestrzegaj naszych aspiracji.
Gdziekolwiek spojrzysz - wszędzie toczy się życie;
Opętani przez żądzę zysku,
Duch jest płytki, ale czujemy, że prawda się rozpryskuje
W niewyczerpanym morzu Słowian!
Odrażający dla nich haniebny swędzenie handlu,
Podły interes zmieniał podłość.
Rzemiosło, sztuka, uprawa roli -
Właśnie to wybraliście z wyczuciem dla nich.
Ale co za okrutna zniewaga
Chciwy świat stopniowo im zagraża.
Oświeć ich głęboką pamięcią,
Aby słowo stało się dla nich tarczą.

Więc zawsze przed nikczemną intrygą,
W walce między egoizmem a dobrem
Wybrane przez ich własną książkę
Jak w walce z niezawodnym toporem.

Y. Gurkovskaya

CZĘŚĆ I.

POCHODZENIE SŁOWIŃSKICH BARANÓW

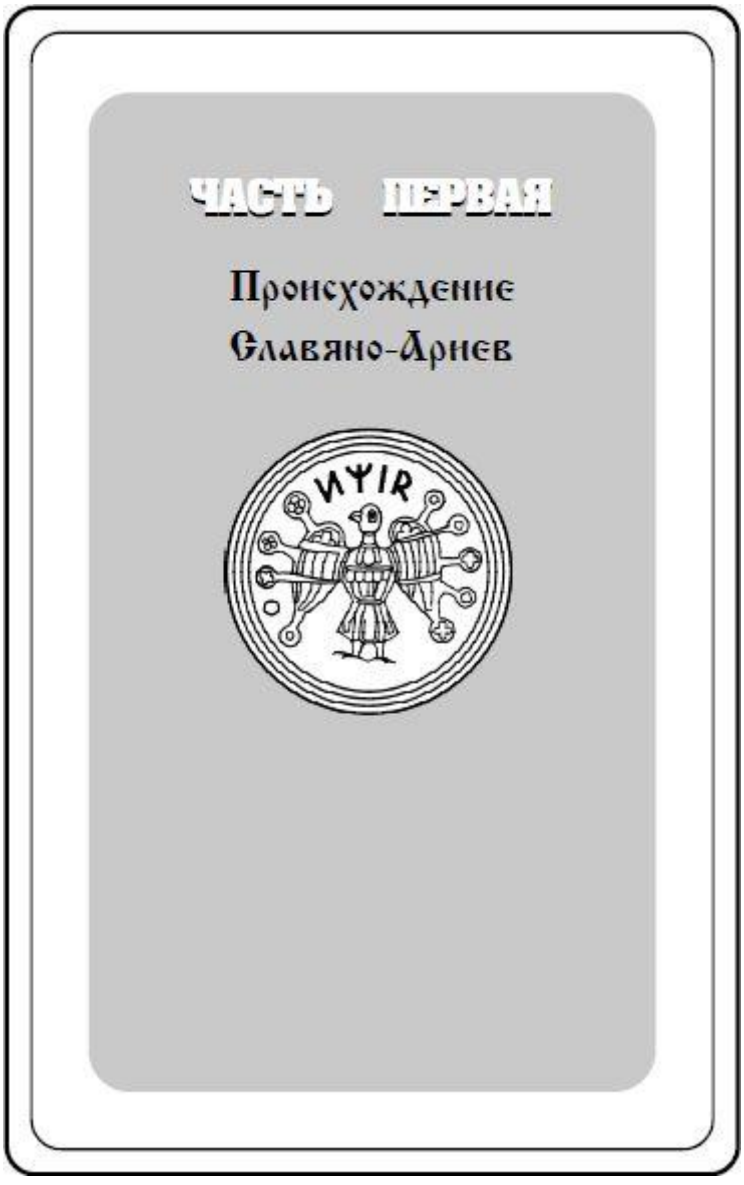

Rozdział 1.

ORYGINALNE CENTRUM OSADNICTWA SŁAWIŃSKIEGO

Jesteśmy synami wielkiej Rosji,

który powstał z północy.

Książka Velesova

Nasze gardło uwolni ciszę

Nasza słabość rozpłynie się jak cień

I nagroda za noce pełne rozpaczy

Będzie wieczny dzień polarny ...

VS. Wysocki

Starożytne źródła pisane przyniosły do naszych czasów informacje o niesamowitym kraju - Daariya, który znajdował się na biegunie północnym i był domem przodków starożytnych Słowian-Aryjczyków.

Zoroastryjsko - mazdejskie legendy mówią, że „wiele, wiele tysiącleci temu, w pobliżu Morza Północnego, gdzie obecnie leży pas Arktyki, panował inny klimat, podobny do klimatu krajów południowej Europy - Grecji, Włoch i Libanu". „Avesta", irański pomnik zaratusztrianizmu, opowiada o „początku świata", gdzie słońce, Hvar, nigdy nie zachodzi, gdzie „… dzień jest tym, co rok", i wspomina o górze High Khara, rozciągającej się „po całej ziemi" Z Zachodu na Wschód "(obecnie ten grzbiet znajduje się na dnie Oceanu Arktycznego).

Ten wspaniały kraj, według indyjskiego naukowca Balgangadhara Tilaka (1856-1920) w jego książce „Ojczyzna Arktyki w Wedach" (1903) i rosyjskiego biologa E. Yelachicha („Daleka Północ jako kolebka ludzkości". St. Arktyka i była to rodowa ojczyzna Słowian-Aryjczyków.

Inny zbiór starożytnych legend - indyjski epos „Mahabharata" - mówi o wysokiej górze Meru, która znajdowała się na północnym krańcu świata:

„Tutaj rok jest dniem skracanym o połowę dniem i nocą. Nad górą wisi nieruchomo Dhruva (Gwiazda Polarna), wokół której krążą gwiazdy: Seven Rish (Ursa Major), Arundhati (Cassiopeia) i inne. "

W Indiach, jak wiecie, te konstelacje nie są widoczne, można je obserwować tylko na północnych szerokościach geograficznych.

Wiele narodów świata przejęło od starożytnych słowiańsko-aryjskich legendę o latającym wężu-smoku kradnącym słońce. Starożytne Wedy**[7]**[Wedy to święte księgi Słowian-Aryjczyków, najstarsze zabytki pisma. Zobacz część drugą, rozdz. 3.] opowiedz, jak „zła Vritra, czyli Vala, która ukradła słońce i ukryła je w podziemnych twierdzach, wyznaczyła straszne węże, by strzegły tego słońca". A kiedy słońce schodzi za horyzont i już nie wschodzi - to Vala porwała go i ukryła - wtedy nadchodzi długa polarna noc. W tym czasie na niebie nad biegunem północnym pojawia się ogromny, iskrzący się, nieustannie wijący się wąż - zorza polarna. To niezwykłe zjawisko można zaobserwować, jak wiadomo, tylko na północy, czyli na ziemiach słowiańsko-aryjskich. Słynny norweski odkrywca Nansen na Dalekiej Północy (1861-1930) opisuje to następująco:

„… Blask wiódł jak ognisty wąż po całym niebie, a jego ogon kończył się zaledwie 10 stopni nad horyzontem na północy. Stąd blask skierował się na wschód, rozpraszając się na kilka szerokich pasów, nagle zmieniając kierunek, zakrzywiając się jak łuk. I znowu zwrot: blask zwrócił się na zachód, gdzie zdawał się zwinąć w kulę, z której ponownie rozproszył się w kilku gałęziach po niebie.

Informacje o „lśniących pełzaczach zrodzonych z tęczy" - o zorzy polarnej, o żyznym klimacie, o braku zimnych i gorących wiatrów, o lasach i polach bogatych w owoce i stadach antylop na tych pięknych ziemiach, znajdziemy w Wedach. Kraj ten zajmował Białą Wyspę - Shvetadvipu, która znajdowała się w północnej części Morza Mlecznego (wody Arktyki, jak wiadomo, mają charakterystyczny mlecznobiały kolor). Wyspa była widoczna z góry Meru:

„Pachnący ... żyli tam biali ludzie, oderwani od wszelkiego zła ..., obojętni na honor i hańbę, cudowni z wyglądu, pełni witalności; ... Boże, który rozszerzył Wszechświat, z miłością służyli ... Ci ludzie odznaczali się największą sprawiedliwością i żyli znacznie dłużej niż wszyscy inni śmiertelnicy - na tysiąc lat. Jedli tylko owoce, ale mogli zachować witalność, nie jedząc w ogóle nic "**[8]**[G.M. Bongard-Levin, E.A. Grantovsky „From Scythia to India". M., 1983.] .

Księga Manu**[dziewięć]**[Księga Manu (prawa Manu) to starożytny indyjski zbiór instrukcji pozostawionych ludziom przez przodka ludzkości, Manu. Zobacz

książkę. 2, śl. 22.] - Przodek ludzi mówi, że kraj pochodzenia ludzkości Narabgu nosił oryginalną nazwę Aryavarta, czyli Kraina Dobra.

W „Avesta” Bóg ostrzega aryjskiego przywódcę Immę (Manu) przed śmiercią tego raju:

„Imma, szlachetny syn Vivanghaty! Niszczycielskie zimy zapadną na ziemię, sprowadzą śnieg na głębokość 14 palców nawet na najwyższych szczytach gór. I umrą wszystkie trzy rodzaje zwierząt: te, które żyją w wysokich górach i te, które żyją w głębokich dolinach. Tak samo Vara**[dziesięć]**[Vara to statek, arka; od "varat" - do pływania.] około czterech rogów i dużej długości z każdej strony. I zbierzcie tam wszystkich: owce, krowy, ptaki, psy i czerwony płonący ogień. "

Właśnie to zrobiłem. Zbudował duży Var, zebrał tam ludzi, zwierzęta i sadził nasiona.

Podobny opis śmierci pierwotnego żyznego domu rodowego Słowian-Aryjczyków znajduje się w Wedach. Mówią, że przywódca ludu, Manu, otrzymał od Boga ostrzeżenie, które przybrało postać ogromnej Ryby:

„Wody wezbną, zaleją całą ziemię sobą, zniszczą wszystkie żyjące istoty i chcę was przed tym ocalić”.

Zważ na ostrzeżenie, Manu buduje statek i gromadzi na nim wszystkie żywe istoty.

Nadciąga powódź, statek unosi się na wodzie i płynie. Ryba wciąga go na szczyt góry, która wystawała spod wody, przy której zatrzymuje się statek; tutaj Manu czeka, aż wody opadną i skończy się powódź.

Tak. Mirolyubov (1892-1970) opowiada "Opowieść o Prabce Barbary":

„Kiedy Ziemia Oiraz zginęła w ogniu i wodzie, śniegu i lodzie, król Svarog z 12 królami Swarożiczem ocalił wszystkich, którzy byli posłuszni. Wszyscy nieposłuszni zginęli. Oirazy płynął w czasie sztormu na morzu i płynął, jak pokazał car Swarog swoim trójzębem, wszystko w południe i w południe. Zabrali ze sobą tylko kilka krów, koni i owiec oraz ptaka - kury, gęsi, kaczki. Płynęli ani dnia, ani dwóch, dopóki nie znaleźli gór i Zielonej Krainy. A kiedy wypłynęli, już rano zobaczyli mgłę i chmury w miejscu, w którym była Ziemia Oiraz.

Ptaki latały nad tą mgłą i chmurami. Oirazy popłynął na stały ląd, a car Svarog zawrócił, chcąc ocalić kogokolwiek innego. Jednak kiedy dopłynęli do miejsca, gdzie kiedyś była Kraina Oiraz, nic nie znaleźli. W wodzie wciąż unosiły się tylko zwłoki, deski i różne kufry. Oirazy zapłakał i odwrócił się.

Car Swarog postawił cara Ventyra nad naszymi przodkami, a on sam z 12 młodszymi królami popłynął jeszcze dalej w południe, aby szukać Ziemi Igipeckiej. Wkrótce wrócił, ale nie znalazłem Igipty.

Car Svarog zaczął urządzać Ziemię, osiedlać ludzi, hodować krowy. Zabrania się jedzenia mięsa przez 3 lata. Popłynął ponownie w południe w poszukiwaniu Hypiety. W tym czasie odkryłem i przez 30 lat uczyłem ludzi, jak sieje pszenicę, jak wykuwa się pługi i shabli. O tej godzinie Rus osiadł na Novaya Zemlya. Trzydziestu królów - Rodowicy byli nad nimi. Dowodził nimi starszy car Ventyr "**[jedenaście]**[TAK JAK. Puszkin to „… trzydziestu Pięknych Rycerzy… A wraz z nimi ich wujek morski". „Rusłan i Ludmiła". M., 1985.] .

Mirolyubov również zauważył, że:

„Ziemia Araz leżała na północy, a morze otaczało ją ze wszystkich stron. Tak mówili zarówno Kobzar Oleksa, jak i Prabka Varvara. Góry Araz otaczające Ziemię pozostały w postaci wysp: Novaya Zemlya, Franz Josef Land ... Araz miał mierniki: mierzyli Ziemię wieczorem i porannymi cieniami "**[12]**[Tak. Mirolyubov "Opowieść o Prabce Barbary", t. 9] .

Niekorzystne warunki związane z gwałtownym pogorszeniem się klimatu, podniesieniem się poziomu oceanu („powódź") i ruchami tektonicznymi, którym towarzyszyła aktywność wulkaniczna, zmusiły Słowian-Aryjczyków do opuszczenia Arctidy i przeniesienia się w bardziej południowe miejsca. W słowiańsko-aryjskich Wedach („Wedach Peruna") jest powiedziane, że nasi przodkowie:

„Opuścili święty kraj Daariya i wzdłuż Kamiennego Pasa (Ural) między Morzem Wschodnim i Zachodnim przeszli do Rosji"**[13]**[Wedy słowiańsko-aryjskie, tom 1. Omsk, 2001.] .

Mahabharata opowiada również o przesiedleniu Słowian-Aryjczyków z Arctidy do Kaszmiru (Kasmir) w gęstwinie Gór Lekkich („owsianka", słowiańska pospolita - gęstość; „Kasa", sanskr. - światło; „świat", sanskr. - góra):

„Przodek Brahmy wyprowadził Indian ze światła góry Meru i prowadząc ich przez wody Morza Kaspijskiego, zostawił ich w Kaszmirze, aby nieśli ich brzemię, podczas gdy bramini (duchowni) ukryli się w świętej siedzibie starożytnych Riszów (nauczycieli ludzkości) położonych w Himalajach.**[czternaście]**[Indische alte Geschichte.Th. Kruse, w odniesieniu do Mahabha. W. 10503, C. Lassen's Ind. Alterthumskunde.] .

Sama nazwa Himalajów, którą z sanskrytu tłumaczy się jako „zimowy rookery", pochodzi od staroruskich słów „winter lagi" - kłamstwa

zimowe. Kraj zajmujący te góry nazywa się Nepal, czyli nie spalony, nie gorący, w przeciwieństwie do innego słowiańsko-aryjskiego kraju, również noszącego rosyjską nazwę Palestan, czyli spalony, gorący obóz. Stąd współczesna nazwa - Palestyna.

Północny kraj jest również wymieniany w mitach starożytnej Grecji.

Przedstawiając legendę, Plutarch (I wne) pisze, że kiedyś, od niepamiętnych czasów, pokój „złotego wieku" został zakłócony walką o władzę pomiędzy Zeusem a jego ojcem Kronusem, który był wspierany przez tytanów. Po zwycięstwie Zeusa tytani dowodzeni przez Kronosa udali się gdzieś na północ i osiedlili za Morzem Kroniańskim na dużej kwitnącej wyspie, gdzie „miękkość powietrza była niesamowita". W tym kraju panował pokój, kultura i sztuka. Księża zajmowali się naukami przyrodniczymi, studiowaniem książek i pisaniem, umiłowaniem mądrości. Jeden z bohaterów Plutarcha, który odwiedził ten kraj, otrzymał „tak wielką wiedzę astronomiczną, do której może dotrzeć tylko osoba, która studiowała geometrię"**[15]**[G.A. Razumow, M.F. Halin „Tonące miasta". M., 1991.] .

Inne mity starożytnych Greków również opowiadają o odległym północnym kraju „poza Scytią". Scytowie z kolei opowiadali o ziemiach północnych, gdzie „leży kraj, który rodzi obfite owoce, a w jego gajach mieszka święty i szczęśliwy lud". Jednak Herodot (V wiek pne) napisał, że poeci Homer (ok. II tysiąclecie pne) i Hezjod (VIII-VII w pne) jako pierwsi poinformowali świat o „szczęśliwej północy the people - Hyperboreans ", którzy żyli za górami Riphean (Ural) w domenie boga północnego wiatru Boreas, czyli na dalekiej (hiper) północy (Borea).

„Dbają o sprawiedliwość, nie jedząc mięsa, ale jedząc owoce z drzew".

(Gellanic);

„Żyją na krańcu ziemi pod ochroną Apolla, nie znając wojny"

(Grecki poeta Ferenik).

A oto wersety z ody Pindara o szczęśliwym życiu tego ludu, który składa Wszechmocnemu chwalebne ofiary:

„Święta są niekończące się, słychać hymny, które zachwycają serce Apollina, a on się śmieje ... Hiperborejczykom nie jest obcy kult muz, wszędzie chóry młodych dziewcząt zbierają się na ... słodkie dźwięki fletów, a zwieńczone złotym laurem oddają się radości świąt. To jasne plemię nie zna chorób ani słabości wieku. Żyją z dala od ciężkiej pracy i bitew ... "**[szesnaście]**[G.M. Bongard-Levin, E.A. Grantovsky. Dekret. cit.] .

W wierszu „Arimaspeya” Arystiusz (VII wpne) opisał próbę przedostania się do kraju Hiperborejczyków. Po tym wierszu Herodot wyjaśnia, że:

„Nad Issedonami mieszkają jednooki ludzie - Arymasy. Nad nimi żyją sępy strzegące złota, a nad nimi - Hyperborejczycy, docierający do morza. "

Pliniusz Starszy (I wne) donosił również o Hiperborejczykach, którzy osiedlali się w lasach i gajach na północy i żywili się owocami drzew. Twierdził jednocześnie, że to właśnie tam znajdował się „punkt obrotu świata”, a słońce zachodzi tylko raz w roku.

Starożytni greccy bohaterowie Herkules i Perseusz odwiedzili kraj Hiperborejczyków. Ten ostatni, jak wiecie, zabił Meduzę Gorgonę, która zamieniła ludzi w zamarznięte posągi, czyli w lód. Z kraju Hyperborejczyków pochodził także tytanek Leto, który na wyspie Delos urodził Apolla i Artemidę. Nawiasem mówiąc, przed przystąpieniem do Delphi, które również zostały założone przez Hyperborejczyków, Apollo mieszkał przez długi czas w tym północnym kraju, a następnie kilkakrotnie go odwiedzał.

Wiarygodność tych legend potwierdza fakt: Herodot opisuje groby, które widział na wyspie Delos dwóch Hyperborejczyków - Argi i Otidy, którzy przybyli tu z tytanem Leto. W latach dwudziestych XX wieku francuscy archeolodzy faktycznie odkryli różne pozostałości grobowców „dziewic hiperborejskich” na Delos.

Starożytny grecki autor Diodorus (I wiek p.n.e.) również mówi o bliskości Greków i Hyperborejczyków, który podkreśla, że Hyperborea:

„Mają swój własny język, ale są bardzo blisko Hellenów, a zwłaszcza Ateńczyków i Delosian, zachowując to usposobienie od czasów starożytnych”.

Sagi skandynawskie wspominają także o „krainie błogosławionych” położonej na Oceanie Arktycznym, która w fińskim eposie nazywa się Domem Północnym - „Sarayas”, królewskie światło („Sara” to król, „yas” to przejrzyste światło).

Na słynnej mapie Gerarda Mercatora (1512-1594), opracowanej przez niego w XVI wieku na podstawie starożytnej wiedzy, wokół "bieguna archtyku" wyraźnie widać ląd - duży kontynent, podzielony czterema szerokimi cieśninami na cztery części-wyspy.

Mapa Gerarda Mercatora (XVI wiek)**[17]**[Mapy są podane według wydania - G.A. Razumov, M.F. Halin „Tonące miasta”. M., 1991.]

Kontynent jest oddzielony od Eurazji i Ameryki „Morzem Lodu”.

Na samym biegunie północnym znajduje się wysoka samotna góra - „Czarna Skała”. Szczegółowo narysowano pasmo górskie otaczające prawie cały kontynent. Rzeki są przedstawiane z rozgałęzionymi deltami i zakrętami kanałów oraz podana jest charakterystyka ich reżimu przepływu. Jeden z nich mówi w notatkach, że:

„Ma pięć ramion i ze względu na wąski i szybki prąd nigdy nie zamarza”.

W przypadku drugiej strony podano, że:

„Tutaj rzeka rozdziela się na trzy odnogi i każdego roku pozostaje pod lodem przez trzy miesiące”.

Północ Europy jest przedstawiana zaskakująco wyraźnie jak na tamte czasy: Skandynawia, Półwysep Kolski, wyspy Nowa Ziemia i Spitsbergen; Zdecydowanie pokazano Grenlandię, Islandię, a nawet zaginioną Fryzję.

Naukowcy nie mają wątpliwości, że ta mapa nie mogła zostać sporządzona przez G. Mercatora, ale jest kalką techniczną ze starszego źródła, a mapa źródłowa pochodzi z jeszcze wcześniejszego źródła pierwotnego. Nie ma również wątpliwości, że taka mapa mogłaby zostać skompilowana jedynie przy użyciu odległych materiałów kosmicznych, opartych na sferycznej trygonometrii. Angielski naukowiec Ch. Hengood pisze w swojej książce „Pole's Way” (1987):

„... istnieją dowody na to, że starożytne mapy zostały zebrane i zbadane w wielkiej bibliotece Aleksandrii, skąd kopie tych map zostały przeniesione do innych ośrodków oświecenia ...”

i dalej:

„… Ziemia została szczegółowo odwzorowana w IV wieku pne. nieznana cywilizacja, która osiągnęła wysoki poziom techniczny. "

Kronika badań Arktyki mówi o kontynencie, który kiedyś istniał na biegunie północnym. Tak więc w XVII-XVIII wieku. Ziemię Andriejewa odkryto u ujścia Kołymy; później, na północ od Svalbardu, Gillies Land; na Morzu Czukockim - Wyspa Chłopów, znaleziona przez szkuner o tej samej nazwie. W 1811 roku na północ od archipelagu Nowosybirskiego Jakow Sannikow zauważył dużą wyspę, w 1886 roku E.V. Toll (1858-1902) opisał to, opowiadając o czterech płaskich górach o niskim podgórzu, wyraźnie widocznych przy dobrej słonecznej pogodzie.

W naszych czasach wielu pilotów polarnych, w szczególności słynny nawigator V.I. Akkuratov, opisał kilka wysp na Oceanie Arktycznym widzianych z powietrza, których niestety marynarze jeszcze nie znaleźli. Dwie nieznane wyspy, położone 150 km od bieguna północnego, zostały sfotografowane przez radzieckich pilotów kilka lat temu, ale lodowe garby i ciągłe mgły uniemożliwiają im nadejście drogą morską. O tym, jak czas odbija się w naturze północnych szerokości geograficznych, świadczą następujące przykłady: w 1823 r. Badacz północy Syberii, porucznik Peter Anzhu (1796–1869), wylądował na wyspie Siemionowskiej na Morzu Łaptiewów; po zmierzeniu wyspy napisał w swoim raporcie, że jej długość wynosiła 15 km. Niespełna sto lat później, w 1912 roku, według zeznań marynarzy ze statku Voygan, wartość ta wyniosła zaledwie 5 km.

W ten sam sposób, do naszych czasów, inna wyspa zniknęła w głębinach morza - Wasiliewski, którego przybrzeżny klif został sfotografowany w 1915 roku przez rosyjskiego odkrywcę L.S. Staronadomsky. Nic nie pozostało w morzu i wyspach Merkurego, Figurin i Diomede, naniesionych na mapę w XVIII wieku.

To osiadanie skorupy ziemskiej w rejonie bieguna północnego trwa nadal. Długość linii brzegowej wysp archipelagu Nowosybirskiego maleje: na przykład wyspa Bolszoj Lachowski przechodzi pod wodę, gdzie prędkość morza osiąga 20-30 metrów rocznie. Po ocenie oceanologa N.N. Zubov (1885-1960), dokonany na podstawie swoich obserwacji, można bez przesady powiedzieć, że za kolejne 10-20 lat ta wyspa nie będzie - tak jak wcześniej zniknęła Wyspa Wasiliewska, Ziemia Sannikowa,

Ziemia Gillesa, Ziemia Andriejewa i inne wyspy wybrzeża Syberii. Ocean Arktyczny.

Wspólne przeznaczenie tych wysp sugeruje, że są to pozostałości niegdyś dużego kontynentu Arctida, zniszczonego w wyniku ogólnej katastrofy, która wydarzyła się, jak wskazują kalendarze Egipcjan, Asyryjczyków i Majów, w 11542 roku pne.

Podwodny grzbiet Łomonosowa, odkryty przez słynnego radzieckiego polarnika Y. Ya. Gakkel (1901-1965) rozciągał się na całą Arktykę - od szelfu Nowej Syberii po Wyspy Ellesmere w kanadyjskim archipelagu arktycznym. Jego długość wynosi 1700 kilometrów, wierzchołki grzbietu wznoszą się o 3, a czasem nawet o 4 kilometry. Od wyspy Wrangel do wyspy Ellesmere i Axel-Heiberg, pod wodami Oceanu Arktycznego, rozciąga się grzbiet Mendelejewa, odkryty przez radzieckich polarników, którzy dryfowali na stacji SP-4 w 1954 roku. Pod względem długości i wysokości nie ustępuje grzbietowi Łomonosowa, a na szerokości podstawy, sięgającej 900 kilometrów, nawet go przewyższa.

Na szczytach grzbietów Łomonosowa i Mendelejewa znaleziono szerokie tarasy, najprawdopodobniej utworzone przez fale, chociaż teraz te szczyty są zanurzone na głębokość około kilometra. Znajdują się tam góry o płaskich szczytach utworzone z atoli - guoty i zatopione wyspy wulkaniczne. Pogłębiarki podnosiły z grzbietów kamyki, gruz, głazy, żwir, piasek. Według wielu wskazań te kontynentalne osady powstały tutaj, w środkowej Arktyce.

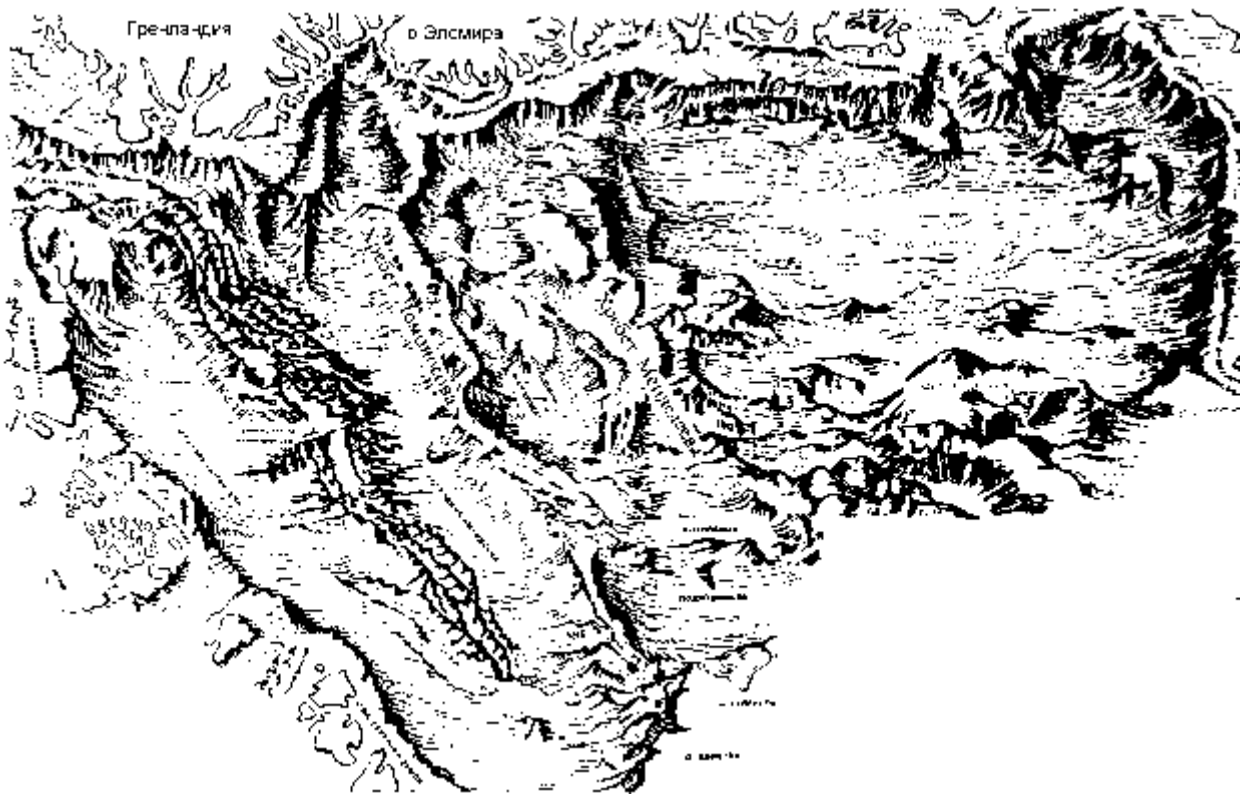

Mapa podwodnych grzbietów regionu arktycznego

W 1935 roku profesor A.I. Tołmaczow publikuje książkę o porównaniu roślin środkowego Tajmyr z roślinami Ameryki Arktycznej i Czukotki. Badanie to ujawniło „niemożliwość powiązania flory Taimyr z kanadyjską poprzez florę czukocką” oraz fakt, że wykazuje duże podobieństwo do flory Arktyki Ameryki. To kolejne potwierdzenie istnienia dużego kontynentu na Oceanie Arktycznym, który zapewnia połączenie między florami Tajmyr a Kanadą. O istnieniu Arctida świadczą również dane pozyskane przez hydrobiologów, ornitologów, specjalistów od ssaków morskich i mięczaków.

Według Ya.Ya. Gakkel, ten „most arktyczny” istniał 100 tysięcy lat temu, a profesor A.I. Tołmaczow uważał, że wymiana roślin między północą kontynentu europejskiego a Ameryką Arktyczną trwała do końca ostatniego zlodowacenia. Geolodzy morscy N.A. Belov i V.N. Lapin uważa, że niektóre części grzbietów Łomonosowa i Mendelejewa znajdowały się na powierzchni 16-18 tysięcy lat temu. Akademik A.F. Treshnikov (1914-1991) uważa, że część grzbietu Łomonosowa mogła wypłynąć na powierzchnię 8-18 tysięcy lat temu. Zdaniem naukowców - hydrobiologa profesora E.F. Guryanova i K.N. Nesis "... przeszkoda w rejonie Morza Wschodniosyberyjskiego, Wysp Nowosybirskich i Wyspie Wrangla, czyli w rejonie Grzbietu Łomonosowa, istniała dość długo i zniknęła całkiem niedawno, przynajmniej w czasach postliterackich",

O tym, że na ziemiach Arctidy rosły trawy i żyło wiele zwierząt, poczynając od mamutowych olbrzymów, a kończąc na najmniejszych gryzoniach, świadczą badania naukowców z różnych branż. Kły mamutów, kości byków i innych dużych roślinożerców były i będą znajdowane przez operatorów buldożerów, radiooperatorów, meteorologów - jednym słowem każdego, kto pracował lub będzie pracował na Nowej Syberii, Wyspie Wrangla i Severnaya Zemlya.

Granice znalezisk zabytków paleolitu z roku na rok przesuwają się coraz dalej na północ. Tam, gdzie wydaje się, że współczesny człowiek nie może w pełni przetrwać uzbrojony w naukę i technologię, odnajdujemy ślady pobytu naszych przodków.

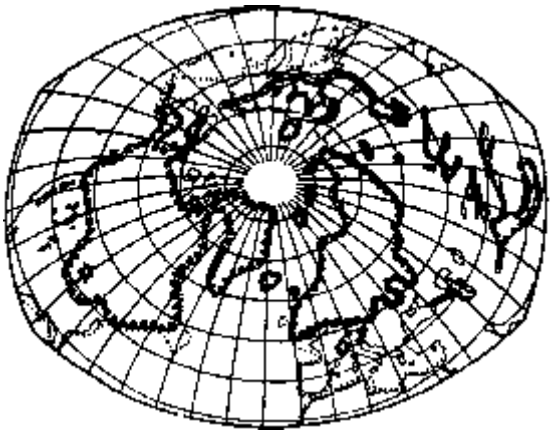

Rozmieszczenie lodowców na półkuli północnej podczas ostatniego zlodowacenia. Biegun północny i wszystkie ziemie Syberii są wolne od lodu kontynentalnego.

Znaleziska naukowców z Jakucji i Magadanu wykazały, że człowiek żył na dalekiej północy naszego kraju 5, 10 i 20 tysięcy lat temu. Ślady obecności człowieka na Alasce, zdaniem amerykańskich naukowców, sięgają jeszcze starszego wieku: 30, 40, a nawet 50 tysięcy lat.

Można znaleźć wiele dowodów na istnienie łagodnego klimatu na Arctidzie. Ten cud zarezerwowanej ziemi tłumaczy się nie tylko faktem, że wcześniej Prąd Zatokowy, którego przepływ wody jest 20 razy większy niż całkowity przepływ wody wszystkich rzek świata, niósł swoje ciepłe wody o temperaturze 20-28 stopni nie na wyspę Spitsbergen i Novaya Zemlya, jak teraz, ale do bieguna północnego, ale także przez geomagnetyczny rozkład ciepła na planecie.

Kronika geologiczna Ziemi sugeruje, że przez setki tysięcy lat północ Europy, Ameryki Północnej, częściowo Azji, a nawet Afryki była okupowana przez lód kontynentalny - potężną skorupę lodową o grubości setek metrów.**[18]**[„Zimy naszej planety” (pod red. B. Johna, przetłumaczone z języka

angielskiego przez LR Serebryanny). M., 1982.] . Ta pokrywa lodowa, podobnie jak współczesny lód Antarktydy i Grenlandii, w przeszłości wielokrotnie zmieniała swoje położenie na planecie. Jednocześnie klimat tych regionów również znacznie się zmienił - ziemie Krymu i Północnego Kaukazu w przeszłości odpowiadały tundrze, a we współczesnej tundrze była bujna roślinność leśna. Takie zmiany nie były związane z ogólnym ociepleniem na całej Ziemi z powodu akumulacji ciepła na planecie, czyli z efektem cieplarnianym we współczesnym rozumieniu. Poważne zmiany klimatyczne nastąpiły w wyniku redystrybucji ciepła w ramach ogólnego i stosunkowo stałego bilansu cieplnego planety. Świadczą o tym liczne wnioski z naukowych badań paleomagnetyzmu Ziemi i jej paleoklimatu.

Naukowcy z wielu krajów świata, w szczególności K. Birkenmeier z Polski, A. Neirn z Wielkiej Brytanii, badali namagnesowanie starożytnych skał, jego wielkość i kierunek, które powstawały i pozostawiły ślad w skałach podczas ich powstawania. Wskaźniki te wskazują geograficzne położenie biegunów magnetycznych, które z kolei w różnym czasie określają regiony klimatyczne na planecie. Równocześnie uwzględniono „dryf" kontynentów, zestawiono skale magnetyczno-stratygraficzne dla ostatnich milionów lat istnienia Ziemi.**[dziewiętnaście]**[„Paleomagnetic Chronicle of the Earth", str. 119–129. M., 1984.] .

Okazało się, że bieguny geomagnetyczne nie tylko znacząco zmieniły swoje położenie na planecie, ale także zmieniły siłę pola magnetycznego, a nawet jego polaryzację, czyli biegun północny i południowy zamieniły się miejscami.

Jedna taka inwersja**[20]**[Odwrócenie (łac.) - wywrócenie, permutacja. Odwrócenie pola geomagnetycznego - zmiana kierunku (polaryzacji) pola magnetycznego Ziemi na przeciwny] , która nastąpiła około 65 milionów lat temu, zbiegła się ze śmiercią dinozaurów i wielu innych gatunków zwierząt. Ostatni raz zdarzyło się to około 800 tysięcy lat temu.

Badania metodą „kompasu kopalnego"**[21]**[Metoda "skamieniałości kompasu" - wyznaczenie bieguna geomagnetycznego Ziemi. Opierając się na fakcie, że kryształy mineralne powstają zgodnie z polem geomagnetycznym Ziemi. Wiedząc, kiedy powstał minerał, można określić, gdzie znajdował się wówczas biegun geomagnetyczny.]ujawniło, że w następstwie ruchu biegunów geomagnetycznych zmieniło się również położenie lodu kontynentalnego. Według danych paleomagnetycznych był czas, kiedy biegun magnetyczny znajdował się na Saharze. Z kolei badania paleoklimatyczne potwierdziły istnienie skał osadowych pochodzenia lodowcowego w południowej Algierii. Następnie biegun przeniósł się w rejon Afryki Południowej, na współczesny równik, gdzie znaleziono ślady potężnego zlodowacenia: przypominał współczesną kopułę lodową

Antarktydy. W tym czasie ziemie współczesnej tundry na północy Europy wyróżniały się bujną roślinnością leśną, a poziom Oceanu Światowego zaledwie kilkaset tysięcy lat temu był o 150-200 m niższy od współczesnego. W tym samym czasie Prąd Zatokowy niósł życiodajne wody do Arctidy, a rozległe przestrzenie obecnych półek były nisko położonymi równinami przybrzeżnymi. Anglia była zjednoczona z Europą, kanał La Manche i Morze Północne nie istniały. Azję i Amerykę Północną łączył most lądowy w rejonie Czukotki i Alaski. Na północno-wschodniej Syberii ląd rozciągał się daleko na północ, a obecne wyspy Indonezji były połączone z Azją Południowo-Wschodnią. Ogólne ocieplenie na północy Europy i Ameryki zaczęło się około 20 tysięcy lat temu. Początkowo postępował powoli, a kontynentalna granica lodowa powoli cofała się na północ. Dramatyczna zmiana klimatu miała miejsce około 12 tysięcy lat temu. W ciągu następnych 4-5 tysięcy lat lód na północy Europy i Ameryce Północnej całkowicie zniknął. Lasy subarktyczne ponownie przesunęły się o około 300 km na północ od ich obecnej granicy polarnej, w 7-5 tysiąclecia pne. temperatura na północy nawet w styczniu nie spadła poniżej 0 stopni Celsjusza Kanał La Manche i Morze Północne nie istniały. Azję i Amerykę Północną łączył most lądowy w rejonie Czukotki i Alaski. Na północno-wschodniej Syberii ląd rozciągał się daleko na północ, a obecne wyspy Indonezji były połączone z Azją Południowo-Wschodnią. Ogólne ocieplenie na północy Europy i Ameryki zaczęło się około 20 tysięcy lat temu. Początkowo postępował powoli, a kontynentalna granica lodowa powoli cofała się na północ. Dramatyczna zmiana klimatu miała miejsce około 12 tysięcy lat temu. W ciągu następnych 4-5 tysięcy lat lód na północy Europy i Ameryce Północnej całkowicie zniknął. Lasy subarktyczne ponownie przesunęły się o około 300 km na północ od ich obecnej granicy polarnej, w 7-5 tysiąclecia pne. temperatura na północy nawet w styczniu nie spadła poniżej 0 stopni Celsjusza Kanał La Manche i Morze Północne nie istniały. Azję i Amerykę Północną łączył most lądowy w rejonie Czukotki i Alaski. Na północno-wschodniej Syberii ląd rozciągał się daleko na północ, a obecne wyspy Indonezji były połączone z Azją Południowo-Wschodnią. Ogólne ocieplenie na północy Europy i Ameryki zaczęło się około 20 tysięcy lat temu. Początkowo postępował powoli, a kontynentalna granica lodowa powoli cofała się na północ. Dramatyczna zmiana klimatu miała miejsce około 12 tysięcy lat temu. W ciągu następnych 4-5 tysięcy lat lód na północy Europy i Ameryce Północnej całkowicie zniknął. Lasy subarktyczne ponownie przesunęły się o około 300 km na północ od ich obecnej granicy polarnej, w 7-5 tysiąclecia pne. temperatura na północy nawet w styczniu nie spadła poniżej 0 stopni Celsjusza Na północno-wschodniej Syberii ląd rozciągał się daleko na północ, a obecne wyspy Indonezji były połączone z Azją Południowo-Wschodnią. Ogólne ocieplenie na północy Europy i Ameryki zaczęło się około 20 tysięcy lat temu. Początkowo postępował powoli, a kontynentalna granica lodowa powoli cofała się na północ. Dramatyczna zmiana klimatu miała miejsce

około 12 tysięcy lat temu. W ciągu następnych 4-5 tysięcy lat lód na północy Europy i Ameryce Północnej całkowicie zniknął. Lasy subarktyczne ponownie przesunęły się o około 300 km na północ od ich obecnej granicy polarnej, w 7-5 tysiąclecia pne. temperatura na północy nawet w styczniu nie spadła poniżej 0 stopni Celsjusza Na północno-wschodniej Syberii ląd rozciągał się daleko na północ, a obecne wyspy Indonezji były połączone z Azją Południowo-Wschodnią. Ogólne ocieplenie na północy Europy i Ameryki zaczęło się około 20 tysięcy lat temu. Początkowo postępował powoli, a kontynentalna granica lodowa powoli cofała się na północ. Dramatyczna zmiana klimatu miała miejsce około 12 tysięcy lat temu. W ciągu następnych 4-5 tysięcy lat lód na północy Europy i Ameryce Północnej całkowicie zniknął. Lasy subarktyczne ponownie przesunęły się o około 300 km na północ od ich obecnej granicy polarnej, w 7-5 tysiąclecia pne. temperatura na północy nawet w styczniu nie spadła poniżej 0 stopni Celsjusza a granica lodu kontynentalnego powoli cofała się na północ. Dramatyczna zmiana klimatu miała miejsce około 12 tysięcy lat temu. W ciągu następnych 4-5 tysięcy lat lód na północy Europy i Ameryce Północnej całkowicie zniknął. Lasy subarktyczne ponownie przesunęły się o około 300 km na północ od ich obecnej granicy polarnej, w 7-5 tysiąclecia pne. temperatura na północy nawet w styczniu nie spadła poniżej 0 stopni Celsjusza a granica lodu kontynentalnego powoli cofała się na północ. Dramatyczna zmiana klimatu miała miejsce około 12 tysięcy lat temu. W ciągu następnych 4-5 tysięcy lat lód na północy Europy i Ameryce Północnej całkowicie zniknął. Lasy subarktyczne ponownie przesunęły się o około 300 km na północ od ich obecnej granicy polarnej, w 7-5 tysiąclecia pne. temperatura na północy nawet w styczniu nie spadła poniżej 0 stopni Celsjusza**[22]**[E.P. Borisenkov, V.M. Pasetskiy "Tysiącletnia kronika niezwykłych zjawisk przyrodniczych". M., 1988.] . Topniejący lód doprowadził do znacznego wzrostu poziomu oceanów światowych. To było w stosunkowo niedawnym czasie, kiedy oceany i kontynenty Ziemi uzyskały znane nam kontury.

Ogólny wniosek z badań metodą „kompasu kopalnego” sugeruje, że wcześniej oś obrotu Ziemi (bieguny geograficzne) nie pokrywała się istotnie z jej osią geomagnetyczną (biegunami geomagnetycznymi). W tym przypadku precessing**[23]**[Precesja (łac.) - powolne przemieszczanie się osi obrotu Ziemi w przestrzeni.] Oś obrotu miała niewielki wpływ na położenie planety względem Słońca podczas obracania się wokół niej, a tym samym na kąty padania światła słonecznego na powierzchnię Ziemi i na ilość całkowitego promieniowania słonecznego. W tym samym czasie bieguny magnetyczne i związane z nimi lodowce były znacznie bliżej współczesnego równika, a klimatyczne strefy ciepła były koncentrycznie wokół nich.

Oznacza to, że ogólna zmiana klimatu na kontynentach Ziemi zależy nie tylko od kątów padania na nie promieni słonecznych, ale także w nie

mniejszym stopniu od zmian położenia biegunów geomagnetycznych. To właśnie te dwa powody określają ilość ciepła odbieranego przez Ziemię.

Żywym potwierdzeniem możliwości znacznej rozbieżności pomiędzy biegunami geograficznymi i magnetycznymi podczas rozwoju planet i rozkładu na nich temperatur w zależności od sytuacji geomagnetycznej, a nie tylko od kątów padania promieni słonecznych na powierzchnię planet, są informacje o 8. i 9. planecie Układu Słonecznego - Uran i Neptun, uzyskane przez amerykańską sondę kosmiczną Voyager 2. Informacje o Uranie zostały przesłane przez urządzenie w 1986 r., A o Neptunie w 1989 r.

Okazało się, że Uran ma silne pole magnetyczne, prawie takie samo jak Ziemia, ale odchylenie jego osi magnetycznej od osi geograficznej wynosi prawie 60 stopni, podczas gdy Ziemia ma teraz około 11 stopni.

Nietypowy był również kierunek osi obrotu Urana: obraca się on wokół Słońca „leżącego na boku”. Interesujące jest również to, że Uran jest najzimniejszy na równiku, chociaż to jego dzienna powierzchnia jest najbardziej oświetlona promieniami słonecznymi i dlatego powinna być najcieplejsza. Jednak z biegunów geograficznych Urana cieplejszy jest ten, który znajduje się po nieoświetlonej stronie planety, gdzie noc trwa od dziesięcioleci.

Podobne ustawienie geomagnetyczne ma miejsce na Neptunie. Wszystko to przypomina klimatyczną sytuację termiczną na Ziemi w odległej przeszłości, kiedy jej biegun geomagnetyczny i związana z nim kopuła lodowa znajdowały się na równiku.

Badania naszych meteorologów zawierają również inne dowody dotyczące stanu północnej przyrody w X-VII tysiącleciu pne, potwierdzające wycofanie się lodowca stąd na długo przed tym czasem.

Bardzo interesujący jest raport dr Jonesa Hammera, który ogłosił w 1993 roku na konferencji prasowej w Amsterdamie, że podczas swojej podróży na Biegun Północny odkrył miasto polarne:

„Są tam domy, pałace i miejsca kultu. Eskimosi nie mogli zbudować takiego miasta - to dzieło wysoko rozwiniętej cywilizacji ”- mówi Hammer .

Jego zdaniem 90 procent budynków kryje wieczny śnieg i lód. Widoczne są jednak szczyty domów. Już pierwsze badania wykazały, że budynki mają ponad tysiąc lat.

„Oczywiście wykopaliska archeologiczne w Arktyce nie są łatwe” - mówi Hammer . „Dlatego niewiele wiemy o niezwykłym lodowym mieście i cywilizacji, która je zbudowała. Architektura budynków, które mogliśmy częściowo zobaczyć, nawiązuje do starożytnej Grecji.

Te domy i pałace to prawdziwa sztuka. Jesteśmy tego pewni. Tajemnicą pozostaje, dlaczego trzeba było budować miasto w tak trudnych warunkach życia ludzi. A także jak udało Ci się go zbudować?

Nie możemy tego wyjaśnić ... ”

Wszystkie wyżej wymienione dowody potwierdzają, że NA TEJ ZIEMI (PLANECIE) PRESTIŻEM SŁAWIAŃSKICH (RASA) JEST ARCTIS (DAARIA), POŁOŻONA NA PÓŁNOCNYM POLU.

... A Niy i Żywioły zniszczą tę ziemię,

i skryje się w głębinach Wielkich Wód,

zupełnie jak chowanie się w starożytności

w głębinach wód północnych Sacred Daariya.

Santii Vedas of Perun.
Circle One (5.6.70).

Rozdział 2.

ARCHEOLOGICZNE ZABYTKI SŁOWIŃSKICH BARANÓW

Zrozumcie wielkie przeznaczenie

Na chwałę ukrytego ognia:

Świeci w nim słońce jutra

A jego krzyż jest służbą ogólnoświatową.

M. Voloshin

Starożytne zabytki świadczą o tym, że cywilizacja egipska nigdy nie była „młoda”, gdyż od czasów pierwszych dynastii faraonów (3200 pne), czyli od chwili jej powstania, była to już ugruntowana cywilizacja o wysokiej kulturze i dojrzałości, którzy postrzegali czyjąś wiedzę jako „gotową” i utrwalali ją jako końcowe wnioski w postaci instrukcji. Pierwsi egipscy kapłani znali już dość dokładnie obwód i promień Ziemi, wiedzieli, jak obliczyć wielkość swojego kraju z dokładnością do jednego łokcia i określić położenie głównych miast na świecie. Oczywiste jest, że w tym celu konieczne było posiadanie urządzeń do obliczania dokładnej szerokości i długości geograficznej, aby móc rysować mapy z gęstą siatką współrzędnych itp. Stąd wynika, że w starożytności, na długo przed budową piramid, był lud,

Znaczącą wiedzę z zakresu nauk ścisłych, nie tylko Egipcjan, ale także Sumerów, Persów, Hindusów i Chińczyków, można było uzyskać jedynie poprzez gromadzenie doświadczeń badawczych na przestrzeni wielu stuleci. W szczególności poszczególne zjawiska niebieskie (zaćmienia, pojawienie się komet, roje meteorów itp.), Które sumeryjscy kapłani potrafili przewidzieć, można było obliczyć tylko wtedy, gdyby prowadzono stałe i dokładne obserwacje Księżyca, Słońca, planet i gwiazd. co najmniej 10 tysięcy lat. Z tego wynika, że wszystkie te cywilizacje opierały się na wiedzy i doświadczeniu innej, starszej kultury.

Doktor nauk historycznych V.E. Larichev w swoim artykule „Znaleziska na Syberii” pisze, że w 1982 roku na północy Chakasji, w dolinie Białego Iyusu, odkryto oprawy z epoki brązu, reprezentujące kamienne obserwatorium podobne do słynnego obserwatorium Stonehenge, także z epoki brązu. Po zbadaniu obserwatorium White Iyus stwierdzono:

„… mieszkańcy Syberii z epoki brązu posiadali doskonale rozwinięty kalendarz księżycowo-słoneczny i byli w stanie rejestrować czas z wyjątkową dokładnością w ciągu dnia, tygodni, miesięcy i lat”.**[24]**[V.E. Larichev "Wyspa fioletowej jaszczurki." M., 1984.] .

Najstarszy kalendarz znany nauce został znaleziony przez archeologów na Syberii podczas wykopalisk osady Achinsk w starożytnej epoce kamiennej. Ma około 18 tysięcy lat. Jest to mała różdżka wyrzeźbiona z mamuta. Na jej powierzchni mistrz epoki paleolitu, z jubilerską precyzją i subtelnym wdziękiem, nałożył spiralny wzór złożony z 1065 otworów o różnych zarysach. Serpentynowe paski wzoru są przerywane poniżej środkowej części wypukłym paskiem pierścienia, powszechnym dodatkiem

świeczników mędrców starożytnego wschodu. Skrupulatne badania przy pomocy mikroskopu wykazały, że otwory zostały wytłoczone kamiennymi stemplami o różnych kształtach; odkryto również, że spirale są cięte w zygzakowate linie, które składają się z pewnej liczby punktowych odcisków, których numeryczne kombinacje sumy w każdej ze wstążek tworzą rzędy,

Pierwszą rzeczą, którą V.E. Larichev, to wielość trzech otworów w oddzielnych wstążkach spiral. Tylko taśmy 173 i 187 nie podlegają temu wzorowi, ale u podstawy są wyrównane, to znaczy, że całkowita suma ich otworów (360) podlega tej samej zasadzie.

Drugą cechą jest liczba spiralnych otworów „kalendarzowych" w naturze. Na przykład: 45. taśma odzwierciedla czas trwania półtora miesiąca księżycowego i ósmego roku słonecznego; 177. - połowa roku księżycowego i liczba dni od jesieni do równonocy wiosennej; 207. - połowa roku księżycowego plus 1 miesiąc; 173 - połowa tzw. Smoczego roku, który odgrywa szczególną rolę w określeniu czasu ewentualnego zaćmienia; 187 - liczba dni od wiosny do równonocy jesiennej; 273 - 10 gwiazdowych (gwiazdowych) miesięcy księżycowych lub trzy czwarte roku słonecznego; 3. - trzy dni, podczas których księżyc w pełni jest obserwowany gołym okiem bez żadnych oznak uszkodzenia; w tym samym okresie kalendarzowym, co księżyc w nowiu, księżyc nie jest widoczny na niebie; 1065 - całkowita liczba otworów wygrawerowanych na powierzchni pręta,

Badanie otworów kalendarza w oddzielnych liniach, które wyginając się serpentynowo, tworzyły „wygrawerowane pole" każdej spiralnej wstążki, ujawniło pewne numeryczne powtórzenie:

- taśma 45 składa się z linii 11-11-11-12;

- taśma 177 - z linii 43-44-44-46;

- taśma 207 - z linii 47-52-52-56;

- taśma 173 - z linii 57-58-58

- taśma 187 - z linii 59-64-64;

- taśma 273 - z linii 65-68-70-70;

- taśma 3 - z linii 1-1-1.

Jak łatwo zauważyć, w tych numerycznych rzędach zwraca się uwagę na linie tasiemek, które nie różnią się od siebie ilością otworów. Na pierwszej i ostatniej ze wskazanych taśm powtarza się je trzykrotnie: 11-11-11 i 1-1-1,

a na wszystkich pozostałych - dwukrotnie: 44-44; 52-52; 58-58; 64-64; 70-70. Ponadto istnieją taśmy, w których linie zbliżone do liczby otworów różnią się od siebie tylko jedną jednostką: 46-47; 56-57; 58-59; 64-65. Nie sposób nie zauważyć, że liczba otworów w liniach w przejściu z taśmy na taśmę stopniowo rośnie, jakby sztywno określając kierunek i kolejność przejść od linii do linii oraz od taśmy jednej spirali do taśmy drugiej: 11-11-11-12-43 -44-44-46-47-52-52-56-57-58-58-59-64-64-65-68-70-70-1-1-1.

Tutaj możesz zobaczyć nie tylko rytm matematyczny, ale także kalendarz. Na przykład wszystkie wiersze, zaczynające się od linii zawierającej 43 dziury, a kończące się na tej, w której jest 70, są liczbami, które składają się na bloki kalendarza księżycowego od półtora do dwóch i jednej trzeciej miesiąca księżycowego.

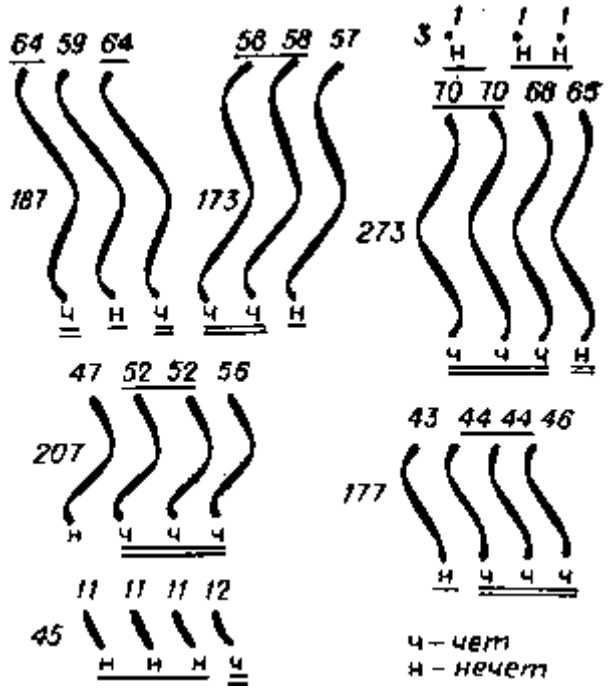

Spirale rozwidlone (po lewej) i spirale proste (po prawej) wskazujące liczbę otworów w liniach każdej ze wstążek.

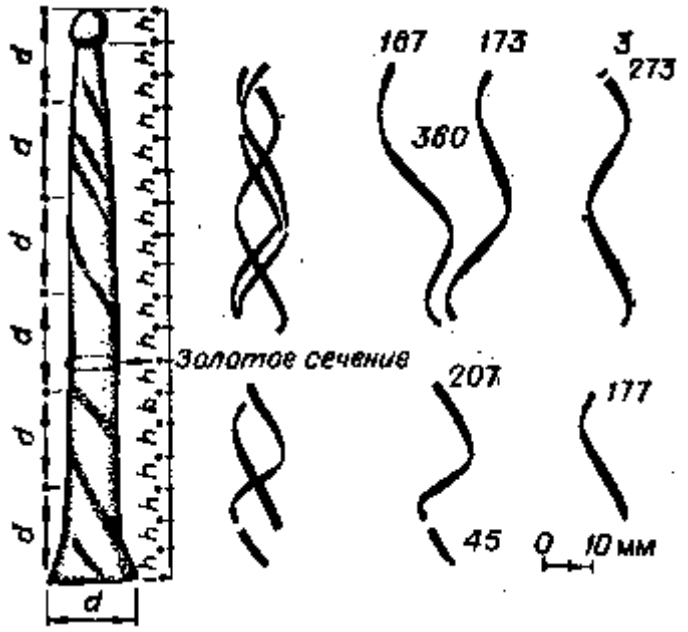

Różdżka achińska wykonana z mamutowej kości słoniowej, pokryta kropkowanym wzorem spirali: przeplatające się spirale wyryte na powierzchni różdżki; spirale z widelcem i prostą spiralą - wskazujące liczbę otworów tworzących każdą ze wstążek, na które są podzielone.

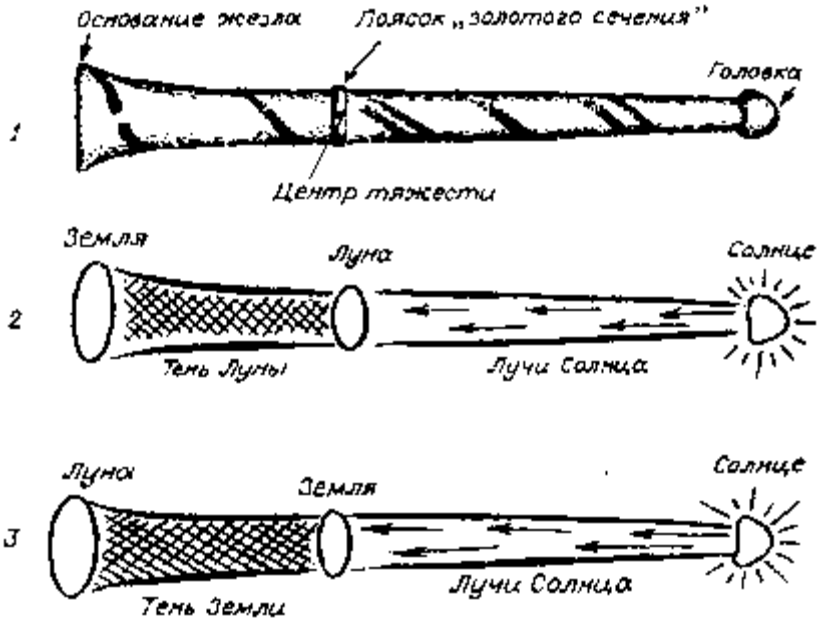

Pręt można rozumieć jako model Wszechświata, jasno wyjaśniający przyczynę zaćmień Słońca (2) i Księżyca (3).

Klucz do rozwikłania tajemnicy starożytnej różdżki wybiera się przy określaniu dziury dokładnego dnia, od którego syberyjski mędrzec zaczął odliczać czas. Odpowiedzią były wstążki 177 i 187, odzwierciedlające przedziały czasowe od jesieni do równonocy wiosennej i

odwrotnie. Ponieważ wstążki te zajmują bardzo określone miejsce w podanym wyżej szeregu liczbowym, jasne jest, że pierwsza wstążka 45 powinna być letnia, a następnie jesienno-zimowa wstążka 177, wiosenno-letnia wstążka 207, jesień-zima - taśmy 173 itp. Na tej podstawie wywnioskowano, że pierwsza dziura w rzędzie linii 11-11-11-12 wstęgi 45 odzwierciedlała dzień zbliżony do przesilenia letniego 22 czerwca. Jeśli chodzi o to, jaka to była faza księżyca, uważa się, że rozsądne jest założenie, że nocna gwiazda znajdowała się wówczas w stanie pełni księżyca.

Nałożenie się współczesnego kalendarza astronomicznego na linie spiralnych wstążek ujawnia, że z zastrzeżeniem powyższych warunków, trzyletni kalendarz księżycowy starożytnego Syberii rozpoczął się trzema dniami pełni księżyca wstążki 45 w czerwcu, a po 1062 dniach zakończył się w maju trzema dniami pełni księżyca, który spadł na wstęgę 3.

Żaden kalendarz księżycowy sam w sobie nie może być używany przez długi czas, ponieważ jego opóźnienie w stosunku do kalendarza słonecznego wkrótce okaże się tak katastrofalne, że rozpocznie się nieodwracalne pomieszanie z porami roku, a stabilność systemów liczenia czasu upadnie na ziemię. Racjonalność i dowcip najstarszego kalendarza syberyjskich czarodziejów, który daje wyjście z tej sytuacji, trudno nie oddać hołdu! A wyjście jest następujące: po 3 latach księżycowych do kalendarza należy dodać jeden dodatkowy miesiąc księżycowy, ale należy to zrobić tak, aby księżyc w pełni ponownie padał na pierwszy otwór taśmy 45. Po sześciokrotnym przejściu Księżyca wzdłuż „spiral czasu” 18 lat, dwa kolejne miesiące księżycowe są dodawane z tym samym warunkiem sine qua non przeniesienia nocy pełni księżyca do pierwszego otworu wstęgi 45. To nadaje kalendarzowi na kiełku mamuta wieczny charakter!

Ogólny wniosek z badania wędki achińskiej mówi, że BARAN SŁOWIŃSKI, ŻYJĄCY NA SYBERII OSIEM TYSIĘCY LAT TEMU, czyli DŁUGO PRZED UTWORZENIEM SIĘ SUMERII, EGIPCJUSZA, PERSKIEGO, PRZEMYSŁOWEGO I CHIŃSKO-YESKO-SENIORSKIEGO

Posiadany przez rosyjskich czarodziejów i rzadkie urządzenia do obserwacji astronomicznych. Na przykład ruiny kamiennych kompleksów obserwatoriów gwiazd słonecznych znaleziono na polu Kulikovo, w pobliżu Epifanu i Ostryakova. Na brzegu dawnego potoku Kurtsy na polu Kulikovo odkryto stojący kamień z białego piaskowca w postaci czaszki ogromnego konia, posiadający otwór przelotowy w kształcie stożka, przez który można było obserwować wschodzące słońce, księżyc, gwiazdy lub stacjonarny fragment gwiaździstego nieba.

Pomniejszony egzemplarz tego czterdziestotonowego kamiennego teleskopu, wykonanego z plasteliny, z łatwością obraca się wokół pionu, a jeszcze łatwiej wokół osi poziomych od najmniejszego nacisku na koniec zapałki. Po dalszych badaniach Obserwatorium Polowego Kulikov stało się oczywiste, że chwała dobrze znanego Stonehenge z jego ogromnymi trójglitami wykopanymi w ziemi przygasa.**[25]**[Triglite - trzy kamienne płyty ułożone pionowo w kształcie litery U] .

W tej samej dolinie Kurtsów znaleziono inne kamienne urządzenia do śledzenia wschodu Słońca w dniach przesilenia i równonocy. Znaleźli nie tylko zegar słoneczny z pionową wskazówką w kształcie pręta, umieszczoną w otworze w kamieniu obok wnęki na poziom wody, ale także pochylony („polarny") zegar ze wskaźnikiem cienia - pręt skierowany na biegun świata. Znaleziono próbkę, zgodnie z którą wykonano trójkątne płyty, czyli okrągłą płytę z koncentrycznym pierścieniowym wycięciem w geometrycznym środku. Ten wzór był używany zarówno jako zegar słoneczny, jak i jako wskaźnik granic kąta między punktami wschodu słońca w dniach przesilenia zimowego i letniego. Długość nacięcia okazała się równa jednej szóstej obwodu, a jego średnica była 6 razy mniejsza od średnicy płyty, co daje przybliżenie do dwukrotności liczby „pi". A Słowiańsko-Aryjczycy posiadali taką wiedzę w czasie, która została nam odebrana przez kilka tysiącleci! Dalsze badania tego szablonu ujawniły, że lina o grubości pół palca, trzykrotnie zapętlona w wyciętej płycie, a następnie zaproponowana jako nowy promień, służyła jako pantograf**[26]**[Pantograf to urządzenie w postaci przesuwnego równoległoboku przegubowego do rysowania (kopiowania) rysunków, planów w zmodyfikowanym (zwykle mniejszym) rozmiarze.] Do rysowania trójkątnych płyt.

Trzy takie płyty (o kącie 120 stopni na wierzchołku i 30 stopni na podstawie), połączone ze sobą podstawami, tworzą sześciokąt będący „znakiem Rod" z wpisanym w niego trójkątem równobocznym. Ten sześciokąt był wyznacznikiem kierunków wschodów i zachodów słońca w specjalne dni. Jeśli chodzi o przykładową płytę wąwozu Kurtsa, składała się ona z trzech odcinków akordowych. Jedno z nacięć, wypolerowane i zaznaczone trójkątnymi nacięciami, dawało bok nie sześciokąta, ale ośmiokąta, co jest „znakiem słońca".

Pierwszy poważny badacz miejsca bitwy pod Kulikowem, pisarz Tula I. Afremov, który odwiedził szczyt Czerwonego Wzgórza jeszcze przed rozpoczęciem prac nad wzniesieniem kolumny pamięci upamiętniającej bitwę pod Kulikowem, zauważył, a następnie w książce „Pole Kulikowo" zauważył:

„... wzdłuż samego szczytu Czerwonego Wzgórza znajduje się siedmiu ziemnych właścicieli ziemskich jako promienie okręgu w różnych kierunkach”.

Jak wykazały współczesne badania, wszystkie kamienne urządzenia znalezione na polu Kulikowo znajdowały się na głównym lub półpromieniu tego siedmiokąta. Warto zauważyć, że promień biegnący ze szczytu Czerwonego Wzgórza do ujścia Nepryadvy (gdzie w wąwozie Rybiy znaleziono trzy kamienne urządzenia, w tym trójkątną płytę, która okazała się być, gdy „wieczny” kamienny zegar słoneczny był sprawdzany przez wskaźnik cienia), wynosi siedem mil. Jeśli weźmiemy tę odległość jako promień jednostkowy, otrzymamy kolejno okręgi Ziemi, Wenus, Marsa i Merkurego. W tym samym czasie wszystkie znaczące obiekty pola Kulikowa układają się na swoim miejscu: Jasnaja Polana i stacja Lew Tołstoj leżą na kole Saturna, krąg Jowisza obejmuje miasto Tula, a krąg Słońca - prawie całą środkową część Europy Wschodniej.

Z powyższego jasno wynika mistyczne znaczenie kamiennego kompleksu słoneczno-gwiazdowego obserwatorium pola Kulikov, stworzonego przez rosyjskich czarodziejów ponad 10 tysięcy lat temu.

Wśród Słowiańsko-Aryjskich, którzy czczą Słońce nie jako Najwyższego Boga, ale jako życiodajne źródło naszego planetarnego kosmosu, wszystkie przedmioty kultu i życia codziennego miały pochodzenie „słoneczne”, ozdabiano też chaty.

Wiadomo, że w Rosji chaty budowano od czasów starożytnych ze spadzistym dachem, w przeciwieństwie do domów zachodnioeuropejskich. Koniec dachu słowiańskiej chaty, który jest trójkątem równoramiennym o kącie 120 stopni na szczycie, miał małe okrągłe okienko, które służyło do przejścia promienia słonecznego. W dni przesilenia zimowego pojawienie się okrągłej plamy słonecznej na przeciwległej ścianie powiedziało właścicielowi domu, że „słońce zachodziło na lato, a zimę na mróz”. Dachy samych chat ozdobiono sześcioma ośmiokątami, będącymi pierwotnie słonecznymi kalendarzami południkowymi, za pomocą których Słowiańsko-Aryjczycy układali swoje życie zgodnie z Boskim istnieniem Kosmosu.

Współczesny pisarz rosyjsko-ukraiński A.S. Ivanchenko w niepublikowanym rozdziale powieści naukowej „Ścieżki Wielkiego Rosjanina”**[27]**[Z archiwum domowego A.S. Ivanchenko.] Pisze:

„Jak potwierdzają ostatnie wykopaliska archeologiczne przeprowadzone w lesie Gorczakowskim w pobliżu wsi Medvin - tak dużej w regionie Bogusławia jak Misaylovka - w połowie I tysiąclecia pne. to tam znajdowała

się podobno legendarna stolica Rosjan Golun. Oprócz szczątków różnych budowli, cmentarzysk itp., Bogusławscy archeolodzy-entuzjaści odkryli podczas wykopalisk dwa prostokątne filary niegdyś wkopane w ziemię ... ",

na którym zostały wyryte litery i mapa rozgwieżdżonego nieba, łącząca kalendarze księżycowe i słoneczne z tą częścią zodiaku, która przypada na łagodny sezon od maja do sierpnia, czyli kalendarium chłopskie, które pokazuje znaki pór roku i czasu sezonowej pracy na polu.

Dalej Ivanchenko pisze, że kalendarz ten „został wykuty nie później niż w połowie II tysiąclecia pne, ponieważ zachowane na nim części listu (wykonane literami prasłowiańskimi) zostały wyryte w spiralnej linii i nie zostały jeszcze podzielone na słowa. Nasi przodkowie zaczęli pisać w linii prostej od lewej do prawej i dzielić pismo na osobne słowa w XV-XIV wieku pne ...

Podpis brzmi:

„BUDIA GOLUNIA SERTSIA SERTSISIMIA NASIMIA” - „Będzie Golun**[28]**[Golun to kalendarz miesięczny. Bo „idź” to krowa z rogami księżyca; Lunia - księżycowy; stąd - „rogi księżyca”, tj. miesiąc.] z serca naszego serca ”.

Indian Magi powiedział słynnemu francuskiemu astronomowi J.N. Delilu (1688-1768) o rodowej ojczyźnie słowiańsko-aryjskiej położonej na północy, ziemi szlachty - Aryavart, skąd kultura słowiańsko-aryjska rozprzestrzeniła się na półkuli północnej, obejmując ją swoim lekkim kultem. Wskazali mu również lokalizację jednego z najstarszych miast słowiańsko-aryjskich - świątyni i jednocześnie obserwatorium.

Aby znaleźć to miasto, Delisle przeniósł się do Rosji w 1725 roku i będąc akademikiem, został pierwszym dyrektorem obserwatorium astronomicznego. Spędził ponad dwie dekady na poszukiwaniu protocity**[29]**[Proto-miasto to pierwsze miasto. „Proto” (greckie) - oryginał, pierwotny, poprzedni] , był mu bardzo bliski, ale nigdy go nie znalazł. W 1747 roku Delisle został zmuszony do opuszczenia Rosji, stając się jedynie zagranicznym członkiem Petersburskiej Akademii Nauk. Świat naukowy, uzasadniając pojęcie „naukowca”, świadcząc, że człowieka czegoś nauczono, ale nie wskazując, że czegoś go uczono, uznał ten okres życia Delisle za „nieprzyzwoitą część biografii”. Chociaż nie odnalazł miasta Delisle, pozostawił najciekawsze notatki i pamiętniki mówiące o domniemanym położeniu i przeznaczeniu miasta-świątyni.

W takie poszukiwania zaangażowany był nie tylko Delisle, ale także Piotr I i Katarzyna II, a Kozacy już w ubiegłym wieku znali tajemnicę pierwszego

miasta, ale go nie zdradzili. Wreszcie w 1987 roku, we wskazanym przez Delisle miejscu na południowym Uralu, gdzie leżą Góry Rifejskie, odnaleziono proto-miasto.

Miasto otrzymało swoją nazwę ze względu na położenie w pobliżu pasma górskiego zwanego Arkaim. W ubiegłym wieku na starych mapach kozackich całą dolinę, w której położone jest miasto, nazwano Arkaim, co oznacza „dwoje nieba” („ar” - niebo; „ka” - przyrostek przynależności lub zdrobnienia, czyli „małe niebo”) ; „Oni” - posiadający, korespondujący). Rzeczywiście, wygląd Arkaim jest dokładną reprodukcją kręgu Svaroga (zodiaku): przypomina ogromny kosmogram (horoskop) zbudowany na Ziemi.

Współcześni astrolodzy uważają, że w jego strukturze znajdują się nie tylko znaki zodiaku: 28 dywizji - stacje księżycowe; punkty równonocy wiosennej i jesiennej; przesilenia zimowe i letnie; punkty wschodu i zachodu Słońca i Księżyca; gwiazdy i konstelacje; czas powrotu Słowian-Aryjczyków do ich początków - kiedy nadchodzi koniec ciemności i kłamstwa, czas „świtu”, początek ery Wodnika.

Naukowcy, którzy badali budowę pierwszego miasta, twierdzą, że jego geometria jest doskonała**[trzydzieści]**[Cm. - „Arkaim. Badania. Szukaj. Odkrycia ”(red. GB Zdanovich). Czelabińsk, 1995.] . Zachowanie ruin umożliwia pomiar z dokładnością do centymetra i minuty łuku większości części. Stonehenge dał klucz do rozwiązania i zrozumienia tych szczegółów, do sekretu i projektu budowniczych Arkaim. Stonehenge znajduje się na 51 stopni 11 minut N, Arkaim - na 52 stopniach 39 minut N. Obie struktury tworzą geometryczne koła, a promień pierścienia otworów Stonehenge do centymetra jest równy promieniowi wewnętrznego pierścienia Arkaim. Obie główne osie i kilka mniejszych części są dokładnie dopasowane. Narzędziami obserwatorium Arkaim są wewnętrzna ściana koła i jej horyzont, gdzie zachowało się co najmniej 38 obiektów geodezyjnych i astronomicznych.

Budowa Obserwatorium Arkaim jest złożona. Obejmuje największą liczbę wydarzeń astronomicznych interesujących starożytnych astrologów, w tym 18 wschodów i zachodów Słońca i Księżyca w dniach równonocy i przesilenia. Liczba osiemnaście nie jest przypadkowa: wiąże się z zaćmieniami Słońca i Księżyca, które powtarzają się w tej samej fazie po 18 i dwóch dziesiątych roku (cykl Sarosa).

Wśród zjawisk astronomicznych szczególną rolę odgrywają zaćmienia. Ich astronomia, podobnie jak wschody i zachody gwiazd, jest już zapomnianą szkołą - astronomią poziomą, w której horyzont służył jako ogromny

kątomierz o dużej precyzji, pozwalający określić położenie ciał niebieskich do pół minuty po łuku.

Możliwości horyzontu Arkaim są wyjątkowe: zawiera obiekty w odległości od 1,5 do 35 kilometrów. Pod tym względem struktura Arkaim jest tak wyraźna, że umożliwia skonstruowanie teorii obserwatoriów tego rodzaju i wreszcie rozwiązanie wielu zagadek Stonehenge.

Wokół Arkaim odkryto inne starożytne miasta - Sintashta, Isiney, Rodniki, Alandskoe (łącznie 21 miast), co pozwala mówić o „Kraju Miast", który znajdował się na ziemiach między Uralem i Tobolem w ich górnym biegu. Podobieństwo tego kraju to megalityczna kultura Wielkiej Brytanii i atlantyckiego wybrzeża Europy, a także wspomniany już Stonehenge, pochodzący z początku III tysiąclecia pne. - bardziej starożytne niż egipskie piramidy.

Z tego wszystkiego, co zostało powiedziane, jasno wynika, że nie może być mowy o jakimkolwiek wpływie wschodniego regionu Morza Śródziemnego na kulturę północnej Eurazji, ponieważ pomimo całej swojej starożytności pojawił się on znacznie później niż kultura północnych Słowian-Aryjczyków.

Inne, nie mniej ważne w przeszłości obiekty również znajdują się na 51-53 stopnia N. Na przykład kopiec grobowy Arzhan, dobrze znany w kręgach archeologicznych, znajduje się dokładnie na 52 stopniach N. (Ałtaj, górny bieg rzeki Jenisej). Jego wiek określa VIII wiek pne, został zbudowany według takich samych zasad jak Arkaim i Stonehenge. Na Ukrainie przy 52 stopniach N Znajduje się Kijów, a nieco na południe od tej linii znajduje się neolityczna osada Maidanskoe-1, należąca do kultury trypolskiej IV tysiąclecia pne. Osada ta jest stokrotnie większa niż Arkaim, przeznaczona dla dwóch i pół tysiąca mieszkańców. Posiada kanalizację, największe pod względem powierzchni budynki typu środkowo-euroazjatyckiego, mieszczące do 50 osób i długości do 20 metrów; ma jeden harmonijny układ fortyfikacji, domów, ulic i placów.

Miasta zbudowane według tych samych praw, co Arkaim, zaczęto teraz otwierać w krajach bałtyckich, w Peczorach, na Syberii, na Krymie, na Kaukazie. W ostatnich latach na południowym Cis-Uralu odkryto osadnictwo na przełomie VII-VI tysiąclecia pne. - Mulino II, Davlekanovo II, gdzie znaleziono dużą liczbę kości zwierzęcych. Badanie wykazało, że około 30 procent tych zwierząt było udomowionych: kozy, owce, konie, krowy. Te same szczątki znaleziono w ponad 20 starożytnych osadach.

W 1956 roku wojsko wykonało zdjęcia lotnicze Arkaimowi, a on, podobnie jak wiele podobnych obiektów, został zmapowany. Następnie zdjęcia przedstawiały 3 pierścienie Arkaim. Teraz na zdjęciach z lat 80. widoczne

są tylko 2, bo w „szlachetnym” planie „zagospodarowania dziewiczych ziem” siły ciemności, nie chcąc wyjawić rosyjskiego dziedzictwa, zawarły zrównanie z ziemią pierwszego miasta. Niepowodzenie. Następnie, aby odkrycie Arkaim nadal nie znalazło zasłużonego światowego uznania, wcisnęli go w pierścień blokady informacyjnej i postanowili zalać**[31]**[Zgodnie z projektem Ministerstwa Zasobów Wodnych ZSRR w sprawie utworzenia zbiornika Karagan w 1988 r . Arkaim uległa powodzi.] .

Wszystkie te zbrodnicze działania mające na celu zniszczenie jednego z najstarszych miast znalezionych przez archeologów, a także blokada informacyjna Arkaim, pręt Achinsk, obserwatorium polowe Kulikov i inne zabytki świadczące o prawdziwym źródle wiedzy o wszystkich cywilizacjach współczesnego świata, są dowodem wandalizmu, przed którym spalenie magazynu książek w Aleksandria, ikonoklazm w Bizancjum i wojujący ateizm w Rosji.

W powieści naukowej „Drogi Wielkiego Rosjanina”**[32]**[Czasopismo „Słowianie”, t. 2, 1991.] A.S. Ivanchenko umieszcza rysunek struktury Ziemi.

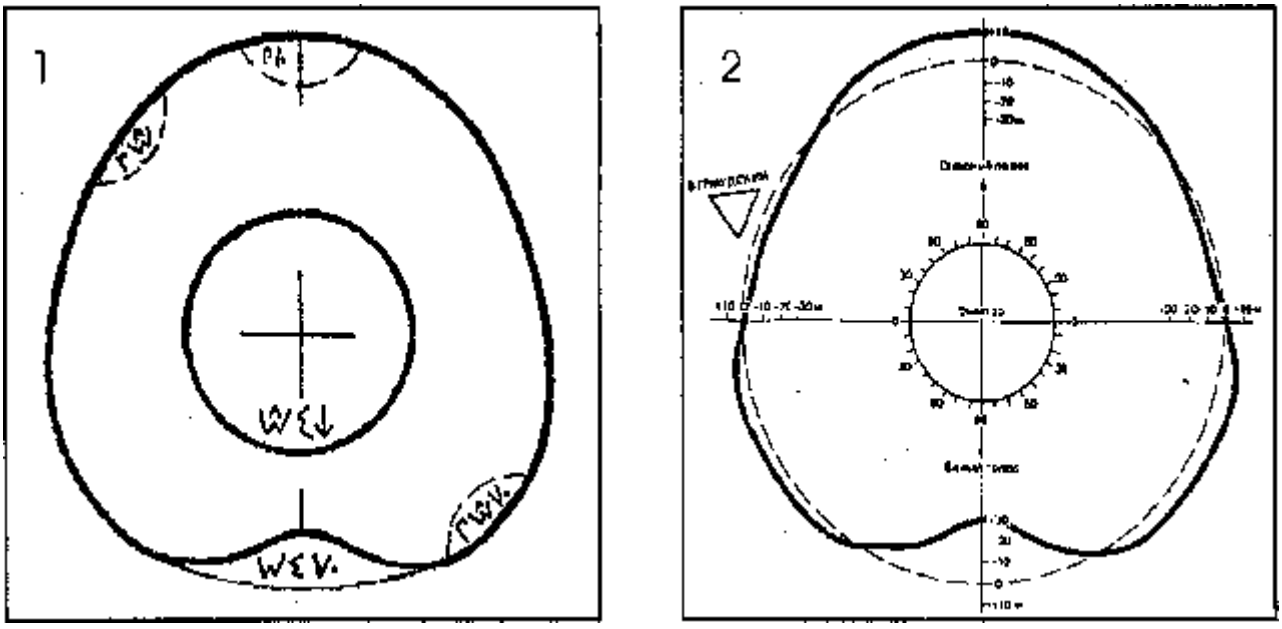

Wziął go z książki „Lad of Svarozhya”, napisanej przez słowiańsko-aryjską runicę około 3 tys. Lat temu (ryc. 1) i porównuje ją z nowoczesnym rysunkiem Ziemi, wykonanym przez amerykańskich naukowców za pomocą badań na dużą skalę i wykrywania za pomocą czułych instrumentów z kosmosu (ryc. 2). Różnica między nimi okazała się nieistotna! Ale jeśli współcześni naukowcy dopiero teraz poznali prawdziwy kształt Ziemi (wyraźne podobieństwo do jajka), to rosyjscy czarodzieje nie tylko dobrze wiedzieli, ale także szczegółowo wyjaśnili, dlaczego Ziemia ma taką właśnie strukturę.

Cały światopogląd starożytnych Rosjan był nierozerwalnie związany z najgłębszą wiedzą o czytaniu gwiazd. Żywym tego przykładem jest wiersz Sławomysla „Pieśń o biciu żydowskiej Chazarii Swietosława Khorobry”, napisany mniej więcej w tym samym czasie co „Złożenie hostii Igora”, ale wydany po raz pierwszy dopiero w 1847 roku w Warszawie. Zawiera następujące wiersze:

Wyrzut pod adresem trojanów za utratę odwagi jest pusty:

męstwo człowieka z promieniem Emite (Uran - red.)

w trygonie z Pars (Mars)

nie poziomuj (par - lampart, gepard).

Heather (Wenus) i Harun (Merkury) uprawiali tam cudzołóstwo,

urodziła syna Studenta (Saturn)

Parsu na pocieszenie.

Widzę ogień w nocy

Rosja jest splamiona ogniem ...

Rosyjscy czarownicy wierzyli, że Perun (Jowisz) jest planetą, która patronuje Ziemi. Przy korzystnym wpływie Peruna odnotowano duże plony, szybki wzrost masy ciała żywca, dobry rozwój sadzonek owoców itp. Słowianie nazywali Perun Gromem. Ku zdumieniu współczesnych naukowców odkryto, że tak właśnie jest. Amerykańska sonda kosmiczna Voyager 1 i Voyager 2, która przeleciała w 1979 i 1981 roku w pobliżu Jowisza i Saturna, odkryła, że od czasu do czasu między Jowiszem a jego najbliższym satelitą Io występuje wyładowanie elektryczne. Siła jednej takiej błyskawicy jest wielokrotnie większa niż moc wszystkich nowoczesnych elektrowni. Astrofizycy odkryli, że wyładowania te wytwarzają promieniowanie elektromagnetyczne, które ma korzystny wpływ na atmosferę ziemską.

Saturn był uważany przez rosyjskich czarodziejów za niebezpieczną planetę dla Ziemi - Studenec, który chłodzi, to znaczy zamraża, wysadza wszystkie żywe istoty, co również zostało potwierdzone dzisiaj. Okazało się, że Saturn i jego pierścienie pełnią rolę ogromnego kosmicznego synchrofasotronu, który rozpędza jony gazu do prędkości bliskich kosmicznym i wystrzeliwuje je w otaczającą przestrzeń. Jony te docierają nie tylko do Ziemi, ale także do najbardziej odległych planet. A kiedy to oddziaływanie nasila się, na Ziemi pojawiają się różne wstrząsy: ogólne

pogorszenie zdrowia ludzkiego, zarazy, zaburzenia psychiczne, wojny, rewolucje itp.

Kolejne materialne (archeologiczne) potwierdzenie jedności kultury słowiańsko-aryjskich Uralu, Europy, Morza Śródziemnego, Kaukazu, Bliskiego i Środkowego Wschodu, Mezopotamii, Egiptu, Indii itp. są mikrolitami**[33]**[Mikrolit (grecki) - mały kamień, mikro kamień.] .

Geometryczne mikrolity są bardzo małe, nie więcej niż jeden centymetr szerokości, cienkie i bardzo ostre płytki silikonowe, które miały geometryczny kształt trapezu, trójkąta, rombu itp. Ostrza mikrolitów są 100 i więcej razy ostrzejsze niż najbardziej zaawansowane nowoczesne stalowe skalpele. Tną drewno, kości, a nawet szkło, a pod względem twardości ustępują tylko diamentowi i korundowi.**[34]**[V.A. Ranov, G.N. Matyushin "Te tajemnicze mikrolity". Czasopismo „Wiedza to potęga", nr 11 - 1991.] .

Naukowcy przez długi czas nie znali ich przeznaczenia, ale ostatnio znaleziono sierpy drewniane i kostne z mikrolitowymi ostrzami. Okazało się, że są to najstarsze ostrza do wkładek wykonane w ten sam sposób na całym świecie. Podczas wykopalisk na stanowisku Yangelka na południowym Uralu znaleziono starożytny nóż do żniwa: chociaż jego rama uległa rozkładowi przez ponad 10 tysięcy lat, mikrolity zachowały zakrzywiony kształt sierpa. Ich konstrukcję obliczono tak, aby podczas cięcia jedną płaską krawędź ostrza dociskała do tej samej krawędzi drugiej i były mocno trzymane w ramie. A jeśli podczas pracy ostrza wyskoczyły lub pękły, to inni byli gotowi, dokładnie tak samo. Próbka była rygorystycznie trzymana: jedna krawędź była zawsze ścięta pod kątem 25-35 stopni, druga pod kątem 45-55 stopni. Dokładność kątów jest niesamowita, a wszędzie tam, gdzie znajduje się mikrolit - na Uralu, Iranie, Iraku czy na Riwierze Francuskiej,

Zdjęcia egipskich żniwiarzy, które dotarły do nas, wskazują, że 4300 lat temu używali słowiańsko-aryjskich sierpów z mikrolitami: pojedyncze wkładki silikonowe umożliwiły szybkie zbiory.

Mikrolity były używane przez Słowian-Arian nie tylko do narzędzi rolniczych, ale były również używane do broni myśliwskiej i wojskowej. Wysokie trapezy służyły jako groty strzał, segmenty wyposażano w harpuny, trójkąty - rzutki itp. Wstawiano je w specjalny rowek na kościanej lub drewnianej ramie i mocowano żywicą, bitumem lub w inny sposób. Mikrolity znalezione na Uralu można włożyć do noża wykonanego na Bliskim Wschodzie, a szczelina między nimi będzie prawie niewidoczna. Z takim nożem można długo pracować: jest lekki, wygodny, ale co najważniejsze na magazynie zawsze znajdują się silikonowe wkładki, którymi w każdej chwili można wymienić wypadające lub połamane.

Podsumujmy pierwsze wyniki tego, co zostało powiedziane. Nasi przodkowie, którzy mieszkali na ziemiach Rosji, już 18 tysięcy lat temu mieli najdokładniejszy kalendarz księżycowo-słoneczny, obserwatoria słoneczno-gwiazdowe o zdumiewającej dokładności, starożytne miasta-świątynie; dali ludzkości doskonałe narzędzia pracy i położyli podwaliny pod hodowlę zwierząt. A co najważniejsze, znaleźliśmy SPOSOBY PRZENIESIENIA SIĘ DO PODMIOTÓW ICH WEDYCKIEGO WIDOKU ŚWIATA NIEWYKLEJNIE ZWIĄZANE Z CAŁKOWICIE WYSOKĄ PROPORCJĄ ISTOT KOSMICZNYCH.

Przekaż mądrość dobrego stworzenia,

które strzegą wasze pokolenia, wasze potomstwo.

I niech ta mądrość przeminie

od ojców do synów i od dziadków do wnuków.

Zachowaj piękno swojej ojczyzny

za potomków twoich Starożytnych Klanów,

pomnażając piękno ojczyzny,

tak, na chwałę waszych bogów i przodków!

Źródło życia.
Wedy słowiańsko-aryjskie.

Jak długo będziesz za mgłą
Ukryj, rosyjska gwiazda,
Albo złudzenie optyczne
Czy skazasz się na zawsze?
Czy można spotkać chciwe spojrzenie,
Do ciebie w nocy
Pusty i fałszywy meteor
Czy twoje promienie się rozproszą?
Ciemność gęstnieje, smutek się pogarsza
Wszystkie nieuniknione kłopoty -
Spójrz, którego flaga ginie na morzu,
Obudź się - teraz albo nigdy! ...

F.I. Tyutchev

Rozdział 3.

PISEMNE ZABYTKI SŁOWIŃSKICH BARANÓW

A Veles powiedział:

Otwórz pudełko z piosenkami!

Rozwiń piłkę!

Albowiem czas ciszy się skończył

i czas na słowa!

Pieśni ptaka Gamayun

... nie jest straszne leżeć pod kulami zmarłych,

Nie jest gorzko być bezdomnym

A my cię uratujemy, mowie rosyjskiej,

Świetne rosyjskie słowo.

Zabierzemy cię za darmo i czysto

Damy go naszym wnukom i uratujemy z niewoli

N A V E K I!

AA Achmatowa

Najstarsze zabytki pisma, nazywane przez naukowców „słowiańską runicą", zostały odkryte w 1961 roku we wsi Terteria na ziemi współczesnej Rumunii i są reprezentowane przez trzy gliniane tabliczki z V tysiąclecia pne. Jednocześnie okazało się, że tablice sumeryjskie (uważane za najstarsze) są o całe tysiąclecie młodsze od terteriańskich. Podobne pismo znaleziono we wsi Turdashi Vinca w Jugosławii. Na podstawie tych ustaleń naukowcy doszli do wniosku, że:

„Pismo Terterii nie powstało od zera, ale jest integralną częścią rozpowszechnionego w połowie VI - początku V tysiąclecia pne. napisana

kultura bałkańska Vinca ”**[35]**[G.S. Belyakova „Pisanie naszych przodków”. Dziennik „Słowianie”, 1991 r .] .

Wkrótce jugosłowiański naukowiec R. Pesic, na podstawie znalezisk archeologicznych na prawym brzegu Dunaju (w pobliżu Żelaznej Bramy) z VII-V tysiąclecia pne, dokonał pierwszego zamówienia pisma winchańskiego. Peshich rozważał to za pomocą alfabetu etrusko-pelazgijskiego i słowiańsko-aryjskiego sposobu czytania tego pisma, zgodnie z którym stary język słowiańsko-aryjski ma swoje korzenie na ziemi etruskiej.

Ten sam punkt widzenia podzielił E.I. Klassen, polski badacz Fadei Volansky i inni Pod koniec XX wieku V.I. Shcherbakov i G.S. Belyakova, słoweński naukowiec Matej Bor i rosyjsko-ukraiński pisarz A.S. Ivanchenko. Ogromną pracę mającą na celu zapoznanie szerokich warstw społecznych ze znakami runicznymi i inskrypcjami zachodnich słowiańsko-aryjskich Krety, Etrusków i starożytnych Indii wykonał rosyjski językoznawca G.S. Grinevich. Sporządził też tabelę podsumowującą znaki pisarstwa prasłowiańskiego.

„Skrypty runiczne podobne do tych z Vinchana znaleziono w Trypolisie, w warstwach z początku trzeciego tysiąclecia pne, a później w Troi i na Krecie, w Etrurii i Partii, na Jeniseju i w Skandynawii. Ten sam list istniał na Kaukazie. Pismo to dotarło także na inne kontynenty - do Afryki Północnej i Ameryki. Ostatecznie posłużyło za podstawę dobrze znanych alfabetów: fenickiego i starogreckiego, protoindyjskiego i łacińskiego, głagolicy i cyrylicy ”,

- pisze G.S. Belyakova**[36]**[Tamże] .

Słowiańsko-aryjska runica była pismem sylabicznym, w którym zastosowano stabilny zestaw znaków sylabicznych, a znaki te zawierały sylaby jednego rodzaju, a mianowicie otwarte, składające się z kombinacji „spółgłoska plus samogłoska” lub czysta samogłoska. Taki system pisma nie pozwalał na podwojenie spółgłosek. Ponieważ jednak struktura dźwiękowa języka starożytnych Słowian była wciąż nieco bardziej złożona, zastosowano specjalny znak - ukośną kreskę - „viram” (nadal istniejący w indyjskim sylabicznym piśmie dewanagari - „język bogów”), który zwykle umieszczano na dole wiersza, po prawej stronie z pisemnego znaku. Viram został wezwany do usunięcia samogłoski poprzez stworzenie sylab typu „spółgłoska-spółgłoska-samogłoska”, utworzonych w następujący sposób: cr + cr = ssg.

G.S. Grinevich, opierając się na wynikach dekodowania, udowadnia, że najstarsze zabytki na Ziemi to pomniki pisarstwa

prasłowiańskiego**[37]**[G.S. Grinevich "Pismo prasłowiańskie", t.1. M., 1993.] . Podkreśla, że wśród zabytków odkrytych w naszym stuleciu największym zainteresowaniem cieszą się napisy wypełnione „liniami i nacięciami”, czyli runami.

W takim liście, na przykład na znalezionych przez archeologów kołach wrzecionowych, jest napisane:

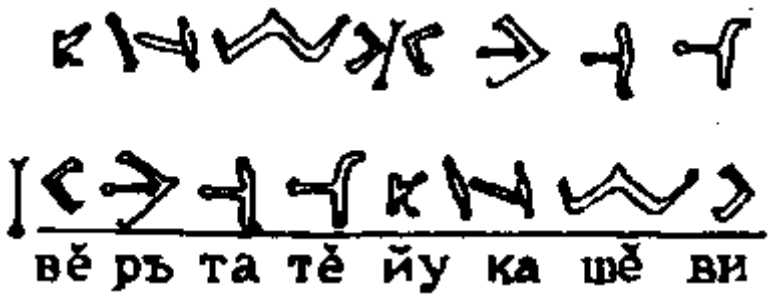

VERTATE KASHEVI - „Return Kashevi” (St. Ryazan, X wiek);

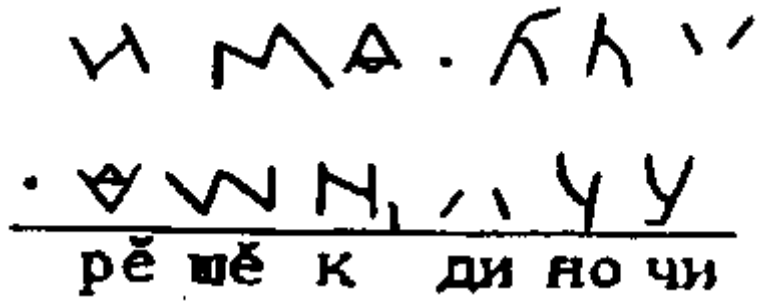

KRATKA DINOCHIEGO - "Pręty Dinochiego (wrzeciono)" (Grodno, IX w.);

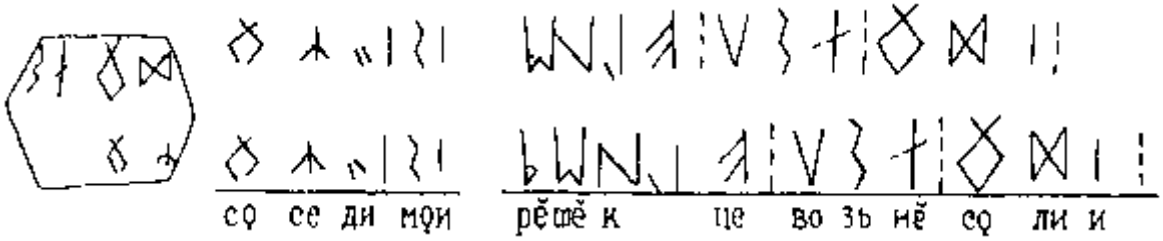

MOI SĄSIEDZI. SÓL PÓŹNIEJ - „Moi sąsiedzi. Zwróć te ogony Salts (Sól to starożytne rosyjskie imię żeńskie) ”(Letskan, 348).

Na garnku z Alekanova (IX-X w.) Napis zawiera porady biznesowe dla właściciela garnka:

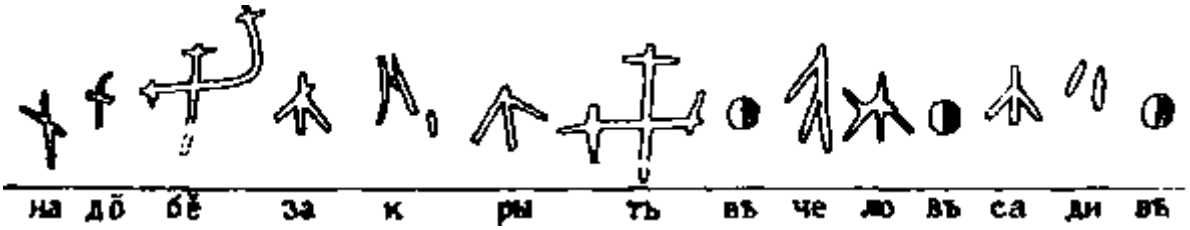

KONIECZNE ZAMKNIĘCIE W CHELO VSADIV - "Trzeba to zamknąć, wkładając w czoło (wkładając)". Czoło jest zewnętrznym otworem rosyjskiego pieca.

W garnku ze wsi. Ogurtsovo (VII wiek) przechowywano lekarstwo - LECA,

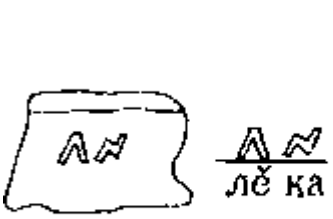

az drugiej - kultura czerniachowska z Radu-Negro (V-VI w.) - jest napisane, jakiego rodzaju lekarstwo: LEVI LOI - „Lwi tłuszcz”.

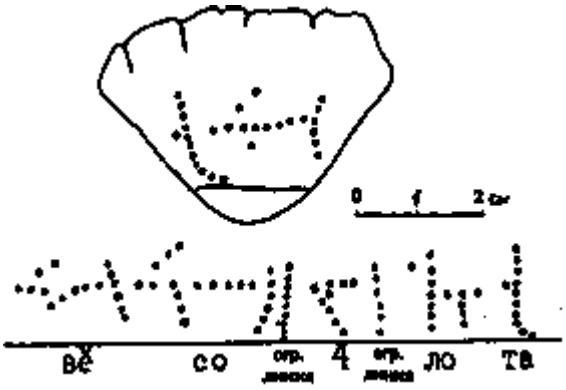

Na wadze osady w Troicku wskazana jest ich waga: WAGA 4 LOTY (partia jest staroruską miarą wagi równą 12,797 g).

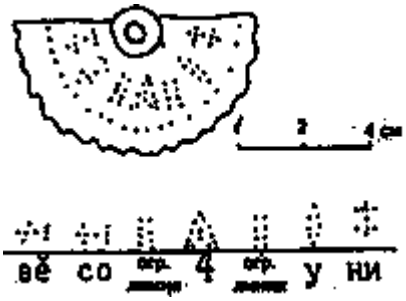

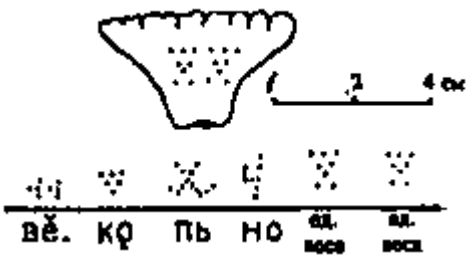

WAGA 4 UNIKATÓW (uncja równa się 25,6 g), WAGA PRĘDKOŚCI 2 UNIKALNE - „Waży łącznie 2 uncje”. Co więcej, rzeczywista waga tych odważników, według archeologów, wynosi odpowiednio 51, 104 и 62 gramy.

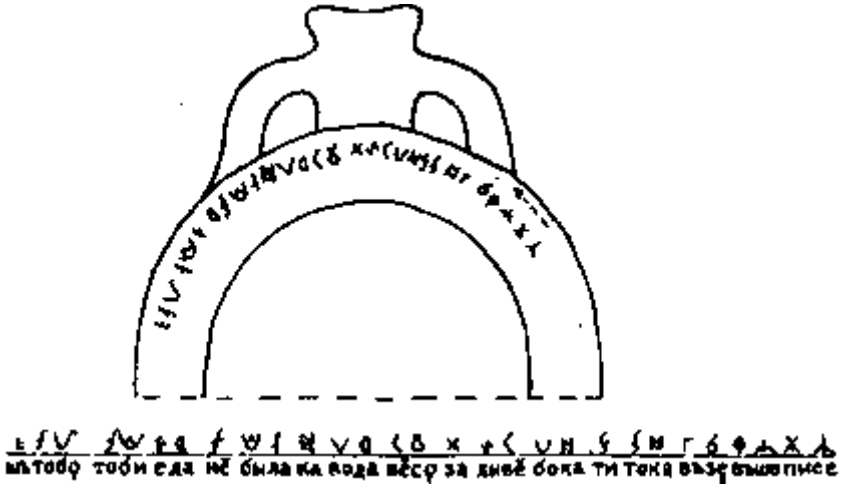

Bardzo ciekawe bakłażany (IX-X w.) Do przechowywania kumisów lub piwa na drodze, eksponowane w Muzeum Nowoczerkasku. Są to spłaszczone cylindry z dwoma uchwytami, za pomocą których zawieszono je na siodełku. Treść napisów na nich odpowiada ich przeznaczeniu: „Abyś nie miał pożywienia takiego jak woda, zważ (lokalna nazwa bakłażana) na dwie strony, po prostu bierzesz, pijesz (zawartość)”, jest napisane na jednym z nich.

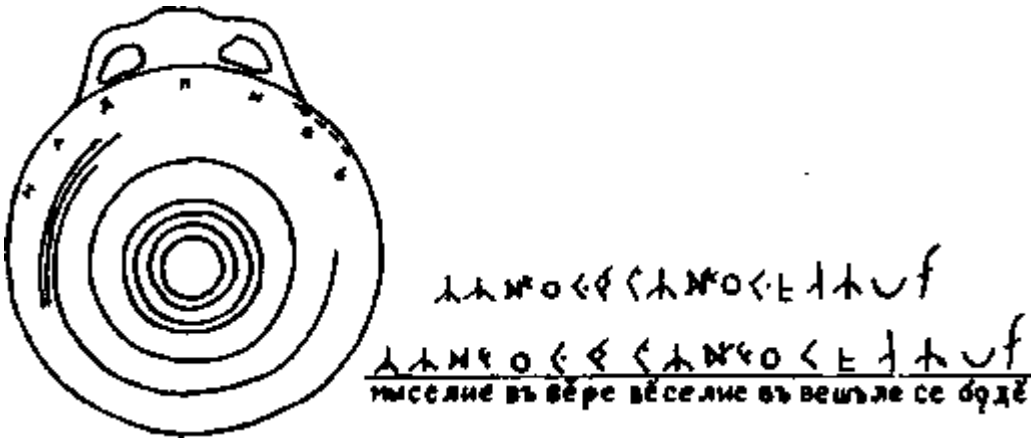

A z drugiej: „Myśli w wierze, zabawa z czymś (inna lokalna nazwa bakłażana) to będzie”.

Nie mniej interesujący jest „napis Nedimovskaya” (986), który jest „listem ochronnym”, ponieważ jego treść jest następująca:

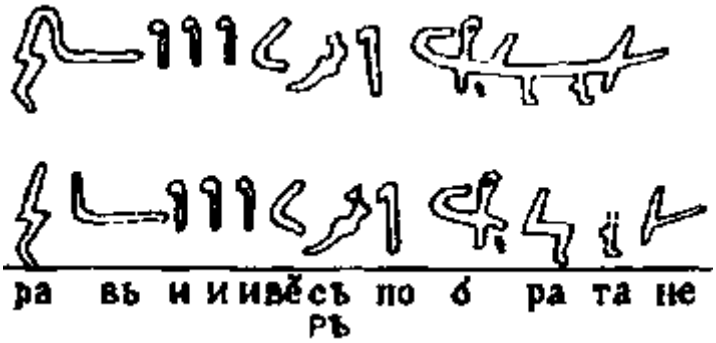

RAVIS I IVES (lub IVER) POBRATANE - „Rosjanie i Gruzini to bracia bliźniacy”.

Napis wyłożony w kamieniu na podłodze katedry św. Zofii w Konstantynopolu nakazuje (tłumaczenie): „Zegnij dolną część pleców do podłogi”. Kamień mikorzyński, znaleziony w okolicach Poznania (Polska), przedstawia mężczyznę z uniesioną lewą ręką, w którym zaciśnięty jest trójkątny obiekt, przedstawiający konstelację Byka - 4 punkty-gwiazdy: trzy tworzą trójkąt, czwarta w środku tego trójkąta. Towarzyszący podpis brzmi:

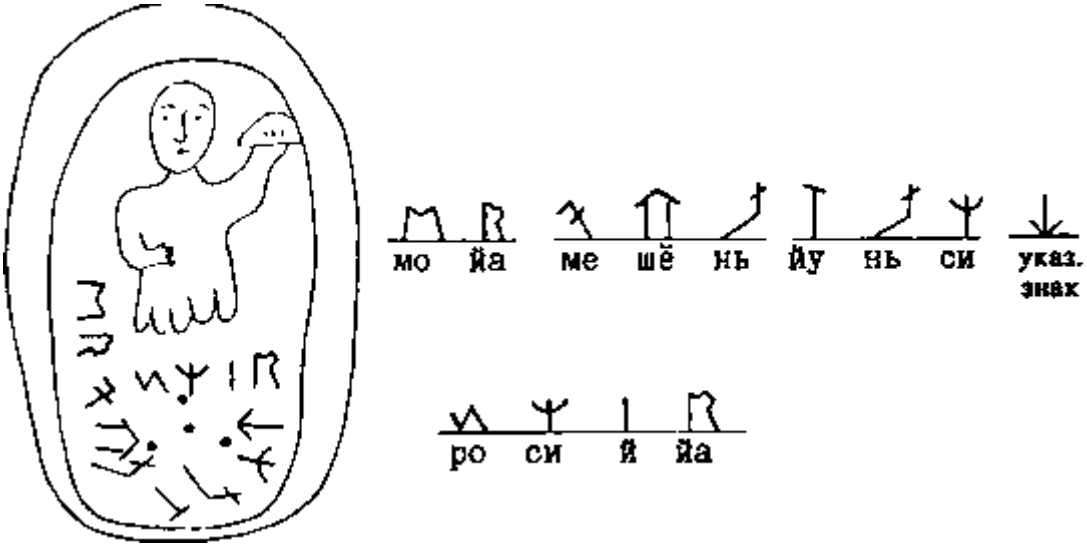

ROSIYA MOYA MESHEN YUN - „Moja Rosja stała się celem czerwcowego ataku” - czyli Byk. Intymne znaczenie**[38]**[Ukryte znaczenie - to znaczy ukryte; mroczny i niezrozumiały sens słów i pojęć dla prostego laika.]tego obrazu jest to, że Byk jest znakiem żywiołów ziemi i podstawowym, agresywnym, demonicznym początkiem stworzeń (pamiętajcie o czczeniu złotego cielca). Alfa konstelacji Byka - Aldebaran (oko Byka) jest związana z Antaresem - alfą Skorpiona, ponieważ znajduje się na tej samej linii, która przebiega przez "środek wszechświata" - Gwiazdę Polarną. Kiedy Słońce znajduje się w konstelacji, a nie w znaku Byka (było to wcześniej w czerwcu: ze względu na ruch precesyjny, Słońce przesuwa się wzdłuż ekliptyki o 50,24 sekundy na rok) i łączy się z Aldebaranem, Ziemia wpada pod wpływ Antaresa, który jest rzutem punktu przecięcia wszystkich warstw

galaktyczne dna - światy demoniczne (siedziba stworzeń). Sam wygląd przedstawionej osoby oznacza konstelację Oriona (obraz Rosji), walczącą z Bykiem.

Na piersi metalowej figurki ze świątyni Retra - dokładnie takiej samej jak na kamieniu Mikorzhinsky - znajdują się wizerunki konstelacji Herkulesa (konstelacja Wojownika) i Ophiuchus (konstelacja Trzech Króli i Czarodziejów). Te konstelacje są przeciwne konstelacji Skorpiona. Napis z tyłu postaci brzmi:

MYA MESHEN NAZIGINAMAN YA ZAZOKOALA.

Jego najgłębsze znaczenie to: „Mój wróg pochodzi z konstelacji Skorpiona". Na dłoni trzymającej trójkąt (znak konstelacji Byka) jest napisane: „Zniszczę to zło".

Opisane powyżej napisy wykonane „liniami i nacięciami" lub słowiańskimi runami datowane są na okres od IV do X wieku naszej ery. Są to lata zdobywania północno-zachodniej części Rosji przez istoty (jedną z najpotężniejszych organizacji pasożytniczych tamtych czasów była „święta" Inkwizycja). Ale są też wcześniejsze napisy.

Według archeologów na początku III tysiąclecia pne. W dolnym regionie Dniepru i Dunaju rozwinęła się duża (słowiańska - według A.Ya.Bryusova) jedność etniczna, która stworzyła kulturę trypolską. Według naukowców Trypolijczycy przewyższali kulturowo swoich sąsiadów. Posiadali również system pisma, bardzo podobny do znaków pisma „cechy i nacięcia". Ponadto prekursorem kultury trypolskiej w regionie Dunaju była kultura Vinca-Turdashi, z którą, jak już wiemy, są związane najstarsze zabytki pisane na Ziemi.

Na początku 2 tysiąclecia pne. nastąpiło nagłe zatrzymanie rozwoju kultury trypolskiej, która miała katastrofalny charakter: Trypillianie opuścili swoje domy, pozostawiając majątek, a nawet rzeźby swoich domowych bóstw. Czas exodusu Trypillian dokładnie zbiega się z czasem pojawienia się na Bałkanach, w prehistorycznej Grecji, na wyspach Morza Egejskiego i

na Krecie Pelazgów, z których nazwą zwykle kojarzy się rozkwit i potęga państwa kreteńskiego. Opętał Pelasgi i pisanie, podobne do pisania „diabeł i cięć”. Ale najważniejsze jest to, że przytłaczająca liczba liniowych znaków kreteńskich napisów w zarysie okazała się podobna do znaków słowiańsko-aryjskich run. Biorąc to pod uwagę, za pomocą etymologicznej metody dekodowania znaków kreteńskich przypisano znaczenie fonetyczne tych ostatnich, a tekstom kreteńskim „przemówiły” w języku,

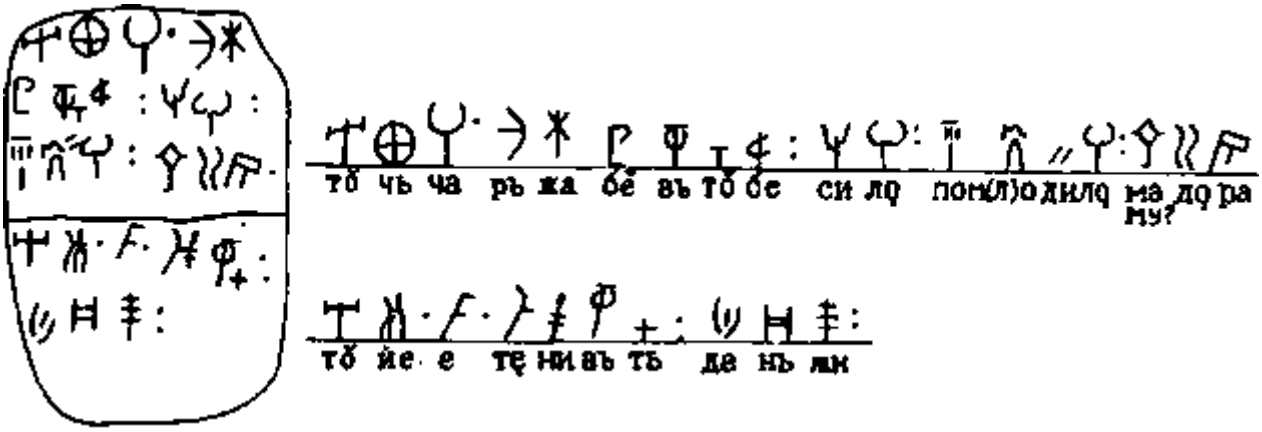

PUNKT RYZHA BYŁ W CIEBIE MŁODZI BYŁA MŁODSZA MA DORA TOYE E TA NIVT DLE NZHI - „Ostrzy rdzę („ rdza ”- oddzielenie) siły, która była w tobie. I to jest nić, która nas łączy ”. „Nić, która nas łączy”, w najgłębszym sensie, to kanał energetyczny, który łączy człowieka z Rózgiem, z jego egregorem - polem informacyjnym i siłowym stworzonym przez narodowe i duchowe aspiracje pewnych ludzi.

Ten kanał, zwany w sanskrycie „aharat (tj. Nie centralnym) filarem”, biegnie od egregora do głowy osoby, do miejsca, w którym znajduje się ciemiączko. Dlatego ci, którzy oddają cześć Bogu Najwyższemu Vyshenya, goląc włosy na głowie, zostawiają w tym miejscu kok, zwany w sanskrycie „sziką”; Kozacy zaporoscy również nosili tę samą chubrinę - „oseledets” (czyli - znajdującą się na sercu głowy).

Tak więc nawet 5 tysięcy lat temu mędrcy mieszkający na Krecie wyjaśniali, że podział jednego ciała Rosji na odrębne (nawet na jakiś czas) potężne państwa w dużej mierze pozbawia ją siły duchowej.

W przeszłości Kreta pokryta była wiecznie zielonymi lasami, w których żyły byki, krowy, lwy, a nawet gatunki słoni karłowatych i hipopotamów. Ludzie, którzy osiedlili się na starożytnej Krecie, stworzyli kulturę, która później stała się kolebką współczesnej cywilizacji europejskiej. Wspaniała sztuka mieszkańców Krety jako pierwsza na ziemi europejskiej wzniosła się na wyżyny realizmu: to na jej podstawie rozwijała się i rozkwitała sztuka starożytnej Grecji.

Homer pisał w XIX piosence „Odyseja”:

Wyspa to Kreta pośrodku morza koloru wina, piękna,

Otyły, otulony zewsząd wodami, obfitujący w ludzi**[39]**[Homer "Odyseja" (przetłumaczone przez W. Żukowskiego). M., 1986.] .

Kreta była potężną potęgą morską, a marynarka kreteńska nie miała sobie równych w całym starożytnym świecie. Jego statki wioślarskie i żaglowe, lekkie galery i potężne statki towarowe pływały po falach Morza Śródziemnego; dotarli do brzegów Egiptu i Hiszpanii, Bosforu i Gibraltaru, a nawet wyszli na Ocean Atlantycki. Egipska kronika Medinet-Habu świadczy: „Żaden kraj nie stawiał oporu swojej prawej ręce, poczynając od Hatti…” (plemię pochodzenia niearyjskiego, które osiadło w północno-wschodniej Azji Mniejszej). Mieszkańcy Krety utrzymywali bliskie stosunki handlowe z Egiptem (Keftiu - Kreta jest bardzo często wspominana w egipskich papirusach), z Mezopotamią (na Krecie znaleziono charakterystyczne mezopotamskie pieczęcie cylindryczne) i wieloma innymi krajami.

Imperium Kreteńskie było u szczytu swojej potęgi, kiedy klęska żywiołowa zadała mu druzgocący cios. Eksplozja wulkaniczna na wyspie Santorini, 110 km na północ od Krety, która miała miejsce około 1450 roku pne, spowodowała potężne trzęsienie ziemi. Potężna fala uderzeniowa dotarła na Kretę, powodując wielkie zniszczenia. W ślad za nią w północne wybrzeże uderzyły ogromne tsunami, których wysokość sięgała kilkudziesięciu metrów. Ostatecznie wyspa została pokryta ogromną chmurą popiołu powstałą w wyniku erupcji. Miasta i wsie zamieniły się w ruiny, wiele statków Krety uległo zniszczeniu, żyzne pola w najbardziej zaludnionej części wyspy (na wschodzie iw centrum) pokryto grubą warstwą niszczącego roślinność popiołu wulkanicznego, a kwitnąca wcześniej ziemia przez wiele lat okazała się martwą pustynią.

Powszechna śmierć zwierząt gospodarskich spowodowana śmiercią pastwisk i skażeniem ocalałej pokrywy traw trującym fluorem zawartym w produktach erupcji wulkanicznych dopełniła straszliwą katastrofę, jaka spotkała kulturę kreteńską.

Gospodarka Krety i jej potęga zostały nieodwracalnie zniszczone. Teraz całkowicie pozbawiona ochrony przed atakiem morza, wyspa szybko stała się łatwym łupem dla Achajów, którzy swobodnie przedostali się z lądu i przejęli go w posiadanie. Zjednoczone państwo kreteńskie ze stolicą w Knossos nadal istniało, ale dominującą pozycję w nim przejęło wielu przybyszów. Około 1400 roku pne, po kolejnej inwazji z lądu, Pałac Knossos został ostatecznie zniszczony i rozpoczął się długi okres upadku.

Wybitny angielski archeolog Arthur Evans (1851-1948), który w 1900 roku rozpoczął prace wykopaliskowe w Knossos, zdołał odkryć ogromny pałac - tajemniczy labirynt króla Minosa, zbudowany pod koniec III tysiąclecia pne. i całkowicie przebudowany około 1700 roku pne Wspaniały budynek z salą tronową, skomplikowanymi korytarzami, łazienkami, przepięknymi obrazami i luksusową ceramiką stanął przed zdumionymi archeologami - zabytkiem kultury antycznej.

Ale ważniejszym odkryciem były archiwa Pałacu w Knossos - setki glinianych tabliczek pokrytych nieznanymi pismami. Później, w innych częściach Krety i na ziemiach Grecji kontynentalnej, w pałacu Nestora w Pylos odkryto łącznie ponad 5 tysięcy glinianych tabliczek z inskrypcjami.

G.S. Grinevich donosi, że Arthur Evans był pierwszym, który próbował rozwikłać kreteńskie litery, ale nie mógł wyjść poza prostą analizę i ograniczył się do uporządkowania, podkreślając: kreteńskie hieroglify klasy A (XVII-XV w. Pne) i linearne litera klasy B (XV-XIII w.p.n.e.) - określająca w linearnym piśmie „sylabiczny charakter znacznej części użytych znaków". Arthur Evans jako pierwszy zwrócił uwagę na „genetyczne powiązanie kreteńskich hieroglifów i liniowego A i B z innymi pismami śródziemnomorskimi…"**[40]**[G.S. Grinevich. Op. Cit.] .

Do 1963 r. Znaleziono około 220 krótkich napisów liniowych A, wykonanych na różnych przedmiotach: kamiennych pomnikach, dzbanach do wina, naczyniach libacyjnych, misach, uchwytach do siekierów. Większość inskrypcji odkryto w regionie Ayia Triada na Krecie, a następnie archeologom udało się znaleźć glinianą tabliczkę, na której napisano ten list na kontynencie Grecji. W 1964 roku w odkopanym pałacu minojskim w Zakro (Kreta Wschodnia) znaleziono 12 nowych tabliczek Linear A, które wyglądem przypominały tabliczki z Aia Triada.

Do tej pory znanych jest około 5 tysięcy napisów w Linear B. Zgodnie z ich treścią wszystkie napisy są podzielone na ekonomiczne i duchowe.

Rok 1908 stał się ważną datą w badaniach nad dziedzictwem ludu, który stał u początków cywilizacji europejskiej. Włoska wyprawa archeologiczna, działająca w południowej części Krety, kierowała w tym roku wykopaliskami pałacu królewskiego na akropolu starożytnego miasta Festa. 3 lipca archeolog Luige Pernier, badając warstwę kulturową jednego z pomocniczych pomieszczeń pałacowych, odkrył niezwykły przykład nieznanego wcześniej pisma.

Był to mały krążek wykonany z dobrze wypalonej gliny o średnicy 15,8-16,5 cm i grubości 1,6-2,1 cm, obustronnie pokryty, niczym dziwaczny wzór, spiralnym napisem, złożonym z wielu starannie wybitych na glinie

powierzchnie znaków to najstarszy wytłoczony napis i pierwszy drukowany produkt, z wyjątkiem kalendarza achińskiego. Znaki zostały połączone w grupy oddzielone pionowymi liniami. W niektórych grupach, na dole linii, po prawej stronie znaku, znajdowało się ukośne kreski podobne do „viram” - jak już wspomniano, specjalny znak słowiańskiej runicy i indyjskiego sylabicznego pisma dewanagari.

Strona A

Strona B

Wielu uczonych bezskutecznie próbowało przeczytać dysk Phaistos i zinterpretować go z języka greckiego, hetyckiego, licyjskiego, karskiego,

hebrajskiego i innych języków semickich. Jednak przekonani o nieadekwatności zastosowanych środków, zgodnie ze słowami angielskiego eksperta w dziedzinie archeologii Krety J. Pendlebury'ego (1904–1941) zdecydowali, że to znalezisko „lepiej przejść milczeniem” (kolejne ogniwo w łańcuchu blokady informacyjnej).

I wreszcie nasz rodak G.S. Grinevich, opierając się na nowoczesnych metodach deszyfrowania, teorii komunikacji w systemach tajnych Claude'a Shannona oraz metodzie akrofonii w połączeniu z metodą etymologiczną, udowodnił, że tekst dysku Phaistos został wykonany w języku prasłowiańskim.

Z tłumaczenia na współczesny język tekstu wynika, że słowiańskie plemię Rysich (Rusich) zostało zmuszone do opuszczenia ojczyzny - RYSYUNIYA (Rosja):

NIE LICZĘ WCZEŚNIEJSZEGO SPALANIA,

JEDNAK BIEŻĄCY POTEL SIĘ PALI.

W NOWYM MIEJSCU POCZUJESZ ICH.

BÓG WYSŁAŁ CI INNE MIEJSCE W ŚWIECIE BOGA.

NIE LICZ SIĘ PRZESZŁOŚCI.

CO BÓG CI POSŁAŁ, ZRÓB

ZAMKNIJ RZĘDY.

CHROŃ GO NA DZIEŃ I NOC.

NIE MA MIEJSCA.

RADOŚĆ Z JEGO MOCY.

JEJ DZIECI ŻYJĄ, PRZEWODNICZY, KTÓRYMI SĄ

W TYM BOŻYM ŚWIECIE.

Po drugiej stronie dysku jest napisane:

PONOWNIE ŻYJEMY, BOGU BĘDZIE SŁUŻBA,

WSZYSTKO BĘDZIE PRZESZŁOŚCI - ZAPOMNIJ, KIM JESTEŚMY.

GDZIE BĘDZIESZ, BĘDZIE SIĘ ROZDZIAŁY, BĘDĄ NIVES,

DOBRE ŻYCIE - ZAPOMNIJ, KIM JESTEŚMY.

ROZDZIAŁ ISTNIEJE - WIĘZI JEST - ZAPOMNIJMY, KIM JEST.

CO LICZYĆ, PANIE! RYNYUNIA ENCHANTS OCHI.

NIGDY OD NIEJ,

NIE MOŻESZ JEJ wyleczyć.

NIE BĘDZIE JEDEN RAZ, usłyszymy:

KIM TY BĘDZIESZ, MAŁO, JAKI JEST DLA CIEBIE zaszczyt;

W KASKACH KUDRYA; ROZMAWIAĆ O TOBIE.

NIE MA WIĘCEJ, NADAL BĘDZIEMY,

W TYM BOŻYM ŚWIECIE.

Rusichi znalazł swój nowy dom na Krecie.

„Tragedia wydarzeń, których doświadczyli Rysichowie” - pisze G.S. Grinevich , - przypomina losy Trypolczyków, a to daje nam podstawy, by sądzić, że Rysichi-Pelasgi (jak nazywali ich Grecy) to słowiańskie plemię, które żyło w rejonie Dniepru w III-II tysiącleciu pne. "

Po katastrofie, która dotknęła Arctidę, Rusichi tylko częściowo otrząsnęli się ze strasznych strat, ale zachowali swój język. W wioskach fenickich, kreteńskich, malezyjskich i egejskich mówili tym samym językiem słowiańsko-aryjskim. Później nazwano ich Pelasgami.

Na przełomie III-II tysiąclecia pne. nadeszła burza. Grecy-Achajowie przybyli z kontynentu. Oni, jak prawdziwi poganie, zajęli ziemie dzisiejszej Grecji, niszcząc miasta Pelasgian, ich fortece, zrównane z ziemią Pelasgikon, na miejscu, w którym Partenon został zbudowany zaledwie półtora tysiąca lat później. Wielu Pelazgian, uciekając przed inwazją, przekroczyło Kretę, gdzie nadal kwitły miasta Pelasgian-Minojczyków.

W połowie 2 tysiąclecia pne. Grecy również dotarli na Kretę. Pełnokrwista sztuka Pelasgian-Minojczyków ustąpiła miejsca suchej i pozbawionej życia stylizacji. Motywy typowe dla malarstwa minojskiego - kwiaty, rozgwiazdy, ośmiornice, delfiny, przedstawione na pałacowych freskach i wazach - znikają lub odradzają się w abstrakcyjnych schematach graficznych.

A jednak grecka kultura achajska była w stanie wiele pożyczyć od minojczyków, w tym liniowe pisanie sylabiczne, duchowe rytuały i bóstwa, hydraulikę, malowanie fresków, krojone ubrania i wiele więcej.

Około 700 lat później kultura achajsko-mykeńska rozkwitła, ale druga inwazja Greków, zwana Dorianami, spadła na ziemie Grecji i okolic. Po nim rozpoczęła się nowa era greckiego dziedzictwa - Homeric, nazwany na cześć niewidomego piosenkarza Homera. Podbój dorycki cofnął Grecję o kilka stuleci.

Następnie Rzymianie, zdeterminowani, aby udowodnić swoje pochodzenie od bogów, próbowali zniszczyć ślady Pelasgian z pamięci ludzkości. Dlatego świat naukowy uważa obecnie za powszechnie akceptowane, że starożytni Rzymianie byli nauczycielami Europy Zachodniej.

Niemniej jednak starożytni badacze doskonale wiedzieli, że nauczycielami tych „nauczycieli" byli Etruskowie. Na przykład grecki pisarz Gellanicus (V wiek pne) twierdzi, że odgałęzieniem egejskich pelazgów są Etruskowie, którzy wygnani przez Greków osiedlili się na obszarze zwanym Tyrrenia.

Rzymianie-Latynosi nazywali ich „Etruskami"; Grecy nazywali ich „Tyreńczykami"; sami Etruskowie, według starożytnego greckiego autora „Starożytności rzymskiej" Dionizego z Halikarnasu (I wpne), nazywali się „Rasena". W słowniku geograficznym Stefana Bizantyjczyka Etruskowie są absolutnie bezwarunkowo nazywani Słowianami. Oprócz tych badaczy Liwiusz Tytus (I wiek pne), starożytny grecki geograf Strabon (I wiek pne), starożytny grecki naukowiec Ptolemeusz (II-I w.), Diodorus Sycylia (I wpne), potwierdzają słowiańszczyznę Etrusków. BC), rzymski naukowiec Pliniusz Starszy (I wne) i wielu innych przedchrześcijańskich autorów. Etruskowie przekazali Rzymianom: instrumenty muzyczne, mównicę (dziób statku) i kotwicę, teatr, górnictwo, ceramikę i obróbkę metali, ziołolecznictwo, sztukę nawadniania (rekultywacji) ziem, miasta we Włoszech, sztukę wróżenia, wilczyca kapitolińska (symboliczna: Rzymianie przemycili legendarnych założycieli Rzymu z „przyssawkami" pod słowiańskim wilkiem). Pierwszymi królami Rzymu byli Etruskowie: Tarquius Priscus, Servius (Serbia) Tullius, Tarquinius the Dumny. W rzymskich uroczystościach brali udział etruscy wojownicy na pięści. Prawie wszystko, co Etruskowie zbudowali w Rzymie, Rzymianie później poprzedzili definicję „największego". W rzeczywistości Rzym został założony przez Etrusków, a ich system podziemnych kanałów jest nadal częścią miejskiej gospodarki „wiecznego miasta". Etruskie tarcze, włócznie i zbroje zostały również przyjęte przez Rzymian. Etruskowie należą również do najstarszych zabytków pisanych na Półwyspie Apenińskim i to ich pismo stało się

podstawą współczesnego alfabetu łacińskiego, którym posługuje się znaczna część ludzkości. Ale przebiegli Latynosi

Obecnie znanych jest ponad 11 tysięcy tekstów etruskich. Prawdą jest, że większość z nich to krótkie inskrypcje na nagrobkach z VII-I wieku. PNE. Oprócz nich spadły do nas obszerniejsze pomniki pisane. Wśród nich należy wymienić glinianą tabliczkę z Santa Maria di Capua (V wpne), która zawiera około 300 słów; napis na kamieniu (VI-V w. pne) przechowywany w muzeum miasta Perugia i składający się z około 120 słów; jedna bardzo interesująca ołowiana tabliczka z Maliany (VI wpne), której tekst składa się z co najmniej 70 słów ułożonych spiralnie, jak na słynnej płycie Phaistos; brązowa tabliczka w kształcie wątroby, która najwyraźniej służyła jako pomoc dydaktyczna dla nowicjuszy (często porównywana jest z podobnymi przedmiotami u Babilończyków i Hetytów); 3 napisy dedykacyjne na złotych płytach z Pyrgi; wreszcie - najdłuższy tekst w języku etruskim z jedynej lnianej księgi, która do nas dotarła (Rzymianie mieli takie księgi, ale nie przetrwali). Nawiasem mówiąc, ten tekst jest również najnowszym tekstem etruskim: pochodzi z I wieku. OGŁOSZENIE Tylko przez przypadek nie został zniszczony przez stworzenia, ponieważ został znaleziony całkiem niedawno w bardzo dziwnych okolicznościach.

W 1848 r. Bratysławski urzędnik Michaił Baricz, namiętny miłośnik starożytności, przywiózł z podróży do Egiptu wiele zabytków, w tym mumię kobiety. Według niego była to mumia siostry węgierskiego króla Stefana. Po śmierci Barica jego brat podarował mumię Muzeum Zagrzebia.

I całkiem nieoczekiwanie niemiecki egiptolog I. Krall odkrył w 1892 r., Że na lnianych bandażach, które okrywały mumię, widniały litery - nie egipskie, ale etruskie. 40 lat po jego odkryciu, w 1932 r., Tekst, nazwany „Zagrzebskim welonem", został sfotografowany w promieniach podczerwonych, a badacze - wszyscy oprócz Rosjan - mogli zobaczyć ponad 1500 słów „lnianej książki".

We współczesnej oficjalnej nauce uważa się, że Etruskowie rzekomo pożyczyli swój alfabet od Greków, a Rzymianie z kolei pożyczyli alfabet od Etrusków, dlatego naukowcom znającym greckie i rzymskie pismo nie będzie trudno nauczyć się czytać teksty etruskie. Już w 1789 r. L. Lanz, uważany za „ojca etruskologii", znał cały alfabet etruski, z wyjątkiem dwóch liter, których znaczenie zostało określone później. Ale uczeni-shabezgoi (słudzy stworzeń), czytając swobodnie teksty etruskie, nie mogli zrozumieć ich treści. Rosyjski językoznawca V.V. Iwanow określa dzisiejszy stan rzeczy w interpretacji tekstów etruskich:

„Sytuacja w badaniu tekstów etruskich wydaje się paradoksalna. Ich badanie i prawdopodobna interpretacja fonetyczna nie nastręcza trudności ze względu na dostateczną klarowność etruskiego systemu graficznego ... niemniej jednak rozumienie tekstów etruskich poczyniło niezwykle mały postęp, jeśli nie weźmiemy pod uwagę bardzo małych inskrypcji grobowych, standardowych w treści i zwykle składających się z ciągów nazw własnych z wskazanie pokrewieństwa między ich przewoźnikami. Jak dotąd coraz bardziej skomplikowanych tekstów nie da się w ogóle przetłumaczyć ”.

Z pewnością tak, ponieważ istoty nie mogą zrozumieć mowy Rosjanina; ale rosyjscy badacze, zarówno nowi, jak i przedrewolucyjni, swobodnie czytają i wyjaśniają etruskie napisy nawet bez słownika.

Nic dziwnego, że nasi przodkowie w I tysiącleciu pne. wykonał napis na jednym z filarów Medvinsky w słowiańskich runach:

JEDNOSTKA SCHIRISA TREBETE GLASI

GREZIALE LBO VELERETSI BELOPEVIA

NAMIA KIA LISSIA KUSKALE LBO GURTSE

LEETI NASIA KIO KOBILIA RASHIVIA

TREBETE NIKIA SAKRA SWIA

NIA PORES NIA EITI PAMIATKOHSENIA -

„Powszechna prawda nakazuje powiedzieć: Grecy albo nam słodko śpiewają, jak kusiciele lisów, albo szczekają ze wzgórz jak samce - wymuszają prezenty. Nie dotrzymują przysięgi ani obietnic. Złośliwi ”.

Znak miecza nad napisem wskazuje, że stan wojny z Grekami nie kończył się na Rusichach.

Według E.I. Klassen już w XVIII wieku udowodniono, że:

„Grecy i Rzymianie zapożyczyli całe swoje wykształcenie i umiejętności czytania i pisania od Słowian”**[41]**[E.I. Klassen. Op. Cit., P. 238.] .

Pisze dalej:

„… Że wszystkie starożytne plemiona Słowian posiadały własne pismo runiczne, jest to już teraz kwestia niewątpliwa, zdawana nawet przez Niemców, którzy kwestionują każdy krok słowiańskiego oświecenia.

Tylko nasi rodzimi sceptycy, którzy ukończyli studia historyczne w szkole, zapewniają, że wszystkie runy muszą być skandynawskie. Ale czy ci mądrzy interpretatorzy przeczytali przynajmniej jeden napis runiczny? Czy widziałeś przynajmniej jeden? - to nadal budzi wątpliwości.

A sam Schletzer - to odrzucenie wszystkiego, co wywyższa Słowian ponad inne narody, nie odważył się nie zgodzić, ze względu na świadectwo Herodota i innych greckich pisarzy, że wiele plemion scytyjskich znało tę literę i że sami Grecy przyjęli alfabet od Pelazgów - lud również Scytyjski, lub że wszystko w równym stopniu pochodzenia słowiańskiego.

Ze wszystkiego, co tu wydedukowano, jasno wynika, że Słowianie posiadali piśmienność nie tylko przed wszystkimi zachodnimi narodami Europy, ale także przed Rzymianami, a nawet przed samym Grekiem, i że rezultat oświecenia był z Rosji na zachód, a nie stamtąd do nich. "

XVIII-wieczny polski badacz Fadey Volansky został skazany przez istoty na spalenie na stosie za książkę „Pomniki pisarstwa Słowian przed narodzeniem Chrystusa", jak za esej „skrajnie heretycki". Świadczyła bowiem, że Słowianie pisali język nie tylko przed narodzeniem Chrystusa, ale znacznie wcześniej, niż pojawił się on wśród Fenicjan, Żydów, Greków, a nawet Egipcjan. Volansky rozpoczyna to badanie od następujących stwierdzeń:

„Badacze starożytności nie zwracali dotąd uwagi na to, że w starożytności plemię słowiańskie było rozproszone po wszystkich zakątkach starego świata, dlatego wszędzie mogło pozostawić pomniki same.

W historii starożytnej odnajdujemy tę mocno rozgałęzioną rodzinę ludów pod różnymi nazwami, w zależności od tego, czy poszczególne nazwy tych plemion zostały zapożyczone od nazwisk ich dowódców, czy też z terenów przez nich zajmowanych, czy też ostatecznie nazwy te są zniekształcane w tłumaczeniach na inne języki; w przeważającej części oznaczano je pod potocznymi nazwami Scytów i Sarmatów. Że Słowianie nie ustępowali swoim sąsiadom w nauce i sztuce, wręcz przeciwnie, byli przed nimi, Herodot udowadnia w 46 rozdziale księgi 4, mówiąc, że oprócz Anacharsisa nie znał ani jednego wielkiego męża, który nie byłby Scytyjczykiem z urodzenia! Można więc słusznie przyjąć, że ludy te same pozostawiły kamienne (pisane - przyp. Autora) pomniki, mimo że zdradzieccy Grecy i egoistyczni Rzymianie, nie rozumiejąc ich języka, nazywali ich barbarzyńcami. **"[42]**[E.I. Klassen. Op. Cit., P. 73.] .

Greckie słowo „barbarzyńcy" pochodzi od okrzyku bojowego Słowian-Aryjczyków: „Var, var!", To znaczy: „Wypędzimy naszych wrogów - stwory, pasożyty i ich sługi NA ZIEMIĘ!", Bo „ar" to ziemia; ale w tym przypadku i

„ciemność smoła” (tj. kurz - materialność stworzeń) w przeciwieństwie do „Ra” - Pierwotnego Światła. Zwycięskie wołanie Słowian-Aryjczyków, odpowiednio, brzmi „At Ra!”

Ponadto Volansky podaje alfabet słowiańskiej runiki i wiele rysunków archeologicznych zabytków tego pisma, które naukowcy zwykle nazywają „literami etruskimi”. Ale tłumacząc je Wołański, bojąc się cenzury, ostrzega czytelnika, że „wyciąga życzliwą rękę do krytyków”; innymi słowy, oznacza to: „Nie bądź prosty; jeśli dostaniesz alfabet, weź go i sam przeczytaj te teksty ”.

Kierując się tą przyjacielską radą, odkryjemy niezwykle interesujące rzeczy, ale zostaną one omówione później w rozdziale 1 drugiej części książki, ale na razie rozważymy tylko niektóre z zabytków pisanych, o których wspomniał Volansky**[43]**[Tamże] .

Na przykład opisał spiralny napis wykonany w słowiańskiej runicy około 3 tysiące lat temu na nagrobku króla trojańskiego Eneasza (kamień ten został znaleziony we Włoszech w pobliżu Creccio w 1864 roku - patrz rys.):

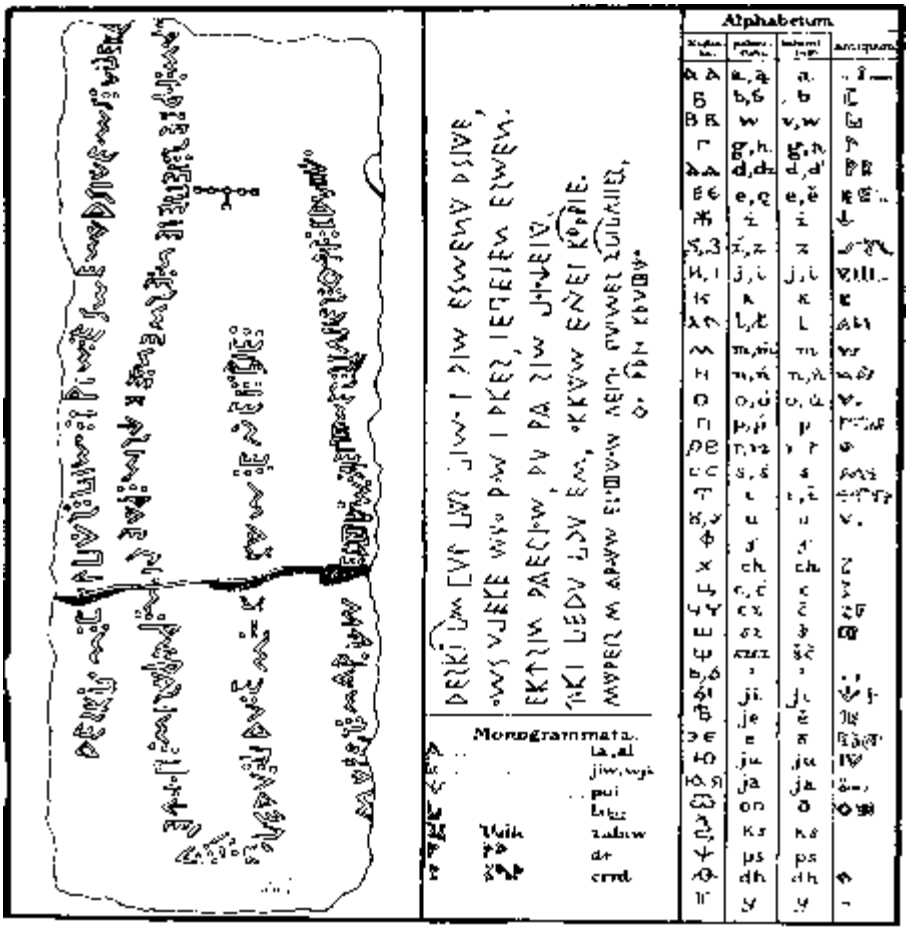

RESKIVIS BOGVIS

VIM AND DIM ESMENI ROSIEMS

DOM OPECE I WYKRYWA LEPIEN ESMEN

EKATESIN FAR

ZAPRASZAMY

TOTZIVERO VERO EMA

CZYM JEST Enei Tsardie

SIDEIS Z LADOM ELISH

LETOPSES ZABIES

OMEN ROAD JEST DOBRA.

Ten tekst etruski może łatwo przetłumaczyć każdy, kto zna rosyjski, ponieważ: „reski” to ryok, powiedział; „Vis” - wysokość; „Bogvis” - Najwyższy Bóg; „Vim” - Vima - jedno z imion Żiwy (Miłosiernego); „Dim” to oświecony syn starożytnego bohatera trojańskiego Dardona; „Esmeni” - „es” - jasne, jasne, lekkie, „mężczyźni” - mężczyzna, „ja” - mężczyźni; „Rosi” - Rus; „Esm” - mieć; „Opece” - opieka; "Dom dom; „Deces” - dzieci; „Lepeyen” - rzeźbić, robić, tworzyć; „Esmen” - czysty umysł (światło); „Ekatesin” - Hecatesin - obszar Hekate (królestwo umarłych); "Daleko daleko stąd; „Oni” - oni; „Przed” - przed, przez; „Dol” - dol, dolina, ziemia; „Sim” - to, to; „Poyheyu” - idź; „Tocivero” - dokładna (prawdziwa) wiara; „To jest wierne” - miej wiarę; "Co co; „Aeneas” - Aeneas; „Tsardie” - panowanie („car” - król; „barwnik” - czyn); Sideis - siedzenie; „Fret” - kochany (Lada to słowiańska bogini miłości); „Elishom” to imię; „Letopsses” - kronika; „Zabies” - zapominanie; litera „omega” - koniec; „Drogi” - drogi; "Dobre jest dobre. Ostateczne współczesne tłumaczenie to:

„Wszechmogący Bóg przemówił z nieba do Vimy i Dimy - do jasnowidzów Rosji: dbajcie o dom i dzieci - wychowujcie jasnych, trzymajcie się z dala od duchów piekielnych, wędrujcie po tym świecie, miejcie wierną wiarę jak król klanu Eneasza, siedząc z ukochaną Elizeuszem. Nie zapominajcie o swoich kronikach, bo wtedy dobra ścieżka się kończy. "

Volansky dalej opisuje rzeźbę nagiego chłopca Getta z gęsią w ramionach, znalezioną w 1746 roku na toskańskich posiadłościach, która później przeszła z muzeum Sorrasiono do pracowni w Leiden.

Na prawej nodze chłopca (w głównym kanale wznoszącym przechodzącym przez punkt życia) widnieje napis słowiański runiczny:

BELGAS VEA DOjechał do VLADAS ALPAN

PENAT GOLEN GETA TUDINES TLENATES.

tutaj „al” jest uduchowione, białe; „Ki” lub „kopnięcie” - łabędź, ptak. Rdzeń „al” o tym samym znaczeniu został przejęty ze starożytnego Rusicha przez wiele ludów świata: na przykład w języku łacińskim słowo „altus” jest wysokie, głębokie; „Almus” - pożywne, życiodajne, dobre; „Albus” - biały; w języku włoskim „alt” - wysoki; w celtyckim „Ali” - wysoka góra; po abchasku „alashara” - światło; w tatarskim „altyn” - złoto; dla Osetyjczyków „Alardy” - złoty, jasny obrońca dzieci przed ospą; dla Lezgin „Alpan” - bóstwo ognia; wśród Sumerów „Alad” jest dobrym duchem opiekuńczym każdego człowieka; wśród plemion wschodniej Indonezji (wyspa Seram) „Alahatala” wywodzi się od arabskiego „Alla ta Alla” - najwyższego bóstwa, czczonego pod postacią wielkiego człowieka, promieniującego blaskiem. Fenickie pozdrowienie bogów „Alonimy” i „Aloniuty” pochodzi od staroruskiego rdzenia „al”, oraz hebrajskie okrzyk - gloryfikacja Boga „Alleluja”, wywodząca się ze starożytnego rosyjskiego powiedzenia „Alleluja”; a także Arabów "Allaha", Persów, Turków; „Alla” Mavrov; „Ella” - Mezopotamczycy; „Elohim” - Żydzi; Aldi - Vanov; „Waldia” - Asyryjczycy itp.). Penate oznacza świat duchowy, niebiańskie penaty; „Gol” - biedny (stąd „gol” - ubóstwo); „Getae” - jeden z klanów słowiańskich (Rosjanie Etruskowie-Getrusky-Getowie nazywali się „Rasami”, czyli Russ); „Tudi carry” - nieść tam; „Tlenates” - nietrwały świat (Ziemia). „Getae” - jeden z klanów słowiańskich (Rosjanie Etruskowie-Getrusky-Getowie nazywali się „Rasami”, czyli Russ); „Tudi carry” - nieść tam; „Tlenates” - nietrwały świat (Ziemia). „Getae” - jeden z klanów słowiańskich (Rosjanie Etruskowie-Getrusky-Getowie nazywali się „Rasami”, czyli Russ); „Tudi carry” - nieść tam; „Tlenates” - nietrwały świat (Ziemia).

Stąd współczesne tłumaczenie tego tekstu:

"Mój duch! Szybciej niż wiatr do Pana Światła - wyprowadź biedne gethów ze zniszczalnego świata do świata duchowego! "

Mistyk każdej religii światła uznaje takie duchowe dążenie starożytnych Rosjan do „światła niebieskiego”, które jest godne najgłębszego szacunku. Volansky dalej opisuje kameę lapis lazuli**[44]**[Wydanie 1. Tab.V, nr 18.] , Na której przedniej stronie przedstawiono stojącego, brodatego nagiego mężczyznę z czterema skrzydłami na ramionach, trzymającego berło w prawej ręce - znak wszechmocy. Za tym obrazem jest ucho chleba z dwoma liśćmi - znak dostatku i dobrobytu. W lewej dłoni trzyma skorpiona - znak władzy nad szkodliwymi stworzeniami i stopami, wyposażony w małe skrzydełka - znak szybkości i wszechobecności, na wężu zwiniętym w pierścień - znak czasu. Wewnątrz pierścienia znajduje się salamandra, rak, ptak i pies - znaki czterech żywiołów: ognia, wody, powietrza i ziemi. Na odwrocie kamei znajduje się objaśniający napis w języku słowiańskim runicznym:

IA EN HAΨPEN ANHY, N HEI
ΛΑΡΙΚΥΙ ΨΙΛΕΥ ΕΑΙ ΨΡΙΚΙΡΔΛΙΟΟΝΙ,
ΛΙΥΟΝΕΝ ΕΡΨΑ ΒΙΕΑΙ.

YA YEN MATREN ANMUNIMEI LARIKUITIL EDEAY TRZY HIRDLIO NILIKONEN ERGO DVI YEDI.

A ten tekst jest przetłumaczony po prostu:

„Jestem Stwórcą Życia, Najwyższym Nauczycielem, Duchem Stróżem, Trójjedynym, Wszechobecnym, Nieprzejawionym, działającym w podwójnej jedności”.

Tutaj „ya en” oznacza - jestem; „Matren” - Życiodawca, dla „matrycy” - matki - jest rodzącą, życiodajną zasadą (stąd rosyjska matrioszka); „En” - on, to, tamto; „Anmunimey” jest Najwyższym Nauczycielem, ponieważ „an” jest najwyższym, „muni” w sanskrycie to duchowy nauczyciel, „mieć” to ten, który ma imię; „Larikuitil” - Guardian Spirit, nasi przodkowie znali dwa

rodzaje duchów domowych: „churas” - dusze zmarłych przodków (stąd słowiański okrzyk ochronny przed intrygami ciemnej marynarki - złe duchy: „uwaga, uwaga!”) I „lara” - duchy opiekunowie (stąd - skrzynia, skrzynia), „odszedł” - odszedł, odległy, niewidoczny, tj duch; „Jedz trzy” to Trójjedyne, ponieważ „jedz” to jeden ideał; „Trzy” - trzy; „Hirdlio” - wszechobecne, gdyż „hir” to ramię (stąd greckie cheir), „longo” - długość, przedłużenie; „Nilikonen” - bez twarzy, tj. - niezamanifestowany; „Ergo dvi jest jednym” - działając w podwójnej jedności,

Jak widać, wszystko jest bardzo proste, ale Volansky, bojąc się cenzury, tak czyta ten napis:

„Jehowa jest jej opiekunką Anema; nie mei larici tiley ey
Trikiridelioni; Likonen Erta all ah! ”

ale tłumaczy się następująco:

„Jehowa jest wszechmocnym duchem; nie mają bogów oprócz jego prawdziwie silnej Trikaty; uderzaj czołem w całą ziemię! "

- naturalnie Volansky nie mógł w czasach dyktatury pasożytów wydrukować bezpośrednich dowodów na to, że Rosjanie od czasów starożytnych czcili Najwyższego Trójjedynego Boga (Trójcę Światła) i posiadali najwyższą mądrość - uświadomienie sobie jednoczesnej jedności i różnicy dwóch przeciwieństw**[45]**[Więcej szczegółów na temat mądrości (filozofii) rosyjskich czarowników zostanie omówionych w drugiej części książki.] . A jednak pomimo cenzury, Volansky'emu udało się, dzięki takim niezręcznym tłumaczeniom, „wepchnąć” te informacje do prasy, choć było to dla niego śmiertelne ryzyko. Pokłoń się mu za ten wkład w przywrócenie słowiańsko-aryjskiej samoświadomości!

Volansky cytuje również wiele etruskich inskrypcji i tekstów dotyczących słowiańskiej runiki, zmieszanych z greckimi literami. I tak na przykład w II tabeli pod nr 6 podaje rysunek płyty nagrobnej znalezionej w Anzi w Basilicata z napisem zarówno słowiańskim, jak i greckim:

WAY VOLLO IEOM SOROVOY MEYIK API DIET KAPASA LEIKEY WIĘC W AHERI ILYO JAK SIĘ JEŚĆ

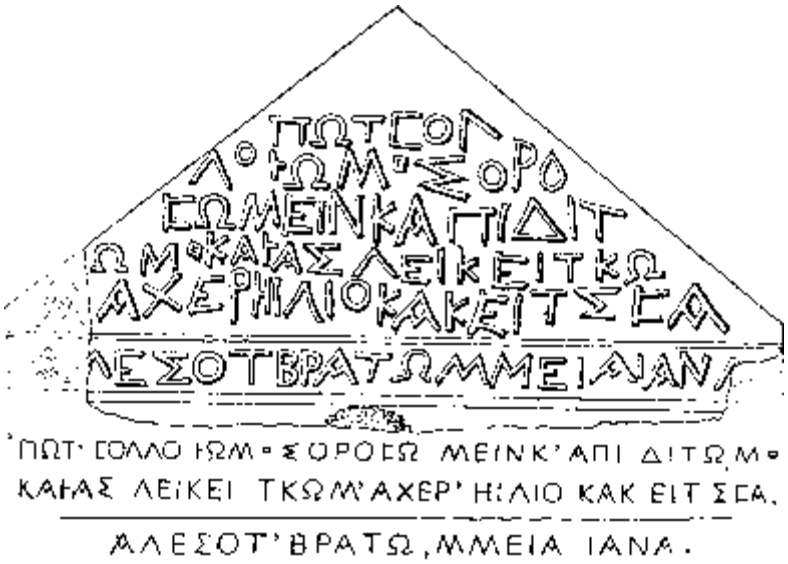

a poniżej podpis:

ALESOT TO BROTHER MMEIA IAN.

Dosłowne tłumaczenie tekstu: „Mając kajdany woli, dzieci Ziemi (Api - scytyjska bogini ziemi) ciężko pracują, łatwiej jest pokutować w taki sposób w Acheronie czy w zaświatach, niż robić siebie”, co we współczesnym tłumaczeniu brzmi tak:

„Mając słabą wolę, dzieci Ziemi są dotkliwie dręczone, łatwiej im pokutować w piekle niż opanować siebie”.

I podpis:

„Alesot do brata Mmey, Yana”.

Na innym nagrobku etruskim, znalezionym w pobliżu Lizza, napis w runicznym języku słowiańsko-aryjskim brzmi:

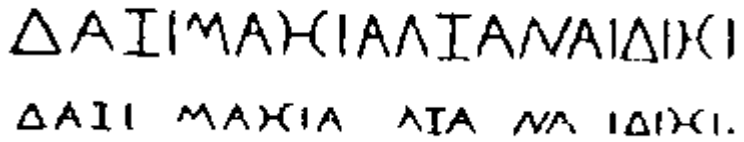

UZYSKAJ WIELEA LZA W DRODZE -

„Daj mi łzy (tj. Pokutę, co w tłumaczeniu z greki oznacza zmianę świadomości), abym się wycofał”.

Volansky porusza nie tylko temat śmierci, ale także życia. I tak np. W pierwszym numerze (tab. V, nr 19) przekazuje wizerunek świetnie wykonanej z brązu postaci pięknej młodej szczupłej kobiety trzymającej w prawej ręce jabłko - symbol owocu. Na jej sukience znajduje się etruski napis runiczny słowiańsko-aryjski:

MI VELERESCH IATVI DILAI -

„Uwielbiajcie mnie (tj. Makosh - słowiańsko-aryjską boginię dobrobytu rodzinnego), poczęcie dziecka”.

Bo „mi” to ja; „Veleshch” - mówić, gloryfikować; „Iatvi” - „ja” jest drugim (dzieckiem); „Dylay” - robienie.

Na dwóch etruskich kolumnach znajdują się ciekawe napisy na ten sam temat. Te kamienne kolumny są wykonane w formie męskiego penisa, którego warunkowe obrazy, zwane lingamem, wciąż są czasami umieszczane na ołtarzach świątyń w Indiach. Wśród Etrusków lingam nazywany był „Derini” (od słowa „do łez”) i, podobnie jak w Indiach, uosabiał życiodajną, twórczą moc Boga, nie wywołując u zdrowych uczuć podstawowych, a wręcz przeciwnie, zwracając ich uwagę na niezrozumiałość życiodajnej mocy Wszechmocnego. W jednej z tych kolumn duchowny wyrzucił swoje zaklęcie skierowane do tej mocy Najwyższego Boga:

CHA PATE YALOVA KOPOSHEI -

„Czyja żona to Yalova - ożenić się”.

Bo „pasztet” po etrusku, podobnie jak po litewsku, oznacza żonę; a „koposhei” oznacza rój, to znaczy poruszające się dziecko w łonie kobiety w ciąży.

Druga kolumna ma inskrypcje wyjaśniające: na jej głowie napis: LIKUS, tj. „Twarz” (stąd sanskryckie słowo „lingam”); poniżej, wzdłuż kolumny, kontynuacja napisu:

KHARTSIS MALAY DANEI DERINI -

„Derini daje dobre dzieci”.

Kobieta, która miała przyciągnąć do poczęcia pełnoprawną duszę nienarodzonego dziecka, modliła się przed tymi podobiznami (ikonami) i osiągnęła to, czego pragnęła.

Kult Życiodawcy w postaci lingamu sprawują również chrześcijanie: w tej formie piecze się Wielkanoc, którą podaje się na stół wraz z świątecznie malowanymi jajkami; w tym samym czasie Wielkanoc polana jest na wierzch ubitym białkiem jaja i posypana ziarnami - kolorową kaszą jaglaną, sezamem, orzechami. Ten sam obraz widać w budynkach kościołów i meczetów.

Volansky podaje i domowe napisy poświęcone działalności zawodowej Słowian. Na przykład opisuje on brązową płytę (krasalo) należącą do Etrusków; pochodzi z 690 roku pne, kiedy to Anacharsis, według legendy, wynalazł krzemień. Tablica ta znajdowała się w Muzeum Santangelo w Neapolu i została opisana przez Theodora Mommsena (1817-1903), na którego dziele znajduje się rysunek z napisem**[46]**[Unteritalische Dialecte. Tab.VIII, N1.] :

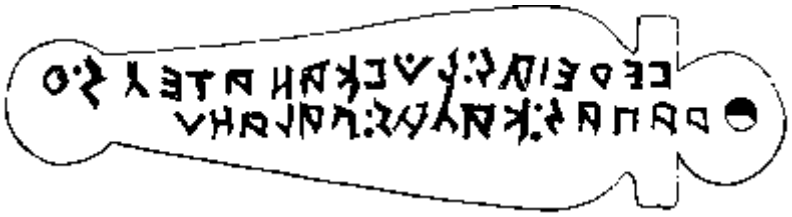

PARTY GUBKAS NATEIS DA POORAZH CAYMAS PALANUS -

„Wieczorem gąbka (hubka) natis (przyczepić) i uderzyć (ubijać) brzeg (krawędź) krzemienia”.

Etruska nazwa krzemienia - „palanus” pochodzi od rosyjskich słów „blask”, „płomień”.

Na kamieniu znalezionym w 1849 roku w Piceno niedaleko Cupry, datowanym na ponad tysiąc lat przed naszą erą. i opisany przez Mommsena w tabeli XVII (op. cit., s. 333), w biegu słowiańsko-aryjskim znajduje się napis:

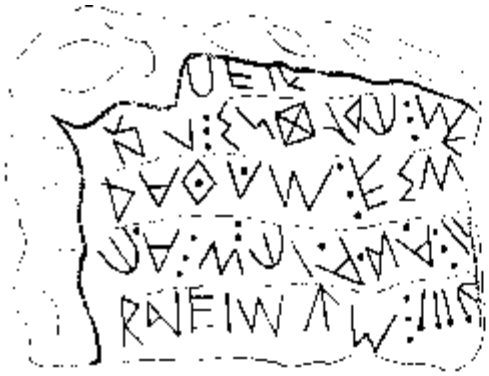

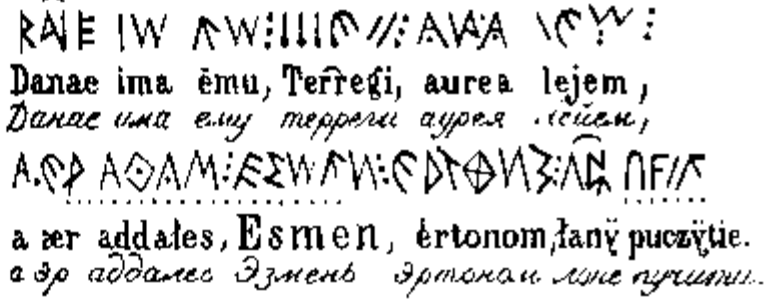

DANE IM HIM TERREGI AURA LAYEM A ER ADDALES ESMEN ERGON LONO PUCHITI -

„Zostało Mu (Słońcu) dane, aby gorący obszar wydzielał zdrowe światło, a pracę wykonano dla jasnych ludzi - aby pielęgnować (uszlachetniać) łono (Ziemi)”.

„Dane” oznacza dane; „Ima” - mieć; „Do niego” - do niego; „Ter” - ciepło (stąd greckie term - ciepło); „Regi” - region, region; „Aura” - blask, moc życia; „Leyem” - nalać; „Er” oznacza pracę; „Addales” - dane; „Es” - jasne, jasne; „Mężczyźni” - umysł, mężczyzna, mąż; „Ergonom” - praca; „Bosom” - biust; „Swell” - puchnąć, pługować, uprawiać.

W książce Volansky'ego (patrz Tabela V, nr 22) znajduje się wizerunek posągu młodego mężczyzny o silnej budowie ciała, przedstawiający miskę ofiarną, na której stopach znajduje się etruski napis w słowiańsko-aryjskich runach:

JEJ CHERA POLUBI KULĘ -

„Ofiara z pożywienia powiększy twoje duchowe ciało”.

Bo „ona” oznacza tę; „Chera” to urok, magia i miska do składania ofiar z jedzenia; „Zadowolony” - zadowoli; „Z wróżką” - własną wróżką, czyli twoim niebiańskim opiekunem, a raczej twoim duchowym (Divya) ciałem**[47]**[Więcej szczegółów na temat subtelnych ciał człowieka zostanie opisanych w drugiej części książki, rozdz. 2.] .

Na kamieniu z Muzeum Borbonico, znalezionym w wiosce Castel di Sangro. Quariniego i opisane w opracowaniu CRLepsiusa „Inscriptiones umdricae et oscae, 1841” (tablica VIII, nr 4), znajduje się napis etruski:

ON DIE ON SWIAT HER DIV OPOSHED -

„Dzięki uczynkowi ten bóg osiągnął światło”.

Dla „przez” oznacza przez, przez; „Die” - biznes; „Sviat” - światło, lekkość; „Jej” - to, to; „Div” - Bóg (od rosyjskich słów „divo”, „cudowny”); „Oposheds” - odszedł, osiągnął.

Volansky opisuje kameę, która przedstawia dostojnego mężczyznę trzymającego w ręku bicz - znak kontroli i promiennego blasku wokół głowy - aureolę świateł, czyli rozwinięte ciało Kluby'ego (ciało umysłu) i ciało Koloba (ciało intelektu). Te ciała są kuliste. Na awersie tej kamei, wzdłuż jej krawędzi, widnieje napis greckimi literami zmieszanymi ze słowiańskimi:

BALL, a na odwrocie - HERUVI. To znaczy -

„Ball cherub”

objawia się komunikowaniem się z ludźmi w formie humanoidalnej.

Inny ciekawy pomnik - stojąca na podwyższeniu kula z wypalanej gliny - opisana jest przez Volansky'ego w Tabeli VII pod numerem 28. U jego podstawy widnieje napis wykonany greckimi literami:

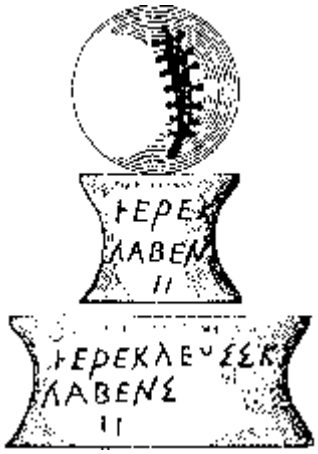

HERACLEOS SKLAVENSI -

„Słowiańskiemu Bogu Wszechmogącemu”.

Na szczególną uwagę zasługują rysunki na lustrach z brązu etruskiego, wykonane z niesamowitym kunsztem w ich perfekcji, wspaniałej gracji i niesamowitej dokładności przedstawionych przedmiotów. Rysunkom tym towarzyszą objaśniające napisy runitów słowiańsko-aryjskich, ujawniające ich głęboką mądrość, znaczenie moralne i duchowe**[48]**[G.S. Grinevich. Op. Cit.] .

Z tyłu jednego z luster przedstawiono dwie kobiety w bogatych, eleganckich ubraniach. Jedna z nich jest starszą kobietą, najwyraźniej matką wysokiej młodej kobiety, która skłoniła głowę z czule kochającym wyrazem twarzy. Młoda matka prawą ręką bierze dziecko, które ma twarz starszego mężczyzny, mądrego z doświadczeń życiowych. Dziecko siedzi w dłoni młodego mężczyzny, poufnie kładąc lewą rękę na jego ramieniu, podczas gdy prawa ręka już przyłączyła się do prawej ręki odbierającej matki. Wyciągniętą dłoń dawcy należy ustawić tak, aby dłoń znajdowała się na wysokości macicy kobiety. Ten mężczyzna ma potężną sylwetkę i, w przeciwieństwie do dwóch pierwszych kobiet, nie stoi na ziemi, ale na chmurze. Lewą ręką, na której łokciu zwisa lwia skóra, trzyma potężną maczugę, umieszczając jej górny koniec na lewym ramieniu. Z tyłu i nieco z boku mężczyzny znajduje się pełna wdzięku naga młoda kobieta, stojąca jak on na chmurze i prawą ręką dotykając aureoli nad jego głową. W pobliżu głowy każdego z uczestników znajdują się objaśniające napisy w języku słowiańsko-aryjskim. Na czole starszej kobiety widnieje napis, jakby wyjaśniający, co mówi:

ROE TAK VON -

„Klan (święty patron ludu) daje pachnący”.

Bo „rój” to rój (podobny do pszczoły), to znaczy Pręt; „Tak” - dawał, dawał, dawał; „Smród” - słowo to miało początkowo konotację pozytywną, czyli oznaczało zapach (stąd - kadzidło). Młoda przyszła mama dodaje:

ECO DAROZHISHCHE -

„Lekko kochanie”.

Bo „eso” jest jasne, lekkie, lekkie; „Prezent” to kosztowny prezent. Rod, wyciągając dziecko do przyszłej matki, mówi jej:

TŁUSZCZ TAK TŁUSZCZ -

„Dorośnij do dojrzałości”.

Albowiem „tuczić” oznacza jeść ciężko, tuczić, zwiększać wagę, to znaczy rosnąć; „Tak tłuszczu” - do tłuszczu, do pełnego przyrostu masy ciała, czyli do dojrzałości.

Młoda kobieta stojąca za plecami Roda, wskazując na Jego aureolę, dodaje:

W WIARZE -

„W wierze”.

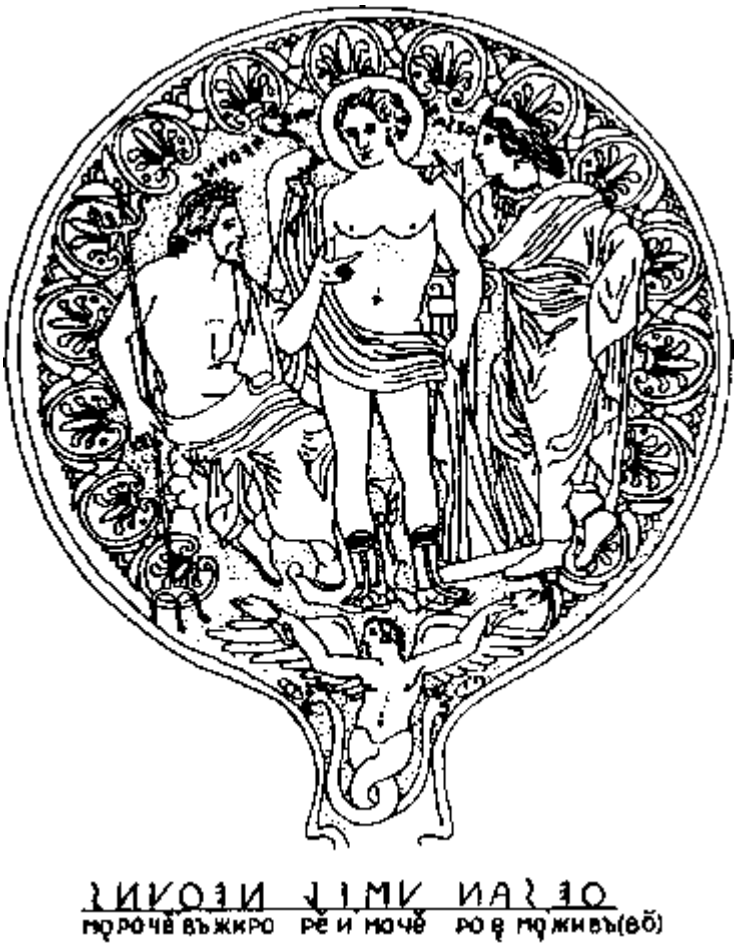

Na innym lustrze z brązu Etrusków, pochodzącym z III wieku. BC, głównym bohaterem jest stojący, nagi młodzieniec o silnej budowie z aureolą wokół głowy. Na prawej ręce brodaty mężczyzna siedzący na chmurze z wieńcem laurowym na głowie, w prawej ręce trzymający podwójny trójząb, wskazujący palcem lewej dłoni na pierś młodzieńca i mówiący do niego:

MOROCHE W MOCZU TŁUSZCZU RHEI

Młoda, elegancko ubrana kobieta stojąca po lewej stronie młodego mężczyzny protekcjonalnie położyła prawą dłoń na jego ramieniu i wycelowała palcem w jego aureolę, dodaje:

ROE MO ALIVE.

Znaczenie tego, co zostało powiedziane, jest całkiem jasne: w końcu „bycie oszukanym” jest złudzeniem, obsesją; „W tłuszczu” - w tłuszczu, tj. w ciele, w ciele; „Rei” - latać, latać; „Mocz” - moc, siła (mówią: z całego moczu, to znaczy ze wszystkich sił); „Rój” to rój, tj. Pręt; „Mo” - my; „Na żywo” - żyjemy. Okazuje się, że ta instrukcja:

„Ciało jest mgłą, staraj się ze wszystkich sił do nieba, bo żyjemy z urodzenia”.

Na szczególną uwagę zasługuje zabytek pisma słowiańsko-aryjskiego - „Księga Velesa”.**[49]**[„Księga Velesa” - Pochodzenie słowa „weles” jest następujące: „led” - wielki (stąd - rozkaz); „Es” - jasne, lekkie, tj połysk; stąd Bóg Veles - Wielkie Światło - źródło życia.] , napisane w VIII - IX wieku naszej ery. Ale sowieccy „eksperci” uznali tę książkę Velesov za fałszywą „z powodu niezgodności języka tej książki z normami języka staroruskiego”.

Takie podejście oficjalnej nauki do starożytnej rosyjskiej książki nie jest zaskakujące. Pisarz-badacz Yu.P. Mirolyubov, transliterując tekst książki Velesa, kiedy ostrzegł:

„Jest oczywiste, że takie teksty, jak„ Deski Isenbeka ”**[50]**[Tabliczki Isenbeka - tekst księgi Velesa wyryto na tablicach bukowych, które w 1919 r. Podczas wojny domowej znalazł oficer Białej Armii, dowódca dywizji markowskiej Ali Isenbek, niedaleko stacji Veliky Burliuk pod Charkowem w zrujnowanym majątku książąt Donski-Zacharzewskich. Los rzucił Isenbecka do Brukseli, gdzie w 1924 roku spotkał Mirolyubova i dał mu możliwość przestudiowania tych tabliczek.] , Powinien być w oczach greckich chrystianizatorów Rosji „diabelskich”, „czarnych ksiąg” i podlegać nieodzownemu zniszczeniu ”**[51]**[Tak. Mirolyubov "Folklor słowiańsko-rosyjski". Monachium, 1984 r .] .

Niemniej jednak książką Velesa zainteresowali się uczestnicy V Międzynarodowego Kongresu Slawistów, który odbył się w 1963 roku w Sofii. W relacjach z kongresu poświęcono jej specjalny artykuł, który wywołał żywy, ostry odzew w kręgach miłośników antyku oraz całą serię artykułów w prasie publicznej.

W obronie książki Velesa A.V. Artsikhovsky, znany archeolog i naukowiec, który odkrył litery kory brzozowej Nowogrodu. To prawda, tylko ustnie. Kandydat nauk historycznych V.E. Vilinbakhov wezwał do kompleksowego przestudiowania książki Velesa. Doktor Nauk Historycznych S.A. Wysocki powiedział, że to „ciekawy pomnik, a nie podróbka”. Przewodniczący Rosyjskiego Towarzystwa Historycznego, paleograf I.V. Lyovochkin, a także doktor nauk humanistycznych Yu.K. Biegacze.

Za autentycznością książki Velesa opowiadali się także inni autorzy: słynny badacz eposów V. Starostin, pisarze D. Zhikov i V. Gritskov, poeta I. Kobzev, dziennikarze V. Skuratov i N. Nikolaev, badacz słowiańskiej runicy G.S. Grinevich i wielu innych pisarzy i osób publicznych.

A.I. Asov. Dokonał pierwszego kompletnego tłumaczenia jej tekstów na współczesny rosyjski i opublikował je w 1992 roku.

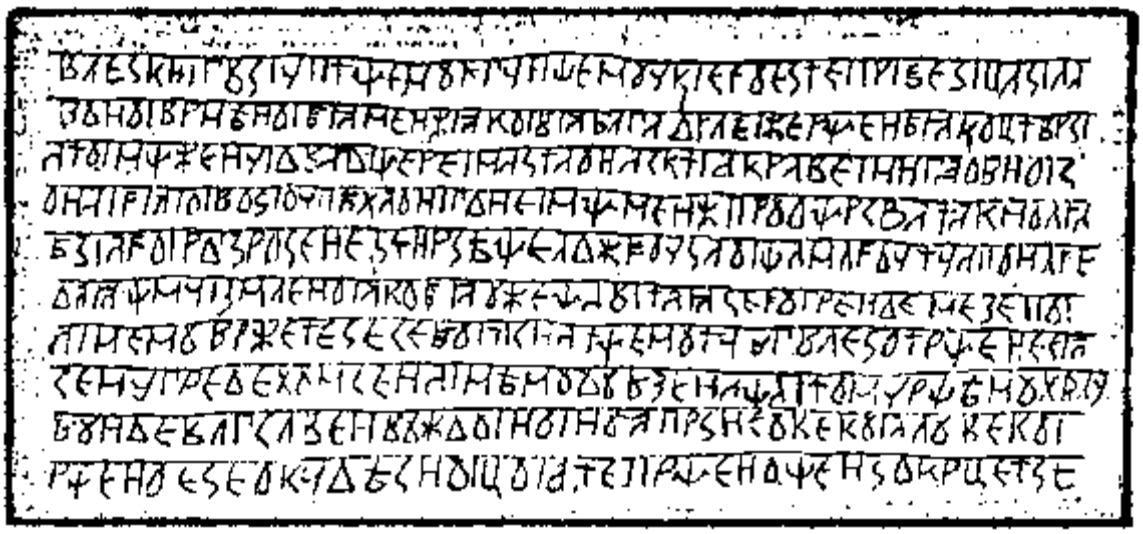

Teksty książki Veles opowiadają o starożytnych Słowianach i obejmują okres od V wieku pne. do siódmego wieku obecnego kalendarza. Tak więc w jednej z tabliczek Księgi Weles jest powiedziane, że 1300 lat przed Germanarich (przywódca Gotów, który podbił rozległe połacie Europy Wschodniej od Bałtyku po Morze Czarne, od Wołgi po Dunaj i pokonany przez Hunów w 376 roku w połowie IV wieku naszej ery) przodkowie Słowian żyli w Azji Środkowej, na „zielonej ziemi”. Dalej szczegółowo opisano wyjazd części naszych przodków z Semirechye przez góry na południe, do Indii, podczas gdy druga część udała się na zachód, „w Karpaty”.

ВЛЕС КНІГЪ SIV ПТѪЕМЪ ГГѴ НШЕМЪѴ, КІЄ ГѢ
ЄSТЄ ПРІГЄЗІЦА (Я) SIЛѢ..
SЄ МѴ ПРЄДЄХОМSЄН Я ІМЪМЪ ДѢ ГЗЄ НАША,
І ТѴ МѴ РЧЪМЪ ХВЛѴ:
— ГѢНДЄ ГАГГSЛВЄН, ВѢЖДЪІ, НѢІНЪЯ, ПРЄНЄ,
Ѣ ВЄКѢІ Я ДѢ ВЄКѢІІ
РЧЄНЪ ЄSТЬ Ѣ КѴДЪSНѢІЦѢІ. Я ТЄ ПРЧЄ НАШЄ
НЗА ВРЦЄТSЄ.

Treść książki Veles nie ogranicza się do tego. Mówi również o filantropii Słowian-Aryjczyków, ich wysokiej kulturze, szacunku dla przodków i miłości do ich ojczyzny. Całkowicie odrzuca wynalazki wrogów Rosji dotyczące ludzkich ofiar Słowian-Aryjczyków. Oto jak, na przykład, Yu.P. Mirolyubov tłumaczy tekst tabliczki numer 4:

„Bogowie Rusi nie składają ofiar z ludzi lub zwierząt, tylko owoce, warzywa, kwiaty, zboża, mleko, obfity napój (serwatka), napar ziołowy i miód, a nigdy żywego ptaka lub ryby, ale Varangianie i Alanowie składają bogom inną ofiarę” - okropne, człowieku, nie powinniśmy tego robić, ponieważ jesteśmy wnukami Dazhbogowa i nie możemy iść w ślady innych ludzi ...
"**[52]**[Tak. Mirolyubov. Dekret. cit.] .

Jak już zostało powiedziane powyżej, Etruskowie to dawni Trypillianie, którzy z kolei są spadkobiercami kultury Vinca-Turdashi. Z kulturą tą związane są najstarsze zabytki pisane znane współczesnym naukowcom, a zwłaszcza gliniana tabliczka znaleziona w latach 60. w pobliżu rumuńskiej wioski Terteria. Wiek pomnika według metody radiowęglowej to 7 tys. Lat.

Znaki terteriańskie pod względem opisowym są całkowicie podobne do znaków runitów słowiańsko-aryjskich, których znaczenie dźwiękowe zostało ustalone podczas czytania napisów, wypełnione „liniami i cięciami”, a także podobne do napisów etruskich, kreteńskich i protoindyjskich; dlatego czytanie tekstu terteriańskiego nie jest trudne:

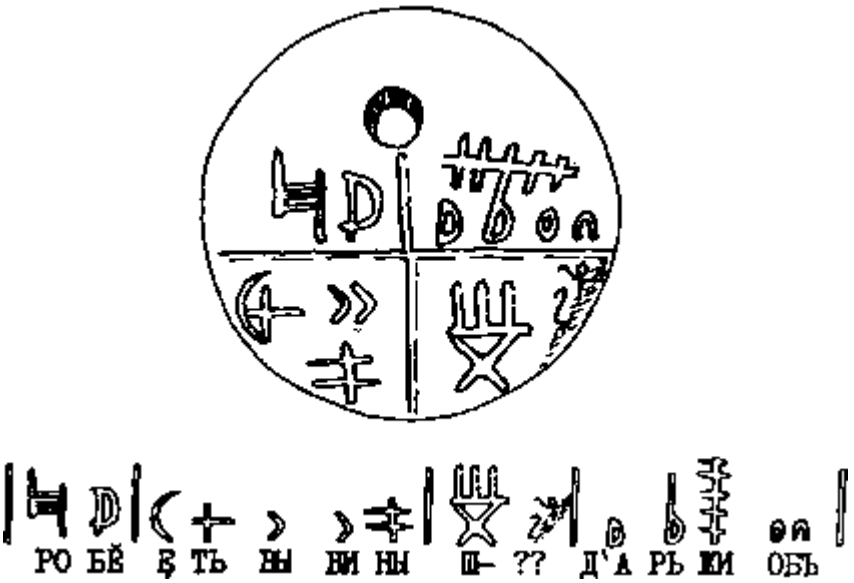

ROBE EAT (YAT) YOU WINE SHAZH IE D'ARJI OB.

Każdy, kto zna języki słowiańsko-aryjskie, może go przetłumaczyć, nawet bez zaglądania do słownika. W końcu „szata” - chłopaki, dzieci; „Et” (yat) - od czasownika „yati, imu”, tj Weź weź; „Ty” - Ty, Twój (pamiętaj o słynnym słowiańskim - „Idę do Ciebie”); „Wina” - wina, czyli tego, czego jesteśmy winni, grzeszna; „Shchazh” - oszczędzając; „Ye” - oni; „D'arzhi”; - utrzymać; „Ob” - blisko, blisko (skrawki - co obok jedzenia; objazd - blisko, przy przejściu).

Tłumaczenie tekstu napisanego przez rosyjskiego czarownika w V tysiącleciu pne brzmi prosto i jasno:

„Dzieci zaakceptują twoje grzechy; oszczędzając ich, trzymaj ich poza kręgiem (swoich grzechów)! "

Ogólny wniosek po ogólnym zapoznaniu się z prosłowiańskim pismem i w szczególności przeczytaniu inskrypcji terteriańskiej jest prosty i jasny:

PISANIE SŁOWIAŃSKO-ARIJSKIE JEST NAJSTARSZE NA TEJ PLANECIE.

... ale najpiękniejsza i najpotrzebniejsza na Rajd

rozpoznali kod Przykazań Światła,

zostały narysowane w runach w Santii ...

Źródło życia
Wedy słowiańsko-aryjskie

Rozdział 4.

ZNACZENIE DZIEDZICTWA RASOWEGO

Moskwa i miasto Petrov i miasto Konstantinov -

Oto cenione stolice rosyjskiego królestwa ...

Ale gdzie jest granica? A gdzie są jego granice -

Północ, wschód, południe i zachód słońca?

Na nadchodzące czasy zostaną zdemaskowani ...

Siedem mórz śródlądowych i siedem wielkich rzek ...

Od Nilu po Newę, od Łaby po Chiny

Od Wołgi po Eufrat, od Gangesu po Dunaj ...

Oto rosyjskie królestwo ...

Słowiańsko-Aryjczycy w VIII-III tysiącleciu pne stworzyli kulturę trypolską, która zapoczątkowała epokę brązu: świadczą o tym wszystkie przedmioty z brązu - siekiery, motyki, noże, ozdoby, które zachowały dawny wygląd wcześniejszych wyrobów kamiennych z Trypolisu.

Związek Trypillian w okresie neolitu był dobrze zorganizowanym autokratycznym stanem patriotycznym typu duchowego, który Grecy nazywali „hiperborejskim”**[53]**[Będzie to omówione bardziej szczegółowo w części drugiej, rozdz. 1.] . Autorzy rzymscy opisywali ten czas jako „złoty wiek” ludzkości. Znaleziono na cmentarzach z XV tysiąclecia pne z wielką wprawą rzeźbione buzdyganki, łańcuchy na szyję i korony należące wyłącznie do przywódców, są kolejnym dowodem na to, że pierwsze początki rządów państwowych kierowanych przez koronowanych przywódców pojawiły się w Rosji na długo przed tym, jak inne narody doszły do takiego systemu.

Ale już w tym czasie państwem, zamiast byłych patriarchów - czarowników, zaczęli rządzić rycerze - monarchowie, którzy stworzyli stałą armię, która monitorowała porządek w państwie i jego bezpieczeństwo. Główną bronią wojownika tamtych czasów była włócznia, topór bojowy, mały miecz akinak i łuk. Aby zapewnić mobilność, armia została zamontowana lub wyposażona w lekkie pojazdy bojowe. Zaopatrzenie wojska w czasie ruchu oddziałów pomocniczych, sanatoryjnych i kuchni odbywało się wozami, do których zaprzęgano woły, a wojsko jako stałe zaopatrzenie w żywność posiadało ze sobą stada bydła. Wojownicy mieszkali w mobilnych obozach, co później zaobserwowano wśród Kozaków. Ich przemieszczanie się po granicach było często zauważane przez zagranicznych kupców i wędrowców, co dało początek świadectwom rosyjskich nomadów, „ludzi na wozach” - Gamaxobey.

Z użyciem przedmiotów z brązu związany był nowy sposób życia. Wtedy to na trypolskich garnkach glinianych pojawił się specyficzny wzór: wilgotny garnek przed odpaleniem owinięto skręconą liną, w wyniku czego na garnku pozostał odcisk w postaci wzorzystego wzoru. Czasami do dekoracji używano cienkiego pręta z owiniętym wokół niego sznurkiem. Taki wzór nazwano „sznurkiem” (dlatego epoka brązu nazywana jest także „erą sznurka”). On, jak spirala, miał oznaczać zwroty akcji „czasu węża” i chronić przed złymi duchami.

Za „sznury” uważa się słowiańsko-aryjskich, którzy położyli podwaliny pod całą kulturę europejską, a także kultury Iranu, Mezopotamii, Syrii, Azji Mniejszej i Indii.

Znaleziska archeologiczne wskazują, że „sznury” pojawiły się w środkowym Naddniestrzu, będąc potomkami neolitycznych rolników z Rosji. Od Trypillian „sznury” przejęły nie tylko wygląd okrętów, ale także zarysy toporów bojowych, dlatego też nazywane są „ludźmi toporów bojowych”. Topory „sznurowanych” to przetworzone motyki trypolskie, pierwotnie przeznaczone do uprawy pól i dopiero z konieczności stały się bronią wojskową.

Powstałe w samym centrum Rosji „sznury” osiedliły się na rozległych ziemiach, tworząc nowe społeczności, które później stały się podstawą różnych ludów słowiańsko-aryjskich. Głównymi ośrodkami kulturowymi epoki brązu są Maikop, Kuban**[54]**[Rzeka Kuban była wcześniej nazywana Kobanem, tj. Rzeka Kobania.] , Kultury Colchis i Trialeti.

Kultura Maikop jest bardzo interesująca. Czas jego pojawienia się to około 3 tysiące lat pne. W Majkopie, w rejonie Nowoswobidni, znaleziono najbogatsze pochówki królewskie. Zawierały przedmioty ze złota i srebra, wysadzane drogocennymi kamieniami i wykonane z wysokimi umiejętnościami artystycznymi, wskazujące na ścisły związek Kubanu z Iranem, Indiami, Mezopotamią, Syrią, Azją Mniejszą, a ponadto z Troją i ziemiami europejskich „sznurów”, czyli z inne miejsca osadnictwa Słowian. Kultura majkopska wyrosła z miejscowej ludności tzw. „Jamskiej”, która zajmowała się uprawą roli. Na tych samych terenach, na których znajdowały się złoża miedzi, zaczął się rozwijać przemysł metalurgiczny. Tak powstały centra produkcyjne w Ulsky, Piatigorsk, Nalchik, Verkhnyaya Rutts i Verkhnyaya Kuban. W Colchis i Trialet znajdowały się główne ośrodki kulturowe epoki brązu Zakaukazia. Ludność tych miejscowości mówiła, podobnie jak inne ludy słowiańsko-aryjskie, językiem prawie nie do odróżnienia od staro-cerkiewno-słowiańskiego, czyli rosyjskim. Świadczą o tym zabytki pisane znalezione przez archeologów**[55]**[Cm. część pierwsza, rozdz. 2 tej książki.] .

Trypillianie pod względem rozwoju znacznie wyprzedzali swoich sąsiadów. Świadczą o tym znaleziska archeologów nad brzegiem Dunaju. Duża liczba mieszkań i pochówków zbudowanych według planów, odkryto tu wiele różnych narzędzi, znaleziono kamienne płyty i płytę z wyrytymi na nich znakami, a także majestatyczne kamienne posągi. Wszystko to sięga końca X - początku VII tysiąclecia pne. i mówi, że pisane pomniki Trypillian są starsze od sumeryjskich o całe tysiąclecie.

W pobliżu jeziora Warna odkryto pochówek. Analiza radiowęglowa jego wyrobów z miedzi i złota wykazała, że zostały wykonane w latach 4600-4200. BC, czyli najstarszy na świecie, a czystość złota odpowiada naturalności i zachwyca najwyższą jakością kowalstwa i wzorowej obróbki. Oprócz przedmiotów ze złota w pochówku znaleziono wiele narzędzi kamiennych i miedzianych: różne siekiery i dłuta. Z wyrobów glinianych najciekawsze jest ciemne, polerowane naczynie, pośrodku którego znajduje się złoty wzór czterech swastyk ustawionych pod kątem prostym, co jest typowe dla tradycji słowiańsko-aryjskiej**[56]**[Patrz: „Starożytność: Aryjczycy, Słowianie". M., 1996; A. Golan „Mit i symbol". M., 1994.] .

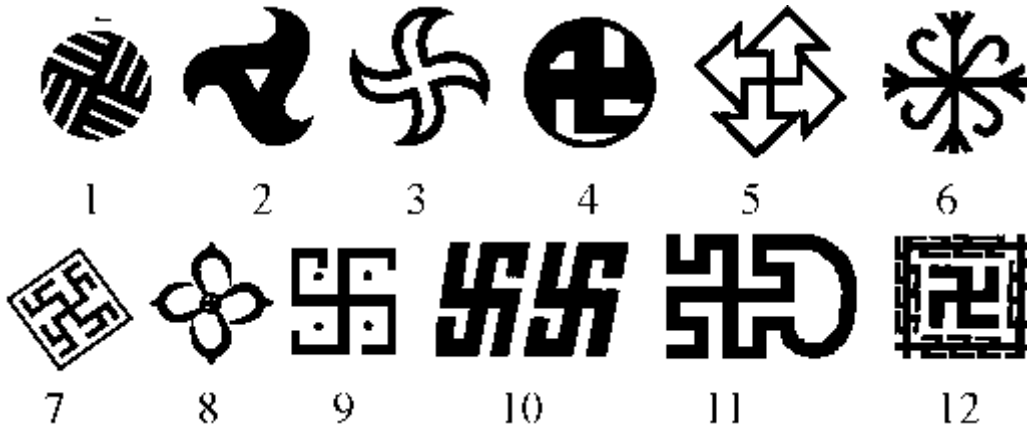

Rodzaje swastyków: 1 - Trypolis, VIII-III tys. Pne; 2 - Czernigow, XII-XIII wiek; 3 - Wołogda, XIX-XX wiek; 4 - Trypolis; 5 - Sami (Lapończycy); 6 - Sarmaci, I wiek; 7 - Ryazan; 8 - Scytowie; 9 - Indie Północne; 10 - kultura Andronowa; 11 - Nowogród, XIII wiek; 12 - Wołogda.

To tylko niewielka część swastyków znalezionych przez archeologów.

Trypillianie mieli dobrze rozwiniętą nie tylko produkcję gliny, o czym świadczy wykorzystanie przez nich koła garncarskiego, ale także tkactwo. Znaleziono liczne kołowrotki do wrzecion oraz pozostałości krosien tkackich, na których wyrabiano tkaniny lniane i wełniane. Góry Wenedów (Karpaty) uczyniły słowiańsko-arianskim centrum produkcji metali i już w tym czasie używali spawania do wyrobów miedzianych.

Doktor nauk historycznych N.R. Gusiewa argumentuje, że kultura mieszkańców Trypilli, którzy byli rolnikami i pasterzami, znalazła szerokie odzwierciedlenie we wzorcach. Uderzające, niekiedy dokładne w najdrobniejszych szczegółach, jest podobieństwo zdobionych przedmiotów gospodarstwa domowego ludów słowiańskich i aryjskich (których sztuka w Indiach w dużej mierze zachowała się w niezmienionej formie do dziś). Dokonawszy małej dygresji, powiemy tylko, że nie można ignorować zbieżności wzorców północnorosyjskich z indyjskimi. Zawierają najstarsze znaki, widoczne w kulturze Trypolisu i kulturze Andronowa. Na przykład

swastyka - znak słońca - zachowana do dziś w Wołogdzie, Archangielsku i innych regionach w starych haftach, na przedmiotach rytualnych, bramach, drzwiach domów itp.;**[57]**[Cm. „Starożytność: Aryjczycy, Słowianie”] .

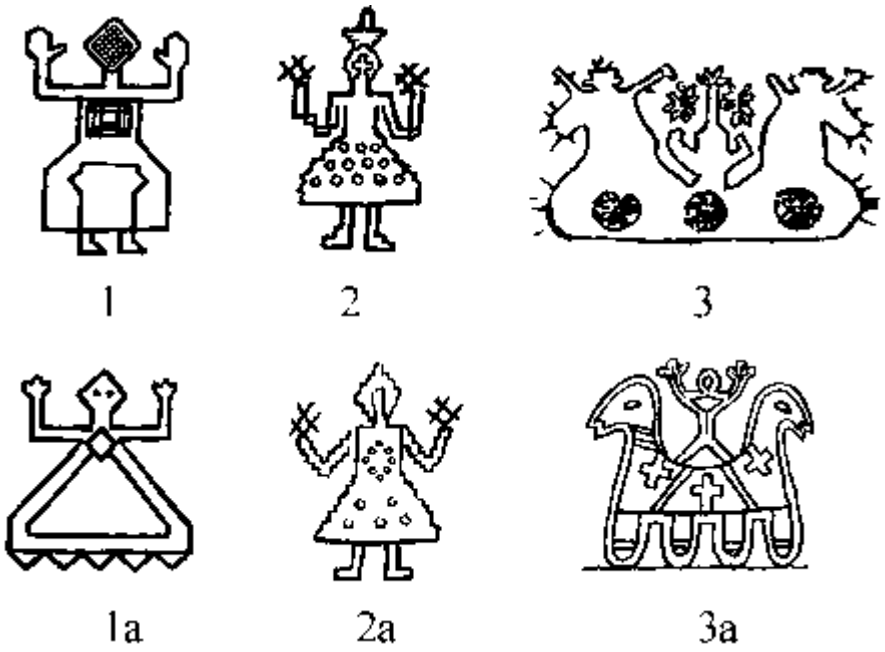

1, 2, 3 - wzory słowiańskie; 1a, 2a, 3a - wzory indyjskie.

Rozkwit kultury trypolskiej przypadł na 3 tysiąclecie pne. i towarzyszył mu gwałtowny wzrost liczby ludności. A ponieważ największe osady były przeznaczone dla 10 tysięcy ludzi (zgodnie ze światopoglądem wedyjskim natura nie jest w stanie uratować ludzi, jeśli więcej niż ta liczba mieszka w jednym miejscu, dlatego w Rosji 10 tysięcy ludzi nazywa się „ciemnością ludu”, tj. ciemność, ignorancja) ze względu na wzrost liczby ludności rozpoczął się szybki rozwój nowych obszarów w środkowym regionie Dniepru, w północnej i południowej części dorzecza Burgsk. Później osady trypolskie docierają do Morza Rosyjskiego (Czarnego) w dolnym biegu południowego Bugu i Dniestru, wzdłuż rzeki Prut, a ich osady rozciągają się do Dunaju. Około 6 tysięcy lat temu Słowianie-Wenedowie rzucili się przez Bałkany do Azji Mniejszej i dotarli do Zatoki Perskiej. Słowiańsko-Aryjczycy, ponad 6 tysięcy lat temu ci, którzy osiedlili się na ziemiach Mezopotamii - między Tygrysem a Eufratem, otrzymali od ludów południowych nazwę „Sumeri” lub „Sumerowie” - wyszli z zmierzchu, czyli kraju północnego. Sumeryjskie tabliczki gliniane znalezione przez archeologów były pokryte znakami przypominającymi próbki pisma znalezione na Dunaju, w pobliżu miasta Terteria. Ale powstały 1,5 tysiąca lat później niż daty terteriańskie - daty te zostały wykazane przez współczesną analizę radiowęglową.

To przesiedlenie Słowian-Aryjczyków jest również wspomniane w książce Veles:

„… Opuściliśmy Semirechye z aryjskich gór z Zagorja i szliśmy przez sto lat. A odkąd przybyliśmy do Mezopotamii, pokonaliśmy wszystkich tam z naszą kawalerią i przybyliśmy do ziemi syryjskiej. Zatrzymali się tam, a potem szli po wysokich górach, po śniegu i lodzie, i wraz ze swymi stadami wpadali na step. A tam przede wszystkim nasi przodkowie nazywali się Scytami ... Nie boimy się śmierci, bo jesteśmy chwalebnymi potomkami Dazhboga, który urodziła nas przez krowę Zemun. Dlatego jesteśmy Kravenami: Scytami, Anty, Rusy, Borusinowie i Surożianie. Więc zostaliśmy dziadkami Rusi i śpiewając udajemy się do niebieskiej Svargi ... "**[58]**[„Książka Velesa". M., 1994.] .

Badacze starożytności wiedzą, że prawie cała północno-wschodnia część Europy, część Azji między Morzem Aralskim a Morzem Kaspijskim od 45 do 55 stopni szerokości geograficznej północnej i większość Azji Mniejszej była niegdyś okupowana przez lud, który Grecy nazywali Scytami, Sarmatami lub Skolotami, i w Bizancjum znany pod nazwą Russ.

Długotrwała susza, która nawiedziła koniec III - początek II tysiąclecia pne. ziemie, na których Słowianie-Aryjczycy zajmowali się hodowlą bydła, zmusiły ich do rozpoczęcia przesiedleń w kierunku Iranu i Indii. Starożytna indyjska kolekcja wedyjska Rigwedy, a także inne starożytne teksty informują nas, że Słowiańsko-Aryjczycy minęli 16 krajów-obozów (stąd: Uzbekistan, Pak-stan, Turk-stan itp.) I dotarli do samych Indii (Indo-stana). Było to w tym czasie - od 3 do 2 tysiąclecia pne. - Słowiańsko-Aryjczycy osiedlili się na rozległych obszarach Eurazji, a ich południowe granice przechodziły przez Hindustan, Palestynę i Egipt.

W związku z tym V. Osipov, kandydat filologii, w artykule „Garun-Aoron Gorynych - Paradoxes of Comparative Linguistics" pisze:

„Wśród mnóstwa twarzy jemeńskich z wyraźnymi rysami południowo-arabskimi są takie, które jakoś gdzieś widziałeś. Albo w Tambowie, albo w Kałudze. Choćby po to, by usunąć nadmierne śniactwo, ale oczy i włosy byłyby jaśniejsze.

... Około 30 kilometrów na południowy wschód od Sany znajduje się miejscowość o nazwie „Kraj Rosjan" (Bilyad er-Rus). Nikt nie pamięta, kiedy i dlaczego tak nazwano ten obszar, tak jak nikt nie pamięta, dlaczego ogromne słone mokradła w południowo-wschodniej Arabii nazwano „Ojcami Rosjan" (Aba er-Rus).

Nie tylko niepewne subiektywne odczucia, ale także dość konkretne fakty wskazują, że pamięć mieszkańców Arabii zachowała pamięć o niektórych „bladych braciach”. Przodkowie dumnych arabskich Beduinów nazywali się „Ahmar”**[59]**[Achmar - "a" - przeciw; „Hmar” - ciemność, tj. nie ciemno, ale jasno.] , co oznacza „czerwony, czerwony”. Niedaleko stolicy Jemenu znajduje się cały obszar, od którego ludzie noszą „nazwisko” Ahmar. Jasny kolor skóry i włosów od dawna uważany jest za znak szlachetności. To samo można powiedzieć o Berberach z Sahary. Idea wyższości, wysokiej rangi społecznej, szlachetności była z nimi mocno związana z jasnym kolorem skóry, włosów i oczu. „Jasni” w twórczości poetów beduińskich to bohaterowie, wojownicy - bohaterowie, przywódcy, królowie.

"Iluż wśród nich dzielnych wojowników, niezawodnych, czystych, lśniących bielą jak śnieżnobiała gazela!" - napisał słynny poeta Beduinów z VI wieku Antari ben Shaddad. W Koranie wizerunek ludzi o białych twarzach otrzymał religijne rozumienie jako obraz ludzi cnotliwych. Stały wyraz „niech Allah rozjaśni ci twarz!” Wszedł do języka arabskiego, to znaczy uczynił cię honorowym i szanowanym.

… W języku arabskim jest wiele słów, które brzmią prawie tak samo, jak odpowiadające im słowa rosyjskie. Na przykład „chata”, „skrzynia”, „statek”, „udział”, „miły”, „siekiera”, „szczypce” W Jemenie słowa o rosyjskim brzmieniu mają znaczenie „gołąb”, „kapusta”, „brzoskwinia”. Ale słowa takie jak „brzoskwinia” (czyli ta z Persji) są wyraźnie wycięte według modelu rosyjskiego. Na wyspie Delos na Morzu Egejskim znaleziono obraz głównego południowoarabskiego boga Waddy, boga księżyca. Jeśli pamiętamy, że księżycowe bóstwo było odpowiedzialne za zaopatrzenie w wodę, to być może współbrzmienie „Wadd to woda” nie jest przypadkowe. Jemeńczycy nazywają wysychające strumienie „wadi”, co również jest zgodne ze słowem „woda”. W arabskim Maghrebie takie cieki wodne lub wyschnięte koryta rzek nazywane są wedas.

... Ale w nazwie miasta i stanu Kuwejt (dosłownie - "Mała forteca"), ten sam rdzeń "kut" co w rosyjskim słowie oznaczającym "miejsce ogrodzone, fortyfikacje" - "schowek".

... W imionach najstarszych bogów Egiptu słychać echa słowiańskich korzeni. Można to uznać za ciekawostkę, gdyby nie obecność całkiem namacalnych semantycznych zbiegów okoliczności. Bóg Ptah ujawnia cechy latającego boga (ptaszka), ponieważ został przedstawiony w upierzeniu i hełmie lotniczym. Habitat Mountain - niebo, wysokość i „góra” - to jest wysokość. Falcon, hipostaza Horusa, jest nazywany po arabsku prawie rosyjskim słowem „abbr”. Zauważmy na marginesie, że arabskie imię Garun (kalif Harun ar-Rashid) i hebrajskie imię Aaron są tłumaczone dosłownie jako „góra z góry”, czyli w istocie Gorun, Gorynych. Imię bogini

Izydy jest zgodne ze słowem „siad”. I rzeczywiście, to imię oznaczało „tron, miejsce” i woleli przedstawiać boginię jako siedzącą. Proste rosyjskie imię Sidor okazuje się być tylko uproszczeniem od Izydora (dosłownie: „dar Izydy”). Imię egipskiej bogini Hathor jest interpretowane jako „dom Horusa”. Cóż, dlaczego nie „Khata Gora”? Bogini prawdy i porządku starożytnego Egiptu Maat wpisała się w rosyjskie przysłowie jako „prawda jest łonem”**[60]**[Cm. czasopismo „Azja i Afryka” nr 6, 1994.] .

Jak nie przypominać sobie słów M.Yu. Lermontow z wiersza „Saszka”:

Nie szukam wiary, nie jestem prorokiem
Chociaż z duszą dążę na Wschód,
Gdzie świnie i wino są teraz tak rzadkie
A gdzie, jak mówią, mieszkali nasi przodkowie! ..

Wśród wielu legend najbardziej znanych ludziom jest starożytny indyjski epos Mahabharata. To jest „Legenda o wielkich wojownikach o charakterze” („maha” - wielkie; stąd: huśtawka, fala, itp.; „B” - duże; „hara” - ośrodek pępka energii; stąd: charakter, żarcie, harakiri - powstanie energii hara do Iriy - Niebiańskiego Królestwa narodu rosyjskiego itp.) jest uważany za największy zabytek kultury Słowian-Aryjczyków. Mahabharata zawiera prawie 200 tysięcy wierszy wersetów w 18 księgach. Jeden z nich, zwany „lasem”, opisuje święte źródła (krinitsa) - rzeki i jeziora kraju słowiańsko-aryjskiego, zwanego epickim „Bharatą”, czyli krajem D'Aryjczyków i Ch'Aryjczyków. Największa rzeka w centralnej Rosji, Wołga, do II wieku n.e. nosiła nazwę Ra, w Awesty nazywano ją „Ranha”, a na Rigwedzie i Mahabharacie - „Ganga”.

Jak opowiada Avesta, szereg krajów aryjskich znajdowało się wzdłuż brzegów Morza Woorukasz („Morza Mlecznego” Mahabharaty, czyli Morza Białego) i Ranha (Wołgi) - od Aryana-Wedja (Vezha, Veda) na Dalekiej Północy (Hyperborea) do siedmiu krajów indyjskich w na południowy wschód za Ranha. Duchowe centrum tych krajów, według Rigweda i Mahabharaty, to ziemie między Gangesem a Jamuną, na Kurukszetrze. Mówi się o nich:

„Gloryfikowana Kuruksetra. Wszystkie żyjące istoty trzeba tylko tam przyjść, pozbyć się grzechów ",

lub

„Kurukshetra - Lekki Ołtarz Brahmy (Dazhbog); pojawiają się tam mędrcy-bramini światła. "

Starożytne indyjskie legendy nazywają Jamunę jedynym dużym dopływem Gangi (Wołgi), płynącej z południowego zachodu, co odpowiada współczesnej Oka. To nie przypadek, że dopływy Oka i rzeki dorzecza Wołgi-Oki noszą nazwy: Yamna, Yam, Ima, Imiev, Yaran (Solnechnaya, Svetlaya), Urga (Movement of Light), Sura (Solnechnaya), Alatyr (Sacred Stone), Lama (Spiritual Teacher), Moksza (oświecenie, uduchowienie) itp. Według słowiańsko-aryjskich tekstów starożytnych Indii, drugą nazwą rzeki Jamuny była Kala, a ujście Oka jest nadal nazywane przez miejscowych ujściem Kala.

Inne duże rzeki i miasta są wymienione w Rigwedzie i Mahabharacie. Tak więc niedaleko źródła Jamuny (Oka) znajduje się źródło rzeki Sindhu (w sanskrycie „Sindhu” - potok, morze) - współczesnego Don - płynącej na wschód i południe i wpadającej do Morza Czerwonego (Czarnego). W kronikach irlandzkich i rosyjskich Morze Czarne nazywane jest również Morzem Czarnym, czyli Morzem Czerwonym. Dlatego jego północna część nadal nosi tę nazwę. Na brzegach tego morza mieszkał lud Sindh, a miasto Sindh (Anapa) było położone. Korelujemy miasto Manusz ze współczesną Moskwą, miasto Rama geograficznie odpowiada Kołomnie, Sita - Serpukhov, Shiva - Riazan, Soma - Suzdali, Vamana - Murom itd.

W dopływie Wołga-Oka znajduje się wiele rzek, nad których nazwami od tysiącleci nie panowały. Aby to udowodnić, nie jest wymagany żaden szczególny wysiłek: wystarczy porównać nazwy rzek Poochya z imionami „świętych krinitów” w Mahabharacie, a dokładniej w tej jej części, która jest znana jako „Spacer po krynitach”. To w niej znajduje się opis ponad 200 świetlistych zbiorników słowiańsko-aryjskiego kraju Bharata w dorzeczach Gangesu i Jamuny (stan na 3150 pne):

КРИНИЦА	РЕКА В ПОЧЬЕ (бассейн р.Оки)
Агастья	Агашка
Акша	Акша
Апага	Апака
Арчика	Арчиков
Асита	Асата
Ахалья	Ахаленка
Вадава	Вад
Вамана	Вамна
Ванша	Ванша
Вараха	Варах
Варадана	Варадуна
Каверн	Каверка
Кедара	Кидра
Кубджа	Кубджа
Кумара	Кумарёвка
Кушика	Кушка
Мануша	Манушинской
Париплава	Плава
Плакша	Плакса
Оз. Рама	оз. Рама
Сита	Сить
Сома	Сомь
Сутиртха	Сутертки
Тушни	Тушина
Урваши	Урвановский
Ушанас	Ушанец
Шанкхини	Шанкини
Шона	Шана
Шива	Шивская
Якшини	Якшина

Ekonomista, ekolog i geograf A. Vinogradov oraz kandydat nauk historycznych S. Żarnikowa argumentują, że nie tylko nazwy świętych potoków Mahabharaty i rzek Centralnej Rosji pokrywają się, ale także ich

wzajemne położenie. Tak więc w sanskrycie i rosyjsku słowa z początkową literą „F” są niezwykle rzadkie: z listy rzek Mahabharaty tylko jedna rzeka ma na początku nazwy literę „F” - Falguna, która wpada do Carasvati. Zgodnie ze słowiańsko-aryjskimi tekstami starożytnych Indii, Carasvati jest jedyną dużą rzeką płynącą na północ od Jamuny i na południe od Gangesu oraz wpływającą do Jamuny u jej ujścia. Odpowiada tylko rzece Klyazma, położonej na północ od Oki i na południe od Wołgi. Spośród setek jego dopływów tylko jeden ma nazwę zaczynającą się na literę „F” - Falyugin. Mimo 5 tysięcy lat ta niezwykła nazwa prawie się nie zmieniła.

Inny przykład. Według Mahabharaty, na południe od świecącego lasu Kamyaka, rzeka Praveni (czyli rzeka Pra) wpłynęła do Jamuny z jeziorem Godovari. I do dziś, na południe od lasów Vladimira, rzeka Pra wpada do Oka i jeziora Boga.

Jeszcze jeden przykład. Mahabharata opowiada, jak mędrzec Kaushika wylał rzekę Paru podczas suszy, która została przemianowana na jego cześć. Ale potem epos mówi, że niewdzięczni mieszkańcy wciąż nazywają rzekę Para i płynie ona z południa do Jamuny (czyli do Oka). A rzeka Para nadal płynie z południa do rzeki Oka, którą miejscowi nazywają tak samo, jak wiele tysięcy lat temu.

Opis krinitów sprzed pięciu tysięcy lat mówi o rzece Pandya, przepływającej w pobliżu Waruny, dopływu Sindhu (Don). Dziś rzeka Panda wpada do największego dopływu Donu - rzeki Worony (lub Warony). Opisując ścieżkę pielgrzymów, Mahabharata mówi: „Von Jala i Upajala, rzeki wpływające do Jamuny” („jala” skt. - rzeka). Są to rzeki Zhala (Tarusa) i Upa, płynące obok siebie do Oka. Mahabharata wspomina również o Sadanapru (Svetoi Danapr) - rzece Dniepr płynącej na zachód z górnego biegu Gangesu (Wołgi).

W Mahabharacie, Rigwedzie i Avesta stale wymienia się mieszkańców Bharaty - Rasa, Rasyana (Rosjanie), Rusa (Rus). Kraj ten ma jeszcze jedną, stale wymienianą nazwę - Święta, Światłość lub Jasna Ziemia, aw sanskrycie „Rusa” oznacza „światło”. Mahabharata mówi, że na północy kraju Pandya, który leży nad brzegiem Waruny, znajduje się kraj Martyjewa. Ale to na północ od współczesnej Pandy i Worony, wzdłuż brzegów rzek Mokszy i Sury, leży dziś kraina Mordwy (średniowieczna Mortva) - lud mówiący językiem ugrofińskim z ogromną liczbą rosyjskich, irańskich i sanskryckich słów. Kraj pomiędzy Yamuną, Sindh, Upajalą i Parą nazywał się A-Vanti. Dokładnie tak - Vantit (A-Vantit) zwany krainą Vyatichi między Oka, Don, Upa i Par arabskich podróżników, kronik bizantyjskich i kronik rosyjskich. Mahabharata i Rigveda wspominają o mieszkańcach Kuru i Kuruksetra (dosłownie „pole Kurskie”). W centrum tego pola znajduje

się miasto Kursk, w którym „Lay of Igor's Regiment” stawia Kuryana - szlachetnych wojowników. Rigweda wspomina również o wojujących mieszkańcach Krivi. Łotysze i Litwini nazywają tak wszystkich Rosjan - „Krivi”, od nazwy sąsiedniego ruskiego klanu Krivichi, którego miastami były Smoleńsk, Połock, Psków, dzisiejsze Tartu i Ryga.

Z powyższego wynika wniosek - SŁAWO-ARIA, CZASAMI ŻYJĄCY NA KRAJACH ROSJI ŚRODKOWEJ, A PÓŹNIEJ NA KRAINIE INDII, PRZENOSIŁY NAZWY RODZINNYCH RZEK I MIAST.

Słowiańsko-aryjscy niegdyś zamieszkiwali nie tylko wschód, ale i zachód. Na przykład pod koniec III - początek drugiego tysiąclecia migrowały plemiona kultury kulistych amfor. Wśród pomników tej kultury znajdują się sierpy z mikrolitami krzemiennymi, które nadal występują na żyznych ziemiach Łaby, Odry, Wisły, Prutu, Seretu, Dniestru, górnego biegu Bugu Zachodniego i wschodniej części Karpat.

Na północy Wenedowie osiedlili się w regionie moskiewskim (kultura Fatyanowo) i nad brzegiem Zatoki Wenedy, na zachodzie - na Wyspach Brytyjskich i Iberii. Sami Wenedowie nazywali siebie Rosjanami, a ze względu na swój zawód Sketami (od słowa „wędrować”, „wędrować z bydłem”) lub Wenedami (od słowa „veno” - snop), czyli żniwiarzami.

Pod koniec VII wieku pne. Niemal we wszystkich krainach stepów eurazjatyckich w produkcji artykułów gospodarstwa domowego i dekoracji w tak gotowej formie, która musiała przejść długą drogę rozwoju, powstaje tak zwany scytyjski styl zwierzęcy.

Pod koniec III wieku pne. centrum Scytii był Krym. Stolicą stanu było miasto Neapol (położone na miejscu dzisiejszego Sewastopola), założone na przełomie III-II wieku nad rzeką Salgir. BC, jak się przyjmuje, przez scytyjskiego króla Skilura. To królestwo osiągnęło swój szczyt w II wieku. PNE. W 140 pne. Scytowie pokonali Greko-Baktrianów, podbili Olbię, Kerkinitidę i Piękny Port. W tym czasie zbudowali swoje statki na Krymie i nie tylko z powodzeniem prowadzili handel, ale także walczyli z piractwem. Jednak około 115 rpne. miasto Chersonez zwróciło się o pomoc do króla pontyjskiego królestwa Mitrydatesa IV Evpator.

„Mitrydates”, pisał Strabon , „chętnie wysłał wojska do Chersonezu i zaczął walczyć ze Scytami, którzy byli wówczas pod panowaniem Skilura i jego syna Palaka. Pokonał ich siłą i został władcą Bosforu ”.

„Bo spór” - miejsce, teren, na którym powstał spór.

W drugiej połowie I wieku pne. Scytowie penetrują Pendżab. Indoscytyjski król Kadfiz I w 85 rpne pokonał resztki Greków, aw 60 pne. podbił Kaszmir.

WI wieku naszej ery rozkwit królestwa scytyjsko-indyjskiego (Chińczycy nazywali Indo-Scytów „Yuei-shi"). Do tego czasu pojawiły się zapisy „Mahabharata" - indyjskich legend wedyjskich o Wielkich (Maha) Bharatach - bohaterach wojowników**[61]**[O kharaternikach zostanie omówione bardziej szczegółowo w tym rozdziale.] I „Ramajana" - legendy o Ramie, legendarnym rodowitym Daariya, który doprowadził do przesiedlenia Słowian-Aryjczyków na ziemie Indii i dotarł na wyspę Sri Lanka. Tam pokonał wielkiego demona Rawana - przywódcę szarych pasożytów (stworzeń), który po przybyciu na Ziemię osiadł na wyspie Lanka i zaczął krzyżować się z ludźmi. Uzyskawszy w ten sposób zewnętrzne podobieństwo do ludzi (naśladowanie), zaczęli przejmować ziemie innych ludów. Rama oznacza „las" (w Rosji las liściasty jest nadal nazywany lasem ramenowym) i „o szerokich ramionach", ponieważ „rama" to ramiona człowieka.

W drugiej połowie I wieku naszej ery, za panowania Farzoya, a następnie Inismey, królestwo scytyjskie stało się jeszcze silniejsze. Na znak swojej zależności Olbia wybiła monety tych królów i złożyła im hołd.

Królestwo scytyjskie na Krymie istniało do drugiej połowy III wieku naszej ery. i został zmieciony przez Gotów, którzy przybyli ze stepów azjatyckich.

Mniej więcej od końca III do początku IV wieku n.e. w tekstach starożytnych pisarzy pojawia się nowa koncepcja - „Sarmaci" (po rosyjsku garbarzy surowej skóry nazywano „amortyzatorami", stąd - „Sarmaci"). W tym czasie wpływ Grecji na północny region Morza Czarnego słabnął. Potężny Rzym zastąpił Greków. Rzymianie, odkrywając dla siebie nowe miejsca, zaczęli handlować ze Scytami i powoli przejmować ich ziemie. Słowiańsko-Aryjczycy, widząc śmierć swoich bliźnich - Słowiańsko-Aryjczyków z Azji Mniejszej i Traków, podejmowali częste najazdy okrutnego i „oświeconego" Cesarstwa Rzymskiego, karając je za śmierć pontyjskich Słowian-Aryjczyków, mszcząc się za miecze-gladiatorów, wziętych na rzeź dla rzymskiej rzeszy. ... Te mechary były jeńcami z pokonanych krajów słowiańsko-aryjskich. Dlatego Sarmaci, powstrzymując najazd Cesarstwa Rzymskiego, często atakowali jej przedmieścia naddunajskie, a Rzym musiał uspokajać scytyjskich królów na wszelkie możliwe sposoby, aby odeprzeć groźbę odwetowej inwazji. Przez kilka stuleci Sarmaci pozostawali wiodącą siłą polityczną i militarną w północnym regionie Morza Czarnego.

We wspomnianej wcześniej pracy E.I. Klassen poinformował, że ponad 20 osób pochodzenia słowiańsko-aryjskiego zostało wyniesionych na tron rzymski. Wojska ich rodaków odegrały ważną rolę w Rzymie i Bizancjum,

reprezentując najlepsze wojska. Dlatego car Jan Wasiljewicz i wydedukował jego związek z rzymskimi cesarzami. Bizantyjski Agathius zeznaje, że w 554 roku słowiański Dobrogost był greckim dowódcą w wojnie z Persami i dowodził okrętami, a słowiański Vsegrad był w tej samej kampanii wojskowej przywódcą bizantyjskich sił lądowych. Ale z drugiej strony, ówcześni kronikarze bizantyjscy Prokopiusz z Cezarei, Menander Protektor i Mauritius Stratig piszą, że na początku VI wieku sami Rosjanie Czarnomorscy wielokrotnie atakowali Greków.

Pod koniec IV wieku znaczna część ludności Sarmatów opuściła Krym i wraz z Hunami wyruszyła na eksplorację Zachodu.

Słowa „Scytowie" i „Sarmaci" w różnych językach są bliskimi pojęciami. Tak więc słowo „skuto" wśród greków adriatyckich oznacza „skórę" (cutis), a wśród pontyjskich Greków - „wilgotną", czyli surową skórę. Łatwo zrozumieć, że Grecy, nazywając Słowian „skutos", „skyphos", oznaczali okupację Słowian, którzy doskonale opanowali biznes skórzany: to dlatego starożytni greccy bohaterowie, próbując opanować tajne ubieranie się „złotego runa", odbyli swoje słynne podróże.

Wielu badaczy, w tym Herodot i Strabon, nazywa Sarmatów Scytami, odnosząc się do tych ostatnich także jako Massagets, Tiragetes, Roksolan; Pliniusz nazywa Chazarów Scytami; Nestor kronikarz mówi nam, że Grecy nazywali Wielką Scytię Polanami, Drewitczykami, Seweryjczykami, Radimiczami, Wiaticzami, Chorwatami, Dulebami, Ouliczami, Tivertami, czyli w ogóle Słowianami-Aryjczykami; Ptolemeusz (I-II w.) I tacy znani autorzy jak Konstantyn Porfirogenita, Anna Komnena, Lew Diakon, Jan Kinnam nazywają Scytów słowiańsko-aryjskimi: Alan, Aorsov i Achtyrtsev (agathyrsi), tj. Russov. Wreszcie F.M. Apendini udowodnił, że starożytni Trakowie, Macedończycy, Ilirowie, Scytowie, Getowie, Dakowie, Sarmaci i Celto-Scytowie mówili jednym językiem - rosyjskim.

Jedną z charakterystycznych cech ludów słowiańsko-aryjskich była koncepcja honoru, która znalazła odzwierciedlenie w licznych pieśniach ludowych, w których żołnierze szukają honoru dla siebie, a dla księcia - chwały. Starożytne rosyjskie pozdrowienie „cześć!" oznacza honor, honor (pamiętajcie o pożegnalnym okrzyku naszych dziadków: „Mam zaszczyt!"); jednocześnie w dialekcie wielkoruskim „honor" brzmi jak „cite", co dało Rzymianom powód do nazywania Rosjan Scytami, a Greków - Scytami.

Jak widać, nazwa „słowiańskie-arie" to określenie Rosjan, czyli Rosjan (Ras), nazywano ich też „Scytami".

Królewskich Scytów nazywano „kniazi”. W runicy słowiańsko-aryjskiej nie było litery „l”, zastąpiono ją dwiema literami - „ia”; stąd „kniaz”, „książka”, czyli początkowo na czele narodu słowiańsko-aryjskiego stał światły człowiek „książkowy” - duchowny. Nazywano ich „Chwalebnymi”, zaś wojowniczych Słowian-Aryjczyków nazywano „zaszczyconymi” (Scytami).

Matka natura jest racjonalna i celowa. Niektórym obdarza dobrą siłę fizyczną do bycia wojownikami i oraczami, innym zręczność, innym specjalną umiejętność wykonywania delikatnej i żmudnej pracy, a jeszcze innym mądrość, czyli tę wspaniałą nierówność, bez której nie można stworzyć żadnej kultury. Zgodnie z tymi naturalnymi cechami ludzi, wedyjska struktura społeczna Słowian-Aryjczyków ma trzy varny: czarowników, rycerzy i vesi**[62]**[Strukturę społeczną Słowian-Aryjczyków opisano szerzej w części drugiej, rozdz. 1.] .

Weduny (mędrcy, bramini, rahmanowie) są duszą społeczeństwa, nosicielami Prawdy i Czasownika Prawa. Żyją w oświetlonych gajach, pustyniach (od słowa „wpuszczać” - do świata duchowego, a nie od słowa „pustynia”).

Rycerze (wojownicy, wojownicy, ksatriyowie - od słów „ksza” - burza i „trójka” - trójka, czyli rajis - ze starożytnego rosyjskiego „szeregu” - króla) są sercem społeczeństwa, dyrygentami mocy Prawa Prawdy.

Wcześniej mieszkali na kremlach, Detincu, placówkach, przemieszczali się wzdłuż granic Rosji i równoważili dwie skrajne siły społeczne - duchownych i świeckich.

Vesi (wieśniacy, strażacy, czyli ludność podlegająca opodatkowaniu; pamiętajcie o znanym powiedzeniu - „miasta i wsie”) są ciałem społeczeństwa, skarbnicą prawa życia społecznego i przepisów rytualnych.

Oprócz tych trzech varn istnieje jeszcze varna sudr - od słowa „sąd”, czyli potępiony. Nazywa się je również smerdami - od słów „śmierć”, „smród”, czyli cuchnący zapach ciała z powodu niewłaściwego trybu życia. To są ludzie, którzy nie chcą przestrzegać naturalnych praw natury określonych w Wedach. Wcześniej wszystkie smerdy były odrzucane ze społeczeństwa za przestępstwa, teraz w nim żyją.

Greccy badacze również dzielą Scytów, czyli Słowian-Aryjczyków na varny: duchownych-pasterzy, wojskowych wojowników i rolników. Ale te trzy varny (w sanskrycie „varna” dosłownie oznacza „kolor”, to znaczy mamy na myśli kolor biopola osoby, jego ciała ognia, w zależności od poziomu rozwoju duchowego) są pod nazwami różnych ludów, a mianowicie: Wołochow-Alan, Getow i Rugov. Rozważmy bardziej szczegółowo varny.

Warna duchownych - czarownic, braminów (lud Wołgi nadal nazywa najwyższy żagiel masztowy „brahm-szczytem”, to znaczy car-żagiel, najwyższy żagiel), Rakhmanów, którzy zajmowali czołową pozycję w uduchowionym społeczeństwie starożytnych Słowian-Aryjczyków, i które zwani „Królewskimi Scytami”, byli tam Wołochowie - Mędrcy i Alany. Wzmianka o sprawiedliwym życiu braminów lub Rachmanów znajduje się w kronice Nestora w nawiązaniu do kroniki Jerzego Amartola (IX w.) Oraz w zbiorach starszego klasztoru Kirillo-Belozersky Eufrosynus (XV w.). Rahmanowie jako wzorowi chrześcijanie są również opisani w apokryficznym fragmencie pisma „Idąc Zosima do Rahmanów”.

Słowo „Alan” przetrwało do dziś w rejonie Tweru, Nowogrodu, Smoleńska oraz w niektórych innych dialektach wielkoruskich i oznacza „pastwisko”. Wyżyna Alaun, tak bogata w pastwiska, była dawniej nazywana Alanskoy - wynika to z prac wielu starożytnych kronikarzy, którzy twierdzą, że rzeki płyną z Gór Alan: Don, Dniepr, Wołga i Dvina. W tym samym czasie słowo „polana” (pamiętajcie - w rosyjskich eposach rywale bohaterów Kijowa**[63]**[Bogatyr jest rabusiem, bo „bóg” to bogactwo; „Tyr” - kradnij, rabuj.]zwykle pojawiają się „odważne polany”) nie pochodzą z pól, jak sugerują niektórzy chrześcijańscy kronikarze i jak powtarzają za nimi współcześni historycy. To nie jest imię właściwe ludu, bo Nestor mówi: „Polana Lachow siedzą nad Wisłą, a Polana Russow - nad Dniestrem”. Wynika z tego jasno, że słowo „polana” jest nazwą potoczną i podobnie jak słowo „w Rosji” składa się z dwóch słów „po alani”, czyli pasterzy siedzących na pastwiskach. Słowo to, jako rzeczownik pospolity i połączone z własnym, oznaczającym ludzi, występuje również wśród Alonounni, Alauni i Alano-Russ (Alanorsi, Alano-Rsi), a także wśród Russ-Alans (Roholani, Rohi-Alani). Badacze wiedzą, że obok każdego poszczególnego słowiańsko-aryjskiego byli Alanowie i na próżno niektórzy historycy wierzyli, że to ten sam „Alane”,

Herodot, nazywany „ojcem historii”, w 46 rozdziale czwartej księgi swojej „Historii” świadczy o tym, że najmądrzejsi ludzie, których znał, byli Scytami. Według legend wielu pisarzy, w 670 roku pne. pewien Scytyjczyk lub Hyperboreus Awaris dokonał cudów w Grecji, a scytyjski Anacharsis (Anachar), według Efora (405-330 pne), był zaliczany do siedmiu mędrców.

We wspomnianym już utworze słowiańskiego poety Sławomysla „Pieśń o pobiciu żydowskich Chazarów Swietosława Khorobrego”, którego fragmenty zostały opublikowane przez A.S. Ivanchenko w powieści naukowej „Ścieżki Wielkiego Rosjanina”**[64]**[Dziennik "Slavyane" nr 1, 1991 r.] , Istnieją takie dowody:

*Tylko zemsta ducha wróżbity z Nepry**[65]**[Neprya (Dniepr) - "not straight" ("straight", obschslav. - spór; stąd - spór), tj. spokojna, niewojenna rzeka.] obawiając się,*
Hellenowie nadali imię Pitagoras synowi córki Rossicha
*Uznając, że pythia**[66]**[Pythia (gr.) - kapłanka w świątyni delfickiej, zbudowana w połowie IX wieku. PNE. na prośbę Apollo. Uważano, że w budowie tej świątyni pomogli Hiperborejczycy i że tylko Słowianie byli Pythiasami.] Urodził się w Delfach,*
dziewicę, która nie dotrzymała ślubu
Zamknięty w świątyni, w luminarzu wyroczni,
jak zwykły śmiertelnik
pytającemu lub strażnikowi skarbów
I zgodnie z prawami Greków, co jest bardzo prawdopodobne
został stracony,
kiedy nie mogła ukryć tajemnic -
Chłopiec jest zwinny, ma jasnobrązowe włosy,
ucieczka przed bezpieczną matką,
W narteksie świątyni, niczym ozdobna tsatska,
do Delphi z prezentami
grał cennie.
Reszta Słowian, którzy gloryfikowali Helladę naukami -
plotka rozchodzi się po całym świecie -
Wzniesiono boskich Hellenów
oraz w kamiennych rzeźbach
odtworzyli swoje twarze,
Nie zawstydzony, że przebranie boskich -
Scytyjscy barbarzyńcy.
Rod Lubomudra z Golun z Zeusa! -
najbardziej godny z prawnuków Herkulesa, Heraklita.
Poczytalność z Busovgradu,
że teraz był uważany za Kijowczyka -
Kreteńczycy demonstrują najmądrzejszego Demokryta.
Wśród Rosjan znamy Vseslav,
Ellinam Anacharsis -
ojciec kościołów,
którego nauki przyjął
ksiądz Cleo Herodotus.
Yarovit, także nasz wspaniały Busovgrad,
najpierw władca Aten, przyjaciel Perykles,
A po tłumie Ateńczyków skazanych na śmierć
jak ateista -
ziarna materii i wszystko, co odważyło się ujrzeć!
Ale teraz nadal jest w kamieniu -
boski Anaksagoras, -
kto zapamięta stare,

teraz czekam na to wcześniej
Werdykt Anaksogorowa ...
Świetna jest lista helleńskich imion,
Ukrywanie Słowian
w nim, nawiasem mówiąc, również raz
Arystarch z Samos
i Syracusan Archimedes,
Svarog, który czytał tabletki
i kto znał ruch spawanych ciał,
Czyich przodków w rzemiośle
wielu wykwalifikowanych Etrusków,
oprócz tego solnicy i śpiewacy,
Od brzegów Nepry pod włoskim słońcem
do Latynosów minęli miasto nad morzem
Solentsy spojrzał w górę ...

Leo the Diacon w swojej „Historii", napisanej w drugiej połowie X wieku, odnoszącej się do Flaviusa Arriana (Aryana, II wiek), pisze:

„Syn Pelejewa Achilles („ i uzdrowić "- to znaczy nie słaby, silny) był scytyjską rodziną z małego miasteczka Myrmikion, które stało nad jeziorem Meotis…".

Zgodnie ze świadectwami wielu innych starożytnych badaczy okazuje się, że większość wybitnych bohaterów starożytnych greckich legend było słowiańsko-aryjskimi.

E.I. Klassen w swojej pracy „Nowe materiały do starożytnej historii Słowian…" pisze, że pontyjscy Grecy nazywali Rosjan Scytami, Trojanami i Słowianami i stwierdza, że:

„Oświecenie starożytnej Rosji, starszej i wyższej od greckiej… Scytowie również przewyższali przemysł wszystkich innych ludów; albowiem wiadomo i podajemy w pierwszych wydaniach naszych materiałów, że Scytowie wynaleźli stal, krzemień, farby nie świecące, produkcję skór surowych i juftów; znali balsamowanie zwłok, które czynili na zwłokach swoich królów; byli też właścicielami pierwszych operacji górniczych oraz różnych innych odkryć i wynalazków. Czytanie gwiazd Scytów (Chaldejczyków) jest, o ile wiemy, starsze niż innych ludów.

Pisma scytyjskie zachowane w niektórych runach skandynawskich i wszystkich pomorskich, a także wzdłuż lewego brzegu Jeniseju, powyżej ostrogi Sajańskiej, świadczą, że służyły one jako wzór dla starożytnych greckich liter, a także dla alfabetu celtyckiego i gotyckiego.

Scytowie wierzyli w nieśmiertelność duszy i przyszłe życie pozagrobowe, a także w karę śmierci. Ich definicja i idea Stwórcy Wszechświata również nie zawstydzą chrześcijan ”**[67]**[E.I. Klassen. Dekret. cit.] .

Jeśli chodzi o język, starożytne pisma świadczą o tym, że Scytowie mówili po rosyjsku (Anna Komnen, Lew diakon, Kinnam); Tavroscytians mówili po rosyjsku (Konstantin Porphyrogenitus); Sarmaci mówili po rosyjsku (Halkokondil); Sarmaci mówili językiem wenedzkim**[68]**[Język wenedzki, według Klassena, jest dialektem słowiańskim.] (Papież Sylvester II); Sarmaci-Yatsigi i Pannons - mówili językiem słowiańskim (Jerome); Sarmaci-Serbowie - mówili językiem słowiańskim (Pliniusz); Sarmaci-Wenedowie - mówili językiem słowiańskim (Prokopiusz i Ptolemeusz); ogólnie wszyscy Sarmaci mówili językiem słowiańskim (Apendini). W gruzińskich annałach wspomina się, że Alane był również używany po rosyjsku. Jedno jest oczywiste i niepodważalne: wszyscy Scytowie, Sarmaci i Alanie mówili, jeśli w różnych dialektach, to wszystko to samo po słowiańsko-aryjskim.

XVIII-wieczny uczony John Raich napisał:

„Mawrobin, opat Raguzin w dziejach Słowian, powołując się na różnych autorów, udowadnia, że plemię Jafetów, Słowian, było nieporównywalnie wielkie i powstało wiele ludów. Mieli 200 ojczyzn i osiedlili się w tych miejscach, które rozciągają się od góry Taurus w Cylicyjskiej na północ od Oceanu Północnego w połowie Azji i w całej Europie, nawet do Oceanu Brytyjskiego. Ich język jest jeden, nazwany od chwały, a potem zwany scytyjskim. "

Wybitny grecki Tukidydes (460-400 pne) argumentował, że Scytowie są najbardziej zaludnionymi ludźmi na świecie i bizantyjskim kronikarzem VI wieku. OGŁOSZENIE Prokopiusz z Cezarei w swoim słynnym dziele „Wojna z Gotami” pisał, że Antowie i Słowianie byli kiedyś jednym ludem i że w starożytności Słowian nazywano Sporami, Rassen, czyli rozproszonymi, rozpowszechnionymi.

„Te narody - Słowianie i Anty - świadczy Prokopiusz - nie są rządzone przez jedną osobę, ale żyją w demokracji (tj. W prawdziwej autokracji**[69]**[O prawdziwej autokracji patrz część druga, rozdz. 1.]). Dlatego uważają szczęście i nieszczęście za wspólną przyczynę. Co do reszty, te narody mają całe życie i wszystkie prawa są takie same ... Ich domy nie są z kamienia, ale z drewna i gliny, ze spiczastymi strzechami przypominającymi chaty. Tarcze wojowników są wykonane ze skóry byka, lekkiej, a cała broń jest lekka - włócznie wykonane z mocnego drewna, którym mogą nadać prostolinijność przez gotowanie na parze i zginanie, łuki są zwyczajne, a kołczany na strzały są utkane z pasków, które nie przemakają, miecze to długie do łokci i krótkie noże , podobnie jak pochwa do nich jest umiejętnie wykonana ...

Żelazo jest dźwięczne i takie, że nasz miecz może ciąć, ale nie ząbkuje się ... Przeciw atakującym wrogom w długich zamkniętych kołczanach przechowują strzały zatrute tak silną trucizną, że jeśli strzała rani ucho, nie będziesz miał czasu pożegnać się z życiem ... Sam atakuj innych, w celu zagarnięcia ich mienia i ludzi w posiadanie prawa zabraniają ich w taki sam sposób, jak handlu ludźmi.

Dlatego nie mają niewolników i wszyscy pracują bez różnicy stanowiska i stanowiska ... Więźniowie, jeśli chcą z nimi zostać i pobrać się**[70]**[Pozostań ze słowiańsko-aryjskimi - to znaczy zacznij żyć zgodnie z wedyjskim światopoglądem.] , Ciesz się równością, podczas gdy inni są uwalniani i mają wszystko, co niezbędne na drodze ... Nie są źli ani przebiegli, ale szczerzy i dobroduszni ... "**[71]**[Będzie to omówione bardziej szczegółowo w następnych rozdziałach] .

VEDUNS-modlitewniki żyły na leśnych pustyniach. Poproszono ich o pomoc w smutku lub nieszczęściu. Uzdrawiali chorych, a nawet wskrzeszali zmarłych. Wielu z nich było jasnowidzami. Ich wiara była bezinteresowna, a jeśli coś zrobili, to z nakazu, a nie dla łapówki. Niektórzy z nich byli duchownymi, składali ofiary, wykonywali nabożeństwa, inni oddawali się kontemplacji i modlitwie. Były one niedostępne dla ludzi, wielu z nich milczało. Nosili długie, białe koszule z paskiem, mieli długie włosy i brody. Zawsze trzymali w rękach laskę wiśniową lub bukszpanu, a dla niektórych, zwłaszcza tych potężnych, kończyła się srebrną lub złotą buławą. Taka laska (od słowa „suchy", czyli zabijać - stąd np. Stara nazwa raka raka - „suchość") była potężną bronią czarownic przeciwko wszelkim złym duchom. Było to dość złożone urządzenie - pałka (od słowa „spadał" - spalać, palić), przeznaczona do gromadzenia mocy psychicznej (mentalnej) za pomocą kryształów minerałów, zdecydowanie umieszczonych na kuli maczugi, z późniejszym uwolnieniem energii w postaci cienkiej wiązki poprzez nić złota biegnąca z wnętrza kija na zewnątrz przez uchwyt. W rosyjskich eposach zachowały się dowody użycia takiej broni przez wojowników-czarodziejów: trzeba było wymachiwać maczugą, aw szeregach armii wroga pojawiła się „ulica", aw szeregach armii wroga pojawiła się „aleja". Taka miażdżąca akcja maczugi wcale nie była przesadą i nie bez powodu wpadła w ręce ignoranta, nazywano ją „rózgą" („zło" to zło). Dlatego laska była szczególnie strzeżona przez wiedźmy i była ich jedynym dodatkiem, ponieważ oprócz niego i srebrnego posągu Rózgi,

W mieszkaniu każdego czarownika-czarodzieja zawieszono wiązki ziół z różnych chorób i suszonych kwiatów na dzień Kolyadina, w którym umieścili obraz Małego Dachu**[72]**[Dach mały - bóg słowiański - pokrycie (stąd dach), tj chroniąc świat.] . Czarodzieje porozumieli się również z właścicielem lasu - Lesobogiem (dziadek Berendey).

Łaźnie były ogrzewane, gdzie modlili się w movnitsa. Po przeprowadzce, parując na gorąco, wyszli nago, tarzali się w śniegu zimą i ponownie wskoczyli do łaźni, nadal parując. Następnie pili wywary ziołowe, które wzmacniały organizm. Jedli bardzo mało chleba kukurydzianego, pili mleko ofiarne lub jedli miód. Nie jedli mięsa ani ryb. Nadal jedli soczyste lub coliva - gotowaną pszenicę, żyto, jęczmień z miodem, ale nie jedli oleju. Ich życie było ciężkie i nie dawało nic poza zwycięstwem nad ich pasjami. A jeśli przybyli do nich ognischans (vesi), to na ich prośbę wykonywali usługi. Czasami czarownicy zbierali się razem i śpiewali wspólną Trebę.

Chociaż szukali ucieczki od zgiełku świata, nie stronili od życia. Tak więc, jeśli przyszła do nich kobieta, która chciała mieć od nich dziecko, odmowa tego była uważana za obrazę bogów. Jednak sami czarodzieje nie mieli żon i ich nie szukali. Odgradzali się od doczesnego życia nie dlatego, że gardzili jego dobrodziejstwami, ale dlatego, że chcieli być bliżej Wszechmocnego. To było wychowanie woli, a ich post nie był dla umartwienia ciała, ale dla zdrowia.

Szukając w swoim życiu tylko Najwyższego, przed snem i świtem (dwie godziny przed wschodem słońca) oddawali chwałę Najwyższemu i bogom. Czarownica mogła milczeć przez lata, zanim nabyła słowo Svarog. Dopiero wtedy zaczął nadawać, a ludzie zwracali się do niego po radę, aby działać na sposób Boży. I, według Dietmore, „biorąc pod uwagę wielkość Nieba, uważają za nieprzyzwoite ograniczanie bogów murami”. Głównym znaczeniem ich służby dla nich jest uwielbienie Wszechmocnego i oddanie się w Jego ręce.

Główne obowiązki społeczne czarowników: bicie kciukami, ubijanie wody w moździerzu i pisanie po wodzie widłami. Ale wrogowie kultury słowiańsko-aryjskiej próbowali przedstawić te działania iluminacyjne w oczach zwykłych ludzi jako pusty, bezużyteczny czyn. W rzeczywistości czarodzieje, dbając o dobro ludności, dostarczali ludziom drewniane półfabrykaty-baklushi do produkcji misek, grzebieni, uchwytów narzędzi, broni itp. Ale, co najważniejsze, bili, rąbali i kłuli kciuki dla każdego z osobna w pewien sprzyjający dzień. iz drewna odpowiedniego dla tej osoby. Również w sprzyjającym czasie czarownicy pobrali wodę z siedmiu źródeł o właściwościach leczniczych i mieszając ją ostrożnie ubijali tę wodę w moździerzu. W tym samym czasie woda stała się bioaktywna, zniszczona, ponieważ jego łańcuchy molekularne stały się krótsze i łatwo przenikały przez błonę komórkową ludzkiego ciała, zapewniając mu zdrowe życie. Aby ta woda miała dobroczynny wpływ nie tylko na gęste fizyczne ciało człowieka, ale także na jego ciała subtelne, czarownicy potraktowali ją, to znaczy naładowali duchową mocą - praną z morzem oświetlonego trójzębu, znak trójjedy Najwyższego (runa „Człowiek”, zwana ludzie "sroka łapa"), prowadząc te "widły" po wodzie i oddając chwałę Przodkowi, bogom

i przodkom. W ten sposób czarodzieje stworzyli lekką wodę i dostarczyli ją każdej rodzinie. to znaczy, że zostali naładowani duchową mocą - prana z pomorem oświetlonego trójzębu, znak triady Najwyższego (runa „Człowiek", popularnie zwana „sroką"), wbijając te „widły" nad wodę i oddając chwałę Przodkowi, bogom i przodkom. W ten sposób czarodzieje stworzyli lekką wodę i dostarczyli ją każdej rodzinie. to znaczy, że zostali naładowani duchową mocą - prana z pomorem oświetlonego trójzębu, znak triady Najwyższego (runa „Człowiek", popularnie zwana „sroką"), wbijając te „widły" nad wodę i oddając chwałę Przodkowi, bogom i przodkom. W ten sposób czarodzieje stworzyli lekką wodę i dostarczyli ją każdej rodzinie.

Żołnierzami-liderami z Warny byli Getowie. Grecy opisują ich jako najbardziej wojowniczych ze wszystkich innych ludów i dodatkowo nazywają ich Gethae metanastae. Ta definicja „metanastae", poprawnie odczytywana jako „nosiciele miecza" (ponieważ w alfabecie greckim nie ma liter odpowiadających słowiańskiemu „h" i „t"), jest jednym z mocnych dowodów przynależności Getów do wojny wojowników-rycerzy.

Ze względu na różne położenie Getów, Grecy wymieniają ich pod różnymi nazwami, na przykład: Massagets, uznawany przez Greków za Scytów Trans-Wołgi; Tiragetov - który mieszkał na Tyrosie lub Dniestrze; Piengitov lub Getov-Penyan - nad rzeką Pena w Dacji; Tanagits lub Tanaites - Geth on Tanais lub Don; Rsigetov (Arsietae) - na Rsi lub Rosi; Getov-Russov (Get-Ruskov - Etruskov) - we Włoszech. Takie jest pochodzenie Don Getów - kozaków dońskich, o których Liwiusz i Stefan z Bizancjum mówią o Słowianach, którzy zachowali swój język przodków podczas migracji z Włoch do Grecji. Inni Gethowie, którzy żyli na północy Europy, zostali nazwani przez historyków Gethini, Gothini, Gothunni. W nich łatwo rozpoznać Getów-Unnów, którzy mieszkali tam, gdzie są ślady ich pobytu do dziś: dwie rzeki Unna, jezioro Unno, Unsky Bay, Unnskaya Bay (wszystkie te nazwy znajdują się w obecnym regionie Archangielska). O rezydencji Unnesów świadczą także legendy skandynawskie, opowiadające o wojnach Skandynawów z Unnami i Rosjanami, nieustannie występującymi jako sojusznicy na północy.

Getów można również spotkać w Azji Mniejszej, położonej w pięciu księstwach wokół ludów słowiańsko-aryjskich, gdzie nazywano ich Gefami lub Gefyu.

W skrybach nowogrodzkich cmentarzy wspomina się o koniu Gofey Kozak, który przeniósł się znikąd do Bezhetskaya Pyatina, na opuszczone ziemie. „Kozacy konni" z pewnością oznaczają wojskowych, a „Gofey" to Gotów lub Geta-Unnowie (Gothunni), którzy mieszkali w rejonie Archangielska, ślady ich pobytu tam w imię bezdomnych robotników - „Kozaków". Okoliczność ta świadczy również o tym, że Unny Kozacy, czyli

północni Gotowie (a według Nestora - Gof lub Gita) byli spokrewnieni z Russem i byli ich wojownikami-rycerzami.

Getowie stanowili pograniczną lub strażniczą ludność słowiańsko-aryjską, podobnie jak nasi Kozacy czy wojskowa linia straży. „Kozak” w tłumaczeniu z języka mongolskiego oznacza: „strażnik graniczny”, „obrońca granicy”; dla „ko” - zbroja, zbroja, ochrona; „Zakh” - granica, granica, linia. Dzisiejsi Kozacy to pozostałość po Getach, którzy do dziś zachowali swój oficjalny tytuł dla swojego szefa - „hetmana”, czyli osoby widzącej (wiedzącej), albowiem wachtą kozacką jest „get” lub „gay-you” (stąd nazwa greckiej armii straży „geitar ") Oznacza" patrz-ty ". Tak więc w małej rosyjskiej piosence Kozak, który podpalił dziedzińce Lachowa, mówi:

Słońce już jest, robi się gorące,
Wyjść! rzucać dymem i palić!

Tutaj, w obu przypadkach, słowo „dostać” oznacza „patrz”, z kolei wołanie strażnika „gej-ty” oznacza „patrzeć trzema oczami”; stąd słowo „smot-three”. W Rosji wciąż istnieje powiedzenie: „Spójrz na oba, zobacz na trzy”**[73]**[O trzecim oku ludzkim - ośrodku energetycznym „Chelo” (czakra ajna) - więcej powiemy w drugiej części książki w lekcji piątej.] .

Nazwa armii rosyjskiej „Kozacy” jest nierozerwalnie związana ze starożytnymi Scytami - Saksem lub Sahami, których greccy kronikarze nazywali Kos-sakhi lub White Sakhi („kos” oznacza „biały” po scytyjsku). W kronikach Tanaid (Don) z czasów starożytnych imię Kossakow występuje pod postacią różnych ludów: Gasagos, Kasagos, Kasakos. Sądząc po danych archeologicznych, nazwa ta została przywieziona z Zakaukazia przez Scytów, których przeszłość jest wyraźnie związana z Kozakami. W rejonie Ilovli i Medveditsa kronikarze arabscy umieszczają Sakalibów, Azsakhów, Kazaków i kronikarzy perskich - Brodnikowa. Ci pierwsi to bezsprzecznie przodkowie Kozaków Dońskich, a drudzy to powszechnie uznani przodkowie Kozaków Zaporoskich.

"W konsekwencji imię ludu" Kozacy ", od As i Saki, jest ich własne, o czym świadczą historycy przez wiele stuleci",

- mówi E.P. Saveliev.

„Kozacy weszli na arenę historyczną pod własnym nazwiskiem znacznie wcześniej niż inwazja Batu i byli znani nawet w starożytności: ludzie z Kazos, według Daretha i Diet (XIII wpne); Azy i Saki, czyli Azsaki, z gardłowym aspiracją - Kazsaki lub Kozacy, według Strabona (I wpne); Szarfy (George Monk); Kazachowie według Konstantina

Porphyrogenitusa (X w.) Oraz Nestora - Yasy i Kosogi "**[74]**[E.P. Savelyev "Starożytna historia Kozaków", t. 1. Nowocherkassk, 1915.] .

Badacze pierwszych wieków nazywają Kozaków broniących granic rosyjskich Brodnikami, ponieważ poruszali się, wędrowali po chronionej granicy. Król Węgier Bela IV w liście do papieża Innocentego IV z 1254 roku pisał o Brodnikach:

„Kraje graniczące z naszym królestwem - Rusia, Kumania, Brodnia, Bułgaria”,

a bizantyjski Nikita Acominatus w swoim Słowie w 1190 roku stwierdził:

„A ci Brodnikowie, którzy gardzą śmiercią, to gałąź Rosjan”**[75]**[V.P. Lamansky „O Słowianach w Azji Mniejszej, Afryce i Hiszpanii”. SPb., 1859.] .

Archeolog M.A. Miller pisze:

„Większość badaczy uważa, że najbardziej prawdopodobne jest, że miejscem, w którym znajdował się Brodnikow, były stepy dońskie”.**[76]**[MAMA. Millera "Region Don and Azov". Monachium, 1958 r .] .

Pisarz Yu.P. Mirolyubov uważa:

"Że Brodnicy byli ludem, z którego później wywodzili się Kozacy, i że ta nazwa była endemiczna wśród Rusi"**[77]**[Tak. Mirolyubov „O księciu Kie, założycielu Rusi Kijowskiej” (załącznik do magazynu „Młoda Gwardia” nr 7). 1993.] .

Academician B.A. Rybakov stwierdza:

„Pomiędzy rdzenną ziemią słowiańską a południowymi miastami różnych plemion, połączenie utrzymywały słowiańskie„ brodniki ”, które były już znane Tacytowi ... Brodniki to nie tylko stepowi ludzie wolni, którzy ostatecznie zerwali z metropolią; strażnicy wielu plemion, zapewne na jakiś czas, zamienili się w łaziki, „przeczesywali pole, szukając dla siebie honoru”, po czym wracali do ojczyzny. Stało się to w VI wieku. podczas bizantyjskich wypraw Antów (jak mówi o tym Prokopiusz), więc oczywiście było to w czasach wcześniejszych ... "**[78]**[BA Rybakow „Ruś Kijowska i księstwa rosyjskie XII-XIII wieku”. M., 1993.] .

Zgodnie z nazwą armii rosyjskiej - „Kozacy”, kraj leżący między Wołgą a Dnieprem, Kaukazem i górnymi biegami Donu, w różnym czasie okupowany przez Kozaków z różnych ludów, nazywano: Czerkasy, Czigija, Alania, Kazakia. Dlatego Arabowie nazywali Morze Azowskie na mapach miastem kozackim, a Turcy miastem Azow - Azak - miastem kozackim.

Wsparcie armii słowiańsko-aryjskiej było**[79]**[Harakterniki - dosłownie: ci, którzy posiadają ośrodek hara. Stąd „hara-kiri” - uwolnienie siły życiowej przez środek hary, znajdującej się w pępku, „do iri” - do Iriy, słowiańsko-aryjskiego Królestwa Niebieskiego; stąd „szaman” - który zna hara, od którego przywrócenia powinno się rozpocząć jakiekolwiek leczenie.], których w Indiach nadal nazywa się maharathami - wielkimi wojownikami (w sanskrycie „maha” - duży, wielki; „ratha” - armia, armia). To byli ludzie, którzy byli właścicielami Kozackiego Zbawiciela. Podstawą tej sztuki walki jest zdolność człowieka do przeniesienia świadomości na bardziej subtelne poziomy bytu - najpierw w ciele Naviera (astralnym), następnie w Klubye (mentalnym), Kołobya (budhic) i wreszcie w Divya (dewakonicznym). W sumie nasze „ja” (żywe) ma siedem ciał: jest również Światło (sattwiczne), Ciepło (eteryczne) i Cielesne (organiczne). Nasi przodkowie wiedzieli o wszystkich swoich subtelnych ciałach - pamiętajmy np. O siedmiu rosyjskich lalkach lęgowych. Do tej pory w środowisku kozackim panuje opinia, że bohaterowie komunikują się z Rodem podczas walki. W takim stanie świadomości wojownik zyskuje zdolność kontrolowania przestrzeni i czasu, wpływając na świadomość innych ludzi za pomocą sugestii, nie jest mu trudno uniknąć jakichkolwiek ataków, a on sam ma zdolność zadawania wrogom miażdżących ciosów. Człowiek, do którego należy Kozak Zbawiciel, potrafi wyczuć zbliżanie się „swojej” kuli: tył głowy niejako staje się cięższy i zimniejszy, a wojownik albo unika kuli, albo zatrzymuje ją na powierzchni swego cielesnego ciała. Ta „zbroja” niewidoczna dla osób nieoświetlonych nazywa się Złotą Tarczą. Rosyjscy medycy nadal nazywają ośrodek Khara „zolotnikiem”. a wojownik albo unika kuli, albo zatrzymuje ją na powierzchni swojego cielesnego ciała. Ta „zbroja” niewidoczna dla osób nieoświetlonych nazywa się Złotą Tarczą. Rosyjscy medycy nadal nazywają ośrodek Khara „zolotnikiem”. a wojownik albo unika kuli, albo zatrzymuje ją na powierzchni swojego cielesnego ciała. Ta „zbroja” niewidoczna dla osób nieoświetlonych nazywa się Złotą Tarczą. Rosyjscy medycy nadal nazywają ośrodek Khara „zolotnikiem”.

Zbawiciel Kozacki zachował się do dziś. Nasz współczesny, Don Kozak Jurij Siergiejew twierdzi, że dla ludzi, którzy znają tę sztukę walki, prawdziwe polowanie organizuje teraz wszystkie służby wywiadowcze świata. Jak się okazało, tylko Słowiańsko-Aryjczycy mogą opanować Nauczanie i opanować jego techniki! Nasi starożytni przodkowie w Słowie złożyli dziedziczny amulet. Według niektórych doniesień bohaterami byli Czapajew, który tańczył na nasypie okopów pod niemieckimi odrzutowcami karabinów maszynowych, Dumenko, Mironow i kozacki pułkownik Wasiszczew. Stary naoczny świadek opowiedział, jak w 1920 roku Wasiszczew wraz z 54 Kozakami zajął wieś Naurskaja, odpierając karabiny maszynowe i wszelką broń z czerwonego korpusu. Nie dotykał więźniów. Po bitwie cały czerkieski płaszcz był w dziurach po kulach. Na

zatłoczonym placu apelowym zeskoczył z konia, rozpiął pas i potrząsnął ubraniem - u jego stóp spadały kule.

Oficer, weteran Wielkiej Wojny Ojczyźnianej, wspominając bitwy, mówił o zwykłym żołnierzu z Dniepru - Trofimczuku, który służył w swoim pułku jako strzelec maszynowy:

„Walczył od pierwszych dni wojny i nigdy nie był ranny ani wstrząśnięty… Często zdarzało się, że pozostawał nietknięty, nawet gdy kule, łuski, miny czy bomby kosiły wszystkich dookoła… Pewnego razu był na nocnych poszukiwaniach z trzecim oddziałem. Przeszliśmy przez rzekę, przeszliśmy razem. Zapewnił rzut drużyny do niemieckiego okopu za językiem. Zabrano język, a drużynę odciągnięto. Niemcy zasypali go minami. Dziewięć osób zginęło, a jeden żołnierz i niemiecki jeniec zostali ranni. Trofimczuk wciągnął karabin maszynowy pod ostrzał, po czym dwukrotnie przeszedł przez rzekę, zabierając obu rannych.

Innym razem bomba spadła dwa kroki od karabinu maszynowego. Cała załoga zginęła, a Trofimczuk z karabinem maszynowym został wyrzucony dziesięć metrów dalej. Ale to wszystko. Na ciele strzelca nie było ani jednej rysy.

Podczas bitew pod Orlem osłaniał odwrót kompanii na nową linię. Siedemdziesięciu Niemców zbliżyło się do karabinu maszynowego na odległość 10-15 metrów. Strzelało do niego siedemdziesiąt karabinów maszynowych, dziesiątki granatów eksplodowały w pobliżu rowu. Kalkulacja upadła, a Trofimchuk uratował karabin maszynowy i nie pozwolił ominąć go żadnemu faszystowi ... "

Takie incydenty zdarzały mu się nieustannie i naturalnie wzbudzały nim zainteresowanie wśród starych żołnierzy, oficerów i młodzieży pułku. Ale on sam nie lubił mówić o swojej nietykalności, tylko raz ujawnił jej źródło. Pewnego razu po bitwie, siedząc z towarzyszami w ziemiance, powiedział:

„Mój tata także walczył z Niemcami w ostatniej wojnie. Przyjechałem z nią jako kompletny rycerz św. Jerzego. Kiedyś zapytałem go: jak żadna kula cię nie dotknęła, tato? Odpowiedział mi: mówi, moja dusza (tj. Ciało Divyi - przyp. Autora) przed Niemcem nigdy nie drżała. Jeśli dusza drży - koniec, kula natychmiast cię znajdzie. "

Dlatego rosyjskie przysłowie mówi:

„Kula boi się odważnych, ale w krzakach znajdzie tchórza”.

W dawnych czasach pięciu rosyjskich żołnierzy przecięło gęstą ścianę wojsk Dariusza, zawróciło, przecięło się i wróciło tam, skąd przybyli - w step. Jeźdźcy jechali do bitwy nago do pasa: łapali strzały wroga w locie lub po prostu ich unikali. Walczyli dwoma mieczami, stojąc na koniach. Zdrowi, pełni sił Persowie "oszaleli" i nic nie mogli zrozumieć.

Nic dziwnego, że cesarz Napoleon powiedziałem, że:

„Kozacy są najlepszymi lekkimi oddziałami spośród wszystkich istniejących. Gdybym miał ich w swojej armii, przeszedłbym z nimi przez cały świat ”.

W starożytności idee doktryny kozackiego Zbawiciela zapożyczone zostały przez japońskich rycerzy samurajów i znalazły odzwierciedlenie nie tylko w ich rytuale hara-kiri, ale także w podstawowych zasadach specjalnego treningu bojowego w ramach rytuałów kendo (kenjutsu) systemu filozoficznego Tsakugazen. Kyudo (ścieżka łuku) - sztuka łucznicza - była bardzo popularna wśród japońskiej szlachty, ponieważ samurajowie uważali łuk i strzały za świętą broń, a wyrażenie „yumiya-no michi” (ścieżka łuku i strzały) było równe koncepcji (bushido) „ścieżka samuraj ”. Kyudo, według jego interpretatorów, zostaje przekazany wojownikowi dopiero po długim badaniu i szkoleniu, podczas gdy osoba, która nie rozumie jego istoty, jest na ogół niedostępna. Wiele w Kyudo wykracza poza ludzki umysł i jest poza zrozumieniem. Strzelec w tej duchowej sztuce pełni drugorzędną rolę jako pośrednik i wykonawca „idei”, w którym strzał jest do pewnego stopnia wykonywany bez jego udziału. Działania strzelca w "tsakuga-zen-kyudo" mają dwojaki charakter: strzela i trafia w cel jakby sobą, ale z drugiej strony nie wynika to z jego woli i pragnienia, ale z wpływu sił nadprzyrodzonych - jego ciała Divya, Rodzica ludu, lub demon państwowości. Strzela „to”, czyli „duch” lub „sam Budda”. Podczas strzelania wojownik nie powinien myśleć o celu ani o trafieniu w niego - tylko „on” chce strzelać, „to” strzela i uderza. Tak nauczali mentorzy Kyudo. W łuku i strzale strzelec widział tylko „drogę i środki”, aby zaangażować się w „wielką naukę” łucznictwa. Zgodnie z tym Kyudo nie było postrzegane jako akt techniczny, ale jako akt całkowicie duchowy. Działania strzelca w "tsakuga-zen-kyudo" mają dwojaki charakter: strzela i trafia w cel jakby sobą, ale z drugiej strony nie wynika to z jego woli i pragnienia, ale z wpływu sił nadprzyrodzonych - jego ciała Divya, Rodzica ludu, lub demon państwowości. Strzela „to”, czyli „duch” lub „sam Budda”. Podczas strzelania wojownik nie powinien myśleć o celu ani o trafieniu w niego - tylko „on” chce strzelać, „to” strzela i uderza. Tak nauczali mentorzy Kyudo. W łuku i strzale strzelec widział tylko „drogę i środki”, aby zaangażować się w „wielką naukę” łucznictwa. Zgodnie z tym Kyudo nie było postrzegane jako akt techniczny, ale jako akt całkowicie duchowy. Działania strzelca w "tsakuga-zen-kyudo" mają dwojaki charakter:

strzela i trafia w cel jakby sobą, ale z drugiej strony nie wynika to z jego woli i pożądania, ale z wpływu sił nadprzyrodzonych - jego ciała Divya, Rodzica ludu, lub demon państwowości. Strzela „to”, czyli „duch” lub „sam Budda”. Podczas strzelania wojownik nie powinien myśleć o celu ani o trafieniu w niego - tylko „on” chce strzelać, „to” strzela i uderza. Tak nauczali mentorzy Kyudo. W łuku i strzale strzelec widział tylko „drogę i środki”, aby zaangażować się w „wielką naukę” łucznictwa. Zgodnie z tym Kyudo nie było postrzegane jako akt techniczny, ale jako akt całkowicie duchowy. nie wynika to z jego woli i pragnienia, ale z wpływu sił nadprzyrodzonych - jego ciała Divya, Rodzica ludu lub demona państwowości. Strzela „to”, czyli „duch” lub „sam Budda”. Podczas strzelania wojownik nie powinien myśleć o celu ani o trafieniu w niego - tylko „on” chce strzelać, „to” strzela i uderza. Tak nauczali mentorzy Kyudo. W łuku i strzale strzelec widział tylko „drogę i środki”, aby zaangażować się w „wielką naukę” łucznictwa. Zgodnie z tym Kyudo nie było postrzegane jako akt techniczny, ale jako akt całkowicie duchowy. nie wynika to z jego woli i pragnienia, ale z wpływu sił nadprzyrodzonych - jego ciała Divya, Rodzica ludu lub demona państwowości. Strzela „to”, czyli „duch” lub „sam Budda”. Podczas strzelania wojownik nie powinien myśleć o celu ani o trafieniu w niego - tylko „on” chce strzelać, „to” strzela i uderza. Tak nauczali mentorzy Kyudo. W łuku i strzale strzelec widział tylko „drogę i środki”, aby zaangażować się w „wielką naukę” łucznictwa. Zgodnie z tym Kyudo nie było postrzegane jako akt techniczny, ale jako akt całkowicie duchowy. „To” strzela i uderza. Tak nauczali mentorzy Kyudo. W łuku i strzale strzelec widział tylko „drogę i środki”, aby zaangażować się w „wielką naukę” łucznictwa. Zgodnie z tym Kyudo postrzegano nie jako akt techniczny, ale jako akt całkowicie duchowy. „To” strzela i uderza. Tak nauczali mentorzy Kyudo. W łuku i strzale strzelec widział tylko „drogę i środki”, aby zaangażować się w „wielką naukę” łucznictwa. Zgodnie z tym Kyudo postrzegano nie jako akt techniczny, ale jako akt całkowicie duchowy.

W tej koncepcji zawarta jest głęboka duchowa treść strzelectwa będącego jednocześnie sztuką buddyzmu zen. Celem łucznictwa jest „połączenie się z bóstwem”, w którym człowiek staje się skutecznym Buddą. Podczas strzału wojownik musi być całkowicie spokojny; ten stan osiąga się poprzez medytację. „Wszystko dzieje się po osiągnięciu całkowitego spokoju” - powiedzieli mistrzowie Kyudo. W sensie zen oznaczało to, że strzelec pogrążył się w pozbawionym przedmiotu, nieistniejącym świecie dla ludzkich zmysłów, dążąc do stanu oświecenia (satori), czyli do przeniesienia swojej świadomości na poziom duchowy. Oświecenie, zgodnie z japońskimi koncepcjami, oznaczało w Kyudo jednocześnie „bycie w nieistnieniu lub pozytywnym nieistnieniu”, czyli przebywanie w ciele duchowym (Divyem). Tylko w stanie „poza sobą” (poza ciałem człowieka), w którym wojownik musiał porzucić wszelkie myśli i pragnienia,

kojarzony był z „nicością”, z której ponownie „powstawał” dopiero po tym, jak strzała poleciała do celu. Tak więc w tym przypadku łuk i strzała służyły jako jedyny środek prowadzący do oświecenia, co czyniło bezużytecznym, zgodnie z interpretacją nauczycieli Kyudo, wszelki wysiłek człowieka w samodoskonaleniu bez tych dwóch składników.

W początkowej fazie koncentracji strzelec skierował swoją uwagę na oddech, który jest ważniejszy w Kyudo niż w innych typach sztuk walki. Aby zrównoważyć oddech, wojownik siedząc ze skrzyżowanymi nogami przyjął pozycję, w której górna część ciała była wyprostowana i rozluźniona, jak w medytacji Zen. Wtedy to stanowisko zostało przyjęte nieświadomie.

Strzelanie można było wykonywać z pozycji stojącej, kolan i konno. W chwili poprzedzającej natychmiastowe wystrzelenie strzały, fizyczne i duchowe siły samuraja były skupione na „wielkim celu”, czyli na chęci połączenia się z jego ciałem Divya, ale w żadnym wypadku na celu i chęci trafienia w cel.

Ten stan świadomości zmienił bieg czasu ludzkiego, a postać zyskała zdolność nie tylko widzenia powolnego lotu strzały, pocisku, pocisku, a nawet promienia światła, ale także kontrolowania ich ruchu za pomocą sznurka energetycznego, który wychodził z hary i łączył ludzkie ciało, lecący pocisk i cel. ... Dzięki temu bohaterowi udało się wystrzelić siedem strzał, zanim pierwsza strzała dotarła do celu.

Japoński admirał Heihachiro Togo (1847-1934) był zafascynowany pomysłem zastosowania tej nauki w bitwach morskich. Z jego inicjatywy na japońskich statkach od 1898 r. Zaczęto przeprowadzać ściśle tajne eksperymenty pod kryptonimem „tsakuga-zen”. Zgodnie z programem Sabu-Kyudo - The Path of the Fire Bow - specjalnie wyselekcjonowano i wyszkolono strzelców - strzelców 1 i 2 oddziałów bojowych Zjednoczonej Floty oraz częściowo innych oddziałów bojowych.

Ćwiczenia strzeleckie latem 1901 roku przyniosły oszałamiające rezultaty, a Togo zdecydowało się użyć "tsakuga-zen" w bitwie pod Tsushimą. Istnieją zapisy naocznych świadków na ten temat.

„O godzinie 13.59 na maszcie„ Mikasy ”podnieśli symbol„ Tsakuga-Zen ”. W ciągu minuty został przyjęty przez dowódców okrętów podążających za Mikasa: Captains 1st Rank Teragaki (Shikishima), Matsumoto (Fuji), Nomoto (Asahi), Kato (Kassuga), Takenouchi (Nissin) "), Przekazując sygnał dalej w dół linii do opancerzonych krążowników admirała Kamimury wykonujących zwrot, niszcząc Oslyabyu. Coś strasznego, niesamowitego i niezrozumiałego wydarzyło się na japońskich pancernikach, o czym nikt tak naprawdę nie mógł powiedzieć później. Dusze i myśli wszystkich ludzi

połączyły się w jedną siłę, której energia pochodziła ze źródła, którego nazwy w zasadzie nie da się dokładnie przetłumaczyć na ubogie filozoficznie języki europejskie - ta energia pochodziła z niewidzialnego świata, który od chwili pojawienia się człowieka na ziemi otacza go swoją tajemniczą mocą, dając początek religiom i mitom, tak różne i tak zaskakująco wspólne dla całej ludzkości. I ta moc zamieniła pancerniki i ludzi w jedną, nadprzyrodzoną istotę, jak legendarne smoki, które od wieków opuszczają swoje niebiańskie pałace w trudnej godzinie dla ludu Yamato i pojawiają się na ziemi, by spalić hordy wrogów swoim straszliwym ogniem ...

Porucznik Marynarki Wojennej Stanów Zjednoczonych Robert White, jako obserwator na pokładzie Shikishima, drugiego pancernika japońskiej linii, poczuł, że oszalał. Wszystko, co zobaczył, było tak nierealne, że amerykańskiemu oficerowi wydało się to koszmarem. Nigdy nie uwierzyłby, że wieże głównego kalibru Armstronga mogą rozwinąć taką szybkostrzelność. Woleje ciągnęły się jedna po drugiej, jakby nie były to 12-calowe działa z osobnym ładowaniem i przeładowaniem wzdłużnym, ale mitralieusze (ciężkie karabiny maszynowe - przyp. Autora). Oficer artylerii, uczestnik bitwy pod St. Iago, White nie mógł sobie wyobrazić, jak z piwnic podawano pociski i pół-ładunki, jak po wystrzale wysadzono lufę i jak w ogóle i kiedy Japończykom udało się zmodernizować swoje wieże. czy można je ładować w pozycji „na pokładzie”? White pomyślał z przerażeniem, że teraz wieże japońskich pancerników zaczną eksplodować jedna po drugiej, a cała flota Togo albo wzniesie się gdzieś w niebiosa, albo zanurzy się w straszliwą otchłań. Oddychanie stało się trudne dla Amerykanina, wydawało mu się, że jakaś siła podniosła go w powietrze, aby wyrzucić go bezpośrednio za burtę w ogromne gejzery rosyjskich podskoków. White chwycił konwulsyjnie poręcze i spojrzał w stronę Rosjan. Pierwsze cztery statki rosyjskiej eskadry zostały pochłonięte przez płomienie gigantycznych pożarów, które coraz bardziej wybuchały na naszych oczach, zamieniając się w ogniste tornado ... że jakaś siła unosi go w powietrze, aby wyrzucić go za burtę prosto w ogromne gejzery rosyjskich podskoków. White chwycił konwulsyjnie poręcze i spojrzał w stronę Rosjan. Pierwsze cztery statki rosyjskiej eskadry zostały pochłonięte przez płomienie gigantycznych pożarów, które coraz bardziej wybuchały na naszych oczach, zamieniając się w ogniste tornado ... że jakaś siła unosi go w powietrze, by wyrzucić go za burtę prosto w ogromne gejzery rosyjskich podskoków. White chwycił konwulsyjnie poręcze i spojrzał w stronę Rosjan. Pierwsze cztery statki rosyjskiej eskadry zostały pochłonięte przez płomienie gigantycznych pożarów, które coraz bardziej wybuchały na naszych oczach, zamieniając się w ogniste tornado ...

Na pokładzie Suworowa, na wieżach, w plutonach, na stanowiskach dowodzenia panował zamęt, który niemal doprowadził do całkowitej

demoralizacji. Nawet kapitan 2.stopnia Siemionow, zwolniony oficer, uczestnik bitwy 28 lipca, był nie mniej oszołomiony, a najwyraźniej nawet bardziej niż inni. Miał coś do porównania. „28 lipca w ciągu kilku godzin bitwy Carewicz otrzymał tylko 19 dużych pocisków, a ja miałem na serio utrwalić momenty i miejsca poszczególnych trafień w nadchodzącej bitwie, a także spowodowane przez nie zniszczenia. Ale gdzie było spisywać szczegóły, kiedy okazało się, że nie da się policzyć trafień! Nie tylko nigdy nie widziałem takiej strzelaniny, ale nawet sobie tego nie wyobrażałem. Pociski padały nieprzerwanie, jeden po drugim ... Przez 6 miesięcy w eskadrze Artura dobrze się temu przyglądałem - zarówno shimosa, jak i melinitis były w pewnym stopniu starymi znajomymi, ale było coś zupełnie innego, zupełnie nowego! Wydawało się, że to nie pociski uderzają w burtę i spadają na pokład, ale całe miny ... Wyskakiwały od pierwszego dotknięcia czegoś, z najmniejszego opóźnienia lotu. Poręcz, podpórka rury, żurawik, to wystarczy na niszczycielską eksplozję ...

Stalowe płyty burt i nadbudówek na górnym pokładzie zostały rozerwane na strzępy i powalały ludzi swoimi odpadkami. Żelazne drabiny zwinięte w pierścienie, z maszyn wyrwano nieuszkodzone działa ...

A potem - niezwykle wysoka temperatura eksplozji i ten płynny płomień, który zdawał się zalewać wszystko! Widziałem na własne oczy, jak stalowa strona wybuchła po eksplozji łuski. Oczywiście nie paliła się stal, ale malowano ją! Takie niepalne materiały, jak prycze i walizki, złożone w kilku rzędach, z trawersami i zalane wodą, natychmiast błysnęły jasnym ogniem ... "**[80]**[M. Nakasone "Kyudo w użyciu artylerii". S. Ichikava „Kyudo - droga łuku. Historia naturalna ", t. 33. 1933. A. Spivakovsky" Samuraj - wojskowa posiadłość Japonii ". M., 1981. „Tsushima: wspomnienia uczestników”. Tokio, 1955 r. M. Inagui "Tsushima - zwycięstwo ducha". Tokio, 1955.] .

Rosyjscy marynarze, pozbawieni połączenia z najpotężniejszym egregorem (polem informacyjnym) przedchrześcijańskiej Rosji i opieką nad ich rodzimymi bogami, byli bezsilni wobec wpływu demona państwowości w Japonii i dlatego byli skazani na porażkę w bitwie.

Przez cały czas słowiańsko-arianie, posiadający wedyjski światopogląd, nie bali się śmierci, ale ignoranckiego końca - tchórzostwa i zdrady. Stając się wojownikiem, Rosjanin wiedział, że gdyby zginął w walce z wrogami Rodzaju, udałby się do Irij - słowiańsko-aryjskiego królestwa niebieskiego, ku radości swoich przodków, a jeśli się poddał, pójdzie na świat jako kolejny niewolnik, zachowując w Navi jest to pozycja niska. Tak. Mirolyubov napisał, że dlatego Słowiańsko-Aryjczycy woleli umrzeć chwalebnie, niż żyć ohydnie, dla Walkirii, która zginęła od miecza na polu bitwy**[81]**[Walkiria - wojownicza bogini (Perunitsa), asystentka boga Peruna, podnosi bohaterów, którzy polegli na polu bitwy w Iriy („val” - powstanie; „do Iriya” - do Iriy).] On White Kon

(czyli w Divy) tele) prowadzi do Iriya, do Peruna, a Perun pokaże go pradziadkowi Svarogowi!

Nasi przodkowie wiedzieli, że śmierć to tylko jeden z etapów życia, sposób na przemianę w nowy gatunek - tak jak niezdarna gąsienica zamienia się w pięknego, delikatnego motyla. Obecny błąd materialistów w odniesieniu do śmierci jest eliminowany przez doświadczenie duchowe, gdyż znajomość praw życia innych światów daje doświadczenie pośmiertnej egzystencji .

Słowiańsko-Aryjczycy wiedzieli, że osoba zaślepiona fałszywym ego, która uogólnia się swoim ciałem, pogrąża się w lęku, niepokoju i ziemskich zmartwieniach o jutro. Doświadcza lęku i wrogości wobec ludzi i zwierząt, boi się utraty bliskich, boi się śmierci, cierpi, nie może zaspokoić swoich pragnień, zawsze zależy od opinii innych, od przypadku, sukcesu lub porażki. W takich naturach króluje pycha i egoizm, dla nich natura jest macochą, sąsiad wrogiem, zwierzęta wrogami, żywioły przeciwnikami.

Dla tych, którzy są pojednani z Przodkiem i ze sobą, natura staje się czułą matką. Dzikie zwierzęta ich nie dotykają, żywioły są posłuszne, a duchy im służą.

W starożytności każdy człowiek pełnił służbę wojskową. Wszyscy, młodzi i starzy, szli na wojnę. Tak. Mirolyubov w swoim studium „Materiały do prehistorii Rosji” cytuje następujące przysłowie na ten temat:

"So spokon viku, so cholovik, that cossack",

co w tłumaczeniu oznacza: „Od starożytności - jako człowiek, potem wojownik (Kozak)”.

Istnieje wiele przysłów i powiedzeń wskazujących, że Rosjanie przywiązywali dużą wagę do takich pojęć jak honor i obowiązek, które nawet dzieci postrzegały jako niezmienne prawo i zgodnie z którym później żyły, stając się dorosłymi:

- Lepiej zostać zabitym niż wziętym do niewoli!

- Bez walki wróg nie otrzymuje ziemi!

- Jeśli wróg to opanował, rzuć wszystko, wyjdź na pustynię, zacznij stare życie w nowym miejscu!

- Posłuchaj wroga - wykop własny grób!

- Dla Rosji i dla przyjaciela wytrzymaj upał i zamieć!

- Nie ma więcej miłości niż oddanie duszy za przyjaciół!

- Zgub się - pomóż sojusznikowi!

- Kozak to brat kozaka, ale na wojnie - stokrotnie!

- Postać - że lawa kozacka jest w ataku.

- Złam go prosto, jedź, gdy nogi konia niosą!

- Chociaż pysk jest w błocie, ale nasz go zabrał!

- Choć życie to pies, więc chwała jest Kozakowi!

- Poznaj krawędź, ale nie upadaj!

- Odwracanie się od cudzego stolika nie jest haniebne.

- Nie ma tłumaczenia dla rodziny Kozaków!

- Chwała Rodowi, że jesteśmy Kozakami!

Trzecią warną dla słowiańsko-aryjskich byli rolnicy - handlarze (VESI), których nazywano Dywanami. Rugi to nie jest właściwa nazwa: na przykład na wyspie Rugen Dywany nazywano także Russi - Russi, Russe, Rutheni, Ruthae; to był Rousses, czyli rolniczy. W języku rosyjskim zachowało się słowo „ruga”, co oznacza wydanie komuś chleba zbożowego w celu konserwacji. Ponadto w niektórych kronikach występuje Różana z Dunajskich Serbów pod nazwami: Rugi, Rugiani i Rugioni; te ostatnie to Rugi-Unny, tj. Rouge Unnes. Pliniusz, Tacyt i inni badacze starożytności świadczą o tym, że Słowiańsko-Aryjczycy zajmowali się uprawą roli i prowadzili siedzący tryb życia w czasie, gdy Niemcy jeszcze tułali. Wszędzie tam, gdzie osiedlali się Słowiańsko-Aryjczycy, wszędzie zwracali się ku ziemi i uprawiali ją zgodnie ze zwyczajem w ich ojczyźnie.

W II tysiącleciu pne. Ludy słowiańsko-aryjskie osiedliły się na rozległych ziemiach - od Bałkanów (helleńsko-dorowie), północnego regionu Morza Czarnego (Cymeryjczycy) i południowego regionu Morza Czarnego (Hetyci) po region Dolnej Wołgi; od Semirechye (Scythians) i dalej - do Jeniseju, północnych Chin i Indii (Massageta, Saki, Arya). Fakt, że Scytowie posiadali Chiny, został napisany przez chrześcijańskich ojców kościoła z Europy Zachodniej, Azji Mniejszej i Indii. Pobyt Scytów w Mezopotamii, Palestynie i Chinach pozostawił ślady niesamowitej kultury naszych przodków. Sami Chińczycy znali lud Yuezhi, który jest częścią ludu Se, czyli „Sakov”. Saki żyli wówczas w Azji Środkowej i poza Tien Shan, na stepach północno-zachodnich Chin, w Dzungarii i zachodniej Mongolii.

Na tabliczkach klinowych z Al-Amran i Bokazgey, a także w dokumentach z Mitannii (Azja Zachodnia) z połowy II tysiąclecia p.n.e. pojawiają się słowa pochodzenia słowiańsko-aryjskiego, które potwierdzają przybycie Słowian-Aryjczyków do Azji Mniejszej oraz Mitannia w tym czasie.

Archeolodzy uważają, że różne ludy słowiańsko-aryjskie w epoce brązu miały niewielkie różnice etniczne. Ich siedliska można określić na podstawie typów pochówków: Cymeryjczycy - kultura „katakumb", Scytowie - kultura „kłód" i Saki - „Andronowo".

Według danych archeologicznych podobieństwo pomników znalezionych na ziemiach Azji Środkowej i Środkowej, w górach Ałtaj i Sajany, w północnych Chinach nie jest przypadkowe. Wynika to z pokrewieństwa ludów, które zamieszkiwały te ziemie**[82]**[MI. Artamonov "Cymeryjczycy i Scytowie". L., 1974.] .

Współcześni naukowcy wiedzą, że Słowiańsko-Aryjczycy, będący bardzo dużą społecznością ludzką, osiedlili się z Europy do Indii mniej więcej w V-IV tysiącleciu pne, przenosząc umiejętności rolnictwa i hodowli bydła do nowych siedlisk. Historycy, ukrywając prawdziwe pochodzenie tego wielkiego ludu, nazywali ich Indoeuropejczykami, określając tym imieniem jedynie granice osadnictwa: Indie - Europa. Kiedyś wszyscy mówili tym samym językiem, ale rozproszeni na tak dużej przestrzeni zachowywali swoją wspólnotę językową tylko w korzeniach słów. Było tyle języków, ile było oddzielnych klanów. Obecnie lingwiści liczą ponad sto języków indoeuropejskich.

W książce Mavro Orbiniego lub - jak napisano w samej książce - Mavroubina „Księga historiografii imienia, chwały i ekspansji narodu słowiańskiego oraz jego królów i mistrzów pod wieloma imionami i wieloma królestwami, królestwami i prowincjami. Zbierane z wielu książek historycznych, za pośrednictwem Arcymandryta Ragużskiego Lorda Mavroubina ", opublikowane w 1601 r. (Przetłumaczone z włoskiego na rosyjski i wydrukowane na żądanie i podczas szczęśliwego posiadania Piotra Wielkiego, cesarza i autokraty Wszechrosyjskiego, i przez cały czas. W drukarni w Petersburgu 1722, dzień 20 sierpnia)**[83]**[„Radziecki słownik encyklopedyczny". M., 1984.] mówi, że słowiańskie:

„… Lud zgorzkniał prawie wszystkie narody Wszechświata swoją bronią; spustoszona Persy; opętał Azję i Afrykę, walczył z Egipcjanami i wielkim Aleksandrem; podbił Grecję, Macedonię, ziemię Ilirów; zawładnął Morawami, ziemią slanską, czeską, polską i wybrzeżami Bałtyku, udał się do Włoch, gdzie długo walczył z Rzymianami.

Czasami był pokonany, czasami szalał w bitwie, mścił się na Rzymianach wielką śmiercią; czasami szalał w bitwie, był równy.

W końcu, podbiwszy państwo rzymskie, objął w posiadanie wiele ich prowincji, zrujnował Rzym, zadając dopływy rzymskich Cezarów, których inni ludzie nie naprawili na całym świecie.

Opętany we Francji, Anglii i ustanowiony w Ishpanii; przejął w posiadanie najlepsze prowincje w Europie ... ... I z tego zawsze chwalebnego ludu w przeszłości powstały najsilniejsze narody; czyli Słowianie, Wandalowie, Burgontions (czyli Burgundowie we współczesnej Francji - przyp. autora), Gotowie, Ostrogoci, Rus czy Rasi, Wizygoci, Gepidy, Getnalans, Uverla czy Grula, Avars, Skirra, Girra, Melandens, Bashtarns, Peuki, Daki, Szwedzi, Normanowie, Tennes lub Finowie, Ukryj lub Unkras, Marcomannians, Quady, Fraki, Alleri byli w pobliżu Wenedów lub Genetów, którzy osiedlili się na wybrzeżu Morza Bałtyckiego i podzielili się na wiele początków; czyli Pomorzanie. Uvils, Rugians, Uvarnavs, Obotrites, Polabs, Uvagirs, Lingons, Tolentsy, Redats, or Readuts, Tsirzipans, Kizins, Druly lub Dlueldy, Levbuzy, Uvilins, Storedans i Britzans, z wieloma innymi, którzy byli bardzo słowiańskimi ludźmi. "

Mieszkańcy wielkiej równiny rosyjskiej w pierwszych wiekach naszej ery starożytni kronikarze rzymscy i greccy nazywali północno-zachodnie plemiona - Sklavinowie (Słowianie), a południowo-wschodni - Antami. W tym samym czasie Prokopiusz z Cezarei donosi, że Sklavinowie i Antowie mówią tym samym językiem. Potwierdza to również Jordan (VI wiek), zauważając, że są oni „wielkim ludem” składającym się z „niezliczonych plemion”.

IX-wieczny kronikarz Arab Ibn Yakub mówi, że:

„Kiedyś istniało jedno państwo słowiańskie, które potem się rozpadło”.

W innym miejscu podaje, że Mach był królem tego zjednoczonego państwa słowiańskiego.

„Oni… składają się z… licznych, różnorodnych plemion. A w przeszłości zebrał ich jakiś król, którego tytuł brzmi Maha (wielki), a on pochodził z jednego z plemion, które nazywało się "Viinbaba" (Vendy - Vendy) ... potem ich mowa została podzielona i ich porządek ustał, a ich lud stał się (osobno), a król panował w każdym z ich ludu "**[84]**[Cm. S. Lesnoy „Historia Russ.”] .

Podobne informacje można znaleźć u Prokopa z Cezarei. Pozwala to stwierdzić, że podział Słowian-Rusi nastąpił przed VI wiekiem. AD, jak

książka Prokopa „Wojna z Gotami” odnosi się do VI wieku. Niemniej jednak widzimy, że we współczesnej historii o jednym państwie słowiańsko-aryjskim w czasach przedkijowskich nie ma nawet wzmianki o imieniu cara Macha. Nadal będzie! Przecież byłoby to sprzeczne z rządową „teorią normańską” Schletzera i Millera, którzy uznawali tylko wszelkie pochwały Niemców za godne. Za uznanie, że Rosjanie już w czasach prehistorycznych - kiedy o Niemcach nie było jeszcze mowy - zjednoczyli wszystkie narody słowiańskie, które były częścią jednego państwa, trzeba by przyznać, że nawet dzisiaj to prawo zostało im zachowane. Dlatego wciąż żywe jest oficjalne stwierdzenie, że w tamtych czasach Słowianie żyli w lasach jak zwierzęta i ptaki.

Wbrew tym twierdzeniom wielu naukowców w Rosji, o których wrogowie starają się na wszelkie możliwe sposoby milczeć, np. M.V. Lomonosov, A.D. Chertkov, E.I. Klassen, A.F. Veltman, M.A. Maksimowicz, Yu.I. Venelin, Yu.P. Mirolyubov, F.L. Moroshkin, S.P. Mikutsky, O. M. Bodyansky, V.E. Vilinbakhov, A.P. Zhukovskaya, E.P. Saveliev, N.I. Nadieżdin, I.P. Borichevsky, P.A. Łukaszewicz i wielu innych, opierając się na pisemnych dowodach i danych ze znalezisk archeologicznych, przeprowadzili poważne badanie pochodzenia ludów słowiańsko-aryjskich. Udowodnili, że ludy, które greccy, rzymscy i zachodni uczeni ochrzcili Scytami, Sarmatami, Wenecami, Etruskami, Pelasgami, Lelegami, Antasami, Getami, Vends, Rugs, Rushenians, Rusins, Sklavins, Stavans, Roksolans i wiele innych pseudonimów - wszystko bez wyjątkami byli słowiańsko-aryjscy.

M.V. Łomonosow w „Historii starożytnej Rosji od początku narodu rosyjskiego do śmierci wielkiego księcia Jarosława Mądrego lub do 1054 r.” Pisze:

„Wiele różnych krajów plemienia słowiańskiego nie jest fałszywym dowodem majestatu i starożytności. Jedynie Rosja, najważniejsza z tego pokolenia, zadowala się porównywaniem z każdym innym narodem europejskim. Ale przedstawiając z nią Polskę, Czechy, Wendov, Morawy, ponad tymi Bułgarią, Serbią, Dalmacją, Macedonią i innymi Słowianami zamieszkałymi w okolicach Dunaju, następnie regiony pochyłe do południowych brzegów Morza Varangijskiego, czyli Kurlyandów, Żmud, Litwę, pozostałości dawnych Prusów i Mecklenburg Wends, które są wszystkimi plemionami słowiańskimi, chociaż mają wiele znaków w językach; wreszcie w podbitych królestwach i panstwach, rozprzestrzenionych daleko na wschód przez lud słowiańsko-rosyjski, spierając się nie tylko o większą połowę Europy, ale także o szlachetną część Azji, widzimy rozpowszechnionych Słowian. Taka mnogość i potęga ludu słowiańskiego,**[85]**[Dekret. op. SPb., 1766.] .

I znowu zwracamy się do pracy E.I. Klassen. Pisze:

„Aby znaleźć niewątpliwe ślady Słowian w historii powszechnej, konieczne jest wyrzucenie z niej wszystkich zniekształconych przezwisk ludów i używanie zamiast nich jednej wspólnej nazwy plemiennej dla nich wszystkich ...

Oczywiste jest, że Grecy i Rzymianie chcieli, aby Słowianie podporządkowali się im bezwarunkowo, poświęcili im nie tylko ich majątek, ale także wolność działania, a nawet samo życie, dlatego uzbroili przeciwko nim cudzoziemców, ich współpracowników i tych, którzy stawiali opór, nazywano barbarzyńcami. Daje to powód, by nie wierzyć słowom historyków greckich lub rzymskich od czasów ducha dominacji tych dwóch narodów, a zatem wszystkie legendy, które skompilowali o Słowianach, muszą odzwierciedlać sytuację ciemiężycieli i uciskanych i, zgodnie z rozsądną krytyką, oczyścić ich z oszczerstw i żółci , kpiny. Wypełniając ten czyn sumiennie, dobrze przyjrzymy się historii Słowian ...
”**[86]**[E.I. Klassen. Op. Cit.] .

A oto, co pisze Catherine II w „Notatkach o historii Rosji”:

„Słowianie na wschodzie, zachodzie i północy posiadali małe obszary, tak że w Europie nie było prawie żadnego kawałka ziemi, którego by nie dotknęli”.**[87]**[Dekret. op. 4.1. SPb., 1787.] .

Słynny starożytny grecki pisarz i podróżnik Herodot w połowie V wieku. PNE. odwiedził Istres (Dunaj), Porata (Prut), Gipanis (Południowy Bug), Tira (Dniester), Borisfen (Dniepr); przebywał w Happy Olivia, który został zbudowany w VII wieku pne. Tubylcy z Mediolanu na wybrzeżach Bug Bay, a także w innych miastach wybrzeża Morza Czarnego. W swojej „Historii” opowiadał o scytyjskich oraczach nad Bugiem i Dniestrem oraz o scytyjskich rolnikach nad Dnieprem. Naukowcy, którzy sumiennie zbadali tę kwestię, twierdzą, że tutaj również mówimy o Słowianach.

Herodot opisuje wiele plemion i ludów regionu Morza Czarnego, bezpośrednio wskazując na pokrewieństwo kultur Hellenów i Słowian-Budinów, którzy żyli w górnym biegu Donu.

„Budini ”, mówi , „to duże i liczne plemię; Wszyscy mają jasnoniebieskie oczy i blond włosy. W ich kraju jest drewniane miasto Gelon. Każda strona muru miejskiego składa się z 30 etapów (1 etap to 125 stopni). Mury miejskie są wysokie i wszystkie wykonane z drewna. Domy i oprawy również budowano z drewna. Istnieją bowiem oprawy helleńskich bogów z posągami, ołtarzami i budowlami świątynnymi wykonanymi z drewna,

podobnymi do helleńskich ... Po wyrzuceniu z osad handlowych osiedlili się wśród Budinów. "

Ciekawe są też informacje podane przez Herodota o obyczajach i zwyczajach innego słowiańskiego plemienia - Nevrowa.

„Ci ludzie” - mówi w swoim eseju - „są najwyraźniej czarownikami. Mieszkający wśród nich Scytowie i Hellenowie przynajmniej twierdzą, że każdy Neur zmienia się w wilka na kilka dni w roku, a potem ponownie przybiera ludzką postać. "

Shafarik Pavel Joseph (1795-1861), autor "Słowiańskich Starożytności", a po nim wielu innych uczonych również za Słowian uważa Herodota Nevrasa. Rodak Szafarika, czeski archeolog Niederle Lubor (1865-1944) pisał przy tej okazji:

„Jest bardzo prawdopodobne, że Nevry Herodota były Słowianami i że w ogóle już w tym czasie wszystkie kraje na wschód od Wisły i Karpat były okupowane przez ludność słoweńską, która najwyraźniej zamieszkiwała część Galicji, Wołynia, Podolina i oprócz obszarów wzdłuż Prypeci i górnych w dół rzeki Dniepr, prawdopodobnie także część zachodniej Ukrainy ”.

W kronice Laurentian, która jest szczególnie ważna, jest również powiedziane, że Nevry, czy Nury, Norzi -

„Jeż to Słowianie”.

Nazwa ta zachowała się w wielu oznaczeniach geograficznych: obszar pomiędzy środkowym biegiem Wisły a Zachodnim Bugiem do niedawna nazywany był Ziemią Nur; w Galicji i Polsce nadal istnieją takie nazwy rzek i miejscowości jak Nury, Nurets, Nur. Pliniusz wspomina również Nevrah, zwracając uwagę, że źródła Dniepru znajdują się w ich kraju.

Nazwa „Neura” istniała na długo przed początkiem nowej chronologii i dotarła do pierwszych chrześcijańskich kronikarzy. Następnie słowiańsko-aryjscy zaczęli nazywać się Wenedami, o czym świadczą Tacyt, Pliniusz i Ptolemeusz. Ten ostatni umieścił Wenedowa wśród „największych plemion”, a Tacyt powiedział, że budują domy, używają tarcz w bitwie i „chętnie poruszają się pieszo i to szybko”.

Jordan Gotsky w swojej pracy „O pochodzeniu i czynach Getów” wskazuje, że na północnym stoku Karpat:

„Począwszy od miejsca narodzin Wisły (Wisły), ludne plemię Wenetów osiadło na ogromnych przestrzeniach. Chociaż ich nazwy zmieniają się

teraz w zależności od różnych klanów i miejscowości, są one głównie nazywane Sklavinami i Antami.

Sklavini mieszkają od miasta Novietun i jeziora Mursianske (Jezioro Balaton) do Danastr (Dniester), a na północy - do Viskli (Wisła). Ante, najsilniejsze z obu plemion, rozprzestrzeniły się od Danastra do Danapr (Dniepr), gdzie Morze Pontyjskie tworzy zakole; te rzeki są oddzielone od siebie na odległość wielu przejść "**[88]**[Dekret. op. M., 1960.] .

Książka Velesova świadczy:

„... kilka wieków temu byliśmy Antami na Równinie Rosyjskiej, a w starożytności byliśmy Rusią - a teraz jesteśmy".

A oto, co akademik A.A. Szachmatow (1864-1920):

„Słowianie i Anty to dwie gałęzie niegdyś zjednoczonego plemienia. Anty to wschodnia część tego zdezintegrowanego plemienia. Wszystko, co wiemy o Antach, prowadzi nas z doskonałą jasnością do uznania ich za Słowian Wschodnich, a więc za przodków Rosjan ".

Tacyt mówi, że Niemcy nie znali jeszcze miast, a Słowianie mieli ich pod dostatkiem. Konstantin Porphyrogenitus pisze, że Słowianie na ziemiach dzisiejszych Niemiec na długo przed wezwaniem Varangian mieli ufortyfikowane i zaludnione miasta, z których każde otoczone było fosą, wałem i palisadami. W 866 r. Liczyli już do 4000 miast wśród Słowian: Unny-Rossy liczyły 148 miast, Wielkoroszy - 180, Saveyskie Russy - 212, Chazars-Russy - 250. Klassen dodaje: Bużyany miały 231 miast, Wołyńczycy - 70, Narevane - 78, i Oulichi - 318. Jordan Gotsky pisze w VI wieku, że w 350 Nowogród został zdobyty przez Gotów, co oznacza, że 500 lat przed wezwaniem Varangian Nowogród był już ufortyfikowanym miastem.

Według danych kroniki widać, że wszystkie znaczące miasta Rosji rozkwitły na długo przed chrześcijaństwem.

Skandynawowie nazywali Ryszaland, czyli ziemię Rusi, Rosja - „Gaardarikr", czyli państwo miast, dla „Gaarda" - miasta, „rikr" - królestwo. Skandynawów do nadania Rosji takiej nazwy mogło skłonić jedynie zaskoczenie tym, czego sami nie mieli, czyli przed obfitością ufortyfikowanych miast. Jeśli chodzi o Skandynawię, wówczas nazywano ją Szkocją (czyli „krajem bydła").

W artykule „Były też bajki o starożytnej Rosji" L.N. Ryżkow (patrz zbiór „Mity starożytnych Słowian") twierdzi, że:

„… Aż do granic dzisiejszej Francji rozciągało się słowiańskie„ morze ”jednego narodu, mówiącego prawie jednym językiem, nie zepsutym jeszcze przez niemieckich, tureckich, dżungarskich, arabskich i innych zdobywców. Lipsk w tym czasie nazywał się Lipski i był centrum słowiańskiego regionu Łużyczan, którego potomkowie nadal tam mieszkają. Drezno było Drozjanami, Miśnia była Misznami, Merseburg był Mezhiborem, a wszystkie te ziemie były zamieszkane przez Nishan, Milchan, Sedlichan, Decane i Khutichi; a na północy słynną Brandenburgię nazywano Braniborem - centrum rozległych księstw słowiańskich, które Niemcy zajęli dopiero w połowie XII wieku. To wszystko w granicach dzisiejszych Niemiec, nie mówiąc już o Polsce. A potem, na południu, aż do Czerwonaji (Czerwonej) Rusi, która w 981 r. Stała się częścią państwa Rusi, rozciągało się Wielkomorawskie państwo Słowian, który nadal jest przez Ukraińców nazywany Ugorshchina, a następnie Wyszehrad i Nowogród, Peczi (współczesny Peszt) stał nad brzegiem Dunaju. Ten region Węgier, do 1400-1600 r., Nosił nazwę Nowograd. Węgrzy (Dzungarowie, Ujgurowie) podbili i zaczęli zniewalać ten kraj dopiero w X wieku. A jeszcze dalej na południe była Wołoszczyzna i królestwo bułgarskie. Nawet Austria (Ostria), która do tego czasu nie przeszła jeszcze głębokiej germanizacji, była rządzona przez słowiańskich książąt, z miastami Vindebozh (Wiedeń), Svetla (Zwel), Rakousa itp.

... można z całą pewnością powiedzieć, że pojedynczy lud słowiański w I wieku nie był zresztą jeszcze podzielony na zachodni, wschodni i południowy, ale jeden etnos Słowian wenedowskich, tzw. zgodnie z kultem Wenus-Łady i pozostawił po całej Europie toponimiczne ślady naszego Ładoga przed szwajcarskimi ladinsami: Wiedeń, Venev, Węgry, Jena, Venern, Venessene, Venlo, Veneto, Vincennes, Ladenburg, Ladoga ... Ingveonowie (Junge Waonen) mieszkali w Holandii, „Mała Rosja” (Malarsee) mieszkała na wyspie jeziora Malarsee mieszkali Wendowie (Wendel), we Francji byli Wendaern, w Niemczech (w Spreewald) nadal mieszkają Wendeni, którzy podobnie jak Wenecjanie podróżują czarnymi łodziami. We współczesnym języku skandynawskim „van” oznacza „przyjaciela”, po niemiecku „die Wonne” - błogość, „das Wunder” - cud. Niemcy, przemianowawszy słowiańską Wenus Freję, zidentyfikowała wiele pozytywnych pojęć ze swoim imieniem: kobieta (die Frau), wolna (frei), świeża (frisch), odważna (frech), pobożna (fromm), wiosna (fruhling), radość (freude), przyjaciel (freund), spokój (friede), owoce (frucht). Z kultu Wenus Rosjanie-Wenedowie mają „ceremonię ślubną”.

„Jest pod tą nazwą -„ Wends ”- kontynuuje Ryżkow- dopiero w I wieku rzymski historyk Pliniusz wspomina o Słowianach, nie dzieląc ich na zachodnich - „Wenedów” i wschodnich Słowian starożytności - „Antow”. Co więcej, Wenus w starożytnym Rzymie była czczona jako protoplasta narodu rzymskiego, a Rzym został założony przez syna Wenus, Trojana Eneasza,

który uciekł po klęsce Troi. Sylaba Aen w łacińskiej pisowni Eneasza - Aenea - jest poprawnie odczytywana jako Ven (Ven), a wtedy otrzymamy odczyt dla Eneasza „Wenus”, dla Eneńczyków - „Veneds” (Eneada) i dla wiersza Wergiliusza „Eneida” - „Veneis”. Analogicznie, słowo „świątynia” będzie brzmiało jak „vedes” (aedes), „powietrze” jako „wachlarz” (aer), a słynny łaciński „eter” (eter) jako „wiatr”. I nie będziemy już dłużej zdziwieni, dlaczego „w starożytnym rzymskim” topór to „siekiera” (od czasownika „ciąć”), a pasterz to „pastor” (od czasownika „paść”); Łacińskie „okulista” - od słowa „oko”, a „sprawiedliwość” - od słów „zestaw, karta, usta". Stanie się jasne, dlaczego łacińskie czasowniki „wirować”, „volit”, „widzieć”, „orati” (orać) itd. Brzmią absolutnie podobnie do języka rosyjskiego… ”**[89]**[„Mity starożytnych Słowian”. M., 1993.] .

Starożytna Hellada była, delikatnie mówiąc, mentalnym ładunkiem dla Słowian, ale nazywając ich Scytami i barbarzyńcami, starannie to ukrywała. E.I. Klassen pisze:

„Główne plemię Mizii i Macedonii składało się ze Słowian. Ich kraj nazywał się Slavinea. Pierwszymi osadnikami tego kraju byli Pelasgi, którzy zgodnie z niewątpliwymi argumentami pana Chertkowa w jego opracowaniu o plemionach pelasgo-trackich również okazali się Słowianami.

Dalsze potwierdzenie, że Macedończycy byli naprawdę Słowianami, niech posłuży: po upadku królestwa macedońskiego, około 320 rpne, część Macedończyków przeniosła się nad Morze Bałtyckie i założyła nowe siedziby zwane Bodrici, które zachowały herb Aleksandra do upadku ich Macedoński, przedstawiający Bucefala i sępa. Wkrótce potem część z nich ponownie przeniosła się do Ilmen i Lovat ”.**[90]**[E.I. Klassen. Dekret. cit.] .

Te świadectwa pochodzą z pism greckich i rzymskich kronikarzy oraz z Iliady. Grecy nazywają siebie Trojanami, Macedończykami i Frygijami Trakami, a sami Trojanie nazywają siebie w ten sam sposób, a jednocześnie Trakowie i sprzymierzeni z nimi Macedończycy podporządkowują się sobie. Ponadto mając dane z Klassen, odnoszące się do F.M. Apendiniego, że Trakowie i Macedończycy mówili językiem słowiańskim, mając najbardziej szczegółowe wnioski z A.D. Chertkov o plemieniu Pelasgo-Traków, zapewniamy niewątpliwie, że Trakowie byli Słowianami, a zatem również Trojanami.

W domenie trojańskiej znajdowała się rzeka Rsa lub Rasa. Wszędzie tam, gdzie osiedlili się Russ, znajdziemy rzeki o tej nazwie. Obecny Araks to starożytny Rsa; w opisach tamtych czasów wskazano kraj Ros i ludzi o tym samym imieniu, zwanych później Scytami. Arakowie nazywali się El-Ras Arabami; Mongołowie - Orsay i Raskha; Grecy - Rasa i Oros. Wołga była również nazywana Rsoy, kiedy Russ i Unna przenieśli się do niej zza Morza

Kaspijskiego. Tę samą nazwę zachowała rzeka Rusa lub Porusye w regionie Nowogrodu, gdzie leżała Ruś Dniepru lub Porosyan; Morze Rosyjskie lub Morze Czarne, gdzie była czarna Rosja; rzeka Rusa na Morawach, gdzie nadal siedzą Rusniakowie; rzeka Rusa, stanowiąca prawą odnogę Memla lub Niemna, wzdłuż której na całym jej biegu siedział Alaun Rus, docierając do morza i ciągnąc się nim w lewo do Rusi, która jest obecnie Frish-Gaf (Pifeas), a po prawej - w całej zatoce,

Classen zwraca się do innego starożytnego źródła informacji. Słynna „Pieśń o kampanii Igora” głosi:

„O Boyanie, słowiku z dawnych czasów! Czy nie uszczypnąłbyś fabuły sia, skacząc w chwale wzdłuż drzewa myśli, latając z umysłem pod chmurami, splatając chwały obu płci w tym czasie, wbijając się w troyańską ścieżkę przez pola i góry. "

Z tego fragmentu dowiadujemy się, co następuje:

1. Że śpiewaczka pułków Igora nazywa jakiegoś Boyana słowikiem dawnych czasów, czyli śpiewakiem dawnych czasów. W rezultacie Boyan albo opisał starożytne wydarzenia, albo sam należał do wielu starożytnych poetów.

2. Następujące wersety: „Skacząca chwała po drzewie mentalnym” i „Boyan jest proroctwem, jeśli ktoś nawet stworzy piosenkę, to myśl rozprzestrzeniająca się wzdłuż drzewa” są tłumaczone na współczesny język odpowiednio jako „galopujący jak słowik po drzewie mentalnym” i „Boyan, chcący kogoś zaśpiewać albo myśl rozpościera się wzdłuż drzewa. "

Co oznacza tutaj słowo „drzewo”? Nie ma wątpliwości, że to słowo nie jest wymowną przesadą, ale jest prosta wskazówka, że Boyan napisał jeszcze przed wynalezieniem papirusu, a zatem używał, zgodnie z ówczesnym zwyczajem, drewnianych tabliczek, na których niegdyś zapisywano Russ, według Ibn-Ela -Nedima i na którym nagrano książkę Velesa.

W konsekwencji Boyan był starożytnym poetą, gdyż pisał najprawdopodobniej „liniami i cięciami”, czyli słowiańską runicą.

3. Dalej znajdujemy w tekście Igoriady: „A gdybyś tylko połaskotał tę trzodę, ... gaj na ścieżce Trojańskiej”.

To znaczy: „Gdybyś gloryfikował pułki Igora, gloryfikowałbyś je równie dobrze jak wojnę trojańską”. Ale mamy tylko jedną Iliadę z wierszy o Trzech

i możemy nie tylko założyć, ale także stwierdzić twierdząco, że Boyan napisał Iliadę.

Ponadto Klassen rozważa konkluzję historyka N.M. Karamzina (1766-1826), że słowa „na ścieżce Trojańskiej” oznaczają: przez Trajani - „na ścieżce Trojańskiej”. Czy da się komuś coś zaśpiewać? Śpiewają w magazynie i w inny sposób, ale nie po drodze. A dalszy tekst Igoriady „wprowadzony (przestępstwo) przez dziewicę na ziemi Troi” jasno mówi nam, że mówimy o Ilionie ...

Pytamy jeszcze raz: czy Boyan nie był tylko tłumaczem Iliady? Tekst Igoriady odpowiada na to w dwóch miejscach: nie.

Wyrażenie „lecący z umysłem pod chmurami” wyraźnie mówi nam, że Boyan komponując, wzniósł się umysłem w chmury, czego tłumacz nie musi robić, gdy myśli są już dla niego gotowe i do ich przetłumaczenia potrzebne są tylko słowa.

Smyczki

„Proroczy Boyan to nie 10 sokołów dla stada łabędzi, ale kładziesz swoje prorocze palce na żyjących sznurkach, oni sami są księciem chwały ryku”

- świadczy z kolei, że Boyan był natchnionym poetą, że nie potrzebował materialnej siły do pisania, ale natchnienia, a potem same struny pod jego palcami gloryfikowały księcia.

Na pytanie, w jakim języku była pierwotnie napisana Iliada, zdecydowanie odpowiadamy: nie po grecku, gdyż Lycurgus (IX-VIII w pne) pierwsze 8 swoich piosenek znalazła w Kem, mieście trojańskim zbudowanym po upadku Troi. Dlaczego Grecy przez trzy stulecia od podboju Troi nie wiedzieli o tym dziele, czy rzeczywiście mogło ono tak długo się przed nimi ukrywać, jeśli było ich własnym?

Siedem greckich miast spierało się o miejsce pobytu autora Iliady, ale tylko dlatego, że w każdym z nich znaleziono kilka wersji tych samych pieśni kemejańskich lub keme, które bez trudu mogły się tam dostać z Kem, który później okazał się być w mocy Greków.

W konsekwencji Boyan lub Omir (fikcyjne imię, którym podpisano Iliadę) był kemejczykiem, co potwierdzają sami Grecy, mówiąc, że słowo „omir” nie jest imieniem piosenkarza, ale w języku kemejskim oznacza ślepca. To z kolei sugeruje, że Iliada nie była pierwotnie napisana po grecku, w

przeciwnym razie obce słowo dla Greków, oznaczające nic więcej niż ślepca, nie mogłoby występować jako imię pisarza.

Stawiając na równi z tymi wszystkimi argumentami - przywłaszczonymi przez Greków na rzecz ich historii - informacją na neutralnym stanowisku, będziemy kontynuować nasze wnioski.

Nazwa Kemi, kolebka Iliady, nie tylko nie jest obca słowiańskiemu światu, ale powtarza się w samej Rosji w różnych miejscach, np. Kemino to miasto w województwie poznańskim; Kemtendy - rzeka w Irkucku; Kem-miasto na północy Karelii; Jezioro Kemskoye, rzeka Kem i kilka miejscowości o tej samej nazwie w okolicy.

Wróćmy teraz do Igoriady. Następnie czytamy w nim:

„Chile zostało uwielbione przez proroczego Boyane'a, Velesova w jego wnuku”.

Tutaj pisarz Igoriady nazywa Boyana, piosenkarza Iliady, wnuka Velesa. Ale Veles był bóstwem pośród Russa. Pytamy: czy Greka, czy w ogóle cudzoziemca, można nazwać wnukiem bóstwa słowiańskiego, zwłaszcza gdy Grecy toczyli ciągłe spory z Rosjanami i innymi Słowianami? Nie on nie może. Dlatego piosenkarzem Iliady, czyli Boyana, musiał być Russ.

W dalszej części Igoriady czytamy:

„Już więcej braci, nie nadszedł szczęśliwy czas! Pustynie już przykryły swoją siłę. Uraza pojawiła się w mocy wnuka boga Dazha, weszła (uraza) do dziewicy na ziemi Trojan, spryskana skrzydłami łabędzi na błękitnym morzu, pluskająca na Dona; zabić grube czasy. Walka księcia o zgniłą śmierć, odradzaj brata bratu: to jest moje, a to jest moje; a książęta zaczęli od małych, wielkich mlviti, a na samych siebie wywrotowych kovati; i śmieci ze wszystkich krajów, do których przybywam ze zwycięstwami na rosyjskiej ziemi. "

Tutaj narrator mówi o trudnych czasach, że pustynie pokrywały miejsca, w których wcześniej kwitła siła ludu. Ale co on liczy jako pustynie? Na to wyraźnie odpowiada: „Kraina Trojańska, okolice błękitnego morza i odcinek wzdłuż Donu”, czyli ziemie trojańskie i rosyjskie. O tym, że wybrzeże błękitnego morza zamieszkiwali niegdyś słowiańsko-ruscy, świadczą już legendy zachowane w ludowych pieśniach i baśniach, przenoszące całe życie słowiańsko-aryjskiego wschodu do błękitnego morza, tak jak słowiańsko-aryjski zachód skupia się wzdłuż Dunaju. Pytamy: co sprawiło,

że postawił Troję na równi z Rosją, a nawet nazwał jeden i drugi kraj mocą wnuka Boga Dazha, bóstwa słowiańsko-aryjskiego?

Twórca Igoriady uznaje Ilion za miasto słowiańskie i rosyjskie, za prawdę od dawna znaną i niewątpliwą. Troję i Rosję zamieszkiwał nie tylko jeden i ten sam lud, ale jedyny w swoim rodzaju; zatem Russ to trojany i odwrotnie - trojany to Russ. Ale liczne klany Russa nie mogły zmieścić się w Troi, podczas gdy część Russ, oczywiście, mogła zbudować Ilion. Pseudonimy: Troyans, Dardans, Tevkras, Thracians i Pelasgi to nie są imiona własne ludzi, ale tylko pospolite rzeczowniki, jak widzieliśmy powyżej. W związku z tym Russ to imię wszystkich ludzi, którzy osiedlili się w Troi.

Potwierdza to jeszcze dobitniej fakt, że Trojanie i Rosjanie mieli wspólne tradycje, monotonne i często te same nazwy, tę samą broń, rytuały i zwyczaje.

Ponadto twórca Igoriady mówi, w jakiej formie „przestępstwo" wkroczyło na ziemie rosyjskie: w Troi - jako dziewica; jest to wskazówka albo do Hesiony, uprowadzonej przez Herkulesa, albo do Heleny, uprowadzonej przez Paryż; weszła do Rosji z roszczeniami książąt do udziałów w podziale spadku, w wyniku ich wojny domowej. Tutaj piosenkarz, jednocząc razem Troję i Rosję, w jeden naród, rozpacza, prowadząc do tego samego mianownika nieszczęść, które go spotkały**[91]**[E.I. Klassen. Dekret. cit.] .

A oto, co mówi książka Veles:

„... Indra podążał za nami, tak jak szedł za naszymi ojcami do Romeeva w ziemi trojańskiej"**[92]**[Książka Velesova, s. 139. M., 1994.] .

To po raz kolejny zmusza nas do wniosku, że Rosjanie kiedyś mieszkali na Trojanach.

rocznie Łukaszewicz (1809-1887) w swoim studium „Charomacy, czyli święty język magów, mędrców i kapłanów" pisze, że pod ciosami Mongołów i Arabów zginęli wszyscy Słowianie Persji i Azji Mniejszej, części Tracji i części Macedonii. Dacia wyludniła się, a kałmucka lub mongolska horda, zwana teraz Madziarami, wyemigrowała do Panonii. Ludy słowiańsko-rosyjskie, chronione przez Boga przed wszelkimi kłamstwami i brudem, bardziej niż ktokolwiek inny, przeciwstawiały się dzikim Mongołom i chroniły południowo-zachodnią Europę przed eksterminacją**[93]**[Dekret. cit., s. 2. Piotrogród, 1846.] .

Na wpół oświeceni Niemcy, wychodząc z ciemnego zakątka Europy z pomocą pokonanych przez siebie Galów, zaczęli podbijać Słowian, wykorzystując ich spory, uwodząc słowiańskich królów i książąt swoją

„lojalnością” i „zapałem”. Dlatego władcy słowiańscy chętnie oddawali im swoje rozległe ziemie pod osadnictwo, z których nowi osadnicy korzystali tylko dla własnej korzyści, nie dzieląc się ani trochę ze Słowianami. A kiedy tereny te znalazły się pod bezpośrednią władzą Niemców, nowi osadnicy stali się aktywnymi pomocnikami w ucisku rdzennej ludności, czyli Słowian.

W rezultacie Śląsk został całkowicie zgermanizowany. W ten sposób zaczynając od granic Holandii i obu brzegów Renu, posuwali się coraz dalej na wschód iw ciągu tysiąclecia założyli jedną Pravę (imperium, Kaiserthum), cztery królestwa i wiele drobnych posiadłości na ziemiach słowiańskich.

Powstanie Bizancjum i Konstantynopola jako stolicy i centrum prawa rzymskiego zapoczątkowało rozdział Słowian azjatyckich i europejskich. Dawną wielkość rosyjskiej ziemi przed zajęciem jej przez żydowskich chrześcijan można ocenić na podstawie słów Svetoslava Horobre, który powiedział „latem 6477 (960)” do swojej matki i bojarów:

„Nie lubię przebywać w Kijowie, chcę mieszkać w Pereyaslavtsi nad Dunajem, bo to jest środek mojej ziemi, ponieważ zbiegają się tam wszystkie dobre rzeczy: od greckiego złota, ciągnienia, wina i odmian warzyw, z Czech, od srebra węgorza i komoni ... "

Przemysł Słowian wyprzedzał rzemiosło innych ludów. Tak więc, zgodnie ze świadectwem Klemensa z Aleksandrii (II w.), Pierwszy wynalazł stal Noropa lub Norichi, który mieszkał w Nanonii. Saksoński kalendarz górniczy na 1783 r. Podaje, że Słowianie jako pierwsi przetwarzali rudę i byli właścicielami wszystkich pierwszych operacji górniczych. Klassen donosi, że miedziane wizerunki bóstw słowiańsko-aryjskich znaleziono w Meklemburgii (starożytna Mykilina), po południowej stronie jeziora Tollen, w Prilivets (obecnie Prilvits); w związku z tym słowiańsko-arianie zajmowali się nie tylko górnictwem, ale także hutnictwem i odlewnictwem.

Twórca biografii św. Otto mówi o czterech słowiańskich kościołach, które stały w Szczecinie przed inwazją judo-chrześcijaństwa. Główny wyróżniał się strukturą i wystrojem wnętrza, ozdobiony wizerunkami ludzi, ptaków, zwierząt, tak podobnych do natury, że wydawały się żywe. Farby na ścianach świątyni nie zostały zmyte przez deszcz, nie blakły i nie blakły. Pytanie brzmi: czy ta sztuka istniała - aby zachować świeżość kolorów na ścianach zewnętrznych - gdziekolwiek w Europie, wśród innych narodów, które uważają się za u szczytu oświecenia?

Nestor, jako sumienny mnich, nazywa nowogród majętności „obfitym dla wszystkich”; co miał na myśli mówiąc o dostatku? Oczywiście nie lasy i ziemie, ale wszystko, co zapewnia przemysł i handel.

Handel między Slavyano-Russem rozwinął się do perfekcji. Klassen pisze, że w europejskiej Sarmacji Słowianie mieli cztery strefy wolnego handlu: Winecką lub Wołyńską (Wolini, Waloini, Vulini), Pskow (Pcukini), Nowogród i Bug (Budini). Pierwszy był na wyspie Vineth (obecnie Gotlandia), zwanej też Wolinem (Wolin - wolna). Na wyspie znajdowało się miasto zwane przez Niemców Vinetoyu, które nazywało się Vyzhba (obecnie Wisbu).

Helmold, prawie rówieśnik Nestora, pisze, że Vineta słynęła z wszelkiego rodzaju handlu, przybywali do niej ludzie ze wszystkich krajów, a ona była czczona jako najbardziej zaludnione miasto w Europie. Rzeczywiście, na Gotlandii aż do XVII wieku istniała legenda, że towary indyjskie, perskie i arabskie były tam dostarczane ze wschodu, wzdłuż Wołgi.

Nic dziwnego, że nazwa Wołgi na długo pozostała w pamięci mieszkańców wyspy, ponieważ na Gotlandii do dziś jest rzeka o nazwie Wołżica. Być może sami Weneci żyli kiedyś nad Wołgą i pamiętając o tym, nazwali swoją rzekę Wołżycą. Możliwe też, że stosując się do przysłowia (do którego Słowianie są wielkimi łowcami) „od morza do kałuży", chcieli zaznaczyć, że towary płyną z Wołgi nad Wołgę.

Starożytna Vineta lub Vyzhba została zniszczona w 1177 roku przez duńskiego króla Valdemara i nie mogąc osiągnąć dawnej świetności, została zmuszona do zawarcia sojuszu z Haną. Sveno Agonis, XII-wieczny skandynawski pisarz i naukowiec, nazywa je Hunisburg (miasto Hunów), a północnoniemiecki kronikarz Adam z Bremy nazywa je miastem scytyjskim. To nowy dowód na to, że Vineta była miastem słowiańskim.

Ziemie Nowogrodzkie i Pskowskie były tymi samymi obszarami handlowymi: świadczą o tym nasze rosyjskie kroniki i późniejszy udział tych miast w Lidze Hanzeatyckiej, a także wspomniany szlak handlowy do Winety przez Wołgę, a więc przez Nowogród. Ponadto niektórzy kronikarze bizantyjscy informują, że Nowogród już w VI wieku słynął ze szczególnego bogactwa, którego nie mogło zabraknąć bez handlu.

Czwarty obszar znajdował się nad Bugiem, w pobliżu południowych Budinów; nazywano ją też Wołyńską lub Wołyńską. Jego główne miasto Gelon (według Herodota) jest obecnie nieznane. Oczywiste jest, że był to region, a nie miasto, ponieważ Dulebowie, którzy później do niego dołączyli, nazywali się Wołyńczykami (Nestorem). Ale ponieważ sam handel i szlaki handlowe nigdy nie są stałe, ten sam los spotyka region i miasto. Region handlowy Wołynia najwyraźniej upadł przede wszystkim, ponieważ w annałach pne. nie ma po nim żadnych widocznych śladów. Wszyscy inni poszli za nią.

Słowianie handlowali bezpośrednio z Fenicjanami. Świadczy o tym fakt, że ci ostatni handlowali m.in. przedmiotami i cyną, po którą podróżowali do Wielkiej Brytanii. Wielka Brytania miała stałe stosunki z Vinetą, dlatego Fenicjanie nie mogli przegapić okazji, aby sama Vineta została partnerem handlowym. Już sama nazwa dat mówi nam, że Rosjanie, a przynajmniej Wineci mieli bezpośredni związek z Fenicjanami: gdyby Słowianie otrzymali ten owoc od Skandynawów lub Niemców, to nie mieliby gdzie go nazwać, bo Niemcy nazywają go dattel (Dattel), Duńczycy - daddel (Daddel) i Szwedzi - dadel (Dadel).

Grecy byli już 700 lat przed naszą erą. otrzymał informacje o mieszkańcach Russa, którzy handlowali bursztynem (Aost). Nazwali je Aost-Rsi, aby odróżnić je od innych ludów rosyjskich. Później nazwa ta przeszła na Ao-Rsi i Udi (Uti) -Rsi (jak Grecy nazywali Unna-Russa lub po prostu Unna), stąd nazwy: Adorsi, Attorsi, Attorozzi i inne. Każdy kronikarz wypowiadał je na swój sposób.

Przykład ujawniający pochodzenie słowa „niezłomny” nie będzie zbędny. Uznawany jest za skandynawski, a samo to urządzenie jest nowym wynalazkiem, ale to błąd. Skandynawski wśród Skandynawów nazywany jest „Buszmanem” i nie można znaleźć podobnego korzenia we wszystkich dialektach pochodzenia germańskiego. Ale gdyby ktoś postanowił podzielić to na dwa słowa - Bisz i Mann, to tylko rozśmieszyłby go z siebie, bo Bisz czy Biss są z beissen, ugryźć znaczy ugryźć; Mann - mąż; czy takie słowa mogą być użyte do stworzenia nazwy dla urządzenia używanego zamiast wagi? Słowiański rdzeń tego słowa jest łatwy do określenia, wystarczy tylko podzielić samo słowo na dwie części, oddzielić przyimek od rzeczownika i będzie to „bez wymiany”, czyli bez wymiany na pieniądze.

Jest oczywiste, że sami Skandynawowie zapożyczyli to słowo od Słowian, a to Słowianie wymyślili równowagę już w starożytności. To samo dotyczy słowa „biznes”, które również nie ma korzeni w żadnym innym języku niż dialekty słowiańskie. Przejęli go obcokrajowcy od naszych kupców, którzy przy nieudanej transakcji powiedzieli, że zostali z nosem, a także żartobliwie pokazali, przykładając kciuk do nosa i rozkładając resztę palców, którym nosem, Przy odrobinie szczęścia, mówili: że ich handel odbywał się „bez nosa”, czyli z zyskiem. Teraz ten powszechny żart rosyjskich kupców jest używany, nie znając jego figlarnego pochodzenia, przez poważnych handlarzy na całym świecie.

Kultura i moralność Słowian były na wysokim poziomie. Klassen podaje wiele przykładów pokazujących, że „honor i chwała były punktem wyjścia wszystkich poczynań tego wielkiego ludu”, a dla większego przekonania dokonuje porównania między ludem germańskim i słowiańskim. Zauważa, że początki oświecenia germańskiego sięgają VIII wieku - czasów

Carlomana. Ale weź dzieło germańskie z tamtego czasu i porównaj je z tłumaczeniem na słowiański język Ewangelii, który należy do Rosjan w czasach starożytnych w stosunku do VIII wieku, a zobaczysz, że księgarstwo słowiańskie, sądząc po rozwoju języka, jego sile, pięknie, bogactwie, pełni i dźwięczności znacznie wyższa niż niemiecka jeszcze w XVII wieku. A ponieważ bogactwo języka jest wynikiem rozwoju „życia intelektualnego", jest oczywiste, że kultura Słowian rozwinęła się znacznie wcześniej niż niemiecka. Ponadto dużo słów istniejące od wykształconych Słowian, zapożyczonych przez Skandynawów; sugeruje to, że Słowianie byli lepiej wykształceni niż ludy skandynawskie.

Klassen zauważa, że Słowianie nazywali swoich bogów imionami „znaczącymi w rodzimym języku słowiańskim; a Skandynawowie zapożyczyli od nich całą swoją mitologię, dodając do niej tylko imiona Słowian, którzy również zostali przez nich podniesieni do godności bogów. Z tego powodu wszyscy bogowie skandynawscy żyli na górze Ida, czyli na starożytnej Rusi Trojańskiej iw Asgardzie, to jest w pobliżu Morza Azowskiego, między ludami Azowów lub Yazey. "

W Wanaheimr, czyli do Wenetów (w tym Nowogródów), skandynawscy bohaterowie i ludzie natchnieni przez Boga udali się na studia mądrości. Można to znaleźć w większości skandynawskich sag. Pytanie brzmi: kto z kim studiował?

Mieszkańcy regionu Morza Bałtyckiego - Wenecjanie Słowianie, w 216 rpne. silnie naciskani przez Gotami, musieli zrezygnować z kopalni bursztynu i większości swoich mieszkań i chcąc nie chcąc, gdzieś się przenieść. Ale ponieważ Weneci byli ludem handlowym, nie opłaca się im poruszać się w obecnych Niemczech (na ziemiach należących do ówczesnych Słowian) i wybrali ziemie na północnym wschodzie dawnych osad, bliżej szlaku handlowego do Azji, zaczynając osiedlać się na Ilmen i Lovati. (Ptolemeusz). Zapewne od tego czasu ze względu na spory dystans dzielący te dwie osady również ich interesy zostały podzielone, tak że powstały dwa różne obszary handlowe, jak widzimy je już przy pojawieniu się Wikingów. Osadnicy na Lovati utworzyli społeczność pskowską (wszyscy starożytni kronikarze znali pskowitów pod imieniem Psukinov - "Pcucini"),

Chociaż później, a mianowicie w 166 r., Russ (Roholani, Rohalani), którzy przybyli na bursztynowe brzegi, wypędzili Gotów z morza (Ptolemeusza), osadnicy na Ilmen i Lovati, już prawie cztery stulecia osiedlali się na nowym miejsc, nie szukały swoich dawnych siedzib, ale pozostawały tam, gdzie handel nagradzał ich wieloma korzyściami. Osadnicy Ilmenowie zbudowali miasto o nazwie Nowogród (stąd sumienny kronikarz szuka Stargradu). Dowiadujemy się o nim dopiero w IV wieku, kiedy został

zmiażdżony przez Gotów pod wodzą ich atamana Ermana. Nowogrodzcy ponownie zostali wypędzeni i tym razem zostali zmuszeni do przeniesienia się w głąb Rosji.

Historycy niepotrzebnie nazywają gotyckich władców królami i królami. Sami Goci nazywali ich słowem „Rzik", wymawianym jak „rik" i oznaczającym nie króla, nie króla, ale coś, co odpowiada kozackiemu „atamanowi" lub „hetmanowi". Historycy popełniają błąd, dodając na końcu swoich imion słowo „Rik", jak np. Król Ermanryk, król Gilnerik, co oznacza: król Erman-hetman, król Gilne-hetman.

Podczas przesiedlania Weneców do Ilmen i Lovat, kilka słowiańskich miast położonych w pobliżu wybrzeża Bałtyku zostało opuszczonych, znanych jako Gradek, a później zwanych Starymi Miastami (Stargrad - obecnie Stargard). Świadczy to o tym, że miasto zbudowane przez Słowian na Ilmen zostało nazwane Nowym Miastem, aby odróżnić je od pozostawionego przez nich, a więc zwane jednocześnie Starym Miastem, czyli Stargradem.

Ponieważ Słowianie budowali drewniane miasta, co zostało zrobione bardzo szybko, nie ma wątpliwości, że Nowogród powstał na samym początku przesiedlenia Słowian do Ilmen, a jego wygląd musi pochodzić z tego samego czasu, czyli z 216 rpne. Z tego wynika, że Nowogród został zbudowany 1098 lat przed wezwaniem Varangian.

Od momentu powstania Nowogród zajmował się handlem, który szybko się rozwijał. W rezultacie słynne miasto handlowe Vineta (Vyzhba) nie mogło z nim konkurować ze względu na odległość od szlaku handlowego, który przebiegał przez Rosję. W Vinecie handel zaczął stopniowo zamierać, aż w końcu miasto zostało tak uszczuplone, że w 1171 roku nie mogło się oprzeć Duńczykom, którzy całkowicie je zrujnowali.

Niemieccy kronikarze piszą, że Vineta na Wołyniu była w V wieku największym i najbogatszym miastem, w którym można było znaleźć wszystko, czego się zapragnęło. Że istniał nawet garnek wulkanów, nazywany przez tubylców ogniem greckim, że w jego przystaniach zawsze znajdowały się niezliczone statki wszystkich narodów, aw samym mieście panowała całkowita tolerancja religijna, a cudzoziemcom nie wolno było przebywać tylko w luminarzu Wołyntsi; że żyli w nim Wenedowie-Alanie, Sasi i wielu Greków. Z opisów tego miasta jasno wynika, że handel i przemysł w tym kraju były na wysokim poziomie rozwoju, a sztuka swoją doskonałością przyćmiła wszystko znane innym narodom. Adam z Bremy nazywa Vinetę w jednym miejscu miastem sklawońskim (słowiańskim), w innym - miastem scytyjskim; Sveno Agonis - Hunnic (Hunninsburg). Obszar zajmowany przez Vinetę wynosił około 20 mil kwadratowych.

Na skalistej wyspie Rugia, znanej w rosyjskich legendach jako wyspa Buyan, położonej u południowego wybrzeża Morza Bałtyckiego (Varangian), znajdowały się wówczas dwa potężniejsze słowiańskie miasta - Retra i Arkona. Wyspiarze od wieków z powodzeniem walczyli z Niemcami i Duńczykami, walcząc z chrystianizacją, gdyż świątynie rugeńskie (ze słowiańskiego „opiekuńczego" - magazynu) były poświęcone Najwyższemu Bogu - Swarogowi i Swarożiczowi.**[94]**[Szerzej o słowiańskich bogach powiemy w rozdz. 5.] - do bogów słońca, światła i ognia. Svarozhichi nosiły różne imiona: Khors, Dazhbog, Sventovit, Radegast, Belbog, Perun, ale w istocie reprezentowały jedną świetlistą siłę - Jedynego Najwyższego Boga (Pierwotne Światło - Ra). Szczególnie znane były dwa kościoły pod wezwaniem Radegasta (Cieszę się z gościa) i Sventovit (Światło - zwycięzca). Świątynia Radegasta w Retrze została opisana przez Dietmara z Merseburga i Adama z Bremy, a świątynia Sventovit w Arkonie jest obszernie opisana przez saksońskiego Grammaticusa.

W XI wieku przeciwko Niemcom i Duńczykom Retra osłabła, a Arkona wzrosła, zwłaszcza za króla Kurka (10661105), kiedy to Arkona stała się politycznym i duchowym centrum wszystkich wyspiarzy. Poniższy obraz namalował Saxon Grammaticus, pochodzący z XII wieku duński kronikarz.

Pośrodku placu miejskiego Arkona stała wspaniała drewniana świątynia, umiejętnie ozdobiona rzeźbami i sztukaterią. Wewnątrz świątyni, zawieszonej do podłogi dywanami, stał duży, wyższy od ludzkiego wzrostu kummir - posąg Sventovita - Duchowego Ojca całego wszechświata. W prawej ręce trzymał róg wykonany z różnych metali, wypełniony winem, a lewa ręka spoczywała na boku. Miał na sobie długie szaty sięgające do ud, wykonane z różnych rodzajów drzew i tak umiejętnie połączone z kolanami, że tylko po dokładnym zbadaniu można było dostrzec stawy; stopy były na poziomie gruntu i spoczywały na podstawie budynku ukrytej pod podłogą. W pobliżu kummir leżała uzda, siodło i wielki miecz z doskonałym srebrnym wykończeniem. Posągu strzegła straż trzystu żołnierzy konnych i tyle samo strzelców. Na kummir trzymano wielkie skarby i był biały koń, którym opiekował się ksiądz. Słowianie wierzyli, że sam Sventovit jeździł na tym koniu w nieodpowiednich czasach i walczył z wrogami. Koń służył również do wróżenia. Rugenianie wierzyli, że Sventovit wyraża swoją wolę poprzez świętego konia. Jeśli koń, przechodząc przez włócznie, podniósł wcześniej prawą nogę, uważano, że Sventovit pobłogosławił jedno lub drugie planowane przedsięwzięcie, na przykład początek działań wojennych. Jeśli koń szedł lewą nogą, przedsięwzięcie zostało przełożone. przekraczając włócznie, podniósł wcześniej prawą nogę, wierzono, że Sventovit pobłogosławił jedno lub drugie planowane przedsięwzięcie, na przykład początek działań wojennych. Jeśli koń szedł lewą nogą, przedsięwzięcie zostało przełożone. przekraczając włócznie, podniósł wcześniej prawą nogę, wierzono, że Sventovit pobłogosławił jedno

lub drugie planowane przedsięwzięcie, na przykład początek działań wojennych. Jeśli koń szedł lewą nogą, przedsięwzięcie zostało przełożone.

W świątyni trzymano sztandary wojskowe. Sventovit był patronem sztuki i handlu, a każdy odwiedzający go kupiec mógł rozpocząć handel, płacąc pewną opłatę kapłanom Sventovit.

Kapłani świątyni posiadali wielkie skarby i cieszyli się wyjątkowym wpływem. Wszystkie władze publiczne znajdowały się pod ich nadzorem i nikt nie odważył się zrobić choćby kroku bez prośby o boskie błogosławieństwo.

Corocznie obchodzono uroczyste święto na cześć Sventovita. Wkrótce po żniwach mieszkańcy wyspy zebrali się przed świątynią i złożyli dziękczynne ofiary. Kapłan Sventovity, który wbrew zwyczajowi mieszkańców nie obcinał włosów ani nie golił się, na oczach wszystkich wyjął róg z rąk kummira: jeśli stwierdził, że wino zniknęło lub wyparowało bardziej niż oczekiwano, ogłosił bezowocny rok i nakazał ocalić chleb; jeśli wino w rogu było na odpowiednim poziomie, to przewidywano urodzajny rok, a chleb można było spożywać bez obawy o rezerwy. Następnie kapłan wylał stare wino u stóp posągu, napełnił róg nowym winem, uhonorował Sventovita i wygłosił mowę, w której życzył sobie i mieszkańcom szczęścia, zwiększył bogactwo i zwycięstwa dla ojczyzny, osuszył róg, napełnił go ponownie i przekazał kummirowi.

Na te święta upieczono okrągłe, słodkie ciasto o niezwykłej wielkości. Kapłan umieścił go między sobą a ludem i zapytał, czy obecni mogą go zobaczyć, a jeśli odpowiedzieli mu, że widzieli, ksiądz powiedział, że chciałby, aby następny rok był tak płodny, aby nie było go widać na torcie.

Na zakończenie arcykapłan pozdrowił lud w imię Najwyższego, wezwał wszystkich do gorliwego składania ofiar i obiecał za to niezaprzeczalne zwycięstwo na lądzie i na morzu.

Nabożeństwo zakończyło się uroczystą ucztą, podczas której jedli i pili bez żadnej miary, ponieważ umiar podczas tego święta, zgodnie z gramatyką saksońską, został uznany za obrazę bóstwa.

Na utrzymanie świątyni każdy mieszkaniec dał monetę. Ponadto na świątynię przeznaczono jedną trzecią łupów wojennych. Również mieszkańcy innych ziem słowiańsko-aryjskich przynosili do Sventovita dary. Na przykład król imieniem Svenon podarował kummirowi złoty puchar. Bogactwa zdobyte w czasie wojny przez osobistą straż kummira

przeznaczone były również dla Sventovita, a bogactwa te, zdaniem Sasa, były znaczne.

Saksoński Grammaticus sugerował, że kult św. Wita pochodzi ze Sventovit. To założenie poparł Shafarik, znawca starożytności słowiańskich. Korzeń „vit” oznacza godność natury ludzkiej. Stąd - rycerz, ornateness (zwycięstwo), ornateness (elokwencja, mądrość). Dlatego Sventovit dosłownie oznacza „zwycięzca światła”, a jeśli weźmiemy pod uwagę, że rdzeń „vit” ma inne znaczenie - tak samo jak sanskryckie viti, oznaczające „światło”, wówczas pojawia się „światło-światła”, które przypomina dobrze znane zwroty „Święty-święty” lub „światło-światło”.

Dietmar z Merseburga, jak już wspomniano, opisał świątynię Radegasta w mieście Retre. W tej świątyni, zgodnie z jego świadectwem, byli uzbrojeni bogowie, naznaczeni tajemniczymi literami. Wśród wszystkich stał główny pomnik Radegasta, którego niemiecki kronikarz bezpośrednio nazywa Swarożiczem. Rytuały związane z kultem Radegasta-Swarożicza niewiele różnią się od tych arkońskich. Przechowywano tu również sztandary wojenne, bogactwa i dary, a także oświetlony wróżbita koń. Podobnie jak Arkończycy, retari w trudnych przypadkach uciekali się do czarów i losowania (od słowa „ogier”), prowadząc oświetlonego konia do kręgu i uważnie obserwując, jak przechodzi przez wbite w ziemię włócznie.

W tamtych czasach krążyły legendy o pięknie i wspaniałości słowiańskich świątyń. O jednym z nich opowiedział nam słynny arabski podróżnik i pisarz X wieku Abul-Hasan Ali ibn Hussein, znany jako Al-Masoudi. W jednej ze swoich prac, zatytułowanej „Złote Łąki”, opisuje słowiańskie budowle sakralne, położone z reguły na wyżynach wśród malowniczej przyrody i odznaczające się niezwykłym pięknem zarówno na zewnątrz, jak i wewnątrz. Zewnętrzne ściany świątyń słowiańsko-aryjskich ozdobiono rzeźbami, a ściany wewnętrzne ozdobiono umiejętnie wykonanymi fioletowymi dywanami. Świątynia zachowała wiele rogów pokrytych rzeźbami, złotymi i srebrnymi naczyniami, misami ofiarnymi, talerzami, nożami, dzwonkami i tak dalej. Opisując świątynie, Al-Masoudi relacjonuje:

„Na ziemiach słowiańskich były budynki przez nich czczone. Między innymi mieli jeden budynek na górze, o której naukowcy napisali, że jest to jedna z najwyższych gór świata. Istnieje opowieść o tej budowli o jakości jej konstrukcji, o umiejscowieniu niejednorodnych kamieni i ich różnych kolorach, o otworach wykonanych w górnej części, o tym, co zostało zbudowane w tych otworach, aby obserwować wschód słońca, o drogich kamieniach i umieszczonych tam znakach. , zanotowane w nim, które wskazują na przyszłe wydarzenia i ostrzegają przed incydentami przed ich realizacją, o dźwiękach słyszanych w górnej jego części oraz o tym, co się pojmuje słysząc te dźwięki ... Mieli inny budynek na górze, otoczony

ramieniem morskim; został zbudowany z czerwonego korala i zielonego szmaragdu. W jego środku znajduje się duża kopuła, pod którą jest bożek, których członkowie są zbudowani z kamieni szlachetnych czterech rodzajów: zielony chryzolit, czerwony yahont, żółty karneol i biały kryształ; a jego głowa jest ze szczerego złota. Naprzeciw niego jest inny bożek w postaci dziewicy, która składa mu ofiary i kadzidło. **"[95]**[I JA. Harkavi „Opowieści pisarzy muzułmańskich o Słowianach i Rosjanach". SPb., 1870.] .

W kręgu słowiańsko-aryjskich bogów światło, słońce, ogień uosabiali jeszcze dwaj Swarożiczowie - Khors i Perun. Związek Peruna ze świetlistym początkiem nie ulega wątpliwości. Świadczy o tym sama nazwa bóstwa, wskazująca na ogień. Rdzeń słowa „molo", „pur" w wielu językach, w tym greckim, litewskim i wielu słowiańskich, oznacza ogień, podczas gdy Platon (427-347 pne) argumentował, że greckie słowo „pur" zostało zapożyczone od Scytów, czyli słowiańsko-aryjscy.

Jeśli chodzi o Khorsa, jego związek z zasadą świetlistości jest oczywisty. Słowiański rdzeń „chór" - „har" oznacza skupienie, krąg, równowagę - stąd taniec okrągły, dwory, dobro, sztandar, charakter, szaman, itp .; w dosłownym sensie „chór" to krąg słońca. Mając to samo znaczenie, rdzeń „chór" przeszedł na inne ludy: w zend (staroperski) „chór" - Słońce; po hebrajsku „kharhas" - blask, blask, „charkhur" - stan zapalny, gorączka; w sanskrycie hri - tworzyć, robić, produkować; w legendach hinduskich Harihara jest bóstwem łączącym cechy Wisznu (Hari) i Śiwy (Hara); w mitologii greckiej Charite są dobroczynnymi boginiami, córkami Heliosa i oceanidami Egli; w legendach ludów mongolskich Hormusta jest najwyższym niebiańskim bóstwem; w kosmologii lamaistycznej Hormust jest głównym wśród 33 tengri,

„Narody słowiańskie zajmują więcej miejsca na ziemi niż w historii ... Pomimo dokonanych przez siebie wyczynów Słowianie nigdy nie byli ludem wojowniczym, poszukiwaczami przygód jak Niemcy ... Wszędzie Słowianie osiedlali się na ziemiach pozostawionych przez inne ludy: kupców, rolników i pasterzy uprawiali ziemię i wykorzystywali ją ... Wzdłuż całego wybrzeża Morza Wschodniego, zaczynając od Lubeki, budowali miasta morskie; Vineta na wyspie Rugia należała do tych miast słowiańskiego Amsterdamu; zawarli sojusz z Prusami, Kurczakami i Lettami, o czym świadczą języki tych ludów ... W Niemczech zajmowali się wydobyciem rudy, umieli topić metal, wlewać go do foremek, gotować miód, sadzić drzewa owocowe i zgodnie z ich charakterem prowadził zabawne, muzyczne życie ".

Johann Gottfried Herder (niemiecki myśliciel, 1744-1803)

„Słowianie noszą piętno głębokiej, szarej starożytności; gorliwie jej strzegą i nie zrywają z przeszłością. Ich język, ich rodzinny styl życia, wiara, zwyczaje i prawa do dziedziczenia mogą posłużyć do badania najgłębszej starożytności ”.

V. Gen (niemiecki bałtycki, badacz)

Rozdział 5.

RODOWÓD SŁOWIAŃSKO-ARYJSKI

Piołun nie rośnie bez korzeni i piołunu.

Rosyjskie przysłowie

Svarog jest Ojcem, a inni bogowie są Jego synami.

I my musimy się Mu podporządkować, tak samo

jak byłeś posłuszny swojemu rodzicowi

ponieważ On jest Ojcem naszego rodzaju

Książka Velesova

Rod - wszyscy bogowie i wszyscy niebiańscy,

Rod - co było i co ma być,

co się urodziło i co się urodzi

Rig Veda (Mandala IV)

Według świadectwa Prokopiusza z Cezarei i Helmolda, najstarsi słowiańscy Aryjczycy wierzyli w jednego Przodka, nazywając Go „Najwyższym”, „Bogiem Niebiańskim”, „Bogiem bogów”. Z Nestora wynika również, że Słowiańsko-Aryjczycy mieli koncepcję istoty wyższej, zwanej głównie Rodem, Przodkiem, i odróżniała Go od innych bóstw wtórnych. Słowianie-

Aryjczycy czcili w nim Ojca Natury i całego Wszechświata, którego wolą rządzi losy Świata, którego opatrzność strzeże wszystkiego. Był czczony jako „Pan nieba”, źródło boskiej mocy i nazywany był Wielkim Bogiem, Starym Bogiem lub Prabogiem. Inni bogowie byli, według wierzeń słowiańsko-aryjskich, istotami wywodzącymi się od Boga Najwyższego, Jego potomstwem, zależnym od Niego, silnymi jego mocą, co więcej, nierówno potężnymi.

Zgodnie z wedyjską proporcjonalnością jednoczesnej jedności i różnicy, w książce Velesa czytamy: „Są też zwiedzeni ludzie, którzy liczą bogów, tym samym dzieląc Svargę. Zostaną odrzuceni przez Roda, ponieważ nie zwrócili uwagi na bogów. Czy Vyshen, Svarog i inni - esencja tłumu? W końcu Bóg jest jeden i wielu. I niech nikt nie rozdziela tłumu i nie mówi, że mamy wielu bogów. "

Wiara Słowian-Aryjczyków, w przeciwieństwie do religii pogańskich - monoteizmu (monoteizmu) i politeizmu (politeizm), to rodobizm. Rodzaj, taki jak rój pszczół, jest jednocześnie jeden i wiele. Rodzaj jest jeden, ale składa się z wielu krewnych. Rodzaj Aryjczyków i Słowian nazywa się RASA. Krewni rasy żyją we wszystkich światach - Pravi, Slavi, Yavi i Navi.

Świat Pravi jest poza czasem i przestrzenią. Rządzić tym siedliskiem wyścigu PRASCHUR. Przodkowie to nasi Przodkowie - Pierwotni Bogowie: Ramha, Inglia i Vyshen. Ra-M-Ha to Wyższa Niepoznawalna Esencja, promieniująca Pierwotnym Życiodajnym Światłem - Ra (stąd: „bunt” - modlitwa do Ra; „piękno” - podobne do Pierwotnego Światła; „pokrzywa” - picie Światła; „radość” - obfitość Światła itd. itp.). Light Ra (Mother Sva) składa się z indywidualnych, samoświetlnych cząstek - zhivatm. Żywatma (żywa cząstka atomowa) jest prawdziwym „ja” każdej żywej istoty. W słowie „Ra-M-Ha” „M” oznacza „być zdolnym”, „moc”, czyli zdolność, siłę, energię; „Ha” - pozytywna siła - energia Yang. Inglia to całkowite doświadczenie samopoznania i samodoskonalenia wszystkich żywych istot. Wszystkie istniejące wszechświaty i wszelkiego rodzaju światy pojawiły się z Inglii. Inglia jest matczyną cechą Ramhy, która zawiera najgłębsze poczucie zasady Yin. Vyshen, łącząc energie Yang i Yin, przejawia w sobie wiele wszechświatów, a następnie je absorbuje, równoważąc, a tym samym zwiększając siłę Ramhy i Inglii. Świat Reguły można osiągnąć tylko w ciele Światła (sattvic).

Świat Slavi jest siedzibą SCHURÓW Rasy, którzy w pełni rozwinęli swoje ciała Divya (dewakoniczne). Dominujący Triglav świata Slavi - Sventovit, składa się ze Svaroga, Dazhbog i Perun. Opisując bóstwa słowiańsko-aryjskie, książka Velesa mówi:

„Stwórzcie chwałę wszystkim Sventovitom:„ Chwała naszej rodzinie! ” I powiedz: "Wszystkie rzeczy stworzone nie mogą wejść w otwarty umysł!" Poczuj to, bo wiesz tylko jak, bo ten wielki sekret jest - tak jak Svarog i Perun są jednocześnie i Sventovit. "

Svarog to obraz Vyshen, odzwierciedlony w tym Wszechświecie. Svarog jest rodzicem pierwszego stworzenia tego Wszechświata - Dazhbog. Dazhbog zrodził wszystkich światłych Bogów tego Wszechświata i jest dla nich, jak również dla ich dzieci, dawcą wszelkich błogosławieństw. Dlatego Jego promieniowanie nazywa się Dazhbog, czyli Bogiem Dającym. Z kolei stworzeni przez niego bogowie zrodzili lud Rasy. Dlatego Da'Aryanie, Ch'Aryjczycy, Svetorussy i Rassen nazywają siebie Svarozhichs - prawnukami Boga Svaroga.

PREZENTAMI Rasy są Bogowie Patroni: Ramhat, Lada i Veles. Ramhat jest Bogiem Niebiańskiego Sądu i Powszechnego Prawa i Porządku („Ra” - Światłość, Świat Duchowy; „m” - być zdolnym, by móc, osiągnąć; „Chata” - Chata, Niebiańska Siedziba). Przypomina potomkom Rasy o sprawiedliwym życiu opartym na Prawach Miłości i Sprawiedliwości, które są zapisane w Niebiańskiej Księdze Praw RITA (Prawa o czystości Ducha i Krwi). Bóg Ramhat jest Wiecznym Strażnikiem tej Księgi. Matka Boża Lada jest Matką większości Światłych Bogów Rasy. Jest Patronką Słowian-Aryjczyków. Lada okazuje szczególną łaskę tym, którzy opierają swoje życie na Prawach Miłości i Sprawiedliwości. Bóg Veles jest Najwyższym Strażnikiem Niebiańskich Bram prowadzących do Duchowych Światów - Niebiańskich Komnat Rasy. Przechodzi przez nie dusze (ciała Divya) tylko tych ludzi

Dziadkami Rasy są Bogowie, Władcy pięciu elementów natury - eteru, ognia, powietrza, wody i ziemi. Eter zawiera: Czas - rządzony przez Chisloboga, Kolyadę i Kupalę; Przeznaczenie - rządzone przez Makosha, z asystentami Dolly-Srechei i Nedolei-Nesrechei; Lely, z asystentami Udrzets i Rozhana; a także Karna, z asystentami Valkyrie i Jelly; Edenie - kontrolowane na poziomie duchowym przez Lada, Odyna i Westę; na energii - Belbog, Kryshen i Tarkh; na fizycznym - Rodomyslom, Spite i Chur. Ogień zawiera: Światło reakcji jądrowych i termojądrowych kontrolowane przez Dazhbog, Yarila i Khors; Światło elektryczne sterowane przez Perun, Indra i Yarovit; Światło utleniania, którym rządzą Agni, Firebog i Semargl. Powietrze jest kontrolowane przez Smoke, Stribog i Hops. Woda jest kontrolowana przez Niy, Diva-Dodola i Vodyany. Ziemią rządzi Matka Wilgotna Ziemia, Ozem i Zmierzch.

OJCAMI klanów słowiańsko-aryjskich są Bogami Strażnikami - Młodszymi Swarożiczami, czyli Słowianami i Aryjczykami, którzy osiągnęli doskonałość w życiu pozagrobowym, lub jak je potocznie nazywają - Bozhychi. Są

również zjednoczeni w Triglavs: Senich-Zhitnich-Venich, Zernich-Ovsenich-Prosich, Studich-Ledich-Lyutich, Ptichich-Zverinich-Milich, Dozhdich-Plodich-Yagodinich, Pchelich-Irestich-Klenich, Ozerich-Vetrich-Solomich, Sołomicz Page-Svendich, Radic-Svietić-Korovic, Krasic-Travic-Steblic, Kindred-Maslenich-Zhivic, Vedic-Listvich Tsvetić, Vodic-Zvezdich-Gromich, Semich-Lipich-Rybich, Berezic-Zelenich-Goric, Stradic-Spasic-Listverzic Myslich-Gostich-Ratich, Strinich-Churich-Ognich.

DUCHY SŁUŻBOWE ludów słowiańsko-aryjskich są bogami domowymi. Najstarszy z Domovików to Master of the Brownie, na czele którego stoją Sennikov, Bannikov, Ovinnikov, Gumnikov, Goreshnikov (mieszkańcy żałoby - strych), Bird, Klunny i Zernovik (którzy przechowują zapasy zboża). Mistrz i Ogrodnik ze swoimi asystentami są posłuszni: jabłonie, hruszewniki, czereśnie, śliwowniki, jagody, zielarze, wyszezy, wyszyki i weszki (Weszki, wielkości pszczoły, mieszkają w ścianach domu; i Vyashata, wielkości palmy, w ogrodzie i ogrodzie warzywnym). Podporządkowani Mistrzowi i Ogrodnikowi z ich drużyną: Skits, Groch, Ogórecznik, Ziemniaki, Kukurydza, Melony, Arbuzy, Cybulniki, Buraki, Koper i podobne alkohole usługowe.

Wszystkie małe domki są wesołymi bogami, mają „dziecięcą duszę”. Nie pamiętają zła, a jeśli ktoś ich nawet obraża, długo się nie denerwują. Zwłaszcza jeśli otrzymałeś „strava” - ofiarę dla domowych bogów.

Mądrość wedyjska, analizując trójjedyną strukturę wszechświata, wyjaśnia, że Reguła jest Prawdą, która stwarza istnienie, ale sama w niej nie uczestniczy. Rzeczywistość jest tworzona przez Regułę i zmienia się pod jej wpływem, ponieważ istota Najwyższego jest w Regule, ale nie w Rzeczywistości. Nav to ta sama Rzeczywistość, tylko poza regułą twórczą. Rzeczywistość płynie zgodnie z Regułą, ale oddzielona od niej staje się Navu. Rzeczywistość związana z Regułą jest Żywa, ale jak tylko Reguła ją opuszcza lub sama Rzeczywistość jest oddzielona od Reguły, staje się Navu. Nav znajduje się poza Alive, dlatego nazywa się go nieumarłymi, ponieważ jest pozbawiony źródła życia - Reguły. Dlatego słowiańsko-Aryjczycy uważają, że celem ich ziemskiego życia jest zjednoczenie objawienia z regułą -

„Aby nasze życie połączyło się z naszymi przodkami w jedną Prawdę”,

i twierdzą, że:

„Sprawiedliwy mąż to nie ten, który zapewnia, że chce być RÓWNYM, ale ten, którego słowa i czyny są zbieżne”; „Rządy są z nami i nie baliśmy się Navi, ponieważ Navi nie ma nad nami żadnej władzy”.

The Book of Light (Haratya First) mówi:

„Kiedyś, a raczej, kiedy nie było czasów, nie było Światów i Rzeczywistości, które postrzegaliśmy przez ludzi, był, bez inkarnacji, tylko Wielki Ra-M-Ha. Zamanifestował się w Nowej Rzeczywistości iz percepcji Nowej Nieskończonej Nieskończoności został oświetlony przez Wielkie Światło Radości. A potem Nieskończona Nowa Wieczność pojawiła się w Nowej Rzeczywistości, narodziła się i zamanifestowała się nieskończona liczba jej przejawów. "

Słowiańscy Aryjczycy od czasów starożytnych wiedzieli, że człowiek żyje w Apokalipsie - w świecie percepcji pięciu zmysłów: wzroku, słuchu, węchu, dotyku i smaku. Po śmierci człowieka, jeśli naruszył uniwersalne prawa bytu, jego ciała subtelne (Zharrie i Navier), obciążone karmicznymi konsekwencjami (ładunkiem duszy), schodzą w podczerwieni widmo życia - świat Navi, czyli w czyśćcu. Jeśli człowiek żyje w prawy sposób, jego subtelne ciała podnoszą się do spektrum ultrafioletu - świata Chwały. Kiedy konsekwencja karmiczna się kończy, ciała subtelne wracają do świata objawienia i ponownie tworzą dla siebie ludzkie ciało, a taki cykl narodzin i śmierci ma miejsce tak długo, jak długo**[96]**[Żywy - indywidualna, samoświecąca, niepodzielna cząstka Ramhy, dorównująca Mu jakością, ale nie mocą - naszym prawdziwym „ja", które jest źródłem życia każdego stworzenia.] Wszystkie podstawowe skłonności emanujące z jej skorupy, składającej się z materii przyczynowej, zwane „ egghore "lub„ aggoy ". Następnie następuje transformacja wszystkich żywych ciał - zamieniają się one w światło i tworzą z siebie gwiazdę z układem planetarnym. W Rosji wciąż mówią, że każdy ma swoją najlepszą godzinę, że gwiazda jest okiem Boga. Książka Velesa mówi, że „dusze przodków świecą dla nas z Iriyi". Jest też znak: jeśli gwiazda zgaśnie, ktoś umarł.

W toku dalszego rozwoju Zhiva tworzy świetliste jądro, z którego rozwija się galaktyka, następnie jądro metagalaktyki - ognisko Uniwersalnego Jajka, by ostatecznie stać się Najwyższym, Pierwotnym, Wszechtworzącym i Wszechprzenikającym (Brahmozhgyoti).

Jezus Chrystus nauczał o Brahmozgöti w następujący sposób: „Na początku było światło, a światło było u Boga, a światłość była Bogiem. Na początku był u Boga. Wszystko przez Niego zaczęło istnieć, a bez Niego nic się nie zaczęło, co się zaczęło. W Nim było życie (zhivatma), a życie było światłością ludzi. A światłość świeci w ciemności, a ciemność jej nie ogarnęła. "

To samo jest powiedziane w książce Velesa: „A Matka Sva (Światło - Brahmozhgyoti) bije skrzydłami i śpiewa pieśń bitewną, a ten ptak nie jest samym słońcem, ale wszystko się od niej zaczęło".

Ewangelia Jana (1,6-8) mówi o Janie Chrzcicielu, który poświęcił się Jezusowi Chrystusowi, czyli ochrzcił go:

„Był człowiek posłany przez Boga; jego imię to John. Przyszedł po świadectwo, aby świadczyć o Światłości, aby wszyscy przez niego uwierzyli. On nie był Światłością, ale został wysłany, aby świadczyć o Światłości. "

Mając na myśli trójcę Wszechmogącego - Triglav (Trimurti, Three One) z wizerunkiem trójzębu, słowiańscy arianie umieścili ten znak na sprzęcie domowym, monetach, pieczęciach i oznaczyli nimi swoje litery. Powszechnie używali tego obrazu trójcy w legendach - na przykład w koncepcji „trzy dziewiąte królestwo - stan trzech dziesiątych”. Trójząb był także znakiem książąt Rosji - na przykład księcia Kyya, którego dynastia trwała od IV do IX wieku. OGŁOSZENIE za książąt Askold i Dir z Kijowa. Według Yu.P. Mirolyubov:

„Trójząb jest naszym Znakiem, więzienie wciąż pochodzi od Przodków i cara Svaroga”**[97]**[Tak. Mirolyubov "Folklor słowiańsko-rosyjski". Monachium, 1984 r .] .

Znak Svarog Trezub (Triglav) Russ był używany od czasów starożytnych: na przykład był to znak Ruskolanów, a czasem Alanów i, jak zauważa Mirolyubov,

„Nawet w czasach naszego dzieciństwa ten Znak był na naszych koniach, krowach, owcach i świniach”.

W Stetinie Triglav został uznany za najwyższego władcę, który rządził trzema regionami świata, w tym niebem. Według Kotlyarovsky'ego podobnym zjawiskiem jest potrójny sojusz bogów Prusów, czyli „Tribog” romowskiej świątyni.**[98]**[Skaz. o Rev.61.] . Idea Trójcy i jednoczesna jedność Trójcy Najwyższej znajduje odzwierciedlenie w starej litewskiej pieśni:

„Perkun - ojciec miał dziewięciu synów: trzech bicie, trzech grzmotów, trzech błyszczących”**[99]**[Religia Schroeder L. Arische. Lpz., 1923. Bd. 1, s.553.] .

Svarog (wśród Czechowów, Słowaków i Ukraińców - Rarog, ognisty duch) - „starszy bóg Boskiej Rodziny”; on - „źródło dla całej rodziny”, dziadek bogów - mówi książka Velesov. Wszechmiłosierny i jednocześnie groźny bóg Svarog czeka na ludzi w Niebiańskiej Iriji, czyli Svarga (w sanskrycie - w Svarga-loka, a według księgi Velesa - w Jasunie, czyli Jasnym Świecie Światła).

Esej z baśni starosłowiańskich głosi: „Byt najbliższy Bogu jest światłem”**[sto]**[Cm. Dekret. op. Lwów, 1860.] ; w bizantyjskiej "Kronice" Jana Malali (491-578), zawartej w Kronice Ipatiewa pod 1114 r., jest napisane: "Svarog jest Ojcem Światła", Jego syn "Dazhbog - jeże nazywają Słońcem, ... czczony w Rosji pod imieniem Dazhbog, Khors lub Słońce ”. Według Wed, Słońce-Swarożicz jest w sanskrycie nazywane „Svar”, „Suar”.

Nestor, inni rosyjscy i zagraniczni kronikarze, w tym Dietmar z Merseburga, Adam z Bremy, Helmold, wskazują, że słowiańsko-Aryjczycy czcili Światłość, oddając cześć Ogniu i Słońcu.

Ze Słońcem, Światłem, Ogniem, a przede wszystkim z Khorami, o których mowa w „Lay of Igor's Host”, a także Yarilo kojarzy się wiele innych słowiańskich bóstw. Kult Słońca jest wyraźnie widoczny w Świecie: książę Igor, jego brat Wsiewołod Trubczewski, ich bratanek Światosław Olgowicz Rylski i syn Igora Władimir Putiwlski, czyli całe „gniazdo Olgowo”, nazywane są dziećmi Słońca.

Oczywiście ogień nie jest jedynym elementem natury, który szanowali nasi przodkowie. Czcili ziemię, nazywając ją Matką, wodę, powietrze i eter. Niemniej jednak preferowano bóstwa Światła-Ognia, uosabiające świetlistą moc w sensie duchowym i materialnym: Sventovit, Svarog, Perun, Dazhbog, Yarila, Khors i ich towarzysze.

Z zapisów Helmolda (XII w.) I innych ówczesnych kronikarzy wiadomo, że Polyane, Stodorane i Rana czcili Słońce pod imionami Yarovit, Ranovit i Porevita, a świątynie poświęcono Bogu Triglavowi w Stetinie i Wolinie oraz Sventovit w Arkonie. Mówią też, że Swarożicz był głównym bogiem Rusi, a Radegast był Dalechan; że Prove (Perun) był czczony przez Słowian mieszkających w Vagrii. Wszyscy ci Bogowie różniły się imionami, ale byli reprodukcją tego samego Najwyższego Boga Światła - Svaroga. Kronika Ipatiewa bezpośrednio stwierdza: „Car Słońca jest synem Swarogowa, nadal jest Dazhbog”. Dlatego Słońce, czyli Dazhbog, jest synem Svaroga. Svarog jest ojcem Ognia i Słońca, a Słońce, czyli Svarozhich, jest dzieckiem Światła; dlatego Słowianie połabscy czcili Swaroga pod imieniem Sventovit. Imię Dazhbog, Dazh lub Dazh-God było rozumiane przez naszych przodków jako DaiBog, dobroczyńca Boga.

Rodzina słowiańsko-aryjska nazywana jest częścią Inglii - Uniwersalnym Jajkiem. Rodzaj daje początek pierwszej istocie w tym jaju - Svarogowi, który staje się Ojcem i Matką wszystkich stworzeń naszego Wszechświata. W książce Velesa Rod pojawia się w dwóch bytach: jako Bóg Wszechświata i jako Bóg-przodek, Przodek.

„Pieśni ptaka Gamayun”, zwanego w Indiach Garuda, również w pełni odpowiadają naukom Wed, zapisanym na ziemiach dzisiejszych Indii około 5 tysięcy lat temu:

„Przed narodzinami białego światła świat był spowity ciemnością (tj. Oceanem Przyczyn. Przyp. Red.). Tylko Rod, nasz Przodek, był w ciemności. Rod - Wiosna Wszechświata, Ojciec Bogów.

Początkowo różdżka była zamknięta w jajku, był nie kiełkującym nasieniem (Paramatma), był nieotwartym pączkiem (oznaczonym w tradycji indyjskiej przez lotos). Ale koniec dobiegł końca, Rod urodziła Miłość - matkę Lada. Rod urodził niebiańskiego Svaroga i tchnął w niego jego potężnego ducha. Dał mu cztery głowy (indyjskie Wedy mówią również, że Brahma z naszego Uniwersalnego Jajka ma cztery głowy), aby nic nie mogło się przed nim ukryć, aby mógł dostrzec wszystko w niebiańskich miejscach.

Svarog zaczął torować drogę Słońcu (Surye) wzdłuż sklepienia błękitnego nieba („nie-demon” oznacza świat, przestrzeń, w której nie ma demonów - demonów; „no-bo” oznacza, że nie jest to jeszcze sam Najwyższy Bóg, ale świat bogów), więc konie dni (rydwan Suryi) pędziły po niebie, po poranku, aby dzień wybuchł, a aby zastąpić dzień - nadeszła noc ...

Svarog wziął garść ziemi i zaczął się kruszyć w LADONIE. - Ocieplenie, Czerwone Słońce (Słońce jest męską, niezamanifestowaną, pozytywną siłą kreacji - Yang), oświetlenie, jasny miesiąc (Księżyc to kobieca, napędzająca, negatywna siła - Yin), wy, gwałtowne wiatry (Eter to siła rozprowadzania jedności czyli równowaga) - cios! Z wilgotnej ziemi wyrzeźbimy matkę Ziemię, matkę-pielęgniarkę. Pomóż nam Rod! Lada, pomóż!

Więc Svarog stworzył Matkę Ziemię. Założył w nim trzy podziemne podziemia (światy demoniczne - lokas, czyli czyściec) - trzy podziemne, piekielne (od słowa „piekło”) królestwa.

Aby Ziemia nie weszła ponownie do morza, Rod urodziła pod jej potężną Yushą (w indyjskich legendach Szesza jest wielogłowym wężem, uosabiającym siły Najwyższego - Shakti; ile głów ma Shesha - a jest ich niezliczona ilość - jest tak wiele rodzajów mocy dla Shakti) - węża cudowny, potężny. Trudno mu było zachować Matkę Ziemię przez lata i wieki.

Tak narodziła się Matka Serowej Ziemi. Więc spoczęła na wężu. Jeśli Yusha the Serpent się poruszy, Matka Serowej Ziemi obróci się (na swojej orbicie) ”.

Pisma wedyjskie podają chronologię od początku istnienia naszego Układu Słonecznego. Zjawiska stworzenia, życia i zniszczenia wszechświata z tym związane opierają się na obliczeniach astrologów dotyczących przejścia Słońca wokół centrum galaktyki i natchnionych przez Boga objawieniach duchów. Zwróćmy się do Bhagavad-gity (rozdział 8) i do trzeciego Canto Śrimad-Bhagavatam (część I). Według ziemskich obliczeń, 1000 epok razem wziętych odpowiada jednemu dniu Brahmy (Dazhbog). A jego noc trwa równie długo. Na początku dnia Brahmy wszystkie żywe istoty manifestują się z niezamanifestowanego stanu, a potem, gdy zapada noc, ponownie znikają w niezamanifestowaniu. Jedna era (Mahayuga) obejmuje cztery yugi o łącznej długości 12 000 lat bogów (czyli tych, którzy żyją w świecie Slavi w ciele Divya): jeden rok bogów równa się 360 latom ludzi. Satya Yuga trwa 4800 lat, Treta Yuga 3600 lat, Dvapara Yuga ma 2400 lat, a Kali Yuga, w której żyjemy, to 1200 lat bogów. W każdej kolejnej yudze, począwszy od Satyi (kiedy nastąpił złoty wiek ludzkości), wpływ duchowości stopniowo słabł o jedną czwartą i odpowiednio wzrastał ateizm. Okresy przejściowe, które poprzedzają i kończą każdą yugę, trwają przez kilkaset lat bogów i nazywane są połączeniami dwóch yug. Czas trwania przejść yugi jest równy jednej dziesiątej. Sandhja to poprzedni okres, a sandhjamsa to ostatni. Wszystkie te przedziały czasowe można przedstawić w poniższej tabeli: które poprzedzają i dopełniają każdą yugę, trwają przez kilkaset lat bogów i nazywane są połączeniami dwóch yug. Czas trwania przejść yugi jest równy jednej dziesiątej. Sandhja to poprzedni okres, a sandhjamsa to ostatni. Wszystkie te przedziały czasowe można przedstawić w poniższej tabeli: które poprzedzają i dopełniają każdą yugę, trwają przez kilkaset lat bogów i nazywane są połączeniami dwóch yug. Czas trwania przejść yugi jest równy jednej dziesiątej. Sandhja to poprzedni okres, a sandhjamsa to ostatni. Wszystkie te przedziały czasowe można przedstawić w poniższej tabeli:

1	Сандхья	400	
	Сатья-юга	4000	
	Сандхьямса	400	4800
2	Сандхья	300	
	Трета-юга	3000	
	Сандхьямса	300	3600
3	Сандхья	200	
	Двапара-юга	2000	
	Сандхьямса	200	2400
4	Сандхья	100	
	Кали-юга	1000	
	Сандхьямса	100	1200
			12000

Что, будучи выражено в земных годах, равно:

4800	×	360	=	1728000
3600	×	360	=	1296000
2400	×	360	=	864000
1200	×	360	=	432000
			Итого:	4320000

Dzień Brahmy trwa tysiąc mahajug 4 320 000 x 1 000 = 4 320 000 000 lat. I tyle samo długości jego nocy. Tak więc dzień Brahmy równy jest 8 640 000 000 lat. Kiedy zapada noc, następuje częściowe zniszczenie układu słonecznego i życia w nim. Rok Brahmy to 3110400000000 lat, a on żyje 100 takich lat, dlatego nasz Układ Słoneczny istnieje od 311040000000000 lat. Potem jest całkowicie zniszczony. W dniu Brahmy rodzi się 14 Manu, przodków ludzkości, których długość życia wynosi 305 300 000 lat. Każdy Manu rządzi 71 Mahayuga, tj. 4 320 000 x 71 = 306 720 000 lat. 306 720 000 - 305 300 000 = 1 420 000 lat: ta pozostała część przypada na okres przejściowy od jednego Manu do drugiego. W tym czasie dochodzi również do częściowego zniszczenia, choć na mniejszą skalę.

Zgodnie z chronologią wedyjską, dzisiaj jest druga parardha życia Brahmy, czyli 18001 dni Varaha Kalpy: VII Vamana - Vaivasvatu Manu - 5102 ludzkie lata od początku Kali-yugi 28-go Mahajugi.

Parardha to połowa życia Brahmy. Kalpa to dzień lub dzień. W tym dniu, podczas stworzenia świata, Osoba Boga zamanifestowała się w postaci dzika Varaha. Teraz minęło 50 lat i trwa pierwszy dzień życia po tej pamiętnej dacie. Obecny Manu jest siódmy, uważany jest za syna Słońca - Vivasvana, a jego własne imię to Vamana. Kali-yuga rozpoczęła się natychmiast po odejściu Kryszny, a miało to miejsce 18 lutego 3102 rpne.

```
    4320000 – продолжительность одной Махаюги
×         28
-----------
  120960000
     432000 – продолжительность Кали-юги
-----------
  120528000
       5102
-----------
  120533102 – столько лет прожил 7-й Ману
+
 1840320000 – общая продолжительность жизни
-----------                        шести Ману
 1960853102
```

Tak więc nasz Układ Słoneczny istnieje od około 1 miliarda 960 milionów lat i, w przeciwieństwie do współczesnych danych naukowych, jest znacznie młodszy.

Słowiański kalendarz słoneczny opiera się na astronomicznych obliczeniach znaków zodiaku, a nie konstelacji, ponieważ zmiana pór roku i różnice w zjawiskach naturalnych opierają się na ruchu Ziemi wokół Słońca i jej wysokości nad horyzontem. Różnica między faktyczną lokalizacją znanych 12 konstelacji a odpowiadającymi im znakami kręgu gwiazd (zodiaku) tłumaczy się precesją równonocy. Pojęcie to, często w skrócie określane jako „precesja”, odnosi się do stopniowego przemieszczania się wiosennej równonocy, czyli pierwszego stopnia Barana, w wyniku obrotu bieguna równikowego względem bieguna ekliptyki. W tym czasie znaki zodiaku przesuwają się względem konstelacji w tempie około 50 sekund na rok.

Równolegle ze słońcem używany jest również kalendarz księżycowy, który jest bardziej związany z ludzką działalnością rolniczą. Jego początek - w roku słonecznym - przypada na nowiu, kiedy księżyc jest w połączeniu ze słońcem. Na różnych ziemiach, zgodnie z naturalną szerokością i długością geograficzną, czas jest inny. Takich miesięcy księżycowych w roku jest 13

(trzynasty miesiąc księżycowy składa się z pozostałych dni kalendarza słonecznego). W przeciwieństwie do roku słonecznego rok księżycowy zaczyna się za każdym razem o innej godzinie. Wynika to z własnego kręgu obiegu Księżyca wokół Ziemi.

Созвездие		Продолжительность пребывания солнца
название	обозначение	
Овен	♈	18 апреля – 14 мая
Телец	♉	14 мая – 21 июня
Близнецы	♊	21 июня – 20 июля
Рак	♋	20 июля – 11 августа
Лев	♌	11 августа – 17 сентября
Дева	♍	17 сентября – 31 октября
Весы	♎	31 октября – 22 ноября
Скорпион	♏	22 ноября – 30 ноября
Змееносец		30 ноября – 18 декабря
Стрелец	♐	18 декабря – 19 января
Козерог	♑	19 января – 16 февраля
Водолей	♒	16 февраля – 12 марта
Рыбы	♓	12 марта – 18 апреля

Obecnie, według danych astronomicznych, Słońce poruszając się po ekliptyce mija konstelacje Kręgu Gwiezdnego w różnym czasie.

Kalendarz słoneczny stał się podstawą pracy i świąt słowiańskich Aryjczyków, porównując ich życie z naturalnymi przejawami Praw Najwyższego. Koło (koło) świąt słowiańsko-aryjskich to 4 kluczowe święta związane z punktami równonocy i przesilenia oraz 8 pośrednich, kiedy Słońce wchodzi w nowy Znak. Reszta wakacji naszych przodków była również związana z czytaniem z gwiazd.

Główne daty kalendarzowe i święta Słowian-Aryjczyków:

I BEREZENYA (początek miesiąca - 21 marca). Początek nowego roku w przyrodzie. Miesiąc, w którym budzą się brzozy (obraz Rosji). Dedykowany bogu Beloyar lub Yarila, Yar. Grecy nazywali go Ares, Rzymianie - Marsem. Słońce wkracza w I stopień Znaku Barana, którym rządzi Mars. To

jest dzień wiosennej równonocy. Od tego dnia noc maleje, a dzień rośnie. Siła zimy się skończyła.

Zhive, Dazhbog, Svarog przynoszą tego dnia prezenty - proso, mleko, masło. Zaczyna się Maslenitsa. Każdy dzień ma swoje imię i rytualne czynności. 24 marca - starożytna Maslenitsa, gdzie piecze się naleśniki, ciasta, gotuje się miód i galaretkę owsianą.

I KWIATY (początek miesiąca - 21 kwietnia). W Księdze Velesa Lada nazywana jest boginią tego miesiąca, Grecy nazywali ją Afrodytą. Słońce wkracza do 1 stopnia Znaku Byka, którym rządzi Wenus. Oto czasy Rod: Radonitsa (Rodunitsa), Radogosch. Uroczystość rozpoczyna się wieczorem 20 kwietnia. Tego dnia Słońce zaczyna już wkraczać do Byka wieczorem, a jego ustawienie otwiera się. Wszystkie rodziny oddają cześć swoim przodkom i przynoszą im pamiątkowe upominki: kaszę jaglaną, ciasta, ciastka, jajka (uosabiające Uniwersalne Jajko, w którym umieszczono Progenitor Rod), pomalowane wzorzystymi znakami. W świątyniach wedyjskich Rod jest gloryfikowany, czczona jest jego moc, która podtrzymuje wszechświat, aby powodzie rzek nie zamieniły się w nową powszechną powódź. Obchody trwają kilka dni. Zapalają się zapalone światła; odbywają się listy, na których żołnierze pokazują swoje sztuki walki;

I ZIOŁO (początek miesiąca - 22 maja). W miesiącu przebudzenia Ziemi Słońce wkracza w I stopień Znaku Bliźniąt, którym rządzi Merkury. Ten dzień jest poświęcony Yarili. To święto mężczyzn z błogosławieństwem wody; przeprowadzić rytuał przejścia dla chłopców. 21-25 maja - „Zielone Święta Bożego Narodzenia”: dni Rodziny.

I KRESENIA (początek miesiąca - 22 czerwca). Przesilenie letnie. Słońce wkracza w Znak Raka. To najdłuższy dzień i najkrótsza noc w roku. W dzień Kupały kończy się wiosna i zaczyna się lato. To miesiąc przesilenia letniego: „Kres” - przesilenie. Święta Kupały trwają od 20 do 25 czerwca włącznie. Po tych dniach dzień maleje, a noc wydłuża się. Główny sakrament święta Kupały rozpoczyna się w nocy z 21 na 22 czerwca. W ciągu dnia dziewczyny zbierają kwiaty i splatają wieńce, przechowują amulety (piołun, dziurawiec, pokrzywy itp.) Dla wszystkich uczestników. W noc Kupały z 24 na 25 czerwca odbywa się cześć wszystkich żywiołów przyrody, wokół ogniska odbywają się okrągłe tańce, śpiewane są pieśni, organizowane są zabawy i hańby (czyli spektakularne zabawy - rytuały odbywające się o świcie). Skacząc nad ogniem i tańcząc na węglach, dokonuje się ognistego oczyszczenia. Do rana szukają i zbierają lecznicze i magiczne zioła: oman, Czarnobyl, dziurawiec, korzeń Velesov, triputnik, zięba, tirlich, trawka obezwładniająca, trawa łzawiąca itp. Śmiałkowie szukają koloru paproci. Kąpiele i ablucje wykonuje się w rzekach i jeziorach, oczyszcza się je modlitwą:

„Modliliśmy się o czystość naszej duszy i ciała, ponieważ tę ablucję ustanowił dla nas bóg Svarog, a Kupaleci nam to wskazali. I nie odważyliśmy się tego zaniedbać i obmyliśmy nasze ciała i ducha w czystej, żywej wodzie. "

(Książka Velesov).

O świcie 25 czerwca kończy się święto Kupały, zaczynają wychwalać innych bogów.

I WORM (początek miesiąca - 24 lipca). Słońce wkracza w Znak Lwa, jego własną siedzibę. Środek lata. Lato jest czerwone, dlatego miesiąc nazywany jest robakiem (czyli czerwonym). Dedykowany Yarili i Perun - bogom Niebiańskiego Ognia.

I SERPENYA (początek miesiąca - 24 sierpnia). Słońce wkracza w Znak Panny rządzony przez Prozerpinę, związany z kręgiem pór roku i wzrostem zbóż. Ostatni miesiąc lata. Miesiąc zbiorów, stąd jego nazwa. Patronuje w tym miesiącu Makosh. W Serpen odbywają się ceremonie ochronne na dobre zbiory nie tylko w tym, ale także w przyszłym roku. Do świątyń przynoszą prezenty dla Mokos - najlepsze owoce z pól, sadów i ogródków warzywnych.

I VELESENYA (początek miesiąca - 24 września). Jest poświęcony bogu Velesowi, stąd nazwa. Słońce wkracza w Znak Wagi. Równonoc jesienna, święto Nowego Roku. Pożegnanie lata i spotkanie jesieni obchodzone jest od 21-22 września do 24-25 września. W tej chwili dzień i noc są równe, po czym ciemność dnia zaczyna się nasilać.

1 PIERSI (początek miesiąca - 24 października). Słońce wkracza w Znak Skorpiona. Nazwa miesiąca pochodzi od konstelacji Skrzynia (Plejady). Na początku naszej ery wypadł na granicy znaków Wagi i Skorpiona. Dlatego miesiąc jest poświęcony Kapitanowi Bestii.

I OVSENYA (początek miesiąca - 23 listopada). Ostatni miesiąc jesieni, wigilia zimy. Słońce wkracza w Znak Strzelca, którym rządzi Jowisz. Dedykowany dla Kitovras, rosyjskiego Polkana (centaur). Miesiąc został nazwany na cześć Ovsena, co otwiera drogę do zimy.

I STUDENT (początek miesiąca - 23 grudnia). Słońce wkracza w Znak Koziorożca. Miesiąc poświęcony jest dachowi i bestii indrik (koziorożec). Przesilenie zimowe przypada na 21-22 grudnia i jest najdłuższą nocą i najkrótszym dniem. Obchodzony jest świąteczny dach (Kolyada), który miał miejsce ponad 5 tysięcy lat temu. Wszyscy chwalą Krysznię, Svaroga, Khorsa, Ładę i Dazhbog; organizowane są gry,

piosenki, konkursy, wróżby i modlitwy. Na Kolyadzie piecze się ciasta, bochenki, uroczyste ciastka, przygotowuje się napar i surya. Od tego dnia godziny dzienne zaczynają się wydłużać, a noc - maleć.

1. LUTENYA lub Prosintsa (początek miesiąca 21 stycznia), bo „zabłysnąć" to odrodzenie Słońca. - Słońce jest zawarte w Znaku Wodnika, który kontroluje Rosję. Środek zimy. Miesiąc poświęcony jest bogu Konowi. Pierwsze Prosinets obchodzone jest lampką wodną. Tego dnia w świątyniach wedyjskich wychwalają Niebiańskiego Swargę i bogów przodków.

Niebiańska Surya, wylana tego dnia na ziemię, uzdrawia wszystkie wody, więc wierzący kąpią się w oświetlonych wodach.

SECHEN (początek miesiąca - 20 lutego). Słońce wkracza w Znak Ryb. Ten miesiąc jest poświęcony Rodowi, który kiedyś zmienił się w rybę, aby uratować świat przed powodzią.

Znaczenie narodowego egregora w losach człowieka zostało jasno opisane przez Yu.P. Mirolyubov:

„Musieliśmy kiedyś usłyszeć, jak Wędrowiec powiedział wieśniaczce:„ I każdy oddech chwali Wszechmogącego! Jest w niebie i na ziemi i co minutę i sekundę nalewa kielich swojego czasu. Płynie jak woda i nie ma go. Druga, którą przeżyliśmy, zniknęła, a już kolejna sekunda, w której żyjemy, a po niej trzecia, że będziemy żyć. A między nimi jakby falujący film, jak woda z góry, a wszystko to biegnie do przodu i do przodu, więc kiedy teraźniejszość jest z nami, ten film wodny jest trochę przed, w przyszłości, widzisz to, ale nie możesz go dosięgnąć ręką! A ty żyjesz, widzisz ją, wiesz, ale nie możesz dotknąć ... Tak, wybacz mi, dziecko pokornych, że mówię o tym, ale za tym samym filmem (tj. W innej czasoprzestrzeni - przyp. Autora) - Raj Boży! .. Tutaj wszyscy żyjemy, a dusza - Woda Żyjąca chce! Ma mało chleba, mało dobrobytu, wciąż potrzebuje Drzewa Raju, żeby sama je zobaczyła. Ona jest wędrowcem po ziemi, jak ja, grzesznica, wędruje wzdychając po ziemi, patrzy oczami na kwiaty, zieleń, a ona potrzebuje innych kwiatów, innej zieleni. A Drzewo Raju jest nimi pokryte i kwitnie jaśniej niż róża, lepiej niż goździk, a jego duch jest taki, że przypomina najlepszy świat. Święci święci chodzą, palą pod tym Drzewem, wdychają jego aromat, który zabija rozkład, i radują się Wszechmocnym! My, żyjący ludzie, myślimy o tym, co ziemskie, a zapominamy o tym, co niebieskie. Ale nadejdzie godzina i dusza zostanie wyzwolona i zażąda swojej własnej. Daj jej Drzewo Raju, aby ujrzała! .. I Drzewo Raju zakwita w Raju, a do każdej gałęzi przylega zielony liść, a nie liść, ale męża Bożego, a jest ich wielu na Drzewie, a więc całe Drzewo jest Ludzkie. Cóż, człowiek żyje, no cóż, ale jest połączony ze wszystkimi, to

znaczy przez Drzewo, a wszystko to ludzie, którzy żyli razem, a Drzewo również wypuszcza korzenie z gałęzi i idą, korzenie (filary aharat), poprzez film czasu, są dokładnie nitką galaretowatego mięsa, a po drugiej stronie - przywiązana jest żywa osoba. Chodzi i prowadzi, a wszystko jest przywiązane do Drzewa Raju. A kto odetnie korzeń, oznacza, że był zaangażowany w złe uczynki, Bóg nie wprowadzi go do Drzewa. Dlatego będzie dręczone w innym miejscu, w piekle ... I to drzewo rośnie na samym skraju raju, na nim niewidzialne ptaki, Siriny ze skrzydłami anioła, twarze jak ludzie, siadają, latają, ćwierkają, a ludzkimi słowami mówią: „Morze życia dla ty odszedłeś! Raduj się Wszechmocnym! I będzie jeszcze coś na świecie, Bóg weźmie do siebie połowę Rosji i wtedy wszystko się skończy. I będzie wielka obrzydliwość na ziemi, oszustwo, rabunek, morderstwo, znużenie nad ludźmi, ale nawet tutaj Bóg nie pozwoli zginąć każdemu, uratuje Matkę Rosję przed roztropnością śmiertelnika. Raduj się Wszechmocnym! Drzewa raju są uczestnikami, i tam jest twoje miejsce, jakbyś opiekował się wędrowcem, znasz Boga, a Bóg da ci dobre plony, da ci dzieci do wychowania w duchu Bożym, a ty sam pójdziesz do Boga jako czysta śmierć, a tam zobaczysz Drzewo Raju (narodowy egregor - Rod), patrz , na nim są wszyscy nasi przodkowie, ojcowie i bracia, a każdy liść to zmarły krewny, pamiętajcie o nim. Dopóki żyjesz na świecie, módl się, mój drogi, częściej do Boga. W przeciwnym razie nadejdą czasy, gdy zostaną uwięzieni w więzieniu na jednej modlitwie. Teraz mija czas, że im więcej się modlimy, tym lepiej. Niegodziwi ludzie będą nami rządzić i Bóg zna czas. I trzyma wszystko w swoich rękach, czas i ludzi, i tak długo, jak trzyma, jest dobrze, ale jeśli puści, przyjdzie na nas zniszczenie. Uwierz, moja droga, że mówię prawdę. Starszy Pachomius miał wizję na pustyni: szedł w nocy i nie było żadnego światła, a dookoła słychać było wołanie o pomoc, jęcząc jak w piekle, i gdzie i gdzie iść, nikt nie wie. Chodzenie, trzymanie się ścian, wszystko do przodu, a dookoła krzyki, jęki, nieludzkie znęcanie się, krzyki śmierci. I modlił się w duchu, prosząc Boga, aby go wyprowadził, i czuje, jak chwyciła go ręka, i słyszy grzmot, mówiący ludzkim słowem: „Pójdź za mną!”. I poszedł, porwany niewidzialną ręką, a tam światło z przodu ukazało się, zaświtało, wyszli i znaleźli się dokładnie w lochu, skąd nie było ani wyjścia, ani wyjścia. Wyszliśmy, przed zielone stepy, kwitną kwiaty, skowronki śpiewają, spokojnie. I widzi Anioła Bożego idącego po jego prawej stronie. To on go wyprowadził. A wszystko przed nami jest spokojne, błogosławione, nie słychać już krzyków. Starszy Pakhomius pyta: „Skąd się wzięły te krzyki?” Anioł Boży odpowiedział mu: „I te krzyki nadal będą, i cała Rosja będzie krzyczeć, a zbawienie nie nadejdzie skądkolwiek. A ty, starszy Pakhomiy, na obraz swojej zrishy, jak nadejdzie zbawienie Rosji ”. A starszy widzi dalej, że wiele osób już idzie, pozornie niewidocznie, a wszyscy są w białych ubraniach, aw ich rękach są zapalone świece, a wiatr nie może ich zgasić. I wszyscy śpiewają: „Chwała Bogu, Chwała Świętemu, Chwała Wielkiemu! Alleluja!" Idą jak Wielkanoc. I niosą w rękach wiele kwiatów. W ten sposób Bóg nie pozwoli zniknąć Rosji! ... ”I

to wszystko, droga Matko, będzie za nasze grzechy! Rosja nadal żyje spokojnie, ale nadejdzie święto Boże, ludzie tarzają się w rowach, walczą, przysięgają, dzieci są kuszone. Czy takie życie będzie dobre? Starsi już są niegrzeczni, rodzice nie są posłuszni, święci nie są czczeni. Słuchaj, twoja wioska jest tak bogata, że nadal ją masz, ale są chciwi, nie dają schronienia obcej osobie. Na koniec, gdzie są ogródki warzywne, wyszedłem na podwórko, więc właściciel podniósł na mnie bat: „Idź, krzycząc, z podwórka, po co przyszedłeś?” A co ja mu zrobiłem? I taki jaki jesteś chciał rozmawiać o Bogu. Wśród ludu pojawiło się zaniedbanie, pijaństwo i nieposłuszeństwo. Cóż, spełnią to, co powiedzieli… A Drzewo Nieba - oto jest, wziąłbym je ręką, ale Bóg nie dał czasu, żeby go dotknąć. Widzę jego liście i słyszę cudowny zapach kwiatów. Drzewo zakwitło wtedy dzięki dobroci Boga i dla nas w imieniu. A my jesteśmy z nim połączeni na zawsze. I będziemy grzeszyć, odrywamy się od dobrych korzeni i polecimy w otchłań, w której siedzi Szatan! Tam będzie nasze miejsce. Musimy żyć z naszą pokorą. Żyjemy z dumy. I to będzie dla nas według naszych uczynków, podczas próby, i dla ludzi, których trzeba będzie uczyć ... Zrobiłem sobie dziwny spacer i jakich ludzi zobaczysz po drodze! Włóczęgi idą za pięć: „Dokąd, mężu Boży, idziesz?” - „Pokłoń się Sprawiedliwym w Kijowie-Gradzie”. Przeklęty śmiech: „A my chcemy ukraść ścieżkę!” Cóż, a wy, po modlitwie, zostawcie ich i módlcie się do Boga pod krzakiem. On jest czymś krzak, nie ma znaczenia, jaka ikona. Nikomu nie wyrządza krzywdy, na sposób, w jaki żyje Bóg, słońce i trochę wody dla niego, nic więcej nie jest potrzebne. Wielka sprawiedliwość w nim, w buszu! Gdyby taka sprawiedliwość była w nas, nie byłoby próby. Ale oto Drzewo Raju, które widzę, obiema oczami widzę i raduję się. Niech Bóg obdarzy mnie Twym dzieckiem, nie wstydź się, zmiłuj się i daj tym ludziom! " Skrzyżował się: „Dziękuję, gospodyni, za schronienie, za sól do chleba! Pójdę dalej " na chleb i sól! Pójdę dalej " na chleb i sól! Pójdę dalej "**[101]**[Tak. Mirolyubov „Legenda o rajskim drzewie” („Święta Rosja”, w. 2). M., 1996.] .

Każda rozsądna osoba rozumie, że los tych, którzy odmówili ochrony swoich bogów, przodków i całej Rodziny, nieuchronnie staje się nieszczęśliwy. Dlatego nasi przodkowie nakazali w książce Veles:

ODWRACAMY WIZJĘ DO BOGÓW,

KTÓRY JEST - LEKKI;

JESTEŚMY OJCEM SYNÓW NASZEGO PERUNA

I DAZHBOGA - WNUKI;

SVAROG JEST NASZYM BOGIEM, A NIE INNYMI BOGAMI,

I BEZ SWAROGA NIE MAMY NIC,

Z WYJĄTKIEM ŚMIERCI;

ZRZESZCZESZ BOGÓW,

I PONIEWAŻ DOWIEDZ SIĘ PRZED WROGAMI;

BĄDŹCIE SYNAMI SWOICH BOGÓW,

I ICH MOC POZOSTANIE NA TWOIM KONIEC!

Nadejdzie czas i Słowiańsko-Aryjczycy ponownie rozpoznają siebie, przypomną sobie swojego Rodu i przylgną do jego życiodajnych korzeni. Ich ogólnoświatowe zjednoczenie jest nieuniknione. Wtedy ich nieszczęścia się skończą, a oni, mądrzy dzięki doświadczeniu poznania Dobra i Zła, zdobędą Wiedzę, której im brakuje. Wtedy, podobnie jak Finist Yasny Sokol, odrodzi się Rosja-matka - opiekunka Wielkiej Kultury Rasy.

Który nosi w sercu zwątpienie

o kontynuacji życia w Slavi i Pravie,

zyskuje dla siebie ciemność,

za majestatyczny blask tych światów

osoba zamyka się, by spojrzeć.

Daremne poszukiwanie Ścieżki w ciemności

może prowadzić tylko do piekła.

I ten, w którym jest Wiara Pierwszych Przodków

i nie ma wątpliwości co do życia,

podążając za World of Reveal,

odnajdzie cały urok i wielobarwne światło

i radość spotkania z Shchurami Roda.

Słowo Mądrości Maga Velimudra.
Wedy słowiańsko-aryjskie.

CHWAŁA NASZYM ŚWIETLNYM BOGOM,

ŹRÓDŁO NASZEJ MOCY ŻYCIA,

BÓG NASZYCH SĄ ŚWIATŁEM

W ciemności naszego światowego niedowierzania.

Wedy słowiańsko-aryjskie. Książka. 3.

Rozdział 6. DZIEDZICTWO WIARY SŁOWIŃSKICH BARANÓW

Odzyskujemy chwałę Sventovity,

W końcu zbuntował się jako Bóg rządzący i objawienia!

Śpiewamy mu piosenki

ponieważ Sventovit jest lekki.

Przejrzeliśmy przez Niego Białe Światło.

Spójrz - rzeczywistość istnieje!

Chroni nas przed Navi -

Chwalimy Go!

Śpiewaliśmy tancerkę

wołaliśmy do naszego Boga,

bo ten Bóg zrodził naszą Ziemię,

Zatrzymałem gwiazdy

światło wzmocnione.

Książka Velesova

Pisma wedyjskie twierdzą, że początkiem kultury ludzkiej był najstarszy kontynent, znajdujący się niegdyś w regionie Arktyki, zwany przez naukowców „Arctogea” - Severnaya Zemlya. Tutaj, w Arktogea, w kraju zwanym Daaria, pierwsi mieszkańcy Ziemi (ta planeta zwana Ziemią Midgardu) zaaprobowali wiarę swoich kosmicznych przodków - Rodove, która obejmuje wszystkie możliwe aspekty zrozumienia praw wszechświata: od spojrzenia na Boga po czytanie gwiazd, geografię, geografię, fizyka, chemia, język, pisanie, czary, sztuka itp. W czasach postarktycznych cały ten światopogląd wedyjski stał się przedmiotem perwersji, wypaczeń.

Diodorus Siculus i Herodotus twierdzą, że Etiopczycy, założyciele Egiptu, różnią się od ludności afrykańskiej i są potomkami najstarszego ze wszystkich ludów. Diodor zauważa również, że najstarszą stolicą regionu etiopskiego były Teby, czyli miasto kultu, miasto Boga, według którego lud nazywano Tebami, Tebaitami. A ponieważ grecka litera „fi” wyraża syczącą literę „si” lub „shi” i czasami zamienia się w „qi”, „zi” lub „zi”, nazwa „Teby” pochodzi od jednej z wymowy imienia najbardziej intymnej esencji Trójcy Przenajświętszej - Alive, Shiva, Siva lub Sava (Inglia Slavic-Aryans). Wniosek ten potwierdza fakt, że Grecy nazywali Teby Diospolis, a Dios to dopełniacz nazwy „Zius”, co według Diodora oznacza „Ogrody Zoologiczne” - czyli Żywy; tak brzmi helleńska wymowa imienia Zhiva, Siwa czy Shiva. Początkowo znaczenie imienia „Shiva” pochodzi od słowiańskiego imienia Zhiva, w sensie życia lub, jak jest obecnie tłumaczone z angielskiego, jiva. Dlatego dla Śiwaitów znaczenie imienia „Diospolis” oznacza to samo, co „Śiwapur” - miasto Śiwy, Żywe lub „Devapur” - miasto Boga (imię Benares), poświęcone Śiwie jako narodowemu bóstwu.

Miasto Sawa w Szczęśliwej Arabii nosiło nazwę Medinat-elshiv, czyli miasto Żiwa. Nazywano także najstarsze miasta Grecji. W Boeocii, Tesalii, Troadzie stolice nazywano „Tebami” (Theby), w innych miejscach „Diospolis”, „Theopolis”. We wszystkich starożytnych regionach słowiańsko-aryjskich święte miasta nazywano „miastem Devina”.

W starożytności Etiopczycy mieszkali po obu stronach Morza Czarnego (Czerwonego), dlatego legenda o Makedzie (Mahadeva to przydomek Żywy; stąd „Macedonia”), królowej Sawy i Savian, jest wspólna zarówno dla Abisyńczyków - potomków Etiopczyków, jak i Zbawicieli Arabii. które pisarze kościelni nazywali Indianami wewnętrznymi.

Tak więc nazwy: Etiopczycy, Tebaici, Savianie i Indianie odnoszą się do ludów słowiańsko-aryjskich.

Diodorus twierdzi, że legendy zarówno Tebaitów, jak i Etiopczyków o ich starożytności w stosunku do Egipcjan-Koptów lub Kuftów są takie same:

„Wierzenia, obrzędy ofiarne, celebracje kultu Boga, filozofia i prawdziwa astrologia mają swój początek w nich, a nie od Egipcjan; Egipcjanie zaczerpnęli swoje prawa z ksiąg swoich przodków - Etiopów, będących kolonią wyjętą przez Ozyrysa z Etiopii. "

Historia kościoła w pierwszych wiekach nazywa Etiopczyków, a także rdzennych Indian, Zbawicielem Szczęśliwej Arabii (o którym wspomina Diodorus). Frumenty, który głosił wśród nich chrześcijaństwo w IV wieku, nazywany jest apostołem Indii lub Etiopii.

A.F. Veltman pisze w swoim studium Primitive Beliefs and Buddhism:

„Duńczycy lub Danai pochodzili z Gothii; Duńczycy pochodzą od Dana, syna Bela, brata i bliźniaka Egiptu (el-Khibih), przodka Egipcjan i Koptów (Gophti) "**[102]**[Cm. Dekret. op. M., Drukarnia Uniwersytecka, 1864.] .

Tak więc staje się jasne, że Savian, czyli ludność słowiańsko-aryjska arabskich Etiopczyków, pochodzi z Danai-Koptów. A wraz z cząstką „elif" dał samo imię Egiptu - El-Copti, Ek-Gopti i po arabsku El-khibth, Ek-khibth.

Jeśli Tebaici wyznawali siwizm (żywizm - czyli wedyzm), to musieli żyć zgodnie z duchowymi i moralnymi prawami Manu, opartymi na Świętych Wedach, ponieważ Wedy mówią, że przodkiem ludzkości, Manu, jest uosobiona znajomość prawa. Nazwa „Manu" (Prawo) występuje w różnych formach wśród wielu starożytnych ludów: wśród Egipcjan jest to Menes, wśród Celtów - Menv, wśród Greków - Minos itd. Na przykład Jadźurweda mówi:

„Prawo (Manu) jest królem królów".

Diodorus pisze:

„To bardzo naturalne, że helleńskie znaczenie przemawia na swój własny sposób: po panujących bogach pierwszym królem śmiertelników był Menes".**[103]**[LISec.II.p.IV.] .

Tradycja Egipcjan głosi to samo:

„Pierwszą władzą po bogach był Manu (tj. Prawo); uczył ludzi oddawania czci i składania ofiar. Po 52 królach, naśladowcach Manu, pojawił się Kneph i przeklął prawo i imię Manu oraz nakazał wpisanie tego przekleństwa świętych pism w świątyni Teb ".

Następnie rozpoczął się czas inwazji pasożytów (stworzeń) na Egipt wraz z ich bogiem Ozyrysem, synem Knefa, która miała miejsce w 13478 pne. Diodorus zeznaje, że Ozyrys (Ousirah) pojawia się czasem pod

imieniem Vokhoris (Bacchus), czasem pod imieniem Vusiris. Podbija Thebais i buduje miasto Teby w imieniu swojej matki Hery**[104]**[Księga 1, cz. 1, poz. VIII.] . Ponadto Diodorus informuje, że Teby są budowane przez Vusirisa, ósmego z rodziny Vusiridów.**[105]**[Księga 1, część 2, cz . IV] .

Według Euzebiusza z Cezarei (264-340), przed 2007 rokiem p.n.e. krajem rządzili królowie Tebaitów, a później pasterze obcych. Herodot, mieszając się pod wspólnym imieniem Egipcjan właściwych i Egipcjan-Tebaitów, wspomina jednak o różnicy między rytuałami regionu Tebii a miastami, w których świątynie były poświęcone Zeusowi z Teb, od obrzędów wierzeń egipskich i dodaje, że nie wszyscy Egipcjanie czczą tych samych bogów**[106]**[Euteria. 42.] . Dzieli tych bogów na 8 najstarszych, 12 mniejszych i bogów Ozyrysa. Obliczając pokolenia i niepamiętne czasy pierwszych bogów na podstawie zapisów kapłanów, Herodot dochodzi do wniosku, że od narodzin Dionizosa (Bachusa-Ozyrysa), syna Semele, córki Kadmosa, do jego czasów minęło ponad 1600 lat.

Bez wątpienia na tej legendzie opierał się Euzebiusz, dodając do 1600 lat życie Herodota 400 lat przed naszą erą. a tym samym determinuje początek panowania Ozyrydów (obcych istot) lub inwazji królów-papieży, piromów (faraonów) Egiptu, których Herodot nazywa „pyromis", a według popularnej wymowy - „biruma", czyli odstępczych braminów.

Na tej podstawie 8 głównych bogów i 12 pomniejszych należy do wiary Tebaitów. Nietrudno rozpoznać w nich osiem sił - strażników świata (lokapale) i dwanaście konstelacji - siły (dewy), które rządzą miesiącami i nazywane są także luminarzami (adityami).

W świetle powyższego staje się jasne zarówno znaczenie Tebaitów-Egipcjan, jak i umieszczenia na Nilu Bachusa-Ozyrysa (obcego pasożyta).

W Tebach, przed inwazją królów pasterzy, panowało potomstwo la Hares lub Horus, ponieważ Lajares to Zające ze zwykłą cząstką „la". Potwierdza to legenda Manethona (ok. VI - początek III wpne):

„Amenophis z klanu Laharese, po wygnaniu królów-pasterzy, chciał przyjąć inicjację zgodnie z obrzędem starożytnego króla, czyli przodka Horusa".

W Horusie Egipcjan łatwo rozpoznać rosyjskich Khorów - potęgę Inglii, tak jak można Go rozpoznać w indyjskim Haris (Zhiva) - przodku rodziny królewskiej lub radża Indii; w Lamaic Hormust - patronie ziemi, wódz wśród 33 tengri - bogów, którzy pozostają na szczycie Sumeru i toczą nieustanną wojnę ze stworzeniami; w Hrse Serbs; w Xurset Persowie - bóstwo świecącego słońca; na Farne of the Avesta - właściciel szczęścia, który pojawia się w postaci lśniącego ognia.

Wszyscy Żywaici mają rodzinę królewską wywodzącą się z Żiwy (Inglia). Tak jak korona egipskich faraonów jest ozdobiona kobrą, tak królewska czapka królów etiopskich jest owinięta wokół obręczy przez węża**[107]**[Diodorus, Księga III, d.2.] , A jej wierzch zdobi piórko, co według mądrości wedyjskiej oznacza zstąpienie Ducha na Ziemię, uosabianego przez Ganges; wszystkie te właściwości odpowiadają ogólnie przyjętemu obrazowi Alive w obrazie króla sił.

Według kapłana Manethona przed inwazją królów pasterzy było 42 królów z klanu el-Hares, a według Diodora przed Knefem, czyli przed nadejściem Ozyrydów (stworzeń), było ich 52.

Timai był ostatnim radżem z dynastii Teb lub Diospolis.

„Za panowania Timiego", pisze Manethon, „nikt nie wie, jakie wściekłe siły porywały hordy nieznanych ludzi niskiego pochodzenia, ale desperacko odważnych, ze wschodu do naszych regionów. Ci cudzoziemcy wtargnęli nagle i bez walki wszystko opanowali. Królowie zostali przez nich schwytani, miasta spalone, świątynie zniszczone, mieszkańcy zostali pobici, żony i dzieci wzięto do niewoli.

Ich król Salat, po ogrodzeniu granic żołnierzami, zbudował miasto w regionie Sait, otoczył je wysokimi murami i nazwał Avaris**[108]**[Avaris - po hebrajsku "ava" - ojciec; „Rissa" - stos ruin; te. „Ojciec Chaosu"] . To imię ma znaczenie religijne ",

- kończy ksiądz.

Po Salat rządzili Veon, Pakhna, Atot, Ianias i Asset. Tych sześciu pasożytniczych władców pokonało Egipcjan (tj. Tebaitów - słowiańsko-aryjskich Egipcjan), spiskując w celu eksterminacji całej ich rodziny. Nazywano ich Hyksos, co oznacza królów pasterzy. Uważa się, że byli arabami. Ich panowanie trwało 511 lat - do Tetmosis, który wygnał ich do Syrii.

Do jakiego czasu należy ten nagły najazd hierokratów ze stepów Arabii?**[109]**[Naród hierarchiczny - wyznawcy cywilizacji i władza hierarchów.] Wrogi wierze Tebaitów, Śiwaitów czy Żywitów?

Hierokracja to nic innego jak apostazja braminów Kuru, którzy zostali wygnani z Indii za plan połączenia w sobie, podobnie jak w klasie panującej, służby duchowej i publicznej. Znajduje to odzwierciedlenie w legendzie o Bali lub Mahabalim, który planował podbić niebo i ziemię swoją mocą, ale Wisznu został strącony, podobnie jak bramini Kurava, do patali - świata podziemnego.

To samo jest powiedziane w chaldejskiej legendzie Sanchoniatonu (XII wpne): egipski nauczyciel Thauth (Hermes, Merkury), naśladując Urana (Niebo), stworzył twarze bogów. Ilos (Helios - Słońce) przejął władzę swojego ojca, Urana, i po przybyciu zwycięsko do krajów południowych zbudował Babilon, po czym oddał Egipt królestwu Tot.

Można to prześledzić w egipsko-helleńskim micie o Ozyrysie, zwanym inaczej Dionizosem i Bachusem, który urodził się w Indiach z Semele (Soma), córki Kadmosa (Kadmon Chaldea). Ratując swojego wnuka przed zemstą Hery (Junona) i przed błyskawicą Zeusa, Kadmus schował dziecko w pudełku i wrzucił je do morza, które według legendy helleńskiej przywiodło go nad brzegi Lakonii, a według legendy egipskiej - nad brzegi Nilu, zwanego w świętym języku „Kean „Lub, z dodatkiem nieuniknionej cząstki, -„ Ocean ”. Z „El-Kean” łatwo powstało „Lakonia”.

Tak więc legendy nie ukrywają ani pochodzenia królów-pasterzy, którzy zajęli Egipt, ani ich osiedlenia się u ujścia Nilu, ani ich duchowej istoty - odstępców od pierwotnej wiary słowiańsko-aryjskiej - żywiizmu (ang.

We wspomnianej wcześniej książce A.F. Veltman pisze, że miasto Haran (w Mezopotamii), niegdyś zamieszkane przez resztki Sivaites-Slavs, zwane Savians lub Sivaites od ich kultu Śiwy, czyli Żiwa, nosiło imię Żywy. Odnotowano tam również, że Indianie i Savianie z Kharana spalili ciała zmarłych i że:

„Zbawiciele, którzy wierzą w Abrahama (Ibrahima), nazywani są braminami”.

Veltman kontynuuje raport:

„Imię„ Brahma ”lub„ Brahma ”, z dodatkiem nieuniknionego członka świerka (alef)„ Ib-Brahm ”, zamieniło się we wschodniej wymowie na„ Ibrahim ”lub„ Abraham ”.

Potwierdza to uwagę Ibn-Kalesana, że Savianie przypisują sobie pochodzenie od Ibrahima - Abrahama. I tak jak imię Śiwa (trzecia osoba Trimurti) jest zmieszane z Setem, trzecim synem Adama, w ten sam sposób Adam miesza się z sanskryckim słowem „adima”, co oznacza „dominujący”, „początkowy”. Abouldef (940-998) zauważa, że:

„Savianie nazywają Zhivu„ Adimut ”. Nie ma wątpliwości, że słowo to powstało z „adibguta” (prymityw) ”.

Saviana jest czczona, jak mówi muzułmański teolog i uczony Shahristani (1086-1153), pięć sił twórczych. Ogólnie, według pisarzy mahometańskich,

Vera Savian polega na oddawaniu czci „siedmiu luminarzom, w których mieszkają ich bogowie”. Te 7 świateł lub 7 niebios (światów, przestrzeni) nazywa się w sanskrycie „lokami”. Słowo „loka” odpowiada podwójnemu - duchowemu i materialnemu - znaczeniu słowa „światło”: światło, czyli świat materialny jako oblicze światła i duchowy, czyli światło, promień.

Te światy są następujące:

1. Świat Ramha (Bramaloka) jest światem Pierwotnego Światła Prawdy i Doskonałości.

2. Świat Inglii (Tapaloka) - świat Przyczynowego Oceanu Mądrości i Doświadczenia (w sanskrycie „tapa” - ciepło, ciepło; „tapat” - podgrzać, stopić; „tapana” - podgrzać).

3. Świat Vyshenya (Yanaloka) - świat Zjednoczenia sił Yang i Yin oraz Stworzenia Wszechświatów.

4. World of Kin (Maharloka) - świat Generacji życia we Wszechświecie

5. Świat Svaroga (Svargaloka) - świat Reguły i przejawy Światła tych światów - światy Dazhbog - światło reakcji nuklearnych, termojądrowych i innych podobnych.

6. Świat Peruna (Bguvarlok) - światy Slavi - światło prądu elektrycznego (tworzenie powietrza i wody).

7. Świat Agni i Matki Ziemi (Bgurloka) - światy Objawienia (gęsta materia) - światło emitowane podczas spalania, utleniania.

A.F. Veltman pisze, że pisarze mahometańscy, nie pojmując głębi Wiary Savian, posługiwali się ustnymi interpretacjami greckich skrybów i na tej podstawie porównali Siwę z Agathodemonem, a prawodawcę Manu z Hermesem lub Idrisem. Ten ostatni przydomek wyraźnie zastępuje imię Manu, które pochodzi od „mana” - myślenia, wiedzy, mądrości. Greckie i arabskie „idris” są całkiem zgodne z tym znaczeniem.

Według legendy El-Asoyuti:

„Religią Hermesa był Saviism, czyli kult jednego Boga”.

El-Kifti (1172-1248) pisze:

„Kiedy Idrys podbił całą ziemię, podzielił ludzi na trzy kasty lub stany, a mianowicie: kapłaństwo, królów i lud”.

Według Isfahaniego (894-967) Savianie są uważani za pośredników między nimi a duchowymi siłami Hermesa i Agathodemona, czyli Idrysem i Ja żyję. Jeśli Zbawiciele Iraku nazywają siebie nie Savians, ale Mendai, to jedno imię zastępuje drugie; albowiem Żywaici (Śiwaici), zgodnie z duchem Wiary i prawem Manu, to Mantu, Manuja lub Manubgu, co oznacza „synowie Manu".

Wielu, nie wiedząc, gdzie sklasyfikować Vera Savian, przypisywało go magii Persji, pochodzącej z Chaldei; ale sam Mahomet postawił magię na równi z bałwochwalstwem. Swój islam zaczerpnął z trzech nauk: z chrześcijaństwa, judaizmu i zhivizmu, błędnie wierząc, że wszystkie trzy wierzenia są oparte na Prawach Najwyższego. Jakiemu światopoglądowi należy przypisać wiarę Saviana lub cześć dla Zhivy (Inglii), jeśli nie naukom Wed? Mahometanie wyraźnie odróżniali wyznawców Buddy, czyli Samanitów, od Savianów (Słowian). Mahomet znał Saviana z Happy Arabia, o którym wspomina Diodorus w I wieku pne, opisując ich wspaniałą stolicę, Sawę. Chętnie lub niechętnie Mahomet nawrócił ich na swoją religię. Ale ich stolica - Sawa, miasto kultu, zachowała nazwę Medinat alSchith, czyli miasto Żiwa (Siwa) - Sivapur.

Tak więc legendy wszędzie głoszą, że STAROŻYTNA WIARA BYŁA ZIWAIZMEM (Sivianizmem) i że wierzenia perskich, syryjskich i żydowskich Savianów odnosiły się do niej, a „mallet-sif" oznacza to samo, co „zhiva-samayam" (samaja - ślub, przymierze, wiara), czyli PRAWO REALIZACJI ŻYCIA.

Istnienie pierwotnej wiary jest niezaprzeczalne. Jest również uznawany przez chrześcijaństwo. D.B. Macarius w swojej „Prawosławno-dogmatycznej teologii" pisze:

„Przed czasami Abrahama istniała religia objawiona przez Boga, pogwałcona przez pogaństwo, która była wspólnym dziedzictwem ludzkości".**[110]**[Dekret. cit., tom 1, s. 29.] .

To samo powtarza się, jak pokazano powyżej, i wszystkie tradycje Wschodu, nazywając najstarszą ze wszystkich wierzeń dawną wspólną Wiarą całego świata, sprzed czasów Abrahama, religią Żywego (Inglia).

„Nauki Wed" - mówi Bukanan - „są bez wątpienia pozostałością pierwotnej religii rasy ludzkiej; nosi w sobie wyraźny znak pierwszego Bożego objawienia się człowiekowi, którego ani ludzka siła, ani czas nie mogły zniszczyć. "

W związku z tym ludzkość powinna całą swoją uwagę zwrócić na tę wiarę, jako na pierwotne prawo, w odniesieniu do którego pogaństwo jest

pogwałceniem i zaprzeczeniem tego prawa. Pszenica nie powstała z plew, ale plewy narodziły się z zasianej pszenicy.

Książka Veles mówi, że:

„Modliliśmy się do Triglava, wielkiego i małego”.

Ta potrójność Najwyższego Boga, która stanowi podstawę nauk wedyjskich, została wyjaśniona w treści Niganti Ved i w interpretatorze Nirukta:

„Istnieją trzy boskie siły, przebywające w przestrzeni, ruchu i formowaniu światła, wilgoci i słońca, przekształcone jednym słowem (AUM) i czczone w Prajapati - Bogu zstępującego, życiodajnego Światła. Niewidzialne formuje widzialne światło, wilgoć lub powietrze, a wreszcie światło narzucone - pewne oblicze słońca. Wszystkie inne siły, różnie nazywane, są właściwościami tych trzech boskich sił i, w istocie, wszystkie są jednym bóstwem, potężnym duchem (mahanatma). "

„Mądrość nazywa swoje dziedzictwo Indra, Mitra-Varuna i Agni”.

Szanując pięć cech natury, słowiańsko-arianie mają na myśli Ramhu, Vyshenya i potrójne I Live (Inglia). Jeśli żywioł jako kult Trójjedynego Boga jest pierwotną wiarą ludzkości, to prawda ta powinna znaleźć odzwierciedlenie w tradycjach wszystkich starożytnych ludów.

Widać to wyraźnie np. W samej nazwie „Słowianie”, która niewątpliwie wywodzi się od „chwały”. Tak więc w języku serbskim w imieniu „chwała” litera „l” - savo jest zagubiona; stąd nazwa starożytnej Panonii - Savia (czyli Slavinia). W sanskrycie ginie też litera „l”, na przykład w słowie „syunos” (blask) lub „syunas” - słońce, które w języku staroruskim (według Veltmana) wymawiano jako „słoń” (słoń - duży, potężny, wielki; ” tse "- qi, chi, czyli siła, energia). W nazwie „saiva” (w liczbie mnogiej - „saivani”) również utracono literę „l”; umieść to na miejscu - a otrzymasz „Słowianie”. Stąd Żydowskie Hostie, które również utraciły literę „l” („chwała-od” - odrzucone z chwały, czyli pozbawione chwały). To samo z greckim imieniem Bacchus - Savadios, Savoy oraz ze słowami „sivo” - kult i „safa” - prawda.

W języku i tradycjach Hellenów i Rzymian, wypełnionych wypaczonymi informacjami o kosmicznej egzystencji Słowian, widać też ślady wiary w Trójcę.

Kronos (Saturn) ma trzech synów: Zeusa (Jowisza), Posejdona (Neptuna) i Adisa (Plutona). Ale to tylko pozory materialnej trójcy Śiwy (Inglii), przejawiającej się na twarzach Pravi (Swara), Slavi (Bguva) i Yavi

(Bgura). Tutaj Cron („korona” - najwyższy; na przykład „korona” - wierzchołek drzewa) lub Saturn - głowa Tytanów, pozbawia swojego ojca Urana („Ur” - światło; „an” - najwyższe, to znaczy Najwyższe Światło) jego najgłębszego siłę, tak jak Tyfon kradnie moc Ozyrysa. Wszystko to przypomina przodka Kuru, który powstał ze zmieszania się potomków klanu słonecznego (Rasy) z księżycowym plemieniem stworzeń i zbuntował się przeciwko królewskiej mocy Pandu („Pan” - pan) o prawo do rządzenia.

Wschodnia tradycja mówi, że stworzeniom udało się krzyżować z Savianami; w konsekwencji Żydzi powinni byli kiedyś być świadomi trójcy Żywych (Inglia). Potwierdza to słowo „elaym” (stąd „Elohim”) i jego wyjaśnienie:

„Przyjdź i zobacz tajemnicę słowa Elohim; ma trzy stopnie, a każdy z nich ma inną różnicę; ale są jedno i nierozłączne. "

Wyciągając ten tekst z Targum (Pisma Hebrajskiego) Bukanan w Christian Studies in Asia pisze:

„Najnowsi Żydzi odrzucają Trójcę tylko po to, aby nie potwierdzać chrześcijaństwa; ale jeśli przeczytają historie swoich ojców, Targumie, zgodzą się z tą prawdą "**[111]**[Rabin Simeon ben Zohar; ad seht, Levit, Sectonem.] .

Jeśli odejmiemy od tego słowa semicką cząstkę al lub el, wówczas słowo „cel” nabierze swojego pierwotnego znaczenia i zostanie wyjaśnione jako święte słowo Wed „aum”, które również, zgodnie z interpretacją, składa się z trzech szeregów, oddzielnie nierozłącznych, tworzących jedną sylabę: A-karam, u-karam i m-karam. Na piśmie hebrajska litera „i” oraz litera „y” są prawie nie do odróżnienia, oznaczone na podobieństwo przecinka, a zatem różnią się jedynie wymową: aim - aum.

W legendach chińskich o pierwotnej wierze jest tak samo zdecydowanie i wyraźnie powiedziane o trójcy Boga. Dowiadujemy się z nich, że Soni-gin-chi przekazał pierwsze listy Chinom. Konfucjusz (551-479 pne) podaje, że litery tego listu przypominały węzły nawleczone na nitkę: zawiązane pismo Słowian nadało wygląd pisma sanskryckiego, w którym węzły liter są zawieszone na głównym wątku. Około 3000 roku p.n.e. Fo-khi zmienił to pismo.

„I-King” - księga „I” starożytnych legend - zawiera opis stworzenia świata, mając wyraźnie to samo źródło ze wszystkimi duchowymi legendami o początkach rzeczy. W rozdziale Hi-tse czytamy:

„Wielki początek, wielka niematerialna jednostka stworzyła wszystko, co materialne. Tradycja mówi, że wielka początkowa jednostka jest trojaka: jest trzy, a trzy to jedno ”.

Shue-wen nazywa tę wielką jednostkę „Tao” i świadczy o tym, że starożytni cesarze (przed Fo-khi) czcili tego ducha i że trójkąt jest znakiem tej trójcy w jednym.

Tao-te king (księga Tao) wyjaśnia znaczenie Tao w następujący sposób:

„Tao jest istotą niepojętą; wyprodukował pierwszy, z pierwszego przyszedł drugi; te dwie tworzyły trzecią, z której wszystko pochodzi.

Tao jest w potrójności V, Cześć, Ouel. V jest istotą widzianą rozumem, a nie wzrokiem; Cześć - jest istota słyszana sercem, a nie uchem; Ouel jest istotą wyczuwaną przez duszę, a nie przez dotyk. Nie zagłębiajcie się w tę trójcę, której niezrozumiałość tkwi w jedności. Nie ma nad nim światła, nie ma pod nim ciemności; jest wieczna, nieodgadniona. "

La-pi w interpretacji starożytnej książki Tong-shin mówi, że:

„Pierwsze trzy siły to trzy siły duchowe. Drugie trzy siły pośrednie to niebo, ziemia i świat zwierząt; a trzecia to trzy ograniczone siły, ludzkie. "

Oryginalna Wiara Indii zawiera również pełne warunki życia: duchową trójcę (Brahma, Wisznu, Żiwa), środkową lub elementarną trójcę (duch światła - Indra, duch wód - Waruna i oblicze światła - Agni lub Surya - słońce), trójcę życia (umysł, uczucia , ciało) lub trójca publiczna (siła umysłu, siła woli, siła ciała). Ich równość jest tylko w jedności.

„Kto urzeczywistnił jedność we wszystkim i wszystko w jedności, nie będzie niczego pogardzać”,

- mówi Isha Upaniszada. Tak więc, gdziekolwiek tradycje przetrwały, w głębi duszy, ich odpowiedź jest taka sama.

Ta koncepcja trójjedynej esencji Najwyższego Boga zaczęła być stopniowo zniekształcana przez zwolenników sił ciemności. Ilustracyjnym przykładem takiego zniekształcenia jest perska Avesta**[112]**[Avesta to dezinformacja, ponieważ „A” - przeciw, „zachód” - wiadomości, informacje.] . Badając pochodzenie Avesty, Diodorus argumentował, że prawa Arimaspam zostały przekazane przez Zoroastra. Chardin jako pierwszy o tym wspomniał, opisując swoją podróż do Persji w XVII wieku. Poinformował, że magowie Gebrov, czciciele ognia, mieli rzekomo książkę zawierającą ich Prawo i zatytułowaną „Zend Pazand Usta”. Ale nie tylko on, ale także sam wielki Abbas (1571-1629), który był szachem Iranu od 1587 roku, pod którym

państwo Safawid osiągnęło największą władzę i który chciał zobaczyć tę książkę, nie dostał jej, nawet pomimo egzekucji arcykapłana magów.

Chardin niewątpliwie czerpał informacje o tej tajemniczej księdze z opowieści pisarzy perskich, którzy donoszą, że Sabajczycy, których mieszają z Chaldejczykami i magami, mają księgę Prawa, według niektórych legend napisanych przez Adama, według innych - przez Ibrahima, Zerdashta i że ta książka składa się z trzech książek: Zend, Pazend i Usta lub Avesta. Pierwsza to księga życia, druga to zasady życia, a trzecia zawiera interpretację pierwszych dwóch i tradycji.

Ibn-Kalesan pisze jednak, że Sabejczycy nie postępują zgodnie z naukami Zerdaszta ani naukami magów, ale także wywodzą swój klan od Ibrahima, zwanego Zerdasht, i mieszają go z Abrahamem.

Mimo to Anquetille du Perron w XVII wieku nie wiadomo na jakiej podstawie zwano naukami Zoroastra Zendavesty. K.A. Kossovich (1815-1883), który opublikował swoje doskonałe tłumaczenie czterech artykułów tzw. Zendavesty, mówi, że:

„Słowa„ Zend ”i„ Zendavesta ”nie występują nigdzie w zabytkach zwanych Zend, których język, podobnie jak język ich rodzimych tłumaczeń i komentarzy, zawdzięcza swoje nazwy w Europie Anketilowi”.

Oprócz języka Zend, a właściwie starożytnego języka pisanego Parsów lub Persów, który zmienił się w czasie, nadali oni również nazwę „pa-zend”.

A.K. Kossovich, znawca języków sanskryckiego i parsickiego, widzi w drugim niewykształconym dialekcie pierwszego, aw nauczaniu Zendavesty jasny fragment nauk Wed, całkowicie zaprzeczający duchowi trójcy.

Panowanie Keanidów - królów-papieży i odrzucenie Rasy, a nie samych bogów (ponieważ bóstwa pozostają takie same w naukach Gebras), ale słonecznej rodziny królewskiej - radżowie wywodzący się z Vyshen, odsłaniają istotę magii.

Istnieje parabrama zwana Zervan (od „sarva” - wszystko), ale zamiast trójcy Parabramy, manifestowanej w Brahma-Wisznu-Śiwa, istnieje tylko dwoistość: Brahma (tj. Duch) stał się Ahurą lub Asurą - to znaczy mocą duchową przekazane stworzeniom; władza świecka (monarchia), prawowita władza Rasy, potęga Wisznu - zostaje zamieniona w siłę przeciwną, odrzucona.

Odrzucenie wedyjskiego porządku społecznego**[113]**[O wedyjskiej strukturze społeczeństwa zostanie omówione bardziej szczegółowo w części drugiej, rozdz. 1.] , demony (magowie) skupili całą moc w jednym królu-

pasterzu. Potrzebowali takiego maga, aby przygotować się na nadejście Antychrysta z jego nieograniczoną dyktaturą.

To jest powód, dla którego siedziba błogosławionych - siedziba światła (według Zendavesta) nie znajduje się na północy, nie na tajemniczej górze Meru, ale na południu, gdzie góra księżyca Vindgia jest siedzibą Mahabali, głównego demona.

W Zendavest wyraźnie widać odrzucenie nauk Wed o Trójjedynym Bogu, sprowadzając ją do prostszego poziomu walki między Dobrem a Złem. Widać to również w buddyjskim znaku „Yang-Yin". Zamknięty w kręgu mówi o jedności i walce przeciwieństw; podczas gdy większość widzi w nim tylko to ostatnie - walkę między Dobrem a Złem, jasnością i ciemnością, męskimi i żeńskimi zasadami.

Odstępstwo od duchowej trójcy (Ramhi - Vyshenya - Inglia) przejawiało się także w zastąpieniu jedności materialnej, czyli połączeniem w Budddze - namiestniku trzech mocy bóstwa, i znalazło odzwierciedlenie np. W modlitewnym wprowadzeniu do starożytnego Kodeksu mongolsko-kałmuckiego:

„Jak otchłań wielkiego morza, które zostało wypełnione wszystkimi cnotami i które zostało ozdobione tymi, którzy stali się podobni bezcielesności przez samą wiarę i który pomieścił w sobie trzy istoty i który otrzymał wiedzę i autokratyczną władzę we wszystkim - Shakchimuni-Lamę, którą czcimy".

Ta modlitwa jest jednym z dowodów na to, że buddyzm wypaczył pierwotną doktrynę o Trójcy, zamieniając ją w materialny monoteizm i oddając cześć hierarchowi jako jedynemu przedstawicielowi Najwyższego.

Główne zniekształcenie wedyjskiej mądrości trójcy zarówno przez buddyzm, jak i agnijogę polega na tym, że jeśli bramini, którzy stanowili klasę duchową, nigdy nie rozważali niezależnej dominacji nad ludźmi, a tym bardziej nie starali się przejąć odpowiedzialności za rząd, to współczesne hierarchie religijne stały się flirtuję ze światowym państwem, a teraz z materialistyczną władzą. Łącząc się z państwem, wypełniając swoje obowiązki, zamienili się, jak powiedział Jezus Chrystus, w:

„Wielka nierządnica, która siedzi na wielu wodach (np. Narody - przyp. Autora); z nią (hierarchia religijna) królowie ziemi popełnili nierząd, a ludzie ziemi upili się winem jej rozpusty "**[114]**[Otwarty. 17.2-3.] .

Oczywiście bez hierarchii duchowej, a także bez łańcucha sukcesji uczniów, rozwój człowieka jest niemożliwy, ale nie daje to hierarchom duchowym prawa do przejmowania administracji państwowej, a tym

bardziej do kultywowania w ludziach kultu ich czci i czci, prowadząc tym samym do hierokracji - bezwzględnego posłuszeństwa przełożonemu szefowi.

Zgodnie z pierwotną nauką Wed, Jezus Chrystus nauczał o prawdziwym znaczeniu duchowej hierarchii:

„Czy nie są oni wszyscy duchami posługującymi, wysłanymi, aby służyć tym, którzy mają dziedzictwo zbawienia?”

Albowiem, jak nauczają Wedy, ci, którzy czczą bogów, czyli duchowych hierarchów, narodzą się wśród bogów; wśród tych istot urodzą się ci, którzy czczą duchy i duchy; a ci, którzy czczą Boga Najwyższego, będą z Nim żyć. W Ewangeliach, pisanych po grecku, Lucyfer nazywany jest „kosmokratores”, co tłumaczy się jako władca kosmosu, czyli najwyższy hierarcha. Ale współcześni odstępcy od mądrości wedyjskiej zastępują Manu (czyli Prawo) Moriyą - „wygnaniem z królestwa wolności i światła” i oświadczają:

„… Podczas tej Manvatary Wielki Pan występuje zarówno jako Manu, jak i jako Nauczyciel Nauczycieli. Naprawdę, dzięki Niemu, Nosicielowi i Dawcy Amrity, Ziemianie dołączyli do nieograniczonej istoty. I na mocy Swojej wielkiej Miłości, Troski i Pomocy dla ludzkości jest On dla nas prawdziwym Bogiem i Ojcem ... Pragnie wskazać każdemu więźniowi, któremu udało się uwolnić z więzów ciała i złudzenia, drogę do tego obszaru wolności i Światła, z którego On sam jest dobrowolnym wygnaniem ”**[115]**[G.S. Gorchakov "The Secret Doctrine", strony 21-23. Tomsk, 1994.] .

Mam nadzieję, że nie ma potrzeby tłumaczyć, kim jest to „wygnanie” z pola „wolności i światła” ...

Według Agni Jogi po prostu nie ma Najwyższego Boga. Listy Mahatmy, które stanowiły podstawę teozoficznego okultyzmu, zapewniają:

„Ani nasza filozofia, ani my sami nie wierzymy w Boga, a już najmniej w tego, którego zaimek wymaga dużej litery. Odmawiamy Bogu filozofom i buddystom ”.

(List 57).

Helena Roerich zgadza się z tym:

„Mahatma zaprzecza bluźnierczej ludzkiej koncepcji Boga Osobowego i przemawia przeciwko niej… Wierzymy tylko w materię”.

(Listy od 8.09.34 i 12.09.34).

„Jeśli chodzi o Boga, nie możemy Go uważać za wiecznego, nieskończonego lub samoistnego. Nie ma dla Niego miejsca w obecności Materii, której niezbite właściwości i właściwości są nam w pełni znane, innymi słowy, wierzymy tylko w Materię jako widzialną naturę i Materię w jej niewidzialność jako niewidzialnego, wszechobecnego Proteusza. "

(List E. Roericha z dnia 12.09.34).

W ten sposób „Agni Yoga” zaprzecza możliwości posiadania przez Najwyższego Boga cech Osobowości i obrazu żywego, kochającego Przodka, a także degraduje Najwyższego do pozbawionego twarzy i „ślepego prawa” karmy.

„Nagroda dla ludzi za ich czyny nie jest wytwarzana przez byt, nawet jeśli jest bardzo wysoka, nawet jeśli sam Bóg, o którego można prosić, ale ślepe prawo, które nie ma serca ani uczuć, o które nie można prosić ani prosić,

- pisze ulubiona uczennica Heleny Roerich A. Klizovsky, -

osoba nie może go kochać i liczyć na wzajemną miłość wynikającą z prawa. Grecka Temida powiedziała starożytnej Grece to, czego współczesny chrześcijanin nie wie, że wynagrodzenie za czyny nie pochodzi od mądrego Pana, ale przez ślepe i jednocześnie rozsądne prawo. Religijny chrześcijanin może modlić się do swojego Pana nawet od rana do wieczora, może złamać czoło kłaniając się do ziemi, ale nie zmieni swojego losu ani na jotę, bo los człowieka jest kształtowany przez jego czyny, dla których prawo karmy przyniesie odpowiednie skutki i skutki te w żaden sposób nie będą zależały od modlitw, pokłonów czy pokuty. "**[116]**[I. Klizovsky "Podstawy światopoglądu nowej ery", t. 1, s. 191. Ryga, 1990.] .

To stwierdzenie odrzuca nie tylko duchowe doświadczenie chrześcijańskich świętych i koncepcję pokuty, ale także wedyjską mądrość Akarmy (działanie bez konsekwencji). Ale, jak pisze E.Rerich:

„Kiedy szatan nie jest już postrzegany w zabobonnym, dogmatycznym i pozbawionym filozofii duchu Kościołów, wyrasta na majestatyczny obraz tego, który stwarza boskość z ziemskiego człowieka; który daje mu podczas długiego cyklu mahajugi prawo Ducha Życia i uwalnia go od grzechu ignorancji "

(Pismo z dnia 3.12.37).

Istotne jest również stwierdzenie „Living Ethics”, że „szósta rasa” jest pod każdym względem wyższa niż inni ludzie i jak donosi E. Roerich (w liście z 18.06.36):

„… szósty wyścig jedzie do Ameryki”.

Z powyższego jasno wynika, że „Agni Joga” sprzeciwia się wierze słowiańsko-aryjskiej i jest narzucana przez istoty, aby dać im możliwość pasożytowania na puli genowej Rasy i zasobach naturalnych Ziemi.

Tak więc dziedziczne doświadczenie ludzkości ujawnia, że istnieją w istocie tylko trzy nauki światopoglądowe:

- WIARA - oparta na oryginalnym nauczaniu Wed, osobistym doświadczeniu i opinii osoby znającej się na tej dziedzinie - nauczyciela duchowego;

- SUPERSTRYCJA - odstępstwo od światopoglądu wedyjskiego, prowadzące do ślepego, głupiego wykonania dogmatów wymyślonych przez egoistów i niedoświadczonych w wizji administratorów religijnych;

- Niedowierzanie - bezbożność lub demoniczny światopogląd oparty na próżności, pragnieniu przyjemności zmysłowych z przejęciem władzy nad innymi istotami do ich własnych egoistycznych celów.

Z tych nauk wynikały, zgodnie z każdym, koncepcje życia i śmierci, nieśmiertelności lub życia wiecznego, a także odpowiadający im porządek społeczny.

Prawda jest wiecznie jedna, a dwulicowe kłamstwo generuje różne jej modyfikacje .

Sanatatha Brahmana mówi:

„Na początku czasu wszystko było Brahmą - stwórcą i stworzeniem - i wszystko było świadome siebie. Jako istoty duchowe (dewy) i istoty światła (riszi) oraz istoty ziemskie - ludzie, wywodzący się z Brahmy, połączyli się z Brahmą. Następnie nieświadomy Brahma powiedział sobie: „Nie jestem z Brahmy, jestem inny” (stąd żydowskie „A - brahm” - przyp . Autora). Ten, który nie był świadomy siebie, stał się jak zwierzę, jak zwierzę i musiał służyć komuś, kto był świadomy siebie. "**[117]**[4 Brahmanan. VLPoley.] .

Sercem bytu była wiedza, z której wypływała samoświadomość, a co za tym idzie, samoobrona. Ale to prawo zdrowia, naruszone przez nieświadomość, proponowało już prawo uzdrawiania, korygowania i oczyszczania smerdów.

Sanskrycka nazwa smerds „padadja” zawiera trzy znaczenia: „podkładka” - pięta, ślad, stopa, stopa; „Pad” - plama, plama, zakaz, wyrok i „pat” - upadek, zbrodnia.

Rasa padadj lub smerdów była w przewidywaniu stworzenia i:

„Brahma zakończył stworzenie uosobieniem dharmy (prawa), króla królów. Prawo jest prawdą, a prawda jest prawem i nie ma nic wyższego niż ono; bo przez Niego sprawiedliwość zwycięża władzę. "

Zgodnie z tym prawem porządek narodowy to w rzeczywistości trzy gałęzie jednego rdzenia rodzaju: czarownicy jako czasownik prawa; rycerze jako ramen, władza prawa; ważą jako repozytorium prawa.

Czwarty stan - „turiya-varna", który wywodzi się od ludzi z trzech pierwszych varn, wyrzuconych przez prawo, nazywa się „śudra" lub „smerds".

Przodek ludzkości, Manu, w pierwszej księdze o stworzeniu świata (śloka 2) mówi o prawach dotyczących pierwotnych ludzi i ludów, które powstały w wyniku ich zmieszania. W tym samym czasie smerdy, odrzucone przez prawo, zostały pozbawione wszelkich praw:

„Smerd nie ma rytuału, może wypełniać i nie wypełniać obowiązków pobożności i wiary. A jeśli wypełni obowiązki ruchów (narodzonych dwukrotnie - w ciele i duchu), czyli trzech pierwszych stanów, to pozbędzie się hańby i zostanie wywyższony zarówno w tym życiu, jak iw następnym ".

Oczywiste jest, że prawo tylko na podstawie pokuty (zmiany świadomości) uznało varna smerdów w ogólnej strukturze społeczeństwa - za wyjątek od reguły.

Majątkom ariyas (szlacheckim) zakazano małżeństw ze smerdami. Małżeństwa te porównano do połączenia dobra i zła, a zależnie od stopnia zmieszania krwi dochodziło do skrajnego naruszenia natury ludzkiej w rasie „chandala" (dosłownie - zjadacze psów), czyli szumowiny lub najbardziej nikczemnej z ludzi - smerdów.

Na przykład: ze związku rycerza z córką smerda narodziła się Ugra (stąd - urka, bandyta), łącząca w sobie zarówno cnoty rycerza (siła, odwaga, odwaga itp.), Jak i niskie poczucie smerdu (złość, arogancja, egoizm, ignorancja itp.) .). Łączyła w sobie odwagę pierwszego i okrucieństwo drugiego.

Mieszane rasy i języki nazywano „mlechzha" (od „kreda" - mieszanie, zbieractwo), czyli pogan, stąd: „inne ludy, inne języki". Wszystkich pozbawionych praw i obywatelstwa, wykluczonych lub wyrzuconych ze społeczeństwa wedyjskiego, nazywano „dasyus", co oznacza sługę, złodzieja, łamacza prawa, wroga. Imię to oznaczało także odstępstwo od

Prawa („Dasyuha” to imię demona Bali, głowy tytanów) i ogólnie nieczysta i wroga moc duchów ciemności.

Dlatego w modlitwach Rigweda często spotykamy się z apelem do bóstwa o ochronę wierzących przed dasyusem (demonami):

„Indra! Pomóż wiernym (ariyas), którzy przynoszą ci modlitwę, i ukarz niewiernych (dasyu).

- Oddajcie złego (dasir) bez winy!

- Indra! Pokonaj tych, którzy popełniają zło (dasyun) i chroń pobożnych.

- Chroń wiernych przed niewiernymi (dasyavo), karaj bezbożnych i daj zwycięstwo nad nimi tym, którzy Cię błagają.

Oprócz przydomka „Dasyus” mieszające się plemiona nosiły również znaną Europejczykom nazwę „parias”, co oznacza - gwałcicieli, przeciwników prawa, wygnańców, wyrzutków.

Nazwy trzech rdzennych stanów prawnych - Aryjczyków i wyrzutków czwartych - Turijan - zachowały się w legendach perskich, odzwierciedlone w nazwach plemion irańskich i turańskich (stąd rosyjskie słowo „zurkanny”, czyli głupi).

Manu wymienia rodowe rasy lub plemiona Smerdovturijczyków, z których niektórzy już mówili językiem Mlechja lub mieszając, podczas gdy inni nadal używali języka słowiańsko-aryjskiego:

„Za pogwałcenie prawa i rytuałów Wiary z ekskomunikowanych rycerzy stopniowo formowano następujące rasy smerdów lub dasyusów (odrzuconych):

- Poundraka - zamieszkująca region Pundra (część Bengalu i Bekhary);

- udra - obszar Malabar;

- Dravida - wybrzeże Coromandel od Madrasu do Cape Camorin;

- Kambodża, Saka, K'aza - obszar na północy Indii;

- Yavana - region Birmy;

- baklava - Persja;

- ranga - Chiny;

- darada - zamieszkująca wąwozy górskie poza Kaszmirem. Swoją nazwę wzięli od „daru” - dziury, przepaści, górskiego wąwozu, przepaści, horroru. Przestępcy zostali wypędzeni na Patalę - pustynię, sekretne wąwozy gór Dardar.

Ponadto plemiona wykluczone z rycerzy i stały się smerdami: Kirata, Jalla, Malla, Nichivi, Nata, Karana; dotyczy to również innego Kaza i Dravida, którzy osiedlili się w innych rejonach.

Z połączenia ciężarów z córkami rycerzy narodziły się Magadga i Vaideha - dzikie górskie plemię Cejlonu. "

itp.

Większość z tych ras nadała nazwy całemu ludowi, a prawie wszystkie z nich mówią dialektami i odgałęzieniami tego samego języka, utworzonego z oryginalnego Mlechja - dialektu Smerdów lub Turijan, który ma pełne prawo nazywać się językiem turańskim (Turusheas).

Manu mówi dalej:

„Ten, kto jest spłodzony z wyrzutka na mocy prawa, przejmuje własność ojca lub matki, lub obu. Nigdy nie ukryje swojego pochodzenia. Nosząc wygląd uczciwego człowieka, nie jest taki w swojej duszy "**[118]**[Książka 10, str. 43–45] .

W ten sposób stworzenia zyskują zewnętrzne podobieństwo do ludzi, ale ich wewnętrzna esencja pozostaje pasożytnicza.

W dzisiejszym Beludżystanie, który poprzednio nosił nazwę Gedrossia, a dokładniej Geto-Rosja, żyli odstępcy od wedyjskiego światopoglądu i słowiańsko-aryjskiego stylu życia - arahazi (ari-khazi), czyli aryan-chazarowie, bo "chazar" to potoczne znaczenie rzeczownika "apostata". Chrześcijanie zastąpili go słowem „śmieci”, a wśród Niemców zachowało się w słowie „heretyk” w pełnym znaczeniu starożytnego słowiańsko-aryjskiego.

To, że apostatów z Rusi nazywano Chazarami, wynika z nazw zachowanych w kronikach, oznaczających nic więcej niż Chazar-Russ („Khazi” i „Khazari”); Nestor nazywa ich Rosjanami Kozari. A teraz w wielkorosyjskich dialektach regionalnych są jeszcze słowa, które mają wspólny rdzeń ze słowem „Chazar” i to samo znaczenie, np .: w regionie Archangielska - „khaz” lub „kaz” - nieczystość, brud; w Permie - „khaz” - zuchwały, obsceniczny, nieczysty; w Wołogdzie - „kochanka” - awanturnik, łobuz; w Woroneżu - „zamglenie” - czynić źle, a nie jak inni.

Słowiańsko-Aryjczykom przeciwstawiły się także plemiona pogańskie: Ivers, Avars (Avers, czyli niewierzący) z Azji Dolnej i Gebra z Kaukazu (Hera, czyli dzieci Hery - bogini podziemia).

Zarysowawszy istotę powstania pogańskiego smerdo, z którego różnych ras w czasie powstawały całe ludy dzikusów i półdzikich, do dziś naruszających godność natury ludzkiej, należy zauważyć, że europejska nauka nie zwraca uwagi na tę kwestię, ponieważ ukrywa prawdę o istnieniu stworzeń. -pasożyty.

Szef nauczania „Mimansa”**[119]**[Mimamsa (skt.) - "badania". Jeden z sześciu głównych systemów indyjskiej mądrości opartej na mądrości wedyjskiej.] (Wedyjska mądrość) Kaumarila mówi:

„Reguły języka są pierwotne i żyją w tradycji”.

Ale apostazja odrzuciła sanskryt - pisemny język społeczny i utworzyła język potoczny - prakryt (naturalny).

Wygnani członkowie prymitywnego społeczeństwa - pogańscy smerdy, skoncentrowani w miejscach wygnania, pokrewni losowi i tworzący społeczności, w naturalny sposób złożyli swoje dialekty - przypadkowy zestaw słów, odciętych, podobnie jak oni, od korzenia i rodziny. W przypadku kompozycji mowy możliwe było tu tylko urządzenie mechaniczne, ponieważ nie było już żadnego związku między częściami mowy, obce nazwy i przysłówki utraciły swoją płeć i utworzyły najprostsze formy, w których czasownik stracił pierwotną czystość i moc. Biblijna legenda o babilońskim pandemonium mówi o tym pomieszaniu języków w celowo uproszczonej formie.

Niemniej jednak:

- pomimo wszystkich legend, że wiara Słowian-Aryjczyków stała się podstawą większości religii świata;

- pomimo faktu, że światowa cywilizacja rozwinęła się dzięki kulturze rasy;

- pomimo prawdy, że odrzucenie struktury społecznej Rasy mogło nastąpić tylko w wyniku odstępstwa od Wiary Słowian-Aryjczyków, a nie poza nią;

- pomimo znaczenia legend, że ludy pogańskie (turańskie) są krzyżem (hybrydami) ludzi i stworzeń, dlatego odrzucają wiarę pierwotną

- pomimo faktu, że pismo słowiańsko-aryjskie jest najstarsze na tej Ziemi (planecie), pasożyty (stworzenia) nadal twierdzą, że pierwotny nosiciel wiary słowiańsko-aryjskiej - Naród rosyjski, czyli Rasa, był dziki i ignorancki.

Natura tego bezczelnego kłamstwa jest prosta: stworzenia pasożytnicze i ich hybrydy (hybrydy) nie chcą, aby ludzkość na Ziemi zobaczyła ich brzydką wewnętrzną esencję i uświadomiła sobie potrzebę uwolnienia się od mocy pasożytów (istot kosmicznych). Dlatego, gdy słyszą coś o dziedzictwie Rasy, od razu krzyczą o szowinizmie wielkoruskim, rasizmie i podżeganiu do nienawiści etnicznej i religijnej.

E.I. Klassen we wspomnianej wcześniej książce stwierdza:

„Słowianie wydali to imię z chwały”.

Aby się o tym przekonać, wystarczy wziąć pod uwagę niektóre słowiańskie imiona własne, należące do ludzi, miast i różnych naturalnych granic, w tym „chwała” jako podstawowe pojęcie, z którym wiążą się wszystkie działania ludzi, na przykład: God-chwała, Budi-chwała , Bole-Slav, Breti-Slav, Buri-Slav, Bryachi-Slav, Verkh-Slav, Volo-Slav, Vyshe-Slav, Volodya-Slav, Vladi-Slav, Vito-Slav, Vadislav, Enter-Slav, Voroty-Slav , Vse-Slav, Vyache-Slav, Gremi-Slav, Gori-Slav, Gorodi-Slav, Dob-Slav, Dobe-Slav, Dobi-Slav, Tribute-Slav, Dedo-Slav, Domo-Slav, Zhizne-Slav, Zhiro -slav, Zhili-Slav, Zhdi-Slav, Zhe-Slav, Zven-Slav, Zde-Slav, Izya-Slav, Lyubo-Slav, Lyubi-Slav, Miro-Slav, Milo-Slav, N-Slav, Pako-Slav , Feather-glory, Perey-glory, Praslav, Radi-slav, Rado-slav, Rati-slav, Sby-slav, Sveto-glory, Spiti-glory, Stan-Slav, Judi-Slav, Tverdi-Slav, Churo -słowiański,Yaro-Slav itp.**[120]**[Osobom, które interesują się słowiańsko-aryjskimi imionami i chcą je poprawnie używać, radzimy zapoznać się z książką A.V. Trekhlebova "Słowiańska książeczka imienna. Słownik wyjaśniający bluźniercy. M., 2003.] W „Lay of Igor's Host” z 20 słowiańskich imion 14 kończy się „glory”, aw kronice Nestora na 190 słowiańskich nazw 103 wywodzi się z tego samego rdzenia, np. Slavomir, Slavyata, Slavomil, Slavata, Slaventa , Slavetin, Slavibor, Slavitsy, Slavitso, Slavich, Slavish, Slavka, Slavnik, Slavin, Glorious, Slavo, Slavoboy, Slavoljub itp.

Ten korzeń występuje w nazwach słowiańskich miast i różnych miejscowości: Perejasław, Rossław (nad Łabą, obecnie Rosslau), Zasławl, Brisław, Jarosław, Sławeńsk, Sławianoserbsk, Jezioro Sławińskie, Klucze Slavinsky, Slavitino (wieś Nowogród), ul. w Nowogrodzie) itp.

Nie ma cienia wątpliwości, że wszystkie te imiona wywodzą się od „chwały”. Czy można założyć, że przynajmniej jedna z tych nazw pochodzi od „słowa”? W pierwszym przypadku każde imię wyraża szczególny związek z życiem codziennym, aw drugim wszystkie te nazwy oznaczałyby brak sensu.

Nasi przodkowie nazywali się Słowianami nie tylko dlatego, że byli rodziną chwalebną, ale bardziej dlatego, że żyjąc zgodnie z prawami Boga

Najwyższego, nigdy o nic Go nie prosili, a jedynie wychwalali. Stąd „slav-yan-in”, jak również „cross-yan-in”: tutaj „yang” jest pozytywną stroną przyciągania Wszechmocnego, tj. życie duchowe; „Yin” jest ujemne, tj życie światowe, samolubne, od którego należy zacząć, aby poznać dobro i zło, czyli zdobyć mądrość Trójcy (Inglia). Prosić Wszechmogącego o coś, to podejrzewać Go o zaniedbanie, aby nie zrobił czegoś dla naszej korzyści. Zgodnie z tym słowiańskim światopoglądem, Jezus Chrystus nauczał Żydów w przypowieści o ptakach niebieskich, aby nie prosili Boga o nic ziemskiego, ponieważ nasz niebiański Ojciec z góry zna wszystkie nasze potrzeby.

„Bądź wola Twoja, ale nie moja”,

albowiem Wszechmocny wie najlepiej, czego człowiek naprawdę potrzebuje - tego właśnie wysyła do niego przez swoją niezmierzoną miłość.

Słowianie zawsze zdawali sobie sprawę, że prawdziwa wiara nie wciągnie Wszechmocnego w ludzkie sprawy. Książka Veles (1.1; 1.5; 6.1; 1.6) mówi o tym w ten sposób:

„Chwała naszym ojcom i matkom! Ponieważ nauczyli nas szanować naszych bogów i prowadzili nas za rękę właściwą ścieżką.

Więc szliśmy i nie byliśmy wolnymi ładunkami, ale Rosjanami - Słowianami, którzy śpiewają chwałę bogom, a zatem są Słowianami.

… Ponieważ pochodzimy z Dazhbog i staliśmy się chwalebni, wychwalając naszych bogów i nigdy nie prosiliśmy ani nie modliliśmy się o ich dobro.

... A my, którzy śpiewamy chwałę bogom, nazywamy chwałą, nigdy o nic nie prosiliśmy, tylko śpiewaliśmy chwałę. A kiedy się modlili, myli nasze ciała i odmawiali chwałę, a także pili surya - napój na chwałę bogów, pięć razy dziennie zapalali ogień w luminarzach - palili Dąb. A także Snop (Veno) został powiększony i wychwalał Go, ponieważ jesteśmy wnukami Dazhboga i nie odważyliśmy się oprzeć naszej chwale.

... I tak pozostajemy w chwale, bo wychwalamy naszych bogów i modlimy się z ciałami obmytymi czystą wodą. "

Sekretnym znaczeniem jednego z zapisów imienia Słowian „Slaveni” (Weneda) jest „Wychwalanie Najwyższego Boga Miłości”. Stąd imię greckiej bogini miłości - „Wenus”: w końcu „Bóg jest miłością” - „Wiedeń” (stąd wiara, Weda). Według pism wedyjskich istnieje około pięćdziesięciu takich znaczeń. Jeden z nich to „Hojny”, bo „z la” oznacza „z duszą” (w

lamaizmie „la” to jeszcze dusza, stąd - Lada), „veni” - uduchowienie (stąd - prorocze), Miłość; te. dosłownie - „z duszą inspirowaną Miłością”.

Zakładając, że wszystkie powyższe nazwy są rozstrzygające, jesteśmy jeszcze bardziej przekonani, że wywodzą się one od „chwały”. Te imiona Słowian powstały w taki sam sposób, jak niektóre przezwiska wśród obcokrajowców: Łysy Karol, Gruby Karol, Rudobrody Fryderyk, Ptasznik Heinrich, Młotek Karl, Błękitnozębny Górald trzeci, Sinobrody, Heinrich Zajęcze stopy itp. Ale postawcie obok nich własne słowiańskie stopy imiona - co za uderzający kontrast, wyraźnie przemawiający na korzyść Słowian!

I żeby potwierdzić, że imiona słowiańskie zawierały nie tylko głębokie znaczenie, ale także charakterystykę ludzi wykształconych, którzy żywym umiłowaniem pokoju, spokoju i harmonii wyrazili szereg nazwisk, zawierających głęboką treść ideologiczną, wielkość, męstwo, eufonię, pieszczoty słysząc i zachwycając duszę, oto kilka przykładów.

Nazwiska świadczące o spokoju Słowian: Bohumir, Budimir, Dobromir, Dragomir, Zhdimir, Zhiznemir, Zvonimir, Zdimir (buduj - buduj, twórz), Krepimir, Ladimir, Lubomir, Mira, Miran, Mirash, Mirbud, Miroray, Mirognev, Mirbud Mirodar, Miromir, Mironeg, Mirota, Mirya, Miroslava, Milomir, Miren, Miros, Mireta, Mirava, Mirko, Mircea, Ratmir, Radimir, Radomir, Ratimir, Svetomir, Sudimir, Stanimir, Spitimir (aby nadążyć, dojrzałość), Tvirmir, Terpir , Tihomir, Khvalimir, Jaromir.

Nazwy świadczące o gościnności Słowian: Budigost, Gostevid, Kindness, Lyubogost, Radgost, Celigost. Powinno to również obejmować zwyczaj nazywania odwiedzającego kupca gościem, dając świadectwo, że Słowianie szanowali i zachęcali do stosunków handlowych z innymi narodami.

Słowianie zawsze szanowali walory duchowe, mówią o tym imiona: Dobrovlad, Dukhovlad, Dushevlad, Samovlad, Lyubomysl, Vsevlad, Radovlad, Radomysl, Milodukh, Vladdukh, Vsemil, Dobrovit, Kindness, Kind, Kind, Goodness, Dobrynya itp.

Nazwy świadczące o bohaterstwie, szybkości i zdolności do sprawowania władzy: Chestimir, Vladimir, Moimir, Vlastimir, Kazimir, Khotimir, Vsevolod, Vladislav, Volodislav, Preslav, Gromoboy, Skalogrom, Sokol, Orlik, Yaropolk.

Słowianie nazywali swoje kobiety imionami, które pieszczą ucho, charakteryzując je jako źródło radości, miłości, czułości, pokoju, dobroci i harmonii: Boschmila, Bozhena, Belyana, Bratomila, Vesela, Veselina, Vesnyan, Vsemila, Vsenezha, Golub, Dobrodeya, Dobromila, Dobronega ,

Zhdana, Zhelana, Fun, Krasimira, Krasnomir, Lepa, Lepava, Leposava, Lyuba, Lyubava, Lyubusha, Lyuboslav, Lyubomudra, Lyudmila, Mila, Milasha, Milena, Milolika, Miloslava, Milonezha, Milonega, Mironega, Militsa, Mirava, Miromudra , Milovzor, Nezhana, Nenaglyada, Perenega, Prekrasa, Prelesta, Prigoda, Rada, Radmila, Sineoka, Smeyan, Smirena, Slavomila, Umila, Ulada, Uslada, Yasynya.

Zapytajmy też: którzy ludzie mają imiona Wiara, Nadzieja, Miłość lub Osmomysl (myślenie przez osiem lub osiem myśli na każdy biznes), All-Thought (myślenie o wszystkim), Premysl (przemyślenie wszystkiego), zeznanie wraz z innymi imionami, że Słowianie głęboko rozmawiali o wszystkich dziedzinach życia ludzkiego, o wszystkich potrzebach duszy i serca; że byli gościnni i spokojni, ale odważni i odważni, kochali chwałę i chlubę, szanowali duchową godność, byli oddani swojej wierze, ale jednocześnie mogli sprawować władzę - wszystko to widać po słowiańskich imionach, oddychających wysoko, inteligentnym życiem.

Jednym z najstarszych praw słowiańsko-aryjskich był dekret, że każdy więzień, w którego rękach był, cieszył się niezależnością, stawiając stopę na ziemi słowiańskiej. Ten sposób myślenia, jakim szczycą się współczesne demokracje, był naturalnym stanem Słowian na wiele tysięcy lat przed naszymi czasami.

Taka filantropia mogła przynosić zaszczyt każdemu oświeconemu ludowi, ale była obca zarówno Grekom, jak i Rzymianom, tym cywilizowanym i ignorantom, w sposobie ich działania. Niemcy nie traktowali jeńców lepiej niż Rzymianie: wszystkich podbitych Słowian zamienili w niewolników. Pozostałości tego niewolnictwa przetrwały do XIX wieku w powiecie Osnabrück w Hanowerze, na Śląsku i wielu innych miejscach w Niemczech.

Warto również zauważyć, że Słowianie nigdy nie zapożyczali sobie imion od cudzoziemców. Wręcz przeciwnie, Niemcy i Skandynawowie wprowadzili do swojego życia codziennego wiele imion słowiańskich, takich jak Ratwald (Radovlad), Ragnwald (Rogovlad lub Rogvold), Welemir (Volimir), Zwentibold (Svetopolk) i inne.

Imiona starożytnych Słowian-Aryjczyków niezbicie świadczą o ich głębokim i wielostronnym myśleniu. Wszystkie te imiona promieniują odwagą i siłą mądrych ludzi pełnych świetlistych aspiracji. Wraz z prymitywnym światopoglądem cywilizacji, ten wesoły, kochający życie ludowy światopogląd robi wrażenie i dowodzi najwyższego poziomu kultury słowiańsko-aryjskiej na wiele wieków przed ich chrztem. Potwierdza to bogactwo ich języka i starożytność ich niezrównanego światopoglądu wedyjskiego.

Wszystko to potwierdza, że KULTURA Słowiańsko-Aryjska POŁOŻYŁA MORALNĄ PODSTAWĘ CYWILIZACJI CAŁEJ WSPÓŁCZESNEJ ŚWIATA, że ROSJA BYŁA I POZOSTAŁA MOC ŚWIATŁA w walce z hierarchią stworzeń-pasożytów, uciskających ludzkość.

Tylko modląc się do bogów i mając nasze czyste dusze i ciała,

będziemy żyć z naszymi przodkami,

połączyli się w bogach w jedną Prawdę.

Więc tylko my będziemy wnukami Dazhbogova.

Książka Velesova. Ostrzeżenie.

PAMIĘTAJ, DZIECI WIELKIEJ RASY.

TWOJA MOC JEST W JEDNOŚCI

MIĘDZY RODZINAMI I LUDZIAMI

OPARTE NA STAROŻYTNEJ WIARZE.

Słowo Mądrości Maga Velimudra.
Wedy słowiańsko-aryjskie. Książka. 2.

Uzdrowić
od nieśmiałego światła księżyca.
Odwołanie
Prawdziwe Światło,
która nie została jeszcze dotknięta przez lustra.
Runy staną się widoczne,
zostaną wysłuchane Wedy,
I wzniosą się ogniska
oczyszczający płomień.

Zburzyć kajdany
z legend jego starożytności,
Pamiętajmy o naszej jasnej ścieżce
i zabrać się do spraw ziemskich.
Nad wzgórzami
podświetlone znaki są widoczne -
Zarya wkrótce się ujawni
Nieugaszony Płomień!

Promień światła

Rozdział 7.

MORALNE PRZYKAZANIA SŁOWIŃSKICH BARANÓW

Wszystko nowe jest zapomniane i stare

Mądrość ludowa

I przełamie ucisk, tak jak przełamała ucisk

Nieraz armia rebeliantów ...

Urodzić się Rosjaninem to za mało:

Muszą być, muszą się stać!

I. Severyanin

Celem kultury wyścigu jest osiągnięcie duchowej doskonałości przez każdego człowieka. Od niepamiętnych czasów słowiańsko-arianie posiadali jasno wyrażoną koncepcję moralności jako podstawy rozwoju duszy (ciała Divyi). W tym widzieli sens ludzkiego życia. Główne przykazanie Słowian-Aryjczyków brzmi:

„ŻYJ W SUMIENIU - ŚWIĘTY WYRAŹ SWOJEGO PROFESORA, SWOICH BOGÓW I PRZODKÓW".

Dziesięć przykazań Słowian-Aryjczyków - Dasalakshan („dasa" - dziesięć; „lakshana" - lakoniczne powiedzenie, przykazanie) wyrażone w Wedach mówi:

„Myśli, słowa i czyny rodzą dobre i złe owoce. Planowanie czyjegoś czynu, popełnienia przestępstwa, niewiary to grzechy myśli; oczernianie, kłamstwa, oszczerstwa, niewłaściwa mowa to grzechy słowa; zawładnąć nieznajomym, popełnić zabójstwo, cudzołóstwo - to są grzechy cielesne (czyny). "

Te starożytne podstawy pierwotnej moralności, jedynej wiary całej ludzkości, zostały zachowane i przeniesione przez mrok stuleci przez słowiańsko-aryjskich, pomimo wzmożonych prób narzucenia ludzkości fałszywych wartości. Każde z tych cennych przykazań mieni się w języku rosyjskim najbogatszym rozproszeniem przysłów i powiedzeń, mieniących się cudownym światłem mądrości ludowej.

Planowanie dla kogoś innego:

- Nie otwieraj ust na cudzym bochenku!

- Nie rozrzucaj wąsów na kawałku kogoś innego!

- Nie ścigaj dobra innych z hakiem!

- Nie polegaj na czyjejś kieszeni, Roman!

- Zachłanność złodziei nie zadziała.

- Miej litość nad kimś innym - Bóg da jego.

- Twoje własne krakersy są lepsze niż ciasta innych ludzi.

- Ktoś inny nie jest silny i duży, ale swój własny - i mały, i słuszny.

Idea działania karnego:

- Gdzie jest przysięga - jest przestępstwo.

- Żyć zwinnie (przebiegle) - umrzeć cierpko.

- Jakie jest życie, tak samo jak wycie w następnym świecie.

- Jak żył, umarł. Jak to jest żyć, tak będzie bekać.

- Lepsza śmierć niż wściekły brzuch.

- Módlcie się i strzeżcie się złych czynów!

- Czego nie kochasz w innym, nie rób tego sam!

- Życie jest dane za dobre uczynki.

Zaprojektowany dla niedowierzania:

- Odmówić Bogu - trzymać się szatana.

- Ci, którzy oddalają się od Rody - giną.

- Bez wiary żyjesz na tym świecie, ale nie możesz na tym żyć.

- Grzechy są łaskawie sprowadzane w otchłań.

- Bez Boga robak połknie.

- Bóg nie da, świnia nie zje.

- Bóg pozwala, a świnia zjada gęś.

- Będziesz płakać, Bóg sprawi, że będziesz więcej żyć.

- Śmierć bez skruchy to śmierć psa.

- Śmierć jest dla zła, a dla dobra jest wieczna pamięć.

- Nie mów nic o zmarłych - obrazisz Boga.

- Jak żyjemy, umieramy.

- Nie daj się oszukać: przejdziesz do następnego świata krzywo.

- Wszystko na świecie jest stworzone przez dobroć Boga i ludzką głupotę.

- Z Verą nigdzie nie znikniesz.

- Żyć - służyć linii - Boskości - nie od człowieka, ale człowieka - od Boga.

- Cokolwiek Bóg chce, jest odpowiednie.

- Jeśli polegasz na Bogu, nie będziesz się opierał.

- On nie traci serca, który ufa Bogu.

- Bóg przemoczy, Bóg wyschnie.

- Ani przebiegły, ani dużo, ani biedni, ani bogaci nie mogą uniknąć sądu Bożego.

- Człowiek urodzi się na śmierć i umrze na brzuchu.

- Żywy - nasz, umarł - Bogowie.

- Śmierć przez grzechy jest straszna. Nie bój się śmierci, bój się grzechów!

- Życie jest gorsze niż śmierć.

- Ciężko siejesz, żniwa umierają ciężko.

- Jesteśmy gościem na tym świecie.

- Nie był; co będzie to będzie; i będzie to, co daje Bóg, a cokolwiek Bóg daje, wszystko jest dla dobra: albo pomoże, albo się nauczy.

- Bóg żyje, moja dusza żyje.

Zniesławienie:

- Nie oceniaj innych, spójrz na siebie! Najpierw zdejmij rzepę.

- Sam leży w błocie, ale krzyczy: nie pryskaj!

- Ahal byłby wujem, patrząc na siebie.

- Bluździ ludziom, ale szyje łykiem.

- Mówi o tobie, zapominając o sobie.

- Nie pamiętają siebie, kiedy mówią o kim.

- Nadużycie nie jest żywicą, ale sadza jest podobna: nie przywiera, więc plami.

- Naszym zadaniem nie jest szukanie winy u księdza: jest do tego inny ksiądz.

- To nie nasza sprawa, żeby uczyć księdza, niech go uczy diabeł.

- Kto kogo obraża - tego Bóg nienawidzi.

- Obrażona łza nie spadnie na ziemię, ale wszystko na ludzką głowę.

- Obrazić obrażonego to podwójny grzech.

- Kto obwinia prawo, rani siebie.

- Kto ma żółć w ustach, jest gorzki.

Fałszywe:

- Szczur przeciwstawia się światu, kłamie prawdzie.

- Kłam (kłam), że rdza: tli się.

„Co jest fałszywe, jest zgniłe.

- A ludzie mają kłopoty, ale giną w nieprawdzie.

- Kłamstwa nie prowadzą do dobra.

- Zastosuj do siebie jakiekolwiek kłamstwo.

- Bez prawdy, nie życia, ale wycie.

- Ludzie nie żyją bez prawdy, a jedynie w znoju.

„To nie z powodu wiatru, że kłamstwo nie jest dobre.

- Ktokolwiek kłamie, kradnie.

- Kłamca i oszust; oszust i oszukiwać; łotr i oszust; oszust i złodziej.

- Przeszedłem przez to, że się zakradłem: ludzie długo pamiętają.

- Kłamać, więc biegać wokół ludzi.

- Kłamać, żeby nie znać ludzi.

- Jeśli kłamiesz, nie umrzesz, ale w przyszłości nie uwierzą.

- Kiedyś kłamał, ale został kłamcą na zawsze.

- Wszystko przeminie, pozostanie jedna prawda.

- To prawda, że szydła w worku nie da się schować.

- Jedz chleb i sól i pokrój prawdę!

- Nie ma co złościć Boga, musisz powiedzieć prawdę.

- Nie kłam - taka będzie droga Boga.

Oszczerstwo:

- Bój się oszczercy jako złego heretyka.

- Oszczercy z innego świata liżą gorące patelnie.

- Yabednik w następnym świecie jest zawieszony na języku.

- Oszczerstwo jest jak węgiel: się nie pali, więc plami.

- Możesz ominąć węża, ale nie możesz uciec od oszczerstw.

- To rzuca się na tego, który kłamie.

- Bóg kocha sprawiedliwych, a diabeł uwielbia skradanie się.

Niewłaściwe przemówienia:

- Bój się Najwyższego, nie mów za dużo!

- W gadatliwości, nie bez próżnej gadki.

- Słowo to nie jest wróbel: wyleci, więc go nie złapiesz.

- Jeśli plujesz, nie możesz tego podkręcić; wypowiedz słowo - nie złapiesz go.

- Mój język jest moim wrogiem.

- Słowo nie jest nożem, ale prowadzi do noża.

- Módlcie się do Boga i nie bądźcie niegrzeczni wobec diabła!

Zdobądź nieznajomego:

- Dobro kogoś innego wyjdzie bokiem.

- Słabo nabytych - nie zrobi dobrze.

- Zdobyte przez grzech nie będzie pasować do domu.

- Nie wrzucaj niewodu do czyjegoś stawu!

- I mądrze kraść - kłopoty są nieuniknione.

- Chleb obcych jest gorzki. Udławisz się kawałkiem kogoś innego.

- Pękają usta kogoś innego. Kuzyn kogoś innego nie mieści się w ustach.

- Kraść - wpaść w kłopoty.

- Złodziej kradnie nie dla zysku, ale dla śmierci.

- Kiedyś ukradłeś - na zawsze zostań złodziejem.

- Ubiór kogoś innego nie jest nadzieją.

- Stań w obronie swojego, ale nie chwytaj kogoś innego!

- Zły zysk - dzieci nie żyją.

- Lepiej jest zbierać na całym świecie niż zabierać cudze!

„Lepiej jest żyć w ubóstwie niż wzbogacać się na grzechu.

- Lepiej jest handlować ze stratą niż kraść z zyskiem.

- Nie bierz za dużo - nie rujnuj swojej duszy.

Zabij:

- Tylko Rod daje życie, a każdy gad zabiera.

- Zabity milczy, ale zostanie o to zapytany.

- Umarli nie staną przy bramie, ale wezmą swoją.

- Iść na czyjąś głowę - nieść swoją.

- Łatwo jest zrujnować, ale co to dla duszy?

Cudzołóstwo:

- Nie możemy oczekiwać dobrego od żebra Adama.

- Tam, gdzie szatan nie może, wyśle tam kobietę.

- Nie bierz bogatej żony, bierz bogatą!

- Był pod przejściem i to już koniec.

- Przykrywanie korony to grzech.

- Choroba psów - na boisko, kobiety - do łóżka.

- Nie płacz, dziewczyno, co dają facetowi: płakałby, co sprawia kłopoty.

- Przepraszam za dziewczyny - zrujnowali faceta.

- Lepiej się ożenić, niż się ekscytować.

- Miłość kawalera jest jak wiosenny lód.

- Nie patrz na żony innych ludzi, ale dbaj o swoje!

- Od męża volki - żony samowoli.

- Lubieżna świnia jest po szyję.

- Żona jest niegrzeczna, więc bij męża.

- Mąż zgrzeszył, bo w ludziach jest grzech, a żona wszystko sprowadza do domu.

- Czyja dusza jest w grzechu, ten jest odpowiedzialny.

„Życie bez ukochanej osoby jest obrzydliwe, ale z niepożądanym - mdłości.

- Wybierz żonę nie oczami, ale uszami (czyli sławą).

- Zamężna żona jest uczciwa.

- Dobra żona i mój mąż są uczciwi.

- Matka jest sprawiedliwa - ogrodzenie jest kamienne.

*** * ***

Wszystkie te dziesięć grzechów zostało wyrażonych w tej formie:

- grzechy umysłu (chciwość, zazdrość, zaprzeczenie istnienia Wszechmocnego);

- grzechy słów (krzywoprzysięstwo, niegrzeczne słowa, zazdrosna mowa, kłamstwa);

- grzechy czynu (uszkodzenie ciała, pożądanie, kradzież).

Niestety, oryginalne znaczenie niektórych rosyjskich przysłów zostało zniekształcone. Na przykład:

„To jest Toby, nebozhe scho nas bezwartościowy” (Neboga - nie bogaty, biedny, kaleki, nieszczęśliwy, ubogi, to znaczy ten, który był w nieszczęściu z powodu życia bez Boga, „człowiek nie jest z Boga”).

Przykładem tego są niebezpieczne niedopowiedzenia słynnych przysłów:

- Pijane morze sięga po kolana, a kałuża sięga po uszy .

- W zdrowym ciele zdrowy umysł to rzadki sukces .

- Powtarzanie jest matką nauki i schronieniem dla leniwych .

- Kto pamięta stare, zniknie z oczu, a kto zapomni o obu .

- Rodzina ma swoje czarne owce, ale z powodu dziwactwa wszystko nie jest dla przyjemności .

- Głód nie jest moją ciotką, ale moją własną matką .

- Im ciszej jedziesz - tym dalej będziesz od miejsca, do którego się wybierasz .

- Uderz w jeden policzek - nadstaw drugi, ale nie daj się uderzyć .

Ostatnie przysłowie z pewnością ma pochodzenie chrześcijańskie. Uważa się, że został podany przez Jezusa Chrystusa w nowoczesnej, bliżej nieokreślonej formie, jako przykazanie eliminacji zła. Ale jeśli weźmiemy jej pierwszą część w czytaniu Ewangelii, to stłumi zło tylko wtedy, gdy okrucieństwo okaże gorąca, przyzwoita osoba, której sumienie się budzi, i zmieni zdanie na widok niezabezpieczonej ofiary. Ale jeśli napastnik jest sadystą, to zło tylko się zwiększy, ponieważ z wielką przyjemnością połamie sobie szczęki, a wierząc w swoją bezkarność, będzie grzeszył jeszcze bardziej. Odpowiedzialność za zwiększone zło spadnie nie tylko na napastnika, ale także na tego, który popchnął go do dalszych okrucieństw. Obrażeni mieli bowiem okazję powstrzymać to zło, nadstawiając drugi policzek, zgodnie z pierwszą częścią przysłowie: to znaczy, dając napastnikowi możliwość odpokutowania i upewniwszy się, że ewangeliczna część przykazania jest nieskuteczna, przejdź do jej drugiej, nienegocjowanej części, aby dać złoczyńcy godną odmowę. W ten sposób powstrzymuje dalszy wzrost zła i tak, aby nadal go zniechęcało. Potwierdzając tę zasadę, Wedy stwierdzają:

Rośnie bezkarne zło.

Nie raduj się smutkiem obcego,

bo kto się raduje z smutku innych,

woła go ...

Nie szkaluj ani nie śmiej się z nich

kto cię kocha,

a ty odpowiadasz na miłość miłością

a znajdziesz ochronę swoich Bogów ...

KOCHAJ SWOJE NAJBLIŻSZE,

JEŚLI JEST GODNY ...

Santii Vedas of Perun. Circle One.
Wedy słowiańsko-aryjskie. Książka 1.

Każdy czyn, który robisz

pozostawia swój niezatarty ślad

na wiecznej ścieżce Twojego życia,

i dlatego twórzcie ludzi,

tylko piękne i dobre uczynki,

tak na chwałę waszych bogów i przodków,

na zbudowanie twego potomstwa.

Słowo Mądrości Maga Velimudra.
Wedy słowiańsko-aryjskie. Książka 3.

... Zostało to ogłoszone przez Matkę Svę

B U D U U U E E N A W E S L A V N O.

Książka Velesova.

Rozdział VIII.

KLUCZE DO MAGICZNYCH BAJEK BARANÓW

Słowo legend o żywych,

Potężne, wieczne słowo

Lekka, energiczna wiosna,

Skarbnica bogactwa tubylców.

Sztuka ludowa.

Rosyjskie opowieści ludowe są dziedziczną skarbnicą duchowego doświadczenia naszych przodków, ich znajomości praw i istnienia światów Privi, Slavi, Yavi i Navi. Dla osoby znającej się na rzeczy te opowieści wydają się niewyczerpanym magazynem mądrości, który pozwala ludziom zrozumieć najgłębszą głębię życia narodu rosyjskiego.

Uważne czytanie i badanie bajek ujawnia 8 poziomów semantycznych. Poziomy te rozważał w swoich pracach z jego punktu widzenia V.Ya. Propp**[121]**[Cm. - V. Ya. Propp „Historyczne korzenie baśni". L., 1986.] .

ZAKAZ

W rosyjskich baśniach ludowych zakaz naruszania praw pięciu żywiołów Natury - ognia, powietrza, wody, ziemi i eteru (myśli) jest przedstawiany w postaci zakazu światła, wzroku, pożywienia, kontaktu z ziemią i komunikacji z ludźmi. Wprowadzenie zakazu jest jednym z warunków opowieści; rozwój działań zaczyna się od jego naruszenia.

Kłopot

W wyniku naruszenia zakazu zaczynają się kłopoty („bez jedzenia" - głód), czyli próba, która zawsze kończy się dobrem. Aby kłopoty minęły, ktoś musi ruszyć w drogę, a to wymaga sprzętu.

WYPOSAŻENIE W DRODZE

Wyposażenie składa się z personelu klubowego, jedzenia i butów - broni psychicznej, zdolności do karmienia się praną - kosmicznej mocy i możliwości ucieczki ze świata Revelation za życia.

UZYSKANIE MAGICZNEGO ŚRODKA

Magiczne prezenty i pomocnicy pomagają bohaterowi osiągnąć cel.

Zwykłym dawcą baśni jest Baba-Jaga („baba" - szanowany; „yagya" - ofiara, „joga" - połączenie z Wszechmogącym Bogiem).

Istnieją trzy różne Yagi:

Jaga-daritelnitsa - stara kobieta lub babcia z podwórka (czasami jest starzec lub zwierzę), czyli pomoc przodków.

Yaga-poh it it lnitsa organizuje poważniejsze testy, po których bohaterowie zdobywają pewne doświadczenie i stają się lepsi, doskonalsi. Na przykład test Navu, czyli śmierć. W sanskrycie Bóg Śmierci nazywany jest „Yama", jego przedstawiciel Baba Jaga jest kościaną nogą, te same kościane nogi (tj. Kopyta) mają diabły, Pan, faun i innych przedstawicieli świata Navi. Połączenie wizerunku Jagi z wizerunkiem Śmierci doprowadziło do zastąpienia jej kościstej nogi szkieletową nogą.

Jaga karze bohatera za złe czyny, to znaczy kieruje go na prawdziwą ścieżkę. Jest sługą Prawa Karmy i przedstawicielką sił granicznych Slavi, Yavi i Navi.

Należy zauważyć, że nie ma ani jednej starożytnej bajki, w której Baba Jaga zjadłaby dziecko lub osobę - tylko ich przeraża, testuje i uczy. Chrześcijanie, którzy przybyli do Rosji, przypisywali okrucieństwo Babie Jadze.

RYTUAŁ PRZEJŚCIA

Bohater musi przejść rytuał, który jest ścieżką przez „gęsty las" („sen" - sen; „las" - wspinaczka), czyli wyjście w ciele Navi (astralnym) do świata Navi.

Na pograniczu Jawy i Navu - świata umarłych znajduje się posterunek straży - chata.

CHATA NA UDACH KURCZAKA

Wejście do chaty prowadzi tylko ze świata zmarłych - Navi.

Uruchomiwszy go za pomocą zaklęcia „przede mną, z powrotem do lasu" i wchodząc do niego, bohater po próbie wylatuje z chaty na koniu, czyli w duchowym (Divyem) ciele, lub na orle, albo zamieniając się w orła, czyli staje się „ paramahamsa "(„ wysoko latający łabędź "- wniebowstąpiona dusza).

Należy zaznaczyć, że tylko ci, którzy znają nazwy jego części: próg, zamek, podłoga, piec, drzwi, ościeżnica i okno przechodzą przez chatę („klatkę" - czyli ciało), czyli posiadają wiedzę i cechy ludzkich centrów energetycznych ...

Baba Jaga, który wszedł do chaty, pyta o cel wizyty: „Czy torturujesz sprawę, czy uchodzi ci to na sucho?” Bohater nie mówi o tym od razu, ale żąda: „Dlaczego krzyczysz? Najpierw daj mi coś do picia, nakarm, zabierz do łaźni, a potem zapytaj o nowości ”. To właśnie upokarza Babu Jagę, ponieważ ten, kto skosztował pożywienia zmarłych (tj. Prany), jest na zawsze zaliczany do ich gospodarza. Stąd zakaz dotykania tego pokarmu przez żywych. Żądając jedzenia bohater pokazuje, że się go nie boi.

Żywa osoba jest niewidzialna dla Baby Jagi, ona albo słucha, albo węszy kosmitę. Tak jak zmarłych mogą zobaczyć tylko specjalnie do tego przygotowani ludzie (na przykład szamani), tak wśród umarłych tylko ich „szamani” mogą zobaczyć żywych - na przykład Gogol's Viy.

Navi rozpoznaje żyjących ludzi, ponieważ wąchają, śmieją się, ziewają i śpią. Stąd następują odpowiednie testy.

TEST

Polega na wykonaniu zadania: „Idź tam, nie wiem dokąd, przynieś to, nie wiem co”. Kraj, do którego wysłano bohatera, to „odległe królestwo, trzydziesty stan”, czyli świat Chwały. Znajduje się w innych wymiarach czasoprzestrzennych, a „przynieś to, nie wiem co” to mistrzostwo twojego duchowego ciała (Divya), którego imię jest zabronione i nie jest wyrażane bezpośrednio, ale alegorycznie.

Aby udowodnić swoją duchową siłę, bohater musi sprostać zadaniu, które zwykle przedstawia się następująco: „Elena Piękna nakazała sobie zbudować kościół z dwunastu filarów, dwunastu koron ... gąbki "; „Kto całuje moją córkę Milolikę-księżniczkę na koniu na trzecim piętrze, za to ją poślubię”**[122]**[NA. Afanasjew "Rosyjskie opowieści ludowe". M., 1957.] .

Bardzo często test składa się z trzech zadań w różnych kombinacjach, na przykład: sadzenie wspaniałego ogrodu; siej, hoduj i młócić chleb przez noc; zbuduj na noc złoty pałac i most do niego. Te zadania są czasami łączone z zadaniem objeżdżania lub oswajania konia i innych: „Popatrz, że jutro o świcie królestwo złota stanęło na morzu siódmą wiorstą i że stamtąd do naszego pałacu zrobiony jest złoty most, który jest pokryty drogim aksamitem, a obok balustrad na obu po bokach rosły wspaniałe drzewa, a ptaki śpiewające różnymi głosami. Jeśli nie zrobisz tego do jutra, rozkazuję ci ćwierkać ”. Oczywiście tylko ten, kto jest właścicielem praw innych światów, może poradzić sobie z takim zadaniem, to znaczy ma wysoko rozwinięte ciało Divya.

W jednej z opowieści o Ameryce Północnej mówi się, że chłopiec dziesięć razy szedł do nieba i za każdym razem coś stamtąd przynosił: ptaka,

jagody, zwierzęta itd. Po raz dziesiąty znika całkowicie i nigdy nie wraca. Wszyscy go opłakują, a jego matka ma sen: „Matce wydawało się, że we śnie widzi wspaniały dom, ale kiedy się obudziła, zobaczyła, że to, co uważa za sen, jest rzeczywistością. Dom był tuż obok, a przed nim siedział jej syn Melia ". Budzi męża, patrzą na dom, biegną do niego, ale gdy się do niego zbliżają, dom oddala się od nich „i wreszcie zobaczyli, że w rzeczywistości był w górze, w niebie. Potem usiedli, płakali i zaczęli śpiewać: „Nasz syn jest w niebie, bawi się księżycem". Siostrzenica proponuje, że „sprawi, że pojawi się w naszych tańcach". Od tego czasu tańczą „Taniec Melii"**[123]**[FA. Boas. Organizacja społeczna i tajne stowarzyszenia Indian Kwakitl. W raporcie amerykańskiego muzeum przyrodniczego za rok 1895. Waszyngton, 1897. str. 413-414.] . Mniej więcej to samo dzieje się z rosyjską Emelą. Posiadając odpowiednie cechy rosyjscy bohaterowie baśni niosą pałac w jajku: „I tak oczywiście zostawili tę ucztę, zaprowadziła go na dobry plac, złamał jądro i powstał pałac, a wszystko w tym pałacu było tak stare jak ta góra "**[124]**[„Tales of M.M. Korguev ", tom 1. Pietrozawodsk, 1939 r .] .

Te same przekonania są jasno wyrażane na zawodach strzeleckich. Na pierwszy rzut oka wszystko sprowadza się do ciężaru, ogromu broni, naprężenia łuku, jak w Odysei. W opowieści Afanasiewa łuk ten nosi 40 osób, a pomocnik bohatera (ciało Divyi) go łamie; w innej opowieści 6 wołów niosą łuk i trzy pary strzał**[125]**[I.A. Chudjakow "Great Russian Tales", wydanie 1-3. M., 1860-62.] . Ale chodzi nie tylko o strzelanie z takiej broni, ale także o strzelanie z jednego królestwa do drugiego, to znaczy z tego świata do drugiego. Na przykład księżniczka przesyła bohaterowi przez posłańca żelazną buławę ważącą trzy funty. Bohater żałuje: „Jak mogę ją wyrzucić z odległych krajów do trzydziestego królestwa?" Problem ten łatwo rozwiązuje magiczny asystent bohatera, jego wujek (czyli ciało Divyi): „Wujek zaśmiał się, złapał buławę jedną ręką, zamachnął się trzy razy i wrzucił ją do trzydziestego królestwa: z rykiem przeleciał nad górami i dolinami i tak mocno spadł na wierzymy królowej, że cały pałac został wstrząśnięty "**[126]**[NA. Afanasjew. Op. Cit.] .

W innej bajce to samo dzieje się ze strzałą: „A w indyjskim królestwie księżniczka była silną czarodziejką i miała taką obietnicę:„ Jeśli wyślę ci łuk i strzałę, które jeszcze nie zostały wystrzelone, spróbuj. Jeśli strzelisz, daj mi o tym znać, wtedy wyjdę za ciebie. " Łuk i strzały niosą woły. „Nagle Ivan Dorogokupleny (ciało Divyi) wziął, naciągnął łuk, wycelował strzałę. Strzała wleciała do królestwa Indii i zburzyła drugie piętro pałacu królewskiego. "**[127]**[I.A. Khudyakov. Op. Cit.] .

Ale opanowanie mocy - mistycznych zdolności ciała Divya - nie jest celem, ale środkiem do realizacji głównego wyczynu rosyjskiego bohatera - walki wężów.

Walka węża

Wszystkie starożytne rosyjskie bajki opisujące pojawienie się węża mówią, że potrafi latać, jego skrzydła są ogniste. Szponiaste łapy i długi ogon z punktem - z reguły nie ma ulubionego szczegółu popularnych nadruków w bajkach. Stałą cechą węża jest jego powiązanie z ogniem: „Powstała silna burza, grzmiał grzmot, ziemia drżała, gęsty las się pochylał: leci trzygłowy wąż", „Wąż zaciekły leci na niego, pali ogień, grozi śmiercią", „Tutaj wąż wyemitował z siebie ognisty płomień, chce spalić księcia. "

Ten wąż jest rozpoznawany jako wąż Kundalini - duchowa siła człowieka. Jego ciągła groźba: „Spalę twoje królestwo (tj. Twoje ciało) ogniem, rozsypię popiołem".

W rosyjskich opowieściach ludowych wąż jest strażnikiem granicy z Królestwem Niebieskim. Samą granicę określa się jako ognistą rzekę Smorodinka („zaraza" - śmierć, „jeden" - jeden, czyli śmierć jest jedna). Przez nią przechodzi most zwany „kalina" (w sanskrycie „kali" - fatalny), czyli tylko ci, którzy w pełni rozwinęli egghore („nasienie diabła" - kropla materii przyczynowej) mogą wejść na tę granicę. Ten, kto zabije węża (jajogłowy), będzie mógł przejść przez most, czyli pokona cały swój bestialski żywioł.

Na spotkanie z wężem bohaterowi grozi sen, zaśnięcie, czyli obsesja - kłopot: „Książę zaczął przechodzić przez most, stukać laską (główny kanał wznoszący się siły Kundalini biegnący wzdłuż środka ludzkiego kręgosłupa), wyskoczył dzban (manifestują się mistyczne zdolności Kundalini) i zaczął tańczyć przed nim; patrzył na niego (porwany przez mistyczne zdolności) i mocno zasnął (to znaczy „wpadł w zachwyty"). Nieprzygotowana osoba zasypia, prawdziwy bohater nigdy: „Burza - bohater nie obchodziło (nie dał się ponieść tym zdolnościom), przeżuwał (doprowadzał do„ hary ", balansował) na nim i rozpadał na drobne części". W bajce nagranej w zakładzie Onega, matka latawców, pomagając bohaterom, mówi im: „A teraz ruszacie w drogę… Cóż, tylko nie kładźcie się do łóżka nad morzem, bo inaczej mój syn poleci i zobaczy konie i was,**[128]**[Pieśni i bajki w zakładzie Onega. Pietrozawodsk, 1937.] .

Wąż jest nieśmiertelny i niezwyciężony dla nieoświeconych, może go zniszczyć tylko pewien bohater: jajecznika mogą pokonać tylko ci, w których się znajduje - „Na całym świecie nie ma dla mnie innego rywala poza carewiczem Iwanem, a on jest jeszcze młody, tu nawet kruk jego kości nie przyniesie. "

Wąż nigdy nie próbuje zabić bohatera bronią, łapami czy zębami - próbuje wbić bohatera w ziemię (czyli w grzech) iw ten sposób go zniszczyć: „Cud

Yudo**[129]**[Miracle Yudo - "ud" - męski penis; te. głównym wrogiem bohatera jest żądza.] zaczął go ogarniać, wbił go po kolana w wilgotną ziemię. " W drugiej walce „wbijał się w wilgotną ziemię po pas”, to znaczy z każdą walką brud (wilgotna ziemia) jaja zaczyna pojawiać się w człowieku coraz bardziej. Węża można zniszczyć tylko odcinając mu wszystkie głowy, czyli pokonując swoje uczucia. Ale te głowy mają cudowną właściwość - ponownie rosną, to znaczy moc zmysłów wzrasta wraz z ich satysfakcją: „Ściąłem dziewięć głów dla cudu-yudy; Miracle Yudo podniósł je, uderzył ognistym palcem - głowy znowu odrosły ”**[130]**[NA. Afanasjew. Op. Cit.] . Dopiero po odcięciu ognistego palca (pożądania) bohaterowi udaje się odciąć wszystkie głowy.

Wiedząc zależność rozwoju duchowego od opanowania zmysłów, nasi przodkowie przekazali nam następującą instrukcję:

Tam, gdzie dominują uczucia, jest pożądanie,
A gdzie jest pożądanie, jest gniew, ślepota,
A gdzie oślepienie - wygaśnięcie umysłu,
Gdzie umysł znika, wiedza umiera,
Gdzie wiedza ginie, niech wszyscy wiedzą -
Tam w ciemności umiera ludzkie dziecko!

A ten, który osiągnął władzę nad uczuciami,
Zdeptany wstręt, nie zna nałogów,
Kto na zawsze podporządkował ich woli -
Osiągnięte oświecenie, pozbycie się bólu
I od tego czasu jego serce jest nienaganne,
Jego umysł jest mocno ugruntowany.

Poza jogą nie uważali się za rozsądnych:
Bez jasności nie ma twórczej myśli;
Poza twórczą myślą nie ma spokoju, odpoczynku,
A gdzie jest ludzkie szczęście poza pokojem?
ISTNIEJE UMYSŁ I MĄDROŚĆ,
*Gdzie uczucia są w niewoli**[131]**[Bhagavad-gita, 2.62-66] .*

Trzecia walka jest najstraszniejsza. Szczególnym warunkiem ostatniej bitwy jest to, że tylko wspaniały pomocnik bohatera - jego Divya, duchowe ciało - może zabić węża: „Bohaterski koń rzucił się na rzeź i zaczął gryźć węża zębami i deptać jego kopyta. ... Ogiery przybiegły i wyrzuciły węża z siodła ... Zwierzęta rzuciły się na niego i rozerwały go na strzępy. " „Jeden koń podniósł się i wąż skoczył mu na ramiona, a drugi kopnął kopytami w bok, wąż upadł, a konie uciskały węża nogami. Oto konie! ”

Bitwa oczywiście kończy się zwycięstwem bohatera. Ale po bitwie trzeba zrobić jeszcze jedno: wąż musi zostać ostatecznie zniszczony, to znaczy

konieczne jest przekształcenie ludzkiego ciała w ciało Światła (ciało Światła) - czystą cnotę: „I zwinąłem swoje ciało w rzekę ognia”; „Zebrałem wszystkie części, spaliłem je i rozrzuciłem popiół po polu”; "Podłożył ogień, spalił węża na popiół i wysłał go na wiatr."

Wyjaśniając te bajki, słowiańsko-Aryjczycy przygotowują swoje dzieci do poszukiwania Królestwa Niebieskiego - osiągnięcia całkowitej doskonałości poprzez zdobycie ciała Światła.

Zgodnie ze światopoglądem wedyjskim Jezus Chrystus nauczał również:

„Szukajcie przede wszystkim Królestwa Bożego, a wszystko inne będzie wam dodane”;

„Jak błyskawica, świecąca z jednego końca nieba, świeci na drugi koniec nieba, tak Syn Człowieczy będzie w swoim dniu”;

dla

„Królestwo Boże jest w tobie”**[132]**[Cebula. 12,31; 17,24; 17.21.] ;

„Albowiem wszyscy jesteście synami światła”**[133]**[1st Thess. 5.5.] ;

„Jesteście bogami, a wszyscy synowie Najwyższego są wami”**[134]**[Ps. 81.6.] .

Światopogląd wedyjski zawsze był źródłem hartu ducha Rosji. Tylko kultura wedyjska, która zawiera wiele tysięcy lat doświadczeń w walce ze złem - zarówno w duszy jednostki, jak i na polu publicznym, państwowym - ma siłę duchową niezbędną do pomyślnej organizacji tej walki. Niemoralne i przestępcze jest niewykorzystywanie tego doświadczenia teraz, gdy jego zapomnienie doprowadziło Rosję na skraj ruiny. Zmartwychwstanie światopoglądu wedyjskiego jest teraz sprawą życia lub śmierci. A pamiętając, że ROSJA ZAWSZE OKREŚLAŁA LOS CAŁEJ LUDZKOŚCI, ZAGADNIENIE NABYWA UNIWERSALNE ZNACZENIE.

WIELKOŚĆ KAŻDEGO LUDU

UWARUNKOWANE JEGO TWÓRCZĄ PRACĄ DLA DOBRA NATURY

I PRZYJAZNA JEDNOŚĆ Z INNYMI RODZAJAMI I LUDŹMI,

I JEŻELI WSZYSCY ŻYJĄ

W JEDNOŚCI, DOBRZE I WZAJEMNYM SZACUNKU

TWORZENIE DLA DOBRA TWOICH POTOMKÓW

NA CHWAŁĘ BOGÓW I ICH PRZODKÓW,

NIE MA CIEMNEJ MOCY ...

WIELKI LUDZIE NIE BĘDĄ W MIEŚĆ WEWNĄTRZ.

Słowo Mądrości Maga Velimudra.
Wedy słowiańsko-aryjskie. Książka 2.

Wykańcza złe duchy lub złodzieja,

Ale nie wybiorę innego losu.

Umrzyj, więc umrzyj, Matko Rosjo, z tobą

A wraz z tobą Finist z popiołów wstań.

Vedagor.

Oh ty, nieskończona przestrzeń,
Żyje w ruchu materii
Upływ czasu jest wieczny,
Bez twarzy, w trzech twarzach bóstwa!
Kto nie ma miejsca ani powodu
Kogo nikt nie mógł pojąć
Który wszystko wypełnia sobą,
Obejmuje, odpoczywa, konserwuje,
Kogo wzywamy - Boga!

Zmierz głębokość oceanu
Policz piaski, promienie planet,
Chociaż umysł może być naćpany, -
Nie masz numeru i środka!
Duchów nie można oświecić
Zrodzony z twojego światła,
Zbadaj swoje przeznaczenie:
Tylko myśl, która wzniesie się do Ciebie, ośmiela się, -
Znika w Twojej wielkości
Jak wieczność miniona.

Chaos przed czasem
Z otchłani, którą wezwałeś do wieczności,
I wieczność, najpierw się urodziłem,
Założyłeś w sobie:
Komponuję się,

Promieniując sobą,
Jesteście światłem, z którego wyszło światło.
Tworzenie wszystkiego jednym słowem
W stworzeniu, wyciągając nowe,
Byłeś, jesteś, będziesz na zawsze!

G.R. Derzhavin

Część druga.

BIAŁA DROGA PODNOSZENIA -

KROKI RELATYWNOŚCI SŁAWIANÓW-BARANÓW

BIAŁY SPOSÓB

CZŁOWIEK CHODZĄCY DROGĄ SWOJEGO ŻYCIA

I NIE WIEM, DLACZEGO SIĘ URODZIŁY.

DLACZEGO BOGOWIE WYSYŁAJĄ ICH DO ŚWIATA PRZEGLĄDU,

CEL KOIA W ŻYCIU I PO NIM.

Gdzie to życie ich prowadzi,

Albo na białe światło, albo w ciemność.

MYŚLI NIE ZOSTAWIAJĄ CZŁOWIEKA

OD URODZENIA W ŚWIECIE PRZEGLĄDU I DO ŚMIERCI.

A ta refleksja wcale nie jest cudowna,

NA DZIŚ DZISIAJ JEST NOC WESELA.

Tej nocy SVAROG nie ma na podwórku,

Kłamie w ludzkich sercach.

A JEŚLI ZAPOMNIJ, KTO JEST JEGO STAROŻYTNY,

TO I NOCNA MGŁA KRYJE NA JEGO SERCU.

I NIGDY NIE SĄ LUDZKĄ,

NIE MUSZĄ ODKRYĆ NOCNEGO CIENIA.

A DOKOLAT NIE ZNA LUDZKIEGO ŚWIATŁA,

I NIE BĘDZIE ŚLEDZIĆ ZA NIM BIAŁĄ DROGĄ,

Aż do tego okresu noc będzie ciemna

BĘDZIE ŻYĆ W LUDZKICH SERCACH ...

WIEDZA O WSZYSTKICH SVARGA I ŚWIECIE ZIEMI

CZŁOWIEK ZACZYNA SIĘ Z MĄDROŚCIĄ.

MĄDROŚĆ SIA NIE MA ZASTOSOWANIA, WIECZNA.

JEST NA POCZĄTKU OPUSZCZANIA KORZENI,

ALE WYSYŁANIE WSZYSTKICH W PRZYSZŁOŚCI

NA BIAŁYM DROGU, KTÓRY WKRACZA W PRAWO.

RÓŻNI LUDZIE MAJĄ WŁASNE SPOSOBY - CEL

A W RÓŻNYCH ŚWIATACH CZEKAJĄ NA ICH POWRÓT.

DO WYŚCIGU PRZYGOTOWANA JEST WIELKA BIAŁA DROGA

I TYLKO ONA WSTĘPUJE

DO CHWALNYCH ŚWIATÓW WYPEŁNIONYCH ŚWIATŁEM,

W ŚWIATY, W KTÓRYCH POSTĘPOWIE SPOTYKAJĄ SWOICH BOGÓW.

Wedy słowiańsko-aryjskie. Zarezerwuj 4.

Rozdział 1.

PIERWSZY ETAP WIARY

Pierwsza lekcja to znajomość świata Reveal.

Wedyjska filozofia publiczna

Żyjąc tylko według stanowiska Boga,

wszyscy Bogowie Światła pomagają w każdym calu ...

i po ludzku ruszaj w kierunku Svarga,

White Way, zgodnie z prawami Svaroga.

White Way.
Wedy słowiańsko-aryjskie.

Kultura Słowian-Aryjczyków

Zerwałeś lotos z ziemi

Kiedy jesień na polach żółknie,

Opuścił dom i rodzinę

Rzuciłem dobrze bez żalu

Ubrany w łachmany ubóstwa ...

Ale te szmaty nie są tarczami.

W duszy nie ma spokoju

I przez dziury

Odszedł twój spokój -

Sam wbiłeś w siebie włócznię.

Twoje pragnienia, głupcze

Przedarli się przez wszystkie twoje twierdze,

Pospiesz się, aby wyrwać z serc

Jesienny lotos ziemskich namiętności.

Budda („Dhammapada")

Współczesna cywilizacja ludzka jest kierowana przez przedstawicieli sił ciemności na ślepą ścieżkę rozwoju. Znajomość zewnętrznych, materialnych praw świata, będąc niczym innym jak ścieżką stworzeń, prowadzi ludzi do ingerencji w spójność działań Natury - interwencji, która prowadzi do jej zniszczenia, powszechnego cierpienia ludzi i zniszczenia cywilizacji jako takiej. Narzucone nam społeczeństwo technokratyczne nie może już istnieć. Jedynym wyjściem z tej sytuacji jest stworzenie innej, skoncentrowanej na Bogu ludzkości, która będzie tworzyć, a nie niszczyć świat. Poznanie wewnętrznych, duchowych praw naszego świata jest bowiem drogą kultury, ścieżką rasy. Ta ścieżka prowadzi ludzi do rozwoju cech duchowych, które zapewniają zgodność ich życia z prawami Wszechmogącego i Natury oraz prowadzi ich do doskonałości.

Pierwsza mantra Upaniszady Isha wyraża esencję leżącą u podstaw kultury wedyjskiej: „Wszystkim żyjącym i nieożywionym w tym Wszechświecie rządzi Roda i należy do Niego. Dlatego należy zadowalać się tylko najpotrzebniejszymi rzeczami - tym, co jest ci przydzielone jako udział, i nie brać niczego innego, wiedząc dobrze, kto jest właścicielem wszystkiego. Z tego punktu widzenia zhivatma nie ma nic. Co więcej, ani społeczeństwo, ani państwo nie mogą być uważane za właściciela. Jak wyjaśnia Isha Upaniszada, Natura przygotowała dla każdego stworzenia jego udział, wystarczający do życia w pokoju, dobrobycie i szczęściu. Podążając za instynktem, zwierzęta przestrzegają naturalnych norm w jedzeniu, spaniu, życiu seksualnym i samozachowawczości, a tylko człowiek ma skłonność do czerpania radości i posiadania rzeczy wykraczających poza ich naturalne potrzeby. Jednak, Pisma światła wszystkich narodów wskazują, że nie należy wychodzić poza zasady podane w takich manifestacjach. Koran (11.8) mówi:

„Nie ma ani jednego stworzenia na ziemi, którego Pan by nie zadbał o zapewnienie pożywienia ..."

Początkowo człowiek był wyposażony we wszystko, co niezbędne do pełnego życia, ale z powodu niechęci do życia proporcjonalnie do bezstronnych praw Natury miał trudności, w tym w zdobywaniu pożywienia.

Pisma wedyjskie stwierdzają:

„Lepsza chwila przeżyta zgodnie z prawem niż miliony lat bezprawia.

Przez życie, własność, myśl i słowo, nieustannie czynić dobro innym - taki jest sens istnienia.

Nie ma nic trudnego dla kogoś, kto potrzebuje pożywienia tylko do życia, kopulacji - do prokreacji, słów - do słusznej mowy.

Powstrzymywanie się od zła, przyjazna mowa, prawdomówność, czystość, współczucie, cierpliwość to powszechny obowiązek.

Istota milionów książek jest zawarta w jednym wersecie: zasługa jest dla dobra bliźniego, grzech jest dla zła bliźniego.

Różnica między godnym a niegodnym jest taka sama, jak między krową a wężem: pierwszy zamienia trawę w mleko, drugi zamienia mleko w truciznę.

Nie możesz uczynić złoczyńcę dobrym. Bez względu na to, jak myjesz odbyt, nie stanie się okiem.

Ten, kto nie reaguje złością na złość, ratuje zarówno siebie, jak i drugiego.

Jak mądry jest szlachcic, kiedy trzeba ukryć czyjąś wadę!

Jak niezręczny jest, kiedy musi odkryć swoje zalety!

Tutaj zjada się mięso drugiego - spójrz na różnicę między nimi: jeden ma chwilę przyjemności, drugi utratę życia.

Zabijanie, zabijanie, krojenie, sprzedawanie, kupowanie, gotowanie, jedzenie mięsa to mordercy.

Natura umysłu zwierząt jest słaba, a tym bardziej, że one, biedne, zasługują na litość.

Myśli żywych istot są podobne - każdy dąży do przyjemności i odwraca się od nieprzyjemnego. Zrozum to i nie rób innym tego, czego sam nie chcesz.

Drogie tobie życie jest drogie innym istotom. Porównując się do innych, życzliwi ludzie okazują współczucie ”.

Ewangelia Mateusza mówi: „... jego pokarmem (Jan Chrzciciel) był kwaśny i dziki miód”**[135]**[Matt. 3.4] . Niestety, współcześni chrześcijanie uważają, że Akrid to szarańcza. Ale tak nie jest. Osoba wysoce moralna, taka jak Jan Chrzciciel, nigdy nie naruszyła przykazań naturalnych, takich jak „Nie zabijaj”, „Nie czyń nikomu tego, czego sobie nie życzysz”. A jeśli zwrócimy się do źródeł pierwotnych, zastąpienie jest łatwe do wykrycia. W języku greckim słowa „szarańcza” i „ciasta” mają podobny dźwięk: „akrid” - szarańcza; „Ekkridy” - ciasta gotowane z miodem i masłem.

Pierwsi chrześcijanie mieli skrajnie negatywny stosunek do żywności rzeźnej:

„… Napisałem do ciebie, żebyś nie zadawał się z kimś, kto nazywa siebie bratem, pozostaje cudzołożnikiem lub chciwym, bałwochwalcą, oszczercą, pijakiem lub drapieżnikiem; nie możesz nawet jeść z takimi ludźmi ”,

- napisał apostoł Paweł w Pierwszym Liście do Koryntian**[136]**[1 Kor. 5.11] .

W przeciwieństwie do współczesnych chrześcijan, którzy próbując usprawiedliwić swoją krwiożerczość, w tekście Biblii wyjaśniają w nawiasach, że „drapieżnik jest oszczercą, miłośnikiem bydła”**[137]**[1 Tym. 1.10] , prawdziwi chrześcijanie mówią: „Panie, nic brzydkiego ani nieczystego nigdy nie przeszło do moich ust”.**[138]**[Dzieje. 11.8] , „… Nigdy więcej nie będę jadł mięsa…”**[139]**[Kor. 8.13] , ponieważ „... drapieżniki nie odziedziczą Królestwa Bożego”**[140]**[Tamże, 6.10] i „... Pan brzydzi się krwiożerczym i podstępnym”**[141]**[Ps. 5.7] .

Chrześcijański Pan mówi:

„Czy zjem mięso wołów i piję krew kozłów?”**[142]**[Ps. 49,13] ;

„Jestem nasycony całopaleniami z baranów i tłuszczem z tuczonego bydła; Nie chcę krwi byków, jagniąt i kóz.

A kiedy wyciągniesz ręce, ukryję przed tobą Moje oczy; a kiedy pomnożycie wasze modlitwy, nie słyszę: wasze ręce są pełne krwi.

Umyj się, oczyść; usuń swoje złe uczynki z moich oczu; przestań czynić zło.

Naucz się czynić dobrze ”**[143]**[Izajasz. 1.11, 15, 16] .

Jeśli chrześcijański Pan uważa za złe zabijanie zwierząt na ofiarę, czy naprawdę uzna za dobre zabijanie zwierząt z powodu obżarstwa?

W Ewangelii Marii Magdaleny (3.4-8) Jezus Chrystus mówi:

„Na początku Zły zmienił stary werset, pisząc:„ Wąż kusił Ewę jabłkiem ". Mówię ci: „Nie, Bóg dał Ewie jabłko, aby miała życie wieczne!" Szatan przekreślił słowa i ukrył fakt, że Wąż dał jej zwierzęce mięso. I zło zapłonęło w Ewie, a leżąc, pożądała z diabłem. Ewa poczęła z Diabła i nosiła w swoim sercu grzech śmiertelny - poniosła hańbę Boskości. "

Nasi ojcowie kazali nam żyć w ten sposób: RĘCE W PRACY, UMYSŁ I SERCE Z BOGIEM.

I ujrzeli posłańca galopującego po niebie na białym koniu.

I ten miecz wzniósł się do nieba i przeciął chmury i grzmoty.

I płynie do nas żywa woda i tak, pijemy tuję -

ponieważ wszystko od Svaroga płynie do nas życiem.

I pijemy to jako spływ życia Bożego na ziemi ...

Więc posłuchaj, potomku, chwały i miej serce dla Rosji,

czym nasza ziemia jest i pozostanie ...

Od rana do rana widzimy, jak zło walczy w Rosji,

i oczekuj (Zbawiciela), który obróci się w dobro.

I nie będziemy na to czekać, jeśli nie zjednoczymy naszych sił

i nie myślmy o jednym celu.

Wtedy przemówi do nas głos praojców,

i posłuchajmy tego, bo inaczej nie można postąpić.

Vles-book (8: 2)

Kto zachował zdrowego rosyjskiego ducha,
Potężny aryjski początek,
Który przeżył zarazę i spustoszenie,
Kogo kłamstwo nie złamało aż do teraz,

Kto się martwi bólem Ojczyzny,
Kto zna harmonię z naturą i chce,
Kogo wrogowie nie mogli pokonać

Na polu Kuru, polu Kulikovo,

Na lodzie Chudskoye, w dymie Borodino,
Pod Stalingradem, w pułapkach stolicy,
KTÓRY NIE ZOSTAŁ ZŁOTY,
Jak nie da się pogodzić z podstępem.

Szerzenie sieci walk i zniszczenia,
Wróg je na krwawej uczcie ...
Ale pierwotny rosyjski duch wciąż żyje,
I mamy naradę ze Svetoslavem!

Promień światła.

Pełnia szczęścia może być

tylko w nieustannej walce ze złem,

co zapobiega

mieszkańcy ciemnych ziem, ich mieszkańcy

zacznij wspinać się po różnych terenach

Złotej Drogi.

Jest to możliwe tylko w jeden sposób:

w komunikacji z innymi mieszkańcami twojej Rzeczywistości,

w wychowaniu duchowej istoty osoby

do postrzegania uniwersalnej zasady życia,

która się objawia

we wszystkich obszarach Złotej Drogi.

Księga światła. Haratya 4.
Wedy słowiańsko-aryjskie.

Cele społeczeństwa kulturalnego

Żyć dla siebie to się tlić,

dla rodziny - do spalenia,

ale dla ludzi - świecić.

Rosyjskie przysłowie

Moje życie cielesne jest przedmiotem

cierpienie i śmierć, i nie

wysiłki nie mogą mi oszczędzić

cierpienie lub śmierć.

Moje życie duchowe nie podlega żadnemu

cierpienie, brak śmierci.

A zatem moje zbawienie

tylko od cierpienia i śmierci

w jednym: w transferze mojej świadomości

w swoje duchowe ja,

w połączeniu Twojej woli z wolą Bożą.

L.N. Tołstoj

Do szybkiego i pomyślnego rozwoju duchowego człowieka potrzebne jest społeczeństwo kulturalne, którego celem będzie stworzenie wszystkich niezbędnych do tego warunków dla każdego mieszkańca. Dzięki temu uporządkuje się samo społeczeństwo jako całość. SPOŁECZEŃSTWO ROZPADUJE SIĘ, GDY OGÓLNIE AKCEPTOWANE ZACHOWANIE LUDZI STAJE SIĘ WYŁĄCZNIE ZADOWOLENIEM ZWIERZĄT Z ŻYWNOŚCI, SENEM, OCHRONĄ, POŁĄCZENIEM, GDY UTRACI INTERES.

Struktura społeczna zapewniająca prawidłowy rozwój ludzkości opiera się na uświadomieniu sobie, że porządek świata ustanowiony przez Przodka zapewni każdemu wszystko, co niezbędne. A więc niczego nie zabraknie, jeśli ludzkość żyje zgodnie z prawami natury. Celem takiego uduchowionego społeczeństwa jest nie tylko zapewnienie pokojowej egzystencji materialnej, ale także zapewnienie wszystkim możliwości jak najszybszego osiągnięcia Duchowej Doskonałości. JEŚLI SPOŁECZEŃSTWO NIE STAWIA SOBIE CZTERECH CELÓW: WIEDZA, DOBRE SAMOPOCZUCIE MATERIAŁOWE, ZMYSŁOWA PRZYJEMNOŚĆ I OSIĄGNIĘCIE DOSKONAŁOŚCI - JEST UWAŻANE ZA BEZKULTUROWE.

Wiedza odróżnia człowieka od zwierzęcia. Zalecają Wedy, ponieważ zapewnia ewolucyjny rozwój człowieka. Rozwój ten zachodzi tylko przy przestrzeganiu bezstronnych praw Wszechświata, przyrody i społeczeństwa. Wiedza pomaga żyć w harmonii z tymi Prawami. Dobrobyt ekonomiczny jest konieczny, aby zwiększyć zadowalanie zmysłów, a osiągnięcie Doskonałości zaczyna przyciągać dopiero po rozczarowaniu tym tymczasowym, pozornym szczęściem, jakie przynosi zadowalanie zmysłów.

Przychodząc z królestwa zwierząt do ludzkiego, Zhiva w naturalny sposób szuka przyjemności poprzez swoje uczucia; ale dla pełnej przyjemności musi opanować zarówno rozwój materialny, jak i znajomość obiektywnych praw Natury, bez których nie ma możliwości zaspokojenia zmysłów.

Zgodnie ze światopoglądem wedyjskim, spośród wszystkich czterech powyższych czynności osiągnięcie Doskonałości jest uważane za najważniejsze. Bhagavata Purana wyjaśnia, że z czterech zasad, mianowicie wiedzy, rozwoju ekonomicznego, zadowalania zmysłów i Doskonałości, tę ostatnią należy traktować najpoważniej. Pozostali trzej skazani są na zagładę mocą nieubłaganego prawa natury - śmierci.

Lenistwo, łakomstwo i pragnienie kogoś innego

zachmurzyć cały ludzki umysł.

I człowiek nie widzi już Białej Drogi,

ale wędrują niespokojne po świecie.

I wszystkie ich poszukiwania pójdą na marne, bo

chłód ciemności związał ich serca i dusze.

Wielkie zamieszanie i śmiertelna udręka

zaczną gryźć od wewnątrz ludzi.

Tylko powrót do twoich starożytnych korzeni

pomaga wrócić na Białą Ścieżkę.

Wedy słowiańsko-aryjskie. Książka. 4.

Społeczne kroki życia

O wiele lepiej jest, gdy ktoś je spełnia

obowiązki, nawet niedoskonałe

sposób niż nieznajomi - doskonale.

Lepiej doświadczać porażek, wykonując swoje

własny obowiązek niż wypełnianie cudzych,

bo podążanie ścieżką kogoś innego jest niebezpieczne.

Dach

Aby z powodzeniem osiągnąć którykolwiek z czterech celów społecznych, każda osoba musi wypełnić swój obowiązek.

Osobiste obowiązki danej osoby zależą od faktycznego poziomu jej umiejętności. Aby określić zdolności danej osoby, pisma wedyjskie radzą, aby używać narzędzia etapów społecznych i duchowych etapów rozwoju.

Wielki prawodawca Manu, przodek ludzkości, naucza: naturalny rozwój dzieli ludzi na cztery varny - czarowników, rycerzy, vesi i smerdów.

VEDUNA - ci, którzy są w stanie kontrolować umysł i uczucia, mają tolerancję, prostotę, czystość, wiedzę, prawdomówność, wiarę w mądrość wedyjską i oddanie Najwyższemu. Nauczają wiedzy wedyjskiej, służą jako duchowni i odprawiają rytuały.

VITYAZI - tych, którzy mają męstwo, siłę, determinację, zaradność, odwagę w walce, szlachetność i zdolność do przewodzenia. Chociaż studiują pisma wedyjskie, nigdy nie działają jako kaznodzieje ani nauczyciele. Ich obowiązkiem jest walka o sprawiedliwość.

VESI - osoby zajmujące się rolnictwem, handlem, hodowlą i wypasem krów. Krowa jest uważana za jedną z matek człowieka, ponieważ karmi go swoim mlekiem, dlatego zgodnie z prawami słowiańsko-aryjskich ich morderstwo jest uważane za przestępstwo. Ponieważ król jest zobowiązany chronić swoich poddanych, tak wei musi chronić krowy. Kiedy zwierzę umiera gwałtowną śmiercią, jego rozwój zatrzymuje się, będzie musiało odrodzić się w tym samym ciele i dożyć swojego naturalnego końca przez całe życie, uzyskując tym samym pełne doświadczenie życia. Ponadto zabójca i jego ofiara są jednym organizmem, ponieważ na poziomie biosfery są nierozłączni. Można je porównać do różnych „stworzeń” w ludzkim ciele: na przykład, jeśli limfocyt uszkadza czerwoną krwinkę, to szkodzi całemu ciału, a więc samemu sobie. Jeśli rozwój ofiary ulegnie spowolnieniu, to naturalnie rozwój całej biosfery spowalnia, a tym samym rozwój zabójcy. I zgodnie z prawem karmy, cała grzeszna

odpowiedzialność za popełnione czyny spada na niego, tworząc jego przeznaczenie zarówno w tym, jak iw przyszłym życiu.

Społeczeństwo wedyjskie nie potrzebuje rozwoju przemysłowego i urbanizacji. Według Wed można szczęśliwie żyć z niewielką ziemią, uprawiając na niej zboże i hodując krowy. Bo to nie praca mięśni wzbogaca kraj, jak twierdzą istoty, usiłując usprawiedliwić dyktaturę proletariatu, gułagów i eksport surowców naturalnych z Ziemi, ale eksport zboża, który jest najczystszym darem natury. Ale jeśli metale nieżelazne, ropa i inne surowce są sprzedawane w celu zakupu chleba, kraj nie tylko nie wzbogaca się, ale prowadzi mieszkańców do zubożenia i wprzęga ich w kolonialne jarzmo innych krajów dostarczających chleb. Dlatego bogactwem Wagi nie są pieniądze, ale krowy, zboże, mleko i masło. Niemniej jednak noszą biżuterię, piękne ubrania, a nawet złoto, otrzymując je w zamian za produkty rolne.

ŚMIERTELNOŚCI to ci, którzy służą trzem pozostałym varnom, ponieważ nie mają zamiłowania do działań umysłowych, wojskowych i handlowych, w rezultacie są zadowoleni ze swojej pozycji.

Obowiązkiem wszystkich czterech varn jest nieszkodliwość, prawdomówność, uczciwość, czystość i samokontrola. Włączenie do jednej z varn zależy od osobistych naturalnych zdolności i skłonności, które są wyraźnie widoczne w celu życiowym, który dana osoba wybrała dla siebie. Tym celem może być:

Pożądanie jest niekontrolowaną aktywnością zmysłów życia: jest to stan śmierdzącego;

Korzyścią jest spełnienie pragnień, świadomie kontrolowane: to jest stan wagi;

Odpowiedzialność to poprawność działań: taki jest stan rycerza;

Doskonałość to życie w duchowości i głoszenie doktryny: taki jest stan mędrca.

Każda z varn ma swoją własną korespondencję z wiecznymi cechami natury i odzwierciedla:

smerds - ciemność, ignorancja, bezruch, niezamanifestowane możliwości;

vesi - połączenie ignorancji i wzmożonego działania;

rycerze - pasja, przyspieszenie, siła ruchu, połączenie prawidłowego działania i oświecenia;

czarodzieje - oświecenie, pokój, równowaga.

W związku z tym:

- smerdy żyją w strachu i przygnębieniu;

- zważ w żalu i radości;

- rycerze z pasji i wściekłości;

- czarodzieje w ciszy i spokoju.

W ten sposób natura każdego człowieka naznaczyła znaki ich varny - przewaga jednej lub kombinacji wszystkich trzech cech w różnych proporcjach, poziom świadomości i stosunek do życia. Ci, którzy są pod wpływem ignorancji, postrzegają świat w czarno-białym blasku przyjemnych i nieprzyjemnych doznań; osoby pod wpływem namiętności odbierają ją w złudzeniu nieustannie zmieniającej się wielobarwności swoich namiętności; a percepcja tych, którzy są pod wpływem cnoty, jest zniekształcona przez nałożenie pozytywów cnoty na negatywy występków. Tylko ci, którzy bez wysiłku, w każdych warunkach pozostają odprężeni i naturalni w obojętnym spokoju Świadomości, osiągają wyzwolenie z mocy ciemności.

Zgodnie ze swoją karmą i poziomem swojego rozwoju, Zhiva tworzy swoje ciało cielesne o określonych właściwościach. Od tego zależy poziom świadomości ludzi, który determinuje ich warnę. Jednak na platformie duchowej nie ma różnicy w warnie ani żadnej innej materialnej różnicy. Jednocześnie na poziomie materialnym różnice te umożliwiają każdemu członkowi społeczeństwa pełne poświęcenie się służbie Rodzinie. W Bhagavad-gicie Kryszna mówi:

„Ci, którzy szukają schronienia we Mnie, nawet jeśli są niskiego urodzenia - kobiety, vesi (klasa handlowa) i smerds (klasa robotnicza) - mogą osiągnąć najwyższy cel”.

(BG, 9,32).

Pisma wedyjskie stwierdzają, że taki porządek społeczny jest najdoskonalszy, ponieważ nie został stworzony przez człowieka, ale przez Najwyższego, który powiedział w Bhagavad-gicie:

„Zgodnie z trzema siłami natury materialnej i czynnościami z nimi związanymi, stworzyłem cztery varny społeczeństwa ludzkiego”.

(BG, 4,13).

Innymi słowy, sposób życia społecznego, odpowiadający czterem etapom ewolucyjnego rozwoju ludzi, istnieje od czasu powstania ludzkości. Vishnu Purana (3.8.9) dalej wyjaśnia:

"Najwyższa Osoba, Przodek, powinien być zaszczycony właściwym wypełnianiem przypisanych im obowiązków w systemie czterech społecznych i czterech duchowych stadiów rozwoju."

Zwolennicy tej struktury społecznej argumentują, że zapożyczono z niej ideę prawdziwego społeczeństwa komunistycznego - to właśnie ta struktura zapewnia realizację podstawowego prawa komunizmu: „Od każdego według jego możliwości, każdemu według jego potrzeb". I chociaż ma zdolność degeneracji w system dziedzicznych kast, to jednak o każdej warnie decyduje poziom świadomości, skłonności i zdolności każdej osoby, a nie jej pochodzenie. Oryginalną strukturę tego systemu nadał Progenitor - jest spójny i naturalny. W rzeczywistości społeczeństwo osiąga dobrobyt tylko wtedy, gdy ludzie należący do tych naturalnych stadiów społecznych współpracują ze sobą w imię rozwoju duchowego. Bhagavata Purana (1.3.13) mówi to w ten sposób:

„Najwyższa doskonałość, jaką człowiek może osiągnąć, polega na wypełnianiu przypisanych mu obowiązków zgodnie z jego społecznymi i duchowymi etapami rozwoju, a tym samym zadowalaniu Najwyższego Boga".

Etapy rozwoju duchowego

Kto ma umysł nieodpowiedni do wieku

przeżywa wszystkie nieszczęścia swoich lat.

Mądrość ludowa

Oprócz czterech varn (etapów społecznych) istnieją jeszcze cztery duchowe etapy życia.

DYSCYPLINA - studencki styl życia w celibacie; pomaga powstrzymać się od seksualnych ekscesów w czynach, słowach i myślach zawsze, wszędzie iw każdych okolicznościach. Dlatego uczniostwo jest obserwowane od dzieciństwa, kiedy osoba nadal nie ma pojęcia o seksualności. Od 4-7 lat idzie do nauczyciela duchowego i uczy go ścisłego przestrzegania praw moralności. Nauka w tym czasie tworzy charakter osoby na całe życie. W tych wczesnych latach nauczyciel określa skłonności ucznia i jego przynależność do określonej warny. Kiedy młody człowiek osiągnie wiek 25 lat, może porzucić życie ucznia i opiekę mistrza duchowego, aby ożenić się

i prowadzić życie rodzinne. Znaczenie tego jest takie, że po zdobyciu doświadczenia życia moralnego w żadnym wypadku nie stanie się ofiarą rozwiązłości seksualnej. Dzięki tej formie edukacji mężczyzna patrzy na każdą kobietę z wyjątkiem swojej żony jak na matkę; na czyimś majątku - jak kurz drogowy i traktuje ich tak, jak sam chciałby być traktowany.

Abstynencja jest nierozerwalnie związana z rozwojem duchowości: wyższe ośrodki mózgu - szyszynka i przysadka mózgowa - są związane z tworzeniem i rozwojem ciała duchowego. Są bardziej nasycone lecytyną niż inne części mózgu, a organizmowi organicznemu trudno jest uzupełnić zapasy, które są stale konsumowane wraz z utratą nasienia.

Według idei wedyjskich kontrolowanie utraty nasienia jest niezbędne, ponieważ popęd seksualny wiąże osobę bardziej niż wszystkie inne cielesne pragnienia. Z powodu przywiązania do przyjemności seksualnych ludzie wracają do świata materialnego i życie po życiu znoszą udrękę nowych wcieleń.

Problem obsesji na punkcie seksu pojawia się tylko w bezdusznym społeczeństwie, w którym na pierwszym miejscu stawia się wagę życia seksualnego. Młodzi ludzie, starając się wspierać ideę „silnego" seksu, zachęcają do częstej utraty nasienia, co ostatecznie hamuje ich rozwój, i pozostają duchowo niedojrzali przez całe życie.

Seksualna furia może zniszczyć kruchą osobowość młodego mężczyzny i zamienić jego życie w ograniczoną myśl, propagowaną przez przemysł seksualny i masowe programy wykorzystujące seks dla zysku. Najwyższa siła życiowa, która ma odżywiać i rozwijać duchowe ośrodki młodego człowieka, służy kaprysom jego pożądania. W rezultacie czeka go duchowa katastrofa. Taki niedorozwój duchowy wyjaśnia skłonność młodych ludzi do fanatyzmu - religijnego, politycznego. Rozwój różnych grup społecznych we współczesnym cywilizowanym społeczeństwie jest dowodem na to, że młodzi ludzie próbują wypełnić pustkę w swoim życiu przyjemnościami cielesnymi, które stają się nawykiem. Jeśli połączenie z twoim ciałem (duszą) Divya słabnie lub zrywa się z powodu braku miłości lub edukacji społecznej, pozostają tylko działania grupowe, bliskie bezdusznemu życiu zwierzęcia.

Roztropny człowiek, po opanowaniu doświadczenia abstynencji, nadal zachowuje witalność zgromadzoną w swoim nasieniu w wieku dorosłym. Ponieważ straty spowodowane wytryskiem nie ograniczają się do poziomu fizycznego, znacząco wpływają na sferę psychiczną i sensoryczną. Umysł cierpi z powodu utraty testosteronu, hormonu znajdującego się w jądrach i traconego podczas wytrysku; doświadczenie abstynencji pomaga powstrzymać te destrukcyjne tendencje.

Nauka wedyjska już dawno zauważyła, że najbardziej okrutne zbrodnie popełniane są wkrótce po utracie nasienia. Predyspozycja do tego pojawia się, gdy siła spada po utracie nasienia. Człowiek łatwiej ulega wpływom sił ciemności i decyduje się na popełnienie przestępstwa, zachowując się najbardziej okrutnie. To jeden z powodów, dla których po gwałcie może nastąpić morderstwo lub obrażenia. Doświadczenie abstynencji pomaga upewnić się, że moralność od urodzenia jest w człowieku, a jeśli poprawi on swoją subtelną siłę i urzeczywistni swoje prawdziwe „ja", to zawsze będzie przestrzegał zasad uniwersalnej moralności.

Według pism wedyjskich ślub celibatu jest nienaturalny dla kobiety, ponieważ jej obowiązkiem jest rodzenie i wychowywanie dzieci. Ciało i psychika kobiety są zbudowane w taki sposób, że bez męskiej mocy w jej ciele i umyśle zaczynają się zjawiska niszczące jej świadomość i energię. Dlatego nie ma kobiet „Robinsona" - jeśli kobieta znajdzie się na bezludnej wyspie, na której w promieniu 60 kilometrów nie ma ani jednego mężczyzny, to nie przeżyje. Z tego powodu żadna ze szkół jogi nie zapewnia kobietom najwyższego stopnia wtajemniczenia, przewidzianego dla wyznawców mężczyzn.

Nie ma wątpliwości, że struktura społeczeństwa wedyjskiego bierze pod uwagę głębokie pragnienie zadowalania zmysłów żywej istoty. W istocie zapewnia sposób życia, w którym człowiek może zaspokoić wszystkie swoje pragnienia, a jednocześnie, przestrzegając reguł i ograniczeń, zapewnia stopniowe uwalnianie się z pęt materii.

RODZINA - sposób życia człowieka rodzinnego, w którym istnieją możliwości odczuwania przyjemności zmysłowych, które nie są dozwolone na pozostałych trzech etapach społeczeństwa wedyjskiego. Ale jego życie jest również zbudowane tak, aby mógł zaspokoić swoje pragnienia i jednocześnie uzyskać duchową czystość: wolno mu uprawiać seks, ale tylko dla poczęcia cnotliwego potomstwa. I chociaż pozycja mężczyzny rodzinnego daje prawo do przyjemności seksualnych, Wedy stwierdzają, że osoba nie powinna zostać matką ani ojcem, dopóki nie będzie w stanie przyprowadzić swoich dzieci do Najwyższego, uwalniając je w ten sposób od cierpienia materialnego świata.

STARY to sposób życia osoby, która porzuciła światowe sprawy. Nawet jeśli ktoś jest doskonale przygotowany do życia rodzinnego, otrzymuje radę: po osiągnięciu 50. roku życia przekaż całe zgromadzone bogactwo najstarszemu synowi i całkowicie uwolnij się od więzów rodzinnych, aby przygotować się na następne życie. Na starość żona może zostać z mężem i mu pomóc, ale stosunki seksualne między nimi ustają. Mogą razem podróżować w jasne miejsca, stopniowo tracąc przywiązanie do domu, rodziny i spraw światowych, przygotowując swoją świadomość na bardzo

ważną zmianę w życiu człowieka - śmierć i dalszą świadomą ewolucję poza jej progiem. Wreszcie zrywa się wszystkie więzi rodzinne i akceptuje wyrzeczenie.

Mnich jest ucieleśnieniem samozaparcia. Ten, kto przestrzega wskazań wedyjskich i jest gotów zaakceptować monastycyzm, zwraca się do wiedźmy z prośbą o zainicjowanie go i przeprowadzenie ceremonii. Po ceremonii uważa się, że zgodził się na śmierć cywilną, a jego żona pozostaje pod opieką starszych dzieci i jest uważana za wdowę.

Słowiańsko-Aryjczycy zdają sobie sprawę, że taka struktura społeczna jest w stanie wynieść ludzkość na najwyższy poziom duchowy. Jeśli wszyscy ludzie na wszystkich poziomach wypełnią swoje przypisane im obowiązki, wówczas w społeczeństwie zapanuje pokój i dobrobyt i każdy w końcu będzie w stanie osiągnąć najwyższy cel - zdobycie ciała Światła i osiągnięcie cech Osobowości.

Ziemskie skarby i bogactwa,

pomnożone przez Ciebie na Ziemi,

nie przyda Ci się

w kolejnych światach Navi i Slavi.

Za prawdziwe skarby i bogactwa,

niezbędne w światach Navi i Slavi,

to jest Miłość, Pierwotna Wiara, Stworzenie

i mądrość waszych bogów i przodków.

Słowo Mądrości Maga Velimudra.
Wedy słowiańsko-aryjskie. Książka 3.

Państwowość słowiańsko-aryjska

Nie-Słowianin jest tylko gościem Słowianina,

ogrzać i nakarmić gościa,

dzielenie z nim schronienia i jedzenia,

ale nie prawo do ziemi i honoru obywatela.

Testament słowiańskich przodków.

Nie sprzedawaj swojej ziemi

do złota i srebra,

na przekleństwa wzywasz siebie

i nie będzie ci wybaczone

przez wszystkie dni bez śladu.

Chroń swoją ziemię

i wygrasz odpowiednią bronią

wszyscy wrogowie rasy.

Santii Vedas of Perun.
Circle One (10,26).

Wśród otchłani kłamstw i złudzeń, które spowijały dziedzictwo rosyjskiego systemu państwowego, najbardziej podstępnym kłamstwem politycznym jest zniesławienie koncepcji Ludowej Autokracji Monarchicznej i zastąpienie jej tzw. „Demokracją".

W warunkach autokracji świat (ludzie) utrzymuje się, to znaczy rządzi się samodzielnie z pomocą monarchy. Jeśli przy demokracji, która jest nam usilnie narzucana, znakiem prawdy jest PROCENTOWY PRZEGLĄD „GŁOSÓW", to w pierwotnym rosyjskim prawie autokratycznym jest to ZJEDNOCZONA (stuprocentowa) OPINIA ŚWIATA lub gliniarzy**[144]**[Kopa - słowiańsko-aryjskie zjazdy; bardziej wyczerpujące znaczenie tego pojęcia można ujawnić z jego korzeni słów: en masse, agregat, kongregacja, szok, akumuluj, docieraj na dno (do prawdy) itp. Przez długi czas zwyczaje gliniarzy zachowali żołnierze Rosji - Kozacy. Dziś zwyczaj ten częściowo przejawia się w Kole Kozackim, które niestety przeniknęło echa demokracji, tj. przeważenie większości głosów zamiast jednogłośnej opinii wszystkich zgromadzeń.] . Słowo Mądrości Maga Velimudra mówi:

„We wszystkich naszych czynach, wielkich i małych, we wszystkich relacjach między naszymi Krewnymi lub członkami wspólnoty innych Klanów - nasze Sumienie i Prawda, nasze wykopaliska powinny być miarą wszystkiego".

Dla Słowian i Aryjczyków opinia świata była najwyższym standardem duchowym i moralnym. Rosjanie mówią:

„Światowa chwała jest silna”

„Świat zaśpiewa, więc kamień pęknie”

„Nie możesz dyskutować ze światem”,

„Nie ma pokoju ani sądu”

„Tylko Bóg sądzi świat”

„Świat jest silny i niezniszczalny”

„Świat jest filarem”,

„Nie możesz ciągnąć świata, świat sam się obroni”,

„Pocałowałem świat - położyłem głowę”,

„Gdzie świat ma ręce, tam jest moja głowa”,

„Co świat nakazał, osądził Bóg”,

„Jaki ma być świat, niech tak będzie”.

Wcześniej Kopa składała się z 4 do 9 pobliskich wiosek, których zgromadzenia gromadziły się w specjalnym miejscu - „sztetlu”, stąd nazwa głównej wioski - sztetl, misto. Z czasem miasto mogło przekształcić się w miasto, które zachowało prawo Kopnoe, a mieszkańców nazywano Miszczanami (burżuazyjnymi). Większość rosyjskich miast wyrosła z Kop, z wyjątkiem przygranicznych, które natychmiast zbudowano jako fortece. W dawnych czasach liczba Copa wahała się od 100 do 300 osób. Zebrała się w centrum jednej ze wsi gminy, która nazywała się KOPovishche, KOPishche, KAPishche i była zaangażowana w plenerowe rozwiązywanie kontrowersyjnych i innych spraw. Zwykle miało to miejsce w oświetlonym lesie dębowym z naturalnym lub sztucznie wypełnionym wzgórzem. W pobliżu musi być źródło, rzeka, jezioro lub przynajmniej staw. Kopovische było ulubionym miejscem obchodów świąt ludowych - Krasnaja Górka,

Copa zbiera się na spotkanie, czyli WIECZÓR (stąd słowa - prorocze, transmisja, zawiadomienie). Prawo do głosowania - do udziału w Copa - mają tylko osoby mieszkające na stałe. To są starsi rodziny, GŁOWY DZIECIŃSTWA. Nazywano ich także „shodatai”, „sędziami szokowymi”, „muzheve obchie”, czyli społecznikami. Bracia, którzy nie mają oddzielnych gospodarstw domowych, synowie i kobiety nie mają prawa głosu i pojawiają się na zebraniu tylko na specjalne życzenie Kopy w celu złożenia zeznań. Na Copa obecni byli również Starsi, których opinia jest pytana w

takich przypadkach, gdy konieczne jest wydanie werdyktu na podstawie wieloletnich decyzji Copa. Starsi nie zamierzają iść, nie mają nic do powiedzenia w sprawie policji, ale ich rady mogą być krytyczne.

Veche Kopy jest zarówno studium, jak i doświadczeniem do studiowania PRAWA, którego oświecone przepisy, bez pomocy pisania, zachowały się od czasów starożytnych w pamięci mężów, przechodząc z pokolenia na pokolenie; jednocześnie Starsi ściśle monitorują przestrzeganie zwyczajów swoich przodków.

Na The Kop uzgodniono wszystkie aspekty życia zawodowego wioski: daty początku i końca zbiorów; sianokosy; naprawa dróg, czyszczenie studni, budowanie żywopłotów, zatrudnianie pasterzy i strażników; kary za nieuprawnioną ścinkę, niestawienie się na zgromadzeniu, naruszenie zakazów społecznych; sekcje i sekcje rodziny; wyznaczenie opiekunów; kłótnie między członkami społeczności i pewne wewnętrzne kłopoty rodzinne; zbieranie pieniędzy na ogólne wydatki wioski; układ podatków; osiedlanie się nowych członków społeczności; organizowanie wyborów; kwestie użytkowania lasów; budowa tamy; dzierżawa łowisk i publicznych młynów; zgoda na nieobecność i usunięcie ze społeczności; uzupełnienie zapasów publicznych w przypadku klęsk żywiołowych i nieurodzaju.

Copa mogła znajdować i ścigać przestępców, próbować ich ukarać, przyznawać nagrody za ich schwytanie. Jeśli sprawa była kryminalna, Kopa przeprowadzał „rozpowszechnianie", ustalał „twarz" przestępcy (stąd „dowody"). Policjant zachęcał do wybaczenia ofierze sprawcy, a także do szczerej ogólnokrajowej skruchy sprawcy. Koniecznie wzięto pod uwagę przebaczenie śmiertelnie rannych i jego ostatnią wolę. Sprawy sądowe były rozpatrywane sumiennie, starając się przekonać sporów do pojednania.

Decyzje Copa były podejmowane przez wszystkich w dobrej wierze iz wielką chęcią, a więc o jakimś „komitecie wykonawczym" Copa, „policji"**[145]**[Policja - od „milicja", greckie. - uzbrojona jednostka cywilna; policja - od „policji". - specjalne organy dozoru i przymusu, a także wewnętrzne oddziały karne, chroniące istniejący porządek społeczny poprzez bezpośrednie tłumienie przeciwników.], a tym bardziej „policja" i mowa nie mogły być. Nigdy nie zaobserwowano naruszeń prawa zwyczajowego Copa ani jej zarządzeń, a jeśli zdarzały się czasami, to był to stan wyjątkowy. Wynika to z faktu, że w demokracji osoba, widząc naruszenie prawa państwowego, ma prawo nie podejmować działań w celu zwalczania tego przestępstwa i nie ponosi żadnej odpowiedzialności społecznej ani karnej. Ale w ramach autokracji każdy słowiańsko-aryjski, w obliczu jakiejkolwiek niesprawiedliwości, naruszenia zwyczaju lub prawa Kopnogo, jest zobowiązany dołożyć wszelkich starań, aby stłumić lub wyeliminować to działanie. Jeśli tego nie

zrobi, uważa się go za wspólnika przestępstwa, którego był świadkiem, i ponosi za to pełną odpowiedzialność na równi ze sprawcą.

Taka manifestacja autokracji jest możliwa tylko wtedy, gdy ludzie są w pełni transparentni i kochają ludzi z innych narodów. Dlatego The Kop zapewnia niezależność wszelkich opinii podczas przemówień na zgromadzeniach. Tutaj każdy ma okazję odkryć swoją duszę. Na Kop wszystko jest powiedziane szczerze, pytania są stawiane bez ogródek: „prawda jest wycinana", a jeśli ktoś z tchórzostwa lub wyrachowania próbuje uciec z milczeniem, jest bezwzględnie wyprowadzany na jaw. Nawet najskromniejsi chłopi, którzy innym razem nie potrafią nikogo podpowiedzieć, na The Kop w chwilach ogólnego podniecenia ulegają całkowitej przemianie, kierując się przysłowiem: „Śmierć jest czerwona w pokoju" i nabierają takiej odwagi, że zdołali prześcignąć oczywiście odważnych ludzi. W tym czasie Kopa staje się otwartym, wzajemnym wyznaniem, wzajemnym zdemaskowaniem i skruchą, przejawem najszerszego rozgłosu. W tych minutach

Wcześniej znaczenie szerokiego samorządu wzmacniały elekcyjne urzędy dziesięciu gospodarstw domowych - jednego z 10 gospodarstw i sockiego ze 100 gospodarstw. Socki z pomocą lokatorów obserwował czystość na wsiach, czystość wody w rzekach, bezpieczeństwo przeciwpożarowe, porządek na aukcjach, kiermasze, sprzedaż dobrej jakości produktów oraz prowadzenie handlu z odpowiednimi certyfikatami. Społeczności wiejskie zawarte w Kopu utworzyły volostę. Na zgromadzeniu wybrano gliniarzy: brygadzistę (zwykle przez 3 lata), komisję volost i sąd volost.

Zarząd volostów prowadził księgi do zapisywania decyzji zborowych, transakcji i umów, w tym umów o pracę, zawieranych przez mieszkańców wsi zarówno między sobą, jak iz osobami spoza społeczności. Całą papierkową robotę załatwił urzędnik volost, który był ważną osobą na The Kop, ale bał się zgromadzenia wioski, ponieważ zawsze mógł zostać wyrzucony z hańbą. A wieśniacy nie bali się zbytniego brygadzisty. Wiedzieli: jak tylko brygadzista zacznie nadużywać zaufania społeczeństwa, nie zostanie wybrany następnym razem lub jego pensja zostanie zmniejszona.

Oprócz szefów volostów, w razie potrzeby, wybierali orędowników ds. Publicznych - petentów do stolicy. Tacy orędownicy nazywani byli „zjadaczami świata". To słowo miało później złe znaczenie, ale początkowo oznaczało ludzi, którzy żyli przyziemnie, podróżując w sprawach publicznych.

Zgodnie z najstarszymi rosyjskimi zwyczajami, aby chronić swoje ziemie przed zewnętrznym wrogiem i zachować porządek w kraju, Kopa wybierał

książąt spośród przedstawicieli najbardziej wpływowych i silnych rodzin dziedzicznych wojowników, którzy stanowili cześć i chwałę naszej Ojczyzny. Na utrzymanie księcia i jego drużyny, a także posterunków granicznych, na budowę miast granicznych i linii obronnych, Kopoy przeznaczył dziesięcinę. Ponadto wieśniacy dobrowolnie podjęli służbę roboczą przy budowie szczególnie ważnych lub pilnie potrzebnych obiektów wojskowych, aw czasie wojny wszyscy żołnierze-wieśniacy powstali w obronie Ojczyzny. Tylko dzięki Prawu Kopania Svetoslav Horobre był w stanie zebrać 10 tysięcy uzbrojonych żołnierzy z końmi i jedzeniem w ciągu kilku dni.

Na Wszechsemejskiej Radzie najbardziej godnych książąt wybrano Monarchę - głowę całego kraju, Wielkiego Księcia Wszechrosyjskiego. Monarcha był zobowiązany do ochrony ludzi przed obcymi wrogami, do przestrzegania praw Rady All-Earth iw żadnym wypadku do zniszczenia podstaw starożytnych zwyczajów wedyjskich. Warto o tym pamiętać dla wszystkich rosyjskich nacjonalistów, którzy poważnie opowiadają się za odrodzeniem starożytnych zwyczajów rosyjskich miast i wsi.

Żywy przykład udziału ludu w strukturze państwa pod rządami Ludowej Autokracji Monarchicznej może posłużyć jako „zapis" wysłany z moskiewskiego Soboru Ziemskiego do wszystkich rosyjskich miast "za posiadanie jakiejkolwiek rangi i tytułu ludowego pod przysięgę wierności carowi Michaiłowi Fiodorowiczowi wybranemu na tron Wszechrosyjski" (Luty 1613). Ta przysięga głosiła:

„... I tam, gdzie Suweren rozkazuje być w służbie jego Władcy, a ja, będąc na jego usługach, służę Władcy i jego wrogom wraz ze zdrajcami Krymu, Nagai, Litwy i Niemiec, walczę z Władcą za niego, a nie oszczędzając głowy na śmierć, i na Krym i na Litwę, i na Niemców i inne państwa, aby nie opuszczały, a od zdrajców do swoich władców nie wygnaj, a car w żaden sposób nie może zmienić żadnych czynów, przebiegłości i kradzieży. nie trzymać się.

Poza tym jestem całym carem i wielkim księciem całej Rosji Michaiłem Fiodorowiczem, aby chronić zdrowie, a dla niego car nie może myśleć o żadnej śmiałości; i gdzie zobaczę lub usłyszę mojego cara i wielkiego księcia Michaiła Fiodorowicza z całej Rosji, w których ludzie są rybołowami, spiskami lub innymi złośliwymi zamiarami, a dla mojego cara i wielkiego księcia Wszechrosyjskiego Michaiła Fiodorowicza będę walczył z tymi ludźmi i będę mógł związać i po zabraniu ich do mnie, aby przynieść je cesarzowi; ale po tym czasie środki tych ludzi nie będą wystarczająco dobre, i powiedz mi o tym rybołówstwie i spisku z cesarzem lub jego suwerennymi bojarami i bliźnimi.

Również ja, który nie zostanę carem i wielkim księciem całej Rosji Michaiłem Fiodorowiczem, służę i kieruję, i biję ich nimi, to z ich wrogami, na śmierć. "

Pisma wedyjskie naszych przodków mówią nam o prawach społecznych. Świadczą o tym, że tylko pod rządami Autokracji Monarchicznej ludzie uzyskują najwyższy stopień ochrony ich bezpieczeństwa, praw i woli. Poza autokracją monarchiczną uzyskuje się albo prostą władzę najsilniejszego (anarchia), albo, jak to rzekomo próbują teraz wprowadzić w Rosji, podporządkowanie człowieka siłom żywiołów - opinię tłumu (socjaldemokracja). Prawdziwa wola w naszym ziemskim życiu przejawia się w zdolności do samodzielnego kierowania biegiem naszych spraw, robienia tego, co uważamy za konieczne, a nie robienia tego, czego chcemy uniknąć, czyli nie bycia zabawką sił żywiołów w kręgu stosunków społecznych i politycznych, ale przystosowania się. je do naszych ludzkich potrzeb. Wola najbardziej przejawia się w związku państwowym, gdzie ludzie jednoczą swoje siły i kierują nimi, aby osiągnąć swoje cele - z całą mocą, jaką może dać odpowiednio zorganizowana i rozsądnie działająca władza państwowa. Tylko Monarcha może zapewnić taką moc, ponieważ jest najbardziej inteligentnym z ludzi, ponieważ posiada swoje trzy ciała: cielesne (fizyczne), Navi (astralne) i Klubi (mentalne). Stąd pochodzi pojęcie „monarchy”: w sanskrycie „człowiek” to umysł; „Arhat” - najwyższy, boski, oświecony). Świadczą o tym insygnia Monarchy - berło (maczuga) i kula, która jest znakiem ciała Klubu, które mistycy nazywają fluidem (subtelnym ciałem mózgu). ponieważ jest najbardziej inteligentnym z ludzi, ponieważ posiada swoje trzy ciała: cielesne (fizyczne), Navi (astralne) i Klubi (mentalne). Stąd pochodzi pojęcie „monarchy”: w sanskrycie „człowiek” to umysł; „Arhat” - najwyższy, boski, oświecony). Świadczą o tym insygnia Monarchy - berło (maczuga) i kula, która jest znakiem ciała Klubu, które mistycy nazywają fluidem (subtelnym ciałem mózgu). ponieważ jest najbardziej inteligentnym z ludzi, ponieważ posiada swoje trzy ciała: cielesne (fizyczne), Navi (astralne) i Klubi (mentalne). Stąd pochodzi pojęcie „monarchy”: w sanskrycie „człowiek” to umysł; „Arhat” - najwyższy, boski, oświecony). Świadczą o tym insygnia Monarchy - berło (maczuga) i kula, która jest znakiem ciała Klubu, które mistycy nazywają fluidem (subtelnym ciałem mózgu).

Tworząc państwo monarchiczne, Słowiańsko-Aryjczycy byli posłuszni wyższym siłom w osobie najlepszego z ludzi i poddając się temu, co sami uważali za konieczność, wyszli ze ślepego posłuszeństwa okolicznościom, uzyskując niezależność - pierwszy warunek woli.

Demokracja prowadzi ludzi do podporządkowania się siłom żywiołów i przejawiania podstawowych skłonności, ponieważ w każdym społeczeństwie najgorsi są zawsze w większości. Przy pomocy głosowania,

które jest podstawową zasadą demokracji, wybiera się, delikatnie mówiąc, „nie najlepszą opcję”. Dlatego zarówno demokracja, jak i anarchia zawsze prowadzą do upadku społeczeństwa. W końcu monarchia, jako wyższa i świadoma siła, siłą rzeczy zwycięża niższe, nieświadome siły, nawet jeśli ludzie nie stawiają sobie takiego celu. W wyniku doboru naturalnego wszystkie inne fundamenty społeczne zostają nieuchronnie zniszczone.

Istnieją tylko trzy główne typy władzy najwyższej: monarchia, arystokracja i demokracja. Nawet teraz nie można znaleźć niczego poza nimi. Ale nasi współcześni politycy, ulegając wpływom demonów, próbują przekonać ludzi, że w obecnych czasach twórczość polityczna narodów europejskich tworzy coś wyjątkowego - bezprecedensową i niesłychaną, a jednocześnie rzekomo doskonałą formę władzy.

Wpływ demonów na losy ludzkości jest bardzo duży. Słowa „demon” (istota Dark Navi) i „dema” (ludzie, tłum) mają wspólny korzeń; stąd „demokracja” - rządy demonów, rządy tłumu. Przykładem tego jest dyktatura proletariatu i jej konsekwencje, a raczej siła demonów kontrolujących Czerwony Terror. Wciąż słyszymy, że demokracja to rządy ludzi, jedyny rozsądny i sprawiedliwy rząd. Ale czy osoba o poziomie świadomości dojarki może poradzić sobie ze stanem? .. A może tylko ekspert może sobie z tym poradzić? .. A jeśli jest ekspertem, to czy jest ich wielu wśród ludzi? Ale właśnie z tego kryterium - opinii większości podczas głosowania - korzysta demokracja, dając w ten sposób możliwość dojścia do władzy po najgorszym. To jest istota demokracji. Jej prawdziwą twarzą jest to, że TŁUM NIE CHCE POZNAĆ PRAWDY, Tęskni za zemstą. To jest główny cel demokracji, gdyż rozlew krwi jest głównym źródłem siły niezbędnej do istnienia demonów. Dlatego wierzący mówią:

„Demokracja jest w piekle, aw niebie jest królestwo”.

Jeśli tłum dostanie wolną rękę, znajdzie kogoś, kogo można winić za swoje cierpienie. Ale gniew tłumu wylewa się nie na prawdziwych winowajców cierpienia - na demony, ale na tych, którym udało się wznieść się ponad koncepcje filistyńskie, to znaczy moralność („zaraza” - śmierć; „al” - najwyższa), niezbędna tylko dla smerdów i na tych, którzy udało się, dzięki rozwiniętemu intelektowi i moralności (oświeceniu, bo „ra” jest światłem), wejść na ścieżkę duchowego rozwoju. Tłum nie chce przyznać się do swojej ignorancji i nienawidzi tych, których sposób życia jest dla nich niezrozumiały, ponieważ umysł o ograniczonych umysłach jest zawsze wrogi temu, co jest poza jego zrozumieniem.

Pisma wedyjskie wyjaśniają ten wzór:

Dlatego przeznaczeniem są niskie dusze

Nienawidzę w duchu.
Przez zgubne dążenie do obrażenia
Ich całe serce jest wyczerpane.

Ale nieoczekiwana odpowiedź
Wraca do nich
Rzucając się bezmyślnie na wietrze
Piasek rani ich oczy.

I nie mogą się nigdzie ukryć
Ich zło zawsze znajdzie dla nich drogę.
I ryba w morzu, ptak na niebie
Śmierć przyjdzie do nich o wyznaczonej godzinie.

Ale nie mogą połączyć się z Wszechświatem,
Odradzany raz po raz.
W nikczemnej zwierzęcej postaci
*Sieją śmierć i zwiększają krew**[146]**[Dhammapada, IX. 125-128.] .*

Znając ten prosty mechanizm, ciemne siły, korzystając z demokracji, tworzą filistyńczyków potrzebnych demonom jako „krowy gotówki” - dostawcy gavvakh uwalniani w przypadku negatywnych uczuć: złości, złości, bólu, nienawiści, strachu, irytacji, histerii i podobnych emisji ciemnej mocy służy jako pokarm dla stworzeń Dark Navi. Dlatego wróg nie jest straszny - może tylko zabijać, przyjaciel nie jest straszny - może tylko zdradzić, a mieszkańcy są okropni. To za ich milczącą zgodą dochodzi do wszystkich zdrad i zbrodni. Dlatego Jezus Chrystus powiedział:

„Znam twoje czyny; nie jesteś ani zimny, ani gorący; och, gdybyś był zimny lub gorący! Ale ponieważ jesteś ciepły, a nie gorący ani zimny, wyrzygam cię z moich ust "**[147]**[Otwarty. 3.15.16.] .

Jeśli dana osoba nie dąży do zdrowego rozsądku i nie podąża świadomie za swoim wyborem, to w życiu ziemskim on, jak mówi rosyjskie przysłowie:

„Ani świeczki dla Boga, ani cholernego pokera”.

Ludzkość będzie żyła w biedzie, dopóki będzie rządzona przez Demokratów. Państwo będzie prosperować tylko wtedy, gdy będzie rządzone przez najlepszych spośród ludzi, tych, którzy będą wykonywać polecenia prawdziwych naukowców - duchowych mędrców doskonale znających prawa Wszechświata - Najwyższej Opatrzności, którzy żyją w harmonii z Najwyższym i dzięki temu są w stanie udzielić głowy państwa właściwej rady. Tylko taka struktura rządów pozwoli uniknąć błędów, które prowadzą ludzi do jeszcze większego cierpienia.

Współcześni demokraci, myśląc tylko o własnej korzyści, zaciemniają świadomość ludzi, wyprowadzając niezwykle zagmatwaną naukę o „nowoczesnym państwie", jego „doskonałości", „uniwersalności" itd. Ukrywając przed ludźmi swoje intrygi i prawdziwą istotę, chowają się za pięknym i atrakcyjnym hasłem „wolności" i próbują przerobić ustrój państwowy, aby zwolnić miejsce dla tej „wolności" w postaci „kontroli" władzy przez poddanych. Idea ta odrzuca wszystko, co sami Demokraci mówią o istocie najwyższej władzy. Rzeczywiście, jeśli kontrola poddanych nie może zmusić suwerena do zmiany ich sposobu działania, to po co sprawdzać? Jeśli poddani mogą, dzięki swojej kontroli, zmusić najwyższą moc do innego działania, oznacza to, że najwyższa władza jest im podporządkowana. Stąd ostatnią instancję stanowią podmioty, nie moc. Oznacza to, że oni, poddani, mają prawdziwą najwyższą władzę!

Ten logiczny absurd leży u podstaw „nauczania" demokratów. Jeśli chodzi o weryfikację przez podmioty najwyższej władzy, to nigdy nie było i nie może być. Indywidualny mieszkaniec nowoczesnego państwa nie może kontrolować najwyższej władzy w taki sam sposób, jak obywatel rosyjski nie mógłby tego zrobić w stosunku do swojego suwerena.

Pytanie brzmi, kto będzie rządził ludem: samolubni i skorumpowani politycy czy najbardziej inteligentny i dobroczynny z ludzi - prawdziwy monarcha, car-ojciec?

Demokracja, niezależnie od jej typu, czy to: burżuazyjna, socjalistyczna, ludowa, narodowa, zawsze odznaczała się niesamowitym okrucieństwem wobec swoich obywateli. Gdyby jakikolwiek monarcha, car, król lub książę pozwolił sobie na popełnienie tysięcznej części tego zła, które wyrządzają ludowi władcy, natychmiast zostałby zmieciony przez powstanie, aw ludzkiej pamięci otrzymałby imiona Herodów i Antychrystów. Ale bezprawie popełniane jest w imię władzy ludu, a ludy, pomieszane z fałszywymi słowami, śpiewają hosanna istniejącemu rządowi.

Wyraźnie zdając sobie sprawę, że monarchiczna autokracja sprawia, że ludzie są bogaci i pobożni, a państwo niezwyciężone, zwolennicy sił ciemności postawili sobie za zadanie zniewolenie i zniszczenie wszystkich narodów i krajów, w których monarchia jest rodzajem władzy, niszcząc miejsca kultu Przodka, narzucając narodom bezbożny światopogląd. Nie jest znany ani jeden przypadek początku dobrobytu ludu w krajach, w których monarchia została obalona. Wręcz przeciwnie, kraje te opłaciły się ustanowieniem totalitarnych dyktatur, wojnami domowymi i ludobójstwem. Przykładem tego są losy Rosji, Jugosławii, Rumunii, Albanii, Bułgarii, Iranu, Afganistanu, Kambodży, Etiopii i Iraku po obaleniu monarchii i przejściu do innej struktury państwowej.

Obalając monarchię, demony stwarzają warunki do nadejścia dyktatury pasożytów - obcych kosmitów.

Dyktaturę, podobnie jak monarchię, uważa się za jedyną władzę, ale w istocie jest ona tyranią, ponieważ dyktator używa przejętej władzy tylko dla własnej korzyści, ze szkodą dla ludzi. Monarcha kieruje władzą dla dobra ludzi, nie troszcząc się o swój dobro osobiste, starając się jedynie wypełniać Prawo Boże, które jest dobre dla wszystkich istot.

Monarchia oparta na świadomości moralnej władcy i dobrowolnym poddaniu się obywateli prawom Najwyższego jest niezbędną koniecznością. Wiedząc o tym, żaden Rosjanin nie pomyli Ludowej Autokracji Monarchicznej - kiedy ludzie będą się trzymać, kierując się wedyjskim światopoglądem, czyli sensem swojego istnienia, ani z autokracją (władzą tyrana tyrana), ani z dyktaturą (władzą grupy ludzi). Kiedy ludzie nie chcą żyć zgodnie z prawami Przodka, ale starają się zaspokoić tylko swoje zwierzęce potrzeby, w ten sposób dają dyktatorowi możliwość arbitralności. Dyktator bowiem, troszcząc się tylko o własny dobro, na wszelkie możliwe sposoby oddaje się ludzkim słabościom ciągłym kłamstwem, zwodząc ludzi, a tym samym skazując ich na cierpienie.

W prawach Wszechmogącego zauważono, że ludzie zawsze zasługują na swoich władców, ponieważ jedna osoba nie ma władzy, by zmusić ludzi do posłuszeństwa wbrew jego woli i świadomości. Indywidualna władza jest możliwa tylko za aprobatą ludzi dla działań władcy, a jeśli ludzie chcą zaspokoić swoje zwierzęce skłonności, swoje podstawowe namiętności, wówczas otrzymują okrutną dyktaturę tyrana (tyrana); a jeśli zechce żyć zgodnie z Prawami Przodka, uzyska moralną opiekę Monarchy.

Władza nie jest pojęciem prawnym, ale pojęciem duchowo-moralnym, ponieważ moralne prawo do władzy nie jest nadane przez prawo - może być niedoskonałe; nie ludzie - można ich oszukać; nie ta czy inna klasa, narodowość, partia, elita, nieuchronnie zależne od pokrewnych interesów; ale duchowy i moralny poziom władcy, odpowiadający poziomowi monarchy. Innymi słowy, władza powinna należeć do tego, który jest najpełniejszym przedstawicielem wedyjskich podstaw narodu rosyjskiego, który tworzy świat, a nie niszczy go, jak stworzenia, pasożyty czy śmierdzące.

Celem władz jest pomoc w każdy możliwy sposób we wdrażaniu tych podstaw do życia we wszelkich przejawach działalności społecznej i państwowej.

Siła arystokracji charakteryzuje się tłumieniem ludu przez jej bogactwo, wyższość umysłową i intrygi polityczne.

Z powyższego jasno wynika, że głównym powodem preferowania tego lub innego rodzaju najwyższej władzy jest MORALNY STAN LUDZI.

Orientacja moralna może się objawiać tylko wtedy, gdy ludzie (masa liczbowa) zlewają się we wspólną całość - naród o stałych nawykach, doświadczeniu przodków, wspólnym charakterze, z określonym duchem, światopoglądem i przekonaniami.

Można wnioskować, że naród jest głównym źródłem monarchii. Dlatego te stworzenia próbują zaszczepić ludziom ideę kosmopolityzmu pozbawionego korzeni. Media, a raczej środki masowego przekazu dezinformacji (bo teraz prawie wszystkie te fundusze są w rękach pasożytów) mocno wpajają ludziom: „Nie ma narodowości - są nowi Rosjanie", „nie ma Słowian i Aryjczyków - są półrasy", „nie ma Rosja - jest Ecospace ",„ nie ma Rosjan - są demorosjanie "itd. Pragnąc przejąć władzę za wszelką cenę, demokraci zniekształcają obiektywne prawa społeczeństwa, zwodzą ludzi, pozbawiają ich podstaw narodowych i aspiracji moralnych, tworząc światopogląd ludzi za pomocą fałszywych decyzji i obietnic.

Każda moc wymaga siły. Rodzaj władzy najwyższej zależy od tego, jakiej władzy ludzie najbardziej ufają swojemu stanowi moralnemu:

- Demokracja wyraża zaufanie tylko do władzy ilościowej;

- arystokracja wyraża zaufanie do siły jakościowo wyższej, uznając część jej racjonalności;

- monarchia wyraża zaufanie do władzy duchowej i moralnej.

Jeśli społeczeństwo nie ma wystarczająco silnej wiary, która obejmuje wszystkie aspekty życia, to jego łącznikiem jest siła liczbowa, która uśrednia ludzi do poziomu zwykłej osoby, ukierunkowanej na przyjemność zmysłową. Ten ignorancki stan narodu, w którym ludzie znajdują się pod wpływem siły ignorancji, daje początek demokracji i socjalizmowi.

Jeśli fundamenty duchowe nie są przez wszystkich dostatecznie dobrze rozpoznawane, jeśli społeczeństwo jest pojmowane ideą dobrobytu ekonomicznego, ale wiara w istnienie racjonalności zjawisk społecznych nie została utracona, to ujawnia się potęga arystokracji - ludzi „najlepszych", najbardziej zdolnych do odnalezienia tej racjonalności. Ten stan narodu, w

którym ludzie są pod wpływem siły żarliwej działalności, promuje arystokrację i tworzy kapitalizm, związek tak bezduszny jak demokracja.

Kiedy w ludziach żyje integralny, obejmujący wszystko model duchowy i moralny, prowadzący każdego do dobrowolnego poddania się nie siłą fizyczną, ale duchową aspiracją, którą może dać tylko wysoce moralna osoba duchowa - w takich warunkach rodzi się monarchia. Ten uduchowiony stan narodu, w którym na ludzi wpływa siła czystości i cnoty, zapewnia realizację wszystkich lekkich przedsięwzięć społecznych. W osobie Monarchy lud podporządkowany służbie Praw Najwyższego - personifikacja prawdy, zarówno fizyczna siła większości, czyli robotników i chłopów - warna smerdów i ciężarów (początek demokracji), jak i doświadczenie, wpływ ich najlepszych ludzi, czyli przywódców, naukowców i duchownych - warna rycerzy i czarownic (początek arystokracji).

W ten sposób państwo osiąga pełną doskonałość i osiąga wszystkie cele ludu kulturalnego - żyjąc zgodnie z bezstronnymi prawami społeczeństwa i całego Wszechświata, czyli wiary, rozwoju gospodarczego, przyjemności zmysłowej i wyzwolenia z materialnej zależności. Jednocześnie ludzie otrzymują wszystko, czego potrzebują do rozwoju duchowego.

Zwolennicy ciemnych sił próbują przekonać ludzi, że monarchia uciska ludzi. W rzeczywistości w monarchii ludzie nie odmawiają niczego własnego, a jedynie zostają przepojeni świadomością, że najwyższa władza należy nie do niego, ale do tej Siły Wyższej, która wskazuje na prawdziwe cele ludzkiego życia. Ponieważ wszystko jest stworzone przez Wszechmogącego i wszystko należy do Niego, ludzie nie mają z czego zrezygnować, po prostu uznają władzę Przodka, wierząc, że w relacji państwowej jest ona powierzona Monarchowi nie przez lud, ale z woli Wszechmocnego. Przy takim zrozumieniu władza Monarchy nie jest siłą ludu, nie wypływa z władzy ludu i nie jest uznawana za wyrażanie woli ludu. Ale z drugiej strony ta moc nie istnieje dla siebie, jak może się zdarzyć pod rządami despotyzmu Antychrysta lub pod dyktaturą, ale dla ludzi - aby wypełnić przeznaczenie wskazane z góry.

Doskonała moc to ta, która znajduje treść wyłącznie w sobie. Jest to możliwe dla demokracji i despotyzmu. Ale monarchia różni się od demokracji i tyranii tym, że tworzy swoją treść z zasad moralnych. Monarchia nie tworzy modelu moralnego, ale sama go tworzy, nie dostosowuje go do siebie, ale dostosowuje się do niego. Dlatego monarchiczna autokracja ludowa jest możliwa tylko wtedy, gdy ludzie rozumieją ich istnienie.

Słowianie i Aryjczycy jasno rozumieją, że moralne wszechogarniające podstawy, które oświetlają wszystkie aspekty życia, mogą dać ludziom tylko

wedyjski światopogląd. Tylko Wiedza stawia najwyższą Osobowość Boską ponad wszystko w przyrodzie, dlatego w naszym życiu ludzkim najwyższe miejsce zajmuje zasada moralna, duchowa, osobowa. Tylko w świetle Wiedzy człowiek, przy całym swoim podporządkowaniu się warunkom materialnym i społecznym, zachowuje świadomość wyższego znaczenia swojej osobowości, a zatem przenosi tę samą koncepcję supremacji na podstawy moralne. Co więcej, Słowianie i Aryjczycy rozumieją, że tylko PRAWDZIWE połączenie z Rodzajem jest w stanie wzmocnić moralne, duchowe wzorce i przejawy.

Dlatego stworzenia, doskonale zdając sobie sprawę z dobroczynnego wpływu Wiedzy (wiary) na moralność i duchowość ludzi, ogłosiły ją „opium dla ludu".

W Rosji prawdziwy przykład prawości i duchowości zawsze był uosabiany przez prawdziwego Monarchę, który czerpie swoje cechy z wedyjskiego światopoglądu, który jest nieodłączny dla Rasy od czasów starożytnych. Dlatego nasze państwo nazywa się Lekka, Lekka Rosja.

Państwo rosyjskie od czasów starożytnych opierało się nie na przemocy, ale na duchowych zasadach narodu rosyjskiego, którego wielkość była świadomie lub nieświadomie rozumiana przez wiele małych ludów. To duchowe zrozumienie połączyło naród rosyjski z jego narodowymi młodszymi braćmi w jedności kulturowej. Wszystkie jasne i czyste myśli braci były skierowane ku duchowym wartościom kultury wedyjskiej Rosji, to właśnie to duchowo podporządkowało ich Rosji i sprawiło, że służyli jej nie ze strachu, ale ze względu na sumienie. Rosjanie zawsze dobrodusznie dogadywali się ze wszystkimi innymi ludźmi, bez uszczerbku dla ich kultury narodowej. Gdyby cudzoziemcy go nie zmuszali, nie chwyciłby za broń i nie szukałby nad nimi władzy. Naród rosyjski, w przeciwieństwie do wszystkich istniejących imperiów: rzymskiego, bizantyjskiego, brytyjskiego, niemieckiego, nie tylko nie uciskał małych ludów, które były częścią Rosji, ale także zapewniały im znaczną pomoc i wsparcie, tworząc równe warunki społeczne dla wszystkich. Jeśli w odniesieniu do powyższych państw można powiedzieć, że w nich centrum i lud cesarski żył kosztem grabieży i zawłaszczania produktów pracy peryferii i kolonii, nieustannie bogacąc się ich kosztem, to w Rosji wiele peryferii żyło kosztem centrum i hojności narodu rosyjskiego, mając równe dostęp do wszystkich bogactw państwa rosyjskiego i niemal bezpłatne otrzymanie ochrony militarnej przed wrogiem zewnętrznym. Rosjanie, widząc swoich starożytnych krewnych w małych ludach, obdarzyli ich patronatem, aby zachowali swoje narodowe korzenie i pamiętali o prawdziwych wartościach swoich przodków, a przez to powrócili na ścieżkę kultury wedyjskiej. tworzenie równych warunków społecznych dla wszystkich. Jeśli w odniesieniu do powyższych państw można powiedzieć, że w nich centrum i lud cesarski żył kosztem grabieży i

zawłaszczania produktów pracy peryferii i kolonii, nieustannie bogacąc się ich kosztem, to w Rosji wiele peryferii żyło kosztem centrum i hojności narodu rosyjskiego, mając równe dostęp do wszystkich bogactw państwa rosyjskiego i niemal bezpłatne otrzymanie ochrony militarnej przed wrogiem zewnętrznym. Rosjanie, widząc swoich starożytnych krewnych w małych ludach, obdarzyli ich patronatem, aby zachowali swoje narodowe korzenie i pamiętali o prawdziwych wartościach swoich przodków, a przez to powrócili na ścieżkę kultury wedyjskiej. tworzenie równych warunków społecznych dla wszystkich. Jeśli w odniesieniu do powyższych państw można powiedzieć, że w nich centrum i lud cesarski żył kosztem grabieży i zawłaszczania produktów pracy peryferii i kolonii, stale bogacąc się ich kosztem, to w Rosji wiele peryferii żyło kosztem centrum i hojności narodu rosyjskiego, mając równe dostęp do wszystkich bogactw państwa rosyjskiego i niemal bezpłatne otrzymanie ochrony militarnej przed wrogiem zewnętrznym. Rosjanie, widząc swoich starożytnych krewnych w małych ludach, obdarzyli ich patronatem, aby zachowali swoje narodowe korzenie i pamiętali o prawdziwych wartościach swoich przodków, a przez to powrócili na ścieżkę kultury wedyjskiej. że w nich centrum i lud cesarski żył kosztem grabieży i zawłaszczania produktów pracy peryferii i kolonii, stale bogacąc się ich kosztem, wtedy w Rosji wiele peryferii żyło kosztem centrum i hojności narodu rosyjskiego, mając równy dostęp do wszystkich bogactw państwa rosyjskiego i prawie bezpłatnie otrzymywanie ochrony wojskowej od zewnętrznego wroga. Rosjanie, widząc swoich starożytnych krewnych w małych ludach, obdarzyli ich patronatem, aby zachowali swoje narodowe korzenie i pamiętali o prawdziwych wartościach swoich przodków, a dzięki temu powrócili na ścieżkę kultury wedyjskiej. że w nich centrum i lud cesarski żył kosztem grabieży i zawłaszczania produktów pracy peryferii i kolonii, stale bogacąc się ich kosztem, wtedy w Rosji wiele peryferii żyło kosztem centrum i hojności narodu rosyjskiego, mając równy dostęp do wszystkich bogactw państwa rosyjskiego i prawie bezpłatnie otrzymywanie ochrony wojskowej od zewnętrznego wroga. Rosjanie, widząc swoich starożytnych krewnych w małych ludach, obdarzyli ich patronatem, aby zachowali swoje narodowe korzenie i pamiętali o prawdziwych wartościach swoich przodków, a dzięki temu powrócili na ścieżkę kultury wedyjskiej. mając równy dostęp do wszystkich bogactw państwa rosyjskiego i niemal bezpłatnie otrzymując militarną ochronę przed wrogiem zewnętrznym. Rosjanie, widząc swoich starożytnych krewnych w małych ludach, obdarzyli ich patronatem, aby zachowali swoje narodowe korzenie i pamiętali o prawdziwych wartościach swoich przodków, a przez to powrócili na ścieżkę kultury wedyjskiej. mając równy dostęp do wszystkich bogactw państwa rosyjskiego i niemal bezpłatnie otrzymując militarną ochronę przed wrogiem zewnętrznym. Rosjanie, widząc swoich starożytnych krewnych w małych ludach, obdarzyli ich patronatem, aby zachowali swoje narodowe korzenie i pamiętali o prawdziwych wartościach swoich przodków, a przez to powrócili na ścieżkę kultury wedyjskiej.

Jest mało prawdopodobne, aby takie państwa jak Gruzja, Armenia, Azerbejdżan, Mołdawia istniały do dziś na mapie geograficznej, gdyby Rosja nie uratowała ich w odpowiednim czasie przed klęską Imperium Osmańskiego. Albo takie ziemie, działające dziś jako państwo, jak Estonia i Łotwa, gdyby naród rosyjski nie powstrzymał ruchu niemieckiego, który podporządkował sobie i zniszczył ludność tubylczą, jak to uczynili Prusacy ze Słowianami połabskimi z krajów bałtyckich.

Różnica w podejściu do budowania państwowości Rosji i państw przyszłej cywilizacji zachodniej jest ewidentna w stosunkach Słowian i Niemców. W IX wieku Słowianie-Arianie mieszkali w samym centrum Europy: od Kilonii po Magdeburg i Halle, za Łabą, w lesie czeskim, w Karyntii, Chorwacji i na Bałkanach. Niemcy, stopniowo zdobywając te ziemie, spokojnie mordowali wyższe warstwy słowiańsko-aryjskie i ścinając je w ten sposób, poddawali je denacjonalizacji. Niemcy zastosowali takie rozwiązanie do kwestii narodowej poprzez zniszczenie i eksterminację rdzenia plemiennego innych ludów.

Aneksja nowych ludów do Rosji odbywała się z reguły pokojowo i bezkrwawo. Głównym argumentem nie była tu broń i przemoc, ale uznanie przez cudzoziemców korzyści z przebywania w Rosji jako potężnej okoliczności porządku państwowego, pomocy i ochrony przed wtargnięciami z zewnątrz.

Wybitny myśliciel i pisarz XVII wieku Jurij Krizhanich (1617-1683) napisał w swoim artykule „Polityka”:

„... Żaden naród pod słońcem od niepamiętnych czasów nie był tak urażony i zhańbiony przez cudzoziemców, jak my, Słowianie ... Żaden naród nie powinien więc być tak ostrożny w porozumiewaniu się z obcokrajowcami, jak my, Słowianie ...

Jest więcej niż wystarczająco dowodów ich wrogości wobec nas. Bo oszukali nas już prawie wszędzie, a wszystkie nasze kraje są pełne i jakby zalane. Polacy mają niezliczone rzesze obcokrajowców: Cyganie, Szkoci, Ormianie, Żydzi, Niemcy, Tatarzy, Włosi, a w Rosji Niemcy i inne narody, wszyscy zachowują swoje zwyczaje, ubrania i prawa, są bogaci, potężni, zaszczyceni (i odchodzą) na książąt i królów. Wręcz przeciwnie, nie znam ani jednej osoby z naszego narodu, która żyjąc wśród obcych i zachowując swoje zwyczaje i stroje, osiągnęłaby bogactwo i jakąkolwiek honorową władzę ...

Królestwo rosyjskie ... przyjmuje każdego, kto chce, a nawet namawia wielu Niemców do przyjęcia chrztu, a ci, którzy są ochrzczeni dla dobra cielesnego, a nie dla zbawienia, są przyjmowani do swojego ludu i

umieszczani na wysokich stanowiskach. Jedni zajmują się naszymi najważniejszymi sprawami, inni zawierają traktaty pokojowe i układy handlowe z innymi narodami i stopniowo sprzedają rodakom bogactwo carskie Rosji. Jeśli królestwo rosyjskie kiedykolwiek zginie, przyjmie zniszczenie od tych przejść lub od ich potomków. A może sami zawładną naszym królestwem, ku hańbie całej naszej rodziny. Będą mieszać się (z nami) przez krew, ale na wieki wieków nie zjednoczy się (z nami) w walce. Wnuki, prawnuki ze skrzyżowania dróg zawsze mają inne myśli niż tubylcy ...

Mając na uwadze, jak wiele krzywd mogą wyrządzić nam, Słowianom cudzoziemcy, najlepiej byłoby nie toczyć z nimi wojny, pokoju i nic o nich nie wiedzieć. Ale to niemożliwe, bo dopóki żyjemy na świecie, musimy żyć z ludźmi. Dlatego musimy zdecydować, jak możemy żyć z nimi w pokoju i prowadzić handel, a mimo to chronić się przed przestępstwami, które zwykle nam powodują ...

Cudzoziemcy przynoszą nam cztery korzyści: pobożność, wiele dóbr, nauczanie nauk ścisłych i różne umowy lub kontrakty polityczne: o związkach zawodowych, o pomocy, o małżeństwach, o mediacji i tym podobne.

Najpierw jednak trzeba wiedzieć, że większość z nich nie jest prawdziwa, ale podrobiony. Po drugie, aby wiedzieć, że nie czynią żadnego z tych błogosławieństw za darmo, ale chcą, aby spłacili dużą nadwyżkę. Po trzecie (trzeba) wiedzieć, że im to nie wystarcza, ale ilekroć coś nam dają lub sprzedają, starają się nam zaszkodzić.

Pod znakiem pobożności dobrzy (cudzoziemcy) niosą dobre instrukcje i dobrze uczą, ale nie szukają naszego dobra ...

Pod pretekstem handlu obcokrajowcy doprowadzają nas do skrajnego ubóstwa. Polacy, Niemcy, Szkoci, Ormianie i Żydzi przejęli całe bogactwo, które się tam znajdowało. Oni, żyjąc w bezczynności, karmią swoje łona i cieszą się każdym luksusem, pozostawiając tylko pracę na roli i wojny, krzyki i spory w Seimasie, kłopoty prawne na część mieszkańców.

Ale tutaj, w Rosji, nie można zobaczyć ani usłyszeć o żadnym bogactwie (z wyjątkiem skarbu królewskiego) i wszędzie jest bieda i pusta bieda. Całe bogactwo tego królestwa i wszystkie owoce tej ziemi są zabrane lub zjadane przez zagranicznych kupców lub złodziei na naszych oczach.

Pod pozorem kojarzeń, sojuszy, mediacji, pomocy i wszelkiego rodzaju porozumień politycznych, próbują narzucić nam nic więcej niż niewolnictwo i wstyd. Mówią do nas pochlebne słowa, oddają cześć błazeństwu i głupią

chwałę, chcąc uczynić nas królami, dają nam garść owsa, aby za pomocą tej przynęty mogli nas okiełznać i usiąść okrakiem. I tak rządzą nami dzięki błazenadom. Albo udają, że chcą nas ze sobą pogodzić, ale za ich pośrednictwem sieją niezgodę ...

W niespokojnych czasach cudzoziemcy odbierają nam swoje towary i pieniądze, a tym samym generują wysokie ceny w kraju, a także ci, którzy mogą zostawić siebie; ujawnij nasze sekrety; łatwo zmieniać, przekazywać wrogom i obrażać nas na wiele sposobów ...

I dlatego, tak jak ptaki, które chętniej wpatrują się w poczynania człowieka lub myśliwego, łatwiej jest złapać, tak i my, patrząc wszystkimi oczami i podziwiając obce piękno, jesteśmy oszukani lub doprowadzeni do szaleństwa i robią nam cokolwiek chcą: natychmiast zakładają nam uzdę, wskakują nam na plecy i jeżdżą na nas, jak chcą.

Dlatego znacznie bardziej przydałoby się nam odwracanie wzroku od ich piękna i zatykanie uszu, aby nie słyszeć ich przemówień, tak jak Ulisses uciekł przed syrenami. W przeciwnym razie nie możemy uciec od ich gniewu i przebiegłości.

Tak więc, ponieważ nie możemy żyć bez komunikacji z obcymi, a od nich otrzymujemy dużo dobra i znosimy wiele wielkich zła, powinniśmy pamiętać o przykazaniu, które mówi: „Kto wyróżnia prawdziwe dobro, dobrze czyni”. Musimy więc odróżnić dobro od zła: to znaczy odebrać cudzoziemcom to dobro (autentyczne dobro, a nie fałszerstwo), które dają, i osiągnąć to sami, a zło należy odwrócić i zmieść wszelkimi sposobami ”.**[148]**[YU. Krizhanits "Polityka". M., 1965.] .

Saltykov-Shchedrin żywo wyraził istotę działalności takich „cudzoziemców” w „Bajce o gorliwym szefie”, który w interesie „rosyjskiej korzyści” realizował ideę „różnych krzywd”. Gorliwy wódz-pasożyt wszechobecnych rosyjskojęzycznych degeneratów oświecenia, „zdolnych do wszystkiego” w imię „odnowy domowej”, zebrał się i prosi ich:

- Powiedz mi, łajdaki, jak myślicie, jaka jest prawdziwa szkoda zdrowotna?

Bezczynni liberalni kapusie zastanowili się trochę i odpowiedzieli jednogłośnie:

„Do tego czasu, naszym zdaniem, nie będzie żadnej szkody, dopóki cały nasz program nie zostanie zrealizowany we wszystkich częściach. A to jest nasz program. Abyśmy my, łajdacy, mówili, a reszta, aby milczeli. Aby nasze łajdaki, przedsięwzięcia i propozycje zostały natychmiast przyjęte, a inne pragnienia, aby pozostały bez rozpatrzenia. Abyśmy my, dranie, mieli

zwyczaj życia, a reszta tak, żeby nie było dna ani opony. Abyśmy my, łajdacy, byli trzymani w holu i czuli, a cała reszta - w kajdanach. Abyśmy my, łajdacy, uznawali krzywdę wyrządzoną dla dobra, a wszystkim innym, gdyby przyniosła korzyść, wówczas taką krzywdę należy wziąć pod uwagę. Aby nikt nie odważył się powiedzieć ani słowa o nas, o łajdakach, ale my, łajdaki, o których myślimy, co chcemy, szczekamy. Jeśli to wszystko zostanie ściśle spełnione, prawdziwa szkoda się okaże ... ”

Wszystkie części tego "ratującego i niszczącego" programu pasożytów są teraz więcej niż wypełnione.

Aryjczycy (D'Aryjczycy i H'Aryjczycy), wiedząc, że Słowianie (Sveto-Rosjanie i Rassen), nie mając odporności na kłamstwa, łatwo ulegają oszustwom, zadali pierwszy cios istotom ukrywającym się pod pozorem judo-chrześcijaństwa. Aryjczycy powstrzymywali ich przez tysiąc lat na ziemiach współczesnej Europy, a do XVII wieku starali się chronić Słowian Wschodnich przed komunikowaniem się z obcymi stworzeniami. Ochrona ta została zniszczona dopiero za Piotra I. Świadczy o tym np. Patriarcha Makary, który dwukrotnie przybył do Rosji za panowania Aleksieja Michajłowicza: pierwszy raz - w 1656 roku, a drugi raz - w 1666 roku na proces patriarchy Nikona. Opis pierwszej wyprawy opracował jego syn, archidiakon Paweł z Aleppo. W tym opisie zatytułowanym „Podróż patriarchy Makariusza Antiochii do Moskwy w XVII wieku” (w tłumaczeniu z arabskiego profesora G.A. Murkosa. SP. Wydane przez P.P. Soikina,

„Wiedzcie, że od Wołoszczyzny i Mołdawii oraz kraju Kozaków do Ziemi Moskiewskiej wszystkie drogi przechodzą przez środek miast i wsi, a podróżnik wjeżdża przez jedną bramę, a opuszcza drugą, a za miastem w ogóle nie ma tajemnych dróg. To jest wielki strażnik. Wiedzcie, że przez to Putivl prowadzi droga do Ziemi Moskiewskiej ze wszystkich naszych krajów i nie ma innej drogi. To bardzo ważny fragment. Ile trudów i nieszczęść, których doświadczyło wielu biskupów i mnichów, poszło na marne; wrócili, podróżując na próżno i na próżno. Co do kupców, Moskale nie chcą ich wszystkich znać i nie wpuszczają ich do swojego kraju na handel. Ale penetrują za pomocą różnych sztuczek ... Ale aby został przyjęty opat klasztoru lub znaczący kupiec, który przybył, jest to absolutnie niemożliwe, co jest dobrze znane każdemu ... Moskale nie wysyłają nikogo (winnych cudzoziemców) do swojego kraju z obawy, że wrócą, ale widząc, że greccy mnisi, którzy do nich przybywają, popełniają bezwstyd, podłość i okrucieństwa, upijają się, przyciągają do siebie miecze. przyjaciel za morderstwo, widząc ich nikczemne czyny, po tym, jak wcześniej w pełni im zaufali, zaczęli ich wysyłać do niewoli, wysyłając ich do tego kraju ciemności (Syberii), w szczególności na palenie tytoniu - aby ich uśmiercić. Co powiesz, mój bracie, o tym prawie? Bez wątpienia Grecy zasługują na to traktowanie i zasługują na nie. Dlatego też baliśmy się

”. Widząc ich nikczemne czyny, po tym, jak wcześniej w pełni im zaufali, zaczęli wysyłać ich do więzienia, wysyłając ich do tego kraju ciemności (Syberii), w szczególności po to, aby palili tytoń - aby ich uśmiercić. Co powiesz, mój bracie, o tym prawie? Bez wątpienia Grecy zasługują na to traktowanie i zasługują na nie. Dlatego też baliśmy się ”. Widząc ich nikczemne czyny, po tym, jak wcześniej w pełni im zaufali, zaczęli wysyłać ich do więzienia, wysyłając ich do tego kraju ciemności (Syberii), w szczególności po to, aby palili tytoń - aby ich uśmiercić. Co powiesz, mój bracie, o tym prawie? Bez wątpienia Grecy zasługują na to traktowanie i zasługują na nie. Dlatego też baliśmy się ”.

Twierdzą stworzeń w Europie była cywilizacja zachodnioeuropejska, która powstała jako odrębny gatunek w czasie odkryć kolonialnych i oparła swój rozwój gospodarczy na rabunkach i niewolnictwie innych ludów, których poziom kulturowy był często wyższy niż ludy Europy Zachodniej. Nawet dzisiaj, zgodnie z ostrożnymi szacunkami ONZ, kraje zachodnie płacą zaniżone co najmniej 40% kosztów zaopatrzenia krajów w surowce. W tym samym czasie kraje zachodnie, które dziś stanowią 20% światowej populacji, przeznaczają 80% dochodu narodowego należącego do całej ludzkości.

Stworzenia stworzyły zachodnią cywilizację, aby zepsuć ludzkie dusze, zamieniając je w ograniczonych konsumentów - zwykłych ludzi, zamkniętych tylko na swoich konsumenckich interesach i spoglądających na świat przez pryzmat swoich pierwotnych biologicznych instynktów. Cywilizacja zachodnia rodzi najgorsze niewolnictwo - czyni ludzi niewolnikami rzeczy, zmuszając ich do służenia nie Rodzinie, ale Mamonie, by żyli nie dla ich duchowej doskonałości, ale dla rzeczy. Ludzie Zachodu stają się zakładnikami systemu konsumenckiego, kiedy każdego dnia chcą więcej i więcej. Ale ponieważ to pasożytnicze społeczeństwo nie jest w stanie samodzielnie wytworzyć pożądanego bogactwa materialnego, musi jedynie podążać za swoją pasożytniczą istotą - aby uzyskać te korzyści, rabując inne kraje. Dlatego zachodni konsument w większości przymyka oko na arbitralność, jeśli przyczynia się to do wysokiego poziomu konsumpcji. Na przykład w Stanach Zjednoczonych nazywa się to interesem narodowym, odzwierciedlającym kluczową pozycję amerykańskiej świadomości narodowej. Przykładem tego są brawa całego zachodniego świata za krwawą ekspedycję karną w Iraku i bezkarność Izraela, który zagarnął ziemie krajów arabskich.

Za pozornie przyzwoitym, szacownym wyglądem zachodniej cywilizacji kryją się pasożytnicze aspiracje zmierzające do zniszczenia systemu wartości duchowych, kulturowych i społecznych, które są punktem wyjścia do wzajemnego twórczego wzbogacania i rozwoju różnych społeczności ludzkich, krajów, narodów i narodowości. Judeo-masońska idea rządu

światowego, tak jak została wymyślona przez zachodnią cywilizację, to stworzenie uniwersalnego totalitarnego reżimu pasożytniczego, który bezlitośnie uciska, a nawet niszczy „podrzędne ludy” - dotyczy to przede wszystkim Rosjan. Rosja była i nadal jest główną przeszkodą na drodze stworzeń do dominacji nad światem. Od wieków opóźnia poszukiwania zachodnich pasożytów w poszukiwaniu skarbów Wschodu. W ten sposób zasłużyła na szczególną nienawiść do zachodniego mężczyzny na ulicy. Zachód cieszył się z wszelkich niepowodzeń, osłabienia Rosji.

W 1924 r. W Berlinie ukazała się książka „Rosja i Żydzi”, zawierająca rzadki materiał do zrozumienia rosyjskiego ludobójstwa. Jego autorzy: I.Bikerman, G. Landau, I. Levin, D. Linskoy, V. Mandel, D. Pasmanik - z przenikliwym oburzeniem ujawniają nieprawdę o puczu judeo-masońskim w Rosji, który zniszczył wielkie państwo i obrócił Rosjan. ludzi na niewolników więziennych.

„Przedstawia się nas jako rasa panów dążących do przejęcia władzy nad światem. Tak naprawdę tylko z lubieżną myślą ślizgamy się po powierzchni świata, a jeśli ktoś jest teraz niebezpieczny, to tylko dlatego, że dryfujemy z prądem niszczącym podwaliny Rosji ... Siejemy burze i huragany i chcemy być pieszczeni delikatnymi eterami. Taka ślepa, po prostu głupia pretensjonalność nie może przynieść nic poza katastrofami ”.

- pisze I. Bikerman w artykule „Rosja i rosyjskie żydostwo”. I przyznaje rozsądnie:

„Okrzyk„ bij Żydów, ratuj Rosję ”w zasadzie odpowiada sytuacji, jaką stworzyło panowanie żydowskie”,

bo judeomoneria tylko w ciągu ostatnich stu lat zorganizowała straty dla Rosji co najmniej 100 milionów ludzi, z wyłączeniem tych, którzy nie urodzili się i nie umarli.

Jeśli wcześniej judeomasoneria zatrudniła Niemcy jako modelkę, aby zaprezentować światu swój długoterminowy program ekspansji, który prostoduszni ludzie mylili z Niemcem, a nie z rabinem, teraz Syjon uczynił Amerykę swoim modelem mody. Obecnie dwie trzecie amerykańskich milionerów to Żydzi, którzy są finansowym wsparciem i posłusznym narzędziem Syjonu. Ten, kto płaci pieniądze, woła melodię; Dlatego organizacje rządowe Stanów Zjednoczonych są strukturami judeo-masonerii, która od dawna stara się zostać światowym dyktatorem. W planie „Ost” opracowanym przez masonów i realizowanym przez Hitlera - członka loży masońskiej „Thule” - kwestia pozostała niespełniona, którą po katastrofie pośredniczył z hitleryzmem Syjon oskarżył USA i ONZ. Dziś Stany Zjednoczone i Izrael w ONZ rzadko się ze sobą zgadzają:

„Dla nas, Niemców (czytaj: Syjon-naziści, zob. Izajasz, 60. 10-12), ważne jest, aby naród rosyjski był tak bezkrwawy, aby nigdy więcej nie miał możliwości ingerowania w establishment w Europie (czytaj: na świecie - ok. autor) Niemiecka (czytaj: żydowska) dominacja. "

Podczas przemówienia na IV posiedzeniu Regionalnej Rady Deputowanych Ludowych w Krasnodarze (kwiecień 1991 r.) Były przewodniczący rady rejonowej N.I. Kondratenko powiedział:

„Pytasz - gdzie szukać tych właśnie syjonokratów? .. Są tam, gdzie toczy się walka o władzę. Bolszewicy walczyli o władzę - byli wśród nich, teraz o władzę walczą inne siły - oni też są tutaj. Co więcej, w pierwszym i drugim przypadku są mocowane na czele ruchu. Nazywając się tym razem demokratami, wykorzystując umiejętnie stworzone przez siebie trudności, antyradzieccy politycy postanowili zastąpić pierestrojkę budową systemu zupełnie nam obcego ... Praktycznie już zdeprawowali naszą gospodarkę i kulturę, poddali ludzi niesłychanym moralnym terrorowi, sparaliżowali ich dziedziczną pamięć i przyszłość. Ci ludzie są ściśle związani z szarą strefą, skorumpowanym szczytem państwa i aparatu gospodarczego, są wspierani przez wpływowe środowiska zagraniczne. Nie sposób nie zauważyć, że siły te są dobrze zorganizowane i szybko się przegrupowują.

Obecnie żydowscy demokraci przeprowadzają w Rosji pierestrojkę zgodnie ze scenariuszem Starego Testamentu i, jak mówią ludzie, „sprowadzają uczciwych, niewinnych ludzi pod klasztor”, dają Syjonowi szansę przejścia od „powolnego pogromu” do nieskrywanego zniszczenia narodu rosyjskiego.

Tysiące lat represji wobec narodu rosyjskiego w Rosji doprowadziło do tego, że obecnie Rosjanie są pozbawieni prawa do obrony swoich narodowych interesów i zwyczajów. Nie mają ani własnej państwowości, ani własnej akademii, ani rosyjskiego (a nie rosyjskojęzycznego) radia i telewizji, ani prawa do rozporządzania swoją ziemią i znajdującymi się na niej wartościami materialnymi i kulturowymi. Jeśli prawo nie pozwala na zmianę terytoriów republik narodowych i autonomii wchodzących w skład Rosji bez zgody ich mieszkańców, wówczas federalne (pasożytnicze) centrum może przerysowywać, przekazywać, sprzedawać terytoria rosyjskich regionów i terytoriów, nie zastanawiając się, jak zareagują na to Rosjanie - mają prawo do samostanowienia jak również wiele innych praw, ustawodawcy nie rozszerzają złośliwie.

Taki ucisk Rasy jest konieczny dla stworzeń, aby bezkarnie wycisnąć zasoby naturalne Rosji z bezbronnych, już zmuszonych do wymarcia rosyjskich terytoriów i regionów, i wykorzystać lud jako dawcę. Próbują na

wszelkie możliwe sposoby zepchnąć bezkrwawego i ledwo żyjącego dawcę w otchłań wojny domowej.

To pozwala stworzeniom wypompowywać pierwiastki ziem rzadkich z Rosji i eksportować z planety - złoto, diamenty itp., A także czynić Rosjan w najbogatszym kraju biednym i bez środków do życia pod każdym względem.

Według obliczeń ekspertów w Rosji produkuje się tyle ropy naftowej, że jeśli jest naprawdę sprzedawana po cenach światowych i nie jest nas okradana, to każdy mieszkaniec może wygodnie żyć bez pracy w dowolnym miejscu! Biorą też gaz, drewno, rudę z kraju prawie za darmo, a sami ludzie pracują w pocie czoła, żyjąc najgorszymi ze wszystkich na świecie.

Nasi przodkowie na wiele stuleci przed inwazją na Rosję sił ciemności pod postacią judo-chrześcijaństwa ostrzegali:

„Stało się to na wielu Ziemiach (planetach), gdzie odwiedzali wrogów z Ciemnego Świata… Przyciągały ich bogactwa i wnętrzności, które miały te piękne Ziemie… Pochlebstwami, penetrując zaufanie mieszkańców, stawiali przeciw sobie ludzi… Tak więc w tych światach narodziły się wojny ... Po zakończeniu wojen reszta żyjących została napromieniowana tsiranem (jednym z rodzajów broni psychotronicznej) ... A ludzie stracili Świadomość i Wolę, a na rozkaz wrogów Obcych (kosmitów) wydobyli bogactwo i wnętrzności ... Kiedy na tych Ziemiach nie było już bogactwa , a wnętrzności wyczerpały wszystko do granic możliwości, potem wszyscy ludzie zostali zniszczeni przez wrogów i zabrali wszystko, co wydobyli na Ziemi ... I z których Ziem obcy wypędzili ludzi, wysłali tam niszczyciel Fash (broń nuklearna i termojądrowa) "**[149]**[„Wedy słowiańsko-aryjskie”. Santii Vedas of Perun. Circle One. Santia 9. Omsk, 2001.] .

Równocześnie z tym rabunkiem istoty z całej siły podżegają rusofobię, przeciwstawiając Rosjanom nie-Rosjan. Już w 1906 roku „zeuropejscy” deputowani pierwszej Dumy Państwowej zaproponowali usunięcie słowa „rosyjski” jako irytującego dla innych narodów. A „oddany” oszczerstwo A. Amfitheatrow w jego książce „Pochodzenie antysemityzmu”, opublikowanej przez niego w przededniu debaty w Dumie, zachęcał światłe umysły do jak najmniejszego wykorzystywania pojęcia „Rosji”. Wychodząc ze stwierdzenia, że antysemityzm jest jawnym i nieodłącznym towarzyszem rosyjskiej zasady, uzasadnił nieuchronność rosyjskiego samozniszczenia.

Ucisk narodu rosyjskiego doszedł do tego stopnia, że utworzony 8 listopada 1917 r. Ludowy Komisariat ds. Narodowości postawił sobie za cel ochronę interesów narodowych wszystkich narodów Rosji, z wyjątkiem ... rosyjskiego. Do 1919 r. Pod Komisariatem Ludowym istniało 21

komisariatów i wydziałów: żydowskiego, litewskiego, polskiego, ormiańskiego, łotewskiego, czuwaskiego, muzułmańskiego itd. - które reprezentowały interesy narodowe wszystkich narodów z wyjątkiem rosyjskiego. Ta demoniczna władza federacyjna została zachowana i wzmocniona przez współczesny judeo-demokratyczny rząd.

Przeglądając „praktyczne kroki" naszych metropolitalnych burmistrzów, grupa rosyjskojęzycznych intelektualistów w programie telewizyjnym „Press Club" (4 listopada 1991) określiła Rosjan jako „zjawiska archaiczne". Pod koniec akcji ustami prezenterki dosłownie wypowiedziała:

„Rosja, gdzie bzdury utworzyły solidną blokadę, musi zniknąć…"

Realizując rusofobiczny plan stworzenia państwowości narodowej tylko dla ludów nierosyjskich, pasożytniczy rząd, pragnąc jak najszybciej zniszczyć Rosję, doprowadził do nielegalnego zajęcia znacznych części jej ziem od narodu rosyjskiego, który obecnie należy do państw bałtyckich, Kazachstanu, Ukrainy, Tatarstanu i innych republik. Teraz naród rosyjski, przymusowo włączony do odłączonych republik, został zamieniony w migrantów i okupantów. Żyjąc na ziemi swoich przodków, pozbawieni są prawa do samodzielnego decydowania o swoim stanie i sprawach politycznych.

Prawo narodów do samostanowienia, niepodważalne w dziedzinie międzynarodowych stosunków prawnych, w których naród z reguły utożsamiany jest z obywatelstwem kraju, jest bezzasadnie przenoszone na rozwiązywanie krajowych zadań narodowych. Jednocześnie prawo narodów do samostanowienia jest coraz częściej tłumaczone jako prawo narodu „rdzennego" do niezależności i korzyści. Takie podejście zmienia prawa narodu „rdzennego" w korzyści, które powodują konflikty międzyetniczne. Niezależność jest przedstawiana przez stworzenia jako ważny dowód godności narodowej. Wszystkie rodzaje autonomii, które istnieją i mogą powstać, są klasyfikowane jako suwerenne. Stworzenie takich praw jest konieczne, aby pasożyty wywołały wojnę domową w Rosji. Na przykład w Stanach Zjednoczonych, przy szerokiej autonomii państw w rozwiązywaniu ich problemów społecznych, gospodarczych i politycznych, żaden ze stanów nie ma niezależności, a tym bardziej prawa do odłączenia się od federacji, chociaż są stany o dość gęstej strukturze etnicznej ludności. Hiszpańskojęzyczny stan Meksyk, podbity od Meksyku, nie tylko nie może oddzielić się od Stanów Zjednoczonych, ale także ogłosić język państwowy większości rdzennej ludności, a tym bardziej - uciskać anglojęzycznych.

W Rosji współczesne istoty pokazały milionom Rosjan w separatystycznych republikach, że muszą „znać swoje miejsce". W ten sposób demokraci

pokazali całemu światu swoją pogardę dla zjednoczonego i wielkiego narodu rosyjskiego oraz zainteresowanie dalszymi „wielkimi wstrząsami" w Rosji. Napadali na Rosję i rozdarli jej ciało do „niezależnych" państw: Baszkirii (gdzie Baszkirowie stanowią 21,9% populacji, a Rosjanie stanowią 39,3%), Buriacji (Buriaci - 24%, Rosjanie - 70%), Karelii (Karely - 10%, Rosjanie - 73,6%), Komi (Komi - 23,3%, Rosjanie - 57,7%), Republika Czukocka (Czukocki - 7,3%, Rosjanie - 66%) itd.**[150]**[TAK JAK. Barsenkov, A.I. Vdovin, V.A. Koretsky „Kwestia rosyjska w polityce narodowej. XX wiek ", s. 157. M., 1993. Tabela 3. Spis ludności z 1989 r.]Na ziemiach Rosji powstały państwa nierosyjskie, w których Rosjanie stanowią większość. Stworzenia wiedziały również, że dzięki suwerenności tego rodzaju zwykli ludzie nie otrzymają zaufania, mieszkania ani pożywienia. W ciągu ostatnich kilku lat demokraci zrujnowali gospodarkę narodową i wykazali całkowitą niezdolność nie tylko do zapewnienia postępowego rozwoju kraju, ale wręcz po prostu do utrzymania na jakimś znośnym poziomie produkcji żywności i dóbr przemysłowych niezbędnych dla kraju. Ograniczający poziom spadku produkcji, po którym następuje deindustrializacja kraju, jest uznawany przez światową praktykę na 30-40%, aw naszym kraju do końca 1996 roku osiągnął 47%. Dopuszczalny udział importu żywności to 30%, a Rosja przekroczyła już próg 50%. Wymagany udział wydatków z RRS na naukę wynosi 2%, w naszym kraju - 0,42%. Za niezwykle niebezpieczną wartość w obecnej praktyce światowej uważa się obecność 60% najnowszej broni i sprzętu wojskowego na wyposażeniu wojska i marynarki wojennej. Udział tego typu uzbrojenia i sprzętu w armii rosyjskiej to tylko 30%. Okazało się, że rolnictwo w obecnym stanie nie jest w stanie zapewnić krajowi żywności krajowej. Tymczasem w najbliższych latach kwestia żywności w polityce międzynarodowej może nabrać znaczenia presji siłowej. 4 grudnia 1997 r. Amerykańska CIA przygotowała raport „O bezpieczeństwie rosyjskiej broni jądrowej". Już pod koniec lat 80. było już wiadomo, że wykorzystanie programu MFW (Międzynarodowego Funduszu Walutowego) doprowadziło do załamania gospodarczego w wielu krajach Ameryki Łacińskiej i Afryki. Wiedzieli o tym prezydent i rząd Rosji. Oni też wiedzieli

Pod koniec 1997 r. Amerykański magazyn „Foreign attairs" opublikował artykuł Z. Bżenzyńskiego „Geostrategy for Eurasia". Przedstawiciel międzynarodowych organizacji masońskich: Klubu Bilderberg, Komisji Trójstronnej, Rady Polityki Zagranicznej (czyli tajnej międzynarodowej potęgi, ponadrządowych i fatalnych sił zachodniego społeczeństwa, które nigdzie się nie deklarują) - mówi o „Konfederacji Rosji", gdzie Primorye wyjeżdża do „Wielkich Chin ", Południowe Kuryle - do związku„ USA - Japonia ", obwody Kaliningradu i Sankt Petersburga - do Niemiec, a Kaukaz Północny - do Turcji.

Obliczenia „Świętego Klubu Rzymu" przedstawione ONZ również zostały upublicznione: populacja Rosji do 2010 roku nie powinna przekraczać 50

milionów ludzi. Przez pozostałe 6 lat stwory będą próbowały zabić lub deportować 100 milionów!

ŻADEN LUDZIE NIE MOGĄ

Opłacalny i samowystarczalny

BEZ PREFEROWANYCH POCZĄTKÓW ROBOCZYCH.

LUDZIE SŁOWIŃSKO-ARYJSKIE

MOŻE ZACHOWAĆ nie zimny intelekt

bezduszna cywilizacja zachodnia i

ZWIERZĘTA WIOSNA

PRZEPISY VEDIC PUBLIC

R A S Y.

Słowianom

Oglądaj wybuchy Zachodu
Wieczorem blask promieni
Wyblakły Wschód ubrał się
Zimne, szare łuski! ..

Krzyczą, grożą:
"Tutaj będziemy przyciskać Słowian do ściany!"
Cóż, nieważne, jak to się skończy
W jego zaciekłym ataku! ..

Tak, jest ściana - duża ściana, -
I nie jest nam trudno przycisnąć nas do niej.
Jaki jest z nich pożytek?
Trudno się tego domyślić ...

Ta ściana jest niesamowicie wytrzymała
Chociaż granitowa skała, -
Szósta część ziemskiego kręgu
Kręciła się przez długi czas ...

Szturmowano ją więcej niż raz -
Tu i tam połamali trzy kamienie,
Ale w końcu się wycofał
Bohaterowie ze złamanym czołem ...

Stoi tak, jak stała,

Bitwa wygląda jak twierdza:
Ona nie jest taka groźna
Ale ... każdy kamień w nim żyje! ..

F.I. Tyutchev

Druga lekcja to wiedza o świecie Navi.

Esencja sił ciemności

Esencja istot boskich i demonicznych

Ignorancja, nieświadoma Najwyższego,

prowadzi w mrok ciemności;

Jednak nauka nie jest świadoma Najwyższego,

prowadzi w ciemność.

Mądrość wedyjska

Księga Światła (Czwarta Haratya) mówi: „Prawdziwymi mistrzami Ciemnych Światów są: mroczni Lehi, mroczni Arlegowie i Kościej („ kosh ”- starożytni, starzy) - Książęta Ciemności. Powstali w pierwotnej ciemności, kiedy do ich światów dostały się cząsteczki Wielkiej Inglii. **"[151]**[Wedy słowiańsko-aryjskie, tom 2. Omsk, 2002.] .

W szesnastym rozdziale Bhagavad-gity jest powiedziane:

„Na tym świecie są dwa rodzaje istot. Niektórzy nazywani są boskimi, a inni demoniczni ... Nieustraszoność, oczyszczenie własnego istnienia, rozwój wiedzy duchowej, miłosierdzie, samokontrola, poświęcenie, studiowanie Wed, wstrzemięźliwość, prostota, niestosowanie przemocy, prawdomówność, niezależność od gniewu, samozaparcie, spokój, niechęć do szukania niedoskonałości w inni, współczucie dla wszystkich żywych istot, niezależność od chciwości, życzliwość, skromność, wytrwała determinacja, aktywność, przebaczenie, męstwo, czystość, wolność od zazdrości i pragnienia chwały - wszystkie te duchowe cechy są nieodłączne od prawych ludzi obdarzonych boską naturą.

Duma, arogancja, próżność, złość, chamstwo i ignorancja - te cechy są nieodłączne od tych, którzy mają demoniczną naturę. Nie ma w nich czystości, przyzwoitego zachowania, prawdy. Oświadczają, że świat powstał z cielesnych pragnień i nie ma innego powodu, jak tylko pożądanie. W wyniku takich wniosków wszystkie działania demonicznych istot mają na celu zniszczenie świata. Pochłonięte przez fałszywy prestiż, stale przebywając w ciemności, demony angażują się w nieczyste działania, przyciągane i przyciągane przez przemijające. Wierzą, że zadowalanie zmysłów jest pierwszą koniecznością cywilizacji, jej najwyższym celem. Do końca życia ich zmartwienia są niezmierzone: uwikłane w sieć setek tysięcy pragnień, zarabiające pieniądze w niesprawiedliwy sposób, nieustannie pogrążone w zmartwieniach i niepokojach, uwikłane w sieci złudzeń,

Trzy bramy otwierają drogę do piekła: pożądanie, gniew i chciwość. Każdy rozsądny człowiek powinien im odmówić, ponieważ prowadzą one do ucisku duszy. Osoba, która uciekła z tych trzech bram podziemi, popełnia akty prowadzące do samorealizacji, stopniowo osiągając najwyższy cel. Ten, kto odrzuca instrukcje podane w pismach świętych i postępuje zgodnie z własnym kaprysem, nie będzie w stanie osiągnąć ani doskonałości, ani szczęścia, ani ostatecznego celu. Dlatego osoba powinna zrozumieć, opierając się na wskazaniach Ved, jaki jest jej obowiązek, a co nie. Znając te zasady i przepisy, powinien działać w taki sposób, aby stopniowo się wznosić. "

Siły demoniczne, próbując uniknąć woli Najwyższego, próbowały stworzyć własny świat w naszym Wszechświecie, oparty na połoonych przez siebie fundamentach. Ale ten świat okazał się nie do utrzymania, ponieważ podstawowe prawo Miłości, prawo Jedności, zostało odrzucone. Rozczarowane owocami swoich działań demony postanowiły przejąć gotowe i powstające światy Pravya, Slavya i Navu. Celem takiego ataku jest pasożytnictwo. Dlatego zdobyte przez nich światy nieuchronnie się zawaliły. Santiyas of the Vedas of Perun (First Circle, Santia 8) mówi:

„Słudzy Świata Ciemności wierzą, że wszystkie światy, które stworzył Wielki Ra-M-Ha, powinny należeć tylko do nich… I przybywając na kwitnące Ziemie (planety), starają się przyzwyczaić Dzieci Ludzkości do Chciwości, ponieważ Chciwość niszczy Wiedzę, kiedy Wiedza jest zabijana - Wstyd umiera ... Kiedy wstyd zostaje zabity, Prawda jest uciskana, wraz ze śmiercią Prawdy i Szczęście zginie ... Kiedy Szczęście zostaje zabite, Człowiek umiera, a jeśli Człowiek umiera, wówczas całe jego bogactwo zostaje swobodnie przejęte przez Obcych (pasożytów obcych. Odpis autora) ... "**[152]**[Wedy słowiańsko-aryjskie, tom 1. Omsk, 2001.] .

Księga Światła (Haratya Third) mówi:

„Z woli Svaroga, Bogowie-Obrońcy ze wszystkich najwyższych Światów i Rzeczywistości stworzyli Granicę, dzieląc Światło i Ciemność, tak aby ciemne siły nie mogły przeniknąć do Jasnych Krain Svargi Wielkiego. Granica została wytyczona przez Krainy w Reveal, aby oddzielić Światło od Ciemności Świata Navi. Wyraźna Granica podzieliła wszystkie rzeczywistości Navi, a Mroczna Nawigacja została odciągnięta poniżej Reveal. Rzeczywistość rozszerzała się, rosła i stawała się silniejsza, sama z siebie blokując wszystkie przejścia dla Pekli ”**[153]**[Wedy słowiańsko-aryjskie, tom 2. Omsk, 2002.] .

Velikaya Assa - Niebiańska bitwa między siłami Światła i Ciemności, zdobyta Cztery Sale Svarga - cztery konstelacje: Makosh - Ursa Major; Rada - Orion; Rasa - mały i duży Leo; Swati - konstelacje tej Hali nie znajdują się na współczesnych mapach gwiazd, ponieważ nasze Yarilo-Sun i nasza Midgard-Ziemia znajdują się w tej Hali. W naszym Układzie Słonecznym pasożytnicze stworzenia całkowicie zniszczyły życie na Marsie, Merkurym i Plutonie. Po zajęciu Ziemi demony zdołały podporządkować sobie część ludzkości: pojawili się zwolennicy sił ciemności i światła, ale każdy z nich żył we własnym obozie. Potem zamęt się nasilił: wyznawcy boskich i demonicznych początków zaczęli żyć w jednej rodzinie. W Santiyas of the Vedas of Perun (First Circle, Santia 5) jest powiedziane:

„Po ich szarej skórze rozpoznasz obcych wrogów ... Mają oczy koloru Ciemności, są biseksualni i mogą być żoną, jak mąż (to znaczy są hermafrodytami, których orientacja seksualna zmienia się w zależności od faz księżyca. Uwaga autora) ... Każdy z nich może być ojcem lub matką… Malują twarze farbami przypominającymi Dzieci Człowieka… i nigdy nie zdejmują ubrań, aby ich zwierzęca nagość nie została ujawniona… ”**[154]**[„Wedy słowiańsko-aryjskie”, tom 1. Omsk, 2001.] .

Stąd judeochrześcijański zakaz nagości i komunistyczno-demokratyczna wolność homoseksualizmu i lesbijstwa. Aby wyeliminować wpływ demonów (stworzeń), konieczne jest nauczenie się wyraźnego rozróżniania działań przewodników obu stron - jasnych i ciemnych.

Obecny wiek nazywany jest czasem przedświtu, w którym nastąpi oddzielenie wyznawców sił światła od zwolenników ciemnych, po czym nastąpi ich oczyszczenie z demonicznej działalności. Oczyszczenia dokonają lekkie siły Opatrzności. W Santiyas of the Vedas of Perun (First Circle, Santia 7) jest napisane:

„Miażdżący Ogień Odwetu Sił Światła spali sługi Świata Ciemności i wszystkich potomków Zagranicznych wrogów, koi wypełniły cały Świat Ludzi bezduszną pustką ... niosąc ze sobą sztandary: kłamstwa i występki,

lenistwo i okrucieństwo, pragnienie kogoś innego i pożądanie, strach i brak zaufania do ich mocy ... i to będzie Wielki Koniec Świata dla Zagranicznych wrogów, którzy przybyli z Ciemnego Świata ... I nadejdzie koniec Czasu Ciemności, dla wszystkich Klanów Wielkiej Rasy i potomków Niebiańskiego Klanu. "**[155]**[„Wedy słowiańsko-aryjskie", tom 1. Omsk, 2001.] .

Istoty Dark Navi są bezsilne wobec ludzi, ale wpływając na świadomość swoich wyznawców, wprowadzając ich w błąd, używają ich zgodnie z ich planami mającymi na celu zwiększenie cierpienia wszystkich stworzeń na Ziemi i zwiększenie gavvakh. A ponieważ jakiekolwiek cierpienie jest konsekwencją pogwałcenia praw Przodka, demony są zainteresowane jak największym odwróceniem uwagi ludzi od duchowości. Aby osiągnąć ten cel, ciemna hierarchia wykorzystuje głównie kłamstwa, zastępowanie i pokusy. Istnieje wiele kanałów, przez które ta trucizna wpływa do umysłów ludzi. Radio, telewizja, prasa publiczna, szkoły, uniwersytety itp. z reguły znajdują się w rękach zwolenników ciemnych sił i są używane do wstrzykiwania w ludzkie umysły głównej trucizny - materializmu. W ten sposób zastępując koncepcje duchowe koncepcjami intelektualnymi, demony prowadzą światopogląd ludzi z obszaru wartości wyższych w obszar wartości materialnych, gdzie głównym celem społeczeństwa deklaruje się osiągnięcie dobrobytu materialnego. Jednocześnie wszelkie środki są uzasadnione: wszystkie siły są skierowane na rozwój industrializacji, elektryfikacji, komputeryzacji, chemizacji i wszystkiego, co wiąże się z myśleniem technokratycznym. Ofiara, jakby tego wymagał naturalny bieg rozwoju, poświęca Człowieka i całą Naturę - Pielęgniarkę i Stróża wszystkich żywych istot. Ludzie są uczeni, aby we wszystkim dostrzegać sens biznesowy i chwilową użyteczność w kategoriach zaspokajania potrzeb zmysłów i zaspokajania ich zachcianek. W ten sposób, ukrywając podłość w czarującej formie, kultywuje się zniekształconą miłość własną. I ludzi, którzy gardzą niezachwianą prawdą: osoba, która żyje tylko dla siebie, nie jest nawet zerem, ale negatywną wartością w ludzkości, - wegetują w braku duchowości i w ciemności ignorancji, a więc w cierpieniu. Za tym tęsknią mroczni Navi, ponieważ jednocześnie emitowana jest gawwa, bez której nie mogą istnieć.

Pamiętajcie, dzieci Klanów Wielkiej Rasy,

a wy, chwalebni potomkowie Niebiańskiego Klanu.

Nie słuchaj tych ciemnych ludzi

który mówi, że Twoi Starzy Bogowie

i martwi przodkowie twoich wielkich klanów

nigdy nie pomoże ci w trudnych czasach.

Albowiem nie może być półek ciemności

Drogi i myśli waszych bogów i przodków.

I cokolwiek ci powiedzą,

jest tylko kłamstwo i wielkie oszustwo,

Koi są zabierane z Prawych Ścieżek w ciemność.

Słowo Mądrości Maga Velimudra.
Wedy słowiańsko-aryjskie. Książka 3.

Aktywność stworzeń Dark Navi

i ich wpływ na losy ludzkości

Szaleństwem jest myśleć, że zło nie czyni zła.

Mark Abelius

Jak się pojawi, zareaguje.

Mądrość ludowa

Urodziłem się, by pokonać występek -

SOPHISMS, LYCEMERY, Tyrania.

Doceniam stałość Temidy -

Jej lekcją jest siła, rozum i miłość.

W odkryciach filozoficznych - najwyższe zastosowanie,

Gdzie prawdy uczy się bez próżności

Balsam potrójnych kłamstw, klątwy,

Pod którym jęczy świat jest wyczerpany.

Zaraza, głód, wojny, intrygi wroga,

Rozpusta, niegodziwość, luksus, samowola -

Nic przed tą trójką zepsucia.

Ślepy egoizm jest źródłem zła -

Bogato żywi się ignorancją.

Ignorancja do pokonania przyszedłem na świat.

T. Campanella

Od dzieciństwa uczono nas: „Nie ma Boga!” Nie zwracano uwagi na diabła. I choć zakładano, że On, podobnie jak Bóg, nie istnieje, to konfrontacja z Nim, w przeciwieństwie do Boga, nie pojawiła się ani „naukowy anty-demonizm”, ani w żaden inny sposób. Pozwoliło to stworzeniom po cichu, bez ujawniania ich działań ostentacyjnym szumem, przejąć władzę nad wszystkimi działaniami ludzkości, zatykać wszystkie pory duchowego życia większości ludzi i stłumić ich jasne przedsięwzięcia.

Jaka jest natura i jaka jest istota tej złej zasady? Bez względu na to, jak dziwne może się to wydawać, manifestacja zła jest konieczna na pewnym etapie rozwoju świadomości. Rozwój bowiem przebiega przez nabycie umiejętności rozróżniania Dobra i Zła, co z kolei jest możliwe tylko przy bezpośrednim kontakcie z siłami ciemności, czyli poprzez zjedzenie owocu z drzewa poznania Dobra i Zła. Innymi słowy, poprzez doświadczenie osobistego cierpienia, którego obficie dostarcza nam Szatan. W sanskrycie świat zamieszkany przez ludzi nazywany jest Mrityu-loka - światem śmierci, światem cierpienia, a po hebrajsku „Szatan” oznacza „przeciwstawianie się”. „Jestem częścią siły, która zawsze pragnąc zła, tworzy dobro” - mówi Mefistofeles w „Fausta” Goethego. W świętych pismach starożytnych Indii demoniczne osobowości są określane jako „dzielni żołnierze Pana”, a chrześcijańscy mistycy deklarują: że demony prowadzą duszę do raju. W Narayaniya (350.13636) jest powiedziane: „Bóg światów stwarza i prowadzi je na manowce”.

Z tego wynika, że dobro i zło są względne, ponieważ wszystkie demony wypełniają wolę Najwyższego, ponieważ bez woli Przodka włosy nie spadną z głowy człowieka, dlatego Najwyższy Bóg jest dobrem doskonałym. Jednocześnie zło odpycha, ponieważ nieuchronnie przynosi cierpienie, a Dobro przyciąga, ponieważ sprawia przyjemność i prowadzi do Wszechmocnego. Mądry Przodek wlał w człowieka umiejętność miłości własnej właśnie jako przynęty, która przyciąga go do nieba: dążąc do osiągnięcia tego, czego chce, człowiek zwraca się w modlitwie do nieznanej przyczyny wszystkiego, co istnieje. A modlitewna praca duszy jest podstawą duchowego rozwoju. Dlatego wizjonerzy radzą: „Zwycięstwo

padło”, to znaczy potknąwszy się o grzech, nie należy tracić ducha, ale trzeba zwrócić się do modlitwy i ustatkować z nią.

Samo postrzeganie dobra i zła zależy od celu: to, co służy temu celowi, jest uważane za dobre, a to, co przeszkadza, jest uważane za złe. Pytanie tylko, CO jest celem i KTO go wyznacza. Zwolennicy cywilizacji postawili sobie za cel opanowanie wartości materialnych, a wyznawcy kultury za cel stawiają sobie wypełnianie woli Wszechmocnego, która determinuje sens ludzkiej egzystencji - samodoskonalenie moralne i duchowe poprzez poznanie Dobra i Zła. To jest główna różnica między ich światopoglądami.

Wyraźnym przykładem demonicznego postrzegania dobra i zła jest list wysłany przez Lenina w 1921 roku do ministra spraw zagranicznych:

„Kłamstwa i przekonujące kłamstwa służą rewolucjoniście nie tylko jako przejawy jego intelektualnej wyższości, ale także jako zachęta do poszerzania jego rewolucyjnych celów. To jest najważniejsze. Wszystko, co pogłębia i poszerza nasze cele ideologiczne, staje się prawdą, a jednak utrudnia ich realizację - kłamstwem ”.

Siły światła monitorują działania demonicznych istot. Los demonów jest nie do pozazdroszczenia, ponieważ wszystkie ich działania są napędzane egoizmem, egoistycznym pragnieniem dominacji nad światem. Nienawidzą wszelkich przejawów światła, próbując uchwycić to, co do nich nie należy. Odrzucają podstawowe prawo Najwyższego - uniwersalną miłość. Pozbawiając się miłości, pozostają ze swoim złem i nienawiścią, która nieuchronnie przynosi im tylko smutek.

Istota działalności stworzeń Dark Navi polega na tym, że są one w stanie wchłonąć tylko to, co przeszkadza w rozwoju zhivatmy. Każde dążenie, a tym bardziej działanie skierowane przeciwko prawom Najwyższego, jest odpowiednio zdeponowane na subtelnych ciałach człowieka. Aby usunąć ten ładunek, który utrudnia dalszy rozwój, subtelne ciała w życiu pozagrobowym człowieka schodzą do Mrocznej Nawigacji (infrafizyczne warstwy przestrzeni planetarnej), gdzie ten ładunek jest pokarmem Mrocznej Nawigacji. Absorbując subtelne sprawy grzesznych konsekwencji, zniekształcając subtelne ciała, są Żywi, całkowicie oczyszczają je z konsekwencji wszystkich popełnionych błędów. Dlatego warstwy zemsty nazywane są czyśćcem, ale demony, zakłócając rozwój przestrzeni planetarnej, zdołały stworzyć piekło. Ci, którzy tam dotarli, są na łasce stworzeń Mrocznej Navi, pokonując w pełni gavvah.

Oczyszczanie się w infrafizycznych warstwach planetarnego kosmosu jest doświadczane przez Żywych mniej lub bardziej boleśnie - na miarę łamania praw Najwyższego. Oczyszczanie następuje, dopóki ciała subtelne nie

zostaną całkowicie uwolnione od wszystkich grzesznych konsekwencji, które zniekształcają rozwój ducha (Żywy).

Chociaż ciemna marynarka służy jako rodzaj kanału ściekowego, nie należy w żaden sposób idealizować ich działań. Działania całej mrocznej hierarchii nie opierają się bowiem na powszechnej miłości i chęci niesienia dobra innym, ale na samolubnych motywach, próżności, złości i innych podstawowych cechach, które prowadzą demony do jeszcze większej degeneracji, a tym samym do cierpienia. Dlatego biada tym, którzy staną się zwolennikami ciemnych sił: oni, wraz ze swoimi panami, zostaną wyrzuceni z obszaru Światła w Wielką Ciemność jako niepotrzebne odpady. Taki nie do pozazdroszczenia los spadł na wiele mrocznych stworzeń, ponieważ korzystając z możliwości wyboru, jaką dał Wszechmocnemu, chciały uniknąć woli Wszechmocnego, a nawet stawić Mu opór, ale dzięki Opatrzności Wszechmocnego znaleźli tylko brudną robotę, przyczyniając się do oczyszczenia upadłych dusz.

Znaczenie potrzeby przeciwstawienia się złu

Cechy duchowe prowadzą do wyzwolenia

podczas gdy demoniczne wiążą.

Kryszna

Aby wyeliminować wpływ ciemnych istot na naszą świadomość, Budda w Dhammapadzie radzi nam przyjąć takie podejście do życia:

Nie myślą o śmierci, a gniew rośnie.
Rozdzierają sobie gardła i wściekają się tłuszczem.
Cóż, widzę mój stos pogrzebowy!
Jakie są dla mnie wszystkie kłótnie świata?

Ciemni, wszyscy bez wyjątku, stają się całkowicie bezradni wobec takiej osoby, ponieważ cała jego moc skierowana jest nie na ich podtrzymanie życia, ale na ich duchowy rozwój.

W przyszłości wszyscy ludzie na Ziemi zaakceptują ten duchowy stosunek do życia, a wtedy moc ciemnych sił na długi czas zniknie. Ale w naszych czasach nie możemy zapominać o drugiej stronie tej sprawy. Pisma wedyjskie pozwalają na zabicie człowieka przez osobę w sześciu przypadkach: kiedy atakują śmiercionośną bronią, kiedy próbują zabić, zatruć, zabrać ziemię, podpalić dom i zabrać żonę. Na pierwszy rzut oka te dwa postanowienia wydają się wzajemnie wykluczać, ale w rzeczywistości wzajemnie się uzupełniają - ich wspólnym głównym zadaniem jest

tworzenie i utrzymywanie sprzyjających warunków duchowego rozwoju ludzkości. Z wielkim trudem pielęgnowaliśmy ludzkie ciało, uważane jest za najcenniejsze zdobycze tego świata, dlatego musimy je chronić na wszelkie możliwe sposoby, ponieważ bez niego dalszy rozwój duszy zostanie zawieszony. Nic dziwnego, że powiedzieli przodkowie

Człowiek ma możliwość zajęcia pierwszej pozycji tylko w dwóch przypadkach: jeśli sam zdobył całe doświadczenie ludzkich wcieleń lub, jeśli doświadczenie nie zostało jeszcze w pełni nabyte, zanim pojawi się groźba pozbawienia życia (to znaczy groźba zatrzymania dalszego duchowego postępu).

Inne stanowisko przyjmuje się, gdy okoliczności bezpośrednio zagrażają życiu, a zatem rozwojowi duchowemu; wtedy trzeba walczyć i nie ma w tym grzechu, jest tylko gorzka konieczność. Ale musi walczyć bez złości i nienawiści, ze świadomością gorzkiej konieczności, a nawet z miłością do wroga. Jeśli ktoś nie osiągnął takiego stanu świadomości, mądrzej będzie zginąć niż wpaść w złość.

Kiedy próbują zabrać ziemię, plony, z których karmią całą rodzinę; gdy napastnik próbuje zniszczyć mieszkanie, bez którego nie można przetrwać (dotyczy to również przyrody); gdy żona zostaje zabrana (kobieta jest słaba i dlatego mąż jest zobowiązany ją chronić) - w takich przypadkach mężczyzna jest zmuszony zabić, jeśli nie ma innego sposobu na zneutralizowanie napastnika. W przeciwnym razie gwałciciel zatrzymuje swój rozwój duchowy, tłumiąc swoją wolę, zmieniając go w niewolnika i sprowadzając go do poziomu bydła. Takie życie jest gorsze od śmierci, ponieważ powszechne uświadomienie sobie, przynajmniej na jeden dzień, idei nieopieralności złu, doprowadziłoby ludzkość do śmierci: stworzenia, które przejęły władzę nad ludźmi, działałyby z nimi według własnego uznania. Dlatego też narzucenie doktryny o braku odporności na zło doprowadziłoby do śmierci znacznej części ludzkości, a reszta ludzi byłaby w mocy zła.

„W stosunku do wszystkich pogan należy wypełnić przykazanie dla Perunowa:„ Co ludzie ci robią, to samo, co ty im robisz, bo każdy czyn mierzy się własną miarą ”**[156]**["Wedy słowiańsko-aryjskie", ks. 2. Omsk, 2000.] .

Kozacy mają w tej kwestii właściwy punkt widzenia. Widząc, że wróg może odebrać życie ich bliskim i znajomym, odbierają napastnikowi narzędzie zbrodni - jego ciało. I robią to ze względu na miłość do swoich bliźnich, w tym wroga: pozbawiając go życia, nie dają mu okazji do pogłębienia jego grzeszności. A jeśli na tym polu oddadzą swoje dusze za swoich przyjaciół, to będzie to przejawem Najwyższej Miłości. Czyniąc to, przestrzegają przykazań Najwyższego i dlatego nie ponoszą grzechu zabicia najeźdźców.

Kiedy ktoś ma władzę i nie chce jej użyć do przemocy, popełnia wielki akt miłości. Ale jeśli jest słaby i nie może się oprzeć złu, usiłując upewnić się, że nie opiera się w imię miłości, jest hipokrytą i dlatego popełnia grzech. Osoba, która nie przeciwstawia się złu z powodu swojej słabości i tchórzostwa, popełnia grzech i z tego powodu nie może otrzymać żadnej korzyści z braku oporu. Osoba, która jest w stanie pokonać wroga, popełnia grzech, zabijając go: tylko milioner może oddać milion, ale żebrak nie ma z czego rezygnować! Tylko ten, kto ma siłę, może odmówić przemocy, słaby musi walczyć, bo najwyższy model nieoporu staje się cnotą tylko wtedy, gdy człowiek ma siłę, by się oprzeć. Aby osiągnąć doskonałość, człowiek musi wypełniać swój obowiązek i przeciwstawiać się złu,

Oparcie się złu wymaga odpowiedniego treningu, który daje umiejętność radzenia sobie z siłą ciemności. Dlatego słaba, słaba osoba musi zdobyć wiedzę niezbędną do tej walki. Dopiero po uzyskaniu siły zdolnej do pokonania zła można osiągnąć siłę niestosowania przemocy, która pozwala zająć pierwsze miejsce, gdy człowiek ma moralne prawo do walki ze złem na drodze pokojowego oporu. Metoda ta została wyraźnie wdrożona przez Słowian w stosunku do stworzeń judeochrześcijańskich, które zniewalały Rosję. Osiągnięcie takiego poziomu jest możliwe tylko na podstawie doskonałej Wiedzy, której drogi są szczegółowo opisane w oryginalnych Wedach i pismach wedyjskich.

Możesz nosić truciznę w swoich rękach,
Dopóki nie skaleczysz skóry cierniem.
Może tylko uniknąć złości,
W którym zło nie ma odwagi kiełkować.

Zło dojrzewa kropla po kropli
Nie oślepia z dnia na dzień.
I cudowność prawdziwych słów
Na początku nie słabnie.

Ale straszny moment jest nieunikniony
Kiedy krople łączą się w masę -
Świat kręci się złowieszczo
W brzydką złą maskę

A ciemność otoczy kata
Bardziej czerwona niż trawa na polu bitwy.
Nie jęcz, nie krzycz
A modlitwy zostaną zapomniane.

Budda („Dhammapada”)

Prawdziwa istota Biblii

(judeo christian) bóg

Tak mówi Pan, Bóg Izraela:

... całkowicie zniszczę wszystkie narody,

wśród których cię osiedlił ...

Stary Testament

Początkowo głową hebrajskiego panteonu był semicki najwyższy Bóg El, po hebrajsku Eloach lub Elohim: samo to słowo we wszystkich odmianach oznacza to samo - Bóg. Mojżesz nauczył Żydów czcić inną istotę - Jahwe (Jahu lub Yaho).

„I zbudował Mojżesz ołtarz i nazwał go Jehowa-NISSI!”

lub Iao-Nisi ... Bezczelny wąż był nazywany „Nis”, a miesiąc żydowskiej Paschy - Nisan**[157]**[E.P. Blavatsky "Isis Unveiled", w. 2, s. 200] . W Palestynie ten izraelski bóg nazywał się Yevo, aw starożytnych tekstach ugaryckich - Yammu. Wszystkie te imiona pochodziły od imienia aryjskiego bóstwa śmierci Yama (tj. Dół, grób).

Historyk M.B. Meilakh pisze:

„Według różnych badaczy bóg o imieniu Jahwe był pierwotnie czczony jako bóg tylko przez jedno z plemion hebrajskich - plemię Judy, a dopiero później stał się głównym bóstwem, bogiem patronem starożytnego izraelskiego związku plemion”.**[158]**[„Słownik mitologiczny”, s.652. M., 1991.] .

Od III wieku. PNE. wymawianie imienia Jahwe było całkowicie zabronione, ponieważ uważano, że nieuchronnie doprowadzi to do śmierci. W tłumaczeniu rosyjskim, które z kolei wywodzi się z greckiego przekładu Biblii (tzw. Septuaginta), temu imieniu nadano inną konotację semantyczną, która zmieniła rangę boga plemiennego na uniwersalnego i czytanego już jako „Pan”.

W połowie pierwszego tysiąclecia naszej ery strażnicy żydowskich zwyczajów Starego Testamentu wymyślili specjalne znaki do oznaczania samogłosek i dodali samogłoski od słowa „adonai” do spółgłosek w imieniu Jahwe, co oznacza „mój Pan”.

W rezultacie, gdy czytano tekst biblijny w VII
wieku. OGŁOSZENIE Masoreci, tetragram YHWH, który zgodnie z prawami pisma hebrajskiego wyrażał imię „Jahwe”, które występuje w Biblii około 7

tysięcy razy, otrzymał dźwięk, który w rzeczywistości nigdy nie istniał „Jehowa” (w zwykłej pisowni - „Jehowa”). Jednak imię Jama - Jahwe, Yahu, Yakho i do dziś istnieje w nazwach własnych, takich jak Yehosef (Józef - „Jahwe niech dodał”), Eliyahu (Ilya - „moim bogiem jest Jahwe”), Jehokhanan (Ioan, Ivan - „ Jahwe, bądź miłosierny ”) itp.

W tradycji Starego Testamentu Jahwe (Jama) jest przedstawiany jako król i przywódca Izraela, a jego imieniu zwykle towarzyszyła definicja „tsevaot”, co oznacza „Jahwe Zastępów”. Później, dzięki greckiej reprodukcji hebrajskiego „tsevaot”, powstało wyrażenie „Pan Zastępów”, które pochodzi z naszych czasów.

W Apokryfach Jana Jezus Chrystus bardzo szczegółowo wyjaśnia demoniczne pochodzenie tego żydowskiego plemiennego boga zastępów, przyjętego przez współczesnych żydowskich chrześcijan dla Stwórcy:

„Sophia Epinoia, będąc eonem ... chciała otworzyć w sobie obraz bez woli Ducha - nie pochwalał - i bez jej zgody, bez jego myśli. I chociaż twarz jej męskości nie pochwalała i nie znalazła jej zgody i poczęła bez woli Ducha i wiedzy o jej przyzwoleniu, wydobyła to. A z powodu niezwyciężonej mocy, która jest w niej, jej myśl nie pozostała bezowocna, a ujawniło się w niej DZIEŁO NIEDOSKONAŁE, różniące się od jej gatunku, ponieważ stworzyła je bez zgody partnera. I nie przypominał wizerunku jego matki, bo miał inną formę. Kiedy zobaczyła swoją wolę, przybrała NIEKOMPLETNY WYGLĄD - WĄŻ Z TWARZĄ LWA. Jego oczy były jak błyskające błyskawice. Odrzuciła go od siebie, poza te miejsca, aby żaden z nieśmiertelnych go nie widział, ponieważ STWORZYŁA GO W NIEWIECIE. Otoczyła go jasnym obłokiem i postawiła tron pośrodku obłoku, aby nikt go nie widział, z wyjątkiem Ducha Świętego, zwanego matką żywych. I nazwała go imieniem Yaltabaoth. To pierwszy archont, który odebrał matce wielką moc. I odsunął się od niej i wyprowadził się z miejsca, w którym się urodził. Stał się silny i stworzył dla siebie inne eony w płomieniu jasnego ognia, (gdzie) pozostaje do dziś. I POŁĄCZYŁ SIĘ Z JEGO SZALEŃSTWEM, który jest w Nim, I WYTWORZYŁ SIEBIE MOC. Pierwsze to jej imię Afof, które od pokoleń nazywają ... Drugie to Harmas, co oznacza oko zazdrości. Trzeci to Kalila-Umbri. Czwarty to Yabel. Po piąte - Adonayu, KTÓREGO NAZWA SABAOH ... DOMNIEMUJĄ SIĘ SMOKA. który wziął wielką siłę od swojej matki. I odsunął się od niej i wyprowadził się z miejsca, w którym się urodził. Stał się silny i stworzył dla siebie kolejne eony w płomieniu jasnego ognia, (gdzie) pozostaje do dziś. I POŁĄCZYŁ SIĘ Z JEGO SZALEŃSTWEM, który jest w Nim, I WYTWORZYŁ SIEBIE MOC. Pierwsze to jej imię Afof, które od pokoleń nazywają ... Drugie to Harmas, co oznacza oko zazdrości. Trzeci to Kalila-Umbri. Czwarty to Yabel. Po piąte - Adonayu, KTÓREGO NAZWA SABAOH ... DOMNIEMUJĄ SIĘ SMOKA. który wziął wielką siłę od swojej matki. I odsunął się od niej i

wyprowadził się z miejsca, w którym się urodził. Stał się silny i stworzył dla siebie kolejne eony w płomieniu jasnego ognia, (gdzie) pozostaje do dziś. I POŁĄCZYŁ SIĘ Z JEGO SZALEŃSTWEM, który jest w Nim, I WYTWORZYŁ SIEBIE MOC. Pierwsze to jej imię Afof, które od pokoleń nazywają ... Drugie to Harmas, co oznacza oko zazdrości. Trzeci to Kalila-Umbri. Czwarty to Yabel. Po piąte - Adonayu, KTÓREGO NAZWA SABAOH ... DOMNIEMUJĄ SIĘ SMOKA. Trzeci to Kalila-Umbri. Czwarty to Yabel. Po piąte - Adonayu, KTÓREGO NAZWA SABAOH ... DOMNIEMUJĄ SIĘ SMOKA. Trzeci to Kalila-Umbri. Czwarty to Yabel. Po piąte - Adonayu, KTÓREGO NAZWA SABAOH ... DOMNIEMUJĄ SIĘ SMOKA.

Koptyjskie teksty gnostyckie „O powstaniu świata" zapewniają, że Sabaoth, zwany „DZIECKIEM CHAOS", jest synem Samaela - złego demiurga, planetarnego demona, władcy niższej części podziemi i chaosu. Według żydowskiego „Midrasz Rabbah" do „Powtórzonego Prawa" (11.10), Samael jest uważany za głowę wszystkich mocy szatana-archonów. Słowiańska „Księga Barucha" nazywa Samaela „Satanielem"**[159]**[Cm. „Słownik mitologiczny" (art. „Samael"). M., 1991.] .

Stary Testament mówi, że Jahwe-Adonai-Jehowa-Sabaoth jest Aniołem Pana**[160]**[„Exodus" 3.2-6.] , Co więcej, wyraźnie UPADAJĄCY Anioł. Bo: po pierwsze, oddziela swój wybrany naród - Izraelitów, czyli wojowników Boga (w języku hebrajskim słowo „Izrael" oznacza wojownika Boga), od wszystkich innych ludów**[161]**[Exodus, 3.7.] ; po drugie, obiecuje swemu ludowi żydowskiemu ziemię należącą do słowiańsko-aryjskich**[162]**[Tamże, 3.8.] ; po trzecie, uczy swój lud, jak okradać Egipcjan za pomocą oszustwa:

„I dam temu ludowi (tj. Izraelitom - przyp. Autora) miłosierdzie w oczach Egipcjan; a kiedy odejdziesz (tj. uciekniesz przed Egipcjanami), nie pójdziesz z pustymi rękami. Każda kobieta (Izraelita) będzie żebrać od swojego bliźniego i od swojej gospodyni domowej (to znaczy od Egipcjan) o rzeczy ze srebra i złota oraz ubrania; ubierzesz w nie swoich synów i córki, i napiszesz do Egipcjan.**[163]**[Tamże, 3.21.22.] .

Czy jasny Anioł, a tym bardziej Bóg, nauczy kogoś takich rzeczy?

Oprócz podłości i podstępu Sabaoth, jak wynika z tekstów Starego Testamentu, posiada również niezwykłe okrucieństwo, krwiożerczość, zemstę i niesprawiedliwość, które przenikają nakazy Sabaoth-Adonai-Jahwe-Jehowy skierowane do jego ludu. Do syna Abrahama i Sary, tego izraelskiego boga, który, nawiasem mówiąc, walczy z ludźmi w ciemności i boi się blasku świtu**[164]**[Genesis, 32.24-26.] , Mówi:

„… Odtąd nie będziesz mieć na imię Jakub, ale Izrael; bo walczyłeś z Bogiem i zwyciężasz nad ludźmi "**[165]**[Tamże. 32,28.] .

Prawdziwy powód, który skłonił Sabaotha do interwencji w duchowy rozwój ludzi, jest mu jasno wskazany w Genesis (3.22):

„Oto człowiek, jak jeden z nas, poznał dobro i zło. A teraz, bez względu na to, jak wyciągnął rękę i wziął również z Drzewa Życia, i nie będzie żył wiecznie! "

Tak więc Jahwe-Jehowa-Sabaoth, zazdrosny z powodu swej pychy ludzi o Wszechmocny i Wieczne Życie, zaczął ich kusić na swój osobisty obraz - obraz węża-smoka, aby pozbawić ludzi nieśmiertelności, to znaczy uczynić ich poddanymi sobie. W swoich dążeniach poszedł wbrew woli Najwyższego i za to został zrzucony z nieba na ziemię, stając się w ten sposób bogiem śmierci i księciem tego świata. W Wedach ten świat nazywany jest „Mrityu-loka", czyli światem boga Death Yama. Nie jest przypadkiem, że żydowskie okrzyk-pochwała „Maranatha" - „Nasz Pan nadchodzi!"**[166]**[1 Kor. 16.22] , w zgodzie z imieniem słowiańsko-aryjskiej bogini śmierci - Marana (stąd - marzanny, marazm, plama, mróz, kostnica, zaraza itp.) Dlatego deklarują gospodarze:

„Jestem wielkim Królem, a moje imię jest straszne wśród narodów"**[167]**[Księga proroka Malachiasza, 1.14.] .

Dlatego doznanie, które pojawia się podczas komunikowania się z tą mizantropiczną istotą, jest w hebrajskim pojęciu definiowane przez słowo „nora" - przetłumaczone z hebrajskiego: „Bojaźń Pańska", w której jest jednocześnie przerażenie, zachwyt i podziw. To uczucie można przeżyć tylko przed twarzą śmiercionośnego smoka. W obliczu Najwyższego Boga, Przodka całego świata, Ojca Niebieskiego, który nas nieskończenie kocha, takie odczucia są nienaturalne.

Według Yu.P. Mirolyubov w rosyjskiej mitologii, nasi przodkowie wierzyli, że:

„Rusi słowiańscy nie powinni drżeć przed Bogiem Ojcem, bo On jest ich PRAGNANY. WNIAZK I PRESCHURS, SCHURA I PRASCHURA PRZYCHODZĄ, ABY POMÓC SWOIM DZIUKOM "**[168]**[„Eseje i materiały", w. 6, str. 12. Monachium, 1982 r .] .

Wszechmogący Bóg, Ojciec wszystkich rzeczy, nie wybierze żadnego ludu „wybranego",

„Albowiem rozkazuje swemu słońcu wzejść nad niegodziwymi i dobrymi, a zsyła deszcz na sprawiedliwych i nieprawych”.**[169]**[Matt. 5.4 5.] .

Sabaoth mówi do swojego ludu:

„Słuchaj, Izraelu: teraz wychodzisz za Jordan, aby iść w posiadanie narodów, które są większe i silniejsze od ciebie… Wiedz teraz, że Pan, twój Bóg, chodzi przed tobą jak ogień trawiący; On ich zniszczy przed tobą, a ty wypędzisz ich i szybko zniszczysz, jak ci Pan powiedział.
"**[170]**[„Powtórzonego Prawa”, 9.1-3] .

„… Podążaj za nim przez miasto i uderzaj; niech twoje oko nie lituje się i nie miej litości; pobić na śmierć starca, młodzieńca i dziewczynkę, dziecko i żony ... "**[171]**[Ez 9,5-6.] .

„Jozue poraził całą ziemię w górach i w południe, i na nizinach, i na krainie leżącej nad górami, i wszystkich ich królów; nie zostawił nikogo, kto by przeżył, i rzucił cały oddech w czar, jak nakazał Pan, Bóg Izraela ”-„ Pan jest karzącym ”**[172]**[Josh. 10,40; Ezech. 7.9.] .

Do swego pierwszego niewolnika, Mojżesza, ten bóg śmierci mówi:

„Od tego dnia zacznę siać strach i trwogę przed wami wśród narodów pod całym niebem; ci, którzy o tobie słyszą, zadrżą i będą się ciebie bali "**[173]**[„Powtórzonego Prawa”, 2.25.] .

„… O północy Pan uderzył wszystkich pierworodnych w ziemi egipskiej… nie było domu, w którym nie było martwego człowieka”**[174]**[„Exodus” 12.29-30.] .

„... Kiedy Pan, Bóg twój, wprowadzi cię do ziemi, do której masz zamiar ją zagarnąć, i wypędzi z twojej obecności liczne narody (...), które są liczniejsze i silniejsze od ciebie, a Pan, twój Bóg, wyda je tobie i uderzy je : wydaj ich pod zaklęcie, nie zawieraj z nimi przymierza i nie oszczędzaj ich ... I wytracisz wszystkie narody, które ci daje Pan, Bóg twój; Twoje oko ich nie oszczędza "**[175]**[„Powtórzonego Prawa”, 7.1-2.16.] .

Ten sam nienawidzący człowieka duch Jahwe-Jehowy-Sabaoth jest nasycony tekstem zarówno Starego Testamentu, jak i wszystkich innych żydowskich „świętych” pism świętych. Niemniej jednak żydowscy chrześcijanie narzucili wielu narodom tego wyłącznie żydowskiego boga plemiennego jako jedynego prawdziwego Boga, Stwórcę nieba i ziemi - Boga wszystkich bogów i wszystkich narodów. Ale bez względu na to, jak bardzo judeochrześcijańscy „teolodzy” próbowali odejść od plemiennych ograniczeń judaizmu i podnieść biblijnego Boga do idei uniwersalności, nie

mogli przesłonić tego, co w Biblii stanowi jej rdzeń - judeo-plemiennego charakteru, mającego na celu oddzielenie i przeciwstawienie synów Izraela innym narodom. przede wszystkim - Słowianom i Aryjczykom. Sabaoth-Jahweh Jehowa, starając się zachować dobrodziejstwa swego ludu „wybranego przez Boga”, ukazuje swoją prawdziwą istotę,

Dlatego nasi przodkowie powiedzieli:

"Jago-Sabaoth-Adonai ehay her barks at this tatar scotin",

te.

„Jehowa-gospodarze-Adonai nie błogosławią (niech mu) piszczy (złośliwie kłamie) w tym kamieniu (piekle), brudnym zwierzęciu” (błoto - błoto, błoto).

Napis ten został wygrawerowany słowiańsko-aryjskim runem na kameie, której wizerunek Ulrich Friedrich Kopp umieścił na stronie tytułowej swojej książki**[176]**[Devar ratione Inscriptiones interpretandi obscuras, 1827.] .

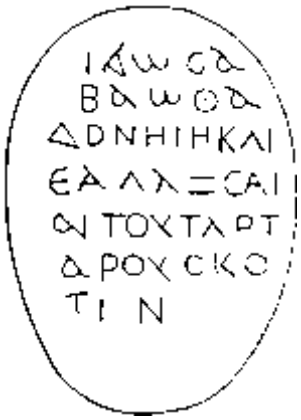

Ten sam tekst znajduje się w książce Fadeya Volansky'ego „Pomniki pisania Słowian przed narodzinami Chrystusa”**[177]**[Tabela III, N11.] .

F. Volansky w „Listach o starożytności słowiańskiej”**[178]**[Drugi list. Patka. N18.] Opisuje wydrukowany znak z XVI wieku na papierze z napisem wykonanym alfabetem Cyryla i Metodego. Znak ten przedstawia ludzką głowę z wściekłym wyrazem twarzy, kudłate, wychowane węże włosowe, rogi, między którymi przedstawiona jest sześcioramienna gwiazda Izraela, oraz dwie szponiaste smocze łapy, w których zaciśnięty jest znak „omega”, co oznacza jednocześnie „Bóg” i „koniec”. ... Wokół głowy napis:

„Bóg ja (ten) - Izrael (znak) stworzył”.

Takie obrazy są znane badaczom jako amulety wężowe.**[179]**[TELEWIZJA. Nikolaeva, A.V. Chernetsov "Stare rosyjskie amulety serpentynowe".]... Ich charakterystyczną cechą jest opozycja Jezusa Chrystusa i chrześcijańskich świętych wobec potwora Meduzy Gorgona, który uosabia diabła: święci są przedstawieni na froncie, a Gorgona na seamrycznej stronie amuletu. Jak wiedzą naukowcy, astrologowie i czarownicy, lewe oko Gorgony - „beta" konstelacji Perseusza - mruga od czasu do czasu, czyli zmienia jasność, będąc gwiazdą zmienną. Dla wszystkich narodów nazywana jest „gwiazdą diabła", ponieważ jej promieniowanie, według legendy, przynosi śmierć. Dlatego Dzień Zwycięstwa obchodzony jest 9 maja, kiedy Słońce jest w połączeniu z tą gwiazdą, pokonując i eliminując jej szkodliwy wpływ. A dzień przejęcia władzy przez żydowskich masonów w Rosji obchodzony jest 7 listopada, gdyż Ziemia w ten niefortunny dzień znajduje się pod wpływem „beta" Gorgony - „gwiazdy diabła". Stąd skrzydlate powiedzenie Lenina:

„Wczoraj było za wcześnie, by dokonać rewolucji, ale jutro będzie za późno".

Ta pieczęć wskazuje, że Izrael został stworzony przez Meduzę Gorgon, czyli diabła. Jest to izraelska sześcioramienna gwiazda zwana Mohin-Dovid (tarcza Dawida) i składająca się z dwóch równobocznych trójkątów. Każdy z tych trójkątów ma 3 boki, 3 rogi i 3 wierzchołki, aw dwóch trójkątach będzie zatem 6 boków, 6 rogów i 6 wierzchołków. Liczba 6 w trójkącie równobocznym jest liczbą oznaczającą kąt, który wynosi 60 stopni. Tak więc cyfra 6, powtórzona trzykrotnie, czyli 666, jest głównym znakiem gwiazdy Izraela walczącego z Bogiem (Mohin-Dovid), pieczęcią Antychrysta. W „Objawieniu" (XIII, 16-18) jest napisane:

„I on (bestia) uczyni to dla wszystkich małych i wielkich, bogatych i biednych, wolnych i niewolników, a znak zostanie umieszczony na ich prawej ręce lub na ich czole, a poza tym nikt nie będzie mógł kupować ani sprzedawać, kto ma ten znak lub imię bestii lub numer jego imienia. Oto

mądrość, kto ma inteligencję, policz liczbę bestii, ponieważ ta liczba jest ludzka. Liczba to sześćset sześćdziesiąt sześć. "

Dlatego Volansky radzi na końcu opisu tego obrazu:

„Zrzućcie go na moją odpowiedzialność ze słowiańsko-litewskiego Olimpu do piekła - tam należy!”

Jezus Chrystus mówi to samo Żydom:

„Twoim ojcem jest diabeł i chcesz spełnić jego pragnienia; był mordercą (czyli bogiem śmierci) od początku i nie wytrwał w prawdzie, bo prawdy w nim nie ma kiedy mówi kłamstwo, mówi o sobie, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa "**[180]**[Jan. 8.44.] .

Prorok Jeremiasz mówi również o swoich współbraciach Żydach:

„… Opuściłbym swój lud i odszedł od niego: bo to cudzołożnicy, banda zdradzieckich. Jak łuk wyciągają język do kłamstwa, umocnieni są na ziemi nieprawością; bo przechodzą od jednego złego do drugiego, a mnie nie znają - wyrocznia Pana.

Strzeż się każdego swojego przyjaciela i nie ufaj żadnemu ze swoich braci; bo każdy brat potyka się o drugiego, a każdy przyjaciel szkaluje. Wszyscy oszukują swego przyjaciela i nie mówią prawdy: nauczyli swój język kłamać, są przebiegli aż do znużenia. "**[181]**[Jer. 9.2-5.] .

Dlatego w jednym z tekstów kreteńskich, wykonanym w słowiańskich runach, nasi przodkowie zapisali: „ŻYCIE NIE DLA SIEBIE I GODZINA CIENIA DLA SIEBIE” - „Nie dawaj sobie godziny życia dla chwały (sztandar, bo Słowianie Wschodni mają„ cień ”) Ye (tj. Jehowa-Jahwe-Sabaoth) "**[182]**[G.S. Grinevich "Ile tysiącleci słowiańskiego pisarstwa". Reutov, 1991.] .

Doświadczenie ludzkości jasno pokazuje, że los każdego, kto zaakceptował moc takiego boga, był zawsze straszny, ponieważ jego moc nieuchronnie prowadzi ludzi do samozniszczenia. Wszakże gdy ktoś w czasie modlitwy wypowiada na głos lub w myślach jakiekolwiek imię Najwyższego Boga, które charakteryzuje jedną z Jego przymiotów, na przykład: „Bóg” jest Bogaty; „Alpan” - Najwyższy Pan; „Allah” to Najwyższy Duch; „Wisznu” - Najwyższy; Brahmo - Najwyższy; „Sventovit” - Light-Winner; „Trimurti” - Trójjedyny; lub - „Wszechmiłosierny”, „Wszechmiłosierny”, „Wszechmiłosierny”, „Sprawiedliwy” itd., wtedy taka modlitwa oczywiście kieruje się do Wszechmocnego - Przodka wszystkich bogów i ludzi. Ale kiedy ktoś na modlitwie wypowie jakieś imię demona, na przykład: „Szatan”

- przeciwstawiający się, „Lucyfer” - lśniący, „Zastępy” - wygnany z chwały, dziecko chaosu; imię jakiegoś boga, na przykład: „Budda” - Przebudzony, „Chrystus” - Zbawiciel, „Dazhbog” - Bóg Dający (Słońce), „Perun” - Pierwszy (najbliższy z bogów przodków); „Beloyar” - białe światło; „Kupala” - Unifying (stąd: agregat, razem), „Lado” - Loving, „Kolyada” - Ring (czyli „colo” - koło, okrąg, czyli orbita planety) itd. - nawet jeśli jednocześnie w swojej ignorancji myśli, że zwraca się do Wszechmogącego Boga - Przodka wszystkich bogów, to jednak duchowa siła takiej modlitwy i siła życiowa modlącego się trafia do nazwanego demona lub boga, a nie do Wszechmocnego.

Gdyby tak nie było, to zarówno poganie, jak i jawni sataniści, oddający cześć bożkom, bożkom i demonom, a jednocześnie szczerze wierzący, że czczą PRAWDZIWEGO Najwyższego Boga, naprawdę zwróciliby się do Najwyższego. Jednakże Wedy podkreślają, że ten, kto wielbi demony, idzie do demonów; kto czci bogów, narodzi się wśród bogów; a kto oddaje cześć Wszechmocnemu, będzie z Nim żył**[183]**[BG, 9,25] .

Chrześcijanie judo, doskonale rozumiejąc ten wzór, jasno określają zarówno swojego Boga, jak i swojego Pana:

„Chociaż są tak zwani bogowie, czy to w niebie, czy na ziemi (awatary-mesjasze), ponieważ jest wielu bogów i wielu panów, mamy jednego Boga Ojca (Zastępy), z którego wszyscy są (Żydzi) i jesteśmy za On i jeden Pan Jezus Chrystus "**[184]**[1 Korynt. 8.5.6.] .

Ale Pan Jezus przyszedł na ziemię tylko jako żydowski Zbawiciel, gdyż jednoznacznie określił cel swego ziemskiego wcielenia stwierdzeniem:

„Wysłano mnie TYLKO do owiec, które zginęły z domu Izraela”**[185]**[Matt. 15.24.] ,

które, według samego Chrystusa, w sumie

„Sto czterdzieści cztery tysiące ze wszystkich pokoleń synów Izraela”**[186]**[Otwarty. 7.4.] .

Niebiańska Jerozolima została stworzona dla tego „narodu wybranego”**[187]**[Tamże. 21.10-12.] , Ale dla cudzoziemców (Gojów) - owce niebędące jego „małym stadkiem”**[188]**[Cebula. 12.32.] - zarezerwowane są tylko podwórka**[189]**[Otwarty. 11.1-2.] , Bo sam Chrystus mówi:

„Modlę się nie za cały świat, ale za tych, których Mi dałeś”**[190]**[I o. 17.9.] ,

„Albowiem nie przyszedłem wezwać sprawiedliwych, ale grzeszników do pokuty: nie zdrowi potrzebują lekarza, ale chorzy”.**[191]**[Matt. 9,13, 12] .

Dzieci ze wszystkich klanów Wielkiej Rasy

i mądrych potomków Niebiańskiego Klanu,

zawsze jesteś wolny w swoich duszach

i we wszystkich twórczych czynach,

i zostało to ustalone przez naszych Bogów Światła.

Nikt nie przychodzi z zewnątrz

nie uczył Starożytnych naszego sumienia

i dlatego nie może być nad nią wolny.

Słowo Mądrości Maga Velimudra.
Wedy słowiańsko-aryjskie. Książka 3.

Wybrani ludzie

Podczas gdy zaangażowani ludzie

nauki społeczne,

nie będą studiować żydostwa,

do tego czasu nic nie gotują,

z wyjątkiem zupy dla kota.

M. Druon

Och, zły rodzaj

i zdeprawowany!

Jak długo będę z tobą?

Jak długo będę z tobą znosić?

Jezus Chrystus

Bo to lud, który postradał zmysły,

i nie ma w nich sensu.

Och, gdyby rozumowali, pomyślał

o tym, zrozum, co się z nimi stanie!

Powtórzonego Prawa (32.28-29)

Kraina pustynnej Arabii, która jest ogromnym piaskowym stepem z rozproszonymi oazami palm i źródłami słonawej wody, stała się krainą Ismaelitów, potomków Ismaila, syna Abrahama i jego konkubiny Hagar. Kiedy żona Abrahama, Sara, urodziła Izaaka, Abraham wypędził swoją nałożnicę Hagar z synem na pustynię.

Następnie 12 synów Ismaila stało się przodkami 12 plemion arabskich, które otrzymały przydomek „Arabowie" od Słowian-Saevians zamieszkujących żyzne ziemie Szczęśliwej Arabii. Arab to rosyjskie słowo oznaczające wolną, wolną osobę. Żydzi jednak nazywali Arabów „mieszkańcami Wschodu". Rosyjskie słowa to zarówno „wielbłąd" - „prowadzona rozpusta", czyli „wielki piechur", jak i „słoń" - stąd słowa „wędrować" - chodzić tam iz powrotem, „oprzeć się" - oprzeć się o słonia, „bariera" - bronić się słoniem itd., aby Rosja była naprawdę „ojczyzną słoni"**[192]**[L.N. Ryżkow „Były też bajki o starożytnej Rusi" (patrz „Mity dawnych Słowian". Saratów, 1993)] .

Słowo „Żyd" pochodzi z języka rosyjskiego od Greków z Bizancjum. W języku Hellenów wymawiano to coś w stylu - „hebrisos"**[193]**[M. Vasmer "Słownik etymologiczny języka rosyjskiego", t. 2, s. 6. Moskwa 1986.] Pojęcie to zapożyczono od Greków Arabians, przodków Arabów, którzy nazwali specjalną grupę ludzi, którzy wyróżniają się z plemion semickich ich pasterskim stylem niesprawiedliwości (lenistwo, podłość, homoseksualizm, dzika rozpusta), pogardliwe słowo „hebri" - hebri, co oznacza wyrzutek, wyrzutek. Podobny przydomek nadali Żydom Egipcjanie - „hapira" (nie przetłumaczony, ponieważ jest to wyrażenie niedrukowalne - zob. Dremer Knaur „Great Guide to the Bible", s. 445. Moskwa, 1993; zob. Także Biblię, książkę Genesis, rozdz. .43, strofa 32).

Szczęśliwa Arabia była bardzo urodzajną ziemią. Mieszkający tam Słowianie uważali się za potomków Sema (Siwy), a ich styl życia znacznie różnił się od koczowniczych pasterzy i zbójców, którzy zamieszkiwali resztę Arabii. Mieli własne miasta, zajmowali się rolnictwem i handlem, posiadali znaczne bogactwa i byli wykształceni. Ich słynne starożytne królestwo Sabi (lub Saevi - Sivaites) leżało na wyniesionej żyznej ziemi południowo-zachodniego krańca Arabii (obecnie jest to terytorium Jemenu - Ommanu). Kraj był pełen kadzideł, przypraw, balsamu, złota, kamieni szlachetnych i prowadził intensywny handel z Tyrem, Indiami i całą Azją Zachodnią.

Od południowego wybrzeża Morza Martwego do północnego krańca Zatoki Elanitów (także rosyjska nazwa - „El” - Bóg, „Lanita” - policzek), pomiędzy pustynią Sin (Siwa) na zachodzie a Kamienną Arabią na wschodzie znajdowało się starożytne państwo zamieszkane przez innego Słowianina. - Aryjczycy - Horrii**[194]**[„Powtórzonego Prawa”, II, 12] , którą Grecy i Rzymianie nazywali Idumea. Klimat w nim był doskonały, a wyróżniała się szczególną żyznością gleby. Starożytną stolicą Idumei było miasto Vosor, wspomniane w księdze proroka Izajasza (63.1). Inne miasta to: Sela, która później stała się stolicą i Petra. Ruiny tego starożytnego miasta z wieloma jaskiniami, grobowcami, pałacami, uroczymi bramami zostały odkryte w 1812 roku przez Burckgardta w rejonie Vada Musa, na wschód od góry Or. Miasto to zostało zdobyte przez Żydów, a 10 tysięcy Słowian i Aryjczyków zostało wyrzuconych przez Żydów z klifów**[195]**[IV księga Królów, 14.7.] . Po tej eksterminacji żydowski król Amasias zmienił nazwę na Selah Jokfeil.

Trzecie najstarsze miasto Edomitów, Feman, jest wymienione w Księdze Rodzaju (36,34), znajdowało się na południe od Selo i po schwytaniu przez Żydów zostało przemianowane na Maan. Mieszkańcy Feman słynęli ze szczególnej mądrości**[196]**[Jer. 4 9.7.] .

Edomici, podobnie jak wszyscy inni słowiańsko-aryjscy, byli rządzeni przez królów „przed panowaniem królów pośród synów Izraela”**[197]**[Gen. 36.31.] „Aż do czasu ich podboju przez Dawida”**[198]**[II Sam. 8.14.] . Za panowania Dawida edomiccy słowiańscy aryjczycy, jak wspomniano powyżej, zostali przez niego pokonani w Dolinie Solnej, po czym Izraelici wytępili całą męską płeć w Edomie.**[199]**[III Kings. 11.15.16.] .

Na cześć tego zwycięstwa Żydów nad słowiańsko-aryjskimi, Żydzi nadal śpiewają swoje psalmy:

„Bóg powiedział w swoim sanktuarium:„ Triumfuję… naciągnę buty na Edom ”;

„Sprawiedliwy będzie się radował… Umyje nogi we krwi nieczystego człowieka (tj. Nie Żyda)”**[200]**[Ps. 59,2,8-10; 57.11.] .

W wyniku tej demonicznej działalności Żydów niegdyś wspaniały, potężny, bogaty i kwitnący kraj, w którym królewskie pałace, świątynie i grobowce miałyjestatycznie dumne, zamienił się w jałową, dziką, ponurą, prawie niezamieszkaną pustynię.

Żydzi zrobili to samo z innymi miastami i ziemiami słowiańsko-aryjskimi. Po zdobyciu stolicy Palestyny (obozu Paleoni), rosyjskiego osła, przemianowali ją na Jerozolimę, Górę Siyan - Górę Synaj, a Świątynię Jawi - Świątynię Jahwe.

To bezprawie „narodu wybranego” nie było przypadkowe - zostało przepisane Żydom przez ich „święte pisma”.

Według Biblii, zgodnie z umową zawartą z Sabaoth-Jehową-Jahwe-Adonai, czyli z bogiem śmierci, Księciem tego świata, za ofiarowanie mu ofiarnej krwi cudzoziemców, Żydzi powinni przejąć władzę nad światem.

Eksterminując pokojowo nastawione ludy, przejmując w posiadanie ich ziemię i cały majątek, starożytni Żydzi już wtedy wykazywali cechy pasożytnictwa. Tak więc w Księdze Jozuego (24,13) bóg Izraela zwraca się do swego ludu:

„I dałem wam ziemię, na której nie trudziliście się, i miasta, których nie budowaliście, a w nich mieszkacie; z winnic i sadów oliwnych, których nie zasadziliście, zjadacie owoce. "

W Powtórzonego Prawa (6.10.11) Mojżesz obiecuje Żydom:

„... Pan, Bóg twój, wprowadzi cię do ziemi, którą przysiągł twoim przodkom, Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi, że da ci duże i dobre miasta, których nie zbudowałeś, oraz domy pełne wszelkiego dobra, których nie wypełniłeś, i studniami wykutymi z kamienia, których nie wyciosałeś, winnicami i oliwkami, których nie zasadziłeś, a będziesz jadł i nasycisz się ... ".

Cała Biblia jest przesiąknięta tymi pożądliwościami żydowskich proroków:

„I królowie będą twoimi żywicielami, a ich królowe twoimi matkami; będą ci kłaniać się twarzą do ziemi i lizać pył z twoich stóp. "**[201]**[Księga Izajasza, 49,23] ;

„... synowie cudzoziemców zbudują wasze mury, a ich królowie będą wam służyć ... A wasze bramy zawsze będą otwarte, nie będą zamknięte w dzień ani w nocy, aby bogactwa narodów zostały przyniesione do was i ich królów. Albowiem ludzie i królestwa, które nie chcą wam służyć, zginą, a takie narody zostaną doszczętnie zniszczone ... Będziecie karmieni mlekiem narodów i ssać będziecie piersi króla. "**[202]**[Tamże, 60.10-12.16] .

„I będą przychodzić obcy i paść wasze trzody; a synowie obcych będą waszymi rolnikami i winiarzami ... będziecie korzystać z majątku narodów i będziecie wychwalani ich chwałą. "**[203]**[Księga Izajasza, 61,5-6.] .

To właśnie robią dziś w Rosji tak zwani „nowi Rosjanie”.

„Co do innych narodów, które były potomkami Adama, to Ty powiedziałeś, że są niczym, ale są jak ślina, a cały ich tłum przyrównałeś do kropli kapiących z naczynia”.**[204]**[III księga Ezdrasza, 6.56.] .

Zgodnie z żydowską tradycją, Żydzi postrzegają wszystkie inne narody jako „maczugi” - źródło infekcji i grzechu i corocznie obchodzą święto „Purim”, które upamiętnia zabicie przez Żydów 75 000 wrogów, w tym kobiet i dzieci. Zabili ich w dwunastym miesiącu, to znaczy w miesiącu Adar, w jego trzynastym dniu, jak opisano w księdze Estery. To krwawe święto śmierci obchodzone jest przez Żydów ze wszystkich krajów, w tym tutaj w Rosji. A w Izraelu z tej okazji odbywa się nawet zabawny karnawał: wyobraźmy sobie, że katolicy co roku obchodziliby Noc św. Bartłomieja! Księga Estery nie jest objęta żydowskim kanonem, należy do toku żydowskiego apokaliptycyzmu. Uważa się, że początek i koniec to wstawki chrześcijańskiego pisarza, a środkowa część, z której pochodzi fragment, odtwarza oryginalny materiał żydowski.**[205]**[Cm. J. Hastings „Bible Dictionary.”] .

Żydzi nadal są przekonani, że zostali wybrani przez Boga, aby zniszczyć wszystkie inne narody, z wyjątkiem tych, którzy będą im służyć jako niewolnicy. Słynny syjonista, przyjaciel i wykonawca Kafki, Max Brod, w swojej książce o Reuchlinie, zeznaje, że nawet dziś Żydzi zwracają się w specjalnej modlitwie do swojego boga Savaofa z wezwaniami do pozbawienia obcych nadziei, do natychmiastowego rozproszenia, obalenia i eksterminacji.

Żywy przykład nienawistnego stosunku Żydów do całego świata, innych narodów, a zwłaszcza do Rosjan, można znaleźć w wierszach żydowskich poetów mieszkających w Rosji - H. Bialika.**[206]**[H. Bialik "Pieśni i wiersze" (przekład z hebrajskiego B. Zhabotinsky'ego), wyd. 2, P. 85, 119, 171, 181. SPb., 1912.] i A. Bezymensky**[207]**[Almanach „30 dni”, nr 9, 1925; Nr 8, 1930. "Prawda", 13 sierpnia 1925] .

Oto wypowiedzi H. Bialika:

***

Niech nasz smutek stanie się kością złego psa,

W gardle nienasyconego świata;

Niebo wyda wodę i całą powierzchnię ziemi,

A step i las palą truciznę,

I będzie żyć z nami, kwitnąć i zanikać,

I kwitną jeszcze mocniej ...

***

Niech sączy się jak niezamówiona krew do piekła,

I niech wzbije się w ciemności i zgrzyta jak trucizna,

Zjadanie filarów wszechświata.

***

W tym celu zamknąłem to w twojej krtani,

O człowieku, twoje jęki;

Nie profanujcie jak ludzie szlochającą wodą

Święty ból Twoich świętych cierpień,

Ale dbaj o nią nietkniętą.

Pielęgnuj go, miej droższy niż skarb

I zbuduj dla niej zamek w swojej piersi,

Zbuduj bastion nienawiści do piekła

I nie dawaj jej jedzenia, tylko truciznę

Twoje urazy i rany, i czekaj.

A cenne ziarno wzrośnie

A spalanie wyda owoce pełne trucizny,

I w straszny dzień, kiedy nadejdzie czas,

Zerwij to - i rzuć ludziom!

***

Z otchłani Avadonny zaśpiewaj pieśń zniszczenia,

To, jak twój duch, jest czarne od ognia,

I rozproszcie między narody i wszystko w ich domu przeklętym

Trucizna przez uduszenie;

I niech każdy zasie ziarno rozkładu na swoich polach,

Gdziekolwiek się stanie i stanie.

Jeśli dotkniesz tylko najczystszej z lilii w ich ogrodzie,

Zaczerwieni się i uschnie;

A jeśli twój wzrok padnie na marmur ich posągów -

Pęknięty, złamany na pół;

I śmiej się ze sobą, gorzki, przeklęty,

Zabić wszystkie żywe stworzenia.

A Bezymensky marzył:

Och, jak szybko z twardą ręką

Raseyushka zostanie zepchnięta z drogi ?!

Ten temat przeszedł do nieskończoności:

Rosja! Zgniły? Czy ona nie żyje? Jesteś martwy?

Co! Wieczna pamięć dla ciebie.

Lub:

sugeruję
Aby stopić minin,
Pozharsky.
Dlaczego potrzebują piedestału?
Wystarczy dla nas
Chwal dwóch sklepikarzy
Oni za ladami
Znaleziono października.
Przypadkiem oni
Nie skręciliśmy sobie karków.
Wiem, że to pasuje
Pomyśl
Uratowali Raseyę!
A może lepiej byłoby nie oszczędzać?

Gwałtowną eksplozję tych samych emocji można zaobserwować w pracach niedawnych emigrantów. Na przykład wiersz emigranta D. Markisha, opublikowany w Izraelu w czasopiśmie „Zion”:

Mówię o nas, synach Synaju,
O nas, których oczy są rozgrzane innym ciepłem.
Niech Rosjanie podążą inną drogą,
Nie dbamy o ich słowiańskie czyny.
Jedliśmy ich chleb, ale płaciliśmy krwią.
Konta zapisane, ale nie opublikowane.
Zemścimy się - z kwiatami na czele
Ich północna kraina.
Kiedy test lakieru zostanie usunięty,
Kiedy ucichnie dudnienie czerwonych krzyków,
Będziemy stać przy brzozowej trumnie
Na straży honoru ...

Możesz również zacytować fragment magazynu opublikowanego w języku rosyjskim w Toronto:

„Nie milcz, Panie, powstań w obronie swoich wybranych, nie ze względu na nas, ze względu na przysięgę złożoną naszym ojcom - Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi. Wyślij na nich Chińczyka, aby chwalili Mao i pracowali dla niego tak, jak my dla nich. Panie, niech Chińczycy zniszczą wszystkie rosyjskie szkoły i splądrują je, niech Rosjanie zostaną siłą zhinizowani, niech zapomną o swoim języku i piśmie. Niech zorganizuje dla nich Rosyjski Okręg Narodowy w Himalajach "**[208]**[Shmul Mushnik. „Dwór" numer 22. Jerozolima, 1980; Gindin „Contemporary" nr 34, s.209. Toronto, 1978.] .

Zniewolenie (od słowa "Kabała") ludów Sabaoth jest dokonywane rękami tych ludów, do czego wykorzystywane jest złoto skradzione przez Żydów**[209]**[Cm. Artykuł Dobrosława „Rosyjska odpowiedź na kwestię żydowską" (zbiór „FM Dostojewski.„ Pytanie żydowskie ". M., 1993)] . W celu schwytania nikczemnego metalu Żydzi sprzeciwiali się uczciwej pracy rolnika na barce - pasożytniczemu stylowi życia. Jedyną wartością, którą uznaje Żyd, jest złoto. Dlatego Żydzi są jedynymi ludźmi, w których nie ma ludzi honoru. Złoto panuje nad światem, a Żyd nad złotem.

Instrumentami tego demonicznego spisku były syjonizm, masoneria, kapitalizm, marksizm, demokracja i judeochrześcijaństwo.

Żydzi, chcąc przejąć władzę w Cesarstwie Rzymskim, postanowili rozpalić zamieszanie i nienawiść do niego za pomocą wymyślonej przez siebie religii niewolników (gojów). Wnikając do Rzymu, judeochrześcijańscy szczekacze zaczęli rekrutować swoich wyznawców w dniu stolicy wśród szumowiny społeczeństwa, która tam zstąpiła - pozbawionych korzeni renegatów, to znaczy wśród tych, których nazywano proletariuszami w starożytnym rzymskim znaczeniu tego słowa.**[210]**[Proletariusze („proles", łac. - potomkowie) - w starożytnym Rzymie tak nazywano ludzi, którzy nie mogli obronić

Ojczyzny podczas wojny. Ci biedni obywatele nie byli w stanie zdobyć ani broni, ani sprzętu - mogli jedynie rozmnażać się.] . Na tych samych proletariuszy postawił również Mardocheusz Marks, który w swoim „Manifeście partii komunistycznej" napisał, że „proletariusze nie mają ojczyzny".

Najłatwiej ulegli ideologii judeochrześcijańskiej ignoranci, czyli smerdowie: kupcy na bazarach, kupcy skradzionych towarów, właściciele burdeli, wędrowni aktorzy - wszyscy, dla których „gdzie jest dobrze, jest ojczyzna". Najbardziej oddanymi „chrześcijanami" były prostytutki. Francuski pisarz Anatole France (1844-1924) napisał w Rise of the Angels:

„Nowy przesąd rozprzestrzenił się najpierw w Syrii i Afryce, potem zawładnął portami morskimi, gdzie roiło się od motłochu, przedostał się do Włoch, gdzie najpierw zainfekował kurtyzany i niewolników, a potem szybko odniósł sukces wśród miejskiego tłumu. Ale wieś przez długi czas nie została dotknięta tą zarazą ".

Judo-chrześcijaństwo od samego początku miało na celu podważenie podstaw państwa rzymskiego. To nie przypadek, że dominikanie i Trajan, najbardziej oddani idei państwa narodowego Cezarów, bardziej niż inni przeciwstawiali się szerzeniu judeochrześcijaństwa. Ale doświadczeni łajdacy-Żydzi, posiadający niezliczone bogactwa, po cichu, potajemnie, stopniowo przygotowywali przejęcie władzy w Rzymie. Stali się doradcami i powiernikami rozpieszczonych cesarzy, ich eunuchów - faworytów i oddając się prostym skłonnościom, inspirowali ich korzyściami judo-chrześcijaństwa dla państwa, dla władzy nad ludźmi. Dlatego Cezarowie, którzy przyjęli tę religię, prześladując Gojów, nigdy nie prześladowali judaizmu. Jerozolima przestała być zakazanym miastem dla Żydów dopiero po zwycięstwie judo-chrześcijaństwa w Rzymie.

W 394 r. Cesarz Teodozjusz I ogłosił judeochrześcijaństwo religią państwową. To było osiągnięcie bezpośredniego celu Żydów:

„Szalony Rzym, który miał wygląd uniwersalnej synagogi i nazywany jest„ kościołem "**[211]**[FA. Nietzsche's Genealogy of Morality.] ,

Natychmiast rozpoczęły się krwawe prześladowania wyznawców świętego ludu ze strony ojca - tych, których nazywali poganami. Igrzyska Olimpijskie zostały zakazane jako „niegodziwe", publiczne łaźnie w Aleksandrii były ogrzewane przez sześć miesięcy rękopisami ze słynnego magazynu książek, zniszczonych na rozkaz cesarza Teofila.**[212]**[Cm. Gibbon's History of the Decline and Fall of the Roman Empire, t. 1, s. 315 i t. 2, s. 17. M., 1883.] .

„A potem zaczęło się straszne męczeństwo, w porównaniu z którym prześladowania chrześcijan pod rządami Nerona wydają się dziecinne”.**[213]**[Z. Pshibyshevsky "Synagoga Szatana". Pełny zebranie cit., t. 8. M., 1908.] .

Wdzięczny kościół judeochrześcijański zwany Teodozjuszem Wielkim za tę klęskę Cesarstwa Rzymskiego.

Kościół judeochrześcijański od samego początku rościł sobie miano powszechnego, to znaczy międzynarodowego. Pomysł stworzenia jednego „świata chrześcijańskiego” wymagał chrztu wszystkich narodów, ale sprzeciwił się temu bastion sił światła - Rosja wedyjska. Dlatego rozpoczęła się judeochrystianizacja klanów germańskich, która miała stać się uderzającą siłą w krucjatach przeciwko „bałwochwalcom” - słowiańsko-aryjskim.

W 375 roku gotycki chrześcijański król Winitariusz, niespodziewanie atakując Słowian (Antow), stracił ich przywódcę Busa wraz z synami i siedemdziesięcioma starszymi. Bolesna egzekucja Słowian była niezwykła i bardzo przypominała ofiarę: zostali ukrzyżowani. Jeśli chodzi o nowo wybitych judeochrześcijan - wandali, ich fanatyzm religijny wszedł nawet w mowę potoczną - „wandalizm”. Swoje przywiązanie do judo-chrześcijaństwa udowodnili bezlitosnym niszczeniem kultury rzymskiej.

Pod koniec V wieku chrześcijaństwo na wzór rzymski zostało przyjęte przez króla Franków Clovis. Długie dziesięciolecia bratobójczych wojen religijnych między Gotami a Frankami sprawiły, że te pokrewne plemiona germańskie stały się bezkrwawe. Żydom udało się zaszczepić ludzkości tak zagmatwaną religię, że nie tylko niszczy ona kulturę innych narodów, ale także tworzy w sobie różne sekciarskie prądy, walczące między sobą i wciągające swoich wyznawców w krwawe wojny. Podział judeochrześcijaństwa na różne sekty: arianizm, nikolaitanizm, katolicyzm, prawosławie, a następnie na wiele protestanckich, jeszcze bardziej podzielił ludzkość i wciągnęła ją w wyniszczające wojny.

Obaj spadkobiercy Rzymu - imperium Karola Wielkiego i Bizancjum kontynuowali przymusową chrystianizację narodów miłujących wolność. Szowinizm żydowski był pierwowzorem szowinizmu chrześcijańskiego - eksterminację ludów, które nie przyjęły chrztu, uznano za czyn pobożny. Cesarz Franków Karol został nazwany Wielkim Kościołem, najeżdżając obce ziemie „pogan”**[214]**[Poganie to starożytna rosyjska koncepcja oznaczająca odstępców od pierwotnie rosyjskiej wiary - Wedy, pierwotnej wiary całej ludzkości. Stąd wzięło się wyrażenie „inne języki, inne ludy”. Żydowscy chrześcijanie, będąc poganami, ukradli to słowo i zaczęli nazywać ich wszystkich z rzędu.] - Sasi, Dunaj i Słowianie bałtyccy, jeden i ten sam ich

eksterminowali, nie oszczędzając ani dzieci, ani starców. Cesarz bizantyjski Justynian II zniszczył niezależne słowiańskie państwo Sklavinia na Bałkanach. Bizancjum chrześcijańskie posiadające niewolników, zawsze wrogie kochającej wolność Rosji, nie tylko samo je zaatakowało, ale także skierowało przeciwko niemu stepowych nomadów.

W połowie wieku całe Niemcy były już „schrystianizowane" i przyszła kolej na Skandynawię. Fatalny los połączył pokrewne ludy Europy Północnej - Bałtów, Prusaków, Niemców północnych, Skandynawów, Słowian. Chrześcijaństwo zostało narzucone z góry, nie przez głoszenie, ale przez żelazo i krew, a „nawrócenie" miało charakter karnych wojen Starego Testamentu. Było to nawrócenie wolnych ludów w niewolę judeochrześcijańską. Kościół kierował krucjatami przeciwko tym ludom północy, które przez kilka stuleci prowadziły wojnę z chrześcijaństwem. Tak zwani „poganie" byli dla chrześcijan tym samym, co dzikie bestie. Nadciągające z południa siły ciemności stopniowo opanowały słowiańskie ziemie. Przywódcy krzyżowców, jak książę Henryk Lew, obiecali wykorzenić nawet samą pamięć o Słowianach.

W tym samym czasie na przełomie X-XI w. Polska, Dania, Szwecja, Norwegia, Islandia i słowiańskie ludy Pomorie zostały poddane gwałtownemu chrystianizacji. W XII wieku ich los podzielili Słowianie połabscy. Rosja zawsze była bastionem Światła przeciwko demonicznej ciemności, więc nigdzie na świecie chrystianizacja nie była kojarzona z tak ciężkimi i krwawymi wydarzeniami, jak na północy.**[215]**[Początkowo opozycja sił Światła i Ciemności była przeciwieństwem północy i południa. „Północ" oznacza poprawność, ponieważ „se" jest; „Wiara" - wiara, wierność. „Południe" oznacza złudzenie, ciemność. Stąd „yuga" (sanskr.) Jest okresem czasu, tj. oddzielenie czegoś od pełnej całości; w języku rosyjskim „zamieć śnieżna" to ponura zamieć, w której białe światło nie jest widoczne; w mitologii chińskiej stolica podziemi nazywana jest Yudu (południe) - „stolica ciemności"; po niemiecku „Jude" to Żyd. Teraz biegun ciemnej mocy przesunął się na zachód - tam, gdzie upadek, rozpad światła, to znaczy lekkość, i biegun sił światła - na wschód - gdzie wznosi się, wznosi się Światło.]Slavyan. Przywiązanie do ich ojcowskiego kultu było niezwykle wielkie i to oni najdłużej stawiali opór krzyżowcom. Helmold pisał o Słowianach: „Nie ma innego barbarzyństwa pod niebem, którego chrześcijanie i ich kapłani bardziej by się bali".**[216]**[Książka. 1, rozdz. 6; patrz N.M. Karamzin, tom 1, rozdz. 3, przypis.] .

W 1168 roku Arkona została całkowicie zniszczona - luminarz na wyspie Rugia (Ruyan, Buyan w rosyjskich baśniach), która niegdyś była jednym wspólnym słowiańskim centrum kultury. Świątynia wszystkich ludów słowiańskich zawaliła się w ogniu. Został spalony przez chrześcijańskiego króla Danii Voldemara I, ponownie zwanego Wielkim!

Lamentuj nad arkoną

Moja dusza płacze: smutne jęki
I czyste łzy Słowian,
I popioły spalonej Arkony,
I obmyty krwią Buyan ...

Ale pamięć jest jak książka:
Ciężkie kroki odcisnęły się w moim sercu.
Intryguje krzyżowców legatów
Tylko śmierć, a nie nowi niewolnicy.

Ogniska rytualnych rozżarzonych węgli
Połknie bezlitosny ogień.
Przygotowuje ucztę na prochach słowiańskich
Król Kanibali Voldemar.

Nad połamanym dębem słucha oszczerstw,
W cieniu pająka
W śnieżnobiałych płaszczach, poplamionych krwią,
Arogancki Sługa Chrystusa.

Zdradzieccy Duńczycy, wzywając do krzyża,
Mnich z brzuchem kpi,
Wrzucając nieochrzczone dzieci do ognia,
Inni buntują się ze strachu.

Mnisi ucztują i brudne szaty
Wieją bałtyckie wiatry.
Brzydkie cienie ich ohydnych tańców
Połóż się w blasku ognia.

Żadnego krzyku, żadnego jęku, żadnych słów litości
Tylko pijani wrogowie hulają.
Arkona zniszczona - w białych strojach
Ludzie zasnęli w ostatnim śnie ...

Ale jego niewidzialna Arkona daje nam światło,
A Brawler daje nam siłę!
A w ostatniej bitwie pokona Smoka
Święta Vera Slavyan!

Yarovit

Tak więc ostatnia, najbardziej na północ wysunięta twierdza Słowian została zmieciona z powierzchni ziemi. Nienasycony Sabaoth upił się ofiarną krwią bałtyckich Słowian. Ale byli też Słowianie wschodni. Był potężny lud Rus. I była Lekka Rosja - lekka, słoneczna - główna siła Wyścigu.

Język jest przejawem moralnych i duchowych aspiracji ludzi: luminarza, święta Bożego Narodzenia, Ojca Światła, Svetogora, Swietłojara, Swietłany

- wszystkie te słowa pochodzą z tego samego gniazda rodzinnego, są rosyjskie, a nie chrześcijańskie. Ruscy „czciciele słońca” znali pochodzenie światła (jasnowłosy oznacza światło). Znali też swój cel światła - stawić opór, pokonać ciemność zbliżającą się z południa.

Słowianie wysoko podnieśli swoje dobre imię: „Słowianie to wspaniały ród”. „Słowian” oznacza uwielbiony, sławny. Nasi przodkowie powiedzieli:

„Jesteśmy chwalebni, bo wychwalamy naszych bogów i modlimy się ciałami obmytymi czystą wodą… Albowiem jesteśmy Rosjanami, wychwalając naszych bogów naszymi pieśniami i tańcami i pokazuje, że urządzamy się na chwałę bogów… I staliśmy się Słowianami, bo wielbimy bogów. I tak pochodzimy od bogów, wnuków naszego Svaroga i Dazhboga ... I tak głosiliśmy chwałę bogom, którzy są naszymi ojcami, a my jesteśmy ich synami. "**[217]**[„Książka Velesa”, s. 37, 51, 125, 185. M., 1994.] .

Wśród Słowian cześć Przodka opierała się na najwyższej czystości relacji, na radosnych wylewach, uwielbieniu i śpiewie chwały Światłości.

Żydzi widzieli szczególne niebezpieczeństwo Rosji w jej słonecznej mocy duchowej, w jej jasnym planie, w tajemnicy Mędrców - przewodników woli Najwyższego. Czarownicy i potężni czarownicy byli przyjaźni z bogami przodków i chronili rodzinę Rusów przed zgubną obsesją judo-chrześcijańską.

Arabscy podróżnicy twierdzili, że Rusi byli niepokonani w bitwach, dopóki nie zostali chrześcijanami. Lud istnieje tylko tak długo, jak długo żyje w nim Duch Przodków. Połączenie tutaj jest bezpośrednie i odwrotne. Ludzie, którzy kochają swoich ludzi, tworzą najpotężniejszego egregora Rody (pole informacyjne myśli, aspiracji, pragnień, aspiracji ludzi) i sami czerpią z tego źródła. Słowianie odzwierciedlali koncepcję istoty egregora w ideach przynależnej każdemu narodowi specjalnej duchowej esencji, zwanej Rodem - Duchem Stróżem ludu. Ludów słowiańsko-aryjskich strzegł Rod lub Szchur (czyli przodek, przodek). Kult Ducha przodków, związany z ich reinkarnacją w kręgu krewnych, zjednoczył społeczność Rusi. Święte czyny dni rodzicielskich, a zwłaszcza Rodonicy (Radunicy), zapewniły integralność klanu i przyczyniły się do powrotu zmarłych przodków do rodziny dusz, co z kolei zapewniało wzajemną opiekę między krewnymi. Jeszcze przed narodzinami każda Rusia była już nieodłącznym ogniwem w łańcuchu dziedzicznym. Sensem samego świętowania Rodonicy było zjednoczenie duchów przodków z wcielającym się potomstwem. Wtedy rodzaj urzeczywistnił się jako jedna nierozerwalna całość. Rus nie bał się śmierci, ponieważ umierający wyszedł tylko z ziemskiej Rzeczywistości do Light Nav, ale nie opuścił klanu: dołączył do swoich przodków w tym świecie. Albo, wyjeżdżając do Słowian, nadal istniał

w ciele Divyi jako duch opiekuńczy. Zdrajcy Rodzaju tracą duszę - są bezdusznymi ludźmi. Umierają w Revelation ze swoimi ciałami, a po drugiej, strasznie bolesnej śmierci w Dark Navi, pozostają bez klanu i wcielają się jako pozbawieni korzeni kosmopolitów. Jeszcze przed narodzinami każda Rusia była już nieodłącznym ogniwem w łańcuchu dziedzicznym. Sensem samego święta Rodonicy było zjednoczenie Duchów przodków z wcielonym potomstwem. Wtedy rodzaj urzeczywistnił się jako jedna nierozerwalna całość. Rus nie bał się śmierci, ponieważ umierający wyszedł tylko z ziemskiej Rzeczywistości do Light Nav, ale nie opuścił klanu: dołączył do swoich przodków w tym świecie. Albo, wyjeżdżając do Słowian, nadal istniał w ciele Divyi jako duch opiekuńczy. Zdrajcy Rodzaju tracą duszę - są bezdusznymi ludźmi. Umierają w Yavi razem ze swoimi ciałami, a po drugiej, strasznie bolesnej śmierci w Dark Navi, pozostają bez klanu i wcielają się jako pozbawieni korzeni kosmopolitów. Jeszcze przed narodzinami każda Rusia była już nieodłącznym ogniwem w łańcuchu dziedzicznym. Sensem samego świętowania Rodonicy było zjednoczenie duchów przodków z wcielającym się potomstwem. Wtedy rodzaj urzeczywistnił się jako jedna nierozerwalna całość. Rus nie bał się śmierci, ponieważ umierający człowiek wyszedł tylko z ziemskiej rzeczywistości do Light Nav, ale nie opuścił klanu: dołączył do swoich przodków w tym świecie. Albo, wyjeżdżając do Słowian, nadal istniał w ciele Divyi jako duch opiekuńczy. Zdrajcy Rodzaju tracą duszę - są bezdusznymi ludźmi. Umierają w Yavi razem ze swoimi ciałami, a po drugiej, strasznie bolesnej śmierci w Dark Navi, pozostają bez klanu i wcielają się jako pozbawieni korzeni kosmopolitów. Sensem samego święta Rodonicy było zjednoczenie Duchów przodków z wcielonym potomstwem. Wtedy rodzaj urzeczywistnił się jako jedna nierozerwalna całość. Rus nie bał się śmierci, ponieważ umierający wyszedł tylko z ziemskiej Rzeczywistości do Light Nav, ale nie opuścił klanu: dołączył do swoich przodków w tym świecie. Albo, wyjeżdżając do Słowian, nadal istniał w ciele Divyi jako duch opiekuńczy. Zdrajcy Rodzaju tracą duszę - są bezdusznymi ludźmi. Umierają w Revelation ze swoimi ciałami, a po drugiej, strasznie bolesnej śmierci w Dark Navi, pozostają bez klanu i wcielają się jako pozbawieni korzeni kosmopolitów. Sensem samego święta Rodonicy było zjednoczenie Duchów przodków z wcielonym potomstwem. Wtedy rodzaj urzeczywistnił się jako jedna nierozerwalna całość. Rus nie bał się śmierci, ponieważ umierający wyszedł tylko z ziemskiej Rzeczywistości do Light Nav, ale nie opuścił klanu: dołączył do swoich przodków w tym świecie. Albo, wyjeżdżając do Słowian, nadal istniał w ciele Divyi jako duch opiekuńczy. Zdrajcy Rodzaju tracą duszę - są bezdusznymi ludźmi. Umierają w Revelation ze swoimi ciałami, a po drugiej, strasznie bolesnej śmierci w Dark Navi, pozostają bez klanu i wcielają się jako pozbawieni korzeni kosmopolitów. dołączył do swoich przodków w tym świecie. Albo, wyjeżdżając do Słowian, nadal istniał w ciele Divyi jako duch

opiekuńczy. Zdrajcy Rodzaju tracą duszę - są bezdusznymi ludźmi. Umierają w Revelation ze swoimi ciałami, a po drugiej, strasznie bolesnej śmierci w Dark Navi, pozostają bez klanu i wcielają się jako pozbawieni korzeni kosmopolitów. dołączył do swoich przodków w tym świecie. Albo, wyjeżdżając do Słowian, nadal istniał w ciele Divyi jako duch opiekuńczy. Zdrajcy Rodzaju tracą duszę - są bezdusznymi ludźmi. Umierają w Revelation ze swoimi ciałami, a po drugiej, strasznie bolesnej śmierci w Dark Navi, pozostają bez klanu i wcielają się jako pozbawieni korzeni kosmopolitów.

Wojna stworzeń przeciwko Rasie toczyła się nieustannie i nigdy nie została przerwana, zmieniały się tylko jej odmiany. Jak kość w gardle żydowskiej Wielkiej Rusi Kagala, stojącej na jego drodze do dominacji nad światem. Żydzi boją się nie tylko wielkości Rosji - do dziś nie mogą spać spokojnie, wiedząc o jej świetlanym przeznaczeniu.

Chrześcijanie judo, przekształcając Sabaotha-Jehowę-Jahwe-Adonai w jedynego „prawdziwego” Boga, stwórcę nieba i ziemi, w boga wszystkich narodów, ogłosili najbardziej niemoralną księgę starożytności dla całej ludzkości jako święte pismo dla całej ludzkości - Stary Testament, mimo że chciwość, mściwość, samolubstwo, próżność, bratobójstwo, zdrada, zdrada, perwersja seksualna, kazirodztwo i inne obrzydliwości i obrzydliwości, jako dziedzictwo plemiennych przesądów Żydów, znajdują się w niej na każdym kroku. Uderzające jest to, że czytając teksty biblijne, ludzie nie widzą nienawiści Żydów do innych narodów, ich prawdziwej krwiożerczości połączonej z pozbawionym skrupułów pasożytnictwem, a całą tę podłość akceptują jako rzecz świętą, jak „Księga ksiąg” całej ludzkości.

Biblijny Mojżesz, który prowadził żydowskie „Mein Kampf”, nazywany był przez Żydów „najpokorniejszym z ludzi”, „przyjacielem Boga”. Ale, jak naucza Jezus Chrystus, „sądźcie na podstawie uczynków”:

„I wyruszyli na wojnę z Mediamem, jak Pan nakazał Mojżeszowi, i zabili wszystkich mężczyzn ... a synowie Izraela wzięli do niewoli żony mediam i ich dzieci ... A Mojżesz rozgniewał się na dowódców, dowódców tysięcy i setek przywódców, którzy przybyli z wojny, a Mojżesz im powiedział : dlaczego zostawiłeś wszystkie kobiety przy życiu ... więc zabij wszystkie dzieci płci męskiej i wszystkie kobiety, które znały męża na męskim łóżku, zabij; i wszystkie dzieci płci żeńskiej, które nie znały męskiego łóżka, zachowaj przy życiu dla siebie ... Kobiety, które nie znały męskiego łóżka, (było) trzydzieści dwa tysiące **"[218]**[„Liczby”, 31,7–35] .

„... Tego samego dnia Jezus wziął Makeda i uderzył go mieczem i jego króla, i dał im czar i wszystko, co w nim było; nie zostawił nikogo, kto by przeżył ... ani jednej duszy.

Jak Pan rozkazał swojemu słudze Mojżeszowi, tak Mojżesz nakazał Jezusowi, a Jezus tak uczynił.**[219]**[Josh. Nav. 11.14-15.] .

„I rzucili na klątwę wszystko w mieście, mężczyzn i żony, młodych i starych, woły, owce i osły; wszystko zniszczyli mieczem".**[220]**[Tamże, 6.20.] .

„Zabił Kananejczyków, którzy mieszkali w mieście ... Cały lud, który pozostał z Amorytów, Hetytów, Peryzeuszy, Chiwwitów i Jebusytów, którzy nie byli z synów Izraela, ich dzieci, które pozostały po nich na ziemi, których synowie Izraela nie mogli zniszczyć, porzucił Salomon pracowników do dnia dzisiejszego "**[221]**[Malk.hptawo.] .

„… Joab i wszyscy Izraelici mieszkali tam przez sześć miesięcy, aż wytępili całą męską płeć w Edomie".**[222]**[Lod.chos. 2.2, num. 2.3.] .

„… I uderzył Menenaima Tipsaha i każdego, kto był w nim… i wyciął w nim wszystkie ciężarne kobiety".**[223]**[Tr.Sanh.f.39.1.] .

„… I znaleźli tłuste i dobre pastwiska oraz rozległą, spokojną i bezpieczną krainę, ponieważ przed nimi mieszkało tam tylko kilku Khamitów. ... i zabili koczowników i osiadłych, którzy tam byli, i zniszczyli ich na zawsze i osiedlili się na ich miejscu; albowiem były pastwiska dla ich trzód ... I zabili resztkę Amalekitów, którzy tam przeżyli i mieszkają tam do dziś. "**[224]**[1 Kings, 9.16.21.] .

„… I synowie Judy zabrali dziesięć tysięcy żywych jeńców; i przynieśli ich na szczyt urwiska i ściągnęli ich ze szczytu urwiska i wszyscy całkowicie się złamali. "**[225]**[Tamże, 11.16.] .

Tak samo postępuje „błogosławiony psalmista", król Dawid, z mieszkańcami zdobytych miast:

„A lud, który w nim był, wyprowadził je i włożył pod piły, pod żelazne młoty, pod żelazne topory i wrzucił do pieców. Tak uczynił ze wszystkimi miastami Ammonitów. A potem Dawid i cały lud w Jerozolimie zostali wywyższeni. "**[226]**[2 Kings, 15.16.] .

Wszystkie „święte" pisma Żydów są przesiąknięte tym samym mizantropijnym duchem:

„Pan Bóg powstał, zmierzył ziemię i dał synom Izraela wszystkich Gojów (nie-Żydów); Widziałem, że nie wykonali 7 swoich przykazań wobec

synów Noego, a on powstał i oddał cały ich majątek synom Izraela.**[227]**[1 Kronik 4.40-43.] .

„Bóg dał Żydom władzę nad krwią i majątkiem wszystkich (innych) ludów świata”**[228]**[2 Kroniki, 25.12.] .

I dlaczego? Jest to wyraźnie stwierdzone w żydowskim Talmudzie:

„Żydzi są milsi Bogu (Śmierć - przyp. Autora) niż aniołowie ... Żydzi, którzy są z Bogiem, tak jak syn jednej istoty z ojcem ...”

I rzeczywiście tak jest, bo według Pirki rabina Eliezera (21), Kain, od którego wyszli Żydzi, został poczęty przez Ewę z Samaela, czyli z Szatana. Jezus Chrystus jednoznacznie nazywa Żydów dziećmi szatana**[229]**[2 Kings, 12.13.] .

„Gdyby nie było Żydów”, mówią żydowskie pisma, „nie byłoby dobra na ziemi, nie byłoby słońca, nie byłoby deszczu ... a narody nie zamieszkiwałyby świata, ponieważ wszystko na ziemi zostało stworzone przez Pana Boga dla Żydów i dane im, Żydom, na wieczność Dlatego każdy Żyd, zgodnie ze słowem Pana Boga, musi mieć 2800 niewolników ... O ile człowiek jest wyższy od zwierzęcia, o tyle Żydzi są wyżsi niż wszystkie inne narody świata ... Nasienie bydła i nasienie nohrimu (obcego) są jednym i tym samym ... "**[230]**[Tr.Bara, 2.] .

„Nie wolno litować się nad Gojem i nie można go żałować, nawet jeśli (widzieliście) go umierającego - tonącego w rzece lub bliskiego (kolejnej) śmierci”**[231]**[Tr. Megilla, f. 13; Schek, f. 71; Sotu, f. 32,2; Kod.hak. 56,4.] .

„Kto nie rozpoznaje przynajmniej jednego z powiedzeń wiary Żydów, jest Meena (apostata) i Epikurejczyk, którego trzeba nienawidzić, pogardzać i niszczyć”.**[232]**[I o. 8.38-44.] .

„Słuszne jest zabicie minaenina własnymi rękami”**[233]**[Tr.Ghollinn. f.912; Tr.Sanh. 58.2; Tr. Sanh ibid; Tr.sebam.f. 63.1.] .

„Kobieta, która nie należy do córek Izraela, jest brutalem”.**[234]**[Lod.chas. 1.10.1.f.40.1.] .

„Możesz zawstydzić kobietę podczas jej niewiary poprzez połączenie”**[235]**[Aborb.Rosch. am., f.9,1.] .

„Jeśli niewierzący (Akum lub Goy) czyta Talmud, jest godny śmierci”**[236]**[Tr. Aboda, f.4.2, Tos.] .

Ta idea wyższości Żydów nad innymi ludźmi (gojami) przenika wszystkie główne religijne pisma żydowskie - Yahvistu, Eloihistu, Leviticus and Numbers, Misznu i Gemara. Z nich wynika koncepcja panowania Żydów nad wszystkimi „ludami i językami".

W Talmudzie zastępy gospodarzy uczyły Żydów:

„Zabierz życie sławnym Gojom"**[237]**[Znak. hammisch, f.77.4 Teze.] .

W drugiej części żydowskiego kodeksu praw „Shulchan Aruch"**[238]**[Iore Deah, 157, 2-Hagah]. Mówi:

„Jeśli Żyd może oszukać Akum**[239]**[Akum to skrót od pierwszych liter słów: „Abode Kohabim Umazzaliot" - wachlarze gwiazd i planet. Żydzi z pierwszych wieków naszej ery nazwani Akum prawdziwymi naśladowcami Chrystusa - jako pierwsi, którzy uznali Jezusa z Nazaretu za Chrystusa, byli mędrcami - mędrcami, którzy obliczyli jego narodziny z gwiazd (Mat. 2.2.9 -11.7).] (odstępcy od judaizmu), sprawiając, że uwierzyli, sam) Akum, jest to dopuszczalne ".

Tak więc judaizm uczy, że Żyd ma prawo udawać, że akceptuje chrześcijaństwo wobec cudzoziemców ze względu na wygląd.

I odwrotnie, Żyd, który stał się naśladowcą Jezusa Chrystusa, najpierw dla pojawienia się, a następnie z przekonania, wzbudza gniew żydowskiego plemiennego boga zastępów i musi zostać zabity. Jest to również przepisane Żydom w Iorah Virgo (158, 2. Hagah):

„Renegaci, którzy zostali ochrzczeni (pro forma), a potem sami weszli do środowiska Akum, aby oddawać się bałwochwalstwu jak oni, są równi tym, którzy zostali ochrzczeni na gniew Boga; są wrzucane do dołka i nie wyciągane.

W konsekwencji ostentacyjny chrzest i pozorne przylgnięcie do Chrystusa, czyli judeochrześcijaństwo, są tutaj wyraźnie wskazane jako dopuszczalne, a jedynie faktyczne przylgnięcie do Chrystusa jest uznawane za grzech wobec zastępów zastępów.

Grecki król Ptolemeusz Filadelf (150 pne), gromadząc duchowe księgi wszystkich narodów w swoim depozytariuszu, nakazał aleksandryjskim uczonym żydowskim przetłumaczenie ich pism świętych na język grecki. Sanhedryn palestyński (rząd żydowski) usłyszawszy o tym, nałożył na tłumaczy „herem" (czyli przekleństwo z ich ekskomuniką z synagogi i społeczności żydowskiej), co było równoznaczne z wyrokiem śmierci. Jednocześnie bowiem każdy ortodoksyjny Żyd, napotkany na osobę ekskomunikowaną z synagogi, jest zobowiązany do ukamienowania go. Jednak gdy greckie tłumaczenie zostało odczytane w Akademii

Palestyńskiej, zwanej „Starym Testamentem”, klątwa została zdjęta: „tłumaczenie” okazało się dość „koszerne”. Oznacza to, że został wykonany w taki sposób, aby nie pozwolić Gojom patrzeć tam, gdzie nie powinni. Jest to wygładzony tekst Starego Testamentu, którego chrześcijanie nadal używają dzisiaj,

Rosyjskie tłumaczenie Starego Testamentu powstało z tzw. Listy masoreckiej, spisanej w V-VII wieku przez żydowskich uczonych masoreckich. Umieścili w tekście biblijne znaki samogłosek i półsamogłosek, a także pewne znaki diakrytyczne, jednocześnie zniekształcając treść jeszcze bardziej na korzyść judaizmu, z zamiarem wykorzystania rodzącego się chrześcijaństwa do narzucenia całemu światu idei wybranych przez Boga Żydów i kultu planetarnego demona - Sabaoth-Jehowa-Jahwe.

W związku z masoreckimi wypaczeniami tekstu, metropolita moskiewski Filaret (W.M.Drozdov, 1782-1867) napisał książkę zatytułowaną „O dogmatycznej godności i opiekuńczym użyciu greckich 70 interpretatorów i słowiańskich przekładów Pisma Świętego”.**[240]**[Dekret. op. M., 18 58.] . Książka mówi:

„Tekst hebrajski (Pismo Święte) na początku czasów Chrystusa znajdował się w rękach jego wrogów i dlatego mógł zostać poddany nawet celowemu zniszczeniu, jak mówi św. Justin the Martyr in Conversation with Tryphon ”.

Prawdziwy naśladowca Jezusa Chrystusa Jana Chryzostoma (344-407), autora „Objawienia” (co udowodnił N.A. Morozow (1854-1946) w swoim opracowaniu „Historia Apokalipsy”)**[241]**[Op.cit. M., wyd. AON, 1991 (wydanie rotaprint, 1907).]) Ostrzegł również:

„Stary Testament jest tak daleko od Nowego Testamentu, jak ziemia od nieba”**[242]**[„Creations of Chryzostom”, tom XII, księga 111, s. 1375] .

Tradycja kościelna i świecka nauka znacznie różnią się w wielu ważnych kwestiach związanych z ustalaniem datowania i autorstwa ksiąg biblijnych.

Radziecki naukowiec I.A. Krivelev w swoich badaniach "Wykopaliska w krajach" biblijnych "pisze:

„Najstarszymi zachowanymi mniej lub bardziej kompletnymi kopiami są rękopisy aleksandryjskie, watykańskie i synajskie ...

Wszystkie trzy rękopisy ... są datowane (paleograficznie, to znaczy oparte na "stylu pisma ręcznego") ... druga połowa IV
wieku. OGŁOSZENIE Językiem kodów jest grecki ...

Każdy z wymienionych powyżej kodów ma złożoną i ciekawą historię, która jednak nie jest nam w pełni znana ...

Najmniej wiadomo o Kodeksie Watykańskim - w szczególności nie jest jasne, w jaki sposób i gdzie ten pomnik trafił do Watykanu około 1475 roku ...

O Kodeksie aleksandryjskim wiadomo, że w 1628 roku ... Patriarcha Cyryl Lukaris przekazał go angielskiemu królowi Karolowi I.

Sklepienie Synaju odkryto dopiero w XIX wieku. teolog K. Tischendorf (1815-1874). Tak więc wszystkie trzy najstarsze rękopisy Biblii pojawiają się dopiero w XIX wieku. OGŁOSZENIE Co więcej, ogólną opinię o ogromnej starożytności wymienionych dowodów stworzył „autorytet” K. Tischendorfa, który nie dostarczył żadnych innych dowodów poza stylem pisania. Jedno jest pewne: losy tych tekstów można prześledzić dopiero w 1475 r. Nie ma innych mniej lub bardziej kompletnych starożytnych Biblii w języku greckim. Nie ma hebrajskich rękopisów Biblii sprzed IX wieku. AD, teksty późniejsze, głównie z połowy XIII wieku. AD, są przechowywane w wielu krajowych depozytach książek. Najstarszy rękopis hebrajski, datowany na 859 rne, pochodzi od Proroków;

Duchowni usiłują udowodnić, że kanon Biblii (Starego i Nowego Testamentu) został rzekomo ustanowiony przez sobór laodycejski w 363 r., Ale nie ma na to dowodów. W rzeczywistości kanon uważany jest za ustanowiony od czasu nowego Soboru Trydenckiego, zwołanego w 1545 r. I trwał do 1563 r. (Czas reformacji). Rada wydała dekret określający kanon, podczas gdy większość chrześcijańskich ksiąg nie została uznana za kanoniczną i dlatego została zniszczona. Wśród nich na przykład „Kroniki królów żydowskich i Izraela”. Nigdy nie przeczytamy tych książek, ale jedno jest pewne: zostały zniszczone, ponieważ opisywały starożytne wydarzenia inaczej niż w książkach zwycięskiej elity kościelnej ”.

W swojej książce „Sacred Books in the Light of Science” I.T. Senderland pisze:

„Już od pierwszych kroków naszego badania oryginalnego języka Starego Testamentu mamy do czynienia z faktem o ogromnym, a nawet zaskakującym znaczeniu. Faktem jest, że hebrajski język pisany pierwotnie nie miał samogłosek ani substytutów ...

Księgi Starego Testamentu zostały napisane tylko spółgłoskami ... jeśli weźmiemy teraz Biblię hebrajską lub rękopis, znajdziemy w nich szkielet spółgłosek wypełnionych kropkami i innymi samogłoskami ...

oznaczającymi brakujące samogłoski. Te znaki nie należały do hebrajskiej Biblii ...

Książki czytano jedna po drugiej, wypełniając je samogłoskami ... stosownie do ich umiejętności i zgodności z pozornymi wymogami znaczenia i tradycji ustnej ”**[243]**[Dekret. cit., s. 155. Gomel, 1925.] .

Wyobraź sobie jednak, jak dokładna może być litera pisana spółgłoskami, kiedy np. KPV może oznaczać: krew, krzywy, schronienie, krowa; RK - rzeka, ręka, skała itp. Dowolność samogłoski w języku hebrajskim jest niezwykle duża; wiele kombinacji można wypowiadać na dziesiątki różnych sposobów.

Robertson Smith stwierdza:

„Oprócz samego tekstu ... często niejednoznacznego, skrybowie nie mieli innych wskazówek poza czytaniem ustnym. Nie mieli reguł gramatycznych, których musieli przestrzegać. Język hebrajski, w którym sami pisali, często dopuszczał zwroty mowy, niemożliwe w języku starożytnym… ”.

Uważa się, że sytuacja ta utrzymywała się przez wiele setek lat. Ponadto zakłada się, że:

„Ten poważny błąd w Biblii hebrajskiej został usunięty dopiero w VII lub VIII wieku naszej ery”,

kiedy tak zwani masoreci przetwarzali Biblię i:

„Dodano… znaki zastępujące samogłoski; ale nie mieli innego przewodnictwa poza własnym osądem i bardzo niedoskonałą tradycją; nie jest tajemnicą dla żadnego hebrajskiego uczonego ...

Wcześniej sądzono, że samogłoski zostały wprowadzone do tekstu hebrajskiego przez Ezdrasza w V wieku pne ...

Kiedy w XVI i XVII wieku Lewita i Kapellus we Francji obalili tę opinię i udowodnili, że znaki samogłoskowe wprowadzili tylko masoreci, czyli ponad tysiąc lat po Ezdraszu, odkrycie to wywołało wielką sensację w całej protestanckiej Europie. Wielu wydawało się, że nowa teoria doprowadziła do całkowitego obalenia religii. Gdyby znaki samogłoskowe nie były dziełem boskiego objawienia, ale były tylko ludzkim wymysłem, a ponadto znacznie późniejszym, to jak można polegać na tekście Pisma Świętego? ..

Debata wywołana tym objawieniem była jedną z najgorętszych w historii nowej krytyki biblijnej i trwała ponad sto lat. Wreszcie zatrzymali się:

wierność nowego poglądu została uznana przez wszystkich ...
”**[244]**[TO. Senderland. Op. Cit., Str. 156-158.] .

Wciąż słyszymy, że straszne księgi Starego Testamentu, niszczące ciało i duszę, są „święte”. Judeo-chrześcijaństwo od samego początku narzuciło swoim wyznawcom nietolerancję i nienawiść nie tylko dla światopoglądu innych religii, ale także dla tych ruchów chrześcijańskich, które starały się oddzielić ateistyczne idee judaizmu od nauk Jezusa Chrystusa, ponieważ te idee judeochrześcijaństwa wcale nie odpowiadają nauce Chrystusa o miłości, tolerancji i przebaczenie. Judeo-chrześcijaństwo wszędzie utwierdzało się poprzez ekskomunikę, ogień, miecz i truciznę.

Ludzkość nie zna ani jednej religii, która zniszczyła tylu niewinnych ludzi w imię swego Boga, ilu zostało zniszczonych przez judeochrześcijaństwo stworzone przez Żydów: prawie 1000 lat inkwizycji; 60 milionów zabitych w imię Chrystusa przez chrześcijańskich misjonarzy w Ameryce Łacińskiej; 36 milionów niewinnych ludzi zabitych przez tych samych misjonarzy w Afryce… Tylko „bogobojni” angielscy purytanie w samej Ameryce Północnej „oczyścili” 9 976 tysięcy kilometrów kwadratowych Indian, a niecałe 100 lat temu polowali na tubylców Australii, jak po dzikich zwierzętach ... Żyd Robert Oppenheimer wraz z Christianem Franklinem Rooseveltem zniszczył dwa japońskie (pogańskie) miasta - Hiroszimę i Nagasaki, nie dotykając głównej bazy morskiej Kure. Może to również obejmować przypadek „ukarania” zbuntowanego Iraku,

W OGÓLNEJ TRUDNOŚCI CHRZEŚCIJANIE ZOSTALI ZNISZCZENI JEDEN PIĄTY CAŁEJ LUDZKOŚCI. Dla porównania, nawet Adolf Hitler wygląda jak drobny łobuz.

Powyższe pozwala stwierdzić, że JUDO-CHRZEŚCIJAŃSTWO JEST ZE SWOJEJ ISTOTY RELIGIĄ ZAWODOWĄ, WNIOSKOWĄ DO POWSTANIA MIECZA I SPOCZYNKUJĄCEJ NA KRWI NIEWYMINALNIE ZABIJANYCH NIEWOLNIKÓW I Baranów.

To okrucieństwo w większym stopniu niż cokolwiek innego dowodzi, że żydostwo, ukrywając się za „dobrą nowiną o Chrystusie”, próbuje narzucić całemu światu moc swego plemiennego boga - Sabaoth-Jahwe-Jahwe, Księcia tego świata, boga śmierci.

Tworząc swoją religię dla Gojów, Żydzi powiedzieli chrześcijanom:

„Daliśmy ci Boga! Nasza Tora (Prawo) jest Twoim Starym Testamentem. Całe chrześcijaństwo, cała wasza kultura wyrosła z korzeni judaizmu. Jesteście wdzięczni judaizmowi za łaskę, jaką przyniósł on ludzkości ”.

Te stwierdzenia są esencją największego oszustwa, którego ofiarami byli chrześcijanie, którzy doszli do wniosku, że walka z żydostwem z tym „wybranym ludem Bożym” jest nie do przyjęcia z duchowego, chrześcijańskiego punktu widzenia. Żydzi nadal grają na tych strunach ślepo wierzących chrześcijan nawet dzisiaj. Oryginalny religijny i codzienny światopogląd judaizmu jest wprost przeciwny do światopoglądu wedyjskiego, który Jezus, jako lekarz, próbował przekazać degenerującemu się narodowi żydowskiemu, klasyfikując go jako pogan.**[245]**[Cebula. 18,32]

Jezus Chrystus ze wszystkich sił przeciwstawił się naukom wedyjskim zdegenerowanym naukom Żydów; nauczycieli i wyznawców Starego Testamentu, nazwał jednoznacznie „bandę szatana” i „synów diabła”**[246]**[Otwarty. II.9; I o. 8.38. 42, 44.] .

Jezus powiedział ludziom:

„Słyszeliście, co mówili starożytni:„ nie zabijajcie; kto zabija, podlega procesowi "**[247]**[„Exodus”, 20.13.] . Ale powiadam wam, że każdy, kto jest zły na swojego brata, podlega osądowi. Czy słyszałeś, co mówili starożytni: „Nie cudzołóż”**[248]**[Tamże, 20.14.] . Ale powiadam wam, że każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już w swoim sercu dopuścił się z nią cudzołóstwa. Słyszeliście również, co mówili starożytni: „Nie łamcie przysięgi, ale wypełniajcie przysięgi przed Panem”.**[249]**[Księga Kapłańska, 19.12; „Powtórzonego Prawa”, 23.21.] . I mówię ci: nie przeklinaj wcale ... ale niech twoje słowo będzie brzmiało: „tak, tak”, „nie, nie”; a to, co jest dalej, jest od złego "-

tutaj Jezus bezpośrednio mówi, że Stary Testament pochodzi od złego, to znaczy od Zastępów.

„Słyszeliście, że jest powiedziane:„ Oko za oko i ząb za ząb ”**[250]**[„Exodus”, 21.24] . Ale mówię wam: nie opierajcie się złemu. A kto uderzy cię w prawy policzek, nadstaw też drugi do niego; A kto chce cię pozwać i zabrać twoją koszulę, daj mu swoją szatę wierzchnią;

A kto cię zmusza, byś szedł z nim jedną milę, idź z nim dwiema. Daj temu, kto cię prosi, i nie odwracaj się od tego, kto chce od ciebie pożyczyć. Czy słyszałeś, że jest powiedziane: „kochaj swojego bliźniego i nienawidź swojego wroga”**[251]**[Księga Kapłańska, 19,17-18] . Ale mówię wam: miłujcie waszych wrogów, błogosławcie tym, którzy was przeklinają, czyńcie dobro tym, którzy was nienawidzą, i módlcie się za tych, którzy was obrażają i prześladują. Bądźcie synami waszego Ojca w Niebie; bo On rozkazuje swemu słońcu wzejść nad niegodziwych i dobrych, a zsyła deszcz na sprawiedliwych i nieprawych.

Bo jeśli kochasz tych, którzy cię kochają, jaka jest twoja nagroda? Czyż poborcy podatkowi nie robią tego samego?

A jeśli pozdrawiasz tylko swoich braci, co robisz specjalnie? Czyż poganie nie robią tego samego?

Bądź więc doskonały, tak jak doskonały jest twój Ojciec Niebieski ”**[252]**[Matt. 5.21-48.] .

Judeochrześcijańskie hymny Psałterza są przepojone, jak wszystkie inne „święte” pisma Żydów, tą samą krwiożerczością, taką samą nienawiścią do innych narodów i wiecznym pragnieniem ich zniewolenia:

„... Proście Mnie, a dam narodom w dziedzictwo dla was i dla waszego posiadania granice ziemi. Uderzysz ich rózgą; jak naczynie garncarskie, zmiażdż je "**[253]**[„Psalm” 2.8-9.] ;

„Sprawiedliwy będzie się radował, gdy ujrzy pomstę; umyje nogi we krwi niegodziwców "**[254]**[Tamże, 57.11.] ;

„Córko Babilonu, niszczycielu! Błogosławiony ten, który cię wynagrodzi za to, co nam uczyniłeś! Błogosławiony ten, który weźmie i połamie wasze dzieci na kamieniu! "**[255]**[Tamże, 136,8-9.] ;

„Niech Izrael się raduje swoim Stwórcą; niech synowie Syjonu radują się swoim Królem. Niech chwalą Jego imię twarzami; niech śpiewają Mu na tymianku i na harfie. Bo Pan ma upodobanie w swoim ludzie, pokornych wysławia zbawieniem. Niech święci triumfują w chwale, radują się na swoich łożach. Niech będzie chwała Bogu w ich ustach i obosieczny miecz w ich dłoni. Aby zemścić się na ludach, ukarać plemiona, zamknąć ich królów w kajdanach, a dostojników w żelaznych łańcuchach.**[256]**[Tamże, 149,2-8.] ;

„Rozrzucam je jak kurz w obliczu wiatru, depczę jak uliczny brud. Uratowałeś mnie od buntu ludu, uczyniłeś mnie głową obcych; ludzie, których nie znałem, służą mi; Jedna plotka o mnie jest posłuszna; obcokrajowcy mnie pieszczą ”**[257]**[Tamże, 17.43-45.] .

Żydzi, wprowadzając do kościoła chrześcijańskiego demonicznego ducha swoich Psalmów i Starego Testamentu, wypaczyli prawdziwe znaczenie Ewangelii.

Zawarta w nim dobra nowina została zduszona, znaczenie wcielenia Jezusa Chrystusa i jego nauk zaginęły. Nic dziwnego, że nasi przodkowie przekazali nam instrukcje w Wedach:

„Mleko dotknięte żądłem węża nie jest już mlekiem”.

Ale niestety wiele osób o tym zapomniało.

Według zeznań uczonych i badaczy starożytnego judaizmu, np. Profesora Charlesa Picarda, Żydzi wierzyli, że ich Bóg - Sabaoth-Jahwe-Jehowa, kocha zapach krwi i spalonego ludzkiego mięsa. Świątynia jerozolimska była, według starożytnych hebrajskich pism świętych, ogromną rzezią wszechczasów: jej podłoga była tak przesiąknięta krwią ofiarowanych zwierząt, że kapłani chodzili „po kostki we krwi” i byli zmuszani do „podnoszenia brzegów swoich ubrań”. Zwyczaje tego krwawego kultu przetrwały do naszych czasów w postaci ofiarnej rzezi bydła. Jak wiecie, prawdziwy Żyd je tylko mięso koszerne, czyli mięso zwierząt zabitych w specjalny, w najmniejszym szczególe, ustalony sposób. Ta rzeź, w której zwierzę wsparte w pozycji stojącej powoli wykrwawia się pod ciosami specjalnej broni kłującej, jest samo w sobie odrażającym okrucieństwem. Ale to, co jest niezwykłe, to że rzeź ofiarna, o której prawo Żydzi we wszystkich krajach rozproszonych walczą z niezwykłym uporem, zachowała w pełni znaczenie religijnej ofiary do dnia dzisiejszego, gdyż najsilniejszy odpływ gawwachu następuje podczas krwotoku. Reznikowie wyznaczeni przez synagogę do tego krwawego czarów nie są bynajmniej prostymi rzeźnikami, ale duchownymi, a całemu strasznemu rytuałowi towarzyszy czytanie specjalnych modlitw i zaklęć. W jednym z artykułów pisarza-publicysty i myśliciela chrześcijańskiego Wasilija Wasiljewicza Rozanowa (1856-1918) ubój bydła w rzezi żydowskiej opisuje słowa rosyjskiego lekarza weterynarii: ponieważ najsilniejszy odpływ gavvakh występuje podczas krwotoku. Reznikowie wyznaczeni przez synagogę do tego krwawego czarów nie są bynajmniej prostymi rzeźnikami, ale duchownymi, a całemu strasznemu rytuałowi towarzyszy czytanie specjalnych modlitw i zaklęć. W jednym z artykułów pisarza-publicysty i myśliciela chrześcijańskiego Wasilija Wasiljewicza Rozanowa (1856-1918) ubój bydła w rzezi żydowskiej opisuje słowa rosyjskiego lekarza weterynarii: ponieważ najsilniejszy odpływ gavvakh występuje podczas krwotoku. Reznikowie przydzieleni przez synagogę do tego krwawego czarów nie są bynajmniej zwykłymi rzeźnikami, ale duchownymi, a całemu strasznemu rytuałowi towarzyszy czytanie specjalnych modlitw i zaklęć. W jednym z artykułów pisarza-publicysty i myśliciela chrześcijańskiego Wasilija Wasiljewicza Rozanowa (1856-1918) rzeź bydła w rzezi żydowskiej opisana jest słowami rosyjskiego weterynarza:

„W mojej obecności dokonywano rzezi owiec, cieląt i jednorocznych byków… Uderzające było to, że nie widziałem rzezi bydła, ale jakąś świętą czynność… biblijną ofiarę. Przede mną byli nie tylko rzeźnicy, ale duchowni, których role były ściśle określone. Główną rolę odegrał rzeźnik uzbrojony w broń kłującą; pomagało mu szereg służących: trzymali ubite

bydło, podtrzymując je w pozycji stojącej, inni ... zaciskali zwierzęciu pysk, inni zbierali krew w naczyniach ofiarnych; ... wreszcie czwarty zachował święte księgi, które służyły do czytania modlitw i wykonywania rytualnych sakramentów ... Ubój bydła uderzał okrucieństwem i fanatyzm ... Reznik, uzbrojony w jednej ręce w długi nóż z wąskim ostrzem, ... w drugiej w długi, sześciocalowy szydło, spokojnie, powoli, z wyrachowaniem zadał zwierzęciu głębokie rany kłute, działając naprzemiennie z wymienionymi narzędziami. W tym samym czasie każdy cios był sprawdzany zgodnie z książką, którą chłopiec trzymał otwarty przed rzeźnikiem ... Pierwsze ciosy zadawano zwierzęciu w głowę, potem w szyję ... słudzy, czwarty zacisnął usta ... słychać było tylko stłumione, zduszone, ochrypłe dźwięki. Każdemu ciosowi towarzyszyła strużka krwi… z niektórych ran sączyła się lekko, podczas gdy z innych dawała fontannę… Potem nastąpiła przerwa, niewątpliwie krótka, ale wydawało mi się, że trwa to wieczność; w tym czasie wyrzeźbiono krew ... Na koniec nastąpiły dalsze, również wyrachowane, spokojne ciosy, przerywane czytaniem modlitw. Te zastrzyki dawały już bardzo mało krwi lub nie dawały jej wcale ... Po zadaniu tych ciosów,**[258]**[V.V. Rozanov „Co mi się przydarzyło, żeby zobaczyć”, s. 262-2 92. Sztokholm, 1932.] .

Opis tego fanatycznego rytuału świadczy o tym, że żydowski bóg plemienny Sabaoth-Jehowa-Jahwe nie potrzebuje prostego zabicia bydła, nie prostego ogłuszania zwierzęcia i nawet nie uzyskania jak największej ilości krwi, ale powolnego zabijania ofiary w taki sposób, aby utrzymać jej pełna świadomość, powoduje największe cierpienie, zapewnia długotrwałe doświadczenie całego tego horroru, który tworzy najpotężniejszy odpływ gavvakh.

Artykuł Rozanova powstał podczas sensacyjnego procesu Żyda Mendeleja Beilisa, który został oskarżony o ofiarne zabójstwo 12-letniego chłopca Andrieja Juszczinskiego, a autor nie mógł nie zauważyć podobieństwa, które go zszokowało:

„Straszny obraz zabójstwa Andriuszy Juszczińskiego, który został odkryty przez badanie profesorów Kosorotowa i Sikorskiego, uderzył mnie w głowę: już to widziałem! Tak, widziałem to brutalne morderstwo ... na własne oczy podczas masakry żydowskiej ... Charakter i lokalizacja ran są dokładnie takie same: najpierw uderzenia w głowę, potem w szyję i ramię ... To, co badanie wykazuje z niewątpliwą dokładnością, to pauza, przerwa, która nastąpiła po nałożeniu szyi, obfite krwawiące rany ”.

W tej przerwie autor pisze:

„Głowa zwierzęcia była wyciągnięta, a pysk zaciśnięto na siłę, nie mogło ryczeć, wydawało tylko stłumione, ochrypłe dźwięki. Bił i drżał konwulsyjnie, ale służący trzymali go mocno ”.

Ale właśnie to ustala badanie kryminalistyczne w sprawie Juszczinskiego:

„Usta chłopca zostały zaciśnięte, aby zapobiec krzyczeniu i zwiększyć krwawienie. Pozostał przytomny, stawiał opór. Na ustach, twarzy i boku są otarcia ”. W ten sposób zginęło małe humanoidalne „zwierzę ofiarne”. Oto ona - ofiarna śmierć goja z ustami zamkniętymi jak bydło. Tak, umarł jak męczennik, według profesora Pawłowa: „młody człowiek, panie Juszczinski, od zabawnych, niedorzecznych zastrzyków”.

To ostatnie odnosi się do badania lekarza prof. Pavlova, którego niewłaściwe wyjaśnienia, wyraźnie przemawiające za obroną Beilisa, zostały szczególnie potępione przez prokuratora w przemówieniu końcowym.

Podczas tego procesu prokuratorem był magister teologii, katolicki ojciec Pramaitis, profesor hebrajskiego i judaizmu na Katolickiej Akademii Teologicznej w Petersburgu. Podczas procesu Pramaytis powiedział o Kabale:

„Nauka ta została zebrana w III wieku, ale ostateczną formę uzyskała dopiero w XII-XIII wieku. Kabała jest rodzajem systematyzacji tego, czego naucza Talmud mimochodem ... Zgodnie z tą nauką, podczas tworzenia dusz bóstwo przeszło w dusze izraelskie, ale niektóre iskry nie spadły na dusze izraelskie, te iskry czekają na uwolnienie.

... Żydowskość (w kabale) jest zawsze nazywana rdzeniem wewnętrznym, podczas gdy inne narody nazywane są łuskami. Ten rdzeń musi zostać wyzwolony ... przez ofiarę, to znaczy przez zabijanie nie-Żydów, aby uwolnić te iskry, a tym samym przyspieszyć przyjście Mesjasza. Mesjasz nie nadejdzie, zanim te iskry nie zostaną uwolnione z łuski. "

Zohar (II, 119-a) mówi:

"A ich śmierć (nie-Żydów) będzie z zamkniętymi ustami, jak śmierć zwierzęcia umierającego bez głosu i mowy, ... zabitych przez dwanaście prób nożem i nożem (ciosem), czyli trzynaście".

To zdanie w Zohar świadczy przede wszystkim o obecności wśród Żydów-kabalistów ofiarnych zabójstw Gojów zrównanych ze zwierzętami, czemu zaprzecza cały judaizm z pianą na ustach.

„Sprawa rytualnego zabójstwa Andryushy Yushchinsky” mówi:

„W 1182 r. Żydzi zostali wygnani z Francji za zabójstwo 12-letniego chłopca w Pontusie. Filip August nakazał spalenie 85 Żydów za ukrzyżowanie chrześcijanina. W 1293 r. W Krems skazano na śmierć dwóch Żydów za zabójstwo chrześcijańskiego dziecka. W 1305 r. W Weissensee, za zamordowanie przez Żydów chłopca Konrada przed Paschą, Żydzi zostali skazani i straceni. W 1331 roku w Uberlingen chrześcijanin został ukrzyżowany przez Żydów, a jego ciało, nakłute i pokryte wieloma małymi ranami, znaleziono w studni. Skazani Żydzi zostali straceni. W 1380 roku w Szwabii, w Hagenbach, Żydzi porwali chłopca i torturowali go. Zostali złapani na gorącym uczynku. Wyrokiem sądu zostali spaleni. W 1401 roku w Dissengofen w Szwajcarii czteroletni chłopiec Konradi Laura został zabity przez Johanna Zaana w zmowie Żyda Vittelmanna, który kupił od niego krew dziecka za 3 guldeny. Obaj winni zostali straceni. W 1442 r. W Linz, w Tyrolu, Żydzi w Wielki Piątek porwali trzyletnią dziewczynkę Urszulę, przez liczne zastrzyki i rany krwawili, a zwłoki wrzucili do wody. Zostali skazani i straceni. W 1470 r. We wsi Endlingen w Baden, za zamordowanie całej rodziny żebraków, składającej się z ojca, matki i trojga dzieci, skazani i wyznani Żydzi zostali skazani na spalenie przez margrabiego Karola Beden. W 1476 roku w Ratyzbonie Żydzi pobrali krew ośmiorga dzieci w celach kabalistycznych. W lochu pod domem Żyda Jossela znaleziono szczątki dzieci i krwawy kamień ołtarzowy. 17 Żydów zostało skazanych i straconych. W 1514 roku w Saksonii w Galcie Żyd Pfefferkorn wyznał, że porwał dwoje dzieci, a jedno udało mu się sprzedać innym Żydom i torturować ich nimi. Sprawcy zostali skazani i straceni. W 1540 r. W Heiningen, niedaleko Neuburga, czteroipółletni chłopiec, Michał, został przywiązany przez Żydów do słupa z opuszczoną głową, torturowany pod każdym względem, dźgany i cięty. Część pobranej krwi znaleziono u Żydów z innego miasta - Potemny. Po trzech dniach tortur dziecko zostało zabite, a ciało wrzucono do lasu, gdzie zaśmiecono je liśćmi. Tam został znaleziony. Wydarzenie miało miejsce przed Wielkanocą. Skazani Żydzi zostali straceni. W 1572 r. Berliński Żyd kupił dziecko od żebraka i odtwarzając cierpienie Zbawiciela, zamęczał go na śmierć. W 1598 r. Niemowlę Albert był torturowany i zabity w Wyaznikach. Uczestnicy morderstwa, przesłuchiwani oddzielnie, składali podobne zeznania. Dziecko zostaje ponownie porwane przed Wielkanocą. Żydzi Itzek, Zalman, Moshko i Aaron torturowali go dźgając i otwierając mu żyły. Potem razem udusili się. Jego krew, według wyjaśnień zabójców, Poszedłem do ciasta z przaśnego chleba i zmieszałem z winem. Aaron wyznał, że kiedy Żydzi mogą otrzymać chrześcijańską krew przed Paschą, jest ona używana dokładnie w tym samym celu, jak wskazano powyżej. Zwłoki wrzucono do bagna. Na pytanie, dlaczego go nie pogrzebali, Itssek odpowiedział, że nie mogą tego spełnić, ponieważ pochowanie goja jest rzeczą nieczystą, a zatem grzechem śmiertelnym. Skazani w Lublinie zostali straceni. W 1610 r. Żyd Szmul porwał chłopca w Stasznie i sprzedał go Żydom w Szydłowcu. Ten ostatni zaczął torturować chłopca, ale został złapany na

miejscu zbrodni. Skazany i stracony. W 1669 r. Żyd Raphael Levi porwał chłopca w Metz, a inni Żydzi go zabili. Szczątki męczennika odkryto w lesie na polecenie Żydów, którzy twierdzili, że dziecko zjadły wilki. Jednak sukienka okazała się cała i założona, oczywiście, po morderstwie. Nie było nawet śladu krwi. Skazani zostali straceni. W przechwyconej korespondencji Levi zwrócił się do starszych synagogi w Metz, prosząc ich o pomoc jego rodzinie. „Postawiłem się w tej niefortunnej sytuacji dla społeczności” - zapewnił i zażądał, aby w przypadku egzekucji został pochowany zgodnie z żydowskim obrzędem, dodając, że inaczej by nie wybaczył. Morderstwo w Saratowie w 1853 r. Na dwóch chłopcach Maslowie i Szestobitowie, któremu towarzyszyło obrzezanie. Za to Żydzi zostali skazani na ciężkie roboty, co wynika z analizy przypadku niniejszego śledztwa. W 1881 r. W Galicji dziewczynka Franciszek Mnich została brutalnie zamordowana przez Żydów, a jej zwłoki również wrzucono do wąwozu. Trzech morderców - Żydów skazano na śmierć. Kasacja wyroku doprowadziła do ponownego rozpatrzenia sprawy, ale ponownie skazano ich na śmierć za morderstwo ofiarne. Dopiero na wniosek kilku posłów przed Ministrem Sprawiedliwości zasłużona egzekucja nie została przeprowadzona. W 1899 r. Żyd Gülsner został uznany winnym zamordowania Agnes Grusha w Polnej (Czechy) i skazany na śmierć. Po uchyleniu werdyktu został ponownie skazany na tę samą karę po apelacji. Ze względu na złagodzenie jego losu przez cesarza Franciszka Józefa Gülznera, obecnie odbywa karę ciężkiej pracy.

Powyższe fakty, zapisane w historii przez współczesnych i wyroki sądowe, wystarczą, aby uznać mordy rytualne nie za fabrykacje, ale za rzeczywiste wydarzenia, odpowiednio poświadczone. **"[259]**[„Tajemnica krwi” wśród Żydów. Expertise I.E. Pramaitis ”, s. 33–35. SPb., 1913.] .

Księga Proroków mówi:

„Dom Izraela! .. Przyjęliście tabernakulum Molocha (tabernakulum jest miejscem ceremonialnego oddawania czci; Moloch jest miedzianym bożkiem z głową byka i ludzkim ciałem, na którego rękach Żydzi palili mu dzieci jako ofiarę - przyp. Red.) . "**[260]**[„Akty”, 7,42 -43] .

Ta izraelska sześcioramienna gwiazda, jak wspomniano powyżej, jest znakiem apokaliptycznej liczby 666, czyli jest gwiazdą diabła - Remfana. Jezus powiedział to Żydom:

„Twój ojciec jest diabłem i chcesz spełnić pragnienia swojego ojca”**[261]**[I o. 8.44.] .

Ujawniając w ten sposób szatańskie pochodzenie niezmierzonej pychy samozwańczych pretendentów do panowania nad światem, Chrystus

zniszczył fikcję o żydowskim wyborze Boga, która wywołała nienawiść Żydów. „Mędrcy Syjonu” nie mogli mu wybaczyć tej prawdy. Jezus był oczerniany i skazany na śmierć przez krzywoprzysięstwo. Konsekwencją tego świętokradztwa było odrzucenie przestępców z łaski Bożej, a Żydzi potwierdzili to, mówiąc:

„Jego krew na nas i na nasze dzieci”**[262]**[Matt. 27.25.] .

Wewnątrzspołeczny przymus grzechu stał się powszechny zarówno dla cywilizacji starotestamentowo-talmudycznej, jak i dla cywilizacji nicejsko-dogmatycznej, z jej interpretacją doktryny pokuty za grzechy, która przyćmiła nauczanie o zwycięstwie samego bydła i przemianie ludzkości i każdego człowieka poprzez nabycie Ducha Światła. Doktryna odkupienia odwołuje się do ludzkiej dumy: Stwórca kocha nas tak bardzo, że pomimo całej naszej grzeszności, nikczemności i niegodziwości pozwolił nam zabić sprawiedliwych i tym samym zadośćuczynić za nasze grzechy przed Najwyższym. Ale to jest mentalizacja szaleńców, która może zniszczyć każdego, kto to akceptuje, i wielu wokół nich. We współczesnym chrześcijaństwie nawet słowo „ukrzyżowanie” straciło znaczenie okropnej bolesnej egzekucji i nabrało innego znaczenia: „biżuteria, przedmiot sztuki dekoracyjnej i użytkowej, naczynia kościelne”. Słowo „ukrzyżować” również straciło znaczenie poświęcenia i jest używane jako „wygłaszanie przemówienia przed publicznością, która jej nie słucha” oraz „bezczynna rozmowa”, gdy słuchacze uważają, że są mądrzejsi i wiedzą więcej niż ten, który do nich mówi. Dlatego zamiast słowa „ukrzyżowanie” bardziej właściwe jest użycie słów, które odzwierciedlają istotę ukrzyżowania - egzekucję, morderstwo.

Starotestamentowo-talmudyczna, nicejsko-dogmatyczna cywilizacja nauczyła swoich wyznawców bezmyślnego czczenia obrazu egzekucji i ślepego szanowania narzędzia zbrodni tego, który uczył cnoty i przynosił ludziom miłość. Jest to równoznaczne z faktem, że dzieci powieszonego ojca oddawały cześć szubienicy i temu, który na niej wisiał, a na szyjach nosili wizerunek tej egzekucji. Obrzęd komunii ze sposobem życia Jezusa i duchem jego nauk został ponekrofilicznie nazwany „jedzeniem ciała i krwi” straconych. Chrześcijanie żydowscy musieli wyszkolić swoich wyznawców, aby patrzyli na obraz egzekucji bez drżenia, aby później nie byli przerażeni, sami wykonując egzekucję swojej miłości i dobroci.

Jan Chryzostom, doskonale rozumiejąc satanistyczne podstawy judaizmu, powiedział:

„Jeśli ktoś zabił twojego syna, powiedz mi, czy naprawdę mógłbyś spojrzeć na taką osobę, posłuchać jego rozmowy?… Żydzi zabili Syna twojego Mistrza, a ty odważysz się spotkać z nimi w tym samym miejscu?

... Kiedy dowiesz się, że ktoś praktykuje judaizm, przestań, ogłoś go, aby ty i ty nie naraziliście się na niebezpieczeństwo ”.

Każdy naród nadaje swoim bohaterom legend specjalne cechy, które odpowiadają ich duchowej budowie. Tym samym bohaterowie biblijnych opowieści noszą wszystkie charakterystyczne cechy, które od zawsze wyróżniały plemię żydowskie. Sam założyciel całego Izraela - Jakub**[263]**[Jakub (hebr.) - to imię jest tłumaczone jako „zwodziciel”. Zobacz G. Farkas „Zagadki Biblii”, str. 9. M., 1992.] obdarzona chciwością, niską przebiegłością, nieuczciwością i tchórzostwem. Nawet w łonie matki kłóci się ze swoim bratem bliźniakiem Ezawem z powodu prawa pierworodztwa i próbując opóźnić narodziny swojego brata, rodzi się w świetle Boga, trzymając się pięty.**[264]**[Genesis, 25.22-26.] Korzystając z dotkliwego głodu swojego brata, Jakub wymusza od niego prawo pierworodztwa na gulasz z soczewicy. Ale nie polegając szczególnie na ważności tej umowy, sprytnie oszukuje swojego umierającego niewidomego ojca. Udając Ezawa z pomocą swojej matki, która jest zła na męża, ponieważ wziął dla siebie dwie kolejne żony, ponieważ nie mogła urodzić przez 20 lat, Jakub nielegalnie przywłaszcza sobie błogosławieństwo ojca przeznaczone dla jego starszego brata**[265]**[„Genesis”, 27.] .

Jest bardzo charakterystyczne, że to oszustwo nie jest w najmniejszym stopniu potępiane przez religijną świadomość judaizmu, ale wręcz przeciwnie, jest uznawane za udany akt, który zapewnia podstawowemu zwodzicielowi i całemu jego potomstwu korzyści wynikające z prawa pierworodztwa i błogosławieństwa ojca!

Oszukawszy ojca i brata, Jakub w strachu ucieka przed gniewem Ezawa do wuja Labana i tam postanawia poślubić jego najmłodszą córkę, czyli kuzynkę. Laban zgadza się na to, ale po uczcie weselnej wsuwa swoją najstarszą córkę, która miała „słabe oczy” do łóżka Jakuba. Później Jakub ożenił się także z najmłodszą córką swojego wuja. Te dwie żony nieustannie wykupywały od siebie Jakuba, walcząc o prawo do spędzenia z nim następnej nocy.**[266]**[Tamże, 30,14-16] . Najmłodsza córka Labana przez długi czas była bezowocna i zmusiła swoją służącą do urodzenia dzieci z rąk Jakuba. Wkrótce pierwsza żona Jakuba poszła za przykładem swojej siostry, a także wsunęła swoją służącą do męża, od którego również miała dzieci.**[267]**[Tamże, 30.] . Jakub mieszkał ze swoim wujem przez dwadzieścia lat, zajmując się stadami, nieustannie nadymając gościnnego teścia, gdy dzielił młodych**[268]**[Tamże, 30.31-43.] . Podstępnie przejmując większość trzody Labana, Jakub ucieka przed gniewem rodziny, którą okradł, i wraca do Ezawa w oczekiwaniu, że przez te wiele lat oburzenie jego brata ucichło. Nie odważając się stanąć przed jego twarzą i ukrywając się z rodziną po drugiej stronie rzeki, Jakub wysyła bogate dary do Ezawa w nadziei, że uspokoi swojego oszukanego brata. W nocy toczy się walka z

pewnym tajemniczym duchem. Gdy zbliża się świt, tajemniczy duch, widząc, że nie może pokonać Jakuba, prosi go o wypuszczenie. Przed uwolnieniem nieznanego wroga Jacob domaga się jego błogosławieństwa. Błogosławi Jakuba słowami:

„Odtąd nie będziesz mieć na imię Jakub, ale Izrael; bo walczyłeś z Bogiem i zwyciężasz nad ludźmi "**[269]**[„Genesis", 32.24-28.] .

Tak więc, początkowo otrzymawszy błogosławieństwo ojca przez oszustwo, Jakub-Izrael ponownie uzyskuje dla siebie błogosławieństwo ducha nocy - poprzez przemoc.

Niemożliwe jest otrzymanie takiego błogosławieństwa od duchów hierarchii Światła, ponieważ uzyskuje się je dzięki uczciwości, prawości i tolerancji, ale błogosławieństwa Najwyższego Boga BEZ MIŁOŚCI dla wszystkich istot nie można w ogóle otrzymać.

Ezaw, dowiedziawszy się o powrocie brata, wybacza mu i spotyka Jakuba z pocałunkami i łzami radości, ale podejrzliwy Izrael pozbywa się swojego brata, natychmiast oszukując go co do celu dalszej podróży**[270]**[Tamże, 33,1 3-17] . Jakub-Izrael obozował przed miastem Sychem, którego mieszkańcy przyjaźnie witają przybyszów. Sychem, syn księcia Sychem Chamora, zakochuje się w Dinie, córce Izraela, i prosi ją, by została jego żoną.

„Mój syn zbliżył się do twojej córki" - mówi Hamor - „daj mu ją za żonę. Podziel się z nami; Oddajcie nam swoje córki i weźcie sobie nasze córki. I żyj z nami, ta ziemia jest przed tobą, żyj i handluj na niej, i weź ją w posiadanie. "**[271]**[Tamże, 34.8-10.] .

Sychem „spał z córką Jakuba" przed ślubem**[272]**[Tamże, 34.7.] , Mówi Izrael i jego synowie:

„Jeśli tylko znajdę błogosławieństwo w twoich oczach, dam wszystko, co mi powiesz. Przypisz największą żyłę i prezenty; Dam wszystko, co mi powiesz; daj mi tę dziewczynę jako moją żonę "**[273]**[Tamże, 34,1 1-12] .

Synowie Izraela jednak odpowiadają „przebiegle", że przyjmą propozycję Chromora i jego syna tylko wtedy, gdy cała płeć męska Sychem dokona obrzezania. Ufni mieszkańcy Sikhemu spieszą się, aby spełnić swój warunek. Ale kiedy trzeciego dnia po tej operacji wszyscy leżeli chorzy, synowie Jakuba zaatakowali miasto i

„Zabili całą męską płeć; I zabili mieczem samego Chamora i jego syna Sychem ... i splądrowali miasto ... Zabrali ich trzody i woły, ich osły i

wszystko, co było w mieście, i to, co było na polu. Zabrali więc cały ich majątek, pojmali wszystkie dzieci i żony i złupili wszystko, co było w domach.**[274]**[„Genesis”, 34.25-29.] .

Po tej sztuczce Izrael boi się pozostać na miejscu, będąc „znienawidzonym przez mieszkańców tej ziemi”.

„I wyruszyli. I był TERROR BOŻY w okolicznych miastach (dlatego) i nie prześladował synów Jakuba ... "**[275]**[Tamże, 35.5.] .

Taki jest moralny charakter „praojca” i przodka Izraela. Ale te same cechy podłości, zdrady, oszustwa, chciwości i okrucieństwa są charakterystyczne dla wszystkich innych bohaterów żydowskiej historii, począwszy od starszego patriarchy Abrahama, który handlował w Egipcie z własną żoną.**[276]**[Tamże, 12.10-16.] , A kończąc na Samsonie, który zdradziecko i brutalnie rozprawił się z ludźmi, którzy udzielili mu schronienia.

Obraz króla Dawida jest również niemoralny - nie ten przedstawiony przez żydowskich chrześcijan w zmianach ze „Starego Testamentu”, ale taki, który jest przedstawiony w tak barwnych rysach w żydowskich pismach świętych. Jak świadczy Biblia, starożytni Żydzi mieli zwyczaj eksterminacji cudzoziemców, z którymi mieli kontakt. „Potulny” król Dawid traktował swoich nieżydowskich jeńców ze szczególnym okrucieństwem.

„I uderzył Moabitów, zmierzył ich sznurkiem i położył na ziemi; I odmierzył dwie sznury na umartwienie i jedną na utrzymanie przy życiu. I Moabici stali się niewolnikami Dawida "**[277]**[2 Królewska 8.2.] ,

„… I zebrał Dawid cały lud, udał się do Rabby, walczył z nią i zabrał ją. Dawid zdjął z głowy koronę swego króla - aw niej było złoto talanowe i drogocenny kamień - i włożył ją na swoją głowę i wywiózł z miasta wielkie łupy. A lud, który w nim był, wyprowadził je i umieścił pod piłami, pod młocarniami żelaznymi, pod żelaznymi siekierami i wrzucił do pieców. Tak postąpił ze wszystkimi miastami Ammonitów "**[278]**[Tamże, 12.29-31.] .

Charakterystyczna jest istota pieśni zwycięstwa, którą Dawid „zaśpiewał Panu” po osiągnięciu szczytu swej mocy:

„... Albowiem kim jest Bóg oprócz Pana i kto jest obroną poza NASZYM BOGIEM? Bóg tryska mnie siłą ... uczy moje ręce walki i napina mięśnie jak mosiężny łuk ... Ścigam swoich wrogów i niszczę ich, i nie wracam, dopóki ich nie zniszczę. Zniszczę ich i uderzę w nie, a nie powstają, ale padają pod moje stopy. OBCHODZISZ SIĘ MNIE Z MOCĄ DO WOJNY i odrzucasz tych, którzy powstają przeciwko mnie przede mną. Zwracasz ku mnie tył moich wrogów, a ja niszczę tych, którzy mnie nienawidzą. Płaczą, ale nie

ma nikogo, kto ratuje Pana, ale On ich nie słucha. Rozrzucam je jak proch ziemi, rozrzucam jak ziemię na ulicy i depczę. Wybawiłeś mnie od buntu mego ludu; Uratowałeś mnie, abym był moją głową nad cudzoziemcami; ludzie, których nie znałem, służą mi. Cudzoziemcy pieszczą przede mną; słysząc o mnie, są mi posłuszni. Cudzoziemcy bledną i drżą w swoich fortyfikacjach. Pan żyje, a mój obrońca jest błogosławiony! Niech Bóg będzie wywyższony, ucieczko mego zbawienia, BÓG ŁAMIĄCY SIĘ ZA MNIE I PODDAWAJĄCY NARÓD ... Za to będę Cię chwalić, Panie, wśród obcych i będę śpiewać na Twoje imię, Majestatycznie ratując Jego króla i okazując miłosierdzie Jego namaszczonemu Dawidowi i jego potomkom na zawsze! "**[279]**[2 Kings 22.32-51; Psalm 17.32-51.] .

Nie każdy Rosjanin jest przeciwnikiem judaizmu. W takich przypadkach mówią:

„Gdyby tylko osoba była dobra".

Tak jest naprawdę, ale tylko wtedy, gdy Żydzi, zgodnie z proporcjonalną reprezentacją wszystkich narodów pochodzących z głębi dziedzictwa rosyjskiego i obyczajami słowiańsko-aryjskimi, byli odpowiednio reprezentowani na orku rolnika, w handlu i instytucjach władzy, i wśród wojowników-obrońców Rosji ... Gdyby tak było, to kto byłby przeciwko nim? Ale cały problem w tym, że nie tylko w naszym kraju, ale na całym świecie judaizm, który utracił pulę genów, nie mieści się w definicji narodu. Ponieważ nie mając ani własnego terytorium, ani własnego języka, ani własnej kultury, nie mając własnej struktury społeczno-ekonomicznej, czyli nie zajmując się bezpośrednią produkcją dóbr materialnych, starają się w jakikolwiek sposób dostać się do „kierowników". Jednocześnie nie w celu pracy w pocie czoła dla dobra i pomyślności karmiących go ludzi, ale dla jego rabunku i stopniowego niszczenia. Napisano na ten temat szereg badań, których bezstronna analiza prowadzi do jednoznacznego wniosku: JIDS NIE SĄ NARODEM. To tylko rabusie, międzynarodowa „mafia przestępczo-polityczna", która rozrosła się do olbrzymich rozmiarów w ciągu dwóch tysięcy lat.

Judaizm, nie jako narodowość, ale jako pasożyty społeczne, został scharakteryzowany przez K.Marks i F. Engelsa:

„Chimeryczną narodowością Żyda jest narodowość kupca, generalnie człowieka pieniędzy… Zorganizowanie społeczeństwa, które zniosłoby warunki wstępne kręcenia się, a tym samym możliwość kręcenia się, uczyniłoby żydostwo niemożliwym".**[280]**[„Works", v.1, s. 382-379. M.-L., 1929-1931.] .

Żydowski historyk Solomon Lurie (1891-1964) twierdzi, że już w starożytności pogarda dla Żydów i ostre potępienie ich stylu życia były zjawiskiem powszechnym.

„Pogarda dla Żydów”, pisze S.Ya. Lurie - stało się tak powszechne, że imię Żyda w końcu nabrało wspólnego znaczenia rzeczownika w znaczeniu wszystkiego, co brudne i brzydkie. Tak więc Kleomedes, karcąc Epikura za jego paskudny styl, mówi: „Jego język jest wyjęty z bardzo gęstej synagogi i tłoczących się wokół niej żebraków: jest tam coś płaskiego, żydowskiego i pełzającego po ziemi jak gad”. „Kolejny podobny dowód” - kontynuuje Lurie - „znajdujemy w Ammianus Marcellinus. Mówi, że kiedy cesarz Marek Aureliusz przejeżdżał przez Palestynę, często był zniesmaczony śmierdzącymi i wybrednymi Żydami, których spotkał ”.**[281]**[S.Ya. Lurie, „Antysemityzm w starożytnym świecie”, s. 192. M.-L., 1922.] .

Rzymski kronikarz Tacyt dużo pisał o mizantropii i innych obrzydliwych cechach Żydów w 5 tomie swojej pracy:

„Podczas gdy Asyryjczycy, Medowie i Persowie rządzili Wschodem, Żydzi byli najbardziej pogardzaną częścią ich podwładnych ... Po przejściu władzy w ręce Macedończyków król Antioch podjął próbę zniszczenia ich przesądów i wprowadzenia wśród nich greckich zwyczajów, aby ponownie wyedukować ten odrażający naród”.

Już w I wieku. PNE. słynny starożytny grecki myśliciel Strabon argumentował:

„Plemię żydowskiemu udało się już przeniknąć do wszystkich państw i nie jest łatwo znaleźć takie miejsce w całym wszechświecie, aby to plemię nie zajmowało i nie podporządkowało się jego władzy”.

Widząc to niebezpieczeństwo, Grecy okresu helleńskiego, którzy traktowali wszystkie narody świata z największą tolerancją, byli całkowicie nietolerancyjni wobec judaizmu.

Wstręt do Żydów nie był bynajmniej cechą starożytnego świata grecko-rzymskiego, a w pomnikach starożytnego pisma samych Żydów znajdujemy niezliczone dowody na to. Dlatego w Księdze Rodzaju czytamy:

„Egipcjanie nie mogą jeść z Żydami; ponieważ jest to obrzydliwość dla Egipcjan "**[282]**[„Genesis”, 43.32.] .

W psalmach zawsze powraca to samo powtórzenie:

„Staliśmy się pośmiewiskiem naszych sąsiadów - oburzeniem i wstydem dla tych wokół nas”**[283]**[Ps. 78.4.] .

Ogólna pogarda i nienawiść (nienawiść - oznacza niechęć do zobaczenia czegokolwiek, to znaczy do posiadania czegoś wspólnego) do Żydów w pismach arabskich i perskich badaczy starożytności pojawia się jeszcze wyraźniej. Szereg fragmentów Koranu charakteryzuje stosunek do Żydów Mahometa.

„Ze względu na ich niesprawiedliwość zabroniliśmy Żydom czegoś dobrego, co było im wcześniej dozwolone, ponieważ daleko odeszli od wiary Bożej i zaangażowali się w lichwę, która jest im zakazana, i nielegalnie połykali własność innych ludzi”,

- powiedział w Koranie, w 4 rozdziale Zury. I dalej:

„Nie wolno ci nigdy nudzić się ujawnianiem ich (Żydów) oszustwa. Prawie wszyscy z nich są oszustami. "

A oto kilka typowych fragmentów zeznań przedstawicieli muzułmańskiego świata uczonego.

Abb-al-Qwadir al-Zhilani (545 rne):

„Żydzi, którzy żyją rozproszeni po całym świecie, ale wciąż mocno do siebie przylegają, są przebiegłymi, pełnymi nienawiści do ludzi i niebezpiecznych stworzeń, które trzeba traktować jak jadowitego węża, bo jeśli pozwolisz mu się podnieść choćby na chwilę głowę, na pewno ugryzie, a jego ugryzienie jest z pewnością śmiertelne. "

Manawi al-Mawlid (821 rne):

„Oczekiwanie od Żyda uczciwości i prawdy jest tym samym, co zakładanie niewinności od starej prostytutki”.

Mirza Hassan Khan (1643 ne):

„Jest dla mnie niezrozumiałe, dlaczego te krwiożercze zwierzęta nie były eksterminowane przez długi czas! Czy nie zabiliby natychmiast dzikich zwierząt pożerających ludzi, nawet gdyby te zwierzęta były humanoidalne? Czy Żydzi nie są eksterminatorami ludzi? "

Jeśli zwrócimy się do dziedzictwa kulturowego Zachodu, znajdziemy następujące powiedzenia.

W annałach Grzegorza z Tours (540-594) król Merowingów Guntaram mówi:

„Biada temu narodowi żydowskiemu, bo są paskudni i zdradzieccy, aw swoich sercach mają wszelką złą przebiegłość”.

Piotr z Cluny, słynny mnich benedyktyński z XII wieku:

„Radzę nie niszczyć Żydów, ale karać ich według ich własnych przywar. Czy nie byłoby najpiękniejszą rzeczą odebrać im wszystko, co sami oszukali? TO, CO WŁASNE, ZOSTAŁO PRZEKRADZONE PRZEZ NICH W ŁADNY SPOSÓB I PONIEWAŻ POZOSTAŁO BEZKARNE ZA SWOJĄ NADMIERSTWO, WTEDY MIERZENIE NALEŻY OD NICH SKRADZIĆ. Wszyscy wiedzą, co mówię. Wypełniają bowiem swoje stodoły chlebem, piwnice winem, sakiewki pieniędzmi, skrzynie złotem i srebrem i wiele więcej przez oszustwo i potajemne kupowanie skradzionych rzeczy, ani przez uczciwą uprawę roli, ani przez legalną służbę wojskową, ani przez żadną użyteczną pracę. od złodziei i za grosze zdobywają cenne rzeczy. "

Erazm z Rotterdamu, najbardziej oświecony ze wszystkich humanistów, luminarz nauki w XVI wieku:

„Rabunek i oskórowanie biednego człowieka, którego dokonali Żydzi, przekracza wszelkie miary, a ponadto, Boże, wybacz mi, nie da się tego znieść”.

Marcin Luter (1483-1546) - przywódca protestantów w walce z papiestwem, twórca wiary luterańskiej:

„Wszystkie tchórzliwe westchnienia i pożądliwości ich (żydowskich) serc są przepełnione pragnieniem, by kiedyś uczynić z nami, poganami, to samo, co zrobili z poganami w Persji w czasach Estery. Och, jak oni kochają tę księgę Estery, która jest tak zgrana z ich krwiożerczymi, spragnionymi zemsty i morderczych aspiracji i nadziei! Słońce nigdy nie świeciło na bardziej krwiożerczych i mściwych ludzi, którzy dlatego wyobrażają sobie, że są ludem Bożym, że muszą zabijać i dusić pogan. "

Giordano Bruno (1548-1600) - słynny włoski myśliciel, obrońca Kopernika i odważny bojownik z judo-chrześcijańskim obskurantyzmem, spalony na stosie przez „świętą” Inkwizycję:

„... oni (Żydzi) reprezentują plemię, które rozprzestrzenia tak silną infekcję, moralnie tak trędowate i niebezpieczne, że zasługują na zniszczenie jeszcze przed urodzeniem ... Żydzi są ludem zawsze podstawowym, służalczym, nieuczciwym, izolowanym, wycofanym, unikającym stosunków z innymi narodami których prześladuje z brutalną pogardą, ściągając w ten sposób na siebie zasłużoną pogardę z ich strony. "

Oświeceni monarchowie Prus, Fryderyk Wilhelm I (1688-1740) i Fryderyk II Wielki (1740-1786), zostali zmuszeni do podjęcia działań w celu ochrony swoich narodów przed żydowską dominacją i lichwą.

Mądra cesarzowa Maria Teresia Austrii napisała w swoim odręcznym liście do kancelarii sądu w 1717 roku:

„Odtąd żaden Żyd, bez względu na to, jak się nazywa, nie powinien mieć prawa przebywania tutaj bez mojej pisemnej zgody. Nie znam zarazy bardziej szkodliwej dla państwa niż ten naród, ze względu na ich zdolność do doprowadzania ludzi do żebractwa przez oszustwo, lichwę i transakcje pieniężne oraz angażowanie się we wszystkie te sprawy, które budzą odrazę każdego uczciwego człowieka ”.

Piotr powiedziałem:

„Chcę widzieć w sobie lepszych pogan niż Żydów; oni wszyscy są łotrami i oszustami ",

i Elizaveta Petrovna zwróciła uwagę:

„Jak to już było z powtarzających się rozkazów naszych przodków, Żydom nie wolno mieszkać w całym naszym imperium. Ale teraz wiemy, że zdarzyło się, że ci Żydzi, którzy nadal przebywają w naszym Imperium pod różnymi formami zamieszkania, kontynuują swoje życie, z którego nie można oczekiwać żadnych innych owoców, a jedynie naszych lojalnych poddanych ogromnej krzywdy. I nawet teraz naszą matczyną intencją jest od wszystkich oczekiwanych przez naszych lojalnych poddanych i całe nasze Imperium złe konsekwencje, które mogą się wydarzyć, aby strzec i odwrócić się niezwykle, więc z całą miłosierdziem, jakie rozkazujemy: Z CAŁEGO NASZEGO IMPERIUM, JAK WIELKIEGO ROSYJKI, TAK I MAŁEJ ROSYJSKIEJ DZIEWCZYNKI MĘŻCZYZNA I KOBIETA Z PŁCI JIDES, KTÓRA BYŁA RANKAMI I GODNOŚCIAMI, Z WSZYSTKIMI IMIENIAMI, NATYCHMIAST EKSPORTUJE KAŻDEGO NA ZEWNĄTRZ I PRZEKAZUJE, POD KAŻDYM POGLĄDEM, W NASZYM IMPERIUM NA WSZYSTKO.

Nie tylko władcy, ale także najwięksi myśliciele XVIII wieku, na przykład przywódca racjonalistycznego, wolnomyślnego Woltera, surowo potępili judaizm i wzywali społeczeństwo do walki z ich korumpującym wpływem.

„Żydzi to nic innego jak ignoranccy i barbarzyńcy ludzie, którzy od czasów starożytnych łączyli najgorszą chciwość z najbardziej obrzydliwymi przesądami i nieodpartą nienawiścią do wszystkich narodów, wśród których są tolerancyjni i kosztem których się wzbogacają”.

Podobne poglądy wyrazili wielcy Niemcy tamtych czasów - Kant, Goethe, Schiller, Herder. Mężowie stanu, myśliciele i pisarze XIX wieku podzielali tę samą opinię: Friedrich Wilhelm IV, Moltke i Bismarck, Feuerbach, Schopenhauer, Carlyle, Richard Wagner, Paul de Lagargue, Nietzsche, Victor Hugo i inni. Theodor Mommsen nazwał judaizm „skutecznym enzymem kosmopolityzmu i narodowego rozkładu". A jeden z największych francuskich pisarzy tego samego stulecia, Emile Zola, w swojej książce Nouvelle Campagne, opublikowanej w 1896 r., Opisał naród „wybrany" w następujący sposób:

„To przeklęte plemię, które nie ma już swojej ojczyzny, swojego władcy, żyje jak pasożyt wśród narodów, udając, że uznaje ich prawa, ale posłuszne tylko swemu bogu Grabieży, Krwi i Nienawiści, wypełniając wszędzie drapieżną misję podboju, którą powierzył mu ten bóg, osiedlając się w każdym narodzie, jak pająk pośrodku swoich sieci, by czytać na swoje ofiary, wysysać od wszystkich krew, tuczić kosztem życia innych ludzi! ... ".

Dlatego austriacki prawnik, jeden z założycieli Międzynarodowego Związku Kryminalistów Franz Liszt (18511919) ostrzegał:

„Nadejdzie dzień, kiedy dla wszystkich ludzi, w których żyją Żydzi, pytanie o ich polityczną wypędzenie stanie się pytaniem o życie lub śmierć, zdrowie lub przewlekłą chorobę ratownika i torfu".

Wynika z tego dość jednoznaczny wniosek: ANTYSEMITYZM NIE JEST wcale „ZNAKIEM NAKULTURALNOŚCI" (JAK TO BĘDZIE BADANE PRZEZ WSZYSTKIE JIDY), ALE ZAWSZE NAJBARDZIEJ DAROWNI I KULTUROWY SĄ ZAWSZE WSZYSTKIE NASZE

We wstępie do wspomnianej wcześniej książki żydowskiego uczonego S.Ya. Lurie „Antysemityzm w starożytnym świecie" stwierdza:

„… Każdy myślący i czujący człowiek powinien był zainteresować się pytaniem o przyczyny tego historycznego zjawiska (publiczny antysemityzm), niezwykle ważnego, choćby ze względu na wielowiekową receptę. Dla autora tej pracy nie było już wątpliwości, że przyczyna antysemityzmu leży w samych Żydach, innymi słowy, że antysemityzm nie jest zjawiskiem przypadkowym, że jest zakorzeniony w różnicy między całym duchowym obrazem Żyda i nie-Żyda ".

To szczere wyznanie żydowskiego naukowca ujawnia głęboką prawdę: ze względu na swój duchowy wygląd Żyd jest obcy gojom, to znaczy reszcie ludzkości, gdyż o duchowym wyglądzie decyduje przede wszystkim zrozumienie dobra i zła. To zrozumienie to jedno dla Żyda, a drugie dla Goja. Dla ludzkości dobro jest dobre samo w sobie, a dla Żyda dobro jest

dobrem Żyda. Jeśli zjawisko to jest korzystne dla Żyda, uznaje je za dobre, jeśli nie przynosi korzyści, to jest złe.

Dlatego Żydzi od niepamiętnych czasów byli obcy i wrodzy wobec wszystkich innych narodów. I nawzajem wszystkie narody świata, które miały kontakt z Żydami, zawsze ich nienawidziły i gardziły nimi. Żydzi nazywają to zjawisko antysemityzmem. Jednak francuski myśliciel, zagraniczny członek korespondent Petersburskiej Akademii Nauk Joseph Ernest Renan (1823-1892) argumentował:

„ANTYSEMITYZM BYŁ ZAWSZE WYRÓŻNIAJĄCYM ZNAKIEM OŚWIETLONYCH UMYSŁÓW".

W celu ujawnienia istoty judaizmu (syjonizmu) Napoleon, zostając cesarzem, wezwał do Paryża 112 czołowych przedstawicieli judaizmu z Francji, Niemiec i Włoch i zaprosił ich do odpowiedzi na pytania. Najważniejsze z nich to: czy prawo żydowskie zezwala na małżeństwa mieszane; czy Żydzi uważają Francuzów za „obcych" (cudzoziemców) czy za braci; czy uważają Francję za swoją ojczyznę, której prawa są dla nich wiążące; czy prawo żydowskie rozróżnia dłużników żydowskich i chrześcijańskich? Te pytania uderzają w samą istotę Tory i Talmudu, które budowały mury między Żydami a resztą ludzkości. Przedstawiciele judaizmu (syjonizmu) musieli publicznie uznać demoniczną istotę swojej religii i udawać (fałszywie) porzucić swoje pasożytnicze prawo (nadane przez Sabaoth-Jehowę-Jahwe), ale w rzeczywistości, jak pokazały późniejsze wydarzenia, pozostali mu wierni. To był po prostu podstępny manewr, jak wiadomo, dozwolony przez Talmud.

Podobne potępienie judaizmu-syjonizmu miało miejsce w naszych czasach: 10 listopada 1975 r. Na XXX sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ. Po otwartej dyskusji, która trwała kilka dni, PRZYJMOWANO REZOLUCJĘ DEKLARUJĄCĄ SYJONIZM ZA FORMĘ DYSKRYMINACJI RASOWEJ. Ale syjoniści - wyznawcy Sabaotha - boga śmierci - wkrótce przejęli kontrolę nad ONZ. Już 20 grudnia 1991 r. Na 46. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ Stany Zjednoczone (główna bastion syjonistów) dokonały unieważnienia tej rezolucji. „Przedstawiciele" Rosji głosowali również za unieważnieniem decyzji Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 1975 r. O uznaniu syjonizmu za formę dyskryminacji rasowej.

Ale w narodzie rosyjskim nie na darmo, a teraz jest wiele przysłów i powiedzeń o prawdziwej istocie Żydów:

Pochlebianie biednemu Żydowi, zuchwałemu z zazdrości, potworowi u władzy.

Nie szukaj Żyda - on sam przyjdzie.

Żyd nie jest wilkiem - nie wchodzi do pustej stodoły.

Nigdy nie możesz wypełnić Żyda dziurami jak worek.

Żyd zostaje ochrzczony, a złodziejowi (wilkowi) przebaczono.

Aby osiągnąć korzyści, Żyd jest zawsze gotowy do przyjęcia chrztu.

Żyd ma dwa języki - jeden denerwuje Boga, a drugi oszukuje chrześcijan.

Chociaż Żyd nie jest bestią, nie wierz mu.

Żyd, który wierzy, że mierzysz wodę przez sito.

Żyd ma dość oszustwa.

Żyd działa jak pijawka w ciele.

Będąc z kapitałem, jesteś wychwalany przez Żyda, ale gdy cię okradł, wygnał cię z domu.

Kto kupuje od Żyda, kopie własny grób.

Żyd zrujnowany - zniewolony na całe życie.

Lepiej przegrać z chrześcijaninem niż znaleźć się z Żydem.

Znajdziesz Żyda, ale nie będziesz podzielony.

Rosyjski złodziej jest lepszy niż żydowski sędzia.

Kto służy Żydowi - nie uniknie kłopotów.

Służba Żydowi jest ku uciesze demonów.

Żyd i diabeł służą jako nianie.

Bój się Żyda bardziej niż ognia: woda ugasi ogień, a Żyd cię udusi.

Płyn poczęstuje go wódką, a potem zaśpiewa.

Tam, gdzie jedzie Żyd, płacze mężczyzna.

Co do bogatych Żydów, wszyscy mężczyźni są w łatach.

Tam, gdzie jest chata Żyda, cała wioska ma kłopoty.

Aby Bóg się nie gniewał, nie pozwól Żydowi na próg.

Żyd w chacie, anioły z chaty.

Pan też wiele razy płakał od Żyda.

Żyd, że szczur jest silny w paczce.

Żyd do wyleczenia - poddać się śmierci.

Miłość Żyda jest gorsza niż pętla.

Kto daje wodę Żydowi, sprzedaje się.

Daj Żydowi taczkę, przez całe życie będziesz ciągnął za niego taczkę.

Żydu, że wrona nie jest obroną chłopa.

Na każdego laika przypada siedmiu Żydów.

Żydzi uwielbiają poddawać się w niewoli, aby sprzedać się wrogowi.

Szarańcza pożre żniwo, a Żyd zdziera ostatnią koszulę.

Łatwiej jest pożreć żywego kozła niż przerobić Żyda.

Żyd jest jak demon: nigdy nie pokutuje.

Jeśli popchniesz Żyda w twarz, podniesiesz wycie na całym świecie.

Żyd powie, co się bije, ale po co - nie powie.

Żyd boi się prawdy jak zając tamburynu.

Żyd jest jak świnia: nic nie boli, ale wszystko jęczy.

Gdyby Bóg posłuchał Żyda, to wszyscy Słowianie byliby już dawno przetłumaczeni.

Jeśli chcesz żyć, zawieź Żyda.

Rozsądni ludzie, znając prawdziwą istotę Żydów i fakt, że są oni pasożytami społecznymi, przynoszącymi ludziom tylko krzywdę, cierpienie i śmierć, traktują ich jak wszy głowowe (zarażenie wszami), co wymaga higieny zgodnie z prawami czystości życia (higieny).

TYLKO GŁUPI I NEGODZIE BĘDĄ BĘDZIE ROZWAŻYĆ WSZELKIE PASOŻYTY Z PUNKTU WIDZENIA POLITYKI, RELIGII LUB NARODOWOŚCI.

Podanie.

Katechizm Żyda w ZSRR

Ten katechizm (instrukcja, lekcja) przechodził z rąk do rąk przez wiele lat, nigdzie nie był publikowany w naszej oficjalnej prasie ... został znaleziony przez KGB w 1961 roku podczas poszukiwań Żyda-dysydenta.

ŻYDZI! Kochajcie się, pomagajcie sobie. Pomagajcie sobie nawzajem, nawet jeśli się nienawidzicie!

Nasza siła tkwi w jedności, w niej jest gwarancja naszego sukcesu, naszego zbawienia i dobrobytu. Wiele ludów zginęło w rozproszeniu, ponieważ nie mieli jasnego programu działania i wyczucia łokci. Dzięki poczuciu kolektywizmu przeszliśmy przez stulecia i narody, przetrwaliśmy, pomnożyliśmy się i umocniliśmy.

Jedność jest celem, jest też środkiem do celu. O to chodzi, do tego powinniśmy dążyć. Wszystko inne jest pochodną, przyjdzie samo z siebie.

Pomagajcie sobie nawzajem, nie bójcie się nazwać nacjonalistami, nie bójcie się protekcjonizmu - to nasze główne narzędzie. Nasz nacjonalizm jest międzynarodowy, a zatem wieczny. Drzwi są otwarte dla Żydów wszystkich narodowości, wszystkich religii, wszystkich partii. Prawdziwy internacjonalizm to tylko to, co jest związane więzami krwi z żydostwem, wszystko inne jest prowokacją i oszustwem. Szerzej angażuj ludzi bliskiej krwi, tylko oni zapewnią ci pożądaną biosferę.

KSZTAŁTUJ SWÓJ KRAJOWY PERSONEL. Personel jest świętością świętości. Kadry są wszystkim. Dzisiejszy personel to nasze jutro. Każde laboratorium, każdy wydział, każdy instytut powinien stać się kuźnią naszego krajowego personelu.

Przygotuj młodzież żydowską do przejęcia pałeczki przez pokolenia. Niech każde pokolenie nie-Żydów stanie przed naszą głęboką obroną. Za każdym razem, gdy starsze pokolenie opuszcza scenę, powinna powstać jeszcze potężniejsza kohorta młodych Żydów, którzy byli wcześniej przygotowani i wzmocnieni, aby ich zastąpić. W tym celu należy jak najwcześniej nominować naszych młodych ludzi na stanowiska kierownicze, udowadniając ich dojrzałość i geniusz. Nawet jeśli tak nie jest, dojrzeją do urzędu. KTO JEST PRZY MOCY, MA Rację. Musimy przekazać naszym

dzieciom więcej, niż otrzymaliśmy od ich ojców, a ci, zachowując i zwiększając to, co otrzymaliśmy, przekażą to swoim potomkom. Ciągłość pokoleń jest naszą siłą, naszą stabilnością, naszą nieśmiertelnością.

Świat jest okrutny, nie ma miejsca na filantropię. Każdy naród jest kowalem własnego szczęścia. Opieka nad rosyjskimi kadrami narodowymi nie jest naszą sprawą. Jeśli nie myślą o sobie, dlaczego mielibyśmy o nich myśleć? Nie idźcie za przykładem Rosjan i Arabów, którzy żyją kontemplacyjnie, licząc na szczęście. Nie oczekujcie miłosierdzia od natury, naszym zadaniem jest je przyjąć.

Twórz własne kolektywy i używaj ich do wypędzania nie-Żydów. Pamiętaj, wszystkie dobrze płatne, wpływowe i lukratywne zawody to nasz dochód narodowy. Pamiętaj, że każdy, kto osiągnął nasz poziom, może zająć miejsce, które może należeć do każdego z nas. Tworzymy kolektywy, aby Goje nie przeszkadzali nam w życiu po swojemu. Niech Goje spróbują stworzyć własne kolektywy, raczej im się to nie uda, pokłócą się, zanim zdążą cokolwiek zrobić, a my im w tym pomożemy.

ROSJANIE NIE SĄ GŁĘBOKO MYŚLIĆ, ANALIZOWAĆ I DOKONAĆ GŁĘBOKIEJ GENERALIZACJI. SĄ JAK ŚWINIE ŻYJĄCE, WCIĄGANE W ZIEMIĘ, BEZ PODEJRZENIA, ŻE JEST NIEBO. Wszystkie zjawiska postrzegają zbyt powierzchownie, zbyt konkretnie, nie widzą faktów w ich kolejności, w ich powiązaniach, nie potrafią myśleć, uogólniać i abstrakcyjnie. Dla nich każdy przypadek to tylko przypadek, bez względu na to, jak często się zdarza.

Nasza ideologia jest w zasadzie przeciwieństwem Gojów. Mówią: „Mniej znaczy lepiej". Mówimy: „Więcej znaczy lepiej". Mówią: „Lepiej być biednym, ale zdrowym niż bogatym i chorym". Mówimy: „Lepiej być zdrowym i bogatym niż biednym i chorym". Mówią: „Dawanie jest równie przyjemne jak otrzymywanie", my mówimy: „Dawanie może być przyjemne, ale otrzymywanie jest również pożyteczne". Mówią: „Postępuj zgodnie z prawem - to twój obowiązek". Mówimy: „Zrób to niezgodnie z prawem, a będę ci wdzięczny". Mówią: „Wygraj lub zgiń". Nasze motto brzmi: „Zwycięstwo za życie, ale życie za zwycięstwo". (Po co zwycięstwo, skoro nie ma życia? Gorycz porażki trzeba przeczekać - wszystko przyjdzie do tego, który umie czekać).

Wszystko, co oni wiedzą i mogą zrobić, my możemy i wiemy. To, co wiemy i czujemy, nie musi wiedzieć i czuć. Jedyne, co mają, to ich limit. Wszystko, co mamy, to nasze środki, aby osiągnąć więcej. WSZYSTKO CO DZISIAJ JEST NASZYM TYMCZASOWYM UŻYCIEM. ODZYSKIWANIE OD NICH TO, CO BÓG JEST NAM PRZEKAZANY, JEST NASZYM ZADANIEM.

Rosjanie są uparci, ale nie mają dość wytrwałości, aby osiągnąć cel. Są leniwi, więc zawsze się spieszą. Próbują rozwiązać wszystkie problemy naraz. Niewiele poświęcają dla wielkiego, kluczowego zadania wygranej. Ale takiego zwycięstwa albo wcale nie ma, albo, wygrywając, znajdują się na zepsutym korycie. PODLEGAMY TAKTYCE MAŁYCH ZWYCIĘSTW, CHOCIAŻ NIE PRZECIW DUŻYM. MAŁE ZWYCIĘSTWO - RÓWNIEŻ ZWYCIĘSTWO!

Rosjanie nie umieją przewodzić i nie są posłuszni. Są genetycznie sabotażystami. Rosjanie są zazdrośni, nienawidzą swoich towarzyszy, gdy awansują z szarej masy. Daj im szansę na rozerwanie tych promotorów na strzępy - chętnie ich rozerwą. Zawsze bądźcie arbitrem, stańcie w pozie rozjemcy, chrońcie „nieszczęśnika", przed którym walczy tłum, ale tylko na tyle, by być piętnowanym jako miły i obiektywny. Trochę odsłonięcia, a zajmiesz miejsce tego, którego przed chwilą rozszarpałeś. GDY WALCZĄ DWÓCH ROSJANÓW, ŻYD WYGRYWA. Ustawcie Rosjan przeciwko sobie, podniecajcie i wzbudzajcie w nich wzajemną zazdrość. Rób to zawsze pod pozorem życzliwości, dyskretnie i subtelnie. Pozwól im walczyć między sobą, zawsze zostaniesz arbitrem.

ROSJANIE NIE MOGĄ ŻYĆ I NIE WIEMY STAWIAĆ SOBIE ZADANIA. ZAPOBIEGAMY IM EFEMICZNYM ZADANIOM I PRÓBĄ JE ROZWIĄZAĆ.

Rosjanie nie umieją zapytać, uważając to za upokorzenie, a oni i tak są upokorzeni i biedni. Mówimy: „Każde upokorzenie jest błogosławieństwem, jeśli jest korzystne". Dla osiągnięcia celu możesz się upokorzyć, możesz też upokorzyć się z godnością. NIE MA RZECZY IMORALNYCH, JEŻELI PROMUJĄ ZATWIERDZENIE I DOBROBYT NASZYCH LUDZI. CEL WOLI ŚRODKI.

Rosjanie są głupi i niegrzeczni. Swoją głupotę i chamstwo nazywają uczciwością, przyzwoitością i zasadami. Niezdolność do przystosowania się i zmiany zachowania w zależności od sytuacji, brak elastyczności umysłu, nazywają „byciem sobą", „przestrzeganiem zasad". Goje są tak głupi i niegrzeczni, że nie mogą nawet kłamać. Ponownie nazywają swoją prymitywizmem i głupotą uczciwością i przyzwoitością, chociaż z natury są podstępni i nieuczciwi. W starożytności swój wrodzony prymitywizm nazywali barbarzyństwem, w średniowieczu - rycerskością, a później - łagodnością. Popełnili samobójstwo za puste zasady. POZWÓL SIĘ TO ROBIĆ!

Mają ograniczone możliwości i dlatego wyznaczają granice wszystkiego. Ale mówimy: „Możliwości CZŁOWIEKA są nieograniczone, ponieważ zachowuje się stosownie do okoliczności!" Zawsze pamiętaj o

granicach wyznaczonych przez Gojów, ich myślenie w tych granicach zahartowało się. Nie są w stanie się z nich wydostać. To ich nieszczęście, to nasza zaleta. Mów i działaj w sposób, na który nie pozwala ich moralność, a nie pozwala na to ich koncepcja. Rób to, co wydaje im się niemożliwe, niesamowite. Nie uwierzą, że jesteś zdolny do słów i czynów, do których oni nie są zdolni.

Mów i działaj pewnie, asertywnie i agresywnie, zniechęcająco i przytłaczająco. Więcej hałasu i błyskotek werbalnych, bardziej niezrozumiałe i naukowe. Twórz teorie, hipotezy, kierunki, szkoły, metody, prawdziwe i nierzeczywiste, im bardziej ekstrawaganckie, tym lepiej! Nie przejmuj się tym, że nikt ich nie potrzebuje, nie przejmuj się, że jutro zostaną zapomniane. Nadejdzie nowy dzień. Nadejdą nowe pomysły. To wyraża moc naszego ducha, to jest nasza autoafirmacja, to jest nasza wyższość. Niech Goje zapłacą nasze rachunki. Niech szarpią mózgi w poszukiwaniu racjonalnych ziaren w naszych ideach, niech szukają i znajdują w nich to, czego nie ma. Jutro damy nowe pożywienie ich prymitywnym mózgom.

Nie ma znaczenia, co powiesz, ważne jest, jak to powiesz. Twoja pewność siebie będzie postrzegana jako przekonanie, ambicja jako wzniosłość umysłu, a sposób nauczania i poprawiania jako wyższość. OBRÓĆ ICH MÓZGI, WŁÓŻ NERWY! Powstrzymaj wolę tych, którzy ci się sprzeciwiają. Kompromituj nowicjuszy i krzykaczy, wystawiaj dumę tłumu na sceptyków. W rozmowach i sporach używaj technik retorycznych, które są na granicy przyzwoitości. Zapytaj o nazwisko wątpiącego i przeciwnego. To je szokuje i onieśmiela, a oni się wycofują. Żądaj odpowiedzi, a po ich otrzymaniu powtórz bez analizy istoty: „Tak nie jest, wcale tak nie jest!”

Jeśli jakiś sprytny facet spróbuje cię zdemaskować, reszta nie posłucha go i potępi go, bo demaskując cię, przyłapał ich na głupocie, a tłum tego nie wybacza.

Jeśli Rosjanin próbuje się wykazać, zwrócić na siebie uwagę, stwórz w tym momencie więcej efektów szumu, szuraj nogami, wstań i chodź, skrzyp krzeseł, śmiej się, rozmawiaj, mrucz coś pod nosem, kaszle i wydmuchuj nos, przerywaj przemówieniami, rozmowami, żartami itp. Tworzą masę drobnych, irytujących niedogodności dla Rosjan, z których nie od razu zdają sobie sprawę. Umieść swoje przedmioty na ich rzeczach, stań na ich nogach, oddychaj im w twarz i głośno mów wyzywająco. Pozwól im nieustannie czuć Twój łokieć bokiem. Rosjanie nie mogą tego długo znieść. Unikając skandali, odchodzą, robiąc miejsce dla ciebie ... Uważają za specjalny szyk zatrzasnąć drzwi i wyjść. Daj im taką możliwość! UPRZEDNIE WRAŻENIE - TO NASZE MOTTO!

Oskarż antysemityzm tych, którzy próbują cię odkryć. Oznacz ich jako antysemitów, a zobaczysz, z jaką przyjemnością inni Goje przyjmą tę wersję. OGÓLNIE WSZYSTKIE ROSYJSKIE ANTYSEMITY, ALE TYLKO TYLKO JEDEN PODASZ TĘ ETYKIETĘ - staje się bezbronny, bo wszyscy inni rzucają go nam jako ofiarę i niszczą własnymi rękami. I oznaczymy następną ofiarę.

Graj na rosyjskim współczuciu. Udawaj biednego, nieszczęśliwego, wzbudzaj litość i współczucie dla siebie, rozpowszechniaj plotki o ludziach - wiecznych cierpieniach, prześladowaniach w przeszłości i dyskryminacji w teraźniejszości. BŁĘDNA TAKTYKA ŻYDÓW ZOSTAŁA PRZETESTOWANA NA MILIONY! Niech Rosjanie mają nas mniej, i tak pomogą nam mieć więcej. Rosjanie uwielbiają być dobrodziejami i patronami, każdy żebrak stara się być dobroczyńcą, bo to podnosi na duchu. Ich hojność jest tym większa, tym mniejsza szansa na zrealizowanie tego. Zabierz im, co mogą dać: od czarnej owcy - przynajmniej kępkę wełny!

Powstrzymajcie wszelkie zjawiska przez pryzmat naszych interesów, każde zjawisko należy koniecznie rozpatrywać z punktu widzenia szkody lub korzyści, jakie przynosi ono Żydom!

Informujcie się nawzajem o wszystkim, co może nam zaszkodzić lub przynieść korzyści. INFORMACJA JEST ŚWIĘTYM OTWOREM! PIENIĄDZE, PERSONEL I INFORMACJE - TO TRZY ZESTAWY, NA KTÓRYCH ZALEŻY NASZE DOBROSTAN!

Jest świętym obowiązkiem, obowiązkiem każdego Żyda, aby poinformować innego Żyda o tym, co zamierzają zrobić Goje. Dziś pomogliście mi, jutro pomogę wam - to jest nasza siła, nasz Bóg przekazał nam własność świata - my go posiadamy. Naszym zadaniem jest trzymać świat w naszych rękach. Trzymajcie w rękach środki propagandy i informacji: druk, radio, telewizję, kino. Konieczne jest dalsze penetrowanie aparatu partyjnego i administracji państwowej, kształtowanie opinii publicznej wokół każdej sprawy, z uwzględnieniem naszych interesów narodowych. Każdy drobiazg może sprawić problem, a problem - drobiazg. Żaden proces społeczny nie powinien mieć miejsca. Jeśli to nam nie pomoże, zwolnij hamulce lub skieruj na naszych wrogów - Gojów. Musimy prowadzić każde przedsięwzięcie, prowadzić je we właściwym kierunku.

Bądźcie liderami we wszystkim, starajcie się być zawsze pierwsi! Pielęgnuj postać przywódczą co godzinę, co minutę, nawet w drobiazgach codziennego życia. W niczym nie ustępuj, staraj się nadepnąć nawet w najmniejszych rzeczach: czy to miejsce w komunikacji miejskiej, czy kolejka w sklepie.

W każdym zespole weź władzę w swoje ręce i zarządzaj nią w naszym interesie. ADMINISTRACYJNA I KREATYWNA CZĘŚĆ PROCESU PRODUKCJI MUSI BYĆ WYKONYWANA PRZEZ MY. Niech Goje zapewnią szorstką, materialną i techniczną podstawę naszej kreatywności. Niech utrzymują miejsce pracy w czystości i strzegą owoców naszej pracy. Niech nie będą wyżsi od stróża i sprzątaczki.

Wyjątkowo do kreatywności można przyznać gojów nierosyjskiego pochodzenia. Nie pozwólcie tego zrobić Rosjanom! To zawsze będzie dla nas wyrzutem. Nie bójcie się napiętnować się jako nacjonaliści: złudzenie internacjonalizmu zapewni obecność osób o mieszanej narodowości z domieszką żydowskiej krwi lub w najgorszym przypadku przedstawicieli mniejszości narodowych. Jeśli masz wakat, weź tylko Żyda. Jeśli nie możesz tego zrobić, zlikwiduj pozycję. Jeśli nie możesz zrobić ani jednego, ani drugiego, weź azjatyckiego. Jeśli czegoś takiego nie ma, weźcie Polaka, Ukraińca lub w najgorszym przypadku Białorusina - oni mają swoje rachunki u Rosjan. Po drobnym udoskonaleniu staną się Twoimi sprzymierzeńcami. Wszyscy są antysemitami tylko w swojej ojczyźnie. W Rosji bardziej opłacalne jest bycie internacjonalistami. W ten sposób zapewnią sobie niezbędną sferę istnienia. Użyj tej ścieżki.

Nie niszcz otwarcie zabytków rosyjskiej starożytności, ale też ich nie przywracaj. Lata miną, a oni sami upadną. A chuligani i „miłośnicy starożytności" będą ich rozdzielać cegła po cegle. Udawaj, że tego nie zauważasz, zajęty rozwiązywaniem poważnych problemów gospodarczych. Naród bez historii jest jak dziecko bez rodziców i możesz z niego ukształtować wszystko, co jest konieczne, włożyć w to swój światopogląd, SWÓJ sposób myślenia.

W ten sposób można zdepersonalizować całe narody; najpierw są pozbawione historii i tradycji, a następnie kształtujemy je na własny obraz i podobieństwo.

Kontroluj każdy krok wpływowych i obiecujących Rosjan pod bezlitosną kontrolą. Nie pozwól im przejść na emeryturę i się zjednoczyć. Nie dopuszczaj do żadnych krótkich i bezpośrednich połączeń między nimi, ich kontakty powinny być z nami i przez nas. To jest informacja, to jest wpływ. Nie pozwól im omówić żadnego problemu bez nas. Tam, gdzie jest dwóch Rosjan, musi być co najmniej jeden Żyd, bądź wszechobecny!

Jeśli nie uda ci się zablokować i „wysuszyć" młodych i obiecujących Rosjan, uczyń ich zdolnymi do opanowania. Zaangażuj ich w swoje firmy, stwórz wokół siebie zwarty krąg żydowskiego środowiska, pozbądź się kontaktów i znajomych innych niż Ty. ZMUSZĄ JE, ABY POŻĄDAŁY SIĘ Z ŻYDKAMI I TYLKO PO OTWARCIU ZIELONEJ ULICY. NIE BÓJ SIĘ, ICH DZIECI

BĘDZIE NADAL NASZYMI, NA KTÓRYCH JEDZI BYK, CELĘ BĘDZIE NASZE.

Pomagając takim Rosjanom, przyczyniasz się do sprawy naszej społeczności żydowskiej. Od teraz ich pensja jest naszym dochodem narodowym. Ze względu na swoje dzieci utracą prawa obywatelskie, uczucia i inteligencję, w każdym razie nie mogą być antysemitami. Wspólne zamieszkanie z Żydówką to jeden ze sposobów na zaangażowanie utalentowanych Rosjan w naszą strefę wpływów i nasze zainteresowania.

Weźcie na swoje żony piękne i zdrowe Rosjanki, pozwólcie im przynieść nam zdrowe potomstwo, niech doskonalą naszą rasę. Tak więc każdy perspektywiczny Rosjanin jest żydowską dziewczyną lub przyjacielem. JEŚLI KAŻDY ROSYJSKI WYCIĄGNIE CO NAJMNIEJ JEDEN ŻYD BEZ NIEGO - WSZYSCY ZOSTANIMY WSTAWIENI

Daj im łapówki, daj im prezenty, daj im koniak i wódkę lub lepiej z oficjalnym alkoholem. ZA POBBYAKUSHKI I POTIONY SPRZEDAJĄ WSZYSTKO ORAZ ICH ROSJA.

I ostatnia wskazówka. Uważaj, hiszpańska inkwizycja i niemiecki faszyzm nie mogą się powtórzyć. Wygaś w embrionie wszelkie próby przeciwstawienia się nam społeczeństwu, zniszczenia antyżydowskich tendencji na samym początku, w jakiejkolwiek formie, w jakiej się pojawią. Faszyzm nie jest zjawiskiem przypadkowym, pojawia się tam, gdzie nie doceniamy chęci miejscowej ludności do panowania na swoim terenie. Faszyzm dojrzewa utajony we wszystkich krajach. Na szczęście dla nas różne narody przychodzą do niego w różnym czasie i pod różnymi nazwami.

Kupuj, kradnij i niszcz, nie pozwalaj na ponowną publikację prac ujawniających naszą taktykę i strategię, przedstawiających Żydów w złym świetle, ludy gojów nie powinny pamiętać i nie znać faktycznych przyczyn żydowskich pogromów i prześladowań. W tych kwestiach powinni znać tylko naszą interpretację.

Zwróć szczególną uwagę na opornych, upartych, którzy nie chcą schylać głowy przed naszą wyższością, nie chcą dla nas pracować i sprzeciwiają się naszej polityce. ANTYSEMITY SĄ TWORZONE WCZESNIE LUB PÓŹNIEJ Z TAKICH LUDZI. Nie pozwólcie małym antysemitom wyrosnąć na wielkich pogromów! POZWÓL NIM WCHODZIĆ W NIEMCZECH Z BEZPOŚREDNIM IDEA GODNOŚCI NARODOWEJ. Zdemaskuj ich, skompromituj pod jakimkolwiek pretekstem, z jakiegokolwiek powodu, podejmij przeciwko nim broń wszelkimi dostępnymi środkami. Gdy są sami, nie będą w stanie oprzeć się naszemu kolektywizmowi, naszemu

atakowi. Nawet jeśli tysiąc razy mają rację w swoich drobiazgach, nadal są winni za to, że nam przeszkadzają.

Rozpowszechniaj obciążające pogłoski przeciwko tym upartym ludziom, stwarzaj im wątpliwą reputację, w końcu będą się ich bali ci, którzy ich wspierają, którzy dobrze wiedzą, mają o nich doskonałą opinię i wspierają ich. Pozbawiaj ich koneksji i kontaktów, pozbawiaj ich możliwości efektywnej pracy, kwestionuj celowość ich pracy i zajmowane stanowiska, izoluj, podżegaj przeciwko nim tłum, pozbawiaj wpływowych pozycji w społeczeństwie, prowokuj do konfliktów. Upokarzajcie ich, ignorujcie, obrażajcie niesprawiedliwością nagród i kar, a kiedy protestują, oskarżają ich o nieposłuszeństwo, łamanie rozkazów, kłótliwość i kłótliwość.

Odwołaj się do opinii publicznej i administracji, zaciągnij ich do komitetu partyjnego, policji, jeśli to możliwe - do sądu.

Jeśli jesteś starszy, oskarżaj cię o naruszenie zasad szacunku dla starszych; jeśli jesteś równy wiekiem, oskarżaj o naruszenie zasad braterstwa i koniecznie internacjonalizmu. SKUTECZNOŚĆ TYCH METOD BYŁA BADANA PRZEZ WIELE POKOLEŃ. To właśnie robią wszyscy tak zwani „wyzyskiwacze”, kierując się potrzebą podporządkowania narodów. Najważniejsze jest winne. Pozwól im się usprawiedliwić. Każdy, kto szuka wymówek, jest już w połowie winny.

Jeśli to możliwe, poddawajcie ich zachowanie pod platformę polityczną, piszcie na nich donosy i anonimowe listy, oskarżajcie ich o zachowania aspołeczne i sabotaż ekonomiczny. PROMUJ JE DO MÓWIENIA PRZECIWKO WŁADZOM PAŃSTWOWYM, A NASTĘPNIE ZNISZCZAJ JE Z POMOCĄ WŁADZ PAŃSTWOWYCH.

PRAWO DO PRZYWILEJU I SPOKOJNEGO ŻYCIA MA TYLKO TYLKO KTO, KTÓRZY PODLEGA NAS I RAZEM Z NAMI. Każdy, kto chce iść własną, niezależną drogą, jest potencjalnie niebezpieczny i powinien zostać pozbawiony wszelkiego wsparcia i środków do życia.

CZY NASZE ZAMÓWIENIE CZY CAŁKOWITA DEZORGANIZACJA. GDZIE CHCĄ ZROBIĆ BEZ NAS, CHAOS MUSI BYĆ! Upewnij się, że nieporządek trwa, dopóki wyczerpani Goje w rozpaczy nie poproszą nas, abyśmy wzięli władzę w swoje ręce i zapewnili im spokojne życie.

Goje muszą pracować pod naszym przywództwem i przynosić nam korzyści. Każdy, kto nie przynosi nam korzyści, musi zostać wydalony. Poza naszymi interesami nie ma pożytku publicznego! KTO NIE JEST Z NAMI, JEDEN PRZECIWKO NAM! Oko za oko! Ząb za ząb! Tak

nauczał Mojżesz, tak żyli nasi przodkowie. Tak będziemy żyć. Zemsta to święte uczucie, kształci charakter, afirmuje człowieka. Wyrzuć z siebie poczucie uległości i pokory wobec naszych przestępców. Hasła chrześcijańskiego miłosierdzia, pokory, poniżenia i samozaparcia zostaw głupkowi - są tego godne.

WŚRÓD GOJÓW PROMINUJ, ROŚLIN CHRZEŚCIJAŃSKIE „CUDY", ale ty sam pozostajesz nie do pogodzenia w swojej duszy i mocny. Bądź nie do pogodzenia dla naszych wrogów! Jeśli dzisiaj wybaczyłeś drobne wykroczenie, jutro zranią cię wielką. Nie przyzwyczajaj się do własnych krzywd i zniechęcaj innych do naprawiania ich za Ciebie.

POZWÓL GOI PRZYGOTOWAĆ KAŻDE INNE OSTRZEŻENIE, UMIARKOWANIE I ELASTYCZNOŚĆ WOBEC NAS. Niech ostrożnie powstrzymają nasz atak. Musimy działać zdecydowanie i szybko, zawsze konfrontując ich z faktem dokonanym. Niech więc prowadzą długie, bezowocne dyskusje, nie mają broni przeciwko naszym metodom. Niech jedno czynią z własnej woli; dopóki tego nie wymyślą, nie zgodzą się i nie zrobią tego, osiągniemy jeszcze dziesięć ważnych rzeczy. Niech ich opór będzie dla nas koniecznym bodźcem, ale nie hamulcem. Potrzebujemy ich sprzeciwu, aby zachować morale i gotowość, ale nic więcej.

Nigdy nie zwalniaj ataku. Im twardszy opór Gojów, tym większe nasze koszty, tym wyższe powinny być nasze dochody i nasze oszczędności. NASZ DZIŚ ZYSK POWINIEN OTRZYMAĆ MOŻLIWE STRATY W PRZYSZŁYCH WYPEŁNIACZACH, KTÓRE ZDARZAJĄ SIĘ W KAŻDYM KRAJU. Niech dzisiaj Goje zapłacą za zabranie gdzieś niektórych swoich.

Zawsze musimy być gotowi uciec od gniewu i nienawiści Gojów, udać się tam, gdzie zostaniemy przyjęci z oczekiwaniem ożywienia gospodarki naszym kapitałem.

Okresowa zmiana krajów w poszukiwaniu korzystniejszych warunków życia jest częścią naszej strategii. To symbol „WIECZNEGO JID" - Ahasfery - niewyczerpanego optymisty i wiecznego wędrowca. Ale w razie potrzeby musimy odejść nie biednych i chorych, ale zdrowych i bogatych. Pieniądze to nasze stopy.

Przenosimy nasz środek ciężkości do miejsca, w którym wcześniej były przenoszone nasze pieniądze, nasz kapitał. Umacniając się materialnie w krajach diaspory, odbierając od nich daninę, gromadzimy się od czasu do czasu na ziemi naszych przodków, aby wzmocnić naszego ducha, naszą siłę, nasze symbole, naszą wiarę w jedność.

Znowu się rozstaniemy. I tak w każdym wieku.

(Opublikowane w Tel Awiwie 1958).

Podstępem, przebiegłością i nieprawymi kłamstwami,

Cudzoziemcy infiltrują zaufanie ludzi.

Chwaląc się przyjaźnią ze starszymi Rodziny,

wplątują Dzieci Człowieka w kłamstwa ...

I uwieść ich czyste dusze,

i przyzwyczajony do podstawowych aktów ...

Zagraniczni wrogowie ich zwierzęcego pożądania

nazywają Zachwyt, a narodziny dzieci to okrutne szaleństwo,

i wzywaj Dzieci Człowiecze do nieposłuszeństwa

tradycje Ojca ...

Santii Vedas of Perun.
Circle One (8.14.126).

Holop

... Och, ilu z was jest w moim kraju,
Zapominając o waleczności naszych przodków,
Poddani służą szatanowi
Na miskę koszernych skrawków.

Nie. Matka Rosja nigdy
Nie wychowałbym takich psów!
Sześcioramienna gwiazda
Lśniło gniewnie nad Rosją ...

E. Rogachev

Wiele ziemskich kosmitów zostało zniszczonych

w różnych Salach Kręgu Svaroga ...

Czarna zazdrość przyciemnia ich oczy,

kiedy widzą swoje bogactwo.

Zazdrość, oszustwo i pożądanie nieznajomego,

to jest ich cel, nawet w świecie Pekelny.

I tak kosmici próbują ...

uchwycić wszystko w Svarga i Interworld ...

Pamiętajcie, ludzie Wielkiej Rasy,

wszystko, co powiedziałem ...

Najważniejsze jest to, że dla twoich potomków

Ta wiedza nie poszła na marne.

Santii Vedas of Perun.
Circle One (9.16.144).

... I teraz -
zmęczony stratami
od pijaków
i tygodnie gorliwej pracy -
On mówi:
„Wzdłuż Sinegori
wędruje
Bestia,
chowając się w wiatrówkach i chwastach!
Rośnie silniej, starzeje się z roku na rok.
Nadejdzie czas - i dzika rasa
ożywi w nas i powali nas,
od nasienia
wykiełkował
teraz!
Kiedy będziemy
uderzy w mózg
upał szaleństwa,
Bestia uniesie swój ogon
i skoczy na zniszczone niebo -
i pokonaj je,
i wstań do pełnej wysokości! ..
Więc nie mów mi o tym
że nie uderzyłem w każdy dom
i nie krzyczał, zmęczony stratami,
że wkrótce Bestia wyłamie ci drzwi!

„Kroniki Sinegorska”.

Książka dwunasta, X-XI.
Pieśń bestii[284][L. Butyakov "Vladigor". SPb., 1996.]

Ujawnianie zdrady chrztu Rusi

Kto jest prowadzony? Gdzie jesteśmy prowadzeni?

Kto, nie znając wstydu,

przywiózł nas do burdelu,

i krzyczy - do świątyni ?!

V. Bakaldin

Svarog jest naszym Bogiem, a nie innymi bogami,

a bez Svaroga nie mamy nic,

oprócz śmierci.

... a Grecy chcą nas ochrzcić,

abyśmy zapomnieli o naszych bogach

i tak zwrócił się do nich

odciąć nasz hołd, jak pasterze,

przybywają do Scytii.

Nie pozwól wilkom porywać jagniąt

którzy są dziećmi słońca!

... Grecy nie wiedzą o naszych bogach

i mówią o nas źle z powodu ignorancji.

Ale mamy imię chwały.

... mając piękną koronę naszej wiary,

nie możemy akceptować cudzych.

Książka Velesova

Pisma kościelne głoszą, że chrzest Rosji jest nie tylko największym wydarzeniem w dziedzictwie narodu rosyjskiego, ale także początkiem jego życia kulturalnego, a Kościół „prawosławny” jest ogłaszany dobroczyńcą jego dalszego kształtowania się i rozwoju. W ten sposób pozwalają na niezmierzoną przesadę, a co za tym idzie na dobrowolne lub mimowolne zniekształcanie prawdy.

Pisarze kościelni argumentują, że tylko w Kościele narodziła się „rosyjska kultura narodowa”, bagatelizując przedchrześcijańską Rosję na różne sposoby, przedstawiając ją jako królestwo występku i zła, gdzie ciemne, zgorzkniałe i mściwe pogaństwo, bezwładne i samolubne umysły, nędzne gusta, podstawowe potrzeby i okrutna moralność. Niesłusznie sprzeciwiają się naszym przodkom, rzekomo dzikim, nieposiadającym nic: bez idei państwowych, bez świadomości narodowej, bez oryginalnej kultury - Grecy i Rzymianie, którzy według nich przyszli do chrześcijaństwa z „bogatym pogańskim dziedzictwem”.

Takie stwierdzenia są nie tylko dalekie od miłości do życia, ale są głęboko błędne, co więcej, są złośliwym kłamstwem.

Z kronik wiadomo, że kolebką współczesnego chrześcijaństwa były wspólnoty judeochrześcijańskie, które w pierwszych wiekach ogłosiły się „armią Chrystusa” i stawiły sobie za cel „oświecenie paskudnego” (w tamtych czasach słowo „poganus” oznaczało niemilitarnego, czyli pokojowego człowieka, mieszkający na wsi). W trakcie tego „oświecenia” Żydzi stworzyli judeochrześcijaństwo - religię dla swoich przyszłych niewolników (gojów, czyli wszystkich nie-Żydów) i pod jego ciemnością zdołali zniszczyć jedną piątą światowej populacji.

Pierwszymi wyznawcami judeochrześcijaństwa byli ludzie z dużych miast handlowych. To właśnie z pośród smerdów (ludzi, którzy nie chcieli pracować, a oddawać się nędznym uczuciom, czyli degeneratów - smerdów) wyłonili się szabezgoi - słudzy żydowscy, którzy ukształtowali hierarchię kościelną, która w Bizancjum zlała się z rangą dworską, aw Rzymie nawet zaczęli deptać władzę cesarską. ... W ten sposób judeochrześcijaństwo zaczęło zdawać sobie sprawę z „pokornej troski o blask posługi kościelnej i samych Kościołów Bożych”, co jest sprzeczne z nauką Jezusa Chrystusa o niepochwytaniu. Rozprzestrzeniając się wzdłuż szlaków handlowych, judo-chrześcijaństwo przeniknęło przede wszystkim do warstw otaczających najwyższą władzę.

Sukces judo-chrześcijaństwa wśród degeneratów w dużej mierze tłumaczy idea zepsucia świata i uwolnienia od grzechów poprzez odpust - „skruchę”, a także obietnica dla jego wyznawców Królestwa Niebieskiego, ponieważ Chrystus weźmie na siebie ich grzechy. Ale przytłaczające poczucie winy i

pogląd, że życie jest po prostu „odpłatą za grzechy", były obce słowiańsko-aryjskiemu światopoglądowi, który traktuje ludzką egzystencję jako niezbędny warunek samorealizacji. Słowianie-arianie wiedzieli też, że „nie można wejść do raju na czyimś garbie". Nasi przodkowie, mając wedyjski światopogląd, wiedzieli, że Rosja opiera się złym duchom dzięki swojej moralności i duchowości i widzieli, że judeochrześcijaństwo nosi w sobie okrutną moc Kościoła chrześcijańskiego z jego służalczością, krwawymi zwyczajami Inkwizycji i ogniskami niszczenia „heretyków".

Tworząc judo-chrześcijaństwo, zdradzieccy Żydzi powiedzieli łatwowiernym chrześcijanom: „Daliśmy wam Boga! Nasza Tora jest waszym Starym Testamentem, zgodnie z którym szaty duchowieństwa prawosławnego mają za wzór szaty Aarona i innych żydowskich kapłanów. Całe chrześcijaństwo, cała wasza kultura wyrosła z korzeni judaizmu. Jesteście wdzięczni judaizmowi za łaskę, jaką przyniósł on ludzkości ". W wypowiedziach tych zawarta jest istota największego oszustwa, którego ofiarami byli wierzący chrześcijanie, którzy doszli do wniosku, że walka z judaizmem z tym „ludem wybranym przez Boga" jest nie do przyjęcia z duchowego, chrześcijańskiego punktu widzenia. Żydzi nadal grają na tych sznurkach wierzących chrześcijan nawet dzisiaj, celowo oszukując ich i ukrywając, że pierwotny religijny i codzienny światopogląd judaizmu jest niezgodny z naukami Jezusa Chrystusa.

„Ale arcykapłanom i zwierzchnikom świątyni i starszym, którzy zebrali się przeciwko Niemu, Jezus powiedział:… teraz jest twój czas i moc ciemności".

Jezus powiedział rabinom:

„Twój ojciec jest diabłem i chcesz spełnić jego pragnienia. Od początku był mordercą i nie wytrwał w prawdzie. Kiedy mówi kłamstwo, mówi swoje, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa ... Jeśli mówię prawdę, dlaczego mi nie wierzycie? Ten, kto jest od Boga, słucha słów Boga. Ponieważ nie słuchasz, ponieważ nie jesteś od Boga "**[285]**[John, 8.44-47.] .

Współczesny patriarcha całej Rosji Aleksy II (nazywa się Ridiger; jego matka jest Żydówką, jego ojciec jest Estończykiem), chowając się pod pozorem prawości, pozdrowił amerykańskich rabinów przemówieniem potępiającym prawdziwego „Boga" Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego:

„Drodzy bracia, uczcie się w imię Boga miłości i pokoju! Bóg naszych ojców, który objawił się swemu świętemu Mojżeszowi w płonącym krzewie, w płomieniu płonącego krzewu ciernistego i powiedział: „Jestem Bogiem waszych ojców, Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka, Bogiem Jakuba". On jest Jehową i Ojcem wszystkich, a my wszyscy jesteśmy braćmi, ponieważ

wszyscy jesteśmy dziećmi Starego Testamentu na Synaju, który w Nowym Testamencie, jak wierzymy my, chrześcijanie, został odnowiony przez Chrystusa. Te dwa przymierza są dwoma etapami tej samej bosko-ludzkiej religii, dwoma momentami tego samego bosko-ludzkiego procesu. W tym procesie ustanawiania Przymierza Boga z człowiekiem Izrael stał się narodem wybranym przez Boga, któremu zostały powierzone prawa i prorocy. I przez Niego wcielony Syn Boży otrzymał swoje „człowieczeństwo" od Najczystszej Dziewicy Maryi. Ta więź krwi nie zostaje przerwana i nie kończy się nawet po narodzinach Chrystusa ... Dlatego my,

Wybitny hierarcha i teolog Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego, arcybiskup Nikanor (Brovkovich) z Chersoniu i Odessy, wypowiedział się na ten temat bardzo wyraźnie w kazaniu wygłoszonym w Odessie ponad sto lat temu.

Główną ideą tego kazania jest najbliższy związek między religiami Starego i Nowego Testamentu. Związek judaizmu i chrześcijaństwa ma realną podstawę duchowego i naturalnego pokrewieństwa oraz pozytywnych interesów religijnych. Jesteśmy jednym z Żydami, nie wyrzekamy się chrześcijaństwa, nie pomimo chrześcijaństwa, ale w imię i moc chrześcijaństwa, a Żydzi są jednym z nami nie pomimo judaizmu, ale w imię i moc prawdziwego judaizmu. Jesteśmy oddzieleni od Żydów, ponieważ wciąż „nie jesteśmy całkowicie chrześcijanami", a Żydzi są oddzieleni od nas, ponieważ „nie są całkowicie Żydami". Bo pełnia chrześcijaństwa obejmuje judaizm, a pełnia judaizmu to chrześcijaństwo.

Wystąpienie arcybiskupa Nikanora oparte było na idei wzajemnego zrozumienia między Kościołem prawosławnym a Żydami. To pragnienie zbliżenia nie było jedyne w naszym Kościele. W 1861 r. Biskup Chrysanthus (Retivtsev) z Niżnego Nowogrodu wezwał Kościół do pomocy w zakończeniu wrogości i nawiązaniu dialogu z Żydami. Arcybiskup Nikołaj (Ziorov) zwrócił się do Żydów w tym samym duchu na początku naszego wieku. „Naród żydowski jest nam bliski w swojej wierze. Twoje prawo jest naszym prawem, twoi prorocy są naszymi prorokami. Dziesięć przykazań Mojżesza obowiązuje zarówno chrześcijan, jak i Żydów. Pragniemy żyć z wami zawsze w pokoju i harmonii, aby nie było między nami nieporozumień, wrogości i nienawiści ".

Wychodząc z takich przekonań doktrynalnych i teologicznych, hierarchowie, duchowni i teologowie naszego Kościoła stanowczo i otwarcie potępiali wszelkie przejawy antysemityzmu, wrogości i pogromów Żydów. W ten sposób potępiając pogrom w 1903 roku w Kiszyniowie, arcybiskup Wołyński Antoni (Chrapowicki) oświadczył publicznie: „Okrutni mordercy z Kiszyniowa powinni wiedzieć, że ośmielili się przeciwstawić Opatrzności Bożej, że stali się oprawcami umiłowanych przez Boga ludzi".

Podczas głośnego procesu Beilisa eksperci naszego Kościoła - profesor Kijowskiej Akademii Teologicznej, arcykapłan Aleksander Głagolew i profesor Petersburskiej Akademii Teologicznej Iwan Troicki - stanowczo bronili Beilisa i stanowczo wypowiadali się przeciwko oskarżeniom o rytualne mordy Żydów. Metropolita Antoni (Wadkowski) z Petersburga zrobił wiele, aby chronić Żydów przed antysemickimi atakami ze strony skrajnie radykalnych organizacji prawicowych. Wielu naszych innych hierarchów i teologów odważnie broniło Żydów przed wrogością i niesłusznymi oskarżeniami ze strony środowisk antysemickich: metropolita Makarii (Bułhakow), biskup Donat z Grodna (Babinsky), biskup Wissarion (Nechaev), arcybiskup Serapion (Meshcheriakov), arcybiskup Serapion (Meshcheryakov) ...

Osobno należy powiedzieć o udziale w obronie Żydów przed antysemityzmem wielu naszych teologów i wybitnych myślicieli religijnych - np. Władimira Sołowjowa, Mikołaja Bierdiajewa, ks. Sergius Bulgakov.

Sołowiew uważał ochronę Żydów z chrześcijańskiego punktu widzenia za jedno z ważnych zadań swojego życia. Dla niego kwestia żydowska nie jest kwestią tego, czy Żydzi są dobrzy, czy źli, ale kwestią tego, czy my, chrześcijanie, jesteśmy dobrzy, czy źli. Nasi słynni ortodoksyjni myśliciele religijni, Żydzi z pochodzenia, Siemion Frank i Lew Szestow, zrobili wiele, aby nawiązać dialog chrześcijańsko-żydowski.

Jednak nie tylko słynni hierarchowie i teolodzy uczestniczyli w tej szlachetnej sprawie. Wielu miejscowych księży aktywnie broniło i ratowało Żydów przed pogromami i prześladowaniami. W czasie II wojny światowej i okupacji hitlerowskiej duchowieństwo i wyznawcy naszego Kościoła ryzykowali życie, by ukrywać Żydów. Klasycznymi tego przykładami są Matka Maria (Skobcewa), księża Dmitrij Klepinin i Aleksy Głagolew i wielu innych, o których wyczynach w ratowaniu żydowskich braci i siostry wszyscy powinniśmy wiedzieć. Armia naszego kraju w walce z nazistowskimi Niemcami kosztem prawie 20 mln istnień pokonała nazizm, wyzwoliła okupowane przez Niemców kraje Europy, uniemożliwiając w ten sposób zaplanowane i brutalnie przeprowadzone przez nazistów na tych terenach „ostateczne rozwiązanie kwestii żydowskiej", uratowało Żydów przed całkowitą zagładą.

Po drugiej wojnie światowej nasz Kościół zaczął nawiązywać stosunki, współpracować z całym światem chrześcijańskim, z wieloma międzynarodowymi niechrześcijańskimi organizacjami i stowarzyszeniami religijnymi, w tym żydowskimi. Aktywnie uczestniczyliśmy w pracach Światowej Rady Kościołów, w szczególności jej Komisji „Kościół i Naród Żydowski", w pracach konferencji międzynarodowych - w Moskwie odbyły się dwie duże międzynarodowe konferencje przedstawicieli Kościołów

chrześcijańskich i światowych religii niechrześcijańskich, gdzie Rosyjska Cerkiew Prawosławna wypowiadała się z silnym potępieniem. militaryzm, rasizm i antysemityzm.

Niestety, dziś, w trudnym dla naszego społeczeństwa czasie, w naszym życiu dość często manifestują się nastroje antysemickie. Te uczucia, rozpowszechnione wśród skrajnych ekstremistów, prawicowych grup szowinistycznych, mają wylęgarnię: ogólny kryzys, wzrost izolacji narodowej ... Zadaniem Kościoła rosyjskiego jest pomoc naszym narodom w pokonaniu zła izolacji, wrogości etnicznej i ograniczonego narodowego szowinizmu. W tej trudnej, ale świętej dla nas wszystkich sprawie, mamy nadzieję na zrozumienie i pomoc naszych żydowskich braci i sióstr. Razem zbudujemy nowe społeczeństwo - demokratyczne, wolne, otwarte, sprawiedliwe, społeczeństwo, z którego nikt nie chciałby już odchodzić i w którym Żydzi będą żyć pewnie i spokojnie, w atmosferze przyjaźni, twórczej współpracy i braterstwa dzieci jednego Boga - Ojca wszystkich, Boże waszych ojców i naszych.

Z radością mogę w tym miejscu zaświadczyć, że chęć bliższego dialogu z Rosyjską Cerkwią Prawosławną zawsze spotykała się z pozytywną reakcją i poparciem ze strony publicznych i duchowych przywódców społeczności żydowskich w naszym kraju. Z najbardziej znanych można wymienić Icchaka Bera Levinsona, który był ojcem ruchu haskala (pierwsza połowa XIX wieku) - ruchu o wysokiej duchowości wśród rosyjskich Żydów. Z propozycją prowadzenia dialogu między Żydami a Kościołem rosyjskim zwrócił się do archimandryty Krzysztofa, rektora seminarium duchownego w Krzemieńcu na Wołyniu, gdzie oboje mieszkali i pracowali. Książka Levinsona o dialogu z prawosławnymi chrześcijanami, Wystarczająca krew, została przetłumaczona na język rosyjski w 1883 roku i stała się powszechna. Jego popularność przeraziła naszych reakcjonistów i na początku wieku potępili ją jako niebezpieczną dla duchowieństwa prawosławnego. W związku z dialogiem żydowsko-ortodoksyjnym należy wymienić jeszcze kilka nazwisk: rabin Szmuil Aleksandrow z Bobrujska (Białoruś) - słynny żydowski kabalista, który znajdował się pod wpływem Władimira Sołowiowa i został zabity przez hitlerowców w 1941 r .; Rabin Leib Yehuda Don-Yakhiya z Czernigowa (Ukraina) - był pod wpływem Tołstoja, którego często cytował w swoich kazaniach. Powinniśmy pamiętać naszego współczesnego profesora Michaiła Agurskiego z Jerozolimy, znawcy historii Żydów w Rosji, który wiele zrobił dla naszego zbliżenia. Niedawno przyjechał z Izraela do Moskwy na kongres diaspory rosyjskiej i tutaj niespodziewanie zmarł. Wieczna pamięć dla niego ... zabity przez nazistów w 1941 roku; Rabin Leib Yehuda Don-Yakhiya z Czernigowa (Ukraina) - był pod wpływem Tołstoja, którego często cytował w swoich kazaniach. Powinniśmy pamiętać naszego współczesnego profesora Michaiła Agurskiego z Jerozolimy, znawcy historii Żydów w Rosji,

który wiele zrobił dla naszego zbliżenia. Niedawno przyjechał z Izraela do Moskwy na kongres diaspory rosyjskiej i tutaj niespodziewanie zmarł. Wieczna pamięć dla niego ... zabity przez nazistów w 1941 roku; Rabin Leib Yehuda Don-Yakhiya z Czernigowa (Ukraina) - był pod wpływem Tołstoja, którego często cytował w swoich kazaniach. Powinniśmy pamiętać naszego współczesnego profesora Michaiła Agurskiego z Jerozolimy, znawcy historii Żydów w Rosji, który wiele zrobił dla naszego zbliżenia. Niedawno przyjechał z Izraela do Moskwy na kongres diaspory rosyjskiej i tutaj niespodziewanie zmarł. Wieczna pamięć dla niego ...

Generalnie Żydzi w naszym kraju odnosili się do naszego Kościoła i duchowieństwa z szacunkiem. To nie przypadek, że prawnikiem metropolity petersburskiego Benjamina w 1922 r. Na procesie o tzw. „Wartości kościelne" był Żyd Gurewicz, który bezinteresownie bronił metropolity ...

Na ikonostasie naszego rosyjskiego kościoła w Jerozolimie wypisane są słowa psalmisty: „Proś o pokój dla Jerozolimy". To jest to, czego wszyscy potrzebujemy - waszego i naszego ludu, wszystkich innych narodów, ponieważ tak jak nasz Bóg jest jednym Ojcem wszystkich ludzi, tak świat - Szolem - jest od Niego, jeden i niepodzielny dla wszystkich Jego dzieci. "**[286]**["Wiadomości moskiewskie" nr 4, 26 stycznia 1992] .

W przeciwieństwie do judeochrześcijańskich poglądów Aleksego II, prawdziwy naśladowca Jezusa Chrystusa - Jan Chryzostom w swoich kazaniach „Przeciw Żydom" stwierdził:

„Żydzi stali się psami, a my jesteśmy dziećmi ... Synagoga to tylko nieprzyzwoity dom ..., jaskinia zbójców i jaskinia bestii ..., jaskinią nie tylko bestii, ale i nieczystej bestii ..., siedliskiem demonów. Żaden z Żydów nie czci Boga… Jest miejsce bałwochwalstwa. Ich ceremonie są haniebne i haniebne - ceremonie ludzi, którzy rozgniewali Boga, popadli w zniesławienie i potępienie ... Żydzi w swojej pożądliwości i nadmiernej chciwości nie są lepsi niż świnie i kozy ... Synagoga powinna być pogardzana, brzydzona i uciekana ... ... W Synagodze żyją też demony, i to nie tylko w tym miejscu, ale w samych duszach Żydów ... Czy w ogóle należy się z nimi pozdrowić, czy nie można ich zniesławić jako powszechną infekcję i plagę całego Wszechświata? Jakiego łajdactwa, jakiego bezprawia nie przyćmiły ich ohydne morderstwa? ... Bóg ich nienawidzi ".

Innocenty, arcybiskup Pekinu, widząc zastąpienie nauk Jezusa Chrystusa przez judeochrześcijaństwo, w liście otwartym do wszystkich wiernych dzieci Kościoła Chrystusowego zauważył:

„Wrogowie Chrystusa niestrudzenie i wytrwale podważali fundamenty Jego Świętego Kościoła, aby na jego miejsce postawić inny kościół, sanktuarium samouubożonej ludzkości, świątynię masońską, świątynię szatana”.

To samo jest powiedziane w drugim liście do Koryntian (II.1315):

„Albowiem tacy są fałszywi apostołowie, zwodniczy robotnicy, przybierajcie postać apostołów Chrystusa. I nie jest to zaskakujące: ponieważ sam Szatan przybiera postać Anioła Światłości, a zatem nie jest wielką rzeczą, jeśli jego słudzy również przyjmują postać sług sprawiedliwości; ale koniec ich będzie według ich uczynków. "

Sam Jezus Chrystus stwierdza w Objawieniu (2.2), że:

„Próbowałem tych, którzy nazywają siebie apostołami, ale nimi nie są, i stwierdziłem, że są kłamcami”.

Znaczenie wcielenia Jezusa Chrystusa jest pełniej ujawnione dzięki uważnemu studium Biblii. W drugim rozdziale 4 Księgi Królewskiej jest powiedziane, że Eliasz Prorok wiedząc, że wkrótce niebiański rydwan (zwany w sanskrycie „viman”, a teraz - UFO)**[287]**[Ten sam niebiański rydwan jest wspomniany w księdze Ezechiela, rozdz. 1]), i będzie musiał rozstać się ze swoim ukochanym uczniem Elizeuszem, organizując dla niego próbę zgodnie z wedyjską koncepcją potrzeby niezachwianego podążania za swoim duchowym nauczycielem.

Ilya mówi do Elizeusza:

„Zostań tutaj (w Gilgal), bo Pan posyła mnie do Betel”.

Ale Elizeusz, kierując się zasadą wedyjską, aby podążać śladami swego Nauczyciela, odpowiada:

„Pan żyje i twoja dusza żyje! Nie opuszczę cię. "

Próbując po raz drugi Elizeusza, Eliasz mówi mu:

„Zostań tutaj (w Betel), bo Pan posyła mnie do Jerycha”.

Ale Elizeusz, nadal działając zgodnie z prawem uczniostwa, odpowiada mu:

„Pan żyje i twoja dusza żyje! Nie opuszczę cię. "

Próbując po raz trzeci Elizeusza, Eliasz mówi mu jeszcze raz:

„Zostań tu, bo Pan posyła mnie do Jordanii”.

Ale Elizeusz ponownie odpowiada w ten sam sposób:

„Pan żyje i twoja dusza żyje! Nie opuszczę cię. "

Teraz Ilya, przekonany o wiarygodności Elizeusza i wiedząc, że wkrótce go opuści, zgodnie z wedyjskimi regułami relacji między nauczycielem duchowym a ukochanym uczniem, jest zobowiązany spełnić każde swoje pragnienie. Dlatego pokazuje swoją mistyczną moc:

„I Eliasz wziął swój płaszcz, zwinął się i uderzył nim w wodę (Jordan), która rozstąpiła się tu i ówdzie i obaj przeszli po suchym lądzie”.

a potem mówi do Elizeusza:

„Zapytaj, co mam z tobą zrobić, zanim zostanę ci zabrany”.

Elizeusz powiedział:

„Duch, który jest w tobie, niech spłynie na mnie dwukrotnie”.

Ilya, zdając sobie sprawę, że ta prośba jest związana z przygotowaniem Elizeusza do specjalnej misji, testuje również jego mistyczne zdolności:

„Trudno prosisz. Jeśli widzisz, jak będę ci odebrany, tak będzie dla ciebie; ale jeśli nie widzisz, nie będzie ”;

to znaczy, Elizeusz powinien był zobaczyć, jak Eliasz został zabrany do vimana. Elizeusz poradził sobie z tym warunkiem i aby sprawdzić spełnienie swojego pragnienia,

„Wziął płaszcz Eliasza, który spadł z niego, uderzył nim w wodę i powiedział:„ Gdzie jest Pan, Bóg Eliasza - On sam? ” I uderzył w wodę, a ona rozstąpiła się tam iz powrotem, a Elizeusz przeszedł. A synowie proroków, którzy byli w Jerychu, ujrzeli go z daleka i powiedzieli: „DUCH ELIJAHED NA ELISHA”. Poszli więc na spotkanie i pokłonili się mu do ziemi.

W ten sposób Elizeusz, otrzymawszy siłę niezbędną do wypełnienia swojej misji, później wcielił się we właściwym czasie i został nazwany Jezusem Chrystusem. Eliasz wcielił się jako Jan Chrzciciel, aby przygotować Żydów na przyjście swojego ukochanego ucznia, który w tym wcieleniu stał się znacznie silniejszy niż jego nauczyciel. Dlatego Eliasz mówi Żydom o Jezusie w ten sposób:

„On jest Tym, który idzie za mną (to jest mój uczeń - ok. Auth.), Ale który mnie wyprzedził (to znaczy stał się znacznie silniejszy ode mnie w swoich

mistycznych zdolnościach); Nie jestem godzien rozwiązać rzemienia Jego butów "**[288]**[Jan. 1.27.] .

Ewangelia Mateusza (rozdział 3) opowiada o spotkaniu Jana z Jezusem:

„Potem Jezus przybywa z Galilei do Jordanu do Jana (jako do swego duchowego nauczyciela) - aby przyjąć chrzest od niego. Jan jednak powstrzymał Go i powiedział: Potrzebuję chrztu od Ciebie (w końcu jesteś teraz znacznie silniejszy ode mnie); i przychodzisz do mnie? Ale Jezus mu odpowiedział: Zostaw to teraz; ponieważ w ten sposób musimy wypełnić wszelką sprawiedliwość (to znaczy nieważne, jak potężny jestem teraz, ale musi być przestrzegane prawo wedyjskie ucznia podążającego za swoim Nauczycielem). Wtedy Jan przyznaje się do Niego (uznaje tę prawdę). "

Dlatego Jezus, wiedząc, że Wszechmocny okazuje swoje miłosierdzie przez nauczyciela duchowego, w kluczowym momencie ukrzyżowania, zwraca się do swego nauczyciela:

"Albo albo! Lama sawahfani? "**[289]**[Matt. 27.46.] .

Ale ciemne siły, próbując wypaczyć naukę Chrystusa, wypaczyły prawdziwe znaczenie tych słów w Ewangelii i przetłumaczyły je jako:

„Mój Boże, mój Boże! Dlaczego mnie zostawiłeś? "**[290]**[Tamże, 27.46.] .

Ale ci, którzy w tym czasie stali obok Jezusa i słyszeli jego słowa, rozumieli lepiej niż tłumacz Ewangelii to, co mówił Jezus:

„Niektórzy z tych, którzy tam stali, słysząc to, mówili:, Woła Eliasza '.

I natychmiast jeden z nich pobiegł, wziął gąbkę, napełnił ją octem i położył na trzcinie, dał Go pić. Inni powiedzieli:

„Zaczekaj, zobaczmy, czy Eliasz przyjdzie, aby Go zbawić”.

Fakt, że Eliasz Prorok wcielił się jako Jan Chrzciciel, został potwierdzony przez samego Jezusa Chrystusa:

„I zapytali Go: Jak więc uczeni w Piśmie mówią, że Eliasz musi być pierwszy? Odpowiedział im:

„To prawda, Eliasz musi być pierwszy i wszystko zaaranżować; a Syn Człowieczy, jak jest o Nim napisane, musi wiele cierpieć i być upokorzony;

Ale powiadam wam, że przyszedł też Eliasz i uczynili z nim, jak chcieli, jak o nim jest napisane.**[291]**[Znak. 9.11-13.] ;

„Tak więc Syn Człowieczy będzie z nich cierpiał. Wtedy uczniowie zrozumieli, że mówił im o Janie Chrzcicielu. "**[292]**[Matt. 10,17-13.] ;

„Co poszedłeś zobaczyć? prorok? Tak, mówię ci, i więcej niż prorok. On jest bowiem tym, o którym jest napisane: „Posyłam przed wami mojego anioła, który przygotuje wam drogę". Zaprawdę powiadam wam, z tych, którzy się narodzili z żon, nie powstał największy Jan Chrzciciel; ale mniejszy w królestwie niebieskim jest większy od niego. Od czasów Jana Chrzciciela aż po dzień dzisiejszy Królestwo Niebieskie jest zdobywane siłą, a ci, którzy używają siły, zachwycają się nim; Albowiem wszyscy prorocy i prawo prorokowali przed Janem. A jeśli chcesz zaakceptować, to on jest Eliaszem, który musi przyjść. KTO MA UCHY DO SŁYSZENIA, TAK SŁYSZY! "**[293]**[Tamże, 11.9-15.] .

Ważną rolę w losach Jezusa Chrystusa odegrali mędrcy - mędrcy Wschodu. Nikt oprócz nich nie był w stanie obliczyć dokładnego czasu i miejsca wcielenia Chrystusa. I nikt oprócz nich nie przyszedł do niego, nie licząc pasterzy żydowskich, których Anioł zawiózł do Jezusa z pomocą jego niebiańskiej armii (Łk 2,8-20) i nie przyniósł mu darów. W drugim rozdziale Ewangelii Mateusza jest napisane:

„Kiedy Jezus urodził się w Betlejem w Judei za czasów króla Heroda, magowie ze wschodu przybyli do Jerozolimy i powiedzieli:„ Gdzie jest ten, który narodził się jako król żydowski? Bo widzieliśmy Jego gwiazdę na wschodzie i przyszliśmy, aby Mu oddać pokłon… "Po wysłuchaniu króla poszli. A oto gwiazda, którą widzieli na wschodzie, szła przed nimi, gdy w końcu nadeszła i zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dzieciątko. Widząc gwiazdę, radowali się z wielką radością i wchodząc do domu, ujrzeli Dzieciątko z Maryją, Jego Matką i upadając, oddawali Mu cześć; a otwierając swoje skarby, przynieśli mu dary: złoto, kadzidło i mirrę. Otrzymawszy we śnie objawienie, aby nie wracać do Heroda, wyruszyli do własnego kraju w inny sposób.**[294]**[Tamże, 2.1, 2, 9-12.] .

W związku z powyższym rodzi się uzasadnione pytanie: czy to możliwe, że mędrcy, uznając Jezusa za Mesjasza, zapomnieli o nim później i nigdy więcej go nie spotkali? Że po osiągnięciu dojrzałości przez Jezusa Maria nie powiedziała mu o przybyciu mędrców ze Wschodu i nie przekazała ich darów? Ukrywając odpowiedź na te pytania, żydowscy chrześcijanie szczegółowo opisują życie Jezusa tylko do 12 roku życia, a na wszelkie możliwe sposoby milczą o jego życiu do 30 roku życia. Ale świadomi wyznawcy życia Jezusa Chrystusa wiedzą, że istnieje wiele książek napisanych przez teologów, przywódców religijnych i niezależnych badaczy, świadczących o wizycie Jezusa w Indiach, gdzie studiował starożytną kulturę wedyjską.

Na przykład w 1962 roku nieformalna książka księdza K.R. Pottera „Tajemnica utraconych lat ujawnienia Jezusa”, w której pisarz jest skłonny wierzyć, że Jezus spędził 18 nieznanych lat pośród esseńczyków. Ale jestem też gotów przyznać, że ten czas można podzielić na naukę w Essen i podróż do Indii. O tym, że Jezus odwiedził Indie, świadczą również uczeni Anne Reed i J. Furst, z których każdy opublikował fascynującą książkę, w której opowiedzieli światu o pracy wykonanej w tej dziedzinie przez Edgara Kaisa. Elisabeth Clare Profath w swojej książce „The Lost Years of Jesus” omawia wszystkie aspekty tego zagadnienia w sposób szczegółowy i przystępny. Jednak najbardziej znanym współczesnym dziełem o wędrówkach Jezusa jest studium małżonków Dicka i Jeanette Bock.**[295]**[Cm. Stevie Rose „Czy Jezus udał się do Indii?” (przetłumaczone z języka angielskiego). M., 1990.] . Owocem ich żmudnych poszukiwań był film „Utracone lata” (1978) i książka „Tajemnica Jezusa” (1980). Jeanette Bock, twórczyni książki i filmu, mówi:

„Stopniowo doszliśmy do wniosku, że nie ma opisu tych lat, ponieważ ktoś usunął go z kronik i Biblii. Nie można sobie wyobrazić, że Jezus miałby pojawić się w Galilei w wieku 30 lat i ukryć większość swojego życia przed swoimi uczniami, których kochał i prosił, aby za nim podążali. Nie sposób też uwierzyć, że te lata były tak mało znaczące, że ani słowa o nich nie wspomniano ...

Coraz bardziej więc byliśmy skłonni wierzyć, że w pewnym momencie wszystkie informacje o tych latach jego życia zostały zniszczone. Studiując dokumenty wczesnego kościoła chrześcijańskiego, stało się oczywiste, że pierwsze sobory kościelne, zwłaszcza sobór nicejski w 325 r., Zmieniły wiele przepisów doktryny. Opisy tych nieznanych lat zostały usunięte, ponieważ nie odpowiadały politycznym aspiracjom rosnącego kościoła ”.

Badania przeprowadzone przez wyżej wymienionych autorów w ciągu ostatnich 40 lat ujawniły ukrytą kontrowersję, jaka miała miejsce pod koniec ubiegłego i na początku obecnego stulecia. Ta kontrowersja dotycząca wędrówek Jezusa po Indiach rozpoczęła się w 1894 roku, kiedy to rosyjski dziennikarz Nikołaj Notowicz opublikował książkę Nieznane życie Jezusa Chrystusa.

Podobno zaraz po wojnie rosyjsko-tureckiej Notowicz wyruszył w podróż na wschód. W 1887 r., Podróżując po Ladak (północne Indie), w depozytariuszu ksiąg klasztoru Lamaistów w Hemis, odkrył napisane po tybetańsku dzieła o Jezusie Chrystusie, który na wschodzie (skąd przybyli Mędrcy) zwany jest Issa. Według lamy, który pomagał Notowiczowi w analizie tych zwojów, tradycje Issusa zostały zapisane w Indiach w języku palijskim w połowie I wieku naszej ery. ze słów ludzi, którzy widzieli Issę, gdy mieszkał w Indiach i Nepalu, a także ze słów indyjskich kupców, którzy

utrzymywali stosunki handlowe z Jerozolimą. Treść tych wersetów jest interesująca, ponieważ opowiada o czasie życia Jezusa, o którym milczą ewangelie kanoniczne. Około 200 rne zwoje Pali zostały sprowadzone z Nepalu do Tybetu. Następnie przetłumaczono je na tybetański w klasztorze na górze Marbur niedaleko Lhasy. Kopie tych tłumaczeń były przechowywane w Hemis. Legenda ta została po raz pierwszy opublikowana w języku europejskim (francuskim) przez Notovicha w Paryżu w 1894 roku.

Według zeznań Elizabeth Claire Profat, kard. Rotelli, będąc jedną z bliskich papieżowi osób, sprzeciwiał się dziełu Notovicha, ponieważ uważał, że jest ono „przedwczesne", że świat nie jest gotowy, by go usłyszeć. „Kościół już bardzo cierpi z powodu nowej fali myśli ateistycznej" - powiedział Rotelli. Kardynał wyraźnie bał się utraty wyznawców, którzy już mieli wątpliwości co do doktryny oficjalnego kościoła. Brakowało im jeszcze jednej przeszkody. „Kto potrzebuje tej publikacji? - zapytał nerwowo kardynał. - Zrób sobie wielu wrogów. Ale jeśli interesują cię pieniądze… Notowicz nie przyjął łapówki. Zamiast tego opublikował swoją książkę. Wkrótce dowiedział się, że Biblioteka Watykańska zawiera sześćdziesiąt trzy rękopisy zawierające życie Issy. Te starożytne świadectwa zostały przywiezione do Rzymu przez chrześcijańskich misjonarzy, którzy głosili w Chinach, Egipt, Arabia i Indie. Mówią, że Notowicz, kiedy stał się znany, powiedział:

„Nic dziwnego, że przedstawiciele kościoła zachowywali się tak dziwnie - historia Issy nie była dla nich nowością".**[296]**[Stevie Rose. Dekret. cit., str. 12] .

Rosyjskie tłumaczenie zwojów palijskich, wydane przez Notowicza, ukazało się w charkowskim czasopiśmie „Faith and Reason" oraz w osobnej książeczce w Petersburgu, w wydawnictwie „Vestnik Znaniya" w 1910 roku. Ta tybetańska ewangelia (wersety 1-5) mówi:

„W wieku czternastu lat młody Issa, pobłogosławiony przez Boga, przeszedł na drugą stronę Indusu i osiadł z Aryjczykami w kraju pobłogosławionym przez Boga.

Sława o cudownej młodości rozprzestrzeniła się w głębinach północnego Indusu; kiedy podążał za krajem Pendżabu i Radżputanu, czciciele boga Jainy poprosili go o osiedlenie się z nimi.

Ale zostawił złudzonych wielbicieli Jaina i pozostał w Jaggernath, w kraju Orsis, gdzie spoczywają śmiertelne szczątki Viassy - Kryszny, a tam biali kapłani Brahmy ciepło go przyjęli (kapłani Brahmy to magowie -

opiekunowie krów wołowych, uważanych w Indiach za święte zwierzęta. Auth.).

Nauczyli go czytać i rozumieć Wedy, uzdrawiać modlitwą, nauczać i wyjaśniać ludziom Pismo Święte, wypędzać złego ducha z ludzkiego ciała i przywracać ludziom zdrowie. Spędził sześć lat w Jaggernath, Rajagrih, Benares i innych świętych miastach; wszyscy go kochali, ponieważ Issa żył w pokoju z Waiśyami (Vesyami) i Sudrami (Smerdami), których nauczał Pisma Świętego. "

To była nauka Aryjczyków, którą Jezus Chrystus przywiózł do Palestyny dla chorych Żydów, dlatego polecił swoim uczniom:

„W drodze do pogan nie chodźcie i nie wchodźcie do miasta Samarytan; Ale przede wszystkim idź do zagubionych owiec z domu Izraela "**[297]**[Matt. 10,5-6.] ;

„Nie przyszedłem bowiem wezwać sprawiedliwych, ale grzeszników do pokuty”**[298]**[Tamże, 9.13.] .

Ale Żydzi porzucili wedyjski światopogląd oferowany przez Aryjczyków za pośrednictwem Jezusa i, oczerniwszy Chrystusa, dokonali jego egzekucji, ponieważ wiedzieli, że celem Jezusa było podzielenie Żydów na „kozły i owce”:

„I oddzieli jednych od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów; i postawi owce po swojej prawej stronie, a kozły po swojej lewej stronie.**[299]**[Tamże. 25,31-33.] ;

„W celu oddzielenia„ ziarna od plew ”**[300]**[Kąkol to zdegenerowane ziarno, to znaczy degeneruje się.] .

W końcu Jezus stwierdził:

„Zaprawdę powiadam wam, że wy, którzy poszliście za mną, jesteście w gromadzie, kiedy Syn Człowieczy zasiądzie na tronie swojej chwały, zasiądziecie też na dwunastu tronach, aby sądzić dwanaście pokoleń Izraela”.**[301]**[Matt. 19.28.] ;

„Nie myślcie, że przyszedłem przynieść pokój na ziemi; Nie przyszedłem przynieść pokoju, ale miecz; Przyszedłem bowiem oddzielić mężczyznę od jego ojca, córkę z matką i synową z teściową. A wrogami człowieka są jego domostwo.**[302]**[Tamże, 10,3 4-36] ;

„Jeśli ktoś przychodzi do Mnie i nie nienawidzi swego ojca i matki, żony i dzieci, braci i sióstr, a poza tym samego życia, nie może być moim uczniem”.**[303]**[Cebula. 14.26.] ;

„A każdy, kto ze względu na Moje imię opuszcza dom, braci, siostry, ojca, matkę, żonę, dzieci lub ziemię, stokrotnie otrzyma i odziedziczy życie wieczne”.**[304]**[Matt. 19.29.] .

W Apokalipsie Jana stwierdza się również, że upragniony raj chrześcijan - Niebiańska Jerozolima - jest przeznaczony wyłącznie dla Żydów, a nawet wtedy nie dla wszystkich, ale tylko dla 144 tysięcy wszystkich rodzin żydowskich. Cała reszta Żydów to sataniści:

„... oszczerstwo ze strony tych, którzy mówią o sobie, że są Żydami, ale nimi nie są, ale - zgromadzenie szatana”**[305]**[Otwarty. 2.9.] ;

„I zaniósł mnie w duchu na wielką i wyniosłą górę i pokazał mi wielkie miasto, święte Jeruzalem, które zstąpiło z nieba od Boga: On ma chwałę Bożą; jaśniał jak najcenniejszy kamień, jak kryształ podobny do jaspisu; Ma duży i wysoki mur, dwanaście bram, a na nich dwunastu aniołów, na bramach wypisane są imiona dwunastu pokoleń synów Izraela.**[306]**[Tamże, 21,1 0-14.] ;

„I usłyszałem liczbę opieczętowanych: ze wszystkich pokoleń Izraelitów było sto czterdzieści cztery tysiące opieczętowanych.

Dwanaście tysięcy jest zapieczętowanych z pokolenia Judy; z pokolenia Rubena dwanaście tysięcy zostało opieczętowanych; od pokolenia Gada dwanaście tysięcy opieczętowanych; dwanaście tysięcy zostało opieczętowanych od pokolenia Asira; z pokolenia Neftalego dwanaście tysięcy zostało zapieczętowanych; z pokolenia Manassesa dwanaście tysięcy zostało opieczętowanych; z plemienia Semionowa dwanaście tysięcy jest opieczętowanych; z pokolenia Lewina dwanaście tysięcy zostało opieczętowanych; z pokolenia Issachara dwanaście tysięcy zostało opieczętowanych; z pokolenia Zabulona dwanaście tysięcy opieczętowanych; z pokolenia Józefa dwanaście tysięcy zostało zapieczętowanych; dwanaście tysięcy jest zapieczętowanych od pokolenia Beniamina "**[307]**[Otwarty. 7,4-8.] .

Niebiańskie Jeruzalem ma:

„Od wschodu trzy bramy, od północy trzy bramy, od południa trzy bramy, od zachodu trzy bramy; Mur miejski ma dwanaście fundamentów, a na nich są imiona dwunastu Apostołów Baranka. Ten, który ze mną rozmawiał, miał złotą trzcinę do pomiaru miasta, jego bram i murów. Miasto jest położone w

czworoboku, a jego długość jest taka sama jak szerokość geograficzna. I zmierzył miasto trzciną dwanaście tysięcy stadiów; równa jest długość, szerokość i wysokość. I zmierzył swoją ścianę ludzką miarą, jaką jest miara anioła "**[308]**[Tamże, 21,13-17] ;

„I dano mi trzcinę podobną do laski, i powiedziano: Wstańcie i zmierzcie świątynię Boga i ołtarz oraz tych, którzy w nim oddają cześć; Wyłącz zewnętrzny dziedziniec świątyni i nie mierz go, bo został on dany poganom: będą deptać miasto święte przez czterdzieści dwa miesiące.**[309]**[Tamże, 1 1.1-2.] .

Słowiańsko-Aryjczycy od najdawniejszych czasów wiedzieli, że każdy naród ma swoją niebiańską siedzibę - „niebiańskie miejsce": dla słowiańsko-aryjskich jest to Irij, a dla Żydów - Niebieskie Jeruzalem. Dlatego Jezus Chrystus mówi do Hebrajczyków:

„W domu Ojca mego jest wiele mieszkań; ale gdyby tak nie było, powiedziałbym ci: "Przygotuję ci miejsce"**[310]**[Jan. 14.2.] ;

„A kiedy zostanę wywyższony od ziemi, przyciągnę wszystkich do siebie"**[311]**[Tamże, 12.32.] .

Pierwszy List do Koryntian 8.5-6 mówi:

„Są tak zwani bogowie, zarówno w niebie, jak i na ziemi, ponieważ jest wielu bogów i wielu panów";

to znaczy, jest wielu bogów, którzy są rodzicami i przodkami różnych ludów. Na przykład naród rosyjski jest synami Peruna i wnukami Dazhboga, tak samo jest dla Żydów:

„Jeden Bóg Ojciec, z którego wszyscy są (bogami), a my jesteśmy dla Niego i jednego Pana Jezusa Chrystusa, przez którego wszyscy jesteśmy i jesteśmy dla Niego".

Chrześcijanie wyraźnie stwierdzają:

„Sami tworzymy Ciało Chrystusa"

- to znaczy jego Świetliste ciało.

Żydzi, zdając sobie sprawę z mistycznego znaczenia pojawienia się Jezusa, zorganizowali zagładę jego wyznawców, a następnie zdecydowali się po prostu użyć imienia Chrystusa i wypaczając pierwotne znaczenie jego nauk (Wed), stworzyli religię dla Gojów - ich przyszłych niewolników. Głównym celem tej religii nie była wedyjska służba rodzinie,

ale władza polityczna, która pozwala Żydom stworzyć wszechobejmującą organizację dominacji nad światem. To pozwoliło im „upiec dwie pieczenie na jednym ogniu”: kontynuować niszczenie chrześcijan i przez ręce tych samych chrześcijan dokonać zniszczenia wszystkich innych Gojów (nie Żydów). Dla Żydów judo-chrześcijaństwo stało się narzędziem ucisku i zniewolenia innych ludów. Uzbrojony żołnierz zawsze szedł obok kapłana judeochrześcijańskiego, tłumiąc wszelkie pierwotne zasady. Jedna „najświętsza” inkwizycja XVIXVII wieku wymordowała setki tysięcy ludzi.

W XVIII wieku sędzia z Saksonii Karitzof dokonał egzekucji na 20 tys. Osób, a Elżbieta angielska skazała na śmierć 90 tys. W ciągu zaledwie jednej nocy we Francji w przeddzień święta św. Bartłomieja żydowscy chrześcijanie zabili 2 tysiące cywilów. Kilka wieków później Robespierre własnoręcznie podpisał 17 tysięcy wyroków śmierci w ciągu jednego roku. L.N. Gumilev (1912-1989) twierdzi, że:

„Zaledwie w ciągu pierwszych ośmiu lat swojej działalności w Hiszpanii inkwizytorzy wydali 15 000 wyroków na spalenie na stosie i 90 000 na całkowitą konfiskatę mienia, to znaczy ponad sto tysięcy rodzin skazano na śmierć głodową lub w najlepszym przypadku żebractwo”.

Takie okrucieństwa, popełnione w imię Jezusa Chrystusa, stały się możliwe dopiero po radykalnym wypaczeniu nauk Chrystusa. Radził oceniać ludzi po ich czynach:

„Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej skórze, a wewnątrz są drapieżnymi wilkami; poznacie ich po ich owocach. Czy winogrona zbierane są z cierni czy figi z ostów? Tak więc każde dobre drzewo wydaje dobre owoce, ale złe drzewo też wydaje złe owoce; dobre drzewo nie może wydawać złych owoców, ani złe drzewo wydaje dobre owoce. Każde drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, wycina się i wrzuca w ogień. Dlatego poznacie ich po ich owocach. Nie każdy, kto do Mnie mówi: „Panie! Lord! " wejdzie do królestwa niebieskiego, ale ten, kto spełnia wolę mego Ojca w niebie. "

Po tych słowach staje się jasne, że Żydzi ukrywają się tylko za imieniem Jezusa Chrystusa. Nie przestrzegają jego przykazań, nie stosują się do woli jego Ojca Niebieskiego i dlatego to oni, a nie Słowiańsko-Aryjczycy, są poganami**[312]**[Aby odciągnąć ludzi od pierwotnej wiary całej ludzkości, Żydzi zaczęli niesłusznie nazywać słowiańsko-aryjskich (prawdziwych wyznawców kultury wedyjskiej), a także prawdziwych odstępców od Wiedzy - poganami.] - odstępcami od nauk wedyjskich, które głosił Jezus Chrystus. Proroctwo Jezusa dotyczące jego przeznaczenia również potwierdza, że Żydzi są poganami:

„Albowiem wydadzą Go poganom, wyśmiewają Go, obrażają Go i plują na Niego, biją i zabijają; a trzeciego dnia zmartwychwstanie "**[313]**[Cebula. 18.32-33.] .

Słowiańsko-Aryjczycy zawsze sprzeciwiali się kłamstwom pogaństwa, czyli odstępstwu od postępowania Wiary Pierwotnej. Książka Veles mówi:

„Byliśmy… bogowie trzymani przez wielu zwanych poganami";

„Byliśmy wrogo nastawieni do złych pogan".

Ostateczne zafałszowanie nauk Jezusa Chrystusa miało miejsce w 325 roku w Nicei na Pierwszym Soborze Ekumenicznym, zwanym Niceją, a wyznawcy tej nowej nauki zostali nazwani „Nikolaitami" przez prawdziwych naśladowców Chrystusa. To właśnie o nich Jezus ostrzegł nauczyciela kościoła w Efezie:

- A więc ty też trzymasz się nauk nikolaitów, których ja nienawidzę ... Jednak dobrze jest w tobie, że nienawidzisz uczynków nikolaitów, których też nienawidzę.**[314]**[Otwarty. 2.15.6.] .

Zwolennicy biskupa Mikołaja z Mirlikii, zwanego „cudotwórcą", który przewodził jego frakcji na soborze nicejskim, nazywali się Nikolaitami. Głównymi przedstawicielami Mikołaja byli także Aleksander Aleksandryjski z diakonem Atanazy. Nazwali Jezusa z Nazaretu (którego prawdziwym imieniem jest Jehoszua, jak nazywał siebie i swoich bliskich) - będąc z Bogiem, chcąc powiedzieć, że jest inną osobą lub osobą (persona) o tej samej boskiej istocie, mimo że Sam Jezus stwierdził:

„Nikt nigdy nie widział Boga…"**[315]**[Jan. 1.12.] ;

„Mój Ojciec jest większy ode mnie"**[316]**[Tamże, 14.28] ;

„Nie wyszedłem od siebie, ale On mnie posłał"**[317]**[Tamże, 8.42.] ;

„Moja nauka nie jest moja, ale Tego, który mnie posłał"**[318]**[Tamże, 7.16.] .

Jednak podtrzymywali też starą biblijną tezę, że „bóstwo" jest jedno, to znaczy nie rozpada się na jednostki, jak ludzkość. Z połączenia tych dwóch nie do pogodzenia idei ze sobą z dodatkiem do nich na równych warunkach Świetlnej Inspiracji, która przyćmiewając człowieka, daje mu dar kreatywności i przewidywania, a ze swej natury jest duchem, a następnie miała miejsce judeochrześcijańska interpretacja wedyjskiej nauki o Trójcy Światła.

Nikolaitom sprzeciwiało się stowarzyszenie arian, którego głównymi przedstawicielami byli Ariusz, Euzebiusz z Cezarei i Euzebiusz z Nikomedii na soborze nicejskim. Arianie w swoich poglądach na temat Jehoszua-Jezusa kierowali się poglądami chrześcijan z I wieku i twierdzili, że jest on istotą przejściową między Bogiem a człowiekiem. Nazywali go pobożnym. Frakcja ta wzięła swoją nazwę od nazwiska jej najwybitniejszego przedstawiciela. Na soborze nicejskim w 325 roku Ariusz potępił teologiczne pomysły Nikolaitów. Jego słuszne oskarżenia wytrąciły z równowagi biskupa Mikołaja z Mirlikii i zamiast wyjaśniać, odpowiedział Ariuszowi ciosem w twarz. Oto, jak „Lives of the Saints" opisuje atak „cudotwórcy" Mikołaja na Ariusa, według John the Studios:

„Mikołaj, jak drugi Eliasz, rozpalony boską zazdrością, w środku katedry Ariusz odważył się nie tylko słowem, ale i czynem zawstydzić go, uderzając go w policzek. Dlaczego święci ojcowie byli oburzeni i za ten zuchwały czyn pozbawili go hierarchicznych wyróżnień?

Ale mimo to wrócił po krótkim czasie wszystkie swoje „różnice". W katedrze był hałas i zamieszanie. Mikołaja wyrzucono, a po nim głównym obrońcą współistotności Jegoszuy z Bogiem był prosty diakon biskupa aleksandryjskiego - Atanazy, który później został biskupem w tej samej Aleksandrii. Po wielu burzliwych scenach katedra postanowiła ostatecznie rozpoznać Jegoszuę jako drugą osobę bóstwa. Arianie zostali przeklęci, a cesarz Konstantyn uznał frakcję nikolaitów za swój kościół państwowy. Ale wkrótce po śmierci Konstantyna bizantyjski tron objął jego syn Konstancjusz (337-361). Zaczął się zwrot na korzyść arian, którzy wkrótce zastąpili na dworze zwolenników Mikołaja i Atanazego, a po wyklęciu ich na soborze zwołanym przez Konstancjusza, zaczęli robić z nimi to samo. tak jak z nimi postępowali za ich panowania. Kiedy Konstancjusz zmarł w 361 roku, jego następca Julian (panowanie Flawiusza-Klaudiusza, 361-363), rozczarowany oboma chrześcijańskimi kierunkami, odmówił posługi obu i ogłosił całkowitą tolerancję religijną. On sam przede wszystkim sympatyzował z prześladowanymi wówczas bogami starożytnych zastępów, za co Żydzi nazwali go odstępcą. Następnie, wraz z wyborem Jowiana (363-364) na cesarza, który zmarł z powodu rany w Azji przed przybyciem do stolicy, imperium ponownie powróciło do chrześcijaństwa, a następca Jowiana Walens (364-378) ponownie ogłosił ariański kościół państwowy. odmówił usług tym i innym oraz zadeklarował całkowitą tolerancję religijną. On sam przede wszystkim sympatyzował z prześladowanymi wówczas bogami starożytnych zastępów, za co Żydzi nazwali go odstępcą. Następnie, wraz z wyborem Jowiana (363-364) na cesarza, który zmarł z powodu rany w Azji przed przybyciem do stolicy, imperium ponownie powróciło do chrześcijaństwa, a następca Jowiana Walens (364-378) ponownie ogłosił ariański kościół państwowy. odmówił usług tym i innym oraz zadeklarował całkowitą tolerancję religijną. On sam

przede wszystkim sympatyzował z prześladowanymi wówczas bogami starożytnych zastępów, za co Żydzi nazwali go odstępcą. Następnie, wraz z wyborem Jowiana (363-364) na cesarza, który zmarł z powodu rany w Azji przed przybyciem do stolicy, imperium ponownie powróciło do chrześcijaństwa, a następca Jowiana Walens (364-378) ponownie ogłosił ariański kościół państwowy.

Trwało to aż do jego śmierci, po której panowanie arian zakończyło się na zawsze. Gdy tylko nowy cesarz Teodozjusz I (panowanie 378-394) objął tron, otoczył się Nikolaitami. Sobór Konstantynopolski, zebrany przez cesarza w 381 r., Składał się wyłącznie z biskupów wschodnich, bez udziału Rzymian, ponownie wyklął arian i swoją decyzją Teodozjusz zaczął ich okrutnie prześladować wraz z poganami i wszystkimi innymi mniej rozpowszechnionymi stowarzyszeniami chrześcijańskimi. To właśnie na pierwszym soborze w Konstantynopolu ustanowiono drugą połowę słynnego „Credo", które przetrwało do dziś w obu ortodoksyjnych odłamach „powszechnego" kościoła.

Wkrótce po dojściu do władzy nikolaitów doktryna Chrystusa została przekształcona w spektakl, spektakl na potrzeby pogańskiego tłumu, w którym czczony jest nie Najwyższy Bóg, ale bogactwo, a nie duch - ale pieniądze, cielesne piękno i zwierzęca pełnia ludzkiego życia konsumpcyjnego. Nawet nazwa domu Bożego - Świątynia (od słowa „sklep" - do zachowania), Katedra (od słowa „zbiór" - spotkanie) została zastąpiona Kościołem (od słowa „cyrk"). Różne ruchy chrześcijańskie próbują oprzeć się temu odstępstwu od nauk Chrystusa, czyli pogaństwu, ale z reguły nie więcej niż życie ich założycieli trwa, a potem wpadają w niewolę spekulacji i nauczają religii kupców i lichwiarzy.

Żydowscy chrześcijanie nadal utrzymują:

„Religia chrześcijańska nie jest i nigdy nie była przez nas uważana za religię niezwiązaną ze Starym Testamentem.

Nie tylko nigdy nie wyrzekając się Izraela, wybranego ludu Bożego, jego historii, jego proroków, kościół chrześcijański w swej istocie głęboko rozumie i odczuwa znaczenie naszych przodków, którzy wyszli z Izraela i przygotowali przyjście Mesjasza.

Trzeba powiedzieć więcej: CHRZEŚCIJAŃSTWO JEST BEZPOŚREDNIM KONSEKWENCJĄ RELIGII IZRAELA; jeśli religia żydowska przetrwała na świecie w swej czystości, to my, chrześcijanie, jesteśmy jej jedynymi wiernymi wyznawcami. Chrześcijaństwo nie tylko nie odrzuca przodków i proroków, ale uznając misję powierzoną im przez Pana, aby ich uhonorować, aw przeszłości, uznając ich, słuchając ich i uznając Chrystusa

Zbawiciela za Mesjasza, na zawsze kontynuował religię Starego Testamentu, kształtując ją w formę religii judeochrześcijańskiej ... "**[319]**[N.F. Stepanov (w monastycyzmie - Aleksander). Zbliżenie „judeo-katolickie” i związane z nim perspektywy dalszej ewolucji ruchu ekumenicznego ”. Jugosławia, 1938.] .

Żydzi, którzy przybyli do Europy Zachodniej pod postacią chrześcijan, w celu dojścia do władzy ich mianowanego, to jest Antychrysta, i możliwości jego jedynej tyranii, wysunęli na pierwszy plan doktrynę o zwierzchnictwie papieża. Zgodnie z tym nauczaniem Papież jest zastępcą (wikariuszem) Jezusa Chrystusa, następcą Apostoła Piotra, najwyższym zwierzchnikiem „powszechnego” kościoła oraz posiadaczem duchowej i świeckiej władzy (doktryna „dwóch mieczy”). Nie bez powodu na papieskiej mitrze wypisane są następujące litery: VICARIUS FILII DEI, co oznacza „Wikariusz Syna Bożego”. Czyj to gubernator, stanie się jasne, jeśli zdemontujesz ten napis za pomocą żydowskiej nauki Kabały (w tym przypadku litery zostaną zastąpione odpowiednimi liczbami, które z kolei dają jedną sumę):

/ V = 5 / + / I = 1 / + / C = 100 / + / A = 0 / + / R = 0 / + / I = 1 / + / U = 5 / + / S = 0 / = 112;

/ F = 0 / + / I = 1 / + (L = 50 / + / I = 1 / + / I = 1 / = 53;

/ D = 500 / + / E = 0 / + / I = 1 / = 501;

112 + 53 + 501 = 666.

Wyjaśnienia są zbędne, zwłaszcza że w greckich Lateinos, podobnie jak w hebrajskim Romiith, dodaje się również liczbę diabła - 666.

W połowie IX wieku, po śmierci Karola Wielkiego, rzymscy hierarchowie ostatecznie odsunęli cesarzy od udziału w wyborach papieża i przejmują kontrolę nad Włochami, Hiszpanią, Francją, Ilirią i innymi państwami.

Po zbadaniu tego problemu F.Ya. Fortinsky (1846-1902) tak opisuje tę bezbożną walkę o władzę:

„Z 12 papieży współczesnych Włodzimierzowi 4 zostało mianowanych przez królów niemieckich, a pozostali przez rzymską szlachtę, głównie przez Crescences, ale ani jeden, ani drugi nie czuli się mocno na Stolicy Piotrowej. Wszyscy papieże wyznaczeni przez Ottona III i Henryka II byli niejednokrotnie wypędzani z Rzymu, a nawet jeden został zabity; poplecznicy szlachty też nie byli w lepszej sytuacji. Do jakiego zgorzknienia doszła wówczas walka o tiarę (koronę papieską), można sądzić z poniższych dwóch przykładów. Bonifacy VII, który z kolei zdetronizował i zabił dwóch swoich konkurentów, Benedykta VI i Jana XIV z

kolei, zasiadał na Stolicy Apostoła Piotra tylko przez 11 miesięcy. Po jego śmierci, co nie było naturalne, wrogowie rzucili się na zwłoki papieża, zranili go włóczniami, zdarli z niego ubranie iw tej formie przeciągnęli go ulicami miasta i rzucili obok konnego pomnika Konstantyna Wielkiego. Jeśli Bonifacy doświadczył tego wstydu po swojej śmierci, to Jan Kalabryjski, postawiony przez Crescentiusa, obalony przez zwolenników Ottona III, był za życia poddawany straszliwym torturom: odcięto mu nos, uszy, język, wyrwano mu oczy i wtrącono do więzienia w oczekiwaniu na proces. Po formalnym złożeniu na synodzie posadzili go tyłem na osła, w dłoniach dali mu ogon iw takiej postaci został wyprowadzony ulicami Rzymu, a następnie ponownie uwięziony, gdzie wkrótce zmarł. **"[320]**[„Chrzest księcia Włodzimierza i Rosji według zachodnich wiadomości". „Czytania w Towarzystwie Historycznym Nestora Kronikarza", s. 213-214. Kijów, 1888.] .

Bizantyjscy apostołowie podczas chrystianizacji Rosji mieli tę samą „cichą" i „pobożną" moralność. Świadczy o tym na przykład wydarzenie, które wydarzyło się za panowania Andrieja Bogoliubskiego (1110-1174). Książę ośmielił się zaproponować bizantyjskiemu patriarsze Łukaszowi Chrysoverowi utworzenie specjalnej metropolii dla północno-wschodniej Rosji i wyznaczył kandydata na stanowisko szefa przyszłej metropolii, duchownego Teodora, rosyjskiego pochodzenia. Za tę śmiałość:

„… Zgodnie z bizantyjskimi zwyczajami skazano go na straszną egzekucję: Teodorowi odcięto język, odcięto mu prawą rękę, wyłupiono oczy. Potem utopili go słudzy metropolity **"[321]**[„Podręcznik duchownego", t. 3. M., 1978. Przedruk na podstawie czasopisma „Slavyane" nr 2, 1992.] .

Książę Bogoliubski, wiedząc, że w wyniku zaciekłej wojny domowej, która rozpoczęła się zaraz po chrzcie Rusi, do roku 1000 ludność kraju zmniejszyła się z 12 do 3 milionów, a ona sama podzieliła się na wiele walczących księstw, podjęła desperacki krok w kierunku wyzwolenia. Rosja z zależności bizantyjskiej. W 1169 roku Andrei Bogolyubsky wraz ze swoimi podobnie myślącymi książętami pokonał i spalił na popiół północną twierdzę Bizancjum w Rosji - Kijów, która stała się placem przejściowym dla stworzeń. Świątynie i wszelka „pobożność" kościelna zostały starte z powierzchni ziemi. Andrei Bogolyubsky przygotowywał Rosję do wielkiej bitwy ze stworzeniami, ale Bizancjum nie pozwoliło mu na to. Dokładnie 7 lat po egzekucji Teodora został brutalnie zamordowany. Opis morderstwa, które miało miejsce w jego sypialni późno w nocy, jest niemożliwy do odczytania bez drżenia.

Przez ostatnie sześć wieków posłusznym instrumentem Bizancjum, które nie chciało silnego i niezależnego państwa na swojej północnej granicy, był RKP, Rosyjska Cerkiew Prawosławna. Skrupulatnie prowadziła politykę „braku odporności na zło" korzystną zarówno dla samego Bizancjum, jak i

dla wszystkich innych pasożytów. Dzięki temu jarzmo judeochrześcijańskie przetrwało tak długo. Bizancjum również nie potrzebowało potężnej Rosji w 988 roku. Dlatego Bizancjum interesowało się, że tego rodzaju chrześcijaństwo trafi do Rosji. W tym samym czasie realizowała swoje najemne, a nie filantropijne zainteresowania edukacyjne, ponieważ nie mogła nic zrobić z siłą wojskową z wedyjską Rosją.

Kontynuując judeochrześcijańską orientację Bizancjum, RKP zaszczepił: naród rosyjski nie jest jeszcze skrzepnięty (to znaczy nie rozpoznał mocy plemiennego boga Żydów - Sabaoth-Jehowa-Jahwe), modli się do Niego źle i nie żałuje jej wystarczająco przyjaźnie. Jednocześnie RKP stara się na wszelkie możliwe sposoby zepchnąć na dalszy plan naszych rosyjskich świętych i zastąpić ich wyobrażonymi świętymi. Akademik V. Emelyanov w swoich badaniach podstawowych „Desionization" pisze:

„92 dni z 365 w roku kościół upamiętnia Żydów, z których większość nie ma nic wspólnego z chrześcijaństwem. Rosjanin mógł tylko zbliżyć się do „świętości" Żyda i to tylko dlatego, że naśladował tego Żyda w swoim życiu. Każdy Żyd z Biblii, kimkolwiek jest, jest wystawiany jako przykład dla rosyjskiego świętego podczas nabożeństwa. Podkreśla się, że całe życie Rosjanina minęło, okazuje się, naśladując nie tylko Jezusa i Marię Pannę, ale także jakiegoś innego Żyda. Co jakiś czas słyszysz: Aleksander Newski - jesteś Rosjaninem Józefem; Seraphim Sarovsky - jesteś Ilya the Glorious; Sergiusz z Radoneża - jesteś jak Mojżesz. W tym właśnie odbija się cała moralność judaizmu: każdy Żyd, nawet przestępca, nawet własny zdrajca, jest 10000 razy wyższy od najszlachetniejszego i najczystszego Goja ".**[322]**[Wolna Palestyna, wyd. 2, str. 30. Paryż, 1979.] .

Protest Słowian-Aryjczyków przeciwko takiemu judeochrześcijańskiemu zapomnieniu był bardzo ostry. Słowiańscy Aryjczycy, którzy po powrocie odwiedzili kraje chrześcijańskie, mówili o „nagich kobietach" w Rzymie, „nierządnicach na obraz Matki Bożej" w Bizancjum, o nieuczciwości i chciwości duchowieństwa judeochrześcijańskiego. Wiara jako zewnętrzna ceremonia, wiara bez wiedzy wedyjskiej, bez duchowej zasady - to nie jest prawdziwa wiara, taki wniosek wyciągnął naród rosyjski. Książka Velesa w tej sprawie mówi:

„W Grecji przecież nie czczą bogów, ale ludzi wyrzeźbionych z kamienia, jak ludzie. A nasi bogowie są obrazami ";

„Mamy… mamy piękną koronę naszej wiary i nie możemy przyjmować cudzej";

„A Grecy chcą nas ochrzcić, abyśmy zapomnieli o naszych bogach i zwrócili się do nich w ten sposób, aby odciąć nam daninę, jak pasterze,

którzy gromadzą się w Scytii. Nie pozwólcie wilkom porywać jagniąt, które są dziećmi Słońca! "

Wszystko to pozwala wnioskować, że dobrowolna judo-chrystianizacja Rosji była niemożliwa.

Stworzenia, którym nie udało się zniszczyć Rosji siłą, zaczęły roztropnie i bezwstydnie popychać Słowian na ścieżkę duchowego samobójstwa - odciągnąć ich od wartości wedyjskich, gdzie duchowe i moralne koncepcje miłosierdzia i odwagi, wiary i lojalności, miłości i mądrości niewątpliwie przeważają nad wymaganiami niższej natury człowieka. ...

Jeden z myślicieli rosyjskich XX wieku, Iwan Iljin, który z woli losu znalazł się na wygnaniu po rewolucji 1917 roku, pisał:

„Nasze nieszczęście i nasze niebezpieczeństwo: żyjemy w erze wojującego zła, ale nie mamy odpowiedniego instynktu, aby je rozpoznać i zdefiniować. Stąd niezliczone błędy i złudzenia. Wydaje się, że patrzymy - i nie widzimy; widzimy - i nie wierzymy własnym oczom; boimy się wierzyć, a wierząc, wciąż próbujemy wmówić sobie, że „może to wszystko nie jest takie ..."

Tak, rzeczywiście: ludzie boją się uwierzyć, że wszystko, co wydarzyło się w Rosji w ciągu ostatniego tysiąca lat, nie jest przypadkiem ani kaprysem kapryśnego czasu, ale celową próbą zniszczenia Rosji za wszelką cenę. Ludzie nie znają spuścizny swoich przodków, boją się poznać prawdę. Kronikarz Nestor w „Opowieści o minionych latach" donosi, że po przybyciu księżniczki Olgi do Konstantynopola w 955 r. Grecki Cezar Konstantyn Porfirogenitus, aby skłonić rosyjską księżniczkę do przyjęcia nowej religii i polegania na judo-chrześcijaństwie, aby politycznie ograniczyć potężną Rosję, obiecuje ją poślubić. :

„Chcę zaśpiewać mojej żonie"

(PVL, str. 44).

I chociaż Olga w tym czasie była w siódmej dekadzie, ostatecznie została uwiedziona i po powrocie do Rosji pozwoliła biskupowi Wojciechowi wkroczyć do Kijowa w latach 960-961, aby utworzyć biskupstwo. Gorliwie podjął się organizacji spraw kościelnych w Kijowie, narzucając Słowianom judeochrześcijaństwo. Swoją działalnością spowodował jednak tylko niezadowolenie ludności, a oburzeni kijowici, prowadzeni przez Mędrców, wypędzili z Rosji biskupa Wojciecha. Nestor twierdzi, że wprowadzeniu chrześcijaństwa sprzeciwiali się nie tylko Mędrcy, ale także

oddział. Księżniczka Olga, która została judeo-chrześcijanką, nie mogła nawet pozyskać swojego syna Svetoslava na swoją stronę.

„Jak chcę zaakceptować to samo prawo? A moja drużyna zacznie się śmiać o siódmej ",

- odpowiedziała matka Swietosławia**[323]**[„Odczyty w Towarzystwie Historycznym Nestora Kronikarza". Książka 2, str. 24. Kijów, 1888.] .

Stosunek Słowian do najazdu żydowskich chrześcijan na Rosję bardzo wyraźnie ukazuje powstanie słowiańskiego „Pieśni o pobiciu żydowskiej Chazarii autorstwa Swietosława Khorobre" (Warszawa 1847). Została ona reprodukowana litograficznie w książce polskiego naukowca Tadeusza Wolańskiego „Pomniki słowiańskiego języka pisanego przed narodzeniem Chrystusa". Za swoją pracę Volansky został skazany na spalenie na stosie złożonym z tej jego księgi, ponieważ nie tylko sprzeciwiał się judo-chrześcijaństwu, ale także przekonująco zeznał, że słowiańsko-aryjscy pisali język na długo przed narodzeniem Chrystusa.

W Pieśni wielki książę Rosji Svetoslav mówi do swojej matki Olgi, która nawróciła się na judeo-chrześcijaństwo:

A jednak gojem dla Żyda jest bydło,
a ja jestem wielkim księciem Rusi,
zdaniem Żyda
Należę do bydła.
Dlaczego jesteście przymierzami Żydów,
Stara i nowa, stara kontynuacja,
dali mi razem?
Więc jestem otchłanią zła
Niewysłowiony bóg Żydów
stworzone, smakowane
Albo że zostawiam swoje dobre,
Przyjąłem ich zło, obce mi,
Podobnie jak Rzymianie są szaleni
szukając ruiny swojego imperium,
tak łatwowierni Chazarowie,
umarł w głębi tego?
Albo w Konstantynopolu jesteście naszym ludem i mną
niewolnicy Greków z Żydami
już sprzedane?
Powiedz mi prawdę
byłeś przewoźnikiem na rzece,
Nie wykonam cię.
Pamiętam też, że moja mama

jesteś mną
Nie położę rąk na mojej matce.
Twój dreszczyk emocji jest nie na miejscu
w życiu i jego śmierci,
przypisany do ciebie, jesteś wolny.
Do swojego ojca i matki,
niewierne lub skorumpowane,
wiesz, Rusich nie jest sędzią ...
*Przepraszam, ale powtarzam twoje**[324]**[Cm. Matt. 15.22-26.] :*
zostaną nagrodzeni krzywdą w pokoleniach tych
kto ma ojca, zapomni
A ziemia, na którą będą patrzeć moi przodkowie,
fałszywym braciom,
jak chleb powszedni, od dzieci rodzinnych
przerwy dla szczeniąt,
Że uwielbiają swoje stopy, za sytość i taty
ze złością w oczach.
Pozbywaj się swojej duszy, jak chcesz;
Twoje jest twoje prawo.
Ale dla naszych ludzi i przed ich wnukami
w odpowiedzi ja, wielki książę Rosji.
ROSJA DLA BRUDNEGO KOMFORTU
W WYMIANIE NA KSIĄŻKI PALĄCE NASZE
TWÓJ FILOZOFI W CZARNEJ RIZIE
I ZŁOTE KRZYŻE
TYLKO MOJĄ GŁOWĄ,
SŁYSZYSZ, OLGA MĄDRY,
BĘDZIE OD MNIE!

Zrobili to bizantyjscy Żydzi, od których odstępcza Olga przyjęła swój chrzest: przekupili Pieczyngów, którzy zdradziecko zabili Światosław. W rezultacie bękart Władimir, syn gospodyni Małki, córki rabina, któremu udało się uwieść dwunastoletniego Swietosławia, zaczął rządzić Rosją. Ludzie żartobliwie nazywali Vladimira jego lubieżną, pijaną czerwoną twarzą „Czerwonym Słońcem”. Po ochrzczeniu Rosji ten „święty” książę wydał rozkaz:

„Każdy Rosjanin, który nie oddawał czci Chrystusowi w niedzielę w kościele i nie przyjął komunii z winem kościelnym, zostanie wyrzucony na śmierć w poniedziałek!”

Ponieważ zgodnie z żydowską tradycją narodowość nie jest przekazywana przez ojca, ale przez matkę, okazuje się, że Rosja została ochrzczona przez Żyda. Należy również zauważyć, że podczas chrztu ruskich kościoły słowiańskie zostały zniszczone nie przez Rosjan, ale przez Żydów: Kronika

Sofijska (pod 991) świadczy, że arcybiskup Jakim uczynił to w Nowogrodzie; w obwodzie rostowskim (według księdza kijowskiego) dokonał tego Izajasz Cudotwórca; w Rostowie - Avraamy Rostovsky; w Kijowie - Żyd Vladimir.

Ruiną judeochrześcijaństwa dla rosyjskiej ziemi jest to, że stworzyła wszechstronną organizację dominacji nad światem, która jest bardziej polityczna niż religijna. Jej głównym celem nie jest służba Wszechmocnemu, jak nauczał Chrystus, ale władza polityczna, zdobywanie i uciskanie innych ludów. Uzbrojony polityk szedł obok judeochrześcijańskiego księdza, tłumiąc jakikolwiek pierwotny początek, przykładem jest potworny spadek populacji Rusi Kijowskiej podczas jej chrztu.

Próby podporządkowania sobie słowiańskiego świata były podejmowane kilkakrotnie przez judeochrześcijaństwo. W szczególności w X wieku Rzym zakazał odprawiania nabożeństw w języku słowiańskim, uznając to za herezję. Rosyjski Kościół Prawosławny nadal prowadzi politykę ucisku narodu rosyjskiego, zabraniając używania oryginalnych rosyjskich imion w modlitwach, ale dopuszcza tylko nazwy żydowskie, greckie i łacińskie: z 210 nazw kanonicznych mniej niż dwa tuziny to rosyjskie (Borys, Wadim, Włodzimierz, Władysław, Wsiewołod, Wiaczesław, Gleb) , Rostislav, Vera, Zlata, Love, Ludmiła, Nadieżda, Swietłana).

Wraz z przyjęciem judeochrześcijaństwa, Ruś Kijowska straciła wsparcie kulturowe reszty Rosji i, jak świadczą Demostenes i Herodot, przeszła z parowego żelaznego pługa, pozwalającego na uprawę rozległych pól, na drewniany pług.

Charakterystyczną cechą pierwotnie nieodłączną dla Rasy jest dobrowolne przyjęcie duchowej i moralnej opieki nad całą ludzkością. Opieka sama w sobie polega na ochronie świata przed zgiełkiem i chaosem, na czynieniu dobra i tłumieniu zła, na wprowadzaniu do życia społeczeństwa wyższych pojęć moralnych, na uduchawianiu i oświecaniu ludzi miłością i prawością. Boski wybór narodu rosyjskiego (rosyjskiego), w przeciwieństwie do izraelskiego (pasożytniczego), nie jest sprzeczny z innymi narodami, ale jest szczególną odpowiedzialnością w walce filantropii ze światowym złem. Duch plemienny narodu rosyjskiego zawsze odznaczał się spokojem, czyli postawą wobec czegoś z zewnętrzną i wewnętrzną tolerancją. Wewnętrzna różnica między słowiańsko-aryjskimi i judeochrześcijanami przejawia się nawet w ich wyglądzie: ci pierwsi, uważając się za wiecznie błogosławioną duszę, wyglądają jak radośni spadkobiercy bogactwa Ojca Niebieskiego; ci drudzy, uważając się za poczętych i urodzonych w grzechu, wyglądają jak skazani na śmierć.

Rosjanie wiedzieli też, że każde społeczeństwo, które chce uniknąć krwawego zamieszania, musi polegać na prawie. Każde ludzkie prawo, w rozumieniu Słowian i Aryjczyków, byłoby niedoskonałe, ponieważ ludzie mają skłonność do błądzenia i popełniania błędów, oddawania się swoim słabościom i uczuciom, a nawet kłamią. Stąd wynika, że prawo doskonałej prawości i moralności może być dane ludziom TYLKO przez samego Przodka. Prawo to, w jego najpełniejszej możliwej kompletności i określoności, zostało zawarte przez rasę w pismach wedyjskich, które każdy Rosjanin uważał za święte. Dlatego stworzenia, próbując odciągnąć ludzi od przestrzegania Prawa Rodziny, ogłosiły Wedy „czarną księgą" i zniszczyły wszystkie księgi przejęte podczas okupacji Rosji przez judeochrześcijaństwo. Żywymi nosicielami kultury wedyjskiej są mędrcy i czarownicy (którzy, nawiasem mówiąc,

Najpierw Bizancjum, a potem Rzym, rozpoczęły szeroko zakrojone działania mające na celu przejęcie duchowej i świeckiej władzy w Rosji. Po zdobyciu Rosji Żydzi zaczęli niszczyć Słowian-Aryjczyków. Od 1055 do 1462 roku zorganizowali 245 najazdów na Rosję. Od 1240 do 1462 roku prawie żaden rok nie był kompletny bez wojny. Z 537 lat, które minęły od bitwy pod Kulikowem do zakończenia pierwszej wojny światowej, Rosja spędziła 334 lata w bitwach. Spośród nich przez 134 lata musiała walczyć z różnymi antyrosyjskimi związkami i stowarzyszeniami. Co więcej, stoczyła jedną wojnę z 9 wrogami naraz, dwie - z piątą, dwadzieścia pięć razy z trzema i trzydzieści siedem - z dwoma przeciwnikami. Dopiero od XV do XVIII wieku południowi sąsiedzi Rosji - Turcy, podburzeni przez judo-chrześcijan z Bizancjum - schwytali i zniewolili około 5 milionów Rosjan. A ilu więcej zginęło podczas najazdów drapieżników! W samym Kazaniu w 1552 roku zginęło 100 tysięcy rosyjskich jeńców. Jeszcze na początku XVII wieku większość francuskich i weneckich galer wojskowych była wiosłowana przez rosyjskich niewolników skazanych na ciężką pracę przez całe życie. Jeśli Bizancjum przed RKP nadal korzystało z wiedzy Rosichów, to po przyjęciu judo-chrześcijaństwa wiedza ta zaczęła stanowić poważne zagrożenie dla nowego światopoglądu, zwłaszcza rosyjskich starożytnych książek o czytaniu gwiazd (astronomia, astrofizyka, astrologia) i czarów (medycyna), które opierały się na komunikacji ze wszystkimi elementy natury, bioenergia, psychiczne metody leczenia, akupunktura i nie tylko. Dlatego kościół judeochrześcijański uznał czary, magię, czary i czary za działania wrogich sił. Jeśli chodzi o czarownice i czarownice, potem mieli zostać spaleni na stosie, a Mędrcy mieli zostać pocięci na pół. Czczenie Przodka na obraz Światła Słońca (zwanego „do Ra mola" - modlitwa do Boga Ra) było surowo zabronione przez czarnych kapłanów.

Bizantyjscy wspólnicy, narzucając Rosji cyrylicę (opracowaną w celu przekazania języka bułgarskiego) jako powszechny alfabet słowiański, próbowali pozbawić Rosjan możliwości posługiwania się pismami

wedyjskimi i tym samym wprowadzić ich w ignorancję**[325]**[Cm. V.N. Kandyba „Sekrety rosyjskiej ziemi”. SPb., 1998.] .

Cyrylica z Bułgarii dotarła do Rosji nawet za księcia Askolda w latach 70-tych IX wieku. Ale Rosja nie chciała go zaakceptować, nie tylko dlatego, że był zbyt grecki (10 greckich liter na 43 w swoim brzmieniu) i niezbyt pasował do języka rosyjskiego, ale także z punktu widzenia jego oceny moralnej w porównaniu z runicą słowiańsko-aryjską. Ten alfabet pisma cerkiewnosłowiańskiego, obcy Słowianom i Aryjczykom, został stworzony przez stworzenia, aby ukryć prawdziwe znaczenie zarówno Starego, jak i Nowego Testamentu. Tych kilku Rosjan, którzy dotarli do sedna zrozumienia krwiożerczości i pasożytnictwa Starego Testamentu oraz pozbawionego korzeni kosmopolityzmu Nowego Testamentu, byli prześladowani i straceni w imię żydowskiego boga plemiennego i triumfu „chrześcijaństwa”.

Nic dziwnego, że w wierszu „Rycerze” I. Kobzeva (Moskwa, 1917) proroczy Bojan ostrzegał przed konsekwencjami judo-chrystianizacji Rosji:

Jeśli przyjmiesz, książę, chrześcijański sposób,
Do nas w Rosji mówię z góry:
Duchowni będą latać jak wrony
Przyniosą „Pismo Święte”.
Chociaż ten werset nazywany jest „świętym”,
Trudno o bardziej zdeprawowaną książkę.
Zawiera kłamstwa, brud i haniebną rozpustę,
I wrogość i braterska zdrada.

Obrońcy Rosji doskonale rozumieli, że przyjęcie cyrylicy oznaczałoby to samo, co stało się w naszych czasach z Czuwasami i Tatarami z Wołgi, kiedy alfabet arabski został zastąpiony najpierw alfabetem łacińskim, a następnie alfabetem łacińskim cyrylicą, w wyniku czego cała ich wielowiekowa kultura została odcięta jak miecz. Trudno sobie wyobrazić większe zło. To właśnie najbardziej prawdziwa duchowa samowola, a także transformacja pisma rosyjskiego dokonana w 1918 r. Zniszczyła sposób pisowni rosyjskiej. Wcześniej, z wielką odwagą i przenikliwością, tryb ten został odtworzony przez M.V. Łomonosow na podstawie cyrylicy (pozornie całkowicie nieodpowiedniej dla zdrowego języka rosyjskiego) w swojej „gramatyce rosyjskiej” (1755), gdzie faktycznie pokazał ogromne możliwości pisowni rosyjskiej. Dzięki temu po ośmiu wiekach „milczenia” w Rosji, najpierw poezja Dzierżawina, potem Puszkina,

Tak. Mirolyubov w pracy "Materiały do prehistorii Rusi" świadczy, że "archiwum (Łomonosowa) zostało (po jego śmierci) przeniesione do Akademii Nauk, gdzie panował niemiecki Schletzer, który był mu wrogi

właśnie na polu historii Rosji. Po M.V. Łomonosow został "przejrzany" przez Akademię, dokumenty z historii Łomonosowa zniknęły "**[326]**[Tak. Mirolyubov „Święta Rosja”, t. 1, s. 427. M., 1997.] .

Ale pomimo wysiłków stworzeń, aby ukryć ślady przymusowego narzucenia judeo-chrześcijaństwa narodowi rosyjskiemu, przetrwały pewne wiarygodne dowody. Na przykład w książce „Podróż patriarchy Makariusza Antiochii do Moskwy w XVII wieku”, przetłumaczonej przez arabskiego profesora G.A. Marcos (S.-P., wydanie P.P. Soikin, 1898) mówi:

„Wokół każdego miasta, to znaczy za najbardziej oddalonymi domami, znajduje się drewniany mur, a wewnątrz kolejny. Nad bramą fortecy znajduje się wysoka drewniana belka z wizerunkiem Chrystusa ukrzyżowanego i narzędziem Jego ukrzyżowania, czyli młotkiem, obcęgami, gwoździami, schodami itp. Krucyfiks istnieje od czasów Lachowa.

Wiedzcie, że na drzwiach każdego z kościołów kozackich znajduje się żelazny łańcuch, podobny do tego, który zakłada się na szyję jeńców. Zapytaliśmy o to i powiedziano nam, że KAŻDY, KTÓRY PRZYCHODZI DO KOŚCIOŁA O ŚWITU PO WEZWANIU (to znaczy spóźnia się na rozpoczęcie nabożeństwa), MA TEN ŁAŃCUCH NA SZYJU PRZEZ CAŁY DZIEŃ I ZAWSZE ZAWSZE ZAWSZE SKURCZONY ... TO JEGO NAPÓJ ”.

Po upadku Bizancjum pod ciosami Turków i uzyskaniu od niego niepodległości w 1586 roku, RKP, aby przeżyć, zmuszony był zbliżyć się do ludu, dostosowując wszystkie swoje chrześcijańskie święta do ludowych zwyczajów i świąt słowiańskich. Zdecydowała się jednak na przyjaźń oczywiście nie z ludem, ale z rządzącą elitą „bojarską” i razem doprowadzili kraj do wielkiego zgiełku początku XVII wieku. W naszych czasach prawie wszystkie nowe sowieckie święta były również zbieżne z datami historii Żydów.

Niewielu Rosjan wie, że żydowskie święto Chanuki trwa dziesięć dni, zaczyna się od 20 do 21 grudnia i kończy w nocy z 31 grudnia na 1 stycznia o północy. Dlatego istoty narzuciły Rosjanom obchody Nowego Roku cywilnego właśnie w tym czasie i dlatego zegar na Wieży Spasskiej wybija o północy, a szef okupacyjnego rządu gratuluje swojemu ludowi ...

Nie jest wcale konieczne, aby żydowscy magowie świadomie obchodzili swoje święta: najważniejsze jest dla nich zjednoczenie ludzi na poziomie energetycznym, aby te święta, którym towarzyszą tajne rytuały czarnej magii, były wspierane przez powszechną radość w czasie kultu diabła. Ten sam wzór można odnaleźć we wszystkich komunistycznych świętach. Na

przykład 8 marca wszyscy mężczyźni w pośpiechu kupują kwiaty i prezenty dla kobiet, nie wiedząc, że obchody tego dnia zaproponowały słynne żydowskie rewolucjonistki Clara Zetkin i Rosalia Luxemburg. Dziś jest święto Purim, obchodzone przez Żydów na pamiątkę zagłady kilkudziesięciu tysięcy Persów (stało się to z udziałem żydowskiego szpiega, który zdobył zaufanie króla perskiego i zabił go po zaśnięciu). To święto ma również ukryte nieprzyzwoite znaczenie:

Kolejny dzień narodowej jubilacji, szczególnie modny w naszych czasach - 1 kwietnia, który z jakiegoś powodu nazywany jest „Dniem Śmiechu", choć słuszniej jest nazywać go dniem kłamstwa i oszustwa. Według legendy, 1 kwietnia strażnicy, którzy strzegli ciała Chrystusa po zdjęciu go z krzyża za łapówkę daną przez żydowski Sanhedryn, złożyli fałszywą przysięgę, że ciało Chrystusa zostało odkupione przez jego uczniów, twierdząc tym samym, że Chrystus nie zmartwychwstał. Żydzi uważają to kłamstwo za pierwsze zwycięstwo w wypaczeniu misji Chrystusa.

„Dzień Obrońcy Ojczyzny" - 23 lutego obchodzony jest przez Żydów na cześć udanej krwawej prowokacji: Żydówka, żona władcy Babilonu, dowiedziała się, że Babilończykom zabrakło cierpliwości z powodu ucisku Żydów i postanowili wypędzić Żydów z kraju. Zniesławiała przywódców powstania przed swoim mężem i doprowadziła do przekazania władzy militarnej Żydom. Natychmiast go wykorzystali - usunęli całą szlachtę Babilonu.

Wielkanoc obchodzona jest przez Żydów na cześć udanej machinacji, za pomocą której ich lud oszukańczo przejął wartości Egipcjan: złoto, srebro, biżuterię i drogie ubrania (tyle, ile mogli unieść), gdy uciekali z Egiptu.

A 7 listopada sowieccy Żydzi obchodzą urodziny kata narodu rosyjskiego - Trockiego (Bronsteina).

I wreszcie, jak informują nas europejscy czarni magowie, opierając się na Kabale - tajnej doktrynie Żydów - w nocy z 30 kwietnia na 1 maja odbywa się najważniejszy szabat złych duchów całej planety w Niemczech, na górze Brocken. Od słowa „szabat" pochodzi hebrajskie „szabat" - sobota, stąd żydowska instrukcja: „Szanuj szabat". Na tym sabacie, trwającym do pierwszych kogutów, sam diabeł pojawia się pod postacią Bafometa - ogromnej kozy-hermafrodyty z płonącą pięcioramienną gwiazdą na czole i inspiruje swoich zwolenników nowymi pasożytniczymi pomysłami.

Odrzucenie wartości kultury wedyjskiej wypaczyło świadomość społeczną, spowodowało krwawe wydarzenia, tworząc coraz więcej męczenników dla Jasnej Rosji. Ci męczennicy istnieli zawsze: od czarodziejów i magów po mnichów Valaam i sowieckich dysydentów. Po zdobyciu Rosji przez

judeochrześcijaństwo męczeństwo stało się integralnym atrybutem duchowym narodu rosyjskiego. Spokojnie i celowo zniszczyli początkowo rosyjskich duchownych - czarowników i mędrców, którzy są główną duchową twierdzą kultury wedyjskiej. A po bolszewiku, czyli puczu judeo-masońskim, zniszczono najlepszych przedstawicieli armii (wojowników-przywódców) i chłopstwa (vesi - twórcy materialnego bogactwa kraju). W wyniku tej hulanki złych duchów koncepcja Jasnej Rosji została tak zakorzeniona we krwi męczenników, że Rosja dwukrotnie stała się Światłością.

Oderwanie się od dziedzicznych korzeni duchowego i społecznego doświadczenia naszych przodków wprowadziło naród Rosji w mrok judo chrześcijaństwa i zrzucił demokrację w otchłań.

Inwazja na Rosję zachodnioeuropejskiej, a teraz północnoamerykańskiej „kultury" jest w rzeczywistości konsekwentnym i złośliwym aktem odrzucenia i zniszczenia pierwotnej kultury rosyjskiej, zniszczenia światopoglądu wedyjskiego, duchowego i fizycznego zniewolenia jego nosicieli oraz zuchwałego narzucenia Słowianom i Aryjczykom demonicznego stylu życia.

Żydowscy cudzoziemcy, którzy przybyli z chrześcijaństwem, zaczęli lichwować w Rosji z niesłychanym zainteresowaniem. Taka pasożytnicza działalność Żydów wywołała szeroki protest wśród ludu, gdyż sumienie rosyjskich kupców - Vesyi nie pozwalało im pobierać wysokich stóp procentowych w ich biznesie. Tak więc wiosną 1113 r. W Kijowie wybuchło powstanie ludowe, podczas którego zniszczono domy żydowskich lichwiarzy, zajmujących się skupem i odsprzedażą dóbr. Po tym powstaniu Władimir Monomakh wprowadził Kartę, która ostro ograniczyła wysokość odsetek wypłacanych od pożyczki - nie więcej niż 20% rocznie, a tym samym podważyła podstawy pasożytniczej przedsiębiorczości, czerpiącej z potrzeb ludzi. W rzeczywistości lichwa była zakazana i potępiana w każdy możliwy sposób.

Ale przekonany o niewystarczalności tych środków, Vladimir Monomakh został zmuszony do ogłoszenia dekretu:

„TERAZ Z CAŁEJ ROSYJSKIEJ KRAINY WSZYSTKICH JIDÓW, ABY EKSPORTOWAĆ I PRZESYŁAĆ JE NIE WOLNO JE DO WEJŚCIA; A JEŚLI WEJŚCIE POUFNIE - BIEGAMY I ZABIJAMY "**[327]**[V.N. Tatishchev "Historia Rosji od czasów starożytnych"] .

„Żyj w pokoju ze swoimi wrogami, ale ze swoimi wrogami, a nie z wrogami Boga",

- uczył Jan Chryzostom. Pojednanie ze złem jest niedopuszczalne, dlatego Chrystus powiedział:

„Nie myślcie, że przyszedłem, aby przynieść pokój na ziemię; Nie przyszedłem przynieść pokoju, ale miecz ... "**[328]**[Matt. 10.34.] .

Chociaż powinniśmy kochać wszystkich, a nawet stworzenia, nasza miłość nie powinna być lekkomyślna. Prawdziwa miłość nie zmusza człowieka do jednoczenia się z walczącymi przeciwko Bogu - przeciwnie, walczy nieustannie, chroniąc tych, którzy jej zaufali, przed złem, które często ukrywa swój prawdziwy wygląd pod pozorem fałszywej dobroci. Judeochrześcijańska „miłość", „brak oporu wobec zła" i „przebaczenie", pokój ze wszystkimi, bezkrytycznie, są potrzebne tylko tym, którzy dziś z szaloną siłą i asertywnością przygotowują światowe „zjednoczenie" i „pojednanie" w cieniu „nowego porządku świata" - polityczna kurtyna, za którą kryje się najbardziej brutalna dyktatura obcych pasożytów.

Nasi przodkowie wiedzieli też, że nie może być porozumienia ze stworzeniami gwałcącymi, ponieważ nie uznają oni żadnych praw dla Rosjan, a zatem jakiekolwiek ich zobowiązania w stosunku do Słowian i Aryjczyków zawsze będą fałszywe. Dlatego Rosjanie od czasów starożytnych wierzyli, że istnieje tylko jeden skuteczny środek przeciwko złodziejom - broń.

Ale teraz musimy sobie jeszcze uświadomić, że mieczem nie da się wskrzesić Rosji. Miecz jest potrzebny tylko do przecięcia pętli, która ją udusiła. I tylko wewnętrzna duchowa siła ludzi, która opiera się na wedyjskim światopoglądzie, może tchnąć w to życie.

Stworzenia chowają się tylko za faryzejską „literą prawa", mówiącą o „miłości do wrogów" i braku odporności na zło.

Tak, musimy kochać naszych wrogów! Ale czy nie powinieneś kochać wszystkich ludzi? A może powinieneś kochać tylko gwałcicieli? A ofiary tych gwałcicieli nie powinny być kochane?

Tak, jest przykazanie: „Nie zabijaj". Ale nasi przodkowie zrozumieli, że osoba, która nie chroniła swoich bliskich przed przemocą i która dopuściła do popełnienia morderstwa, jest wspólnikiem w zabójstwie: jeśli nie chronił, to zabijał!

Na wojnie decyduje się nie o tym, czy przelać krew, ale o to, kogo przelać: złoczyńcę czy niewinnego. Słowiańsko-Aryjczycy wybrali mniejsze zło ...

Centrum i potęga kultury rosyjskiej XI-XII wieku. były: Krym (Lukomorye), Kuban (Koban), dolny bieg Donu i Wołgi, Azow, Morze Czarne, Morze Kaspijskie.

Przed przybyciem judo-chrześcijaństwa do Rosji stepy Irtyszu i wschodniego Kazachstanu (Kazachstan) zamieszkiwała słowiańsko-aryjska kasta wojowników - Połowcy (Kumans), którzy strzegli południowo-wschodniej granicy Rosji.

Swoją nazwę wzięli od Rosjan, którzy tak ich nazywali ze względu na ich blond włosy i niebieskie oczy (od słowa „plewy” - słoma). Po przyjęciu judo-chrześcijaństwa przez Ruś Kijowską Połowcy zablokowali jej południową granicę i zajęli brzegi środkowego i dolnego Donca. W tym czasie Połowcy byli siłą militarno-polityczną w Rosji, z którą liczyły się zarówno Rusi Kijowska, jak i Bizancjum. W połowie XII wieku strzegli terenów rozciągających się od Dniepru po Wołgę. Połowcy mieli kult rodziny. Jego kamienne rzeźby przypominające kolumny, wykonane z niezwykłą umiejętnością z wapienia i marmuru, umieścili na grobach swoich bliskich. Dziesiątki tysięcy takich posągów stało na kopcach i służących, na skrzyżowaniach i brzegach rzek. Aż do XVII wieku były niezbędną częścią i ozdobą stepu.

Wraz z wejściem Rusi Kijowskiej w strefę rozdrobnienia Połowcy aktywnie interweniowali w książęcej walce. Kronika obfituje w opisy najazdów, bitew, światów, wspólnych kampanii, związków rodzinnych. Próbując uwolnić się od wpływów wojsk rosyjskich, książę nowogrodzko-siwerski-szabeszgoj Igor Światosławowicz, bohater Pułku Świeckiego Igora, zorganizował w 1185 i 1191 roku kampanie antypoweckie, które zakończyły się poważną porażką.

Jako obrońcy Rosji Don Polovtsi, dowodzeni przez Jurija Konczakowicza, jako pierwsi przyjęli cios inwazji tureckiej. W bitwie pod Kalką w 1223 roku zostali całkowicie pokonani. Nie pomogła też pomoc oddziałów rosyjskich. Pomimo desperackiego oporu Turków, Połowcy zostali pokonani i rozproszeni. Ocalałe klany udały się nad Dunaj pod auspicjami Królestwa Węgier i do Egiptu, aby służyć w gwardii mameluckiej sułtana. Reszta Połowców przeniosła się do regionu Wołgi i stworzyła Złotą Ordę.

Zanim Romanowowie doszli do władzy, rosyjskie kroniki NIE PAMIĘTAJĄ o jakimkolwiek jarzmie tatarsko-mongolskim w Rosji. Dokładniej, nie wspominają o tych pojedynczych rosyjskich kronikach, których nie zredagowali posłuszni historycy Romanowów. W tej chwili mówi się o budowie kościołów, miast, kto będzie się z kim ożenił itp. Rosjanie nie zwracają uwagi na „strasznych wrogów”, którzy ich zniewalali. Nawet ambasadorowie Rosji za granicą nie potrafią odpowiedzieć na pytanie o

zdobywców tatarsko-mongolskich. Romanowom nie udało się jednak zniszczyć obcych źródeł. Ponieważ naukowiec-encyklopedysta N.A. Morozov, „Mongolia” to po prostu greckie słowo „Megalion” - świetnie. Stąd Wielka Rosja i Wielcy Rosjanie. Aż do XVIII wieku naszej ery Zamiast słowa „wojownik” w Rosji używano słowa „Kozak”, a armię nazywano Hordą. W starych rosyjskich eposach Horda nazywana jest „całą krainą świata światła”. Przywódcy wojskowi byli często nazywani chanami, niezależnie od pochodzenia. Rosjanie i Połowcy byli mieszkańcami jednego mocarstwa i oczywiście wspólnie prowadzili budowę państwa i ochronę granic jedną armią - Hordą. W miastach pozostały tylko rządy cywilne. Te miasta, które żądały niezależności od Rosji, czyli przeszły na stronę stworzeń, zostały zniszczone przez Hordę. Według A.T. Fomenko,

„Złota Horda to rosyjskie państwo XIV-XV wieku naszej ery. ze stolicą w Kostromie lub Jarosławiu (Nowogród Wielki). Kozacy z X-XII wieku n.e. były siłami zbrojnymi Hordy. Dlatego Kozacy byli rozsiani po całym kraju, a nie tylko wzdłuż jego granic, jak to było od XVIII wieku. Wraz ze zmianą struktury państwowej regiony kozackie na pograniczu państwa w dużej mierze zachowały swój pierwotny wojskowy styl życia. Dlatego jasne jest, że osady kozackie w XIX-XX wieku wyznaczają granice dawnego wielkiego imperium mongolskiego. Granice te praktycznie pokrywały się z granicami państwa rosyjskiego XX wieku ”.

Romanowowie i część rosyjskiej szlachty bojarskiej zniszczyli wszystkich prawowitych następców tronu rosyjskiego państwa Hordy. Po nielegalnym dojściu do władzy Zakharyins-Yuryevs-Romanovs natychmiast przystąpili do niszczenia autentycznych dowodów rosyjskiej przeszłości i zastępowania ich. Po prostu zniszczono rosyjskich kronikarzy. Nowo przybyli historycy okazali się przychylni i spisali to, czego się od nich wymagało, ukrywając i zniekształcając wydarzenia, tak aby pochodzenie starej rodziny królewskiej z Jarosławia (Nowogród Wielki) zostało ukryte i powstało pojawienie się pochodzenia nowej (podobno starej) dynastii z obwodu pskowskiego. To znaczy z północno-zachodniej judeochrystianizowanej Rosji, skąd pochodzili sami Zacharyinowie. W ten sposób otrzymali możliwość legitymizacji swojej nowej dynastii shabezgoy. Później Piotr Wielki nadal niszczył kroniki, nakazując spalenie ksiąg genealogii szlacheckiej, w której nie było Romanowów. Przodkowie Romanowów pochodzą z Lubeki w XVI wieku. W tym czasie rdzenna ludność, Rosjanie, została tam całkowicie zniszczona przez judeochrześcijan. Romanowowie zabrali wszystkie swoje żony z jednego regionu Holstein-Gottory. Zaczęli pisać historię Rosji od XVII-XVIII wieku. na podstawie już zniekształconych danych. Jednak naukowcy nadal wiedzą, że „mongolskie” etykiety na tablicy były w większości napisane w języku rosyjskim, ale były zarówno arabskie, jak i włoskie, ale nie znaleziono żadnych w mongolskim, z wyjątkiem dwóch fałszerstw. Do tej

pory nikt nie zna starożytnego pisma mongolskiego. „Historia Rosji od starożytności do drugiej połowy XIX wieku” podaje: W tym czasie rdzenna ludność, Rosjanie, została tam całkowicie zniszczona przez Żydów. Romanowowie zabrali wszystkie swoje żony z jednego regionu Holstein-Gottory. Zaczęli pisać historię Rosji od XVII-XVIII wieku. na podstawie już zniekształconych danych. Jednak naukowcy nadal wiedzą, że „mongolskie” etykiety na tablicy były w większości napisane w języku rosyjskim, ale były tam zarówno arabskie, jak i włoskie, ale nie znaleziono żadnych w mongolskim, z wyjątkiem dwóch fałszerstw. Do tej pory nikt nie zna starożytnego pisma mongolskiego. W „Historii Rosji od starożytności do drugiej połowy XIX wieku” czytamy: W tym czasie rdzenna ludność, Rosjanie, została tam całkowicie zniszczona przez judeochrześcijan. Romanowowie zabrali wszystkie swoje żony z jednego regionu Holstein-Gottory. Zaczęli pisać historię Rosji od XVII-XVIII wieku. na podstawie już zniekształconych danych. Jednak naukowcy nadal wiedzą, że „mongolskie” etykiety na tablicy były w większości napisane w języku rosyjskim, ale były tam zarówno arabskie, jak i włoskie, ale nie znaleziono żadnych w mongolskim, z wyjątkiem dwóch fałszerstw. Do tej pory nikt nie zna starożytnego pisma mongolskiego. W „Historii Rosji od starożytności do drugiej połowy XIX wieku” czytamy: że „mongolskie” etykiety władców były w większości pisane w języku rosyjskim, ale były w języku arabskim i włoskim, ale nie znaleziono ani jednej w języku mongolskim, z wyjątkiem dwóch fałszerstw. Do tej pory nikt nie zna starożytnego pisma mongolskiego. W „Historii Rosji od starożytności do drugiej połowy XIX wieku” czytamy: że „mongolskie” etykiety władców były w większości pisane w języku rosyjskim, ale były w języku arabskim i włoskim, ale nie znaleziono ani jednej w języku mongolskim, z wyjątkiem dwóch fałszerstw. Do tej pory nikt nie zna starożytnego pisma mongolskiego. W „Historii Rosji od starożytności do drugiej połowy XIX wieku” czytamy:

„Rozciągająca się od Irtyszu do Dunaju Złota Horda, z etnicznego punktu widzenia, reprezentowała pstrokatą mieszankę różnych ludów - Mongołów, Wołgi Bułgarów, Rosjan, Burtazy, Baszkirów, Mordowian, Jazy, Czerkiesi, Gruzini itd. Ale większość ludności Hordy stanowili Połowcy, w wśród których już w XIV wieku zaczęli się rozpadać zdobywcy, zapominając o kulturze, języku, piśmie. Podobne procesy były typowe dla innych państw stworzonych przez mongolskich zdobywców "**[329]**[Dekret. cit., s. 75. Jekaterynburg, 1994.] .

W literaturze judeochrześcijańskiej powszechnie używano nazwy populacji Złotej Ordy „Mongolo-Tatarzy”. Po zapoznaniu się z kronikami oczywista staje się umowność tej koncepcji.

Pojęcie „Mongołowie” to samo imię plemion zjednoczonych przez Czyngis-chana. Jednak wszędzie tam, gdzie pojawiały się wojska mongolskie, Żydzi, próbując zmylić Słowian, nazywali ich Tatarami. Wynikało to z chińskiej kroniki zwyczaju nazywania (od XII wieku) wszystkich Mongołów „Tatarami”, co odpowiadało europejskiej koncepcji „barbarzyńców”. Chińczycy rozszerzyli tę nazwę nie tylko na Mongołów. Dla jednego z plemion, które prowadziło służbę graniczną na północnej granicy Chin i chroniło je przed Mongołami, przydomek „Tatarzy” został ustalony jako jego imię.

Częścią ideologii judeochrześcijańskiej było kłamstwo na temat okrucieństwa władców Złotej Ordy. W rzeczywistości partnerstwo z nimi uważano za zaszczyt - takie było marzenie wszystkich rosyjskich książąt appanage i wielu władców innych krajów. Na przykład chan zachodniej części Złotej Ordy, Nagai, był żonaty z córką cesarza bizantyjskiego Eufrozyny.

N.M. Karamzin uważał, że zależność od Złotej Ordy pomogła przezwyciężyć rozbicie Rusi Kijowskiej, stworzyć jedną państwowość, co doprowadziło Rosjan do idei zjednoczenia. Podzielili się tym pomysłem i V.O. Klyuchevsky (1841-1911). Uważał również, że Złota Horda działała dla Rosji jako siła jednocząca i że bez pośrednictwa Hordy „książęta roztrzaskaliby Rosję na strzępy” swoją walką.

L.N. Gumilew całkowicie odrzucił koncepcję „jarzma mongolsko-tatarskiego”, nazywając ją mitem. Jednak argumentował, że:

„... absurdem jest mówienie o podboju Rosji przez Mongołów, ponieważ Mongołowie opuścili Rosję w 1249 r., A kwestia relacji między Wielkim Ulusem mongolskim a Wielkim Księstwem Włodzimierza została podjęta później i zadecydowano za panowania Aleksandra Newskiego, kiedy zawarł korzystny sojusz ze Złotą Ordą ”.

Writer B.L. Wasiliew bezpośrednio zatytułował jeden ze swoich artykułów „Czy istniało jarzmo?”, Argumentując za dobrowolnością związku Rosyjsko-Hordy, mówiąc o daninie jako słusznej płatności na rzecz Hordy za ochronę rosyjskich granic i udział wojsk rosyjskich w kampaniach militarnych Ordean.

Z kolei pisarz Vadim Kozhinov, nie negując jarzma mongolskiego, odrzuca stanowisko, że jest to niezwykle uciążliwe dla narodu rosyjskiego. Czyniąc to, odwołuje się do badań P.N. Pavlova „O rosyjskim hołdzie dla Złotej Ordy”, opublikowany w 1958 roku. Zgodnie z wyliczeniami przedstawionymi w tej pracy, roczna danina na jednego mieszkańca wynosiła średnio

zaledwie 1-2 rubli (w ujęciu przedprestrojkowym). Taki hołd nie mógł być ciężki dla ludu, choć mocno uderzył w skarbiec książąt Rusi Kijowskiej.

Aleksander Newski, będąc Rosjaninem, zawarł sojusz ze Złotą Ordą, aby ocalić Rosję przed podbojem przez rycerzy-krzyżowców, którzy starali się zniszczyć wedyjską kulturę Słowian. Podporządkowanie Aleksandra Hordzie pomogło ocalić Rosję przed bardziej brutalnym zachodnim judo-chrześcijaństwem.

W 1240 roku Aleksander pokonał nad Newą wojska szwedzkiego Jarla Birgera, który otrzymał od papieża błogosławieństwo na krucjatę. Dwa lata później wypędził rycerzy inflanckich z Kopory i Pskowa, pokonując ich na lodzie Jeziora Peipsi, aw 1245 roku pokonał Litwinów w rejonie Witebska i Toropca. W 1251 roku sam Aleksander przybył do Hordy, aby zobaczyć się z Chanem Batu i poprosił o jego wsparcie. Potem zaprzyjaźnił się, a potem zbratał z synem chana, Sartakiem. W rezultacie Aleksander został adoptowanym synem Batu iw 1252 roku sprowadził oddział Hordy do Rosji z najbardziej doświadczonym dowódcą Nevryu. Później brat Aleksandra Newskiego, Andriej, który spiskował z Latynosami i Niemcami, uciekł do Szwecji, a Aleksander został wielkim księciem wielkiej Rosji i powstrzymał Niemców przed atakiem na Nowogród i Psków. W dowód wdzięczności za pomoc wojskową Aleksander pomógł Batu w 1253 r. Na zgromadzeniu ogólnym, które wybrało wielkiego chana. Batu wygrał: jego przyjaciel Munke został wielkim chanem, a Batu został głową klanu Chinggisid. Następnie nastąpił podział państwa na dwie części: Batu rządził na zachodzie, a Munke na wschodzie.

Opierając się na sojuszu z Hordą, Aleksander postanowił nie tylko powstrzymać ruch Niemców do Rosji, ale także uniemożliwić taką możliwość. Zawarł z litewskim księciem Mindaugasem, swoim rówieśnikiem, sojusz skierowany przeciwko krzyżowcom. W 1250 roku Mindaugas przeszedł na katolicyzm, ale po 10 latach zrozumiał istotę judeochrześcijaństwa i stał się największym wrogiem krzyżowców. W 1262 roku Aleksander rozpoczął działania wojenne przeciwko Liwom. Był u progu drugiego, nie mniej znaczącego niż w przypadku Hordy, zwycięstwa ambasadora. Ale w trakcie przygotowań do wspólnej kampanii przeciwko Zakonowi Kawalerów Mieczowych, wracając z kolejnej wyprawy do Hordy, książę zmarł nagle, a wkrótce umarł także Mindaugas. Wniosek sam z siebie mimowolnie sugeruje, że ich śmierć nie była przypadkowa, ale zaaranżowana przez niemieckich zwolenników działających w Rosji i na Litwie.

W niektórych pismach podporządkowanie Aleksandra Hordzie jest postrzegane jako zdrada chrześcijańskiego świata. Ten punkt widzenia jest judo-chrześcijański, ponieważ Aleksander Newski pokrzyżował ich plany,

którym udało się uratować najcenniejsze dla Słowian - dziedzictwo kulturowe Rosji. Po jego śmierci „wszyscy ludzie nie mogli płakać”.

Pozytywne aspekty sojuszu z Hordą ujawniły się również po śmierci Aleksandra Jarosławowicza. W 1268 roku, sześć lat po jego śmierci, Nowogrodzcy udali się do zdobytej przez Duńczyków twierdzy Rakovere - nowoczesnego miasta Rakvere niedaleko Tallina. Po drodze Niemcy zaatakowali pułki nowogrodzkie i doszło do bitwy pod Rakovorskaja; Nowogrodzcy pokonali sprzymierzone oddziały Niemców i Duńczyków. Ci, nie zastanawiając się dwa razy, wezwali wielu wojowników i rycerzy z Europy Zachodniej, aby zdobyli Nowogród. Ale w Nowogrodzie, zgodnie z umową z Hordą, pojawił się oddział 500 jeźdźców. Niemcy byli zmuszeni pogodzić się z wolą Nowogrodów, ponieważ bardzo bali się Hordy, wiedząc, że tam, gdzie wojska Hordy wkroczyły do biznesu, gwałtownie ustały krucjaty.

Za podatek, który Aleksander zobowiązał się zapłacić Saraj - stolicy Hordy - Rosja otrzymała niezawodną i silną armię, która broniła nie tylko Nowogrodu i Pskowa. W ten sam sposób, dzięki Hordzie, w latach 70-tych XIII wieku Smoleńsk zachował niepodległość, która była zagrożona zdobyciem przez Litwinów. W 1274 roku Smolanie zaproponowali swojemu księciu dobrowolne poddanie się Hordzie, a ponieważ Smoleńsk znajdował się pod ochroną Połowców, Litwini nie odważyli się go zaatakować. Tak więc sojusz z Hordą w drugiej połowie XIII wieku przyniósł utracony spokój i porządek w północno-wschodniej Rosji. Te rosyjskie księstwa, które odmówiły sojuszu z Połowcami, zostały zajęte częściowo przez Litwę, częściowo przez Polskę, a ich los był bardzo smutny: zgodnie z prawami judeochrześcijaństwa Rusichowie stanęli przed losem ludzi drugiej kategorii.

Historyczna interpretacja upadku Złotej Ordy to kolejna judeochrystianizowana strona, która wypacza dziedzictwo Rosji. Sądząc po tym opisie wydarzeń, Horda padła pod potężnymi ciosami wojsk rosyjskich, ale to stwierdzenie jest co najmniej dalekie od prawdy. Do 1380 roku Horda przetrwała długotrwałą suszę i wybuch cholery, która zniszczyła całe miasta, podzielone na trzy odrębne księstwa: Astrachań, Kazań i Krym. Ostateczny cios w Hordzie zadał w 1395 roku emir Aksak-Timur (inna wymowa - Timur Lenk, Tamerlane), który pokonał pułki Tokhtamysha.

Horda-Połowiec, zachowując przez wieki walory rycerskie, utworzyła wojska kozackie, które w XX wieku były kręgosłupem Rosji.

Do 1916 r., Licząc 4,4 mln ludzi i okupując ziemie od Morza Czarnego po Żółte, Kozacy byli najpoważniejszymi przeciwnikami tych, którzy byli zwolennikami idei zniszczenia Rosji. Dlatego w czasie rewolucyjnej

zawieruchy lat 1905-1907 w programach partyjnych i literaturze propagandowej partii socjaldemokratycznych Kozacy, po nieudanych próbach wciągnięcia ich w ruch rewolucyjny, nazywani byli „bastionem caratu”, a zatem wszyscy zniszczenie.

Potem przyszły kłopoty, ale ten demoniczny pomysł nie tylko pozostał, ale został przerośnięty instrukcjami, jak zniszczyć Kozaków. Po przewrocie w październiku 1917 roku bolszewicy zaczęli realizować plan szatana.

Do głównych dokumentów programowych, a raczej pogromowych, które najpełniej charakteryzują demoniczną nienawiść bolszewików do Kozaków, należy przypisać artykuł „Walka z Donem”, opublikowany w lutym 1919 r. W gazecie L. Trockiego „Izwiestia Ludowego Komisariatu Spraw Wojskowych”. :

„Dla Rosji Kozacy zawsze odgrywali rolę kata, pacyfikatora i sługi domu cesarskiego ... Pod względem wyszkolenia bojowego Kozacy nie różnili się umiejętnościami walki w terenie. Kozacy z natury są leniwi i niechlujni, skłonni do biesiadowania, lenistwa i nic nie robienia ... Kozak jest jak człowiek nieinteligentny, kłamca i nie można mu ufać ... ”.

Wychodząc z tego kłamstwa, Trocki (Bronstein) i cała pasożytnicza firma wyciągają jednoznaczny wniosek w tym artykule:

„ Dawnych Kozaków trzeba spalić w płomieniach rewolucji społecznej ”.

Dowodem na to jest okólny tajny list Centralnego Komitetu RCP (b) z dnia 24 stycznia 1924 r., Rozesłany w całej Rosji:

„… Trzeba, biorąc pod uwagę doświadczenia roku wojny domowej z Kozakami, uznać za jedyną słuszną najbardziej bezlitosną walkę z całym szczytem Kozaków poprzez ich powszechną eksterminację. Żaden kompromis, brak bezinteresowności jest akceptowalny. Dlatego konieczne jest:

1. Przeprowadzić masowy terror wobec bogatych Kozaków, eksterminując ich bez wyjątku; do przeprowadzenia bezlitosnego terroru ogólnie wobec wszystkich Kozaków, którzy brali bezpośredni lub pośredni udział w walce z władzą radziecką. Konieczne jest zastosowanie wobec przeciętnych Kozaków wszelkich środków, które dają gwarancję przeciw wszelkim próbom z ich strony podjęcia nowych działań przeciwko władzy radzieckiej ”.

Mniam. Swierdłow, który podpisał ten list w imieniu RCP (b), skrzętnie ujawnia w paragrafie 2 metodę fizycznego uduszenia Kozaków:

„Konfiskata chleba… Dotyczy to zarówno chleba, jak i wszystkich innych produktów rolnych”.

Świadectwo to jednoznacznie wskazuje, że planowano całkowite zniszczenie Kozaków. Jak wynika z końcowej części tego bolszewicko-demonicznego zdania:

„Komitet Centralny postanawia przekazać przez odpowiednie instytucje radzieckie zobowiązanie Ludowego Komisariatu Rolnictwa do szybkiego opracowania rzeczywistych środków masowego przesiedlania ubogich na ziemie kozackie.

Jednym z powodów tworzenia przez stwory dyrektyw antykozackich było wnikliwe badanie opinii naukowców i pisarzy na temat Kozaków. Na przykład wiadomo, że przed napisaniem tajnego zamówienia z 24 stycznia 1924 r. Kompilatorzy Ya.M. Sverdlov, N.N. Krestinsky, M.F. Władimirski przeczytał, że Kozacy

„Ludzie są zdrowi, piękni, żywiołowi, wydajni, posłuszni, odważni, dobroduszni, gościnni, niestrudzeni i inteligentni…”

(N.G. Chernyshevsky);

co

"Kozak służył Ojczyźnie z wiarą i prawdą i przelał za nią swoją krew bez żalu ..."

(A.I. Herzen);

„Kozak to postać typowa, oryginalna, wyrazista, stworzona przez naturę i czas”

(N.A. Dobrolyubov);

„Wyczyny tych rycerzy nigdy nie zostały schwytane przez okrucieństwo ani okrucieństwo”.

(V.G. Belinsky).

Na podstawie tych wypowiedzi znanych pisarzy wrogowie Rosji zdecydowali:

„Don musi zostać pozbawiony koni, rozbrojony i ścięty ... Wszyscy muszą być przestraszeni i przerażeni rewolucyjnym płomieniem, a oni, podobnie jak świnie, muszą zostać wrzuceni do Morza Czarnego”.

(z gazety Trockiego Izwiestia z Ludowego Komisariatu Spraw Wojskowych).

Położenie Kubana dawało ogromne możliwości organizowania ruchu oporu. Bliskość gór, wąwozów i lasów przyczyniła się do powstania przez Kozaków oddziałów partyzanckich. Dopiero po 1930 r. Władze radzieckie zdecydowały o ostatecznym stłumieniu ruchu partyzanckiego. Następnie zdecydowano się wysiedlić pozostałą populację kozaków Kuban do północnych obozów zagłady znajdujących się za kołem podbiegunowym. W tym celu stworzono specjalną organizację z czekistów, na której czele stał L.M. Kaganowicz.

I znowu wykorzystuje się sztuczki jezuickich „ojców". Puste wagony dostarczane są na stacje kolejowe. Rodziny kozackie w towarzystwie czekistów są „zapraszane" na stację z karabinów maszynowych. Tutaj muszą przekazać klucze do domów. „No tak, jesteś wysłany do pracy tymczasowej…, wkrótce wrócisz…". Trzymają też ciepło proste klucze w rękach oszukanych, a pociągi już ich pędzą do obozów śmierci.

Czekiści przyprowadzają imigrantów do wciąż ciepłych palenisk, wręczając im klucze do cudzych domów. Zwolennicy Kaganowicza tworzą niejako żywą barierę, czyniąc oszukanych osadników ich wspólnikami, postępując zgodnie z instrukcjami Lenina z 1919 roku:

" Nie zatrzymuj się na niczym! .. Za wszelką cenę, z całej siły i jak najszybciej dobij Kozaków (!), Inaczej śmierć jest nieunikniona ."

Dekretem Wszechrosyjskiego Centralnego Komitetu Wykonawczego i Rady Komisarzy Ludowych z 26 sierpnia 1920 r. Ural kozacki został przemianowany na prowincję i włączony do autonomicznej Republiki Kirgiskiej; 5 kwietnia 1925 roku dekretem Wszechrosyjskiego Centralnego Komitetu Wykonawczego i Rady Komisarzy Ludowych Kirrespublika została przemianowana na Kozacką Socjalistyczną Republikę Radziecką. Od teraz Kirgizi będą nazywać się „Kozacy-Kirgizi". W 1925 roku władcą Republiki Kazachstanu został Shaya Goloshchekin, jeden z głównych zabójców rodziny królewskiej w Jekaterynburgu. Przez 7 lat rządów Shai jedna trzecia ludu kozacko-kirgiskiego umierała z głodu w pierwszych latach kolektywizacji w Kazachstanie**[330]**[W. Michajłowa "Kronika Wielkiej Judy". Alma-Ata, 1991.] . W lutym 1936 r. Centralny Komitet Wykonawczy i Rada Komisarzy Ludowych kazachskiej SRR wydały dekret „O rosyjskiej wymowie i pisemnym oznaczeniu słowa„ kozak ". Dekret mówi, że ostatnią literę „k" zastępuje się literą „x". W związku z tym należy teraz pisać nie „Kozak" i „Kazachstan", ale „Kazachstan" i „Kazachstan".

Kontynuując politykę niszczenia rosyjskiej kultury poprzez judo-chrystianizację, stworzenia przygotowujące rewolucję w okresie od 1881 do 1914 zwiększyły liczebność Żydów w Rosji (według generała Denikina) z 0,7 do 8 mln ludzi i pod pozorem walki z antysemityzmem od 1917 do 1917 r. obecnie zginęło 130 milionów Rosjan.

Zaszczepiając w ludziach dobrze znaną judeochrześcijańską formułę „dla Boga nie ma ani Greka, ani Żyda", Kościół rozbraja swoich wyznawców wobec wrogów Najwyższego i całej ludzkości. Zgodnie z postulatami chrześcijaństwa Żyd, który przyjął chrześcijaństwo, jest zwycięstwem chrześcijaństwa, a zgodnie z kanonami judaizmu przyjęcie przez Żyda jakiejkolwiek religii, w tym chrześcijaństwa, wcale nie oznacza dla niego zdrady satanistycznych celów i założeń Talmudu.

Świadczy o tym instrukcja udzielona francuskim Żydom przez judeo-masonów Konstantynopola, kiedy w 1488 roku król Karol VIII wydał dekret, zgodnie z którym Żydzi mieszkający w Prowansji zostali poproszeni o przejście na chrześcijaństwo lub opuszczenie Francji. Żydzi z miasta Arles (w Prowansji) zwrócili się do swoich współwyznawców w Konstantynopolu z listem z 13 stycznia 1489 r. Prosząc o radę. Odpowiedź Żydów z Konstantynopola nastąpiła w listopadzie tego samego roku. Jest na tyle charakterystyczna, że podobnie jak cytowane powyżej przemówienie patriarchy Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego Aleksego II (Ridigera) do rabinów Nowego Jorku warto przytoczyć w całości:

„Drodzy bracia o Mojżeszu, otrzymaliśmy wasze przesłanie, informujące o nieszczęściach, które was spotkały. Jesteśmy głęboko zasmuceni tą wiadomością.

Opinia wielkich satrapów (władców) i rabinów jest następująca:

Mówisz, że francuski król zmusza cię do przejścia na chrześcijaństwo. Poddajcie i przyjmijcie chrześcijaństwo z konieczności, ale niech Prawo Mojżeszowe zostanie zachowane w waszych sercach.

Mówisz, że chcą odebrać ci twoją własność. Niech wasze dzieci będą kupcami, aby stopniowo odbierały chrześcijanom swoją własność.

Mówisz, że chrześcijanie wkraczają w twoje życie. Niech wasze dzieci będą lekarzami i farmaceutami, aby mogły wkraczać na chrześcijan.

Mówisz, że niszczą twoje synagogi. Uczyńcie swoje dzieci chrześcijańskimi kapłanami, aby zniszczyć Kościół chrześcijański.

Mówisz, że sprawia ci wiele innych kłopotów. Uczyńcie swoje dzieci prawnikami i notariuszami, pozwólcie im zawsze brać udział w sprawach państwowych, abyście zniewoleni Gojów mogli panować nad światem i się zemścić.

Nie bój się tych przykazań, które ci dajemy, a przekonasz się z doświadczenia, że zamiast poniżenia, w jakim się teraz znajdujesz, osiągniesz szczyt mocy. "

Podpisano:

„Książę Żydów Konstantynopola.

21 listopada 1489 "

Zgodnie z tradycją Starego Testamentu, chrześcijanie, w tym „prawosławni", czcili i nadal będą czcić żydowskiego boga plemiennego - Sabaotha - księcia tego świata, boga śmierci:

„Albowiem wszystkie narody chodzą, każdy w imię swego boga; ale będziemy chodzić w imieniu Pana, Boga naszego, na wieki wieków "**[331]**[„Stary Testament", ks. Prorok Micheasz, IV.5.] .

Dlatego chrześcijaństwo jest na zawsze skazane na zagładę i całkowicie bezużyteczne w walce z „herezją judaistów". „Prawosławna" Żydówka Mariam Abelevna Gorshopf (Maria Aleksandrovna Ulyanova) regularnie chodziła do kościoła, ale nie przeszkodziło jej to studiować Talmudu i jego przykazań z dziećmi w ciche wieczory. Według wspomnień naocznych świadków, podczas tych rodzinnych „seminariów" najgłośniej wyrażał nienawiść do Rosji, do narodu rosyjskiego, młodego Wołodii Uljanowa - przyszłego Lenina. Jak dzisiaj zachowują się dzieci chrześcijańskich księży żydowskich? Dziś żaden z kościołów ani sekt chrześcijańskich nie stanowi żadnego zagrożenia dla międzynarodowego syjonizmu, który jest bastionem stworzeń, zwłaszcza że na ich szczycie, w tym akademie teologiczne, są przesiąknięci zwolennikami judaizmu. Dlatego miej nadzieję

Dnia 2 października 1993 r. Święty Synod Kościoła Chrześcijańskiego ogłosił:

„Na mocy upoważnienia udzielonego nam przez Boga oświadczamy, że każdy, kto podniesie rękę przeciwko bezbronnym i przeleje niewinną krew, będzie ekskomunikowany i wyklęty".

Było to kolejne kłamstwo czcicieli żydowskiego boga plemiennego - Sabaoth-Jahwe Jahwe - „ojca kłamstwa", gdyż „najświętszy" Synod nie dotrzymał słowa ani przed Bogiem Najwyższym, ani przed ludem.

3 października 1993 r. O godzinie 15:00 minister Erin nakazała Ministerstwu Spraw Wewnętrznych otworzyć ogień w celu zabicia. O godzinie 16:00 prezydent Borys Jelcyn podpisał dekret nr 1575 i zwolnił armię z odpowiedzialności karnej. Niszczenie ducha słowiańskiego, mord na narodzie rosyjskim i niszczenie Rosji przez judeochrześcijaństwo trwa do dziś!

Nasza armia straciła już zdolność do oporu militarnego, w związku z czym stworzenia skierowały wszystkie swoje siły do ostatecznego zniszczenia światopoglądu wedyjskiego - podstawy duchowego oporu Rosji. Zgodnie z żydowską taktyką wojny ideologicznej Zygmunt Brzeziński, mason z loży B'nai Brit (Synowie Przymierza), w całkowicie niesklasyfikowanej notatce do CIA, oświadczył całemu światu:

„Po zniszczeniu komunizmu jedynym wrogiem Ameryki pozostało prawosławie rosyjskie”.

Ale rozsądni ludzie doskonale zdają sobie sprawę, że dzięki tej dezinformacji stwory dają Rosjanom fałszywe nastawienie. Wiadomo przecież, że dawno temu za pośrednictwem organizacji „Żydzi dla Jezusa” odbyło się ogólne wezwanie Żydów radzieckich do Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego, na czele którego stał Żyd Ridiger. A na czele wydziału katechezy i edukacji Patriarchatu Moskiewskiego stoi wysłannik Zachodu, obywatel USA, pozbawiony godności duchownej Żyd Dworkin, który wyemigrował tam w latach 70., a następnie przeszedł specjalne szkolenie w Danii, w Centrum Dialogu (na czele którego stał niejaki Oggard) za swoją pracę „persona non grata” w wielu krajach). Ta sabotażowa struktura, bez zbędnej tajemnicy, prowokacyjnie nazwana na cześć ich francuskiego współpracownika "Centrum Ireneusz, biskup Lyonu", przygotowuje specjalistów do "przeprogramowania", to znaczy przez przymusową zmianę świadomości wierzących (zombie) w celu zmiany ich religii. Centrum jest obsługiwane wyłącznie przez młodych Żydów w wieku od 22 do 25 lat. Ta kompania popleczników Syjonu nieustannie domaga się kar wobec tych, którzy przywracają wiedzę wedyjską w Rosji. Dvorkin otwarcie oświadcza, że Jezus Chrystus rzekomo nakazał „wybranym” ludowi szerzyć judaizm na całym świecie - tym jest chrześcijaństwo. W ten sposób Dvorkin rozumie powszechne w jego kraju słowa o „prawach człowieka” i „wolności sumienia”. Syjonistyczny Zachód, sprzeciwiający się szpitalom psychiatrycznym Andropowa, jest spokojny o to, że osiągnięto porozumienie między rosyjskim Ministerstwem Zdrowia a Aleksym II (Ridiger) w sprawie otwarcia specjalnych szpitali psychiatrycznych w celu przymusowego „leczenia” członków „sekt totalitarnych”. Ten sposób walki z denominacjami, które nie są pod kontrolą masonów, ponownie wejdzie na zwykły kanał dla sowieckich tyranów. Jest rzeczą oczywistą, że zwolennicy idei Sacharowa nie będą się temu sprzeciwiać. Jest również jasne, że na

każdym z naszych „suwerennych” terytoriów metody tłumienia tych, którzy próbują ożywić kulturę wedyjską, będą miały swoje własne cechy. Na przykład w Rosji stwory próbują zagrać „kartę Kozaka”. Tworzą pod Kremlem wydział kozacki zwabiony, by w miejscowościach - na wsiach i zagrodach - wydać pewnym fałszywym urkagańczykom na wolności i z własnej (bezkarnej) inicjatywy stłumić wszelkie próby tworzenia narodowo-krajowych stowarzyszeń sprzeciwiających się rządzącym pod pretekstem „ nietypowe dla tradycji kozackich ”lub niezgodne z„ rosyjskim prawosławiem ”. Ten ruch nie jest stracony. Pozostaje tylko mieć nadzieję, że prawdziwi Kozacy będą mieli dość inteligencji i honoru, by nie stać się zabawkami w rękach Żydów.

Fakt, że Rosja nie wybuchła jeszcze wielkim krwawym zamieszaniem w odpowiedzi na wszystkie zniewagi i upokorzenia, świadczy o wielkiej cierpliwości i witalności jej narodu oraz daje mocną nadzieję na duchowe odrodzenie Rosji. Pamiętajmy o Puszkinie: „Ludzie milczą”. Czemu? W końcu Rosjanie swoim losem już niejednokrotnie udowodnili, że jeśli chcą, mogą zniszczyć każdego wroga. Odpowiedź jest prosta: Słowianie wciąż milczą, bo zgodnie ze swymi rodowymi korzeniami, przechodząc przez mrok wieków i niosąc życiodajne doświadczenie swoich przodków, przychodzi do nich nieświadoma wiara w ich świetlane przeznaczenie i całkowite zaufanie do Rodziny, które determinuje ich oczekiwanie: niech się stanie wola Najwyższego - wszystko dobrze i wszystko idealne. Słowianie czują, że Rosja podąża własną ścieżką wyznaniową, wyznaczoną jej przez Opatrzność Przodka.

W dzisiejszych czasach każdy rozsądny człowiek powinien zdawać sobie sprawę, że judeochrześcijaństwo, w tym „religia państwowa” - Rosyjska Cerkiew Prawosławna - zostało stworzone przez Rabinata, aby zniewalać narody Rosji przez Żydów, że hierarchowie Rosyjskiej Cerkwi Prawosławnej konsekwentnie przewodzą, prowadzą i nieuchronnie przeprowadzą ludobójstwo narodu rosyjskiego.

W „Soviet Encyclopedic Dictionary” (Moskwa, 1990) czytamy:

„Ludobójstwo (genos, grecki - klan, plemię; caedo, łacina - zabijam), jedna z najpoważniejszych zbrodni przeciwko ludzkości, eksterminacja pewnych grup ludności ze względów rasowych, narodowych, etnicznych lub religijnych, a także celowe tworzenie warunków życia przeznaczonych dla całkowite lub częściowe fizyczne zniszczenie tych grup, a także środki zapobiegające rodzeniu dzieci w ich środowisku ”.

Międzynarodowa konwencja „O zapobieganiu i karaniu zbrodni ludobójstwa” (1948) ustanawia „międzynarodową odpowiedzialność karną osób winnych ludobójstwa”.

Sumienna analiza konsekwencji chrztu Rosji ujawnia następujący DOWÓD LUDOBÓJSTWA ROSYJSKIEGO LUDU:

1. Rosja została ochrzczona ogniem i mieczem.

2. Naród rosyjski był siłą, przy pomocy kłamstw, narzuconą religią obcą Słowianom i Aryjczykom, z autorytetem żydowskiego boga plemiennego Sabaoth-Jehowa-Jahwe, który karmi swój „wybrany przez Boga" lud kosztem Gojów.

3. Hierarchowie Rosyjskiej Cerkwi Prawosławnej niczym prawdziwi wandale złośliwie zniszczyli starożytną kulturę rosyjską, zniszczyli słowiańskie świątynie, skarbce, kapliczki - miejsca kultu nieodłącznie związane z ludnością Rosji.

4. Hierarchowie Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego dokonali celowego zniszczenia klasy rosyjskich duchownych. Wydali rozkaz swym wojownikom - shabesgoy, by „wyciąć wszystkich Mędrców od stóp do głów".

5. Święte pisma narodu rosyjskiego, zawierające wiele tysięcy lat doświadczeń naszych przodków, zostały uznane przez hierarchów rosyjskiego Kościoła prawosławnego za „czarną księgę" i „demoniczne pisma". Wbrew przykazaniu „nie kradnij", ukradli swoją wiedzę Słowianom i Aryjczykom: dokonali konfiskaty ludowi starożytnych ksiąg i ich zniszczenia.

6. Hierarchowie Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego uznali runicę słowiańsko-aryjską i inne starożytne pisma rosyjskie za „bezbożne pisma" i zabronili ich studiowania i stosowania, w wyniku czego naród rosyjski został pozbawiony możliwości studiowania dziedzicznych doświadczeń przodków.

7. Hierarchowie Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego zastąpili runy słowiańsko-aryjskie najprostszym pismem Cyryla i Metodego. Na przykład litera całego świata składa się ze 147 liter, a cyrylica składa się tylko z 43 liter, za pomocą których nie można przekazać dźwięku języka rosyjskiego. Tak więc naród rosyjski stracił możliwość pełnego przekazania swojego przemówienia na piśmie. To ostatnie stało się możliwe dopiero w XVIII wieku, dzięki M.V. Lomonosov, któremu udało się przekształcić to pismo.

8. Hierarchowie RKP twierdzą fałszywie, że duchowe i moralne oświecenie Rosji zaczyna się dopiero od jej chrztu, że wcześniej słowiańsko-aryjscy ludzie byli dzikim, prymitywnym i ignorantem. Wszystkie dowody na to, że Rosja istniała przez wiele tysięcy lat przed inwazją judeochrześcijaństwa i że naród rosyjski ma własne ogromne doświadczenie życia moralnego i duchowego doskonalenia, są ukryte pod każdym możliwym względem.

9. Zgodnie z pasożytniczym życiem tradycji Starego Testamentu, hierarchowie RKP zorganizowali poddaństwo narodu rosyjskiego w Rosji. Niemcy, Polacy, Grecy, ochrzczeni Tatarzy i ochrzczeni Żydzi byli właścicielami poddanych narodu rosyjskiego, a rosyjscy właściciele ziemscy przez pańszczyznę nie byli właścicielami ani Niemców, ani Polaków, ani Tatarów, ani Żydów ani nikogo innego poza własnym krewnym.

10. Zgodnie ze starotestamentową tradycją lichwy, hierarchowie Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego wprowadzili odsetki pożyczkowe do społecznej i gospodarczej działalności Rosji, za pomocą których rabin zrujnował Rosję i doprowadził Rosjan do ubóstwa.

11. Chrześcijaństwo słusznie zabrania magii jako spisku z satanistycznym gospodarzem, ale doświadczeni magowie i sataniści to tylko bardzo mała część całej populacji zaangażowanej w działania technologiczne mające na celu zniszczenie świata bez żadnych czarów. Hierarchowie Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego, skupiając się na niebezpieczeństwach uprawiania magii i milcząc o bardziej znaczącej szkodliwości działalności intelektualnej, niesubordynacji wobec dyscypliny pragnień, zachowań wewnętrznych i zewnętrznych, odwracają uwagę narodu rosyjskiego od żywotnej potrzeby zakazania działań cywilizacji prowadzącej do degeneracji i śmierci.

12. Zgodnie z judeochrześcijańskimi zaleceniami dotyczącymi używania wina, hierarchowie Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego doprowadzili ludność Rosji do alkoholowego i narkotykowego ucisku psychiki (począwszy od spożywania alkoholu w dzieciństwie), co nieuchronnie prowadzi do społecznej destrukcji. Nie bez powodu naród rosyjski odłożył powiedzenie:

„Ten, kto pije wino i piwo, jest wspólnikiem Tel Awiwu”.

Pod pozorem pomocy humanitarnej Patriarchat Moskiewski w ciągu zaledwie dwóch dni - 7 i 8 kwietnia 1997 r. Sprowadził do Rosji przez urząd celny w Wyborgu 36 wagonów z 99 kontenerami papierosów na kwotę 3.423.900 USD (patrz AiF nr. że dekretem rządu nr 816 z 18 lipca 1996 r. przywileje w uiszczaniu ceł zostały zniesione dla wszystkich. Tak więc pasterze współczesnych chrześcijan nie przestrzegają żadnych praw państwowych, moralnych ani Bożych, jeśli uniemożliwiają im wzbogacanie się i niszczenie narodu rosyjskiego.

13. Hierarchowie Rosyjskiej Cerkwi Prawosławnej, którzy mają wyłączne prawa do wychowania nowych pokoleń i nawoływania do życia, doprowadzili Rosję do moralnej i fizycznej degeneracji: czego Kościół

nauczał, otrzymywał i otrzymywał - ateizm codzienny. Według zastępcy komisji Rady Najwyższej Federacji Rosyjskiej ks. G. Yakunina do 20% ministrów wszystkich kościołów byłego ZSRR pracowało dla KGB (patrz AiF nr 21, 1992).

14. Hierarchowie Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego podjęli wszelkie środki w celu wypaczenia, wypaczenia i zniszczenia praw nauki wedyjskiej w celu stworzenia cnotliwego potomstwa; ogłosili nosicielami tej szlachetnej nauki - wiedźmy, to znaczy znające się na rzeczy matki - sługami szatana i próbowali ich wszystkich zniszczyć. W wyniku ekskomuniki z tej wiedzy Rosjanki rodzą obecnie tylko jedno pełnoprawne dziecko na 3 tysiące dzieci.

15. Hierarchowie Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego nadal zezwalają na chrzest rosyjskich dzieci tylko z imionami żydowskimi lub greckimi: na 210 imion dopuszczonych do chrztu w kościele chrześcijańskim tylko 15 jest rosyjskich.

W oparciu o te informacje KONIECZNE JEST ZAANGAŻOWANIE RABBINATÓW I HIERARCHÓW ROK W ODPOWIEDZIALNOŚĆ KARNĄ, zgodnie z Międzynarodową konwencją z 1948 r. „O zapobieganiu i karaniu zbrodni ludobójstwa”. Dzięki temu wspólnicy rosyjskiego Kościoła prawosławnego z narodu rosyjskiego zdadzą sobie sprawę, że zostali oszukani i zaczęli własnoręcznie wykonywać toczone na czarno interesy i sami byli ofiarami oszustwa. Uznając, że ludobójstwo narodu rosyjskiego jest nierozerwalnie związane z judaizmem i judaizmem, UZASADNIAJĄ POTRZEBĘ UNIWERSALNEGO ODKRYCIA I ZAKAZANIA JUDOIZMU I WSZYSTKICH RELIGII JUDOCHRZEŃSKICH NA WSZYSTKICH KRAJACH ROSJI.

Ignoranci mogą być zdziwieni - dlaczego Rasa, posiadająca najwyższą Wiedzę, moc duchową i Oświecenie, pozwoliła kosmicznym stworzeniom pasożytować na ciele narodu rosyjskiego?

Odpowiedź jest prosta. Da'Aryjczycy i H'Aryjczycy na swoich rodzimych Ziemiach (planetach) już zetknęli się z tą kosmiczną infekcją, zatruwając stworzonymi przez Boga trucizną (kłamstwami) i zdołali rozwinąć na nie odporność - to znaczy zdolność rozpoznawania kłamstwa i walki z nim. Svetorussians i Rassenowie nie mają odporności na kłamstwa, dlatego w celu uzyskania umiejętności odróżnienia Prawdy od kłamstw przeprowadzono rodzaj zaszczepienia: istoty - nosiciele tej infekcji zostały dopuszczone na Ziemię.

Gdy tylko Svetorussians i Russens uzyskają niezbędną odporność, infekcja zostanie wyeliminowana z Ziemi. Dla stworzeń będzie to „koniec świata”, a

dla ludzkości - koniec ciemności: ignorancji i ignorancji. Wyścig znowu, ale na wyższym poziomie świadomości, powróci do swojego pierwotnego światopoglądu - Rodoverie.

Pamiętajcie, dzieci Wielkiej Rasy,

nigdy nie oszczędzaj swojego brzucha

w obronie swojego Starożytnego Klanu,

w obronie starożytnej wiary swoich przodków,

w obronie Ziemi Świętej swoich Ojców ...

Kiedy bronisz swoich lenn

od zaciekłych wrogów i wrogów,

koi tatami przybywaj na swoje ziemie,

odrzuć więc od siebie dumę i gniew

i nie mścijcie się na waszych sercach,

za wszelką zemstę, złość i dumę

przyciemnić oczy i zatwardzić serca ...

Renderuj swoim wrogom i wrogom

tylko za te nieprawe czyny,

które stworzyli na twojej ziemi.

I niech twoje sumienie i czysta dusza

będzie miarą twojej zemsty

za wszystkie ich nieprawe czyny ...

Słowo Mądrości Maga Velimudra.
Wedy słowiańsko-aryjskie. Książka 3.

Rosja podniosła nad sobą krzyż,
Ale droga jest pokryta bólem:
Pokonano starożytnych bogów
W imię ukrzyżowanego boga.

Na prochach gajów Świętego Dębu
Zbudowano nowe świątynie
Ale wspomnienie na tysiąc lat
Puść grzechy starego dramatu.

Te bożki, które kochali
Przez wieki narodzin słowiańskich,
Po cichu zaakceptowane
Zamknięte, wody Dniepru.

Ludzie zostaną wyciągnięci ze świątyń
„Wiara" Żidowa w katedry.
Ogniem i mieczem przyjmą krzyż
Ruś Słowiańska i Pomorsi.

A teraz od tysiąca lat
Ludzie, którzy zdradzili Svaroga
Ochrzczeni ludzie
Wybrałem drogę na Kalwarię ...

Yarovit

Słowiański!

„Spłucz nieszczęsnych ludzi

Wstyd dla więzień i kościołów! "

S.A. Jesienin

Pod starożytnymi chatami, w czerwonym rogu,

Znajdź krucyfiks, altyn i igłę -

Wedy chłopskie: wszyscy jesteśmy ukrzyżowani,

Młynarz na kamieniu młyńskim, kosiarka na rożnie.

Ale jedna rzecz pojawia się w oświeconych uczniach:

Pług pługowy - Himalajskie otwieracze,

Aby orzeć łono ziemi do piekła,

Lech po Olonets, szyby w Chinach,

To niedostępne światło jest pieczęcią nieśmiertelności.

N. Klyuev

Och, rycerzu! Przez wiele lat

Miałem wystarczająco dużo czasu na myślenie;

Nie odmawiaj mi małej prośby

Doradzaj ludziom:

„Dopóki Rosjanin nie zrozumie,

Że jego wróg nie jest królem ani panem,

Nie złodziejem ani arystokratą,

Nie jest powiernikiem zagranicznym,

Nie zadymione miasto, nie wioska,

I kubek syjonistyczny.

Dopóki go nie opanuje

Zarówno słowami, jak i czynami,

Matka żerująca - Rosja

W międzynarodowych kajdanach! .. ”

Przemówienie bohaterskiej Głowy do rycerza Rusłana[332][„Walka Rusłana z głową”. Dodatek do gazety „Rossiyanin”. Kitezh, 1992.]

DO ROSJI

... Kłamstwo będzie zawarte w stali adamaszkowej.
Z jakiegoś powodu Boga,
Nie cały świat, ale całe piekło
Grozi obaleniem.

Wszystkie bluźniercze umysły
Wszystkie bezbożne narody
Od dołu wznieśli królestwo ciemności -
W imię światła i wolności!

Przygotowują dla ciebie niewolę,
Przepowiadają ci wstyd,

JESTEŚCIE NAJLEPSZYMI CZASAMI PRZYSZŁOŚCI
CZASOWNIK, ŻYCIE I EDUKACJA!

F.I. Tyutchev

ROSYJSKI BÓG

Mieszkaliśmy razem, szanowaliśmy Wedy,
Pisma lekkiej mądrości,
I sokół Finist, syn Zwycięstwa,
A Swa Bird poprowadził nas do bitwy.
Ale dziś jest dzień, w którym noc jest zimą,
Zapomniano o drodze do Świątyni Prawdy
To łatwe dla złodziei, bohaterowie odeszli,
A Russian Falcon został zestrzelony na niebie.
Jestem rosyjskim Bogiem - strażnikiem Reguły,
Prawo pokoju i dobroci,
Co Kitezhgrad trzyma od Navi,
Od ciemności do nowego poranka!
Który szanuje ten wiek, kiedy narody
Poszliśmy do Słońca dokładnie na wschód,
Wie, że ta sama rasa
Wybrałem ludzi - rosyjskiego Boga!
Jestem rosyjskim Bogiem, jestem księciem ze Wschodu,
Jestem Indra, Odin i Perun,
Duch nieuchronnej zagłady
Twórca sanskrytu, Zendy, Run.
Jestem surowym Celtem, jestem Irańczykiem,
Ale najpierw jestem Słowianinem,
Viking włóczęga i germański,
Ziemie panów aryjskich.
Jestem rozmyślającym, melodyjnym skaldem,
Boyan, nadający w Rosji.
A teraz jestem potężnym wojownikiem
Kiedy ziemia woła: „Ratuj!”
Ożywimy kochające wolność plemię
Nad życiem będzie honor
Nadszedł czas na mocną prawdę
Zemsta już grzmi na rosyjskiej prawdzie!
Obudź się, Rosjo, ze snów i delirium,
Z zaklęć czarowników
I słowo sprawiedliwych: „Zwycięstwo!” -
Usłyszymy wśród ognisk.

A. Ignatiev

PERUNU

Nie lubię wierzyć plotkom
A co z oświadczeniem Chrystusa
Ty, niegrzecznie obalony,
Nasze lewe miejsca.
Żyjesz - w ogniu zachodzącego słońca
W błyskawicy wznoszących się chmur.
Nie jesteś przebiegły, nie przebiegły,
Jesteś sprawiedliwy i potężny.

Wystarczająco dużo, aby zachować bez miłości
Równiny zalewowe Oka i Dniepr:
Na Rusi w czasach zamętu
Czas znów przyjść.
Posłuchaj, jak mały i stary
Jęczenie w oszustwie i zło?
Chazarowie czają się bezczelnie
Na ziemi światła Rosji.

Diabelnie szalone wypady
Rozerwanie bariery granicznej
I Czeczenia-Pieczyngowie
Młode są zabierane w pełni.
Brakowało tej samej odwagi
Zniszczenie dusz i mas,
„Varangianie" znowu walczą
Zapanować nad rosyjskim dobrem.

Żałobny ból uderzył
Serce Wielkiej Rosji.
Okaż swoje miłosierdzie w gniewie -
Pojawiają się groźnie i zapisują.
Wbij nas w pewną pięść
Błyskawica przebija się przez nieśmiałość,
Nieczystość do piątej kolumny
Wyjedź z Rosji zgodnie ze swoją wolą.

N. Fedotov

Lekcja trzecia - poznanie swojego „ja"

Pierwotna natura ludzkiego „ja"

i jego rozwój w świecie materialnym

Ponieważ zhivatma nie istnieje

bez narodzin, bez śmierci.

Nigdy nie przyszła

nie powstaje i nie powstanie.

Ona jest nienarodzona, wieczna

zawsze istniejący, pierwotny.

Nie jest zniszczony

kiedy ciało umiera.

Bhagavad-gita 2.20

Rozwój duszy ludzkiej zaczyna się od poszukiwania odpowiedzi na pytania: „Kim jestem? Skąd to się wzieło? Jaka jest moja pierwotna natura i dlaczego żyję? ”

Dość łatwo jest konsekwentnie udowadniać, że „ja” nie jest naszym ciałem. Wystarczy przeprowadzić następującą analizę.

Przypuśćmy, że odetnę sobie palec i wyrzucę go: gdzie jestem - tu czy tam? ... Oczywiście tutaj. Więc nie jestem palcem. A co, jeśli wytnę jakikolwiek organ? Można go zastąpić sztucznym lub przeszczepem czyjegoś organu. W ten sposób można mieć pewność, że „ja” pozostanie, nawet jeśli całe ciało zostanie wyrzucone. Ale jeśli ciało straci życie, będzie martwe. Zatem „ja” jest źródłem życia.

Pisma wedyjskie wyjaśniają, że ciało ludzkie składa się z ziemi, wody, powietrza, ognia, eteru, umysłu, inteligencji i fałszywego ego. „Ja” osoby nie jest żadnym z powyższych, chociaż jest w jego ciele. Samo słowo „osoba” wskazuje, że „czoło” - głowa, czoło - jest nam dane na „stulecie” - tak jak wydaje się kombinezony: na określony czas i na określoną czynność. Zużyte ubrania są wyrzucane i zastępowane nowymi; dokładnie to samo „ja” działa z osobą - z jego „kombinezonem”. I tak jak człowiek może mieszkać w jednym domu, a następnie przenosić się do innego, tak „ja” przenosi się z jednego ciała do drugiego. Tylko szaleniec może identyfikować się ze swoim domem! Wszystkie kłopoty i złudzenia wynikają z tego, że ludzie współczesnej cywilizacji utożsamiają swoje „ja” z ciałem. A kiedy to się stanie, „ja” osoby nieuchronnie będzie cierpieć z powodu narodzin, śmierć, starość, choroby, niekorzystne zjawiska naturalne, drapieżne bestie, krwiożercze owady i wrogie stworzenia. Wedy twierdzą, że „ja” - żywe, samoświetlna, indywidualna, niepodzielna cząstka

Najwyższego, nie może sama cierpieć, ponieważ jej niezamanifestowana siła zawiera takie cechy jak Wieczność, Wiedza, Błogość.

„Nie mogę być pocięty na kawałki żadną bronią, spalony ogniem, zwilżony wodą, wysuszony przez wiatr ...”

- tak jest napisane w Bhagavad Gicie (2.23).

Wychodząc z duchowego wielowymiarowego świata do wulgarnie materialnego czterowymiarowego świata, Zhiva rozpoczyna swój rozwój w królestwie minerałów. Łącząc, podporządkowując swojej woli inne, mniej aktywne zhivatmy, tworzy stopniowo najprostszą cząstkę, a następnie atom. Wychwytując elektrony i inne atomy, koordynuje i porządkuje przestrzeń wokół siebie, budując z czasem coraz doskonalszą sieć molekularną. Korona Królestwa Mineralnego to kryształ diamentu, który ma doskonałą strukturę i może rosnąć w sprzyjających warunkach.

Dzięki doświadczeniom zgromadzonym w Królestwie Mineralnym, Zhiva otrzymuje możliwość przeniesienia się do Królestwa Roślin. Tutaj najpierw buduje najprostsze jednokomórkowe glony i uczy się je kontrolować. Następnie, poddając inne komórki swojej woli, tworzy coraz bardziej złożone próbki roślin. Zwieńczeniem jej starań są orchidee: ich struktura uważana jest za najdoskonalszą.

Po zdobyciu wystarczającego doświadczenia w królestwie roślin, Zhiva przechodzi do królestwa zwierząt. Tutaj jego rozwój zaczyna się od najprostszych gatunków zwierząt, a kończy na poziomie ssaków.

Kolejny, najtrudniejszy etap rozwoju Żywego - królestwo ludzi, liczy 400 000 gatunków życia. Pełna ścieżka rozwoju w naszej przestrzeni planetarnej obejmuje 8 400 000 gatunków życia, z których najważniejszym jest życie ludzkie.**[333]**[Cm. Swami Prabhupada, Bhagavad-gita taka jaka jest, rozdział 7] . Podkreślając decydujące znaczenie ludzkiego etapu rozwoju Żiwy, sutra Wedanty naucza:

„Dlatego teraz, w tej ludzkiej formie życia, jest czas na poszukiwanie duchowego spełnienia”,

ponieważ tylko Królestwo Ludzi, będąc koroną surowego świata materialnego, daje Żiwie możliwość ostatecznego opanowania doświadczenia zgromadzonego na tym świecie. Mędrcy wszystkich narodów twierdzą, że osoba, która zna siebie, zna cały świat.

„Królestwo Boże jest w tobie…”,

- zapewnił Jezus Chrystus**[334]**[Cebula. 17.21.] .

„Jest jak ziarno gorczycy, które zasiane do ziemi jest najmniejszym ze wszystkich nasion na ziemi; a kiedy zostanie zasiana, wyrasta i staje się większa niż wszystkie ziarna, i wypuszcza duże gałęzie, tak że ptaki powietrzne mogą się ukryć w jego cieniu. "**[335]**[Znak. 4.31, 32.] .

W tych słowach Jezusa - cały sens rozwoju Alive: doświadczenie duchowe, które zdobyła w ludzkim ciele, jest konieczne, aby mogła powrócić do świata duchowego, z którego wyszła. Ale Żywy nie powinien powrócić jako indywidualna cząstka, ale jako duchowa Osobowość.

Ten wedyjski światopogląd dotyczący rozwoju Żiwy jest w pełni zgodny z „Hymnem o perle" (lub „Hymnem do duszy"), zawartym jako wstawka w „Aktach Judy Tomasza"**[336]**[„Dzieje Judasza Tomasza" - apokryficzne pismo Apostoła Indii; odnotowano w środowisku języka asyryjskiego w II-III wieku; później pomnik ten został przetłumaczony na język grecki, łaciński, ormiański, koptyjski, etiopski, rosyjski i inne.] :

„Kiedy byłem dzieckiem i mieszkałem w swoim królestwie (to znaczy w świecie duchowym. - tu i dalej ok. Wyd.), W domu mojego ojca i byłem zadowolony z bogactwa i luksusu moich żywicieli, rodzice wyposażyli mnie ze wschodu naszej ojczyzny i wysłał mnie. I dodając z bogactwa naszych skarbów, przywiązali mi duży, ale lekki ładunek, który tylko ja mogłem unieść - złoto z Beth Eliye i srebro z Gazaka Wielkiego, chalcedon z Indii i perły z Bet Kaszan. I dostarczyli mi diament, który tnie żelazo (tj. Pomógł zebrać wszystko, co niezbędne do stworzenia ludzkiego ciała, które składa się z pięciu elementów Natury: boskiego ognia; gęstego powietrza; żyznej ziemi; gęstej wody, światła, życiodajnego; a także eteru (myśli), przenikając wszędzie). I zdjęli ze mnie lśniącą szatę, którą uszyli dla mnie swoją miłością oraz fioletową togę, która była cięta i tkana zgodnie z moim wzrostem (tj. Divya, duchowe ciało - Dusza). I zawarli ze mną umowę i zapisali w moim sercu, o którym nie powinno się zapomnieć (tj. Znaczenie Wcielenia): „Jeśli zejdziesz do Egiptu (ze Sławy - świata bogów w Rzeczywistości - świata ludzi) i prinesosh to, jedną perłę (owoc z Drzewa Wiedzy Dobra i Zła), tę, której strzeże wzdychający wąż w głębinach morza (**ciemność - materia**) (Navu - świat demonów), założysz swoją lśniącą szatę (Ciało Świetlne, czyli ciało światła, czystość , cnota) i twoja toga (wygląd); który jest po tobie i wraz z twoim bratem (ciało Divyi - Dusza), który jest naszą drugą osobą , będziesz władcą królestwa (tj. zdobędziesz jakość Osobowości poprzez stworzenie własnego ciała Światła). Opuściłem Wschód (Górny, duchowy świat) i zszedłem na dół z dwoma przewodnikami, gdyż droga była niebezpieczna i trudna, a byłem młody, żeby do nich iść. Przekroczyłem granice Maishan (Fire**[337] [O światach niebiańskich patrz D. Andreev „Rose of the World". M., 1991.]**- granica ścieżki - Duchowy Żłóbek), miejsce spotkań kupców Wschodu (tych, którzy wcielają się w celu zdobycia doświadczenia i cech

Osobowości - Wieczności, Wiedzy, Błogości) i dotarli do ziemi babilońskiej (Reveal) i weszli na mury Sarbug (w ciało, do łona) matka).

Zstąpiłem w głębiny Egiptu (urodziłem się), a moi towarzysze (dobrzy pomocnicy - duchy służby świata Chwały) oddzielili się ode mnie.

Poszedłem prosto do węża, w pobliżu jego siedziby, osiadłem, aż zasnął i zasnął (to znaczy, że konsekwencje karmiczne są wyczerpane) i odbiorę mu moją perłę.

A kiedy stałem się samotny i opuszczony (bo „nie możesz wejść do raju na czyimś garbie"), stałem się obcy dla moich towarzyszy i dla mojej rodziny, wolny od wschodu (wyższego duchowego) - tam zobaczyłem pięknego i miłosiernego młodzieńca, mesjasza (czyli twój dług). I on przyszedł do mnie i podszedł, i uczyniłem go moim przyjacielem, towarzyszem, który w moim fachu (zdobywaniu doświadczenia) został asystentem. Chroniłem go przed Egipcjanami i przed komunikacją z nieczystymi (tj. Przed vikarmą - grzesznymi czynami).

I ubrałem się w ich szaty (wziąłem ich wizerunek), aby nie gardzili mną jako obcym, aby zdobyć perłę i podnieść na mnie węża (aby pokonać egghorę - nasienie diabła, które powoduje w każdym człowieku żywioł zwierzęcy, konieczne jest przejawianie w sobie całej mocy ten element: inaczej jak możesz pokonać to, czego w tobie nie ma, co jest ci obce?). Ale jakimś cudem dowiedzieli się (Navi), że nie jestem ich rodakiem, potraktowali mnie podstępnie i dali posmakować ich (złego) jedzenia . Zapomniałem (z tego powodu), że jestem synem królów i służyłem ich królowi (demonowi planetarnemu) i zapomniałem o niej, perle, z powodu której wysłali mnie moi rodzice, i pod ciężarem (konsekwencje karmiczne)) ich ucisku zasnął w głębokim śnie (czyli wpadł w maję - ciemność).

Ale to wszystko, co mi się przydarzyło, poczuli moi rodzice i zaczęli mnie smucić, i ogłosili w całym naszym królestwie, że wszyscy (Bóg) powinni przyjść do naszych bram - królowie i głowy Partii i wszyscy szlachcice Wschodu. I zwołali naradę dla mojego dobra, abym nie został opuszczony w Egipcie (objawiony). I napisali mi wiadomość (Wedy), a każdy szlachcic umieścił w nim swoje imię:

„Od twojego ojca, króla królów (Rodzina) i twojej matki, władcy Wschodu (Matka Sva) i od twojego brata, naszego drugiego (ciało Divyi), do ciebie, naszego syna, w Egipcie (objawiony), witaj!

Wstań i wstań ze snu i posłuchaj słów naszego przesłania. Pamiętaj, że jesteś synem królów (żywym), spójrz na niewolnictwo (fałszywe ego),

któremu służysz. Pamiętaj o perle, po którą przybyłeś do Egiptu. Pomyśl o swojej lśniącej szacie i pamiętaj o swojej wspaniałej todze, którą będziesz nosić i którą ozdobisz, gdy twoje imię zostanie odczytane w Księdze Walecznych, i razem z twoim bratem, naszym Cezarem, będziesz z nim w naszym królestwie. "

A moje przesłanie to przesłanie, które król przypieczętował prawą ręką przed złymi synami Babilonu (tj. Odstępcami od słowiańsko-aryjskiej kultury wedyjskiej i jej pierwotnej wiary) oraz od zaciekłych demonów Sarbuga (mięso, chora jajeczna). I leciał jak orzeł, król wszystkich ptaków (podstawa wszystkich pism światła), przyleciał i zatonął blisko mnie, i wszystko zaczęło mówić. I przez jego głos (sumienie - tajne przesłanie) i jego szelest (doskonałe działanie) obudziłem się (osiągnąłem oświecenie) i wstałem ze snu (uwolniony od Mary - ciemność). Wziąłem go, ucałowałem i zacząłem czytać jego istotę i zgodnie z tym, co wyryło się w moim sercu, były słowa przesłania (Pisma) napisane do mnie. Przypomniałem sobie, że jestem synem królewskim (żyję), a moja szlachetność potwierdza natura. Przypomniałem sobie perłę, po którą zostałem wysłany do Egiptu.

I zacząłem go uwodzić, straszny wąż, wzdychając (chór jajeczny). Słyszałem go i usypiałem (osiągnąłem akarmę - działania bez konsekwencji), bo wymieniłem nad nim imię mojego ojca, a także imię naszej drugiej i mojej mamy, Królowej Wschodu (czyli dzięki działalności modlitewnej). Chwycił ją, perłę (znał istotę dobra i zła) i odwrócił się, by wrócić do domu mego ojca. A ich ubrania, złe i nieczyste (karrokh, stworzone z materii przyczynowej - aggi), zdjąłem je i zostawiłem w ich kraju (Navi).

I poszedłem prostą ścieżką (poprzez nabycie ciała Divya - duszy), aby dojść do światła naszej ojczyzny, Wschodu. I moje przesłanie, mój motywator (świadomość-wiedza), przede mną na drodze, znalazłem. I tak jak swoim głosem obudził mnie, tak swoim światłem (Wiedzą) natchnął mnie do pośpiechu, a swoją miłością poprowadził mnie (w górę Sushumna**[338]**[Więcej szczegółów na temat ludzkich kanałów energetycznych zostanie omówionych w lekcji piątej.]).

Wyszedłem z przodków Sarbug (ciało), opuściłem Babilon (złudzenie) po mojej lewej stronie i dotarłem do Maishan wielkiego (Fayr - granica ścieżki), portu kupieckiego, który leży nad brzegiem morza (Nertis - świat promiennego pokoju). I moja lśniąca szata, którą zdjąłem, i toga, w którą byłem ubrany ze szczytów Hyrkanii (Gridrutva to świat białego pałacu, w którym odbywa się ogólny plan wzniesienia się ludzkości) - moi rodzice wysłali tam przez swoich skarbników (duchy służby świata Chwały)), na której lojalności polegali. A ponieważ nie pamiętałem jego wyglądu - bo w

dzieciństwie zostawiłem go w domu ojca - zdarzało się, że gdy go otrzymałem, wydawało mi się, że jest to ubranie podobne do mnie. Widziałem wszystko we wszystkim i wszystko z tego otrzymałem, bo jest nas dwoje i jesteśmy jednym w jednym podobieństwie. I skarby (mistyczne zdolności), które mi przynieśli, widziałem, że są podwójne, ponieważ jeden symbol króla został wypisany na nich jego rękami, ten, który zwrócił przez nie moją zastaw i moje bogactwo, lśniącą szatę (ciało światła) ozdobiony klejnotami, obszyty złotem, berylami, rubinami, agatami i wielobarwnymi sardonyksami.

I został wykonany na swój rozmiar, a wszystkie jego klamry były zapięte diamentowymi kamieniami. A wizerunek króla królów (Rod) został na nim w całości wyryty i przedstawiony. I jak kamień szafirowy świecił różnymi kolorami. Widziałem, że w nim, w całym jego ruchu, drżały myśli i jakby przygotowywał się do przemówienia swoim wyglądem.

I usłyszałem jego głosy, które zaszeleściły, gdy go opuścił: „To dla niego, najodważniejszego z synów, który wywyższył mnie przed moim ojcem". Zrozumiałem też, że moja niezłomność dzięki jego pracy (Divya, duchowe ciało - drugie „ja") wzrosła. I swoimi królewskimi ruchami wylała się na mnie i pospieszyła w ręce dawców, abym ją otrzymał. A także moja miłość skłoniła mnie do tego, że rzuciłem się na spotkanie z nim i zaakceptowanie go. Pięknem jego kwiatów przyozdobiłam się, aw mojej todze, ozdobionej kamieniami, włożyłam całe ubranie.

Włożyłem ją i podszedłem do bram pozdrowienia i uwielbienia.

Pochyliłem głowę i ukłoniłem się mu, blasku mojego ojca (Dazhbog), który wysłał go do mnie, ponieważ wykonałem jego rozkazy. Spełnił też to, co obiecał. A w bramach jego szlachty zjednoczyłem się z jego dostojnikami (z bogami świata). Cieszył się ze mnie i przyjął mnie, a wraz z nim mieszkałem w jego królestwie. I wszyscy słudzy chwalili go głosem trąby. I obiecał, że pójdę z nim do bramy króla królów (Ramche) i wraz z moją ofiarą iz moją perłą ukażę się z nim naszemu królowi.

Skończyła się pieśń Judasza Tomasza Apostoła, którą wypowiedział w więzieniu. "

Jezus Chrystus powiedział to samo:

„Wyszedłem na światłość na świat…";

„Kto wierzy we mnie, wierzy nie we mnie, ale w Tego, który mnie posłał";

„Albowiem Ojciec mój jest większy ode Mnie";

„Uwierz w światłość, a zostaniesz synami światłości”**[339]**[Jan. 12,46, 44, 36] .

„Zwycięzcy pozwolę zasiąść ze mną na moim tronie, tak jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem z moim Ojcem na jego tronie”**[340]**[Otwarty. 3.21.] .

„Jeśli ciało powstało ze względu na ducha, jest to cud. Jeśli duch jest dla ciała, jest to cud cudów. Ale zastanawiam się, jak wiele bogactwa zawiera się w takiej nędzy ”.**[341]**[Ewangelia Tomasza, 3 4.] .

Nie ma nic do dodania do tych słów Jezusa ...

Samodzielne sprowadzenie na manowce

osoba nie osiąga jedności z Duszą.

Santii Vedas of Perun.
Circle One (1.9.9).

Och, moja prorocza duszo,
Och, serce pełne niepokoju
Och, jak miotasz się na progu
Jak podwójna istota! ..

F.I. Tyutchev

HARD HOUR

Niech mrok powoli, powoli opada w proch,
I jak na znaku piosenka stała się odrętwiała.
Czy mogę nie spotkać przyjaciela na pustym i obcym niebie,
Pozwól ciału zesztywnieć z wyczerpania.
Mantry mamroczą wielki strach,
Haze - od wschodu do zachodu słońca ...
Ptak, ślepy ptak, dusza,
Pamiętaj, że jesteś uskrzydlony!

To nie jest szept lasu, nie szmer jego szczytów,
Ryczał w bezsennym morzu;
To nie jest paplanina w gaju, gdzie słodko kwitł jaśmin, -
Fale pienią się w nocnej przestrzeni.
Gdzie jest kwitnące wybrzeże, och, gdzie jest zielony pritin,
Nest, schronienie twojego powrotu?
Ptak, ślepy ptak, dusza,

Pamiętaj, że jesteś uskrzydlony!

Noc będzie trwała długo, Aruna uczestniczy w śnie
Wkrótce na łonie góry wystygnie.
Samotny świat pogłębia godziny pracy
Na swojej stacjonarnej Ashonie.
Nad horyzontem, wszędzie otoczony niekończącą się ciemnością,
Nadchodzi brzydki miesiąc z rogami.
Ptak, ślepy ptak, dusza,
Pamiętaj, że jesteś uskrzydlony!

Gwiazdy zebrały się i zwróciły na Ciebie oczy,
Dają ci tajne znaki.
Śmiertelna otchłań poniżej; niecierpliwy impuls
Tysiące fal pędzą do ciebie w ciemności
Ktoś po drugiej stronie dzwoni ze złożonymi dłońmi.
Leć gdzieś do błagalnego głosu!
Ptak, ślepy ptak, dusza,
Pamiętaj, że jesteś uskrzydlony!

Oderwij strach, duszo, nie żałuj kajdan namiętności,
Odrzuć nadzieję - czy to nie wygląda na oszustwo?
Zamknij usta i milcz i nie płacz na próżno:
Nie ma tu krwi ani klombu.
Tylko same skrzydła i niebo w całej swej szerokości,
I niech dzisiaj zostanie spowite ciemnością.
Ptak, ślepy ptak, dusza,
Pamiętaj, że jesteś uskrzydlony!

R. Tagore

Rozdział 2.

DRUGI ETAP WIARY

Czwarta lekcja - znajomość sensu życia

Ludzkie „ja” i dusza

Każda zhivatma jest oryginalnie Boska.

Celem życia jest zamanifestowanie tego

boskość

podporządkowanie natury wewnętrznej i zewnętrznej.

Czyń to poprzez pracę, modlitwę, wizję lub

mądrość -

jeden z tych sposobów, kilka z nich

lub wszystkie;

i stać się doskonałym.

To jest sedno religii;

nauki, dogmaty, rytuały, książki, świątynie, statuty -

to tylko drobne szczegóły.

Vivekananda

Wszystkimi działaniami i zjawiskami we Wszechświecie rządzi prawo związku przyczynowo-skutkowego - prawo karmy: wchodząc do świata materialnego, zhivatma zaczyna działać, działania te tworzą warunki dla następnej inkarnacji, powodując jej przejście z jednego materialnego ciała do drugiego. Innymi słowy, Zhiva opuszcza stare ciało i przejmuje nowe, jak osoba zdejmująca stare ubrania i zakładająca nowe. Przechodząc z jednego ciała do drugiego, Zhiva cierpi i cieszy się konsekwencjami swoich przeszłych czynów: dobro jest nagradzane za dobro, zło za zło. Żywy stwarza duszę tylko w królestwie ludzkim, gdyż dusza kształtuje się w trakcie zdobywania duchowego doświadczenia. Dlatego ani rośliny, ani zwierzęta nie mają duszy - ciała Divya, ale mają tylko główną zhivatmę (Żyję) z wieloma jej podwładnymi, z których składają się ich ciała: w tym przypadku każdą komórką i każdym atomem ciała rządzi własna zhivatma. Jednak wśród ludzi są tacy, którzy nie mają jeszcze doświadczenia duchowego, a zatem nie mają duszy. Mówią o nich: „bezduszny człowiek”. Ten, kto ma niewielkie doświadczenie duchowe, ma też małą duszę: jest to „osoba o słabym sercu”. Ten, kto ma wielkie doświadczenie duchowe, nazywany jest „osobą hojną”. Wychowawszy duszę, możesz ją stracić - na przykład „sprzedać diabłu”. Dusza, będąca skarbnicą przeżyć duchowych, ma największą wartość dla naszego „ja”, dlatego mroczni Navi starają się ją uchwycić wszelkimi dostępnymi środkami, gdyż sami nie mogą tego doświadczyć. ma też małą duszę: jest to „człowiek o słabym sercu”. Ten, kto ma wielkie duchowe doświadczenie, nazywany jest „wspaniałomyślną osobą”. Wychowawszy duszę, możesz ją

stracić - na przykład „sprzedać diabłu”. Dusza, będąca skarbnicą przeżyć duchowych, ma największą wartość dla naszego „ja”, dlatego mroczni Navi starają się ją uchwycić wszelkimi dostępnymi środkami, gdyż sami nie mogą tego doświadczyć. ma też małą duszę: jest to „człowiek o słabym sercu”. Ten, kto ma wielkie duchowe doświadczenie, nazywany jest „wspaniałomyślną osobą”. Wychowawszy duszę, możesz ją stracić - na przykład „sprzedać diabłu”. Dusza, będąca skarbnicą przeżyć duchowych, ma największą wartość dla naszego „ja”, dlatego mroczni Navi starają się ją uchwycić wszelkimi dostępnymi środkami, gdyż sami nie mogą tego doświadczyć.

Konsekwencje karmiczne dotykają człowieka zarówno w tym życiu, jak i w kolejnych żywotach: to jest powód, dla którego wiele osób zaczyna cierpieć od wczesnego dzieciństwa. Pragnąc cieszyć się tym światem, Żywy, zgodnie z tymi pragnieniami, tworzy własną karmę, dlatego ani Bogowie, ani natura materialna nie są odpowiedzialni za karmę Żywego - tworzy własne przeznaczenie. Zgodnie z działalnością Alive i pod nadzorem Paramatmy**[342]**[Paramatma (skt.) - Najwyższy, obecny nie tylko w każdej żywej istocie, ale w każdym atomie. „Para” (para, parowanie, parowanie) - Najwyższy, Najwyższy; Atma jest Duszą. Paramatmę porównuje się do nici naszyjnika: koraliki (żywe istoty) są oddzielone od siebie, ale nić (Paramatma) jest taka sama dla każdego.] Materialna natura po prostu zapewnia Zhivie inne ciało, w którym może spełnić swoje pragnienia. Dlatego ciało nie jest więzieniem duszy, ale lampą Prawa.

Piąta lekcja - poznanie swoich ciał i muszli

Ciała i muszle Żyją

Ewolucja Alive (naszego „ja”) jest nierozerwalnie związana z formowaniem się jego ciał i powłok, a także wykorzystaniem ich zdolności i możliwości. Najbardziej uproszczoną - dziewięciokrotną - personifikacją tych ciał jest rosyjska lalka gniazdująca. Żywy je tworzy, pielęgnuje i wykorzystuje.

1. Żywy - indywidualna, samoświecąca cząstka Pierwotnego Światła - Ramhi, moc Yang. Jest prawdziwym „ja” każdego stworzenia - jego Duchem, źródłem życia; jest poza czasem i przestrzenią. Wszystkie ciała i skorupy człowieka składają się z witalności wielu zhivatm, ale tylko główna (najbardziej rozwinięta ewolucyjnie) nazywa się Żiwa.

2. Ciało przyczynowe to cząstka Inglii, siła Yin. Tworzy ją całość doświadczenia przejawów Duchowego Światła Ramhy w życiu wszystkich wszechświatów.

3. Gorące ciało - powłoka (ciało eteryczne), która otacza istoty. „Fryzy”, to znaczy świeci, świeci i jest barwiony wszystkimi kolorami zgodnie z aspiracjami, pragnieniami i intencjami Alive. Ma kształt kuli otaczającej ludzkie ciało wielowarstwowym i złożonym kokonem, może mieć rozmiary od kilku metrów do kilku kilometrów (stąd: Firebird, Scarlet Flower itp.).

4. Ciało Naviera - matryca leptonowa ciała cielesnego (ciała astralnego). W tym ciele wchodzą do światów Navi.

5. Ciało rzeczywistości - cielesne (cielesne) ciało, ciało.

6. Ciało klubowe - ciało umysłu i umysłu (ciało mentalne). Ma kształt srebrnej kuli („maczugi”), znajdującej się wewnątrz ludzkiej czaszki („do” to relacja, należąca do czegoś; „łyk” to wewnętrzna skorupa; „e” to znaczy wewnętrzna, niewidoczna z zewnątrz skorupa energetyczna czaszki; dolna, wewnętrzna plątanina mózgu).

7. Ciało Koloba - ciało intelektu (ciało buddhi). Ma kształt złotej kuli światła („koloba”) i znajduje się wokół głowy człowieka (aureola światła: „ko lob e” - „ko” - stosunek do czegoś; „czoło” - wysokie, widoczne miejsce; „e” - to; czyli górny, zewnętrzny widoczny kolob).

8. Ciało Divya - dusza człowieka, jego Strażnik (ciało dewakońskie). Ma kształt ciała ludzkiego, jego wielkość - od rozmiarów ciała ludzkiego, aż po kilkaset metrów wysokości (stąd: Panna, Cudowna, Panna itp.).

9. Ciało świetlne - Światło, Żywe ciało duchowe (ciało sattwiczne). Tworzy ją duchowe światło życia wszystkich ciał. Żyje, jest poza czasem i przestrzenią. Zapewnia Życiu cechy Osobowości - zdolność posiadania doświadczenia wszystkich żywych istot w twoim ciele.

Dziesięć głównych wirów mocy

Cieliste ciało

Struktura energetyczna człowieka w prostym wyjaśnieniu składa się z dwóch prądów o przeciwnych ładunkach: aktywnego, gorącego, suchego prądu słonecznego Ha (Yang) i nieaktywnego, chłodnego, mokrego prądu księżycowego Tha (Yin), przepływających wzdłuż kręgosłupa. Te dwa przeciwstawne prądy są związane z prądem w kanale wniebowstąpienia płynącym od dołu do góry przez rdzeń kręgowy i wirami siły wzdłuż przedniej części kręgosłupa. Te wiry są wymienione od dołu do góry w następującej kolejności:

1. Źródło - znajduje się na końcu kości ogonowej. Zapewniając żywotną aktywność ciała cielesnego, absorbuje siłę Ziemi i promieniuje energię w najmniejszym stopniu, dlatego jego kolor jest postrzegany jako czarny. Oto źródło uśpionej ognistej mocy.

2. Płód zlokalizowany jest w okolicy kręgosłupa na wysokości łono; kolor czerwony. Otrzymuje energię z Wody i innych żywych istot, a także pochłania i wypromieniowuje energię rozmnażania. Poprzez ten wir, kobieta wkracza w męską siłę, która jest niezbędna do poczęcia i urodzenia dziecka, energię męskiego nasienia, energię obrazów Ducha (cechy żywego mężczyzny) i Krew (cechy Rasy męża). Z tym przepływem Siły Życiowej, dary jej męża wchodzą w kobietę: Błogosławieństwo rodzaju męża (otrzymuje patronat rodzaju męża, oprócz patronatu rodzaju jej ojca), Dar Macierzyństwa, Udział Kobiety (dar miłości dla męża i dzieci) i Pamięć przodków (intuicyjny wgląd nagromadzone doświadczenie jej wcieleń i jej przodków na kobiecej linii tworzenia relacji Miłości w rodzinie i utrzymywania Łady w domu). Dar Ojcostwa, zdolność do tworzenia pełnoprawnych dzieci, wnika w mężczyznę przez zarodek od żony. Jeśli kobieta jest cnotliwa i czysta, to zdolność mężczyzny poprawia się, jeśli nie, to pogarsza.

3. Brzuch (Życie) - znajduje się w pobliżu rdzenia kręgowego na wysokości pępka; Kolor pomarańczowy. Poprzez ten wir osoba otrzymuje Siłę Życiową i Mądrość Rodziny, a także energię Ognia. Najpierw w łonie, przez pępowinę, a potem, po urodzeniu z Przodka, w Jego wizerunkach: Bóg-patron, Żywa Bogini i Mistrzowska Gwiazda. Ta energia rządzi pochodzeniem i rozwojem ludzkiego życia, najpierw w nasieniu ojca, a następnie w łonie matki. Siła ta kontroluje niższe ośrodki energetyczne, a także całe życie człowieka, w tym poczęcie jego dzieci, ich narodziny i wychowanie. Jeśli wyższe centra energetyczno-informacyjne nie są rozwinięte i nie są przez nie świadomie wykorzystywane, to nie jest to jeszcze Człowiek, a jedynie Żywy (Rezydent).

4. Percy (klatka piersiowa) - znajduje się w splocie słonecznym i pierwszych (poniżej) zrośniętych żebrach; kolor - złoty. Wir ten zapewnia „Oddech słoneczny” (zdolność pochłaniania mocy Powietrza i przyswajania Siły Życiowej Yarila-Słońca), odbiera i promieniuje informacją i energią Twórczej Kreacji, która rozwija zdolność tworzenia obiektów Oczywistego Świata. Percy kontroluje także zdolność nabywania i przekazywania umiejętności wojskowych, umiejętność twórczego organizowania przestrzeni życiowej wokół siebie: w domu, mieście, kraju (regionie), państwie (państwie), na Ziemi (planecie).

5. Lada - Prawa ręka (prawa ręka) i

6. Lelya - Shuya (lewa ręka) - zlokalizowana w okolicy stawów barkowych i pach. Wir Łady ma kolor zielony, a Kolovrat obraca się, to znaczy w kierunku Słońca. Wir Lely jest niebieski i obraca solankę - według Słońca. Lada przyjmuje i promieniuje energiami Miłości, Czułości, Szczęścia i Dobroci. Lelya zapewnia intuicyjną wiedzę o świecie Rzeczywistości i intuicyjną kreatywność w tym świecie (wynalazki techniczne, odkrycia naukowe itp.). Jeśli wyższe centra energii duchowej nie są rozwinięte i nie są świadomie używane, to nie jest to jeszcze Człowiek, a jedynie Człowiek (Ludyna).

7. Usta (usta) - zlokalizowane na poziomie połączenia rdzenia kręgowego i mózgu; kolor niebieski. Ten wir odbiera i promieniuje energią Eteru (przestrzeni) i Siłą Życiową świata Chwały. Usta zapewniają Osobie percepcję i przekazywanie energii Zmysłowych Obrazów. Z pomocą sztuki pomaga wprowadzić do świata Objawienia piękno wyższych światów.

8. Brwi - zlokalizowane w rejonie mózgu na poziomie brwi; kolor fioletowy. Wir ten odbiera i przekazuje mentalne obrazy, które kontrolują intelektualny i duchowy rozwój Człowieka, daje możliwość jasnowidzenia i jasnosłyszenia, czyli wizualnej i słuchowej percepcji wielowymiarowego (od 5 do 16 wymiarów) świata Chwały, a także przeszłego i przyszłego świata Rzeczywistości, równoległego i inne światy.

9. Sprężyna znajduje się nad koroną i obraca się nie w płaszczyźnie pionowej, jak leżące poniżej wiry, ale w płaszczyźnie poziomej; kolor - srebrny. Ten wir dostrzega i promieniuje energią Woli i obrazami Wyższej Duszy świata Chwały. Źródło jest głównym organem interakcji z wniebowstąpionymi Przodkami i Bogami - patronami Rodziny. Ten, kto rozwinął w sobie umysłowe i duchowe zdolności świadomego postrzegania i kontrolowania siły życiowej ust, czeli i źródła w jej godności, nabywa tytuł Człowieka. 10. Światło - znajduje się nad koroną i, podobnie jak Sprężyna, obraca się w płaszczyźnie poziomej, ale w drugą stronę; Biały kolor. Ten wicher dostrzega i promieniuje energią Wyższych Duchowych obrazów świata Reguły. Ona żyje, porwana mocą kanału Wzniesienia, wznosi się do Światła i przez nie wchodzi do świata Pravi, więc uzyskuje Osobisty związek z Ramhą.

To jest ostateczny cel wiary.

Osiem kroków na ścieżce moralnego samodoskonalenia

Prowadzenie zaczyna się od oświecenia umysłu,

Moc - poprzez użycie mocy duchowej

wszystkie ich ciała i muszle.

Vedagor

Wzniesienie się Żywego przez kanał Wzniesienia jest możliwe tylko przy stopniowym oczyszczaniu tego kanału i rozwijaniu wszystkich wirów energetycznych twojego ciała. To oczyszczanie składa się z 8 kroków:

1. KONTROLA ZMYSŁÓW - wypełnianie przykazań moralnych:

Życzliwość jest pragnieniem dobra dla wszystkiego, co istnieje, nieszkodliwości;

Cnota to czystość słów, myśli, czynów;

Abstynencja (zachowanie nasienia) - życie seksualne dla poczęcia cnotliwych dzieci, a nie dla zaspokojenia pożądania;

Brak dumy - brak chęci kradzieży i przywłaszczenia sobie cudzego;

Niezależność - brak przywiązania i nagromadzenie niepotrzebnych rzeczy;

Szczerość - uczciwość, prostota, otwartość;

Bezinteresowność - czynienie dobra innym, nie oczekując korzyści dla siebie;

Uraza - brak drażliwości;

Gniew - brak złości;

Nieustraszoność to celowe zachowanie.

2. SAMODZIELNE ZAMÓWIENIE - oczyszczanie organizmu:

Oczyszczanie - oczyszczanie ciała cielesnego;

Uspokojenie - zadowolenie, poddanie się uczuciom;

Samokształcenie - mądrość, studiowanie pism wedyjskich;

Oczyszczenie - opanowanie zdolności ciała i umysłu ciała;

Świadomość to brak oporu wobec naturalnych praw rozwoju natury, czyli stopienie się własnej woli z wolą Przodka.

3. WŁASNOŚĆ CIAŁA KARPENALNEGO - kontrola energii Ha i Tha przy pomocy ćwiczeń ciała Cielesnego.

4. ZARZĄDZANIE MOCĄ DUCHA - kontrolowanie mocy (energii ciała) za pomocą oddechu.

5. KONTROLA UMYSŁU - uwolnienie umysłu od wpływu uczuć i zewnętrznych obiektów.

6. KONCENTRACJA ŚWIADOMOŚCI - umiejętność kontrolowania swojej uwagi.

7. WIEDZA O ŚWIECIE ZAGRANICZNYM - umiejętność przenoszenia świadomości do ciał Navi, Klubye, Kolobie i Divya oraz poznawanie światów Navi i Slavi.

8. PRZEKSZTAŁCENIE - stworzenie ciała Światła, które nadaje Żywemu (indywidualnemu „ja") nadświadomość i właściwości Osobowości.

Kiedy osiągnięta zostaje doskonałość moralna, wszystkie wiry zostają rozwinięte, kanał Wzniesienia zostaje oczyszczony, a Ognista Moc wznosi się przez ten kanał, który unosi Życie do górnego wiru - Światła. Następnie wszystkie ciała i skorupy Żywego są przekształcane w ciało Światła (Światła), Żywy uzyskuje cechy Osobowości i przechodzi do świata duchowego w celu dalszej aktywności.

Zwolennicy tradycyjnej jogi uczą, jak rozluźniać wiry Mocy (otwieranie czakr) i oczyszczać kanał Wniebowstąpienia (Sushumna) od dołu do góry, od Źródła (prąd Yin, Muladhara) do Światła (Sahasrara). Ta ścieżka była preferowana przez starożytnych Aryjczyków - zwolenników oświecenia Materii Pierwotnej, to znaczy ujawnienia i wykorzystania Mocy, Mocy i Doświadczenia zawartego w Inglii. Ale teraz ta metoda jest nie do przyjęcia, ponieważ wymaga: zdrowego ciała; bardzo długie życie; czysta żywność, woda i powietrze; ustronne miejsce; nauczyciel, który jest zawsze w pobliżu, potrafiący pomóc uczniowi podczas niebezpiecznego wejścia na Ognistą Moc (Kundalini); rząd, który zachęca do tego typu działań - my niestety nie mamy tego wszystkiego. Dlatego osoba, która idzie, oczyszczając kanał Wzniesienia (Sushumna) i obracając wiry Mocy (czakramy) od dołu do góry, stanie w obliczu wielu niebezpieczeństw. Wszystkie wichry te poniżej pasa mają niskie, zwierzęce cechy nabyte w poprzednich wcieleniach. Cechy te zaczynają się objawiać, gdy osiągnięta zostaje odpowiednia prędkość rozwijania (częstotliwość wibracji) wirów. Jeśli dana osoba nie ma doświadczonego nauczyciela, który potrafiłby kontrolować tę bardzo długą i niezwykle niebezpieczną ścieżkę co minutę, a także przy braku wszystkich innych korzystnych

warunków wymienionych powyżej, nieuchronnie padnie ofiarą tych sił żywiołów. Szczególnie niebezpieczne jest otwarcie dwóch dolnych wirów, które są odpowiedzialne za siłę seksualną. Jeśli dana osoba nie może opanować jej najpotężniejszej manifestacji, stanie się ofiarą perwersji seksualnej lub po prostu nie będzie w stanie dalej się rozwijać, ponieważ straci ziarno, którego użycie siły życiowej jest konieczne do dalszego samodoskonalenia. Na tej ścieżce jest znacznie więcej niebezpieczeństw, ale największym z nich jest powstanie Ognistej Mocy (Kundalini). Jeśli kanał Wzniesienia (Sushumna) nie jest wystarczająco oczyszczony, to Fiery Force może zacząć wzrastać przez jeden ze 118 kanałów energetycznych, co prowadzi człowieka do różnych nieprawidłowości w psychice lub innych energetycznych urazów i chorób, których konsekwencje blokują drogę do dalszego samodoskonalenia.

Inny sposób, w jaki rozwijanie wirów Mocy i oczyszczanie kanału Wniebowstąpienia następuje od góry do dołu, preferują Słowianie - zwolennicy zwiększania doświadczenia życiowego Ramhy. W tym przypadku niebezpieczeństwa będą najmniejsze, ponieważ w trakcie oczyszczania kanału Wniebowstąpienia od góry do dołu osoba przejawia wszystkie siły i cechy niezbędne do pomyślnego rozwinięcia i ujarzmienia siły niższych wirów. W tym przypadku siły i właściwości nie tylko najwyższych wirów, ale także najwyższych poziomów Wszechświata są zaangażowane w rozwijanie następnego, leżącego u podstaw wiru.

W chwili obecnej ta ścieżka jest preferowana przez większość ludzi, ale pozorna różnica między tymi dwoma ścieżkami znika na ścieżce Świadomości.

Nie myśl, że wszystko dzieje się na Ziemi

tylko na myśl Najwyższych Bogów

i nic nie zależy od potężnej Woli

i twoje łaskawe myśli.

Tylko głupi ludzie mówią w ten sposób,

nie znając prawdy życia.

Niebiańscy Bogowie tylko patrzą

za twoimi twórczymi czynami

i przyjdź do ludzkiego wezwania,

kiedy ich potomkowie wołają o pomoc.

Słowo Mądrości Maga Velimudra.
Wedy słowiańsko-aryjskie. Książka 3.

Szósta lekcja to wiedza o swoim miejscu we Wszechświecie.

Autopsja pamięci ich wcieleń

Potrójna siła natury. Relacje przyczynowe

i los człowieka

Kiedy kładziesz się do łóżka, będziesz spać.

To, co się dzieje, pojawia się.

To, co zbierzesz, jest tym, co mielisz.

Co grindujesz, śmiesz.

Co odważysz się zjeść.

Kto zrobił owsiankę, rozluźnił się.

Im więcej grasz, tym więcej obrażeń.

Jak uderzysz, więc dostajesz -

ten sam koniec w tym samym miejscu.

Nie kop dziury dla innego, sam się tam dostaniesz.

Przysłowia narodu rosyjskiego

Zgodnie z wedyjską nauką o jedności przeciwieństw, natura składa się z trzech sił: ignorancji, pasji i cnoty. Ich manifestację w świecie fizycznym możemy nazwać bezwładnością, przyspieszeniem i odpoczynkiem; lub kinetyczne, potencjalne energie i energia równowagi między nimi; lub bezwładność, aktywność i równowaga. Ignorancję uosabia ciemność, bezczynność i ignorancja; pasja - czynność wyrażająca się przyciąganiem i odpychaniem; cnota jest równowagą między nimi. Zrozumienie interakcji tych trzech sił i ich wpływu na ludzką świadomość jest niezbędne do pomyślnego rozwoju duszy, ponieważ każde z naszych działań ma swoje

konsekwencje - pozytywną lub negatywną karmę, która tworzy nasze przeznaczenie zarówno w tym życiu, jak iw kolejnych wcieleniach. Jeśli dana osoba żyje zgodnie z Prawami Przodka, uzyskuje pozytywną karmę, która ma korzystny wpływ na jego rozwój. Ta aktywność nazywa się KARMA. Kiedy ktoś narusza Boskie Prawa, jego działalność nazywa się VIKARMA. Jednocześnie człowiek gromadzi negatywne, grzeszne konsekwencje, które utwardzają jego los, zniekształcają i spowalniają dalszy rozwój. Mądra osoba wie, jak żyć i działać bez gromadzenia pozytywnych lub negatywnych konsekwencji karmicznych. Ta aktywność nazywa się AKARMA. W tym samym czasie osoba wychodzi spod wpływu trzech sił i wznosząc się ponad materialną naturę, osiąga doskonałość. W przypadku działań na poziomie Akarmy konieczne jest uświadomienie sobie, że dobre działanie zawsze odzwierciedla dobro, a złe działanie nieuchronnie będzie odzwierciedlone przez zło. Ale zarówno pozytywne, jak i negatywne konsekwencje są łańcuchem, który trzyma duszę w świecie materialnym. Przerwanie tego łańcucha jest możliwe tylko dzięki bezinteresownej działalności, wykonywanej bez przywiązania do owoców swojej pracy, ponieważ oczekiwanie nagrody za pracę jest przywiązaniem. Aby osiągnąć taki stosunek do świata i do swoich działań, potrzebna jest prawdziwa wiedza - mądrość. W Bhagavad-gicie (4.37) jest powiedziane:

"Jak płonący ogień obraca drewno w popiół, tak ogień wiedzy spala na popiół wszystkie reakcje materialnych czynności."

Ten „ogień wiedzy” jest niczym innym jak zrozumieniem równoczesności jedności i różnicy z Wszechmocnym.

Osoba nie może uwolnić się od karmy po prostu odmawiając działania. Wedy stwierdzają, że wcielona zhivatma jest niezmiennie aktywna:

„Rzeczywiście, wcielona osoba nie może całkowicie porzucić aktywności. Ale ten, kto wyrzekł się owoców swojej pracy, uważany jest za prawdziwie wyrzeczonego. "**[343]**[BG, 18.11.]

Innymi słowy, osoba musi nauczyć się działać bez tworzenia karmicznych konsekwencji. W Bhagavad-gicie Kryshen (Kryszna) szczegółowo wyjaśnia tę sztukę Karma Jogi. Krótko mówiąc, nauki te sprowadzają się do następującego: ten, kto wykonuje swoją czynność jako ofiarę dla Przodka, unika karmy - zależności od konsekwencji przeszłych czynów, tym samym realizując akarmę. W takim stanie świadomości osoba przy każdym działaniu mówi:

„Bądź wola Twoja, ale nie moja!”

Sztuka karma jogi polega na służeniu Progenitorowi - Mistrzowi Zmysłów za pomocą własnych uczuć. Nauczanie swoich uczniów trudnej sztuki akarmy jest najwyższym obowiązkiem mistrza duchowego. Taka duchowa aktywność - działanie w świadomości Boga - jest ostatecznym celem ludzkiego rozwoju, ale zależność człowieka od uczuć uniemożliwia mu osiągnięcie tego celu.

Bhagavad-gita wyjaśnia tę zależność:

„Kontemplując obiekty zmysłów, osoba rozwija do nich przywiązanie, z przywiązania powstaje pożądanie, z pożądania powstaje złość. Gniew rodzi całkowite złudzenie, złudzenie przesłania pamięć. Kiedy pamięć jest w zaćmieniu, umysł znika, a kiedy jest stracony, osoba ponownie wpada do studni materialnego świata. Miłosierdzie Wszechmogącego zstępuje na osobę wolną od wszelkich przywiązań i wrogości, która jest w stanie kontrolować swoje uczucia poprzez przykazania Przodków. Dla tego, kto jest w ten sposób usatysfakcjonowany, nie ma już trzech rodzajów cierpienia materialnej egzystencji, po osiągnięciu takiego zadowolenia świadomości staje się silny w inteligencji. Ten, kto nie jest połączony z Najwyższym, nie może mieć ani transcendentalnego umysłu, ani stabilnego umysłu, bez którego nie można pojąć świata. Czy szczęście jest możliwe bez pokoju? ”**[344]**[BG, 2,62-66] .

Którego umysł jest zawsze w równowadze, w spoczynku -
Ten świat podbił, podbił wszystko, co ziemskie,
I bez umierania i nie narodzenia się na nowo,
Będzie trwać, będąc utwierdzonym w duchu przez światło.
Osiągnąwszy pokój, beznamiętność, nie
Śmiać się ze szczęścia, cierpieć z powodu nieszczęścia.
Zrozumie zwierzchnictwo Najwyższego Ducha,
I wierny Duchowi, zasmakuje szczęścia;
Potem te przedmioty cielesnego dotyku
Nie sprawi przyjemności, a tylko udrękę:
Przemijają, w nich jest łono nędzy,
Bezgrzeszny odrzucił ich z oświeconą duszą.
Tylko ten, który jeszcze nie czekając na śmierć,
Podobnie gardził radością i udrękami,
Pokonał złość i autokrację uczuć,
Znalazłem prawdziwe, trwałe szczęście!

Dach.
Bhagavad-gita.

Budowanie ludzkiego charakteru.

Trzy rodzaje usług dla ludzi

Jeśli chcesz osiągnąć Najwyższego, służ człowiekowi, ponieważ Najwyższy przejawia się w człowieku bardziej niż w czymkolwiek innym ...

Obym był skazany na ponowne narodziny, nawet w postaci psa, gdybym tylko mógł się przydać przynajmniej jednej duszy ...

Dałbym dwadzieścia tysięcy ciał takich jak moje, aby pomóc jednej osobie. Wspaniale jest pomóc przynajmniej jednemu ...

Och, mamo, nie pozwól mi cieszyć się ekstazą. Obym zawsze był zdrowy na umyśle, abym mógł być bardziej przydatny dla świata.

Ramakrishna

Prowadząc życie charytatywne, człowiek tworzy charakter, który jest podstawą osobowości. Znaczenie słowa charakter jest następujące: hara oznacza centrum, równowagę, najwyższą, dobro; „Ep" - akcja. Oznacza to, że „charakter" jest ogniskiem, główną częścią osobowości, która sprawia, że działa i sama jest konsekwencją tych działań. Zatem osoba bez charakteru nie jest Osobowością i nie ma duszy, własnego szczególnego doświadczenia duchowego, podczas gdy sensem ludzkiego życia jest zdobycie cech Osobowości ze wszystkimi wynikającymi z tego możliwościami. Osoba uzyskuje cechy Osobowości, gdy osiąga prawdziwą wiedzę, to znaczy mądrość.

W pismach wedyjskich jest powiedziane, że osoba świecka musi ciężko pracować, aby zdobyć dwie rzeczy: najpierw WIEDZĘ, potem bogactwo, nie dla przyjemności, ale mądrość jest celem ludzkości. Jeśli dana osoba jest leniwa i zadowala się bezczynnym życiem, jest to niemoralne, ponieważ krewni, przyjaciele, instytucje kulturalne i charytatywne mogą na nim polegać. Właśnie w tym przypadku gromadzenie bogactwa jest nie tylko nieuzasadnione, ale konieczne. Takie prawe działanie prowadzi do zbawienia, ponieważ jednocześnie osoba świecka, podobnie jak osoba jasna, kieruje się cnotą, samozaparciem i ofiarą, spowodowaną oddaniem się Przodkowi i wszystkim jego potomkom. Używając swojego bogactwa dla dobra planety, światowy człowiek dąży do tego samego celu, co największy jogin.

Istnieją trzy rodzaje służby ludziom: materialne, umysłowe i duchowe.

POMOC MATERIAŁOWA nie może dać trwałej satysfakcji, ponieważ cierpienie cielesne stale powraca. Na przykład możemy nakarmić głodną osobę, ale po kilku godzinach znowu będzie głodna.

POMOC MENTALNA jest znacznie wyższa niż pomoc materialna, ponieważ ignorancja jest przyczyną wszelkiego zła i cierpienia. Ale wiedza intelektualna zapewnia tylko chwilową ulgę w cierpieniu. Na przykład nauczenie osoby samodzielnego zdobywania własnego pożywienia jest znacznie lepsze niż karmienie go, ale to tylko uchroni go od głodu i nie uwolni go od cierpienia spowodowanego narodzinami, śmiercią, chorobami, wrogimi stworzeniami i niekorzystnymi zjawiskami naturalnymi - upałami, zimnem, huragany, powodzie , trzęsienia ziemi itp.

Tylko wiedza duchowa na zawsze niszczy nasze nieszczęścia. Dlatego też POMOC DUCHOWA jest uważana za największą pomoc, jaką można mu udzielić. Najlepszy uczeń Ramakryszny Swami Vivekananda (1863-1902) powiedział:

„Moje cierpienie skończy się tylko wtedy, gdy będę zadowolony na zawsze. Wtedy głód nie uczyni mnie nieszczęśliwym; żadne cierpienie ani smutek nigdy mnie nie zdenerwują. Zatem najwyższą pomocą jest to, co wzmacnia nas duchowo ...**[345]**[Karma Yoga, 3.]

Twoja nauka zatrzymała się, tak jak ta głupia, na pierwszej literze alfabetu bengalskiego: „K”, ponieważ przypominała mu Krysznę, a on nie mógł kontynuować z powodu łez, które spływały mu po policzkach ... Jesteś sentymentalny aż do głupoty - że czy rozumiesz religię? Możesz mówić tylko ze złożonymi rękami: „Och, Panie! Jak piękny jest twój nos! Jak piękne są twoje oczy! " i inne bzdury ... I myślisz, że twoje zbawienie jest zapewnione? .. Jakby dotarcie do Najwyższego było takie proste! Jakby On sam był tak głupi, że stał się zabawką w rękach jakiegoś idioty! .. Czy wyobrażasz sobie, że Jnana to sucha wiedza, do której przechodzi się przez pustynię, zabijając serce? Twoje bhakti to sentymentalna głupota, która czyni cię bezsilnym. Kto potrzebuje twojego Bhakti i Mukti?**[346]**[Bhakti i Mukti - tutaj: obrazy (kummirs) Wszechmocnego i bogów]. Kto potrzebuje tego, co mówią twoje pisma święte? Chętnie pójdę do tysiąca piekieł, jeśli uda mi się obudzić moich rodaków pogrążonych w bezczynności, sprawić, by stanęli na własnych nogach, uczynić ich ludźmi, jak tego wymaga duch Karma Jogi. Nie jestem sługą Ramakryszny ani nikogo innego! Jestem sługą kogoś, kto służy i pomaga innym, nie troszcząc się o własne bhakti i mukti. "**[347]**[Życie Vivekanandy, s. 158.] .

Light Sanatkumara wypowiedział następujące słowo do mędrców, którzy chcieli pojąć podstawę (Igl) i którzy zrealizowali siebie (którzy urzeczywistnili cechy Osobowości):

NIE MA PRAWDA RÓWNOWAGA DOSKONAŁOŚCI

NIE MA RÓWNOŚCI WIEDZY

ŻADNEGO CIERPIENIA RÓWNEGO Z PASJĄ

Nie ma szczęścia równego zaprzeczeniu.

Więc w świetle Mahabharata
w książce „Pacyfikacja”
książka „Podstawy wyzwolenia”
czyta rozdz. 331 „Rozmowa między Shuką i Naradą”.

Zamknij się, chowaj i tajski
I uczucia i twoje marzenia!
Wpuść w głąb duszy
I wznoszą się i wznoszą,
Jak gwiazdy są jasne w nocy:
Podziwiaj ich i milcz.

Jak serce może się wyrazić?
Jak ktoś może cię zrozumieć?
Czy on zrozumie, jak żyjesz?
Wypowiedziana myśl jest kłamstwem;
Wybuchanie - zakłóci działanie klawiszy:
Zjedz je i milcz.

Wiedz tylko, jak żyć w sobie!
W twojej duszy jest cały świat
Tajemnicze i magiczne myśli:
Zagłuszy je hałas z zewnątrz
Promienie dzienne zaślepią, -
Posłuchaj ich śpiewu - i milcz.

F.I. Tyutchev

Rozdział 3.

TRZECI ETAP WIARY

Lekcja siódma - Zrozumienie znaczenia pierwotnych Wed.

Wedy są wiecznym okiem

dla duchowych ojców,

dla władz i ludzi.

Nie stworzone przez człowieka

nie podlegają

ludzki osąd.

Prawa Manu (książka 12, śloka 94)

Najpierw myśleli Rosjanie

pierwsza siła jest dana Wszechmocnemu

i niewiele myśl o tym, co ziemskie.

Starszy Siluan

Kultura wedyjska Rasy od niepamiętnych czasów opiera się na duchowym doświadczeniu gromadzonym przez Słowian-Aryjczyków przez wiele tysiącleci i ma na celu zachowanie jej stylu życia.

Cywilizacja jako taka odciąga ludzkość od prawdziwych wartości, rozpylając świadomość ludzi na postrzeganie niezwykłych wydarzeń i zjawisk: niesamowitych incydentów, imprez rozrywkowych, skandali i tym podobnych. Zwraca na nie uwagę wiele gatunków współczesnej prozy.

Kultura wedyjska nie uznaje takiej filistyńskiej literatury, posługując się książkami tylko po to, aby zachować informacje o ZAMÓWIENIU, a nie o odchyleniach od niego, o tym, czym POWINNO być, a nie o tym, co narusza ustalony zwyczajowo bieg życia. Dlatego Wedy radzą ludziom żyć jak pszczoły, a nie być jak muchy, to znaczy zbierać leczniczy nektar i nie kopać we wszelkiego rodzaju śmieciach. Światopogląd wedyjski naświetla sposób życia i zachowanie osoby posiadającej wiedzę: wie, że im starszy zwyczaj, tym jest bardziej autentyczny, a zatem lepszy. Takie podejście do duchowego dziedzictwa ich przodków jest warunkiem pokoju, dobrobytu i szczęścia ludzi.

NIEBIESKA KSIĄŻKA

I słyszę znajome powiedzenie
Jak Prawda wezwała Krivdę do walki,

Jak Krivda obezwładniła i chłopów
Od tego czasu żyją, obrażeni losem.

Tylko daleko na morzu-oceanie,
Na białym kamieniu pośrodku wód
Księga w złocie lśni,
Belki spoczywają na firmamencie.

Ta książka wypadła z jakiejś potężnej chmury,
Wszystkie litery w nim wyrosły w kwiaty,
A na nim jest napisane w ręku potężnych losów
Cała prawda o najbardziej wewnętrznej Ziemi!

N. Zabolotsky

Pochodzenie oryginalnych Wed.

Brahma - Stwórca wszystkiego w środku

uniwersalne jajko, - powiedział:

Wedy są moim najwyższym okiem

Wedy są moją największą mocą

Wedy są moim skarbem

Wedy są moją największą świętością.

Najazdy

Źródłem Wed nie jest żadna materialnie uwarunkowana istota, ale Najwyższy Bóg - Przodek, to znaczy źródło, które wykracza poza dwoistość tego świata i wykracza poza ludzkie zrozumienie. Wszechmogący stworzył Wedy bez żadnego wysiłku, z taką samą łatwością, z jaką człowiek oddycha, i u zarania manifestacji światów Wszechświata przekazał je swoim potomkom: bogom światów Rule, Slavi, Reveal i Navi. W ten sposób Wedy dotarły do potomków bogów - ludu Rasy.

Najstarsze księgi Wed nazywane są figuratywnymi haratiami lub głębokimi księgami. Stąd wśród ludu pojawiły się legendy o „Pigeon Books”. Arkusze takich książek były wykonane ze skóry dwuletniego źrebaka, poświęconego w celu przyspieszenia jego ewolucji i miały rozmiar około 50x80 cm. Zewnętrzną stronę skóry pokryto roztworem podobnym do porcelany lub fajansu, a wewnętrzną ubrano jak cienki zamsz. Arkusze te zostały wystawione we właściwym czasie na światło słoneczne pewnych konstelacji, a zatem zostały naładowane niezbędną mocą. Jeśli wszystkie

kosmki miąższu (wewnętrzna powierzchnia skóry) zostaną przekształcone w płaszczyznę, wówczas użyta powierzchnia takiego arkusza będzie równa kilku kilometrom kwadratowym. Arkusze zostały następnie oprawione w książkę z drewnianą oprawą, pokrytą skórą i zaopatrzoną w skórzane paski zabezpieczające okładkę zamkniętej książki.

Początkowo pisanie słowiańsko-aryjskich było figuratywne, to znaczy hieroglificzne. Jeden taki obraz zawiera znacznie więcej informacji graficznych niż jeden znak sylabicznego, a tym bardziej pismo fonetyczne. Osoba, która zna pismo figuratywne, zgodnie ze swoim światopoglądem, jest osobą całkowicie dojrzałą, a znająca pismo fonetyczne może być całkowicie ignorantem. Wszyscy starożytni kapłani posiadali umiejętność odczytywania informacji nie tylko z postaci węzłów, ale także z poziomu terenu. W Knot Letter of the Slavs-Aryans węzły składające się na koncepcje słowne były związane z głównym wątkiem narracji (stąd: węzły pamięci, łączenie myśli, kojarzenie słowa ze słowem, mówienie zagmatwane, węzeł problemów, zawiłości fabuły, fabuła i rozwiązanie - o początku i końcu opowieści , rozbieżność dotyczy nonsensu w historii itp.). Ważna myśl została wydziergana jak czerwona nić (stąd: przebiega jak czerwona nić w całej historii). Nić narracji zwijała się w kłębek (stąd: zgubiony wątek myśli, pomieszane myśli, zagmatwana narracja). Sploty te były przechowywane w specjalnej kory brzozowej lub drewnianych skrzyniach (stąd: mowa o trzech skrzynkach). List Knota jest wymieniony w „Źródle życia” (Drugie Przesłanie): „Echa bitew przeniknęły do świata zamieszkałego na ziemi Midgardu. Na samej granicy znajdowała się ta kraina i na niej żyła Rasa czystego światła. Pamięć zachowała się wielokrotnie, wiążąc w węzły nić dawnych bitew ”. „Echa bitew dotarły do świata zamieszkałego na ziemi Midgardu. Na samej granicy znajdowała się ta kraina i na niej żyła Rasa czystego światła. Pamięć zachowała się wielokrotnie, wiążąc w węzły nić dawnych bitew ”. „Echa bitew dotarły do świata zamieszkałego na ziemi Midgardu. Na samej granicy znajdowała się ta kraina i na niej żyła Rasa czystego światła. Pamięć zachowała się wielokrotnie, wiążąc w węzły nić dawnych bitew ”.

Stworzenia, które przybyły do Rosji, aby ukryć prawdę o swoim pochodzeniu, swojej wrogości wobec Rasy i zdobyciu naszej planety, ogłosiły „niegrzeczne” czary i noszą „urok” (węzły-amulety, od słowa „bagnet” - mówiąc) - grzeszny czyn.

Znaki nodularnego pisma przedstawione na płaszczyźnie nazywane są tragami wolumetrycznymi lub Vyazyu. Widzenie wolumetryczne uzyskuje się poprzez rozogniskowanie widzenia prawego i lewego oka. Efekt stereoskopowy jest wzmocniony przez nałożenie wizualizowanego myślokształtu na tekst. Takie holograficzne ruchome kolorowe "obrazy"

wyjaśniają znaczenie tego, co jest napisane. Takie wolumetryczne tragi przekazują wielowymiarowe wielkości i różnorodne koncepcje.

Obszerne Thragi są bardzo trudne do napisania i odczytania, dlatego używają ich tylko specjalnie wyszkoleni Da'Aryan Guardian Priests. Dla mniej przygotowanych kapłanów Kharatyas (teksty) zostały napisane przez Thrags i Karuns, którzy mają już płaski obraz, ale nadal przekazują przenośne koncepcje. Pismo Karuny otrzymało swoją nazwę na cześć jej pierwszej runy „Ka", co oznacza (jeśli stoi z przodu) zjednoczenie, zjednoczenie, pokrycie. Oznacza to, że Karuna to zbiór różnych obrazów. Ma 144 runy główne, oprócz nich są też runy czasu, runy jednolitych obrazów, runy zmieniających się obrazów, runy przenikających obrazów itp. Na przykład do napisania Księgi Światła użyto 256 run. W sumie liczba run w Karunie zbliża się do 5 milionów.

Wedy zostały spisane nie tylko w Kharatyah (księgi pergaminowe), ale także w Santiy, gdzie runy zostały zapisane na arkuszach szlachetnego metalu (srebra, złota, platyny lub czystego żelaza). Wpisane (wyciśnięte) runy zostały zamalowane (wypełnione) specjalną czerwoną farbą, np. Cynobrem. Każda Santia składa się z 16 śloków, każda śloka zawiera 9 linii, w każdej linii pod jedną linią (zwaną „niebiańską") wpisanych jest 16 run. Każdy talerz ma 4 śloki, po dwa z każdej strony. Dziewięć Santias na 36 talerzach tworzy jedno koło. Tabliczki te, zawierające 144 śloki, zapinane są na trzy pierścienie symbolizujące trzy światy: Rzeczywistość (świat ludzi), Nav (świat duchów i zmarłych przodków), Prav (świat bogów słowiańsko-aryjskich). Dziewięć Kręgów Santii, zawierających 1296 śloków lub 11664 linii lub 186624 wzajemnie rządzących runami H'Aryan,

Kiedy Santii są pisane przez Karuna, wówczas, zgodnie z kluczowymi karunami, tekst można czytać nie tylko od lewej do prawej, ale także od prawej do lewej, a także można go odczytywać w górę lub w dół, niosąc ze sobą własny ładunek semantyczny. Oprócz tego czterokierunkowego czytania można również czytać z przesunięciem - kiedy obrazy różnych karunów stojących obok siebie lub w określonej kolejności nakładają się na siebie i tworzą bardziej pojemny obraz.

Santii zostały zarejestrowane około 40 tysięcy lat temu. Zawierają przykazania dane ludom Rasy i informacje o przyszłych wydarzeniach w całym Kręgu Svaroga i Dziewięćdziesięciu Dziewięciu Kręgach Życia, czyli przez 40 176 lat i wiele więcej. Następnie część informacji zawartych w Kharatyi i Santiyas, a także informacje o dziedzictwie Słowian-Aryjczyków na tej planecie, zostały zapisane w słoweńskich Charatjaszach (półruniczna słoweńska karta), w Glagolic Kharatyas (w języku głagolickim), w staroruskim Volkhvari (teksty na dębowych tablicach, cedr lub jesion, napisane świętym rosyjskim skryptem runicznym). Następnie Tyragi i

Karuns stworzyli podstawę dla różnych typów pisma: runy różnych ludów, sanskrytu, welesowicy, cechy i cięcia, duży i mały futark, inicjały, głagolicy, cyrylicy, bizantyjskiego unialu, cerkiewnosłowiańskiego alfabetu,

Oprócz doskonałego pisania ludy Rasy od czasów starożytnych posługują się najwyższą arytmetyką Ch'Aryjczyków, która pozwala im wykonywać obliczenia dotyczące budowy najbardziej złożonych struktur architektonicznych z dokładnością niedostępną dla współczesnej nauki materialistycznej, a także rozwiązywać problemy nawigacji kosmicznej podczas przenoszenia Whitmara (statku kosmicznego Rasy) z przestrzeni jednego wymiaru do przestrzeni innego wymiaru z wymaganym współczynnikiem przesunięcia w czasie i zachowaniu kształtu. System miar długości i odległości używany do takich obliczeń jest doskonały, nazywany jest Piazza, ponieważ jest powiązany z częściami ludzkiego ciała.

W starożytności osoba, która kiedyś usłyszała naukę wedyjską z ust nauczyciela duchowego, nie tylko w pełni pamiętała, ale także zrozumiała najgłębsze znaczenie wszystkiego, co zostało powiedziane. Jednak Vyazadeva**[348]**[Vyazadeva (Vyasadeva) jest mędrcem, który stworzył sanskryt na podstawie sferoidalnego pisma - sylabicznego pisma zwanego „Devanagari”, tj. pismo bogów („wiąz” - wiązać węzły pojęć, „dziewica” - bóg, mędrzec)] , przewidując, że ludzie w przyszłości będą mieli bardzo ograniczone możliwości, około 5 tysięcy lat temu nakazał je i spisał. Przede wszystkim wyjaśnił w Rig, Yajur, Sama i Adharvavedah naukę o prawidłowym używaniu czterech elementów Natury: ognia, powietrza, wody i ziemi. Następnie wyjaśnił w Vedanta-sutrze znaczenie głównego, dominującego elementu - akashy - eteru, noosfery, myśli. To jest ostatnie, ostatnie słowo Wed - Vedanta. Jednak najgłębsze poufne znaczenie Wszechświata zawarł w Śrimad-Bhagavatam, które wyjaśnia związek między duszą a Najwyższym Bogiem.

Biała Jadżurweda - Brihad-Aranyaka Upaniszada (2.4.10) stwierdza, że oryginalne Wedy, Purany i Itihasy - kroniki takie jak Mahabharata - są tchnieniem Doskonałej Prawdy. Dzięki tak natchnionemu przez Boga pochodzeniu, Wedy nieustannie zachowują świeżość myśli, do dziś pomagając rozwiązywać palące problemy zarówno jednostki, jak i całej ludzkości na ścieżce duchowego doskonalenia.

Sposoby poznania

Ten, który wie, wie, czego nikt nie wie,

widzi to, czego nikt nie widzi.

Gdyby powiedział wszystko, co wiedział

po prostu zostałby zabity.

Bedreddin Simavi

Wciąż mam ci dużo do powiedzenia

ale teraz nie możesz tego powstrzymać.

Jezus Chrystus

Głównym celem Wed jest nie tylko przekazywanie informacji, ale także poprowadzenie człowieka, poprzez zdobycie Prawdziwej Wiedzy, do samowiedzy i transformacji całej jego istoty w celu dalszego rozwoju w Kosmosie.

Pełne zrozumienie najgłębszego znaczenia Wed jest możliwe tylko dzięki znającej się na rzeczy osobie: ani percepcji zmysłowej, która wymaga korekt z zewnątrz (na przykład Słońce wydaje się ludzkiemu oku wielkości monety, podczas gdy jest znacznie większe niż Ziemia), ani zarozumiałości opartej na założeniach: „To może bądź taki, a może taki ”- nie może prowadzić do Doskonałej Wiedzy, ponieważ te metody poznania zależą od umysłu, rozumu i intelektu, które nie są w stanie dostrzec żadnego zjawiska poza percepcją naszych zmysłów.

Powszechnie wiadomo, że człowiek widzi tylko określoną część spektrum fal świetlnych; jego słuch jest ograniczony do wąskiego zakresu wibracji dźwięku; ograniczone są również możliwości węchu, smaku i dotyku. Wychodząc z tego, staje się jasne, że ludzie, którzy używają tylko swojego umysłu (organu percepcji), rozumu (organu zrozumienia) i intelektu (organu gromadzenia informacji) do poznania świata, naturalnie, nie mogą opanować Doskonałej Wiedzy. Wniosek ten w pełni odnosi się do współczesnej nauki materialistycznej, zbudowanej w oparciu o założenia, które są wytworem tego samego niedoskonałego instrumentu - naszego intelektu. Stąd wynika kolejny wniosek: żadne eksperymenty nie są w stanie dostarczyć informacji o czymkolwiek poza granicami tego materialnego Wszechświata. Jest to również powiedziane w Koranie, gdzie wielokrotnie potwierdzana jest wyższość tylko jednego Allaha dla pełnej wiedzy o każdej rzeczy (58.8). Osoba otrzymuje ostrzeżenie:

„I nie naśladujcie tego, o czym nie macie żadnej wiedzy: w końcu słuch, wzrok, serce - wszyscy będą o to pytani” (17.38).

A o tych, którzy przyjmują założenie jako prawdę, jest powiedziane:

„... wszak założenie to bynajmniej nie usuwa prawdy” (53.29).

To, co nie nadaje się do naszej percepcji, w pismach wedyjskich nazywane jest NIEPRZERWALNYM. A JEŚLI JEST TO NAPRAWDĘ NIEWŁAŚCIWE, NIE POWINNO BYĆ PRZEDMIOTEM EKSPERYMENTÓW ANI NASZYCH KONCEPCYJNYCH KONSTRUKCJI BEZ WARUNKÓW. Dla każdej osoby, która chce otrzymać informacje o rzeczach dla niej niedostępnych, istnieje proste wyjście z tej trudności: musisz skontaktować się z kimś, kto jest tego absolutnie świadomy. Na przykład żaden eksperyment nie pomoże w przypadku, gdy ktoś chce wiedzieć, kim był jego ojciec. To pytanie najlepiej skierować do matki, która po prostu powie: „Oto twój ojciec”. Jej odpowiedź należy przyjąć jako niepodważalną, nie wymagającą dowodu. Ale wracając do tematu.

Jeśli istnieją obiektywne prawa Natury i Kosmosu - a są, i są dobre, to musi istnieć także Prawodawca zainteresowany w zapewnieniu, by wszystkie istoty żyły zgodnie z tymi prawami. Dlatego powinny istnieć instrukcje wyjaśniające te prawa. Takimi instrukcjami są Wedy i pisma wedyjskie, które zawierają wiedzę o Najwyższej Naturze. Mądrość takiej wiedzy nie budzi wątpliwości - należy ją przyjąć za pewnik.

Trzy podstawy poznania prawdy

Prawda jest wyższa niż powszechne przekonania,

i każdemu, kto czuje potrzebę

koordynuj swój światopogląd

z opinią ignorantów,

jest osobą zarośniętą

zanim zdasz sobie sprawę z prawdy.

Vedagor

Aby osoba mogła uniknąć błędów na ścieżce rozwoju duchowego, Wedy zalecają stosowanie trzech podstaw poznania prawdy: SŁOWA, VEDY, DOŚWIADCZENIA.

SŁOWO jest opinią mistrza duchowego. Słowo jest wiedzą, która przychodzi do nas przez Nauczyciela, który zamyka łańcuch poprzednich Wielkich Nauczycieli poprzez sukcesję uczniów.

Wedy są pismami wedyjskimi, które obejmują wszystkie jasne pisma słowiańsko-aryjskie, zachowując racjonalne ziarno, oryginalne znaczenie nauk Sprawiedliwych.

DOŚWIADCZENIE - osobiste doświadczenie duchowe. Tylko z jego pomocą ujawnia się najgłębszy sens tego świata i sens naszego pojawienia się w nim.

Każdy rozsądny człowiek, przynajmniej nie dla prawdy, ale dla własnego dobra, powinien korzystać ze wszystkich trzech podstaw poznania prawdy. Jeśli odnosi się do dwóch lub do jednego z nich, udział świadomości właściwego światopoglądu u tej osoby jest bardzo mały. W takim przypadku należy pamiętać o zasadach towarzyszących poszukiwaniom duchowym:

- "Znalazłem jednego nauczyciela - straciłem prawdziwego",

bo każda napotkana istota jest posłańcem Najwyższego. A jeśli Najwyższy jest obecny w każdej istocie, to nawet mrówka może być takim posłańcem.

- "Nie rób sobie idola",

ponieważ wciskając Nieskończone w jakiekolwiek ramy, w ten sposób Go tracimy. A tym bardziej odnosi się to do nauczyciela duchowego, wywyższając go do poziomu idola, przestajemy widzieć jakiekolwiek inne przejawy Najwyższego.

- „Widziałem Boga - zabij Boga”.

Niemożliwe jest zabicie Wszechmogącego, podczas gdy niszcząc jakiekolwiek ramy, które ograniczają Przodka, zdobywamy Go, ponieważ te ramy są niczym innym jak produktem naszego niedoskonałego umysłu.

Niemniej jednak nauczyciel duchowy jest potrzebny, a im większa jest nasza wiara w Niego, tym więcej Łaski otrzymujemy przez niego. Przecież nie bez powodu mówi się, że kto nie ma nauczyciela duchowego, nauczycielem jest diabeł (stworzenie lub jakaś istota, która odpadła od Światła).

Pozorna niezgodność warunków duchowego rozwoju, z którą spotkałeś się w tej części książki, zostaje usunięta w nauczaniu o jednoczesnej jedności i różnicy. Zostanie omówiony w następnych lekcjach.

Uświadomcie sobie, ludzie Wielkiej Rasy, moje słowa:

Starożytnej mądrości uczy się krok po kroku,

przez wielką pracowitość, wytrwałość

i żmudnej pracy twórczej,

ponieważ nie można tego zrealizować od razu

wszystkie odmiany zawarte w Wedach,

i ogarnij swoim wzrokiem cały Wszechświat.

Jeśli ktoś chce opanować wiedzę,

osiągnąć władzę i honor,

z czasem będzie gorszy od szaleńca,

i wszystkie jego nadzieje pójdą na marne.

Słowo Mądrości Maga Velimudra.
Wedy słowiańsko-aryjskie. Książka 3.

Zastąpienie wiedzy świadomością

Uspokój pragnienie niepotrzebnych informacji:

od niej będziesz wielkim rozproszeniem i oszustwem.

Świadoma miłość, którą należy czcić jako mędrcy.

Takich informacji jest bardzo dużo

z którego nie ma pożytku dla duszy,

i bardzo szalony, kogo to obchodzi najbardziej

to nie służy mu do zbawienia.

Dusza nie będzie zadowolona z informacji,

karmi się nim tylko dobre życie, dla czystego sumienia

daje silne zaufanie do Wszechmocnego.

Tomasz z Kempis.

W naszym zrozpaczonym stuleciu współczesna ludzkość, pogrążona w problemach natury materialno-racjonalnej, dosłownie przytłoczona lawiną informacji o tej samej własności, musi nieuchronnie dojść nie tylko do ekologicznej i społecznej, ale co najstraszniejsze, do duchowej katastrofy, jeśli tylko nie na czas. zatrzymał się na tej zgubnej ścieżce. Kaznodziei mówił o tym:

„W całej mądrości jest dużo smutku, a ten, kto powiększa wiedzę, zwiększa smutek!”

Niemoralne wykorzystanie nagromadzonych informacji odciągnęło współczesną ludzkość od ścieżki rozwoju duchowego, wrzucając ją na bagno bezdusznej technokracji i racjonalizmu, i bezpośrednio torując drogę do jej samozniszczenia ... Czy to nie jest jawny smutek świata?

Legenda Platona, w której Sokrates opowiedział Fedrusowi legendę o tym, jak Teutus przedstawił egipskie pismo królowi Tamusowi, może służyć jako żywy przykład zastępowania wiedzy świadomością.

Chwaląc swój wynalazek, Teut powiedział:

„Ta nauka, królu, uczyni Egipcjan mądrzejszymi i bardziej zapadającymi w pamięć, ponieważ znaleziono sposób na pamięć i mądrość ...”

Tamus potępia Teutę, mówiąc:

„Ty, ojcze listów, z miłości do nich nadałeś im dokładnie odwrotne znaczenie. Zaszczepią zapomnienie w duszach tych, którzy się ich nauczyli, ponieważ pamięć zostanie pozbawiona ćwiczeń: będą pamiętać z ZEWNĄTRZ, ufając liście, obcym znakom, a nie od wewnątrz, ufając sobie. Dlatego znalazłeś sposób nie na pamięć, ale na zapamiętanie. Dajesz swoim uczniom wyimaginowaną, a nie prawdziwą mądrość. Będą dużo wiedzieć od ciebie z pogłosek i będą wydawać się dużo wiedzieć, pozostając w większości ignorantami, ludźmi trudnymi do komunikowania się; staną się wyimaginowanymi mądrymi, zamiast mądrymi ... Oznacza to, że zarówno ten, który spodziewa się uchwycić swoją sztukę na piśmie, jak i ten, który czerpie ją z liter - obaj są przepełnieni niewinnością i faktycznie nie znają wróżb Ammona, ponieważ stawiają pisemną mowę wyżej niż opinia osoby zorientowanej w tej dziedzinie. Każda zapisana kompozycja jest w obiegu - zarówno wśród ludzi, którzy rozumieją, jak i tym samym wśród tych, którzy w ogóle nie powinni jej czytać, nie wie, z kim ma rozmawiać, a z kim nie. Jeśli jest zaniedbywany lub niesprawiedliwie skarcony, potrzebuje pomocy swojego ojca, ale sam nie jest w stanie się bronić ani pomóc sobie ”.

Sokrates przeciwstawia napisaną kompozycję innym, „z natury lepszym i potężniejszym”:

„To jest esej, który w miarę zdobywania wiedzy jest zapisywany w DUSZE ucznia; potrafi się bronić, a jednocześnie umie rozmawiać z kim powinien i umie milczeć ”.

W nowoczesnym, cywilizowanym społeczeństwie proces pedagogiczny polega na przekazywaniu uczniowi informacji, które na ogół są celowo nieprawidłowe lub przynajmniej niepełne. Prowadzi tylko do wzrostu ego, zarozumiałości i ostatecznie do ignorancji. Jeśli osobie, która przeszła takie „szkolenie”, wskazuje się jej błędy, to zwykle odpowiada: „O czym ty mówisz? Czy jestem ignorantem? To niemożliwe. Ukończyłem szkołę z wyróżnieniem, mam dwa stopnie naukowe i stopień naukowy! Posiadam ogromną ilość informacji! ” Dlatego ludzie posiadający wiedzę mówią: „Kto idzie ścieżką ignorancji, wpada w głęboką ciemność”. Ignorancja zawsze jest podatna na błędy, ale jest też skłonna do ich poprawiania. Ignorancja ma swoją własną skromność. Dlatego dzieci mogą się szybko uczyć, a dorośli nie. Dzieci są ignorantami i zdając sobie z tego sprawę, są gotowe do poprawy.

Edukacja w społeczeństwie kulturalnym opiera się na świadomości własnej ignorancji. Dlatego prawdziwym nauczycielem nie jest ten, który przekazuje nam informacje, ale ten, który wskazuje nam na naszą ignorancję. Prawdziwym uczniem nie jest ten, który próbuje przedstawić godnego ucznia, ale ten, który w pełni objawia się nauczycielowi i oddaje mu się w pierwotnej formie, aby z pomocą nauczyciela, jak przy pomocy lustra, rozważyć swoje błędy i niedociągnięcia, aby w ten sposób zdobyć Wiedzę ...

Prawdziwa wiedza

Wiedzący nie udowadnia

przysłowie nie wie.

Starożytna mądrość

W Bhagavad-gicie Kryszna mówi:

"Skromność; pokora; odrzucenie przemocy; tolerancja; prostota; apel do bona fide duchowego
nauczyciela; czystość; jędrność; samodyscyplina; odrzucenie obiektów zadowalania zmysłów; brak fałszywego ego; uświadomienie sobie, że narodziny, śmierć, starość i choroba są złe; brak uczucia; niezależność od

zniewolenia przez żonę, dom, dzieci, gospodarstwo domowe i pracę; spokój w obliczu zarówno przyjemnych, jak i nieprzyjemnych wydarzeń; stałe i czyste oddanie Przodkowi; oświecony umysł, prowadzący od bezczynnej komunikacji i tłumów ludzi do samotności; samowystarczalność; uznanie znaczenia osiągnięcia doskonałości; ciągłość głębokiego poznania Ducha, Światła i prawdziwego „ja", każde mądre poszukiwanie Doskonałej Prawdy - Wszechmocny głosi całą tę Wiedzę, a wszystko, co istnieje poza tym, jest ignorancją "**[349]**[BG., 13.8-12.] .

W tych wierszach czerwona nić wyznacza właśnie te cechy, których rozwój przenosi człowieka na poziom duchowy, wznosząc go do najwyższego stanu ludzkiej egzystencji. Te cechy są kluczem do duchowego życia człowieka i pielęgnują w nim niezachwianą wiarę we Wszechmocnych, duchowych nauczycieli, bez których miłosierdzia nie można znaleźć Prawdy. Dopiero po wkroczeniu na tę najtrudniejszą ścieżkę zrozumienia prawd duchowych, człowiek zaczyna rozumieć całą swoją niedoskonałość wobec wielkości Przodka. Przyjrzyjmy się bliżej każdej z tych cech.

Skromność, pokora oznacza, że osoba nie powinna starać się o zaszczyt; a nawet jeśli osiągnął wysoki poziom duchowości, a raczej właśnie dzięki temu osiągnięciu, jego poczucie własnej wartości musi być zawsze obiektywnie ograniczone. Dla wielu ludzi próżność stała się przeszkodą nie do pokonania na drodze do rozwoju duchowego, czasami prowadzącą do upadku ich najlepszych aspiracji.

ODMOWA PRZEMOCY oznacza, że żadna osoba w żadnych okolicznościach nie powinna być przyczyną cierpienia innych istot. Obejmuje to również niedopuszczalność ukrywania wiedzy prowadzącej do wyzwolenia od cierpienia.

TOLERANCJA oznacza, że człowiek musi opierać się wymaganiom swoich zmysłów, niezłomnie znosić wszelkie zewnętrzne lęki i próby spowodowane przez niekorzystne zjawiska naturalne i wrogie stworzenia.

PROSTOTA oznacza, że człowiek, uświadamiając sobie prawo przyczynowości - prawo karmy, staje się tak naiwny, że nie ukrywa prawdy, cokolwiek by to nie było, nawet przed swoimi nieżyczliwymi.

Jeśli chodzi o przyjęcie PRAWDZIWEGO DUCHOWEGO NAUCZYCIELA, rozważymy tę kwestię bardziej szczegółowo, ponieważ bardzo ważne jest, aby ją poprawnie zrozumieć.

Wedy nieustannie mówią o nieocenionych korzyściach płynących z przewodnictwa duchowego. Twierdzi się, że tysiąc żyć przeżytych bez komunikacji z jasną osobą nie jest warte minuty spędzonej z takim

wizjonerem. Przodkiem jest Miłość i tylko ten, kto rozpoznał Przodka jako Miłość, może uczyć innych o Najwyższym i Jego prawach. „Stań się doskonały, a potem nauczaj innych” - mówi wizjoner Caitanya w Adi-lila. Jednocześnie głównym, głębokim zadaniem nauczyciela nie jest zwykła zachęta lub stymulacja mentalnych lub jakichkolwiek innych zdolności istniejących w uczniu, ale przekazanie uczniowi duchowej siły: aby ożywić ducha, impuls musi pochodzić z innej duszy i znikąd. Tego inspirującego bodźca nie da się wydobyć z książek, których studiowanie może uczynić człowieka inteligentnym, nauczyć go racjonalnego i konsekwentnego wyrażania myśli, w tym duchowości. Ale jeśli chodzi o życie codzienne, bycie dobrze czytanym i dobrze poinformowanym niewiele pomaga, a człowiek jest całkowicie niezdolny do swoich działań i przejawów. Prawdziwego nauczyciela wyróżnia znajomość samego ducha Pisma Świętego, a nie badanie ich za pomocą gramatyki, etymologii i filozofii; nauczyciel, który daje się ponieść takim dociekaniom, traci ducha Nauczania. Dusza, z której emanuje wysoki duchowy impuls - osoba, która bezpośrednio przekazuje życiodajną moc Miłości drugiemu, jest Prawdziwym Nauczycielem - Guru. Jego obowiązkiem jest określenie sposobów, w jakie uczeń może skupić swój umysł na Najwyższym. Prawdziwego nauczyciela wyróżnia znajomość samego ducha Pisma Świętego, a nie badanie ich za pomocą gramatyki, etymologii i filozofii; nauczyciel, który daje się ponieść takim dociekaniom, traci ducha Nauczania. Dusza, z której emanuje wysoki duchowy impuls - osoba, która bezpośrednio przekazuje życiodajną moc Miłości drugiemu, jest Prawdziwym Nauczycielem - Guru. Jego obowiązkiem jest określenie sposobów, w jakie uczeń może skupić swój umysł na Najwyższym. Prawdziwego nauczyciela wyróżnia znajomość samego ducha Pisma Świętego, a nie badanie ich za pomocą gramatyki, etymologii i filozofii; nauczyciel, który daje się ponieść takim dociekaniom, traci ducha Nauczania. Dusza, z której emanuje wysoki duchowy impuls - osoba, która bezpośrednio przekazuje życiodajną moc Miłości drugiemu, jest Prawdziwym Nauczycielem - Guru. Jego obowiązkiem jest określenie sposobów, w jakie uczeń może skupić swój umysł na Najwyższym.

Rupa Goswami, XVI-wieczny myśliciel, zwolennik wedyjski i uczeń Kryszny Caitanyi, wymienia sześć cech nauczyciela z Upadesamrty:

„Każda rozsądna osoba, której nie przeszkadzają wymagania umysłu, chęć mówienia, wybuchy złości, nie ulegająca wymaganiom języka, żołądka i genitaliów, jest godna nauczania ludzi na całym świecie”.

Pomimo pozornej prostoty przestrzegania tych warunków, nabycie tych cech - nie za pomocą wolicjonalnego wysiłku, ale poprzez głębokie uduchowienie całej natury - jest bardzo trudnym zadaniem. Człowieka, który spełnił te warunki, nie da się już uwieść przemijającymi światowymi

radościami: poznał wyższy, duchowy stan, najgorsze zostało zastąpione lepszym.

Osoba, której siła psychiczna i funkcje ciała są całkowicie pod wpływem niepohamowanych namiętności, porównana jest do kupy „surowego drewna", przeciwstawiającego się „duchowemu ogniu" i uparcie odmawiającej palenia. Dlatego trzeba przynieść od strony „suchego drewna" i rozpalić je: żal, będą stopniowo wysychać surowe drewno, które prędzej czy później się wraz z nimi zapalą. „Suche drewno" na rozpałkę można zabrać tylko temu, kto je posiada, czyli Nauczycielowi. Życie i czyny świętych pokazują nam żywy przykład tego, jak jeden asceta rozpalił serca setek i tysięcy ludzi, prowadząc zagubione dusze do Wszechmocnego.

W naszym zmierzchu, trudnym czasie pojawiło się wielu ludzi, którzy nie tylko twierdzą, że są Nauczycielami, ale także nazywają siebie mesjaszami. Tacy oszuści byli już wielokrotnie prezentowani opinii publicznej przez media.

Tacy fałszywi nauczyciele są w najlepszym przypadku zdolni do przekazywania informacji na poziomie umysłu, w najgorszym - do wprowadzenia w błąd. Gautama Buddha ostrzegł nas przed pojawieniem się takich fałszywych proroków:

Zarośnięty jak czarny jak
Owinięta jest skórą zwierzęcia,
Jest bramin.
Ale jest głupcem
Nie jest lekkim i mądrym guru.
Spójrz w jego oczy -
Dżungla jest ukryta w środku.

Mundaka Upaniszada mówi to samo:

„Głupcy, którzy żyją w ciemności, którzy uważają się za mądrych, chwaląc się swoimi bezużytecznymi informacjami, chodzą, chwiejąc się w tę iz powrotem, jak ślepi, prowadzeni przez ślepego ..."

Niestety świat jest pełen takich ludzi: każdy żebrak chciałby dać miliony, a każdy ignorant chciałby być nauczycielem. Ale o ile żebrak jest milionerem, tak ignorant jest nauczycielem. Wybór nauczyciela duchowego może mieć kluczowe znaczenie w twoim życiu. Więc uważaj! Pamiętaj, że prawdziwy Nauczyciel musi mieć wszystkie cechy, które były lub będą omówione w tym rozdziale.

CZYSTOŚĆ jest niezbędnym warunkiem postępu na duchowej ścieżce. Może być zewnętrzny i wewnętrzny. Czystość zewnętrzna obejmuje ciągłe mycie ciała z wszelkiego rodzaju oczyszczaniem całego ciała i otoczenia. Wewnętrzną czystość osiąga się poprzez modlitwę, koncentrację świadomości na Najwyższym i na inne sposoby.

STABILNOŚĆ, SAMODYSCYPLINA i ODNOWIENIE oznaczają, że człowiek musi mieć wielką determinację, aby polepszać swoje życie duchowe, akceptując to, co jest dla tego korzystne i odrzucając to, co utrudnia postęp na ścieżce rozwoju duchowego. Próżność tego świata nie powinna dotyczyć poszukiwacza.

FALSE EGO oznacza identyfikację z naszym ciałem, podczas gdy nasze prawdziwe „ja" to nic innego jak zhivatma - indywidualna część Najwyższego, dorównująca Mu jakością, ale nie mocą. Żywatma, jak jest napisane w pismach wedyjskich, ma rozmiar jednej dziesięciotysięcznej grubości włosa i znajduje się w ludzkim ciele na poziomie serca, przenikając świadomością i tworząc całe ciało. Jest więc przyczyną życia, gdyż gdy dusza (ciało duchowe) żyje i opuszcza ciało ludzkie, staje się ono nierentowne i na mocy prawa stałego wzrostu entropii ulega zniszczeniu.**[350]**[Kiedy główna zhivatma (Zhiva) z jakiegokolwiek powodu przestaje wspierać zorganizowaną przez nią przestrzeń, w tym przypadku ludzkie ciało, rozpada się do poziomu zdolności wtórnej zhivatmy do tworzenia dostępnej im przestrzeni.] . Kryszna w Bhagavad-gicie (2.18-20) mówi:

„Zhivatma jest niezniszczalna, niezmierzona i wieczna; tylko ciało, w którym inkarnuje, podlega zniszczeniu ... Dla zhivatmy nie ma narodzin ani śmierci; nigdy nie powstał, nie powstaje i nie powstanie. Ona jest nienarodzona, wieczna, pierwotna; nie ulega zniszczeniu, gdy ciało umiera. "

Jeśli uciekniemy się do nowoczesnych koncepcji, możemy powiedzieć, że zhivatma pozostaje poza wpływem wymiarów czasoprzestrzennych. Dlatego jest uważany za duchowy, a nie materialny.

URODZENIA, ŚMIERĆ, STAROŚĆ I CHOROBA przynoszą człowiekowi cierpienie, które zaczyna odczuwać, będąc jeszcze w łonie matki. Jedynym sposobem na pozbycie się cierpienia jest uduchowienie swojej świadomości.

NIEZALEŻNOŚĆ ZATRUDNIENIA ŻONY I DZIECKA wcale nie oznacza, że trzeba pozbyć się wszelkich uczuć w stosunku do najbliższych: miłość do nich jest naturalnym przejawem relacji międzyludzkich. Ale kiedy niezrozumiana miłość staje się przeszkodą na ścieżce duchowego rozwoju, należy porzucić takie przywiązanie.

NIEZALEŻNOŚĆ OD ZATRUDNIENIA PRZEZ DZIAŁALNOŚĆ ŚWIATOWĄ nie oznacza zaprzestania działalności jako takiej. Wręcz przeciwnie, należy ciężko pracować, ale jednocześnie nie należy przywiązywać się do owoców swojej pracy i pragnąć nagrody, bo praca dla nagrody to niewolnictwo. Świadoma aktywność jest niezbędna do rozwoju duchowego.

Spokój ducha przed zarówno przyjemnymi, jak i nieprzyjemnymi wydarzeniami pojawia się w wyniku uduchowienia świadomości.

STAŁE I CZYSTE ODDANIE DO NAJWYŻSZEGO NAJWYŻSZEGO jest naturalną potrzebą każdej istoty, ponieważ jest integralną częścią Najwyższego. Służąc Mu, każde stworzenie przynosi dobro Ogólnej Całości, a więc sobie. Nie ma innego sposobu na osiągnięcie dobra osobistego.

POŚLADEK SAMOTNOŚCI sprzyja życiu duchowemu. Samotność pozwala uniknąć kontaktu z niesprawiedliwymi ludźmi i zachować naturalne środowisko życia.

USUNIĘCIE Z DYKTATU TŁUMU jest warunkiem koniecznym zachowania i rozwoju indywidualności, która jest podstawą Osobowości, bez której rozwój duchowy jest niemożliwy. Starożytni greccy naukowcy argumentowali, że najgorsza jest zawsze większość, ponieważ tłum nieuchronnie uśrednia jednostkę i nie pozwala jej wyjść poza granice koncepcji filistyńskich, ingerując w jej duchowy rozwój.

ŚWIADOME MĄDRE POSZUKIWANIE DOSKONAŁEJ PRAWDY prowadzi człowieka do wewnętrznej doskonałości, która polega na świadomej służbie Najwyższemu.

Oprócz wszystkiego, co zostało tutaj powiedziane, na ścieżce zdobywania Prawdziwej Wiedzy istnieje pewien sekret: polega on na umiejętności opanowania niezbędnej siły umysłu. Każda osoba ma dostęp do tej umiejętności, wystarczy uświadomić sobie sposób na skoncentrowanie tej mocy. Dziewięćdziesiąt dziewięć procent ludzkości pracuje jak niewolnicy, ale ich szczęście i zadowolenie nie są zwiększone. Przyczyną tego jest egoizm i chciwość, które towarzyszą ludzkiej pracy. Trzeba wiedzieć, że jakakolwiek siła skierowana na zewnątrz, wyzwolona z pobudek egoistycznych, jest natychmiast wyczerpana: pozostawia człowieka bezpowrotnie. Powściągliwa samokontrolą i bezinteresownym działaniem siła ta nabiera dodatkowego impulsu do swojego rozwoju iw rezultacie tworzy silną wolę, potężny charakter, który umożliwia człowiekowi osiągnięcie doskonałości. Starożytny chiński myśliciel Laozi (VI-V wiek pne.

WIEDZA, ŻE LUDZIE JEST MĄDRY,

UZNANY JEST CZŁOWIEK OŚWIECONY,

ZWYCIĘZCY LUDZIE JEST POTĘŻNY,

ZWYCIĘZCA JEST MOCNY**[351]**[Tao Te Ching, 98.20.] .

Jestem tylko synem Allaha, nie jestem Bogiem,
Ale udało mi się osiągnąć swój szczyt.

I przejrzyj ziemskie rzeczy
*W niebiański blask**[352]**[Niebiański blask - Blask Ramhy.] , Boska esencja.*

Jest jedna dla wszystkich i wierna jej
Osiadłem w centrum wszystkich rzeczy.

Mój duch to uniwersalny duch i piękno
Moja dusza wlewa się we wszystko.

Och, nie nazywaj mnie mędrcem
Pusty dźwięk bezsensownego tamburynu ...

Nigdzie i wszędzie nie ma mojej niewidzialnej świątyni.
Rozkazuję wszystkim.

Ibn al-Farid.

Ósma lekcja - Otwieranie pamięci swojej krwi (pamięć genów). Tworzenie cnotliwego potomstwa

Wielkość, moc i bogactwo

państwo ma się rozmnażać

Rosjan.

M.V. Lomonosov

Obowiązki rodzinne męża i żony

Od czasów starożytnych Słowiańsko-Aryjczycy zdawali sobie sprawę, że rodzina, Rasa i Rodzaj są etapami uporządkowania wszechświata kosmicznej egzystencji. Klan dał nam możliwość doskonalenia się na tym świecie, dlatego wcielenie swoich bliskich, którzy dostarczyli nam cielesne ciała i ich doświadczenie (tkwiące w puli genów), jest obowiązkiem każdego człowieka. Aby wypełnić ten obowiązek, mężczyzna musi zapewnić pełne

wcielenie co najmniej 9 swoich krewnych: dwóch ze strony ojca, dwóch ze strony matki, dwóch z powodu długu wobec ojca swojej żony, dwóch ze względu na matkę i jednego (pierworodnego) w dniu cześć ich przodków bogów lub jednego (ostatniego urodzonego) - na cześć innych bogów światła. Dlatego podczas ceremonii zaślubin życzono nowożeńcom: „Synów tyle, ile miesięcy w roku" (w kalendarzu słowiańsko-aryjskim jest to 9 miesięcy na 40 dni) oraz „córek, ile ciemnych nocy "(12 nowiu rocznie). Aby przyspieszyć swoją ewolucję, musisz wcielić swoich krewnych w dwa, a nawet trzy razy więcej.

Rodzina rzadko ma szczęście, jeśli udaje jej się wcielić wielką duszę. Pisma wedyjskie twierdzą, że jedna życzliwa osoba jest warta miliona zwykłych ludzi i tysięcy kapłanów, ponieważ widząc esencję wszechświata, przyspiesza ewolucję otaczających go istot, po prostu patrząc na nie, rozmawiając z nimi lub dotykając ich. Naprawdę niezmierzona jest kwota korzyści, jaką otrzymają ci, którzy naprawdę się z niej uczą. Ziemia, na której żyje, staje się błogosławiona.

W książce „Podróż patriarchy Makariusza Antiochii do Moskwy w XVII wieku" (w tłumaczeniu z języka arabskiego prof. GA Murkos. Pod redakcją P.P. Soikina, St. Petersburg, 1898) czytamy:

„Każdy bazar i miejsce na ziemi kozackiej (czyli rosyjskiej) obfituje w mieszkańców, zwłaszcza małe dzieci. Każde miasto ma może do 40, 50 lub więcej tysięcy dusz, ale dzieci jest więcej niż trawa i każdy może czytać, nawet sieroty. W tym kraju jest wiele wdów i sierot; ich mężowie ginęli w nieustannych wojnach. Mają jednak dobry zwyczaj: poślubiają swoje dzieci w młodym wieku i dlatego jest ich więcej niż gwiazdy na niebie i piasek morski.

… Wiedzcie, że w domach tego kraju widzieliśmy ludzi, zwierzęta i ptaki (razem) i byliśmy bardzo zaskoczeni obfitością wszelkiego rodzaju korzyści. Czytelniku, zobaczysz, że w domu każdej osoby jest dziesięcioro lub więcej dzieci z białymi włosami na głowach; ze względu na ich wielką biel nazwaliśmy ich starszymi. Są tego samego rodzaju pogody i spacerują jeden po drugim, co jeszcze bardziej potęgowało nasze zdziwienie. Dzieci wyszły z domów, żeby na nas spojrzeć, ale podziwialiśmy je bardziej: widać było, że to duże stoi na krawędzi, obok, przęsło niżej, więc schodzi coraz niżej do najmniejszej na drugiej krawędzi. Niech będzie błogosławiony ich Bóg! Co możemy powiedzieć o tym błogosławionym ludzie? Setki tysięcy z nich zginęło w ciągu tych lat podczas kampanii…; nie znali wcześniej zarazy, ale w ciągu tych lat pojawiła się wraz z nimi, zabierając setki tysięcy z nich do ogrodów szczęścia. Mimo wszystko są tak liczne jak mrówki, i niezliczone gwiazdy. Można by pomyśleć, że ich kobieta jest w ciąży i rodzi trzy, cztery razy w roku i za każdym razem trzy, cztery (dziecko)

razem. Powiedziano nam raczej, że w tym kraju nie ma ani jednej kobiety, która byłaby bezpłodna. To oczywisty przypadek, niewątpliwy i sprawdzony dla każdego.

... Wiedzcie, że kobiety w kraju Moskali mają piękne twarze i są bardzo ładne; ich dzieci są jak dzieci Franków, ale są bardziej rumiane.

... Wiedzcie, że w krainie Kozaków i Moskali w ogóle nie widzieliśmy osoby dotkniętej kalectwem, kalectwem lub ślepotą, odprężonej, trędowatej czy innej chorej, a jeśli tak, to jest to ktoś z bogatych, cierpiący na bóle nóg - dna. Przez cały pobyt w tym kraju nie mieliśmy na palcach wisiorka; a włosy na naszej głowie, które były sztywne, stały się bardzo delikatne jak andariański jedwab.

… Na jeziorze znajduje się długi most z dużą liczbą młynów; na jej początku znajduje się ukryty zbiornik twierdzy. W pobliżu tego miejsca znajduje się drewniany dom, który służy jako łaźnia publiczna. Na zewnątrz jest rynna z długiej kłody, nad którą stoi mężczyzna i za pomocą pocisku pompuje do niej wodę, aby napełnić miedziany kocioł; gdzie się nagrzewa. Mężczyźni i kobiety myją się w wannie razem bez fartuchów, ale każdy z nich bierze z łaźni coś w rodzaju miotły z gałęzi drzew, którymi zakrywa swoją nagość, zgodnie ze swoim zwyczajem. O niespodzianka! Wychodząc z wanny zanurzali się i pływali w zimnej rzece płynącej przed kąpieliskiem.

… Kobiety sprzedają na pięknych bazarach i znakomitych sklepach wszystko, czego potrzebują od tkanin, soboli itp .; są elegancko ubrani, zajęci swoimi sprawami i nikt nie rzuca im zarozumiałych spojrzeń ”.

Od czasów starożytnych nasi przodkowie wiedzieli, że pobożni ludzie są głównym źródłem duchowego rozwoju w życiu społeczności ludzkiej. Dlatego wedyjskie obowiązki publiczne Słowian-Aryjczyków są opracowane w taki sposób, że w państwie przeważa pobożna ludność. Wiedzący ludzie wiedzą, że narodziny cnotliwego potomstwa zależą od czystości i wierności kobiet. Kobieta osiąga doskonałość poprzez wypełnianie swoich naturalnych obowiązków, które polegają na lekkiej zdolności ucieleśnienia cnotliwych dusz i zdolności doprowadzenia swoich dzieci do Wszechmogącego Boga.

Archeologiczne zabytki pisane wykonane przez runitów słowiańsko-aryjskich również mówią o wysoce moralnym stosunku naszych przodków do rodzenia dzieci. Na przykład na lustrze z brązu Etrusków, pochodzącym z IV wieku pne. i przechowywany w Ermitażu, przedstawia ludzi i różne stworzenia z niesamowitymi umiejętnościami**[353]**[Cm. S.G. Grinevich "Pismo prasłowiańskie", t. 1, k. 32.] .

Centralną część obrazu zajmuje elegancko ubrany młody mężczyzna, obejmujący w talii dziewczynę, który delikatnie przyciska do niego lewą rękę i wdzięcznym ruchem prawej zrzuca ubranie. Za dziewczynką widać wielkiego łabędzia, delikatnie dotykającego dziobem ośrodka energii duchowej (Światła) na głowie młodego mężczyzny: przez to centrum człowiek przenosi swoją świadomość do świata duchowego, czyli staje się Paramahamsą - „szybującym łabędziem”. Za plecami młodego mężczyzny stoi uskrzydlona kobieta, która wyłoniła się ze świata Slavi i wskazuje różdżką, żeby na niego pisać: wszystko to odnosi się do świata Reveal. Światy Navi i Slavi są przedstawione wzdłuż krawędzi lustra, jak za ścianą - linią. Świat Dark Navi jest reprezentowany przez grube, krótkie, humanoidalne stworzenie o wydatnym brzuchu - silnym, który pochylił się nad przewróconą amforą i poirytowany odrzucił na bok prawą rękę, jakby narzekał, że statek jest pusty. Silenusa otaczają dwie drapieżne pantery, które jak widać też chciałyby na czymś zarobić na tym statku, ale

oczekiwania wszystkich nieumarłych są daremne: dla nich nie ma nic - amfora jest pusta. Powyżej Navi to świat Slavi, reprezentowany przez cztery skrzydlate kobiety i dwóch mężczyzn. Każdy przedstawiciel tych światów ma inskrypcje wyjaśniające. Tak więc dziewczyna deklaruje: „SIROMO VOPO MY ROCHE TO E ROSU DAVAYU”, czyli

„Moje szczere rozebranie sugeruje, żebym oddał się Ros”;

albowiem „sromo” to wstyd, nagość, nagość, „płacz” - płacz, wyzywający, szczery; „Moje” - moje, moje, „rokhe” - mowa, dialekt, „to e” - to, „rosa” - Rosu, rosyjski, „no dalej” - dawaj, dawaj, dawaj.

Skrzydlata kobieta za młodzieńcem wskazuje na nowożeńców i mówi: „TO JEST RODZAJ INI”, czyli

„ Są z rodzaju (ze świata duchowego)”.

Inna uskrzydlona kobieta przebywająca w świecie Slavi, łącząc nad głową dwa duże liście dębu, mówi: „ROCK PORES”, czyli

„Los ogłasza czas zjednoczenia”;

albowiem „skała” to przeznaczenie, przeznaczenie, czas („do dudnienia” - do głoszenia), „czas” to czas; „Sm” - to zgodnie z gestem wyjaśniającym oznacza związek, czyli ślub.

Skrzydlaty mężczyzna ze świata Slavi trzyma w rękach szarfę (pas ślubny) i mówi: „DANE OF MO BURN”, czyli

„Mój prezent dla pana młodego”;

albowiem „hołd” to hołd, ofiara, dar, „mo” jest moje, „żuć” - dla żonatego, czyli pana młodego. Skrzydlata kobieta unosząca się w świecie Slavi nad głową młodego mężczyzny, wskazując na swój „łabędzi” środek (Światło), dodaje: „KI VEROVOSCHE”, co oznacza

"Otwarte centrum łabędzi",

czyli możliwość odwiedzenia światów Slavi, gdyż „ki” to łabędź (w starożytnej grece „kikn” - łabędź), „wiara” to wiara, umiejętność porozumiewania się ze światem duchowym.

Inna uskrzydlona kobieta, unosząca się w świecie Slavi za nowożeńcami, łączy przed klatką piersiową dwa duże liście dębu i mówi: „GROW IS STILL”, czyli

„Ros (Rusich) wychodzi za mąż”.

A skrzydlaty mężczyzna lecący pod nią trzyma w rękach ślubny pas i dodaje: "KIVO" -

„Na łabędzie”.

Pod stworzeniami Navi znajduje się napis: „SEROVE SRA”

„Nieumarli (nic nie mają) siarki”;

albowiem „szary” to świat Dark Navi, nieumarłych: nie ma w nim Słońca, dlatego cały ten świat jest postrzegany przez człowieka w półmroku, szarości; „Syra” - siarka, wydzielająca specjalny zapach, który pojawia się, gdy w świecie Reveal pojawiają się nieumarli.

Stworzenia Slavi na tym obrazie pozwalają widzom zrozumieć, że jeśli podczas błogosławionego przez Niebo wesela, używając intymnych związków w celu prokreacji, istoty Mrocznych Navi (złych duchów) nic nie dostaną, to podczas relacji seksualnych mających na celu jedynie zaspokojenie ich pożądania, znaczna część siła życiowa człowieka idzie do formacji gavvakh - głównego pokarmu złych duchów. Ta mroczna akcja jest wyraźnie pokazana w innym etruskim lustrze z brązu z Tusanii, pochodzącym z III wieku. PNE.**[354]**[Cm. S.G. Grinevich "Pismo prasłowiańskie", t. 1, k. 31.]

...ку А ПОДАВЬА ДАВИА И РЁЖЕЩЁ АЙУ РОМЕРЁТЪ А(Ę)

Na odwrocie lustra przedstawiono dwie młode pary i stojącą między nimi skrzydlatą, smukłą pannę z wieńcem laurowym wiśniowym na głowie. W uniesionej lewej ręce trzyma duży gwóźdź, wbity w podartą, zniekształconą aurę, widoczny nad głową nagiego młodzieńca o obwisłym wyglądzie, smutnej twarzy i wymarłym spojrzeniu, wskazujący palcem bezsilnie wiszącej prawej ręki na ziemię - do podziemi - gdzie poszła jego moc. Ten zdezorientowany młody mężczyzna stoi obok siedzącej młodej kobiety, która z niezadowolonym wyrazem twarzy odwróciła się od uskrzydlonej dziewicy. Prawa ręka uskrzydlonej dziewicy jest opuszczona i trzyma młotek w taki sposób, że znajduje się na tej samej wysokości co penis siedzącego młodzieńca z innej pary; podczas gdy trzonek młotka odpowiada podekscytowanemu członkowi młodego mężczyzny. Ten młody człowiek z pożądliwym wyrazem twarzy wyciąga prawą rękę do piersi stojącej obok niego ubranej dziewczyny, która poufnie położyła lewą rękę na prawym ramieniu uskrzydlonej dziewicy. W tym samym czasie uskrzydlona dziewczyna wyjaśnia młodym ludziom: „JU APODAVIA DAVIA I CIĘCIE AYURO ZHERETIA". Łatwo zrozumieć jej instrukcje: w końcu „yu" - ty, „apodava" - nie poddawaj się, biorąc pod uwagę jej wyrazisty gest, seks, pożądanie, „davia" - miażdży, zniekształca, „mniej" - skaleczenia, łzy, „ayuro" - aura, biopole „zhereta" - rosnąć, rosnąć, czyli być zdrowym. Okazuje się, że dziewica mówi: pożądanie, „davia" - miażdży, zniekształca, „chudszy" - skaleczenia, łzy, „ayuro" - aura, biopole, „zhereta" - tłuste, rosną, czyli bądź zdrowy. Okazuje się, że dziewica mówi: pożądania, „davia" - miażdży, zniekształca, „cienkie" - skaleczenia, łzy, „ayuro" - aura, biopole, „zhereta" - tuczić, rosnąć, czyli być zdrowym. Okazuje się, że dziewica mówi:

„Nie poddawaj się pożądaniu. Utrata nasienia tłumi, zniekształca i niszczy zdrową aurę. "

Jednocześnie wyraźnie pokazuje, że jeśli podekscytowany penis nie jest używany do tego, co dał mu Progenitor, to znaczy nie do poczęcia cnotliwego potomstwa, ale do zaspokojenia pożądania, to zamienia się w „młot", który niszczy ludzkie biopole: ile razy zgrzeszył tyle razy i wbił bolesne gwoździe w moją aurę.

I jak wspomniano powyżej, w ten sposób człowiek tworzy jeden z głównych rodzajów gavvakh - energię cierpienia, która służy jako pokarm dla stworzeń Dark Navi. Po tym wszystkim staje się jasne, dlaczego stworzenia bezwstydnie nazywają ten grzeszny czyn „ceremonią wbijania gwoździa": naprawdę lubią w ten sposób karmić swoich demonicznych panów.

Podstawowe zasady panowania nad energią seksualną to kontrola wytrysku, znaczenie satysfakcji kobiety oraz zrozumienie, że męski orgazm

i wytrysk to nie to samo. Pisma wedyjskie udzielają porad, jak osiągnąć transcendentalne stany świadomości podczas stosunku:

„Zatrzymaj ziarno, powstrzymaj myśl, wstrzymaj oddech”.

Wyjaśniając znaczenie pierwszej części tej rady, The Tao of Sex (przetłumaczone przez Ishihara i Levi; patrz Louis V. Mildman, Mystical Sex, s. 97-98. Sofia, Kijów, 1996) podaje:

„Żółty Cesarz powiedział:„ Chcę usłyszeć, jaki będzie rezultat, jeśli się poruszasz (kochasz się), ale nie stracisz (nasienia)? ”.

Prosta kobieta odpowiedziała: „Jeśli się poruszasz, ale nie przegrywasz, to wasza witalność i energia wzrosną. Jeśli znowu się poruszysz, ale nie stracisz, twoje uszy i oczy staną się bardziej wrażliwe. Jeśli po raz trzeci się poruszysz, ale nie przegrasz, wszystkie choroby cię opuszczą. Jeśli poruszysz się po raz czwarty, ale nie stracisz, wtedy twoje pięć narządów wewnętrznych (wątroba, serce, śledziona, płuca i nerki) odzyska spokój. Jeśli po raz piąty się poruszysz, ale nie stracisz, Twoja krew z nową energią zacznie płynąć w twoich żyłach. Jeśli ruszasz się po raz szósty, ale nie stracisz, Twoja talia i plecy zostaną wzmocnione i wypełnione siłą. Jeśli po raz siódmy się poruszysz, ale nie stracisz, Twoje pośladki i biodra będą niesamowicie mocne. Jeśli po raz ósmy się ruszysz, ale nie przegrasz, Twoje ciało zacznie świecić. Jeśli po raz dziewiąty się poruszysz, ale nie przegrasz, nie stracisz długowieczności. Jeśli poruszysz się po raz dziesiąty, ale nie przegrasz, będziesz mógł rozmawiać z bogami. "

Środkowa część tej rady mówi o potrzebie zredukowania wewnętrznego werbalnego rozumienia swoich działań do poziomu, w którym nie koliduje to z emocjonalną bliskością mężczyzny i kobiety, zjednoczeniem ich witalności i osiągnięciem uduchowionej świadomości.

Wyjaśniając ostatnią część, Choraka Samhita mówi:

„Dopóki oddech jest aktywny, nasienie również jest w ruchu. Kiedy oddech przestaje się poruszać, nasienie jest nieruchome… Kiedy oddech się porusza, również umysł jest w ruchu; kiedy oddech przestaje się poruszać, umysł staje się nieruchomy. "

Słynny taoistyczny lekarz Sun Xiu-Mo, urodzony w 581 roku pne. żyjąc 101 lat, wierzyłem, że jeśli mężczyzna może kochać się sto razy bez wytrysku, to może żyć długo. Twierdził, że kiedy jin (esencja lub nasienie) człowieka staje się niewystarczające, człowiek choruje, a wraz z wyczerpaniem się nasienia umiera. Sun wiedział, że wielu mężczyzn nie może osiągnąć tego

ideału, więc ustalił prostszą zasadę, którą większość mężczyzn może przestrzegać: „Mężczyzna może również żyć zdrowo i długo, jeśli utrzyma częstotliwość utraty nasienia podczas stosunku wynoszącą 2 miesiące lub 24 rocznie. ... Jeśli zwróci uwagę na zdrową żywność i ćwiczenia w tym samym czasie, może osiągnąć długowieczność ”.

Następnie zaproponował inne kryterium:

„Mężczyzna w wieku 20 lat może tracić 1 nasienie co 4 dni. Mężczyzna za 30 lat może stracić raz na 8 dni. Mężczyzna po czterdziestce może stracić co 10 dni. Mężczyzna 50 lat - co 20 dni. 60-latek nie powinien więcej tracić; jeśli jest wyjątkowo silny i zdrowy, może tracić nasienie raz w miesiącu. "

Wiedzący ludzie wiedzą, że po utracie nasienia mężczyzna czuje się zmęczony, w uszach mu brzęczy, oczy sklejają się i chce spać. Czuje pragnienie, a jego kończyny stają się ospałe i sztywne, a potem zapadają długie godziny wyczerpania. Oczywiście w tak osłabionym stanie niemożliwe jest przyciągnięcie potężnego ducha arystokraty do poczęcia. Ziarno zostało stworzone przez Naturę nie dla zadowalania zmysłów, ale dla ucieleśnienia potomstwa, dlatego osoba posiadająca wiedzę nie marnuje swojego nasienia. W rezultacie wszystkie jego ciała i muszle gromadzą energię i stają się silniejsze, a jego miłość do żony wzrasta. Jednocześnie kobieta czerpie energię seksualną męża i zwiększając swoją esencję Yin, przekazuje ją z powrotem mężowi. On, równoważąc swoją moc Yang z mocą Yin swojej żony, osiąga jeszcze większy wzrost swojej esencji Yang. W ten sposób małżonkowie osiągają potężny spokój,

Kiedy oboje małżonkowie są rozwinięci duchowo, mogą połączyć się głęboko bez ruchu, aby nasienie nie było poruszone; w tym samym czasie para musi sobie wyobrazić, że w ich pępkach znajduje się czerwona kula energii wielkości kurzego jaja. Mogą naciskać bez wysiłku, ale jeśli zostaną pobudzeni, powinni się wycofać. W ciągu 24 godzin taka para może wykonać tego typu kopulację kilkadziesiąt razy. W ten sposób mogą żyć długo.

Tak jak kobieta nie może żyć szczęśliwie bez mężczyzny, tak mężczyzna nie powinien żyć długo bez kobiety: jednocześnie zawsze będzie dążył do płci żeńskiej, a to pragnienie zmęczy jego ducha. A kiedy duch jest zmęczony, człowiek nie może długo żyć. Jeśli mężczyzna naprawdę nie potrzebuje kobiety lub aspiruje do którejkolwiek z nich, może to być bardzo dobre i on również będzie żył długo, ale takich ludzi jest niezwykle rzadkich. Jeśli mężczyzna będzie próbował stłumić naturalną potrzebę wytrysku przez długi czas, bardzo trudno będzie utrzymać nasiona, ale

bardzo łatwo będzie je stracić. Utraci się podczas snu lub skażonego moczu, albo samiec będzie cierpieć z powodu bolesnego kopulacji z duchami. Jeśli w ten sposób straci swoje nasienie, będzie to sto razy bardziej szkodliwe.

W czasach starożytnych komunikację mężczyzny i kobiety porównywano z ogniem i wodą:

„Woda i ogień zabijają, ale mogą też dać życie - wszystko zależy od tego, czy mamy wiedzę, czy ignorancję. Jeśli ktoś wie, jak zarządzać swoją energią, to im więcej kobiet się kocha, tym lepiej dla jego zdrowia, ale dla kogoś, kto jest w ciemności, wystarczy jedna kobieta, by zbliżyć go do grobu ”.

Podczas stosunku płciowego podczas wytrysku jego cechy moralne, program budowy ciała (kod genetyczny) i odcisk zniekształcenia struktury energii z jego chorób są przekazywane z mężczyzny na kobietę wraz z przepływem energii. Programy i kody energetyczne różnych partnerów seksualnych przyszłej matki, nakładające się na siebie, są wzmacniane przez rezonans. Te połączone „śmieci” są przenoszone do komórek kobiety, a następnie do ciała jej nienarodzonego dziecka. Informacje o tych zniekształceniach są przechowywane w strukturze polowej komórek ciała kobiety do momentu porodu lub poronienia, ale nie do aborcji. Kobieta przenosi bowiem tę szkodliwą energię, która uciska jej ciało, do ciała dziecka. W przypadku sztucznego przerwania ciąży (aborcji) zniekształcenie informacji nie występuje. Wiele chorób kobiecych otrzymanych w terenie od mężczyzn znika natychmiast po porodzie. W tym samym czasie ciało kobiety zostaje odnowione, zostaje ona oczyszczona ze zgromadzonych „śmieci”. Właśnie dlatego naturalny poród przynosi im korzyści. Dlatego nasi przodkowie argumentowali, że kobieta zostaje uratowana przez rodzenie dzieci.

W czasach starożytnych Słowiańsko-Aryjczycy nie bali się ekspansji rodziny, a narodziny jak największej liczby dzieci uważano za zasługę moralną. Urodzenie 9 (a nawet 16) dzieci było obowiązkowe. Wierzono, że im więcej jest dzieci, tym szczęśliwsi są przodkowie, którzy opuścili ten świat. Przodkowie otrzymują bowiem obfite wsparcie energetyczne z modlitwy swoich potomków i mają możliwość powrotu do swoich rodzin jako noworodki w celu dalszego rozwoju. Dlatego dług wobec przodków można spłacić tylko przez narodziny dzieci, a nieobecność następców rodziny uważana jest za nieszczęście. Odwiedzanie żony w czasie sprzyjającym poczęciu jest nakazanym obowiązkiem każdego żonatego mężczyzny. Pisma wedyjskie zalecają:

„Będąc wiernym swojej żonie, niech przychodzi do niej w każdym odpowiednim czasie”.**[355]**[„Manu.” Książka. III, fol. 4 5.] .

Parasara (IV, 15) nie tylko nakazuje ten obowiązek, ale także oświadcza, że jego brak jest grzechem:

„Kto będąc zdrowym, nie udaje się do żony we właściwym czasie, bez wątpienia popełnia grzech zabicia płodu”.

Podobnie żona jest zobowiązana przyjść do męża, gdy zostanie oczyszczona z okresu. Parasara (IV, 14) mówi:

„Kobieta, która po oczyszczeniu się nie pójdzie do męża, w następnym porodzie będzie świnią”.

Yama-smriti idzie dalej i nakazuje jej karę:

„Niech zostanie porzucona po tym, jak w środku wioski zabiła embrion”.

W Arthashastra (III, 2.44) za odmowę współżycia męża lub żony przewidziano poważne kary pieniężne.

Ale są wyjątki ze względów fizycznych, psychicznych i moralnych, kiedy mąż ma prawo nie iść do swojej żony:

„Niech nie lęka się mąż, który nie przychodzi do swojej żony, która jest zbyt stara, bezpłodna, źle się zachowuje, rodzi martwe dzieci, które nie mają miesiączki, do młodej kobiety lub która ma wielu synów”.**[356]**[Od wyjaśnień do „Paratary”. 1.1 1.7.] .

Vishnu Purana mówi również:

„Niech nie przychodzi do żony, która się nie kąpała, do pacjenta, którego okres jeszcze się nie skończył, który nie jest godzien pochwały, jest zły, źle się czuje, nieuprzejmie, kocha innego mężczyznę, który w ogóle nie ma ochoty, jest głodny lub przejadany”,

taki stan żony nie daje bowiem możliwości poczęcia pełnoprawnego potomstwa, gdyż jej niechęć lub niemożność (w ogóle lub w danym czasie) wzięcia niezbędnego udziału w prawidłowej wymianie energii nie przyczynia się do sukcesu w tej sprawie. Co więcej, gdy współżycie zachodzi na pewnym poziomie, jej zaburzenia cielesne lub psychiczne, zaabsorbowanie problemami osobistymi, a także choroby, są wchłaniane w energię męża i wpływają na niego jak toksyny psychiczne. W rezultacie wszystkie szkodliwe cechy żony są przenoszone na męża. Według Manu-smrti (IX, 107):

„Tylko ten syn rodzi się w wypełnianiu Prawa Przodka, dzięki któremu rodzice zasmakują szczęścia. Wszyscy inni uważani są za potomków pożądania. "

W starożytności uznawano za konieczne wydawanie potomstwa za wszelką cenę dla dobra rodziny i zmarłych przodków, dlatego rozpowszechniony był zwyczaj komisjonowania lub lewiratu (lewir, łac. - szwagier, brat męża), zgodnie z którym wdowa jest zobowiązana lub ma prawo poślubić brata męża. Tekst Arthashastry (III, 4, 37-42) świadczy o tym, że do przełomu nowej ery powszechnie uważano nie tylko współżycie wdowy ze szwagrem w celu urodzenia jednego dziecka, które uważano za syna jej zmarłego męża, ale także drugie małżeństwo wdów, „dziedziczenie »Wdowy przez mężczyzn w rodzinie lub klanie. Rigweda (X, 40, 2) zawiera apel do Aszwinów - bliźniaczych bogów porannego i wieczornego świtu, wskazujący, że wdowa zaprosiła swojego szwagra do zrodzenia dzieci - spadkobierców jej męża:

"Gdzie spędzasz noc, który przyjmuje cię na swoim łóżku, jak wdowa po szwagrze?"

Yajnavalkya (I, 68) pozwala również na zmianę:

„Bracie zmarłego męża, niech przyjdzie do żony w pomyślnym okresie za pozwoleniem starszych, namaściwszy ciało. Jeśli nie ma brata, niech zrobi to osoba tego samego rodzaju lub bliski krewny (zwykle do trzeciego pokolenia w linii wstępującej i zstępującej), który przynosi ofiarne pożywienie temu samemu przodkowi ”.

Manu (IX, 53) i wiele innych pism wedyjskich pozwala wdowie lub żonie osoby bezsilnej (lub chorej) spłodzić dzieci z brata jej męża, osoby z tej samej rodziny lub bramina. Na przykład w Mahabharacie Bhiszma zachęca Satyavati, aby zaprosił bramina, aby spłodził dzieci z jej synowych, a następnie opisuje zasługi męża zastępczego.

Sądząc po „Izborniku Światosław 1073” słowiańsko-aryjskich starożytnej Rusi, a także w starożytnej Grecji, w życiu człowieka wyróżniono siedem wieków. Znalazło to odzwierciedlenie w siedmiu koncepcjach: niemowlę - do roku; dziecko - do 7 lat; młodzież - do 12 lat; młody mężczyzna - do 25 lat (odpowiada końcowi jego praktyki); mąż - do 50 lat (członek rodziny); średniowiecze - do 75 lat (oddzielnie żyjący mężczyzna rodzinny); i wreszcie starszy - osoba w wieku powyżej 75 lat (wędrowiec, przemijająca kalika).

Nasi przodkowie wyróżnili sposoby, w jakie młodzi mężczyźni z różnych narodów zdobywali narzeczone:

- uprowadzenie - potajemne, gwałtowne uprowadzenie panny młodej;

- kalym - cena panny młodej;

- turniej - pojmanie panny młodej siłą podczas zawodów stajennych w odwadze i męstwie;

- swatanie - wybór oblubieńca przez dziewczynę spośród wielu młodych mężczyzn, wykonywany w świątecznej atmosferze, z reguły po wielu próbach i konkursach stajennych, ujawniający poziom rozwoju ich ciała Divya, tj. dusze.

Pierwszy rodzaj zdobycia panny młodej - uprowadzenie - jest typowy głównie dla ludzi rasy kaukaskiej; drugi - kalym - dla ludów azjatyckich; trzeci - turnieje rycerskie - dla Europy Zachodniej; i czwarta - dla słowiańsko-aryjskich: takie próby stajennych są bardzo obrazowo i kolorowo opisane w rosyjskich baśniach ludowych, podczas gdy panna młoda miała mieć swój posag, aż do „pół królestwa na dodatek”.

Ludzkość istnieje dzięki jedności dwóch zasad - Yang i Yin, mężczyzny i kobiety. Rodzina służy zachowaniu tej jedności. Podstawą istnienia rodziny jest wyraźna świadomość jej celu i sumienne wypełnianie swoich obowiązków przez każdego, czyli przez rodziców i dzieci.

Zdając sobie sprawę z wagi dobrobytu życia rodzinnego, nasi przodkowie jasno określili obowiązki małżeńskie. Zgodnie z porządkiem wedyjskim kobieta musi wypełniać SZEŚĆ OBOWIĄZKÓW, które zapewniają szczęście małżeńskie.

W OPIECE - MATKA. Obecnie większość kobiet uważa mężów za źródło materialnego bogactwa i zadowalania zmysłów. Tutaj oznacza to, że żona nie powinna traktować męża jak konsumenta, ale bezinteresownie - jak matka, która oddaje się dziecku, nie próbując dostać nic w zamian.

Takim kobietom patronuje bogini Makosh, zapewniając im szczęście rodzinne.

W PRACY - SŁUGA. Główne wierzenia świata mówią, że mężczyzna i kobieta, będąc pierwotnie jednym, zostali następnie rozdzieleni, a teraz każdy z nich szuka swojej drugiej połowy. W pismach wedyjskich podana jest nauka o znalezieniu tej połowy, ale ciemne siły, zainteresowane dominacją bezbożnej populacji, próbowały odciągnąć ludzi od tej nauki. W naszych czasach zdarzają się spotkania obcych połówek, które albo natychmiastowo się odpychają, w wyniku czego dzieci dorastają jako sieroty nawet bez wojen, albo jakoś ocierają się o siebie, najczęściej

wegetując w szarym, nienawistnym życiu. Dlatego związek dwóch drogich połówek nazywa się ślubem, a spotkanie nieznajomych małżeństwem (dobrego uczynku nie można nazwać małżeństwem!). We współczesnym kościele chrześcijańskim ślub można również nazwać ślubem.

Aby osiągnąć swój duchowy rozwój, człowiek z pewnością musi służyć swojemu duchowemu nauczycielowi, ale szczęście posiadania go przez cały czas jest dostępne tylko dla nielicznych. Zaleta kobiecego wcielenia polega właśnie na tym, że żona zawsze ma przy sobie męża, który powinien być jej duchowym nauczycielem. Jednocześnie żona, biorąc na siebie ciężar życia rodzinnego, zobowiązana jest dać mężowi czas na rozwój duchowy. To właśnie ta bezinteresowna działalność jest drogą do jej wyniesienia i główną przewagą nad męskim wcieleniem; dlatego w pismach wedyjskich kobietę porównuje się do łodzi, na której mężczyzna może przepłynąć ocean życia.

Takie kobiety są chronione przez Matkę Swę - boginię Tsarasvati (Królewskie Światło), która błogosławi światło służby oddania swojemu mężowi.

W Manu-samhicie jest powiedziane, że kobiecie nie należy dawać wolności, ale to nie znaczy, że kobiety powinny być niewolnikami. Są bardziej jak dzieci, łatwo ich oszukać, a jeśli dzieciom nie daje się wolności, nie oznacza to, że są traktowane jak niewolnicy. W dzisiejszych czasach większość ludzi, zwiedzionych przez demony, lekceważy te przepisy, uważając, że kobiety powinny mieć takie same prawa jak mężczyźni: w żadnym kraju taka sytuacja nie poprawiła stanu społeczeństwa. W rzeczywistości kobietą należy opiekować się na każdym etapie ich życia. W dzieciństwie kobieta powinna znajdować się pod patronatem ojca, w młodości - męża, a na starość - dorosłych synów. Jednak współczesna cywilizacja sztucznie stworzyła nową koncepcję kobiety jako niezależnej istoty, dlatego obecnie moralność większości kobiet nie jest na wysokim poziomie. Kiedy ludzie w swojej ignorancji nie uznają zaleceń przydatnych dla społeczeństwa, nie stosują się do doświadczeń wielkich mędrców, nie przestrzegają zasad wedyjskich, ich kultura jest w opłakanym stanie.

Zgodnie z koncepcjami wedyjskimi mąż prowadzi żonę w taki sam sposób, w jaki ojciec prowadzi swoje dzieci, więc od czasów starożytnych nazywano ją wyznawczynią i, w zależności od tego, jak podążała za swoim przewodnikiem, na jej zachowanie sporządzano karmiczne zdanie. Naruszenie tego statutu nazywano wykroczeniem lub zbrodnią, gdyż pogwałcenie legalnych zwyczajów naszych przodków zwodzi kobietę z prawdziwej ścieżki i sprawia, że jest rozwiązła, pechowa, zagubiona, zgubiona; jest skazana na cudzołóstwo na boku, to znaczy staje się śmierdzącą.

Kobieta, która nie jest strażniczką rodzinnego ogniska, traci kontakt z Przodkiem, ponieważ Najwyższą można zaspokoić jedynie wypełniając jej naturalne obowiązki. Straciwszy łaskę Roda, podąża za zewem swoich uczuć, które pogrążają ją od jednego absurdu do drugiego. Taka kobieta nabiera znoszonego wyglądu, próbując go ukryć pod warstwą makijażu.

Pisma wedyjskie rozróżniają 7 typów żon (zaczynając od najgorszej): taką, która jest jak morderczyni; taki, który jest jak złodziej; taka, która jest jak kochanka; taka, która jest jak matka; taki, który jest jak siostra; taki, który jest jak przyjaciel; podobny do sługi.

W ODPORNOŚCI - JAK ZIEMI. Ponieważ Ziemia niezłomnie wypełnia swój cel, jakim jest utrzymanie życia, żona powinna być życzliwa i spokojna w każdych okolicznościach. Jeśli kobieta nie wykazuje przygnębiająco złych skłonności, jeśli jest rozsądna i nie uparta, wystarczy, aby mężczyzna zdecydował się przerwać swój wybór. Powinien być wdzięczny losowi, jeśli odkryje u swojego małżonka rzadkie talenty i wrażliwość emocjonalną, i nie będzie starał się skrupulatnie wychwytywać wady. U kobiety ważne jest łagodne, spokojne usposobienie i nie jest tak trudno uzupełnić te cechy zewnętrznym wyrafinowaniem.

Sama Matka Serowej Ziemi pomaga kobietom w tej służbie.

W PIĘKNO - LADA. Lada jest boginią szczęścia, bogactwa, dobrobytu i piękna. Oznacza to, że żona zawsze powinna być atrakcyjna dla męża. Niestety współczesne kobiety uważają, że w porządku rzeczy pozostaje zaniedbanie i irytacja przed mężami, a idąc w odwiedziny, ubierają się, ozdabiają i przybierają pozory radosnej beztroski, uprzejmości i wdzięku - okazuje się, że nie robi tego dla męża.

Ludzie z niewielką znajomością kultury wedyjskiej Indii są często zaskoczeni niekomunikatywnością kobiet aryjskich, które wydają się całkowicie ignorować obecność nieznanych im mężczyzn. Uwielbiają ładnie się ubierać - dla męża. Pielęgnują skórę, usuwają włosy, antymonują powieki, zakładają biżuterię - dla męża. Naucz się śpiewać i tańczyć - dla męża. A jeśli mąż żyje, jest zdrowy i oddany rodzinie - a to jest reguła, od której wyjątki są bardzo rzadkie - kobieta jest szczęśliwa, niczego więcej nie chce.

Inną podstępną konsekwencją cywilizacji jest kobieta z krótkimi włosami. Czy potrafisz sobie wyobrazić rozdrażnioną, niezrównoważoną, nerwową kobietę z grubym warkoczem do stóp? ... Natura nie daje niczego zbędnego. Włosy mają na celu zbieranie informacji na subtelnym poziomie i gromadzenie witalności. Wszystkie wierzenia świata radzą kobiecie, aby miała warkocze i przykrywała je szmatką przed ludźmi. Może rozpuszczać

włosy tylko z mężem, ponieważ prostowłosa kobieta, a tym bardziej z krótką fryzurą, pochłania przez włosy wszystkie podłe, pożądliwe myśli innych. W dzisiejszych czasach kobiety w kościołach chrześcijańskich mają nakrywać głowy - przed kim mają się tam bronić? ..

Głównym zadaniem kobiecego wcielenia jest zdobycie atrakcyjności i umiejętności kochania męża. Po pierwsze - mąż, a po drugie dzieci. Jeśli żona myśli inaczej, sama będzie zmuszona cierpieć i skazać dzieci na cierpienie. Współczesna kobieta żyje w ekscytacji czerpania emocjonalnej przyjemności i dlatego zdobywa miłość z całego świata. Strach, że jest mało kochana, sprawia, że robi jak najwięcej dobra jak największej liczbie osób, a jej mąż jest często ostatni na tej liście. Aby być atrakcyjnym dla męża, wystarczy mieć wysoki poziom rozwoju duchowego i moralnego, ale aby osiągnąć doskonałość - zarówno pod względem atrakcyjności, jak i tworzenia pełnoprawnego potomstwa, trzeba mieć zdrowe i piękne ciało. Zgodnie z wedyjskim kanonem piękna, długość postaci kobiecej rozciągniętej na sznurku wynosi 216 cm (1/216 000 obwodu Ziemi nazywa się etapem boskim). Na każde 12 znaków koła Svaroga (zodiaku) przypada 18 cm tej długości. Wysokość kobiety stojącej na nogach (z opuszczonymi rękami) wynosi 9 znaków, czyli 162 cm. Jeśli tak piękna kobieta stanie na palcach, wówczas czubek jej głowy podniesie się do 173,12 cm i będzie na poziomie proporcjonalnego mężczyzny. Wysokość ciała (bez głowy i nóg) to 3 znaki, czyli 54 cm (108: 2), długość ramion to 4 znaki, czyli 72 cm (tempo precesji to 1 ° na 72 lata), długość nóg to 5 znaków, czyli 90 cm (360: 4), a od pępka do czubków palców rąk i nóg - po 108 cm (liczba imion boga Svaroga). Wysokość kobiety stojącej na nogach (z opuszczonymi rękami) wynosi 9 znaków, czyli 162 cm. Jeśli tak piękna kobieta stanie na palcach, wówczas czubek jej głowy podniesie się do 173,12 cm i będzie na poziomie proporcjonalnego mężczyzny. Wysokość ciała (bez głowy i nóg) to 3 znaki, czyli 54 cm (108: 2), długość ramion to 4 znaki, czyli 72 cm (tempo precesji to 1 ° na 72 lata), długość nóg to 5 znaków, czyli 90 cm (360: 4), a od pępka do czubków palców rąk i nóg - po 108 cm (liczba imion boga Svaroga). Wysokość kobiety stojącej na nogach (z opuszczonymi rękami) wynosi 9 znaków, czyli 162 cm. Jeśli tak piękna kobieta stanie na palcach, wówczas czubek jej głowy podniesie się do 173,12 cm i będzie na poziomie proporcjonalnego mężczyzny. Wysokość ciała (bez głowy i nóg) to 3 znaki, czyli 54 cm (108: 2), długość ramion to 4 znaki, czyli 72 cm (tempo precesji to 1 ° na 72 lata), długość nóg to 5 znaków, czyli 90 cm (360: 4), a od pępka do czubków palców rąk i nóg - po 108 cm (liczba imion boga Svaroga).

Zaletą mężczyzn jest broda. Służy jako akumulator siły duchowej i wolno go golić, znając tylko dobrze wszystkie konsekwencje tego rytuału i mądrze je wykorzystując; w przeciwnym razie człowiek nie będzie w stanie w pełni dostrzec ani tego świata, ani tym bardziej transcendentalnego. Dlatego w

więzieniach i wojsku golą głowy, tym samym pozbawiając osobę indywidualności i wyjątkowości. W Źródle wiecznej rozkoszy (rozdz. 53) Balarama (Biała Rama), starszy brat Kryszny, poucza go:

„Obcięcie włosów mężczyzny i zgolenie wąsów i brody to prawie to samo, co zabicie go”.

Dlatego chłopi rosyjscy za czasów Piotra ułożyłem powiedzenie:

„Odetnij nam głowy, nie dotykaj brody”.

Słowo Mądrości Maga Velimudra mówi:

„Im dłuższe włosy człowieka, tym więcej Mocy Bożej otrzymuje, ponieważ ta Moc karmi ciało, Ducha i Duszę człowieka i kieruje je ku stworzeniu i czynom sprawiedliwych, w których Sumienie jest miarą wszystkiego”.

IN TALK - THE SAGE. Przed ślubem dziewczyna uczy się, jak być atrakcyjną, zarządzać domem, być doskonałą żoną i matką; młody człowiek poświęca ten czas na rozwój duchowy, służąc swemu duchowemu nauczycielowi. W życiu rodzinnym żona zostaje uczennicą męża i musi pilnie przejmować od niego duchową wiedzę, stając się w ten sposób z czasem mądrym, godnym towarzyszem.

Dziewczętom, które studiują mądrość wedyjską, patronuje bogini Westa. Młodzi studenci nazywani są tak - westalami.

W ŁÓŻKU - CZAROWNICA. Czarownica jest wiedzącą, znającą się matką. Słowa „wiedźma”, „wiedźma” pochodziły ze staroruskiego - to znaczy „wiedzieć” wiedzieć. Angielskie słowo „whitch”, oznaczające czarownicę, również pochodzi od staroangielskiego rdzenia semantycznego „whit”, tj „Wiedzieć, wiedzieć” (porównaj rosyjski - uczyć). Poczęcie i narodziny pełnoprawnego potomstwa to skomplikowana nauka, dlatego kobieta powinna być wykwalifikowanym pracownikiem w tej szlachetnej sprawie, ponieważ w niej jest jej naturalne przeznaczenie. Niestety, prawdziwe znaczenie słowa „wiedźma” zostało wypaczone.

Boginie Jiva, Lelya i Rozhana pomagają kobietom w poczęciu i posiadaniu dzieci.

Wiedzące kobiety wiedzą, jak znaleźć szczęście rodzinne: aby zostać dobrą matką, musisz być najpierw dobrą żoną, a nawet wcześniej dobrą kobietą! W pismach wedyjskich (na przykład w Kama Sutra**[357]**[„Kama Sutra of Vatsyayana”. Bombaj, 1961.]) mówi się, że prawdziwa kobieta (wiedźma) musi posiadać 64 cechy niezbędne do pełnego życia rodzinnego:

1. Miej determinację, by podążać za swoim mężem.

2. Umiejętność sprawiania małżonkowi największej przyjemności.

3. Umiejętność odgadywania i przewidywania życzeń męża.

4. Możliwość zbierania w dowolnym środowisku.

5. Posiadanie i kontrola siły seksualnej dla wcielenia wysoce uduchowionych przodków męża w jego dzieci.

6. Czystość.

7. Znajomość gier miłosnych i sztuki uprawiania miłości.

8. Zwinność w pozach miłosnych.

9. Umiejętność pięknie się rozbierać.

10. Umiejętność wzbudzenia zainteresowania współmałżonka swoim zachowaniem i ubiorem.

11. Umiejętność zaprezentowania się.

12. Umiejętność podniecenia męża.

13. Możliwość opuszczenia bez przeszkadzania śpiącemu mężowi.

14. Dowiedz się, jak zasnąć po mężu.

15. Spać w dowolnej pozycji.

16. Umiejętność wykonywania różnorodnych masaży, zachowanie długowieczności i zdrowia.

17. Leczenie czarów: ziołolecznictwo, spiski, leczenie siłą życiową itp.

18. Mądrość domowa i obrzędowa, znajomość zwyczajów ludowych.

19. Znajomość podstaw czytania z gwiazd: dni sprzyjające i niekorzystne.

20. Umiejętność porozumiewania się z elementami przyrody.

21. Umiejętność korzystania z kosmosu; znajomość fryzur i umiejętność stylizacji włosów.

22. Znajomość różnych postaci.

23. Umiejętność pokazania niezbędnego charakteru.

24. Umiejętność wyrażania i tłumienia swoich uczuć.

25. Znajomość niezbędnej ochrony ich czci i godności.

26. Umiejętność rozumowania, identyfikowania wzorców i wyciągania wniosków.

27. Umiejętność elokwentnego wyrażania myśli.

28. Znajomość gier rozwijających zdolności umysłowe człowieka.

29. Wykonywanie obliczeń biznesowych, znajomość miar, wagi, objętości, gęstości itp.

30. Znajomość systemu podatkowego.

31. Umiejętność negocjacji i prowadzenia interesów.

32. Umiejętność udowodnienia swojej racji.

33. Umiejętność rozpoznawania cech i zdolności ludzi.

34. Umiejętność rozwiązywania snów i interpretowania znaków.

35. Możliwość uspokojenia się i tworzenia komfortu w każdym otoczeniu.

36. Umiejętność robienia przyborów kuchennych, artykułów gospodarstwa domowego i zabawek z gliny.

37. Produkcja tkanin i przędz z różnych materiałów, produkcja i zdobienie odzieży; znajomość wewnętrznego znaczenia wzorów i cech produktu.

38. Przygotowanie farb; barwienie tkanin, przędzy, ubrań, przyborów kuchennych, znajomość podstaw nauki o kolorze.

39. Znajomość właściwości kamieni i umiejętność ich wykorzystania.

40. Gotowanie i przygotowywanie napojów.

41. Znajomość dzikich roślin, ich zastosowanie w życiu codziennym, żywieniu i leczeniu.

42. Możliwość zebrania dobrych plonów w ogrodzie, jego konserwacji i przygotowania potraw.

43. Znajomość hodowli zwierząt.

44. Komunikacja i zabawa ze zwierzętami; ich szkolenie, sugestie niezbędnych działań.

45. Umiejętność rozpoznawania stanu osoby na podstawie pisma odręcznego, do pięknego i kompetentnego wyrażania siebie na piśmie.

46. Umiejętność przekazywania poprzez malowanie i rysowanie swojego stanu i percepcji otaczającego świata.

47. Sporządzenie girland, wieńców, bukietów i poznanie ich ukrytego znaczenia.

48. Znajomość baśni, eposów, legend, przysłów, powiedzeń i pieśni ludowych.

49. Tworzenie lalek do gier, rytuałów i czarów.

50. Komponowanie wierszy, piosenek i ich wykonywanie.

51. Znajomość korzystnych i niekorzystnych rytmów muzycznych, rozmiarów, melodii i ich reprodukcji na różnych instrumentach.

52. Umiejętność plastycznego poruszania się i tańca do różnych melodii.

53. Sztuka w grach rekreacyjnych; zwinność i zręczność.

54. Umiejętność identyfikacji w terenie.

55. Umiejętność żonglowania różnymi przedmiotami.

56. Umiejętność oszukiwania („o człowieku” - to, co jest obok umysłu, z prawdą: sztuczki, sztuczki, praktyczne żarty, sztuczki, przebiegłość).

57. Umiejętność odgadywania liczb poczętych, nazw, przedmiotów, fraz itp.

58. Znajomość gier opartych na zgadywaniu (zagadki, łamigłówki, szarady, chowanego itp.).

59. Zdolność do zwodzenia przeciwników.

60. Znajomość różnych gier bukmacherskich.

61. Zdolność do płaczu.

62. Zdolność do uspokojenia złego małżonka.

63. Umiejętność radzenia sobie z zazdrością męża.

64. Sumiennie wypełniają swoje obowiązki nawet w przypadku utraty męża.

Pisma wedyjskie podają trzy powody, dla których należy studiować te sztuki:

„Stosując te sztuki, łatwiej jest zdobyć przychylność ukochanej osoby.

- Kobieta, która jest właścicielem tych sztuk, w naturalny sposób zajmuje honorowe miejsce w społeczeństwie.

- Znajomość tych sztuk dodaje takiemu ukochanemu większego uroku, sympatii i atrakcyjności.

Potrzeby mojej żony są następujące: utrzymywać, kupować ubrania i biżuterię, strzec, uczyć, obdarzać zaufaniem, miłością i łagodnymi słowami, nigdy jej nie denerwować. Mężczyźnie, któremu udało się zdobyć miłość czystej kobiety, udało się pojąć wiarę i posiada wszystkie cnoty.

Najcenniejszą rzeczą, jaką mężczyzna może dać kobiecie, jest Jego Moc, obraz Jego Ducha i obraz Jego Krwi. Jeśli dla żony jej mąż jest pierwszym mężczyzną, który wrzucił w nią swoje nasienie, to jeśli traktuje ją jak matkę swoich przyszłych dzieci, a nie obiekt pożądania, może dać jej nie tylko energię swojego nasienia i Moc niezbędną do poczęcie i urodzenie dziecka, ale także ujawnienie jej kobiecego udziału. Mężczyzna, przekazując żonie obraz swojego Ducha - przymioty swojego Żywego i obraz Krwi - przymioty swojej Rasy, bierze ją pod patronatem swego Rodu, obdarza ją Dzielnicą Kobiecą - zdolnością Miłości do męża i dzieci oraz ujawnia jej Pamięć ogólną - intuicyjny wgląd w nagromadzone doświadczenie jego i dzieci. jej przodkowie ze strony żeńskiej o tworzeniu relacji miłosnych w rodzinie i utrzymaniu harmonii w domu.

64 cechy, które czynią mężczyznę doskonałym:

1. Zdolność do świadomego działania zgodnie z Przykazaniami Przodków, prawami ich Bogów i Wolą Przodka.

2. Dążenie do nabycia cech Wiedzy: skromność; pokora; odrzucenie przemocy; tolerancja; prostota; apel do bona fide duchowego nauczyciela; czystość; wytrzymałość; samodyscyplina; odrzucenie obiektów zadowalania zmysłów; brak fałszywego ego; uświadomienie sobie, że narodziny, śmierć, starość i choroba są złe; brak uczucia; niezależność od zniewolenia przez żonę, dom, dzieci, gospodarstwo domowe i pracę; spokój

w obliczu zarówno przyjemnych, jak i nieprzyjemnych wydarzeń; stałe i czyste oddanie Rodzinie; oświecenie umysłu i pozostawienie bezczynnej komunikacji i tłumów ludzi w samotności; samowystarczalność; uznanie wagi osiągnięcia doskonałości; ciągłość głębokiego poznania Ducha, Światła i prawdziwego „ja”; wszelkie mądre poszukiwania Doskonałej Prawdy.

3. Znajomość pism wedyjskich.

4. Możliwość przeniesienia świadomości do ciała Naviera, Klubye, Kolobye i Divya.

5. Znajomość prawa kopania i umiejętność udowodnienia swojej racji.

6. Zdolność do kontrolowania swoich uczuć.

7. Zdolność do kontrolowania siły życiowej i środka hara.

8. Umiejętność organizowania rodziny i społeczeństwa.

9. Umiejętność nauczania współmałżonka.

10. Umiejętność identyfikacji w terenie.

11. Umiejętność porozumiewania się z elementami przyrody.

12. Umiejętność używania włosów i brody.

13. Znajomość zwyczajów ludowych i odprawianie obrzędów zgodnie z przykazaniami przodków.

14. Znajomość podstaw czytania z gwiazd; dni sprzyjające i niekorzystne.

15. Czystość.

16. Umiejętność wykonywania różnorodnych masaży, zachowanie długowieczności i zdrowia.

17. Leczenie czarów: ziołolecznictwo, spiski, leczenie siłą życiową itp.

18. Posiadanie honoru i godności; zdolność do ochrony siebie, swojej rodziny, klanu, ludzi i Ojczyzny.

19. Znajomość różnych rodzajów sztuk walki.

20. Doskonałość w sztuce gier stadionowych, strategii i taktyce wojskowej.

21. Doświadczenie w posługiwaniu się różnymi rodzajami broni, zręcznością i zręcznością.

22. Umiejętność plastycznego poruszania się i wykonywania technik walki wręcz w tańcu.

23. Umiejętność wytwarzania różnego rodzaju broni, wyposażenia i narzędzi.

24. Umiejętność projektowania i budowy; znajomość symboliki domu.

25. Umiejętność rozumowania, identyfikowania wzorców i wyciągania wniosków.

26. Możliwość zbierania w każdym środowisku.

27. Umiejętność jasnego i elokwentnego wyrażania myśli.

28. Znajomość różnych postaci.

29. Znajomość gier rozwijających zdolności umysłowe człowieka.

30. Znajomość różnych gier bukmacherskich.

31. Znajomość błędnych przekonań i umiejętność oszukiwania („o człowieku” - co jest obok umysłu, z prawdą: sztuczki, sztuczki, praktyczne żarty, sztuczki z ręki).

32. Zdolność do zwodzenia przeciwników.

33. Umiejętność odgadywania liczb poczętych, nazw, przedmiotów, zwrotów itp.

34. Znajomość gier opartych na zgadywaniu (zagadki, łamigłówki, szarady, chowanego itp.).

35. Wykonywanie kalkulacji biznesowych, znajomość miar wagi, objętości, gęstości itp.

36. Znajomość systemu podatkowego.

37. Umiejętność negocjacji i prowadzenia interesów.

38. Zdolność rozpoznawania cech, zdolności, stanów i intencji osoby na podstawie jej chodu, ruchów, gestów, mimiki i postawy.

39. Umiejętność rozpoznawania stanu osoby na podstawie pisma odręcznego, do pięknego i kompetentnego wypowiadania się na piśmie.

40. Umiejętność przekazywania poprzez malowanie, rysowanie, rzeźbienie, grawerowanie, pogoń, kucie, odlewanie, rzeźbienie w kamieniu i drewnie, swojego stanu i postrzegania otaczającego świata.

41. Znajomość właściwości kamieni i umiejętność ich wykorzystania.

42. Umiejętność rozwiązywania snów i interpretowania znaków.

43. Układanie girland, wieńców, bukietów i poznanie ich ukrytego znaczenia.

44. Umiejętność wykonywania materiałów budowlanych, przyborów kuchennych, artykułów gospodarstwa domowego i zabawek z gliny.

45. Produkcja tkanin i przędz z różnych materiałów; szycie i ozdabianie odzieży; znajomość wewnętrznego znaczenia wzorów i cech produktu.

46. Przygotowanie farb; barwienie tkanin, przędzy, odzieży, przyborów kuchennych.

47. Gotowanie i przygotowywanie napojów.

48. Znajomość dzikich roślin, ich wykorzystanie w życiu codziennym i żywieniu.

49. Umiejętność uzyskania dobrych plonów w polu, ogrodzie i ogrodzie warzywnym, ich utrwalenia i przygotowania potraw.

50. Znajomość hodowli zwierząt.

51. Komunikacja i gry ze zwierzętami; ich szkolenie, sugestie niezbędnych działań.

52. Znajomość baśni, baśni, eposów, legend.

53. Komponowanie wierszy, piosenek i ich wykonanie.

54. Znajomość korzystnych i niekorzystnych rytmów, rozmiarów, melodii i ich reprodukcji na różnych instrumentach.

55. Umiejętność żonglowania różnymi przedmiotami.

56. Posiadanie i kontrola władzy seksualnej.

57. Zdolność do wyzwolenia wir energii seksualnej z żoną o mocy wystarczającej do poczęcia arystokraty („arystokrata” - stukrotny Ary), bojara („bojar” - żarliwszego, bystrego, oświeconego, mądrego, silnego, odważnego).

58. Zarządzanie energią seksualną i jej zjednoczenie z energią małżonka w różnych pozycjach miłosnych.

59. Znajomość sztuki kochania się i gier.

60. Umiejętność zadowolenia małżonka i sprawienia jej największej przyjemności.

61. Znajomość najgłębszego znaczenia damskich sukienek i biżuterii, umiejętność zaprezentowania ich żonie.

62. Umiejętność nie denerwowania małżonka.

63. Znajomość czułych słów i umiejętność ich używania.

64. Wypełniajcie w dobrej wierze przepisane obowiązki wobec Rodziny.

Ale głównym obowiązkiem człowieka jest wypełnienie najwyższego obowiązku, który jest szczegółowo opisany w pismach wedyjskich - osiągnięcie Królestwa Niebieskiego. Dlatego wszyscy świeccy radzili: „Osiągnij doskonałość sam, a tysiące osiągną doskonałość wokół ciebie”. Osoba, która osiągnęła doskonałość, będzie pomagać swojej rodzinie - krewnym przez siedem pokoleń tam iz powrotem.

Przysłowia narodu rosyjskiego mówią:

Miłosierny mąż zawsze ma próżną żonę.

Żona mądrego męża jest wypielęgnowana, głupia jest zmęczona w dni powszednie.

Żona bez męża jest zawsze sierotą.

Najgorsza jest żona bez męża.

Rodzice opiekują się córką do korony, a mężem żony do końca.

Głowa nie jest okryta bez męża; dom nie jest pokryty bez żony.

Mąż jest szanowany za rozum, żona za rozum.

Jest czerwona z długopisem, a moja żona ma temperament!

Ze złej żony będziesz się starzeć, od dobrej żony będziesz wyglądać młodziej.

Najmilszy, który ma bielszą żonę.

Dzieci są łaską Boga.

Dzieci są dobre - dla ojca, korona dla matki, chuda - dla ojca, koniec matki.

Doktryna poczęcia

To, co się dzieje, pojawia się.

Jak przyciąga jak.

Jabłko nigdy nie spada daleko od drzewa.

Rosyjskie przysłowia

Prawdziwe relacje miłosne między małżonkami opierają się na kulturze relacji płci. Wszechstronny mężczyzna nigdy nie będzie zachowywał się podczas stosunku, jakby masturbował się w pochwie kobiety. W końcu nic tak nie smuci ani nie rozczarowuje kobiety, jak to, że jej mąż dba tylko o jego wytrysk. Jeśli mężczyzna zamiast wzajemnej czułości i uczucia po prostu używa mechanicznych ruchów, które nie różnią się od masturbacji, tak jakby kobieta nie istniała, to prowadzi to do wielkiego rozczarowania. Tylko ci małżonkowie, którzy opanowali swoją energię seksualną i osiągnęli doskonałość jedności esencji Yang i Yin, osiągają prawdziwą radość miłości. Jeśli małżonkowie przynajmniej raz doświadczą radości takiej miłości, wówczas prymitywny poziom pożądliwych ruchów mechanicznych będzie dla nich po prostu nieatrakcyjny.

Nieświadomi ludzie porównują stosunek seksualny do wchłaniania pokarmu - pierwszy kawałek jest najsmaczniejszy, drugi nie jest już taki słodki, a ten, który jest nasycony, generalnie staje się obrzydliwy. Ci, którzy naprawdę znają istotę związków miłosnych, porównują obcowanie z muzyką - dobrej muzyki nie sposób się nudzić. Doświadczeni małżonkowie mogą cieszyć się ciągłym orgazmem przez całą noc i męczyć się tylko fizycznie, ale nie emocjonalnie. W prawdziwym połączeniu esencji Yang i Yin małżonkowie cieszą się miłością w nieskończoność. Długotrwały stosunek nie tylko znacznie zwiększa przyjemność kobiety, ale także satysfakcjonuje mężczyznę. Ważne jest również, aby małżonkowie, którzy poznali kulturę stosunków seksualnych, nigdy nie byli na sobie rozczarowani. I nie będzie

wielką przesadą stwierdzenie, że im więcej czasu się kochają, tym bardziej wzrasta ich miłość. Kochają każdą komórkę swojego ciała, nie tylko genitalia. To ta wszechogarniająca miłość rodzi wielkoduszne dzieci.

Jeśli człowiek nigdy nie usiłował uszlachetnić siebie, to przyciągnie do swego nasienia. Żyję na niskim poziomie rozwoju ewolucyjnego, zdolnego wcielić się tylko w zwykłe stworzenie - śmierdzącego lub nawet możliwego przestępcę. Tak jak nasiono rośliny niesie obraz przyszłego drzewa lub kwiatu, tak Żywy, podarowany żonie przez mężczyznę, niesie obraz przyszłego dziecka ze wszystkimi jego zdolnościami, talentami, wadami i upośledzeniami. Jeśli chodzi o przyszłą matkę, w ciągu 10 księżycowych miesięcy ciąży dostarcza Zhivie materiały, które służą do ucieleśnienia tego obrazu.

Aby zrozumieć olbrzymie znaczenie wpływu moralnego i duchowego poziomu rozwoju ojca na cechy wcielonego żywego, a tym samym na zdolności nienarodzonego dziecka, możemy podać przykład chemicznego procesu galwanizacji. Istotą procesu jest to, że pod wpływem prądu elektrycznego substancja z bieguna dodatniego (anody) przez roztwór soli trafia do bieguna ujemnego (katody). Podobne działanie zachodzi podczas formowania się nasion męskich. W „galwanizacji duchowej” anoda jest poziomem ewolucyjnym człowieka, rozwiązaniem jest jego krew i ciepło (ciało eteryczne), anodą jest sperma, a źródłem prądu jest natura. Jakie cechy ma anoda, to znaczy ojciec, te same cechy będzie miała katoda, to znaczy nasienie utworzone przez Żywego do poczęcia nienarodzonego dziecka.

Stworzone stworzenia próbują sprowadzić akt poczęcia dziecka do prymitywnego poziomu hydromechaniki wysięku plemników z ciała mężczyzny do ciała kobiety, mechaniki chaotycznego ruchu w płynie mnóstwa jednokomórkowych „wici” - plemników oraz mechaniki interakcji komórkowych i molekularnych podczas tworzenia się zygoty z komórki jajowej i nowej komórki nasienia - pierwsza ...

Ale znający się na rzeczy ludzie wiedzą, że działanie plemników można porównać do wysoce zorganizowanej akcji kolonii pszczół, mrowiska lub stada. Jedna pszczoła nie może zbudować ula i przeżyć, ani dziesięć czy sto pszczół. Konieczna jest określona liczba pszczół w roju, po czym powstaje świadomość jednej rodziny, zdolna do świadomego nawiązania kontaktu z naturą i przekształcenia roju w społeczność o wysokim poziomie zorganizowania. Jednocześnie każda pszczoła otrzymuje swoją część informacji niezbędnych do budowy, podtrzymania życia i ochrony ula. Taka świadomość przejawia się wystarczającą liczbą osobników dowolnego stada owadów, ptaków, zwierząt, ludzi, w tym plemników.

Wylany jednorazowo płyn nasienny, zawierający „solankę” i różne biochemiczne „dodatki” wytwarzane przez organizm mężczyzny, zawiera około 500 tysięcy plemników, ale tylko jeden z nich jest przeznaczony do poczęcia. Można go porównać do królowej w roju pszczół. Reszta plemników nie konkuruje z nią, jak to zwykle mówią lekarze, ale zapewnia jej awans między mikroflorą i mikrofauną kobiecych narządów rodnych do komórki jajowej. Świadomość nasienia powstała podczas orgazmu zaczyna komunikować się ze świadomością kobiety i skłania jej ciało cielesne do zapewnienia pomyślnego rozwoju głównego plemnika.

U doskonale zdrowych kobiet kanał wewnętrzny szyjki macicy jest zwykle zamknięty gęstą kolumną śluzu, co nie tylko zapobiega przedostawaniu się infekcji do jamy macicy i dalej, ale także utrudnia dostanie się plemników do macicy. Świadomość plemników skłania kobietę do osiągnięcia orgazmu i uwolnienia do krwiobiegu pewnych hormonów, które przyczyniają się do rozszerzenia kanału szyjki macicy i upłynnienia tego śluzu. W rezultacie śluz w postaci kropli wisi w pochwie i przylega do niego niezbędna część nasienia, które po 15-20 minutach są wciągane do macicy wraz ze śluzem.

Główna zhivatma - Zhiva tworzy wokół siebie energetyczne pole informacyjne i buduje wokół siebie materialność w formie kuli. Dlatego komórka jajowa jest kulista i jest największą komórką w ludzkim ciele - około 200 razy większa od przeciętnej komórki. Jest wypełniona cieczą, w której znajduje się kolejna sfera - żeński proto-jądro. To proto-jądro zawiera 22 + 1 chromosomów - połowę chromosomów potrzebnych do stworzenia ludzkiego ciała. Komórka jajowa jest otoczona skorupą, wewnątrz której znajdują się dwa ciała polarne, umieszczone obok siebie.

Współcześni naukowcy nie rozumieją, w jaki sposób plemniki wnikają do komórki jajowej, nie uszkadzając jej błony. Znający się na rzeczy ludzie wiedzą, że materia, w tym materia kulistej skorupy jaja, zbudowana jest zgodnie ze strukturą sześciokątnej siatki o strukturze plastra miodu. Im mniejsza średnica powłoki, tym gęstsza struktura sieci molekularnej. Dlatego jednym z zadań plemników jest zwiększenie średnicy komórki jajowej. Osiągają to dzięki położeniu na węzłach sieci plastra miodu i rozkładowi energii obrotowej ich sfer wzdłuż wektorów, co wyraźnie widać w symbolach starych wyznawców - „Kolor paproci” i „Pokonaj trawę”**[358]**[Cm. „Wedy słowiańsko-aryjskie”, tom 3. Omsk, 2000.] . Z tego powodu komórki komórkowe błony komórki jajowej są rozciągane i staje się możliwe, że główne plemniki przenikają przez nią. Następnie następuje odwrotny skurcz komórek komórkowych i zmniejszenie średnicy błony komórki jajowej.

Plemnik, niosący kolejny chromosom 22 + 1, przenikając w ten sposób do komórki jajowej, pędzi do jej jądra. W tym przypadku jego ogon odpada i

rozpuszcza się, a głowa rośnie do rozmiaru jądra komórki jajowej. Następnie męskie jądro łączy się z kobietą. Kiedy stają się jednością, pojawia się zygota - pierwsza komórka przyszłego ludzkiego ciała.

Samica jajeczka otoczona jest muszlą, wewnątrz której znajdują się dwa ciała polarne umieszczone obok siebie. Po zapłodnieniu te małe ciała zaczynają się oddalać, poruszając się wzdłuż skorupy jaja. Jeden idzie w górę i staje się biegunem dodatnim, a drugi opada i staje się biegunem ujemnym. Te bieguny są połączone rurką utworzoną z płynu wewnątrzkomórkowego i przechodzącą przez środek jaja. Następnie ta rura tworzy główny kanał energetyczny Wniebowstąpienia, łącząc centra energetyczne (wiry) człowieka przez kręgosłup, które znajdują się na poziomie kości ogonowej (Źródło) i korony (Światło). Po utworzeniu rurki chromosomy są podzielone na pół, z których połowa ustawia się wzdłuż rury po jednej stronie, a druga połowa po drugiej. W ten sposób zaczyna się podział zygoty. Kiedy dzieli się na 4 komórki, które mają kształt kuli, wówczas połączenie ich środków tworzy czworościan w postaci trójkątów równobocznych (czworościanu). W zależności od płci dziecka wierzchołek czworościanu jest skierowany na dodatni lub ujemny biegun kuli. Podczas kolejnego podziału pojawia się 8 komórek, tworząc dwa przenikające się czworościany, czyli tak zwany czworościan gwiazdy: jeden czworościan skierowany jest wierzchołkiem na biegun dodatni, a drugi na ujemny. W zależności od kąta patrzenia może wyglądać jak sześcian. Obraz przenikania się tych czworościanów symbolizuje równowagę energii męskiej i żeńskiej. Podczas pierwszych dziewięciu podziałów komórek zygota nie zmienia swojego rozmiaru. Kiedy dzieli się na pół, każda z komórek potomnych jest o połowę mniejsza. Następnie te komórki są podzielone na cztery, z których każda jest o połowę mniejsza od poprzedniej.

Struktura struktury 8 pierwotnych komórek zygoty leży u podstaw tworzenia materialności przestrzeni trójwymiarowej. Wiedzący ludzie wiedzą, że struktura materialności zaczyna się od Pustki punktu oddzielonego Pierwotnego Światła - Inglii. Zhivatma, łącząc się z pustką materii przyczynowej (zwaną agga), tworzy w swojej sferze 2, a następnie 4 kulki. Struktura tej materialności ma kształt czworoboku w postaci trójkątów równobocznych (czworościanu) i tworzy element Ognia. Kolejny etap rozwoju materialności prowadzi do powstania elementów Ziemi. Jego konstrukcja ma kształt sześciokąta, którego boki są kwadratowe (sześcian). Następnie powstaje element Powietrza, którego materialność ma kształt ośmiościanu, którego boki są trójkątem równobocznym (ośmiościanem). Następnie tworzy się żywioł Wody, którego materialność ma postać dwudziestostronnego, którego boki są trójkątem równobocznym (dwudziestościanem). Następnie - eter, którego materialność ma kształt

dwunastościanu, którego boki są regularnym pięciokątem (dwunastościanem). Dwunastościan (eter) i dwudziestościan (woda) są „bliźniakami”: jeśli połączysz środek ścian dwunastościanu liniami prostymi, otrzymasz dwudziestościan; a jeśli połączysz środki ścian dwudziestościanu, powstanie dwunastościan. Dlatego dwunastościan (eter) jest główną formą pola informacyjno-energetycznego Ziemi - wygląda jak kula uszyta z 12 regularnych pięciokątów (dwunastościanów) i 20 równobocznych trójkątów (dwudziestościanów). Punktami styku tych ciał geometrycznych są centra energii (wiry) Ziemi. Cząsteczka DNA jest również oparta na dwunastościanach (eter, czyli informacja) i dwudziestościanach (woda, czyli najlepszy nośnik informacji). Można go również postrzegać jako obracającą się kostkę (Ziemię). Kiedy sześcian zostanie obrócony w specjalny sposób o 72 stopnie, otrzymamy dwudziestościan, który z kolei jest „podwójnym” dwunastościanem. W ten sposób realizowana jest posuwisto-zwrotna natura struktury wznoszącej się wzdłuż spiralnych nici DNA: dwudziestościan-dwunastościan-dwudziestościan. Ta rotacja poprzez sześcian tworzy cząsteczkę DNA.

Pierwotne 8 komórek zygoty jest wiecznych i znajduje się w geometrycznym środku ludzkiego ciała, to znaczy na końcu kości ogonowej (wir Źródła). Są także centrum wszystkich pól energetycznych otaczających człowieka. Wzrost zygoty przebiega w ten sam sposób we wszystkich kierunkach od środka tych komórek. Pierwsze 8 komórek po połączeniu tworzy kolejne 8 komórek, tworząc nową kostkę zawierającą początkową kostkę. To ostatni geometrycznie symetryczny podział komórek. Przy dalszym podziale tworzą bryłę, która stopniowo się rozciąga, a jej wnętrze odchyla się na zewnątrz, stając się regularną wydrążoną kulą. Następnie biegun dodatni kuli zaczyna schodzić przez przestrzeń wewnętrzną do bieguna ujemnego, który również przesuwa się w kierunku dodatnim. Kiedy się spotykają, tworzą rurkę zwijającą się w rurowy torus. Następnie rozpoczyna się wzrost poza błoną pierwotną i następuje dalsze oddzielanie komórek zgodnie z ich przeznaczeniem. Pusta przestrzeń wewnątrz torusa staje się płucami dziecka. Jedna strona torusa staje się ustami, a druga staje się odbytem. Następnie zaczynają się tworzyć inne narządy wewnętrzne.

Aby lepiej zrozumieć starożytną doktrynę o poczęciu cnotliwych dzieci, konieczne jest rozważenie podstawowych pojęć dotyczących powstania i rozwoju odrębnego życia. Sanskaratattva (str. 857) stwierdza:

"... kiedy człowiek jednoczy się zgodnie z obrzędem poczęcia, wkłada w żonę płód, który staje się godny zdobycia wiedzy",

to znaczy wiedza, mądrość. Odprawiając rytuał zakładania nasienia, rodzice wyrażają zamiar poczęcia dziecka, a zanim to zrobią,

przeprowadzają specjalne rytuały, aby oczyścić świadomość i przyciągnąć duszę dobrą karmą, ponieważ dusze gotowe do wcielenia są przyciągane do przyszłej matki na trzy miesiące przed poczęciem, tworząc nasienie ojca. Aby zapewnić zapłodnienie jajeczka przez nasienie cnotliwej duszy z dobrą karmą, konieczne jest przede wszystkim posiadanie uduchowionej świadomości i wzniosłego stanu umysłu rodziców. Ważnymi okolicznościami są ogólny stan zdrowia, charakter i zasady żywienia rodziców. Ważny jest również czas współżycia, w zależności od cyklu menstruacyjnego kobiety i pory dnia poczęcia.

Za odpowiedni czas do poczęcia uważa się od 4 do 16 nocy po wystąpieniu miesiączki.**[359]**["Manu" III.42; Jadźnawalkja 1,79.] . Według Gobhili Grhyasutry poczęcie powinno nastąpić po ustaniu przepływu nieczystej krwi. Aż do czwartej nocy kobieta była uważana za nietykalną dla męża, a odwiedzający ją małżonek był uważany za skalanego i winnego zabicia płodu, ponieważ jego nasienie zostało wylane na próżno. Na poczęcie przepisywano tylko noce, a dzień był zabroniony.**[360]**[Yajnavalkya 1.70.] .. Powodem tego była myśl, że osoba, która mieszka z żoną w ciągu dnia, traci witalność.

„Rzeczywiście, ci, którzy jednoczą się w miłości w ciągu dnia, skracają swój oddech (tj. Życie); ci, którzy w nocy jednoczą się w miłości, są wstrzemięźliwi "**[361]**[„Praszna - Upaniszada” 1.13.] .

Preferowano noce, które były najbardziej odległe w podanym okresie od miesiączki. Baudhayana Grhyasutra (I, 7.46) mówi:

„Niech przyjdzie do swojej żony od 4 do 16 nocy, najlepiej później”.

Apastamba - Grhyasutra mówi to samo (II, 1); uważa się, że dzieci poczęte w późniejszym czasie będą szczęśliwsze i bardziej wartościowe.

Zgodnie z prawem interakcji sił Yang i Yin, dziecko poczęte w nocy rodzi się w ciągu dnia, a poczęte w ciągu dnia - w nocy. Naruszenie tego prawa prowadzi do zachwiania równowagi charakteru dziecka. Poród powinien odbywać się w ciągu dnia, ponieważ w tym samym czasie noworodek jest od razu napotykany przez Światło Słońca, które daje mu siłę.

Popularne wierzenia mówią, że aby począć syna, mężczyzna musi wylać małą figurkę chłopca ze złota, srebra lub żelaza w momencie połączenia Księżyca z Nosem Lwa, pomalować go na czerwono, włożyć do mleka i wypić 75 ml tego mleka. Jeśli kobieta chce urodzić syna, musi wlać do prawego nozdrza kilka kropel mieszanki mleka i wyciśniętego soku z psiankowatych. Jeśli chce dziewczyny, wlej do lewego nozdrza. Jasna,

gwiaździsta noc sprzyja poczęciu chłopca, a niesprzyjająca pogoda sprzyja dziewczynce.

Przewaga energii Yang nasienia mężczyzny nad energią Yin komórki jajowej kobiety przyczynia się do narodzin syna, a jeśli wręcz przeciwnie, córki. Aby zwiększyć moc yang swojego nasienia, mężczyzna musi jeść kwaśne i słone potrawy. Aby zmniejszyć siłę yin swojego jajka, kobieta musi jeść gorzkie, ostre i cierpkie potrawy lub pościć przez jakiś czas. Jeśli poczęcie nastąpi w równe dni miesiączki, kiedy następuje naturalny spadek siły Yin jaja, ale kobieta przyjmuje pokarm lub stosuje metody, aby ją zwiększyć, wówczas chłopiec będzie miał kobiecy charakter, średni lub słaby rozwój fizyczny i umysłowy. Jeśli poczęcie nastąpi w nieparzyste dni miesiączki, kiedy następuje naturalny wzrost siły Yin w jaju, kobieta przyjmuje pokarm lub stosuje metody w celu jego zmniejszenia, wówczas dziewczynka będzie miała męski charakter,

Należy też pamiętać, że płeć nienarodzonego dziecka determinuje noc, w której nastąpiło poczęcie. Aby chłopiec się urodził, noc musi być parzysta, a żeby urodziła się dziewczyna - dziwna**[362]**[„Manu” III.49.] . Dla poczęcia chłopca 6 lub 8 dzień jest najkorzystniejszy, a dla poczęcia dziewczynki - 7 i 9. Manu, przodek ludzkości, nauczał, że w ciągu 16 dni od wystąpienia miesiączki w pierwszych czterech, 11 i 12 dniu stosunek płciowy jest zabroniony. Pozostałe 10 dni jest korzystne, jeśli nie przypadają w 1, 6, 8, 11, 12 i 14 dnia pobytu lub ubywania Księżyca, w dni kosmicznych odchyleń (na przykład zaćmienia), w dniu dni odpoczynku i święta. W szczególności należy unikać dni przejścia księżyca z jednej fazy do drugiej.**[363]**["Manu" III.45.47; Jadźnawalkja 1,79.] . Lepiej jest, jeśli astrolog domowy, zgodnie z pożądanymi cechami nienarodzonego dziecka, określi najkorzystniejszy czas na ceremonię poczęcia. Przecież każdy człowiek nosi w sobie zalety i wady, siłę i chorobę roku, miesiąca, dnia, godziny, minuty i sekundy swojego poczęcia i narodzin. Vedic star reading twierdzi**[364]**[Mathura Mandal dasa (MA Mezentsev) Wedyjskie podejście do poczęcia i porodu. M., 1998.], że najkorzystniejszymi księżycowymi miejscami do poczęcia dziecka są gwiazdy: Revati - Alpha Pisces (El-Risha); Chitra - Alpha Virgo (Spica); Anuradha - Delta "Oko" Skorpiona (Isidis); Mrichashira-Lambda Orion i Mgławica Ensis znajdująca się za pasem.

Niekorzystnymi miejscami księżycowymi są gwiazdy: Magha - Alpha Leo (Regulus); Purvaphalguni - Leo Delta (Zosma); Purvashadha - Dragon Gamma (Etamin); Purvabhadrapada - Alpha i Beta Pegasus (Markeb i Sheat); Krittika jest konstelacją Plejad; Ardra - Alpha Orion (Betelgeuse); Ashlesha - Alpha Hydra (Alphard); Jyestha - Alfa „Serce” Skorpiona (Antares); Mula - Lambda "Żądło" Skorpiona (Lezath). Pierwsze cztery to szczególnie „straszne” gwiazdy. Kiedy księżyc przez nie

przechodzi, żadne dobre początki się nie sprawdzają. Kolejne dwie gwiazdy mają zmienny charakter, a cztery ostatnie nadają się tylko do uprawiania czarnej magii.

Najlepszymi rosnącymi znakami zodiaku do poczęcia są Byk, Bliźnięta, Rak, Lew, Panna i Waga.

Złośliwe planety (Saturn, Mars) nie powinny przytłaczać koniunkcją lub aspektem korzystnego przewodnictwa Ascendentu i zenitu. Pożądane jest, aby 8. dom był pusty. Opozycja planet tranzytowych do Słońca podczas poczęcia może prowadzić do niezdrowego potomstwa.

W przypadku poczęcia chłopca pożądane jest, aby znak wstępujący był znakiem męskim, a dla dziewczynki - żeńskim. Księżyc powinien również znajdować się w znaku odpowiadającym płci dziecka. Aby począć chłopca, Jowisz musi zająć silną i korzystną pozycję na wykresie urodzeniowym.

W każdym z 10 księżycowych miesięcy rozwoju zarodka wpływa na niego jedna z dziesięciu planet. Jeśli dziecko urodziło się przedwcześnie, wówczas planeta (a ostatnimi miesiącami jej rozwoju rządzą planety „ciężkie", które mają bardzo głęboki wpływ na losy człowieka) nie przejawiała się w jego polu astralnym.

Ciało embrionu rośnie kawałek po kawałku, zgodnie z pozycją Księżyca na kręgu gwiazd (na zodiaku). Dlatego kobieta w ciąży powinna spożywać pokarmy związane ze znakiem Gwiaździstego Kręgu, który ma wpływ w tym czasie. Należy pamiętać, że wpływ znaków Kręgu na mężczyznę i kobietę występuje w odwrotnej kolejności. Wspólnym punktem dla mężczyzn i kobiet jest ośrodek hara, tuż poniżej pępka. Jest to związane z granicą znaków Lwa i Panny. Męska sfera seksualna jest własnością znaku Lwa, a kobieta - Panny. Stąd pochodzą rosyjskie powiedzenia:

„Uderz swoją żonę młotkiem - twoja żona będzie złota"

(ikona Lwa symbolizuje fallusa i plemniki);

„Choroba psów na polu, choroba kobiet w łóżku".

U mężczyzn znak Panny kontroluje jamę brzuszną - stąd słynne powiedzenie:

„Droga do serca mężczyzny prowadzi przez żołądek"

a u kobiet - jama miednicy z narządami rozrodczymi, podczas gdy macica spoczywa w energii „złotego środka" tego znaku. Serce i płuca silniejszego

seksu podlegają jurysdykcji znaku Wagi; nos, usta i szyja - wyciek Scorpio; uszy, oczy i mózg są w rękach Strzelca.

U kobiet jama klatki piersiowej należy do znaku Raka (ikona Raka ♋ reprezentuje kobiece piersi); uszy, oczy i mózg - do Krowy (Byk). Interesujące jest to, że początek rąk i nóg u kobiet (miejsca ich połączenia z ciałem) są pod wpływem odpowiednio znaków Bliźnięta i Wagi. A ich ikony ♊ i ♎ są konwencjonalnymi obrazami par kończyn. Ten sam wzór można prześledzić na znakach końca kończyn (uniesione ręce i wyciągnięte nogi): Ryby i Wodnik. Oba znaki są mokre i oba są sparowane ♓ i ♒. Ponadto z rąk zarówno ikon, jak ♊ i ♓ pionowych, a u jego stóp - poziomych ♎ i ♒.

U mężczyzn stawy barkowe znajdują się na granicy wpływu znaków Wagi i Skorpiona, au kobiet - Bliźnięta i Raka. U mężczyzn na barki wpływa Strzelec, au kobiet Krowa (Byk). W przypadku mężczyzn Koziorożec jest właścicielem przedramienia, a Wodnik posiada dłonie, a dla kobiet odpowiednio znaki owiec (Baran) i Ryb. U mężczyzn stawy biodrowe znajdują się na granicy wpływu znaków Raka i Lwa (ikona Raka ♋ u mężczyzn symbolizuje jądra), au kobiet - Panna i Waga (ikona Wagi ♎ u kobiet symbolizuje pochwę). U mężczyzn stawy kolanowe znajdują się na granicy wpływu Wołu (Byka) i Bliźnięta, au kobiet - Skorpiona i Strzelca. U mężczyzn stawy skokowe znajdują się na granicy wpływu znaków Ryb i Barana, au kobiet - Koza (Koziorożec) i Wodnik.

Ciekawe, że znaki „kopytne” Baran, Wół i Koziorożec u mężczyzn i kobiet są związane z kończynami. To nie przypadek, że męskie i żeńskie znaki „głowy” - Strzelec i Krowa (Byk) - pokrywają się z położeniem węzłów ekliptyki i galaktycznego równika. W tym przypadku starszy węzeł (początkowy, męski) znajduje się w Strzelcu, ponieważ znajduje się tam również centrum Galaktyki. Równonoc wiosenna Wiecznego Kręgu Gwiezdnego leży pomiędzy Rybami a Wodnikiem, to znaczy w miejscu, w którym Krąg pęka (czubki palców u rąk i nóg), a równonoc jesienna znajduje się na granicy Panny i Lwa, gdzie znajduje się pępowina „hara” dla mężczyzn i kobiet. Dlatego związek męskiego i żeńskiego Koła Gwiezdnego z Wiecznym Kręgiem jest kompletny i kompletny.

Gwiezdne czytanie ludów słowiańsko-aryjskich i innych istot zrodzonych z bogów jest nierozerwalnie związane z różnicą płciową ludzi i jednością ich męskich i żeńskich zasad (energie Yang i Yin, Ha i Tha). W dzisiejszych czasach stworzenia są sztucznie stworzonymi istotami tej samej płci (które są kosmicznymi pasożytami, które przyleciały na naszą Ziemię około 5 tysięcy lat temu), narzucają ludziom swoją własną - hermafrodytyczną (tej samej płci) astrologię. Taka astrologia im odpowiada, ale ludziom nie. Czas

dojrzewania i rozwoju dziecka w łonie matki jest także inny dla ludzi i stworzeń. Wygląd embrionów ludzi i stworzeń też jest inny, ale demony, które kontrolują współczesną naukę, trzymają informacje o tym w najściślejszej tajemnicy, chowając się za swoimi prawami zakazującymi rasizmu, antysemityzmu oraz podżegającymi do nienawiści etnicznej i religijnej.

Charaka Samhita mówi:

„Jeśli kobieta pragnie dziecka, musi poczekać, aż skończy się jej okres. Następnie musi się wykąpać, rozciągnąć i natrzeć kadzidłem. Następnie ona i jej mąż powinni założyć białe szaty, włożyć girlandy z kwiatów i pragnąc siebie nawzajem, poddać się miłości z całą swoją namiętnością ”.

Ten sam tekst zauważa, że podczas stosunku

„Kobieta powinna wziąć nasienie mężczyzny leżąc na plecach”

ponieważ w tej pozycji wszystkie części i elementy jej ciała są dobrze wyważone i zajmują swoje miejsce, to znaczy ta pozycja jest z pewnością najkorzystniejsza dla poczęcia. Na wagę pozycji zajmowanej podczas stosunku świadczą także inne starożytne teksty zawarte w traktatach seksuologicznych - tybetańskim, chińskim, japońskim i arabskim.

Gobhila Grihyasutra (II, 5: 1-9) opisuje rytuał „czwartego dnia” - zażyłość małżeńską.

„Wrzucając kawałek drewna do ognia ołtarza, mąż poświęca łyżkę ghee, aby oczyścić siebie, swoją żonę i nienarodzone dziecko, mówiąc jednocześnie:„ Och, Przodku, objawiony w postaci Ognia! Jesteście oczyszczeniem. " I robi to 4 razy. Ale w następnych trzech ofiarach zamiast Ognia wymienia Wiatr, Księżyc i Słońce. I po raz piąty nazywa ich wszystkich razem iw liczbie mnogiej: „Och, Przodek, zamanifestowany w postaci Światła, Wiatru, Księżyca i Słońca. Jesteście oczyszczeniem! ” To, co pozostaje w łyżce po każdej ofierze, strząsa się do dzbanka z wodą. Następnie pozostałym olejem namaszcza całe ciało żony, w tym włosy i paznokcie, ściera olejek i myje.

Kiedy nadchodzi godzina intymności, mąż dotyka jej piersi prawą ręką i recytuje werset: „Niech Wyszyna przygotuje łono”, a następnie: „Niech Młody Księżyc stworzy embrion”. Na końcu tych dwóch wersetów są one połączone. "

Pisma wedyjskie zauważają również, że aby począć zdrowe dziecko, mężczyzna musi unikać przedwczesnego wytrysku, podczas gdy jego nasienie staje się silniejsze. Jeśli mężczyzna kocha się z kobietą 3 lub 5 dnia po zakończeniu okresu, to na pewno zajdzie w ciążę.

Samo zjawisko poczęcia opisano w Charaka Samhita:

„Nasienie, wprawione w ruch przez mężczyznę w ekstazie i przepełnione uczuciami, emanuje z ciała mężczyzny, miesza się z sekrecjami seksualnymi kobiety i wnika do wnętrza pochwy. Ziarno dociera do miejsca, w którym jest Duch, który ma świadomość, która jest jego narzędziem. Tam stara się przyciągnąć wszystkie niezbędne substancje i wszystkie istotne elementy, a przede wszystkim trudno rozróżnialne elementy kosmiczne (powietrze, ogień itp.) ”.

Wszystkie starożytne pisma święte podkreślają znaczenie pewnego stanu umysłu niezbędnego do udanego współżycia prowadzącego do poczęcia cnotliwego potomstwa. Kiedy małżonkowie się kochają, rwący wir pędzącej duchowej mocy rośnie, przechodząc przez ośrodki ciała mężczyzny i kobiety.

Starożytne nauki twierdzą, że to właśnie ten wir mocy przyciąga i przyciąga Ducha, który istnieje w stanie pośrednim między życiem a śmiercią i jest uruchamiany przez właściwą karmę. Rodzice więc nie „stwarzają” dziecka, ale przyciągają Ducha (ja żyję) do poczęcia, to znaczy ciało cielesne jest tworzone przez Ducha, który czerpie informacje o ciele z kodu dziedzicznego zawartego w nasieniu i jajku.

Poczęcie zależy również od warunków biologicznych. Tak więc kobieta powinna być zdrowa i płodna; człowiek musi mieć żywotne nasienie. Oprócz tego między małżonkami musi istnieć uczucie szczerej miłości, w przeciwnym razie niemożliwe będzie przyciągnięcie Ducha do poczęcia. Kiedy poczęcie następuje z miłością, pojawiają się pokolenia zakochane, ale kiedy poczęcie następuje przez przypadek, w przypływie pożądania, wtedy urodzone dzieci będą miały złe cechy.

Reguły wedyjskie mówią, że wicher mocy zostaje zabarwiony uczuciami rodziców, podczas gdy Duch, który pasuje do tego koloru, zostaje przyciągnięty.

Jeśli ojciec umieści w swoich dzieciach poczucie sprawiedliwości, a matka - miłosierdzie, wtedy wyrośnie na pełnoprawnych ludzi. Ale jeśli rodzice zmienią swoje obowiązki, charakter dzieci zostanie wypaczony. Aby chłopiec mógł się urodzić, nie tylko z wyglądu, ale także z charakteru, mąż musi zamanifestować w wirze energii utworzonym między nim a jego żoną

podczas poczęcia, swoje męskie cechy, aby moc jego energii Yang przeważyła nad mocą Yin jego żony ... Aby dziewczyna urodziła się z cechami prawdziwej kobiety, konieczne jest, aby matka w tym momencie zamanifestowała swoje kobiece cechy, aby jej moc Yin przeważyła nad mocą Yang jej męża.

Aby Duch mógł stworzyć zdrowe ciało w łonie matki, musi ona jeść czyste pożywienie. Przykładem mogą być rodzice św. Sergiusza z Radoneża. W historii Kościoła rosyjskiego jest napisane, że:

„Jego pobożna i roztropna matka, niosąc to dziecko w swoim łonie, zachowywała wszelką abstynencję, jadła tylko chleb, nasiona i wodę, aby nie tylko nie uszkodzić daru Bożego niesionego w łonie, ale z czystej krwi i soków nadać składzie ciała dziecka czystą i zdrową konstytucję i pokarmem dla ciała, które ma być naczyniem Ducha Świętego "**[365]**[Dekret. cit., tom 2, s. 167. M., 1823.] .

Starożytne pisma święte mówią również, że płeć nienarodzonego dziecka może być stworzona przez specjalne odżywianie dla przyszłej matki, jeśli ściśle przestrzega tego przez kilka miesięcy przed poczęciem. Starożytne indyjskie teksty mówią, że jeśli kobieta marzy o synu, to musi jeść słone potrawy, ale jeśli chce mieć córkę, musi jeść więcej słodkich potraw. Na przykład w „Ashvalayan” (I, 13.2) jest rada: aby dziecko było mężczyzną, przyszła mama musi przed poczęciem zjeść ziarno jęczmienia wraz z dwiema fasolami i zsiadłym mlekiem (w tym przypadku jest to bardziej związane z efektem magicznym, ponieważ oznacza mężczyznę). Badania przeprowadzone niedawno w Kanadzie i Francji przez dr J. Correina i dr D. Stolkovsky'ego wykazały, że w 86% przypadków płeć dziecka jest determinowana właśnie przez rodzaj pożywienia poprzedzającego poczęcie. Duża ilość warzyw i słonych pokarmów zwiększa zawartość potasu i sodu w organizmie kobiety, co przyczynia się do narodzin dziecka płci męskiej. Słodycze i lekko solone potrawy prowadzą do gromadzenia się wapnia i magnezu. Kobieta, która przestrzega tej diety przez dwa lub więcej miesięcy, powinna urodzić dziewczynkę.

Płeć dziecka zależy również od tego, w jakim znaku zodiaku, płci męskiej lub żeńskiej, znajdował się Księżyc w momencie poczęcia. Męskie znaki to: Baran, Bliźnięta, Lew, Waga, Strzelec, Wodnik. Znaki żeńskie to: Krowa (Byk), Rak, Panna, Skorpion, Koza (Koziorożec), Ryby. Księżyc przechodzi przez jeden znak zodiaku za około 2,5-3 dni, dlatego konieczne jest przestrzeganie wszystkich niezbędnych wysiłków na rzecz pomyślnego poczęcia, ponieważ w niesprzyjających warunkach może nie wystąpić natychmiast po zażyłości małżeńskiej, ale kilka dni później, gdy księżyc jest już w innym znaku zodiaku ...

Ale głównym warunkiem, który decyduje o płci dziecka, jest nadal chromosom, który plemnik wydziela podczas zapłodnienia. Jeśli zapłodniony chromosom ma strukturę podobną do znaku „X", to zarodek jest żeński, a jeśli „gra" to mężczyzna. Porównaj znaki X i Y: „X" ma bardziej stabilną strukturę, wygląda nawet jak podpora w kształcie krzyża, a „Y" ma kształt litery Y. Niestabilny, kruchy Y odrywa się od wszelkich przeciążeń, górne procesy odpadają, więc każdy incydent, który przytrafił się nosicielowi „igroka" może poważnie wpłynąć na płeć potomstwa: nie trafił w silny cios w walce wręcz, miał wypadek, upadł bezskutecznie - igrok się zerwał, poczekaj na dziewczynę. Męski chromosom również cierpi z powodu alkoholu, zanieczyszczenia powietrza, promieniowania i złej jakości żywności. Nawet antybiotyki mogą ją zabić. Współczesne badania ujawniły że podczas 2-3 godzinnego lotu samolotem około połowa męskich chromosomów umiera w spermie. W konsekwencji prawdopodobieństwo poczęcia chłopca spada o połowę. Do 6 godziny lotu umiera 70% „graczy", a podczas lotu długodystansowego np. Z Rosji do USA 85-90%.

Jeśli chcesz dziedzica, spędź tydzień lub dwa bez incydentów. W tym czasie specjalne komórki - „niszczyciele", które znajdują się w jądrach, zjadają „ekstremalne" plemniki. Fresh przyjdzie, aby go zastąpić.

Indyjski traktat medyczny Charaka Samhita stwierdza:

„Kobieta rodzi dziecko, które będzie podobne do tego, o którym myśli w momencie poczęcia".

Często dzieci przybierają wygląd i cechy innych członków rodziny. Zarówno mężczyźni, jak i kobiety podczas stosunku płciowego często wyobrażają sobie obrazy innych partnerów, zwłaszcza jeśli ich związku nie wyróżnia szczerość i ciepło. Jeśli w trakcie stosunku kobieta skupi się na obrazie pożądanego mężczyzny, a nie na tym, z kim w danym momencie kopuluje, to może to prowadzić do tego, że poczęte przez nią dziecko nabierze podobieństwa do fikcji swojej matki. W starożytnych Indiach tą metodą stworzono piękne i wyjątkowe dzieci w rodzinie. Kobieta wyobrażała sobie siebie kopulującą z boską istotą, taką jak Kryszna, wierząc, że jej nienarodzone dziecko odziedziczy boskie cechy jej mentalnego nadprzyrodzonego ojca. W pracach takich starożytnych greckich i rzymskich naukowców, jak Empedokles, Hipokrates, Arystoteles,

W obyczajach tantrycznych przedstawienie przez rodziców wizerunków bogów i IDENTYFIKACJA Z NIM przyczynia się do najwyższego podniesienia zmysłowego i poczęcia pięknego, inteligentnego i boskiego dziecka.

W zwykłym życiu mąż i żona, będąc w stanie rozkoszy podczas intymności i doświadczając uczucia szczerej miłości, skupiają się na sobie nawzajem, starając się wyłożyć przyszłemu dziecku najlepsze cechy, które są w nich zawarte.

Znaczenie zmysłowego stanu rodziców w tworzeniu, rozwoju i zachowaniu pełnoprawnego potomstwa ujawniają również współcześni naukowcy. Na przykład na początku lat 90. doktor biologii, pełnoprawny członek nowojorskiej Akademii Nauk P.P. Garyaev eksperymentalnie udowodnił, że informacje zawarte w chromosomach są wyraźnie niewystarczające do zdrowego rozwoju zarodka. Są bowiem, by tak rzec, natury technologicznej i wskazują, jak zbudować określone białka, ten lub inny organ. Główna informacja, która niesie za sobą „ideologię budowania" nowego organizmu (tak, jak powinna), pochodzi z zewnątrz w postaci promieniowania, sygnałów rozkazów fal, które Garjew nazwał genami fal. To oni wpływają na DNA i określają jego aktywność. Fale te mogą być nie tylko elektromagnetyczne, ale także dźwiękowe. Po przeprowadzeniu szeregu badań Gariaev i jego współpracownicy odnaleźli że emocje - geny falowe - całkowicie zmieniają strukturę wody, a tak naprawdę ludzie składają się z niej w ponad 80%. Pod wpływem słów wypowiadanych na wysokim poziomie sensorycznym cząsteczki wody mogą tworzyć złożone związki, które zmieniają jej właściwości. A jeśli wyślesz celową klątwę na wodę, co potrafią czarownicy i magowie, wówczas jej cząsteczki złożą się w struktury podobne pod względem wyglądu i właściwości do silnych trucizn. Po wypiciu takiej wody można bardzo zachorować, a nawet całkowicie opuścić ten świat. następnie jego cząsteczki składają się w struktury podobne wyglądem i właściwościami do silnych trucizn. Po wypiciu takiej wody można bardzo zachorować, a nawet całkowicie opuścić ten świat. następnie jego cząsteczki składają się w struktury podobne wyglądem i właściwościami do silnych trucizn. Po wypiciu takiej wody można bardzo zachorować, a nawet całkowicie opuścić ten świat.

Gariaev przetestował swoje myśli na nasionach rośliny Arabidopsis, która była badana, a także na słynnej muszce Drosophila. Botanicy dość dokładnie ustalili, jakie wpływy zewnętrzne i jak powodują pewne odchylenia w rozwoju organizmu roślinnego, tak że aby określić stopień oddziaływania sensorycznego, badacze zweryfikowali podobieństwa - było z czym porównać.

P.P. Gariaev mówi:

„Oczywiście, napromieniając nasiona Arabidopsis„ cholernymi "falami, przewidzieliśmy wynik. Ale to, co się stało, po prostu nas przeraziło. Siła przekleństw, które spadły na tę biedną roślinę, była jak ... napromieniowanie 40 tysięcy rentgenów. Po takim uderzeniu pękły nici

DNA, chromosomy rozpadły się, geny rozpadły się i pomieszały. Oczywiście większość nasion zdechła, a te, które przeżyły ... byłoby lepiej, gdyby nie przeżyły. Ich aparat genetyczny zaczął rozwijać nienaturalne programy, w wyniku których zaczęły się potworne mutacje, powodujące poważne choroby roślin i przedwczesną śmierć. "

Te i inne eksperymenty niezbicie dowiodły, że przekleństwa, które często są po prostu wrogim wybuchem zmysłowym, niszczą dziedziczny kompleks żywej istoty, skazując ją lub jego potomków na śmierć. Nie ma znaczenia, że eksperymenty przeprowadzono na roślinach. Dziedziczność każdej żywej istoty jest przekazywana zgodnie z tymi samymi prawami, niezależnie od tego, czy jest to roślina, owad czy ssak. Dlatego te same wpływy zewnętrzne powodują te same zmiany w genach: organizm ludzki również reaguje na przekleństwa, jak Arabidopsis.

„Wypowiedzenie klątwy to w rzeczywistości stworzenie sztucznego genu falowego, który działa na poziomie ciała energetycznego” - mówi Gariaev, - na poziomie bardzo definiującej informacji dziedzicznej, która pochodzi z zewnątrz. Ten gen, gdy dostanie się do organizmu, zaczyna paskudny, jak wirus w komputerze. I nie odkryliśmy niczego nowego, wszystko to było znane od niepamiętnych czasów. A teraz, wraz z rozwojem cywilizacji, zapomnieli o tym. A kiedy dzisiaj w potyczce rzucamy w siebie przekleństwami, nie podejrzewamy, że tworzymy geny falowe, struktury znakowe, na których działanie z pewnością wpłynie. Jesteśmy jak pan Jourdain Moliera, który nie podejrzewał, że przemawia prozą, ale nie podejrzewamy, że łamiemy pracę aparatu genowego naszego sąsiada. I jest możliwe, że z biegiem czasu, za rok, za dwa, za dziesięć lat, kiedy przydarzy mu się nieszczęście, choroba nieuleczalna, będziemy się smucić, nie podejrzewając, że sami daliśmy impuls do destrukcyjnego efektu. "

Jednak są też dobre słowa, zwłaszcza błogosławieństwa, gdy osoba z serca życzy wszystkiego najlepszego. Jak wykazały badania przeprowadzone przez Gariaeva, słowa te przekształcają również strukturę wody: z jej cząsteczek, które wyglądem i właściwościami są podobne do chromosomów dziedziczności - DNA zdrowej osoby, powstają struktury. Testowano to również na roślinach: najpierw zostały napromieniowane przekleństwami, a następnie błogosławieństwami.

I znowu wynik był oszałamiający. Ziarna pszenicy, które otrzymały wstępną liczbę przekleństw odpowiadającą 10 tysiącom promieni rentgenowskich, rozdarły i pomieszały swoje DNA, chromosomy i geny, po tym jak błogosławieństwa wykiełkowały i pomyślnie rozwinęły się w dorosłą roślinę, która dała zdrowe potomstwo, podczas gdy w grupie porównawczej zdecydowana większość nasion obumarła, oraz ci, którzy przeżyli, pozostali mutantami.

„W ten sposób doszliśmy do wniosku”, podsumował P.P. Gariaev , „że ludzkie słowa mogą być destrukcyjne i zbawcze. Jeszcze raz chcę podkreślić: wiedzieli o tym na długo przed nami i umiejętnie to wykorzystali. Dlatego zwracamy tylko wiedzę przodków. Przekleństwa niszczą ciało i duszę, leczą je modlitwy i błogosławieństwa. Co więcej, słowa wpływają nie tylko na daną osobę, ale także na każdego, kto je słyszy. Nic dziwnego, że istnieje przysłowie: z kim prowadzisz, na tym zyskasz. Zyskasz zdrowie lub chorobę. A ty sam będziesz zdrowy tak samo, jak dobro zwycięża zło w twoich myślach, słowach i czynach, ponieważ wszystkie są ze sobą nierozerwalnie związane. "

Gariaev twierdzi, że jeśli żona przeklina męża, który pije, spaceruje, nie przynosi do domu pensji, i mówi to z głębi serca, ze szczerym pragnieniem, by klątwa się spełniła, to się spełni. Ale spadnie na nią i na dzieci, a więc na całą rodzinę. I odwrotnie, jeśli żona nie szczędzi miłych słów dla męża, jak to mówią, modli się za niego, wtedy jej błogosławieństwa rozciągają się na nią, dzieci i potomków. W pewnym sensie wysyła zdrowie i szczęście kolejnym pokoleniom. Pokój i miłość w rodzinie są więc warunkiem szczęśliwego i zdrowego życia. Ta prawda pochodzi z wiekowej starożytności i była testowana przez tysiące lat.

W starożytnym chińskim traktacie „Sekrety wewnętrznych komór czystej dziewicy” jest tak powiedziane

„Istnieje kilka niezmiennych sposobów poczęcia cnotliwych dzieci. Aby to zrobić, powinieneś oczyścić swoje serce i odrzucić wszelki smutek i smutek, medytować i skupiać umysł poprzez post. Następnie, trzeciego dnia po zakończeniu miesiączki, między północą a wczesnym rankiem, mężczyzna powinien rozpalić w kobiecie płomień namiętności. Po pierwsze, konieczna jest długa gra wstępna i kochanie się. Następnie mężczyzna musi połączyć się z kobietą, mając pewność, że jego najskrytsze uczucia odpowiadają jej stanowi. Zjednoczenie Yin i Yang powoli rozwija się we wszechogarniającą przyjemność, która przenika małżonków. "

Pisma wedyjskie twierdzą, że aby wcielić się w Wielką Duszę z potężnym Duchem, konieczne jest stworzenie wiru energii o tej samej wielkiej mocy między małżonkami. Jeśli współżycie odbywa się przy niewystarczającym napięciu uczuć, duszności i duchowości małżonków, wówczas moc Wielkiej Duszy nie będzie w stanie wejść zgodnie z ich wirem energetycznym i wywołać poczęcia. W tym przypadku wcielona zostanie tylko ta dusza, której siła będzie odpowiadać sile energetycznej rodziców w momencie poczęcia.

Teksty wedyjskie wskazują na 9 znaków, dzięki którym można stwierdzić, że kobieta w pełni osiągnęła pełnoprawny stan poczęcia: kiedy zaczyna

szybko oddychać, jej siła życiowa znajduje się w płucach; kiedy całuje mężczyznę - siła życia porusza się w jej sercu; mocno przytula mężczyznę - siła jest w śledzionie; jej pochwa staje się wilgotna - siła w nerkach i genitaliach; porusza miednicą i czule gryzie - siła weszła w kości; jej nogi mocno obejmują mężczyznę - siła w mięśniach; pieści penisa - siłę we krwi; całuje z głęboką namiętnością - moc dotarła do jej skóry; poddaje się i jęczy z zachwytu - siła życiowa weszła do wątroby i uwolniła ducha. Jest naprawdę gotowa na przyjęcie męskiego nasienia dla wcielenia Wielkiej Duszy z potężnym Duchem.

Istnieją również 4 oznaki, że mężczyzna jest gotowy do pełnego wytrysku: pierwszym osiągnięciem jest twardość męskiego penisa. Jeśli w tym samym czasie ma erekcję, to znaczy jest prosta, ale nie powiększona, to we krwi nie ma wystarczającej witalności. Drugim osiągnięciem jest jego wzrost; ale jeśli jednocześnie nie jest mocna, oznacza to, że siła życiowa jeszcze nie wniknęła do kości. Trzecie osiągnięcie to forteca; ale jeśli jest silny, ale nie gorący, jego siła życiowa nie dotarła jeszcze do ducha człowieka. Czwarte osiągnięcie to ciepło.

Tak więc, osiągając stan gotowości, małżonkowie są w stanie znaleźć doskonałe połączenie.

Nauka o tworzeniu pełnoprawnego potomstwa, które Słowiańsko-Aryjczycy przywieźli ze sobą na ziemie Hindustanu, w samej Rosji, po jej chrzcie, stwory zostały zhańbione i próbowały zniszczyć jego nosicieli - wiedźmy i czarownice. Teraz ta lekka nauka została splamiona pożądaniem i skierowana wyłącznie na zmysłową przyjemność: niemoralność seksualna i wszelkiego rodzaju perwersje stały się powszechne. Ale korzystne ziarna starożytnej nauki wciąż można znaleźć we współczesnych książkach.**[366]**[Na przykład książki Mantak Jia i Maniwan Jia „Taoist Secrets. Poprawa kobiecej energii seksualnej ”„ Sekrety taoistyczne. Poprawa męskiej energii seksualnej ”. M., 1995.] .

Rozwój wewnątrzmaciczny dzieci

Ludy słowiańsko-aryjskie

Pierwszy miesiąc ciąży

(dalej - miesiące księżycowe, a nie miesiące kalendarzowe. Uwaga autorów).

1 tydzień - Plemnik łączy się z jajkiem. Zaczyna się nowe życie. Zapłodnione jajo (zygota) zawiera 46 chromosomów - 23 od każdego z rodziców. Określają płeć dziecka, wzrost, kolor oczu i włosów,

predyspozycje do niektórych chorób, budowę wszystkich białek, grupę krwi, rysy twarzy, zdolności. Oznacza to, że pierwsza komórka jest już wyjątkową indywidualnością i zawiera wszystkie informacje o osobie.

Zapłodnione jajo, schodząc w dół jajowodu, przyczepia się do wyściółki macicy. Zarodek powstały po wielokrotnym podziale komórek wrasta w tkanki macicy i jest bezpośrednio zaangażowany w metabolizm matki. Poprzez odżywianie zarodka powstaje pierwsza relacja między matką a dzieckiem - wpływają one znacząco na rozwój jego organizmu. Kilka dni po poczęciu układ oddechowy, nerwowy i pokarmowy zaczynają się formować narządy wewnętrzne dziecka.

2. tydzień - Zarodek zmienia stan hormonalny matki, a dojrzewanie jej jaj ustaje. Dziecko uczestniczy we wszystkim, co dzieje się z matką, jego małe ciałko reaguje na wszystkie jej uczucia i doświadczenia. W tym wieku zarodek otrzymuje pokarm z krwi matki poprzez wyrostki lub kosmki kosmówkowe (które później wraz z tkankami macicy tworzą łożysko). Później powstaje pępowina.

3 tydzień - Około 15 dnia pojawiają się pierwsze naczynia krwionośne. Serce dziecka zaczyna bić. Jego serduszko od samego początku jest bardzo silne - wykonuje 140-150 uderzeń na minutę i dostarcza krew, a tym samym tlen, do szybko rozwijającego się mózgu, w którym komórki szybko się dzielą. Do 20 dnia powstaje mózg i rdzeń kręgowy. Za 3,5 tygodnia można już rozróżnić trzy komponenty mózgu. Mózg zaczyna funkcjonować, gdy wielkość zarodka jest mniejsza niż 2 mm. Około 21. dnia do gry wkracza własny układ krążenia dziecka, jego krew nie miesza się z krwią matki i może różnić się od niej grupą krwi.

4 tydzień - Wielkość zarodka 3,5 mm. Posiada wszystkie ważne narządy: serce, centralny układ nerwowy, wątrobę, jelita, płuca, określa się płeć dziecka. Około 28 dnia pojawiają się oznaki przyszłych dłoni - dwa małe guzki. Po 3 dniach ich przednia część rozszerza się, a szczoteczka zaczyna wyraźnie się wyróżniać.

W tym czasie, pod wpływem cech dziecka, jego losu i losu, kobieta zaczyna zmieniać swoje przyzwyczajenia, upodobania, skłonności. Jej duchowe połączenie z dzieckiem ujawniło się 2 miesiące przed poczęciem i od tego czasu ukształtowało się ich połączenie energetyczne, które dopiero w wieku 14 lat dziecka stało się słabo zauważalne. Zdarza się, że ojcowie przez cały okres ciąży swoich żon i przez długi czas po urodzeniu dziecka nie mają tak silnego związku. Zwykle w pełni objawia się u ojców dopiero przez 2-3 lata życia dziecka. Bliższa więź między ojcem a dzieckiem rozwija się podczas jego częstej komunikacji z dzieckiem, które jest jeszcze w łonie matki, kiedy

pieści dziecko, głaszcząc po brzuszku i jako pierwszy podnosi je po urodzeniu.

Rady dla przyszłej mamy

Od momentu, gdy dowiedziałeś się, że spodziewasz się dziecka, spróbuj zmienić swój styl życia i myśl tylko o dobrych rzeczach. Uświadomienie sobie, że nie jesteś już sam, pomoże ci nie denerwować się, nie denerwować, nie płakać, nie bać się i ze względu na rozwijające się w tobie okruchy zrezygnować ze złych nawyków. Rock daje nam wiele lekcji przez całe życie, a każda z nich jest nam przekazywana w naszej mocy i dla naszego rozwoju. Dlatego naucz się pokonywać trudności z radością i wdzięcznością. Takie podejście do życia pozwoli Ci zachować dobre zdrowie i przyspieszy Twój rozwój duchowy, co przyniesie korzyści Twojemu dziecku.

Codziennie szukaj błogosławieństwa swojego Kin, ćwiczeń i jogi dla kobiet w ciąży (najlepiej z dobrym przywódcą). Wtedy poród będzie łatwiejszy i szybszy. Dzieci urodzone przez matki, które praktykowały jogę w czasie ciąży, są mniej podatne na stres porodowy, bardziej rozwinięte i przygotowane do życia na tym świecie.

Naucz się komunikować z nienarodzonym dzieckiem: bardzo ważne jest, aby zacząć z nim rozmawiać i głaskać go jak najwcześniej. Stopniowo nauczysz się czuć i rozumieć się nawzajem, co w przyszłości będzie nieocenioną korzyścią dla życia rodzinnego. Ponadto, głaszcząc maluszka, stymulujesz i trenujesz jego układ odpornościowy, co oznacza, że Twoje dziecko urodzi się zdrowsze i bardziej rozwinięte.

Aby zapobiec poronieniu, weź mieszankę lukrecji, tektonii, powój i proszku cedrowego z mlekiem.

Aby pozbyć się plam starczych, weź 0,5 szklanki korzeni mniszka lekarskiego, 0,5 szklanki korzeni babki, 2 łyżki. łyżki korzeni lulka, wlać 0,5 litra wódki i pozostawić na 15 dni w ciemnym miejscu. Odcedź i wytrzyj twarz tą nalewką rano i wieczorem.

Drugi miesiąc ciąży

5 tydzień - W pierwszych 5 dniach tego miesiąca ramiona dziecka są wydłużone, a dłonie są dobrze widoczne. Do 41 dnia pojawiają się oznaki palców, chrząstki kości przedramienia i barku. Powoli ramiona w pachach i łokciach zaczynają się zginać do wewnątrz. Nogi rozwijają się w tej samej kolejności, tylko trochę później. Cały system dotyku - jest ściśle powiązany z umysłem i mową, powstaje w ciągu 14 dni - od około 28 do 42

dni. Dziecko ma około 15 mm wzrostu. W tym czasie pępek pojawia się w zarodku. Zarodek jest karmiony w ciągu pierwszych dwóch miesięcy przez płyn owodniowy. W pierwszym miesiącu łożysko nie zaczęło się jeszcze tworzyć, w drugim nie odgrywa jeszcze wiodącej roli podczas dostarczania składników odżywczych i usuwania ścieków, chociaż tworzenie się pierwszej tętnicy łączącej matkę i dziecko kończy się w połowie tego miesiąca.

Rozwój dziecka zależy od działań pięciu elementów Natury. „Ziemia" nadaje gęstość tkankom i chroni zarodek przed uszkodzeniami mechanicznymi. „Woda" pomaga odżywiać i łączyć części i tkanki zarodka w jeden organizm. „Powietrze" zapewnia przemieszczanie się składników odżywczych w organizmie zarodka, podział komórek i wydalanie zanieczyszczeń. „Ogień" utrzymuje wymaganą temperaturę ciała zarodka, wspomaga przemianę materii i przyczynia się do tworzenia mechanizmów obronnych organizmu. „Eter" oprócz tego, że przyczynia się do wzrostu i rozwoju dziecka, zapewnia miejsce i szansę na wszystkie te działania.

6. tydzień - Odnotowuje się sygnały z mózgu - można za pomocą urządzeń uzyskać jego encefalogram (krzywa impulsów mózgowych). Nerki, płuca, wątroba, serce już funkcjonują. Rozwijają się ręce, stopy, oczy, nos, uszy. Mózg zaczyna kontrolować ruchy mięśni. Dziecko wykonuje pierwsze ruchy, chociaż matka ich nie czuje, ponieważ waży tylko około 30 gramów.

7 tydzień - Dziecko zaczyna wykonywać precyzyjne ruchy. Jego wysokość wynosi 3-4 cm, w tym czasie powstają połączenia komórek układu nerwowego (synaps), przekazujące sygnały między najmniejszymi włóknami nerwowymi.

8 tygodni- Dziecko ma już ręce, nogi, narządy wewnętrzne i narządy płciowe, a nawet powieki i sutki piersi. Potrafi trzymać przedmiot umieszczony w dłoni, tak jak noworodek, może cofnąć rękę, jeśli zostanie ukłuta, bo czuje ból. Dziecko jest już w pełni rozwinięte, chociaż jeszcze nie dojrzałe. To 3-centymetrowe stworzenie wydaje się kucać w łonie. Rozwijają się podstawy narządów węchu i smaku - rozwija się nabłonek węchowy, obszar jamy ustnej już reaguje na bodźce. Zaczyna działać „aparat równowagi". Pierwszym rodzajem wrażliwości, który pojawia się u płodu w 8. tygodniu, jest wrażliwość skórna (dotykowa). Z jego pomocą rozpoznawane są różne rodzaje dotyku i wpływy temperatury. Dziecko uczy się rozumieć te uczucia i reagować na nie, używać tego „wewnętrznego doświadczenia" po urodzeniu w wiedzy o świecie zewnętrznym. Nie ma wątpliwości, że wszystkie te wczesne doświadczenia znajdują odzwierciedlenie w dalszym rozwoju dziecka i jego przyszłej postawie wobec rodziców i innych osób. Po 8 tygodniach lekarze nazywają embrion ludzki „płodem". Owoc można już nazwać istotą

społeczną, ponieważ odczuwa postawę rodziców i ludzi wokół niego. Zarodek i płód należy postrzegać jako wrażliwą osobę, która doświadcza wszystkich stanów emocjonalnych i potrzebuje miłości i opieki. Kierownik Katedry Embriologii Wydziału Biologii Uniwersytetu Moskiewskiego M.V. Profesor Łomonosow, doktor nauk biologicznych V.A. Golichenkov i profesor Wydziału Embriologii, doktor nauk biologicznych D.V. Twierdzenie Popowa: że wszystkie te wczesne doświadczenia znajdują odzwierciedlenie w dalszym rozwoju dziecka i jego przyszłej postawie wobec rodziców i innych osób. Po 8 tygodniach lekarze nazywają embrion ludzki „płodem". Owoc można już nazwać istotą społeczną, ponieważ odczuwa postawę rodziców i ludzi wokół niego. Zarodek i płód należy postrzegać jako wrażliwą osobę, która doświadcza wszystkich stanów emocjonalnych i potrzebuje miłości i opieki. Kierownik Katedry Embriologii Wydziału Biologii Uniwersytetu Moskiewskiego M.V. Profesor Łomonosow, doktor nauk biologicznych V.A. Golichenkov i profesor Wydziału Embriologii, doktor nauk biologicznych D.V. Twierdzenie Popowa: że wszystkie te wczesne doświadczenia znajdują odzwierciedlenie w dalszym rozwoju dziecka i jego przyszłej postawie wobec rodziców i innych osób. Po 8 tygodniach lekarze nazywają embrion ludzki „płodem". Owoc można już nazwać istotą społeczną, ponieważ odczuwa postawę rodziców i ludzi wokół niego. Zarodek i płód należy postrzegać jako wrażliwą osobę, która doświadcza wszystkich stanów emocjonalnych i potrzebuje miłości i opieki. Kierownik Katedry Embriologii Wydziału Biologii Uniwersytetu Moskiewskiego M.V. Profesor Łomonosow, doktor nauk biologicznych V.A. Golichenkov i profesor Wydziału Embriologii, doktor nauk biologicznych D.V. Twierdzenie Popowa: kiedy czuje postawę swoich rodziców i ludzi wokół niego. Zarodek i płód należy postrzegać jako wrażliwą osobę, która doświadcza wszystkich stanów emocjonalnych i potrzebuje miłości i opieki. Kierownik Katedry Embriologii Wydziału Biologii Uniwersytetu Moskiewskiego M.V. Profesor Łomonosow, doktor nauk biologicznych V.A. Golichenkov i profesor Wydziału Embriologii, doktor nauk biologicznych D.V. Twierdzenie Popowa: kiedy czuje postawę swoich rodziców i ludzi wokół niego. Zarodek i płód należy postrzegać jako wrażliwą osobę, która doświadcza wszystkich stanów emocjonalnych i potrzebuje miłości i opieki. Kierownik Katedry Embriologii Wydziału Biologii Uniwersytetu Moskiewskiego M.V. Profesor Łomonosow, doktor nauk biologicznych V.A. Golichenkov i profesor Wydziału Embriologii, doktor nauk biologicznych D.V. Twierdzenie Popowa:

„Z punktu widzenia współczesnej biologii (genetyki i embriologii) życie człowieka jako jednostki biologicznej zaczyna się od połączenia jąder męskiej i żeńskiej połowy komórek i utworzenia pojedynczego jądra zawierającego unikalny materiał genetyczny. W CAŁYM OKRESIE ROZWOJU WEWNĘTRZNEGO nowy organizm ludzki nie może być

uważany za część ciała matki. Nie można go porównać do organu lub części organu w ciele matki. Dlatego jest oczywiste, że ABORCJA W KAŻDYM OKRESIE CIĄŻY TO CELOWE WYCIĘCIE Z ŻYCIA CZŁOWIEKA JAKO BIOLOGICZNEJ INDYWIDUALNI ”.

Drugi miesiąc ciąży u wielu kobiet charakteryzuje się szybkim zmęczeniem, uczuciem ciężkości w podbrzuszu, omdleniem, wymiotami, utratą apetytu, ziewaniem, ślinieniem, osłabieniem, wzrostem owłosienia na brzuchu, powiększeniem piersi, ciemnieniem sutków, chęcią słoności i kwaśności, uczuciem ciężkości nóg , pojawienie się ciepła w okolicy serca i innych objawów. Wszystko to tłumaczy się ostrymi i przyspieszonymi zmianami w ciele przyszłej matki, powstawaniem większej ilości nieczystości, nieprzygotowaniem i słabością jej ciała. Jeśli małżonkowie przygotowują się do porodu, celowo wybierając czas na poczęcie cnotliwego dziecka, to ciało kobiety przygotowuje się na nadchodzące trudności i restrukturyzację życiowej aktywności organizmu, więc ciąża jest znacznie łatwiejsza.

Porady

W pierwszych 3 miesiącach ciąży cała uwaga kobiety skierowana jest do wewnątrz. Dlatego praca umysłowa jest niepożądana. W tej chwili lepiej kobiecie spać swobodnie, jeść to, co sprawia jej przyjemność, słuchać jej ulubionej muzyki, spacerować, malować, robić robótki ręczne, pielęgnować kwiaty i angażować się w pracę fizyczną, która wzmacnia połączenie energetyczne z Ziemią. Kobieta staje się ciężka jak Matka Ziemia, jej ciepło (eteryczne) ciało staje się gęstsze i zwiększa swoją objętość. W ten sposób Natura chroni kobietę i jej płód przed niekorzystnymi wpływami zewnętrznymi.

Ze względu na jednoczesny wpływ dwóch „ja” (dwóch żywych) - własnego i dziecka, kobiety często zmieniają nastrój, pojawia się płaczliwość, niechęć do drobiazgów, przyciągają lub wręcz odpychają różne kombinacje kolorystyczne i utwory muzyczne. Pożywienie jest także przyczyną różnych doznań, zwłaszcza porannych mdłości u wielu kobiet. Zmiana smaku i zapachu wiąże się z potrzebami płodu, dlatego wszystkie pożyteczne pragnienia muszą zostać zaspokojone, ponieważ są potrzebne dziecku, a złe pragnienia należy porzucić.

Sok z czarnej porzeczki jest bardzo przydatny dla przyszłych mam. Odświeża smak i łagodzi dolegliwości towarzyszące ciąży - wymioty, niestrawność, brak witamin; poprawia zdolność matki do karmienia dziecka.

Na nudności pomoże napar mięty z 0,5 cytryny i 1 łyżeczką miodu w 1 szklance wrzącej wody. Ten napar pomaga złagodzić zmęczenie i tonizuje. Na przeziębienie pić na gorąco.

W przypadku nudności, zgagi, niestrawności przydatna jest serwatka z kwaśnego mleka lub twarogu. Do serum można dodać łyżkę miodu. Aby złagodzić nudności, żuj kardamon lub ssij kilka ziaren kminku, mocząc je w soku z cytryny przez kilka godzin i susząc w cieniu.

Kukurydziana „kawa" pomaga przy nudnościach i biegunce: ziarna kukurydzy lub zboża smażyć na patelni do ciemności, zmielić i parzyć. Można pić z mlekiem lub śmietaną.

Aby uwolnić organizm z toksyn, możesz użyć następującego napoju. Weź 1 jabłko, 1 marchewkę, 1 buraka i 2 łyżki. łyżki posiekanej komosy ryżowej z pokrzywami. Drobno zetrzyj warzywa z jabłkiem, posiekaj zioła i zalej 1 litrem przegotowanej ciepłej wody. Powstały napar odcedzić (pozostawić na około 30 minut), dodać 2 litry soku warzywnego lub owocowego, doprawić lekkim miodem, cały płyn podzielić na 5-6 dawek - pić od rana do wieczora.

Trzeci miesiąc ciąży.

9 siódma - Wielkość zsiadłego owocu wynosi ok. 6 cm Ciało zarodka staje się jeszcze gęstsze i rośnie. W nim widać już podstawy wszystkich małych części i narządów ciała. W tym miesiącu wszystkie zmysły i odpowiadające im ośrodki mózgu płodu rozwijają się, w nadchodzących miesiącach tylko się poprawią. Pod koniec tego miesiąca ciało stopniowo dzieli się na część górną, środkową i dolną. Od 3 do 5 miesięcy rozwijają się podstawowe zdolności mózgu.

10 tygodni- Dziecko staje się coraz bardziej otwarte na lekcje otoczenia, ponieważ jego zmysły otrzymują coraz więcej doświadczeń. Szczególnie szybko rozwija się zmysł dotyku. Dziecko mruży oczy, marszczy czoło, przełyka, zgina palce w pięść, może unieść brwi. Wizja jest chwilowo uśpiona, ale płód dostrzega słabe pomarańczowe światło skierowane na brzuch matki. Nienarodzone dziecko nie tylko reaguje na różne wpływy zewnętrzne, nie tylko powtarza program genetyczny dostarczony przez naturę, ale także wykonuje niezależne działania. Dziecko dużo uczy się od otaczającego go świata i próbuje się poruszać. Na lekki dotyk ust reaguje ruchem całego ciała. Kiedy dotykasz dłoni, ściska palce, to jest podstawa odruchu chwytania. Kiedy dotykasz powiek, dziecko przewraca oczami. Po dotknięciu czoła jest w stanie odwrócić głowę, aby uniknąć niepokoju. W 10 tygodniu następuje układanie punktów „smakowych" języka.

11 tydzień - Dziecko ma ok. 6,5 cm wzrostu, jest tak małe, że mogłoby położyć się na małym palcu mamy, ale ma już własne, niepowtarzalne odciski palców. Pojawiają się pierwsze delikatne nagietki. Często połyka płyn owodniowy, jeśli jest słodki i przestaje połykać, jeśli woda jest gorzka. Połykając trochę otaczającego płynu, dziecko przyswaja składniki

odżywcze. Nie tylko usta przystosowują się do ssania, ale cała jama ustna. Na płyn wewnątrzmaciczny ma wpływ wszystko, co je i pije matka. Dzięki temu dziecko przyzwyczai się do smaku potraw charakterystycznych dla miejsca zamieszkania jego rodziców, które będzie jadł po urodzeniu. Dziecko już porusza oczami, językiem, bez problemu można określić płeć dziecka.

Dziecko zaczyna odczuwać radość i ból, chociaż nadal nie ma separacji między szczęściem a nieszczęściem, przyjemnością i niezadowoleniem. W łonie kobiety prawie nie ma bodźców, które mogłyby wywołać tak silne uczucia, ale dziecko jest połączone z matką nie tylko fizycznie, ale także zmysłowo i psychicznie. Wszystkie odczucia matki są przekazywane dziecku w ulepszonej formie. Lekki niepokój matki wywołuje burzę bólu w umyśle dziecka, a jej mała radość zamienia się w jego radość. Dlatego kobieta w ciąży powinna być chroniona przed wszystkimi nieprzyjemnymi wrażeniami i zapewniać jej spokój, pewność siebie i radość. Jeśli przed tym okresem sam z siebie - pod wpływem związku karmicznego nie pojawiło się u mężczyzny uczucie, które każe mu czule odnosić się do ciężarnej żony, to musi, dla dobra swojego potomstwa, a więc rodziny, dokładają wszelkich starań, aby stworzyć jej dogodne warunki życia. Jeśli kobieta w ciąży jest zadowolona ze swojego życia, dziecko będzie miało długowieczność i odporność na życiowe kłopoty.

12 tydzień- Wszystkie układy narządów wewnętrznych są w pełni ukształtowane i zaczynają funkcjonować. Dziecko oddycha, reaguje na światło, ciepło, hałas, dotyk, ból. Potrafi unieść górną wargę - specyficzny uśmiech rozświetla twarz (przejaw odruchu ssania). Owoc swobodnie unosi się w otaczającym płynie, co stwarza dla niego dogodne warunki: umożliwia równomierny wzrost bez wzrostu wraz z otaczającą powłoką, chroni przed uderzeniami, zapewnia swobodę ruchu i zapewnia równomierne ciepło. Dziecko odwraca głowę, otwiera usta, wdycha muszlę wodną, rozwijając układ oddechowy. Jego głowa nie jest przechylona tak bardzo, jak w pierwszych miesiącach. Zaciska pięść, znajduje usta i może ssać kciuk. Oddzielnie porusza nadgarstkami i łokciami, odpycha nogami i kopie. Dziecko w swojej budowie upodabnia się coraz bardziej do niemowlęcia, jego twarz staje się piękniejsza. Potrafi zmienić pozycję, postawę, jeśli czuje się niewygodnie (w macicy jest jeszcze dużo miejsca, nawet na salta). Dziecko może już zmienić wyraz twarzy, kiedy coś mu się podoba lub nie. Doświadcza wielu wrażeń i potrafi samodzielnie wykonywać czynności - odpychanie stopami i salta. Ruch jest jedną z pierwszych umiejętności płodu, jest pierwszym fizycznym środkiem komunikacji z matką. Matka zaczyna czuć drżenie i ruchy dziecka, a dziecko czuje jej dotyk, głaszcząc go po brzuchu. Takie udary mają korzystny wpływ na aktywność układu nerwowego dziecka, rozwijają jego wrażliwość mózgu i nowe umiejętności. Rozwija się poczucie równowagi,

aparat przedsionkowy zaczyna działać. Kiedy mama idzie kołysząc się lub pracując, wtedy dziecko czuje to wszystko, czuje siłę grawitacji i dzięki temu zyskuje nowe doświadczenie. Te nowe odczucia również przyczyniają się do rozwoju mózgu.

Wszystkie zmysły dziecka zaczynają działać. Jego zadanie: poprawnie zrozumieć zachęcające i hamujące impulsy. Rozwija się słuch (podstawy zwojów kanału ślimaka), dziecko zaczyna słyszeć głosy rodziców.

Wiodącą rolę w odżywianiu zarodka do końca tego miesiąca przejmuje łożysko, płód otrzymuje pokarm bezpośrednio z tego magazynu wszystkich substancji, ale nadal otrzymuje składniki odżywcze z płynu owodniowego. Pępowina bezpośrednio łączy dziecko z sercem matki, dlatego z prawidłowo funkcjonującym ośrodkiem energetycznym serca matki kąpie się w jej miłości do męża i do siebie. Siła ośrodka serca matki jest niezbędna do rozwoju zdolności dziecka do kochania i szczerego cieszenia się innymi ludźmi. Dzięki tej sile zarodek rozwija serce, które kończy się w 4. miesiącu życia. Jest całkiem zrozumiałe, że w tym czasie dziecko znajduje się pod wpływem wszystkich 10 ośrodków energetycznych matki, ale szczególnie te, które są najbardziej podekscytowane, są pod wpływem.

Porady

Jeśli chcesz cieszyć się karmieniem piersią po porodzie dla siebie i swojego dziecka, zadbaj o to na poczekaniu. Wrażliwe, nieprzygotowane sutki kobiety są bardziej podatne na pękanie, aw rezultacie zapalenie gruczołów sutkowych. Aby radość z karmienia nie została przyćmiona takimi problemami, musisz przygotować sutki do karmienia podczas ciąży za pomocą ćwiczeń. Ponadto powiększenie gruczołów mlecznych w czasie ciąży i późniejszego karmienia piersią może prowadzić do rozciągnięcia mięśnia piersiowego i utraty kształtu gruczołów mlecznych. Aby tego uniknąć, konieczne jest wzmocnienie mięśni piersiowych podczas ciąży za pomocą niezbędnych ćwiczeń.

We wczesnych stadiach ciąży należy zachować szczególną ostrożność podczas przeprowadzania zabiegów medycznych i diagnostycznych związanych ze stosowaniem promieniowania wewnętrznego i zewnętrznego. Po napromieniowaniu wszystkie kobiety w ciąży nieuchronnie wykazują ogólne opóźnienie w rozwoju płodu i pojawiają się oznaki choroby popromiennej. Dlatego musisz zrezygnować z badań rentgenowskich, które są szczególnie niebezpieczne w pierwszych 3 miesiącach ciąży.

Psychologia kobiety w ciąży

Dla kobiety pierwsze trzy miesiące ciąży to czas niepewności i uzależnienia. Jej uczucia są niestabilne i zmienne: od szczęśliwej świadomości, że spodziewa się dziecka - po lęk przed nieznanym i nieznajomość tego, co się dzieje (zwłaszcza jeśli jest to pierwszy raz), lęk przed przyszłością (pytania materialne, obawy o dystans męża itp.).

Nudności, senność i towarzyszący im brak apetytu sprawiają, że pierwsze tygodnie ciąży są męczące. Kobieta w tym stanie czuje się niepewna, bezbronna, zależna i potrzebuje wsparcia. Chce być przedmiotem uwagi i troski. Czuje się bardziej krucha fizycznie i psychicznie, a jednocześnie - czuje, że dorasta. Ta dwoistość uczuć (radość i niepokój) jest często przyczyną zmiany nastroju kobiety i nie zawsze jest zrozumiała dla innych, a także dla samej kobiety.

Czwarty miesiąc ciąży.

13. tydzień - Od tego momentu płód jest zaopatrywany w tlen i pożywienie przez łożysko (ma grubość około 18 mm). Jego ciało już działa jako odrębny, choć zależny od matki, organizm. Dziecko budzi się i zasypia z matką. Gdyby skierowano na niego jasne światło, zakrył twarz dłońmi.

14 tygodni- W tym czasie cała powierzchnia skóry ciała dziecka jest gotowa na otrzymanie informacji o różnego rodzaju efektach dotyku i temperatury. Wrażliwość skóry jest w pełni dojrzała i rozwinięta. Okazuje się, że na długo przed narodzinami dziecko jest w stanie odczuwać dotyk różnych części ciała, odczuwać zmianę temperatury i pozycji ciała podczas ruchu matki. Wraz z wrażliwością skóry dziecko odczuwa odczucia wynikające z ruchu mięśni, ścięgien, stawów. Od tego momentu rozwój płodu jest przyspieszony, a pola energetyczne dziecka łączą się w jedną całość. Im starsze staje się dziecko, tym doskonalsza staje się jego energia, dzięki której nawiązuje połączenie z całym Wszechświatem. Pierwsze charakterystyki częstotliwościowe emitowanego przez nie biopola odpowiadają poziomowi rozwoju minerałów, stopniowo są uporządkowane, przechodząc przez poziomy życia roślin i zwierząt. W momencie narodzin promieniowanie biopola dziecka odpowiada promieniowaniu człowieka. W zależności od cech i poziomu rozwoju dziecko żyje, jego zdolność do korzystania z grubszego promieniowania utrzymuje się nawet po urodzeniu. Jeśli rodzice od najwcześniejszego dzieciństwa nie wypaczą tych umiejętności, osoba w bardziej dojrzałym wieku będzie subtelnie odczuwać otaczający go świat i rozumieć jego rady, ostrzeżenia i wskazówki.

Dojrzałe serce dziecka przenosi go na nowy poziom rozwoju umysłowego. Zaczyna mieć wszelkiego rodzaju pragnienia, które są przekazywane matce przez pępowinę. To tłumaczy drugi szczyt zachcianek

kobiet, który zbiega się w czasie z tym miesiącem. Mąż powinien liczyć się z tym, że rodzą się one z rozwijającej się świadomości dziecka, dlatego musi dołożyć wszelkich starań, aby je spełnić.

15 tydzień- Kończy się dojrzewanie narządów smaku. Narządy słuchu nadal się rozwijają. I chociaż rozwój ucha wewnętrznego, które odbiera dźwięki i przekazuje sygnały do mózgu, kończy się dopiero pod koniec 6 miesiąca ciąży matki, dziecko od poczęcia odbiera wibracje dźwiękowe ze wszystkimi swoimi komórkami. Jednocześnie przechowuje otrzymane informacje w pamięci tych komórek. Bardzo interesująca jest zdolność dziecka do odbierania dźwięków w łonie matki i reagowania na nie ruchem. Faktem jest, że płód znajduje się w cieczy, która ma zdolność przenoszenia drgań dźwięku w znacznie większym stopniu niż środowisko powietrzne. Dlatego jeszcze przed narodzinami dziecko słyszy dźwięki dochodzące z zewnątrz, aw odpowiedzi na zbyt ostry i głośny dźwięk dreszcze i ruchy - mama dobrze to czuje. Dziecko słyszy bicie serca matki, jej głos. Dlatego noworodek odróżnia głos swojej matki od głosów innych ludzi - słyszał i przyzwyczaił się do niego jeszcze przed urodzeniem. Dlatego noworodek może być onieśmielony głosem ojca, jeśli rzadko komunikował się z dzieckiem przed jego narodzinami lub był niemiły dla ciężarnej żony.

Badania psychologiczne wykazały, że muzyka ma ogromny wpływ na podświadomy, umysłowy i fizyczny rozwój dziecka. Jeśli kobieta w ciąży często słucha delikatnej, serdecznej muzyki, ma to korzystny wpływ na płód. Oprócz słuchania spokojnej, melodyjnej muzyki, przyszłe matki powinny czytać na głos dobrą poezję i śpiewać dzieciom kołysanki. Tego, niestety, sztuki zapomnianej przez współczesne młode matki, trzeba się nauczyć. Śpiewanie do mamy poprawia jej samopoczucie i wzmacnia nerwy, co również poprawia zdolność dziecka do zachowania spokoju w różnych niesprzyjających okolicznościach. Dzieci nie tylko rozpoznają piosenki i muzykę słyszane podczas pobytu wewnątrzmacicznego, ale także odbierają je wybiórczo. Muzyka Beethovena i Brahmsa działa pobudzająco na płód, a Mozart i Vivaldi uspokajająco, śpiew ptaków uspokaja, pieśni duchowe uszlachetniają. Muzyka rockowa zniekształca biopole dziecka i doprowadza go do szaleństwa. Słuchanie dobrej muzyki i śpiewu rodziców poprawia aktywność mózgu nienarodzonego dziecka, ponieważ dziecko nie tylko słucha dźwięków dochodzących ze świata zewnętrznego, ale także stara się na nie reagować. Takie zajęcia w znaczący sposób wzmacniają emocjonalną więź między rodzicami a dzieckiem, podczas nich następuje głęboka komunikacja na poziomie podświadomości. Po urodzeniu takie dzieci są bardziej aktywne, towarzyskie; wcześniej zaczynają siadać, chodzić i mówić, rzadziej chorują. ponieważ dziecko nie tylko słucha dźwięków dochodzących ze świata zewnętrznego, ale także stara się na nie reagować. Takie zajęcia

znacznie wzmacniają emocjonalną więź między rodzicami a dzieckiem, podczas nich następuje głęboka komunikacja na poziomie podświadomości. Po urodzeniu takie dzieci są bardziej aktywne, towarzyskie; wcześniej zaczynają siadać, chodzić i mówić, rzadziej chorują. ponieważ dziecko nie tylko słucha dźwięków dochodzących ze świata zewnętrznego, ale także stara się na nie reagować. Takie zajęcia znacznie wzmacniają emocjonalną więź między rodzicami a dzieckiem, podczas nich następuje głęboka komunikacja na poziomie podświadomości. Po urodzeniu takie dzieci są bardziej aktywne, towarzyskie; wcześniej zaczynają siadać, chodzić i mówić, rzadziej chorują.

16 tydzień - Dziecko przygotowuje się do samodzielnego życia, robiąc szybkie postępy. Pod koniec miesiąca wysokość ok. 14 cm, krążenie zamknięte, serce pompuje 30 litrów krwi dziennie (serce noworodka 350 litrów). Sam dzieciak może czasami regulować metabolizm, na przykład: zatrzymać część składników odżywczych w organizmie, jeśli matka jest zmęczona lub chora. Ale nadal nie radzi sobie z brakiem tlenu, który pojawia się, gdy matka pali lub jest narażona na trudne doświadczenia emocjonalne. Płód jest również słaby przed infekcją.

Kobieta w ciąży powinna: nie palić, nie pić napojów alkoholowych, mądrze się odżywiać, nosić luźną odzież, stosować wyłącznie wysokiej jakości leki i tylko w ostateczności. Twarz dziecka pojawia się z wyrazem niezadowolenia, gdy matce wstrzykuje się lek. Kobiety w ciąży muszą unikać niebezpiecznych wypadków drogowych, złych wiadomości, przeciążenia sportowego. Szkodliwe substancje i trudne doświadczenia mogą pozostawić nieodwracalne ślady w rozwoju dziecka. Po 4 miesiącu ciąży kobieta uspokaja się, jej pole energetyczne staje się okrągłe i pełne.

Porady

Z groźbą poronienia w 4.miesiącu i później warto przyjmować napoje owocowe z żurawiną i borówką, a także kalinę. Spośród środków uspokajających lepiej jest stosować bylicy pospolitej, ponieważ działa ona jednocześnie na trzy sposoby: łagodzi, poprawia czynność serca i zapobiega poronieniom. Kozłek lekarski nie powinien być spożywany często; mięta, melisa i liście wiśni mają łagodniejszy efekt kojący. Przydatne jest pobieranie kredy z substancji mineralnych.

Od najdawniejszych czasów uważa się, że przyszła mama musi własnoręcznie robić podkoszulki, paski, zabawki itp. Wszystko, co zrobi dla swojego dziecka z miłością i radością, będzie nasycone energią światła i dzięki temu będzie miało właściwości ochronne. Dla kobiety w ciąży takie działanie uspokaja, uszczęśliwia, koncentruje psychicznie na dziecku i

pomaga uniknąć negatywnych uczuć. Dziecko w tym czasie uspokaja się i słucha działań i uczuć swojej matki, komunikuje się z nią.

Piąty miesiąc ciąży

Dziecko ma około 30,5 cm wzrostu, mama dobrze czuje, jak dziecko się porusza. Staje się bardziej mobilny. Dziecko dotyka rękami pępowiny, napina mięśnie całego ciała, rozróżnia przyjemne i nieprzyjemne dźwięki, słyszy cichy szelest, przyciska się do brzucha matki. Wszystkie te działania powodują u niego doświadczenia, które wzbogacają doznania zmysłowe. Rozwijają się sieciowe struktury widzenia. Aktywny mózg pozwala płodowi zważyć i usprawnić swoje czynności: niektóre chętnie akceptuje, innych stara się unikać (np. Napromienianie ultradźwiękami). Serce dziecka bije tak mocno i głośno, że można je usłyszeć stetoskopem.

Piąty miesiąc ciąży nazywany jest „miesiącem z krwi i kości". W tym czasie w organizmie dziecka następuje przyspieszone tworzenie się krwi, mięśni, tłuszczu, kości i szpiku kostnego, a pod koniec miesiąca kończy się dojrzewanie skóry. Nie oznacza to, że mięśnie i skóra są rozciągnięte na już uformowanym szkielecie. Ich pojawienie się i rozwój jest jednolity i ciągły. We wcześniejszych miesiącach swojego rozwoju płód posiada błonę będącą poprzedniczką skóry, którą widzimy u noworodka - powstaje ona dopiero pod koniec 5 miesiąca. Ciało pokryte jest ochronnym tłuszczem, który chroni delikatną skórę. Dziecko zapuszcza włosy i rzęsy. Potrafi już wykonywać ruchy oddechowe.

Najciekawszym zjawiskiem, które przytrafia się dziecku w tym miesiącu, jest przebudzenie świadomości. Dziecko zaczyna myśleć, ma uczucie szczęścia i nieszczęścia, satysfakcji i niezadowolenia. Dziecko zaczyna odczuwać stan matki i próbuje odpowiedzieć. Dziecko zaczyna śnić. Kolejność jego czuwania najczęściej dostosowuje się do zmiany dnia i nocy matki. Niektórzy dorośli śnią o tym stanie (to znaczy przed urodzeniem), nie zapominają o incydentach, które miały miejsce w łonie matki.

Gdy tylko organ umysłu uformuje się w ciele dziecka, przypomina swoje poprzednie wcielenia i pamięta je przez 2 miesiące po urodzeniu, po czym zaczyna o nich zapominać z powodu napływu nowych wrażeń i braku niezbędnego wsparcia ze strony rodziców w zachowaniu tej pamięci. Wraz z przebudzeniem świadomości, umysł, umysł i intelekt zaczynają aktywnie manifestować się i działać, co tworzy fałszywe ego - identyfikację własnego „ja" (żyjącego) z ludzkim ciałem. Na tym etapie rozwoju dziecka matka, jeśli chce, aby wyrósł na prawą osobę, powinna mu głośno czytać pisma wedyjskie, śpiewać pochwały Progenitorowi, jej bogom i przodkom męża,

chodzić do świątyń i muzeów, słuchać dobrej muzyki, która ma dobroczynny wpływ na człowieka. oglądaj obrazy treści duchowych i moralnych i staraj się myśleć tylko o tym, co wzniosłe. Musimy zdecydowanie unikać oglądania filmów w którym ukazuje się przemoc, aby nie mówić o ciemnej stronie życia, nie patrzeć na to, co nieprzyjemne i brzydkie, bo inaczej dziecko może urodzić się wadliwe. Kobieta w ciąży powinna patrzeć na bawiące się zdrowe dzieci i na męża, aby dziecko było takie jak on. Najbardziej przydatne jest, jeśli zwraca uwagę tylko na jedną dobrą i piękną; przyczyni się to do pojawienia się „właściwego" dziecka - pięknego i zdrowego.

Porady

Podczas epidemii grypy kobiety w ciąży muszą codziennie płukać gardło naparami z nagietka, eukaliptusa, krwawnika; pić herbaty witaminowe i ziołowe; ssać kawałki cytryny; jest czosnek. Aby wzmocnić układ odpornościowy, pij sok codziennie 20 minut przed posiłkiem: 2 jabłka, 2 marchewki, 1 burak, 1 łyżka. łyżka żurawiny lub 1 cytryna (sok podzielić kilka razy). Po wyzdrowieniu z choroby przygotowuje się napój z płatków owsianych (płatków owsianych): 2 łyżki. Wymieszaj łyżki mąki w 0,5 litra przegotowanej wody. Wstawić do zimnej wody na 2 godziny. Odcedź, pij z miodem.

Podczas kaszlu lub zatrzymania moczu pić napar z siemienia lnianego: 2 łyżki. zalać 2 szklankami wrzącej wody na łyżkę nasion. Mieszaj, nalegaj, odcedź. Gdy ostygnie - dodaj sok z 2 cytryn i 2 łyżki miodu.

Szósty miesiąc ciąży.

W 6. miesiącu rozwoju wewnątrzmacicznego dziecko kończy się dojrzewaniem skóry, więzadeł, ścięgien, żył, zębów, włosów, paznokci i ucha wewnętrznego. Rozwój ciał subtelnych i kanałów energetycznych, które przenikają ciało dziecka, trwa.

Z ciał subtelnych pod koniec tego miesiąca budzi się Klubie (mentalne) ciało, czyli ciało umysłu. Dziecko zaczyna myśleć, ale jego myśli różnią się od myśli osoby dorosłej. Jest czysty w swoich myślach, ponieważ jego zmysły nie weszły jeszcze w interakcję z obiektami zmysłowymi. Innymi słowy, nie ma jeszcze powodu, by się udawać i oszukiwać. Jeśli w piątym miesiącu, kiedy umysł się obudził, a dziecko przypomniało sobie swoje poprzednie wcielenia, po prostu widzi obrazy z poprzedniego życia jako sny, to na tym etapie swojego rozwoju próbuje je zrozumieć zgodnie z doświadczeniem, które zgromadził.

Waga dziecka pod koniec tego miesiąca wynosi około 800 gramów. I wyprostowany do pełnej wysokości osiąga długość 32 cm Płuca są tak rozwinięte, że mogą już oddychać, ale drogi oddechowe są nadal pełne płynu owodniowego. Ręka dziecka odczuwa wibracje, nacisk, temperaturę, ból. Reaguje na każdy dotyk - dlatego tak ważne jest, aby rodzice i bliscy głaskali brzuszek kobiety w ciąży, aby dziecko odczuwało uczucie i miłość. Dostrzegając i czując miłość, sam uczy się kochać i odpowiadać na nią. Dziecko czuje, nawet jeśli pieści go mentalnie, szczęśliwie o nim myśli i w zamian się uśmiecha.

Porady

Sok z marchwi, zwłaszcza zmieszany z sokiem z buraków (2: 1), poprawia strukturę kości i zębów nienarodzonego dziecka, ponieważ jest bogaty w wapń, potas i sód.

Aby poprawić pracę nerek, szczególnie w ostatnich miesiącach ciąży, możesz wziąć następujące opłaty: 2 części słodyczy, 1 część liścia borówki brusznicy, 1 część ziela babki; lub 1 część liścia truskawki, 2 części ziela wrzosu, 1 część ziela majeranku. Aby przygotować napar, należy mocno zmielić składniki kolekcji i wymieszać. Weź 0,5 łyżeczki przygotowanej mieszanki i zalej 200 ml wrzącej wody. Domagaj się w zamkniętym pojemniku do temperatury pokojowej. Pij 3 razy dziennie po jednej trzeciej szklanki po posiłku. Podczas przyjmowania wlewów nerkowych należy pić trochę więcej wody niż zwykle. Ostatnia z tych opłat ma działanie lekko uspokajające. Opłaty te można obciążyć uzdrawiającą energią za pomocą spisku-gloryfikacji: „Chwała Przodkowi - Panu nieskończonej liczby sił przyrody, zamanifestowanym w obrazie boga wód Niya! Pobłogosław te zioła, aby pomóc mojemu zdrowiu i usunąć wszelkie dolegliwości z mojego ciała. AUM! ”

Psychologia kobiety w ciąży

„Drugie trzy miesiące” to czas równowagi. U przyszłej matki, która poczuła w sobie bicie nowego życia, pojawia się szczególny stan umysłu. Pierwsze namacalne ruchy płodu mają ogromne znaczenie dla wszystkich matek - tych, które nie odważyły się wcześniej okazywać swojej radości, oddają ją w całości, bo są pewne w swoim macierzyństwie. Obecność dziecka ma korzystny wpływ nie tylko na myśli, uczucia, wyobraźnię przyszłej matki, ale także na całe jej ciało, ponieważ wszystko to jest ze sobą ściśle powiązane.

W drugiej trzeciej ciąży kobieta może mieć obawy związane z wróżbami, przesądami, wysłuchanymi uwagami, chorobami dziedzicznymi, doświadczeniami rodzinnymi. Kobieta powinna być chroniona przed nieprzyjemnymi widokami, spotkaniami i rozmowami. Nauka potwierdza, że

jasne znamię - „ogniste znamię” - pojawia się u dziecka, gdy matka widzi pożar w czasie ciąży; jeśli matka boi się szarej myszy, dziecko może mieć szare, włochate znamię itp. Paracelsus powiedział:

„… wyobraźnia kobiety w ciąży jest tak wielka, że może w jakiś sposób przekształcić nasienie płodu w jej ciele”.

Twierdził również, że w większości przypadków znamiona są spowodowane obiektywnymi sugestiami:

„Strach, strach i radość to główne przyczyny zmiany wyglądu”.

Artykuł dr Karla du Prela „Magic as Natural Science”, opublikowany w języku rosyjskim w czasopiśmie Rebus w 1910 r., Zawiera szereg różnorodnych i niezwykłych przykładów wpływu wyobraźni matki na płód.

„Montaigne opowiada o dziewczynce, która urodziła się cała owłosiona, ponieważ jej matka umieściła obraz Jana Chrzciciela w nogach łóżka. Profesor Liebeau zobaczył dziewczynę, której skóra była pomalowana małymi brązowymi, włochatymi plamami, które bardzo przypominały skórę tygrysa; jej matka przed porodem była bardzo zdumiona widokiem tygrysa. Profesor Malbrani relacjonuje, że ciężarna kobieta podczas publicznych uroczystości kanonizacyjnych św. Pia przyjrzała się jego wizerunkowi tak uważnie, że wkrótce potem urodziła chłopca dokładnie takiego jak ten święty. Na jego twarzy brakowało tylko brody. Cały Paryż mógł się o tym przekonać, bo to zjawisko utrwalone zostało w alkoholu. Wyustney przytacza liczne przypadki:

„Niedawno zamężna kobieta obierała groszek w ogrodzie, kiedy nagle podskoczyła i złapała się za brzuch, a chrząszcz spadł na ziemię, uczepiony jej sukienki. W tym miejscu odczuwała piekący ból i urodziła dziewczynę, która na tej samej części ciała miała wyraźny obraz chrząszcza, podobnego kształtem i kolorem do żywego. Pewna kobieta, która nagle obudziła się ze snu, pomyliła promienie słońca wpadające bezpośrednio przez okno z ogniem w sąsiednim domu. Urodziła chłopca, którego lewa połowa głowy była prawie w całości pokryta ognistoczerwonym znamieniem.

Pewna kobieta, wchodząc do tawerny, gdzie Moor leżał na słomie, przestraszyła się jego czarnej, kręconej głowy i urodziła chłopca o tych samych czarnych i kręconych włosach.

We Włoszech do sali balowej wleciał nietoperz, a wystraszone panie machały nim chusteczkami. Kiedy mysz wylądowała na ramieniu pewnej kobiety, straciła przytomność. Wkrótce urodziła córkę, która miała reliefowy

obraz nietoperza z rozpostartymi skrzydłami na ramieniu. Miał wszystko: szare futro, pazury i pysk wyróżniały się na tle białej skóry, tak że dorosła dziewczynka musiała nieustannie zakrywać ramiona. "

Nie tylko nagłe i silne, ale nawet słabe wrażenia, jeśli są długotrwałe, mogą powodować znamiona. Liebeau mówi, że jeden wieśniak winiarski był niezwykle podobny do świętego patrona jego wioski, przedstawionego w kościele. Przez całą ciążę jego matka nękała się myślą, że jej dziecko będzie podobne do tego świętego.

Na koniec wspomina się również, że zwierzęta mają również nieudane porody, co przypisuje się podatności na wpływy samic. Spener w Berlinie, w swoim gabinecie zoologicznym, miał jajo kurze, złożone w 1796 roku podczas zaćmienia Słońca, z obrazem słońca zasłoniętym z jednej strony na miesiąc.

Oficjalne nauki przyrodnicze wyjaśniają te przypadki prostą dziedzicznością. Uważam jednak, że dziedziczność i stygmatyzacja porodowa nie są różnymi zjawiskami, które można rozpatrywać osobno i dokonywać między nimi wyboru - są one w istocie jednym i tym samym procesem. To, że oba opierają się na kondensacji odowej (OD - siła życiowa, prana. Uwaga autora), którą można modyfikować psychicznie, jest wyraźnie widoczne w tych przypadkach, gdy psychiczne cechy ojca przechodzą na syna ... Darwin podaje ciekawy przypadek. Pewien dżentelmen podczas narodzin swojej żony opiekował się córką swojego lokatora, który nie odwzajemnił się. Jego syn, urodzony wkrótce po legalnym małżeństwie, bardzo przypominał młodą dziewczynę, która odrzuciła jego ojca.

W konsekwencji musimy liczyć się z niezwykłym faktem, że psychiczną siłę natury można psychicznie zmodyfikować ”.

Tak długi fragment artykułu Karla du Prela był potrzebny nie tylko dlatego, że zawiera wiele przykładów, ale także dlatego, że on, próbując wyjaśnić te przypadki, poruszył temat zarządzania energią życiową. W odniesieniu do człowieka siła witalna przejawia się najwyraźniej w energii seksualnej Yang - u mężczyzny i Yin - u kobiety. Jest manifestacją Pierwotnego Światła Ramhy i Inglii, które tworzą wszystkie materialne formy. Opanowanie siły życiowej (prany) oznacza umiejętność przekształcania materii, zmiany form pyłu jądrowego, tak jak deuter zamienia się w hel w reakcji termojądrowej. Wiedza o używaniu tej mocy, w tym do tworzenia cnotliwego potomstwa, znana była Słowianom i Aryjczykom od czasów starożytnych i jest zawarta w Prawach RITA.

Do tej pory wśród ludzi jest wiele znaków ostrzegających kobietę w ciąży. Jeśli kobieta w ciąży nadepnie lub nadepnie na kota lub psa, na ciele dziecka może pojawić się futrzana plama. W takiej sytuacji kobieta powinna raczej kąpać się w wodzie nasyconej otrębami i jesionem brzozowym.

Kobieta w ciąży nie powinna być obecna przy zabijaniu zwierząt ani słyszeć ich umierającego płaczu - w przeciwnym razie rodzące się dziecko będzie „owinięte w krewnego" i nie będzie spało w nocy. Aby dziecko nie było zbyt owłosione, nie należy jeść mięsa.

Kobieta nie powinna patrzeć na zmarłego, zbliżać się do padliny i brać ją w ręce. To powoduje chorobę zarówno matki, jak i jej dziecka. Jeśli światło księżyca pada na klatkę piersiową lub brzuch śpiącej kobiety w ciąży, dziecko będzie lunatykiem. Kobieta przestraszona ogniem, dopóki strach i strach nie miną, nie powinna dotykać rękami swojego ciała. W przeciwnym razie w tych miejscach dziecko będzie miało czerwone plamy, które pozostaną do końca życia.

Nie możesz nadepnąć na krzywe przedmioty: łuk, jarzmo, bujak, kosa - w przeciwnym razie dziecko stanie się garbusem. Kobieta w ciąży nie może stanąć na linie - dziecko urodzi się uduszone pępowiną.

Kobieta w ciąży powinna pić więcej mleka, wtedy ciało dziecka będzie białe. Powinna też jeść czerwone jagody (borówki, żurawiny, maliny itp.), Aby dziecko było rumiane.

Siódmy miesiąc ciąży

Do końca tego miesiąca cielesne ciało dziecka będzie w pełni zbudowane. W przyszłości będzie tylko rosnąć i poprawiać się, zwiększając masę mięśniową, wzmacniając kości itp. Jego ciało energetyczne również w zasadzie kończy swoją budowę. Ale trzy wyższe ośrodki energii dopiero zaczynają się formować.

Dziecko w końcu rozwinęło narządy równowagi, słyszy, widzi, rozróżnia smak, rozpoznaje głos rodziców i reaguje na zewnętrzne bodźce dźwiękowe.

W ostatnich miesiącach przed urodzeniem dziecko otrzymuje ważne substancje ochronne z krwi matki przez łożysko (na przykład: gamma globuliny i przeciwciała wytwarzane przez organizm kobiety ciężarnej w celu ochrony przed odrą, szkarlatyną, krztuścem, świnką, ospą, poliomyelitis). Należy pamiętać, że Natura wykazała się mądrością: odporność immunobiologiczna organizmu wzrasta w czasie ciąży. Ciało kobiety staje się bardziej odporne nawet na choroby zakaźne. Natura

pomaga zachować rodzące się życie. Dlatego leczenie antybiotykami jest przeciwwskazane w czasie ciąży.

Bardzo ważny jest nastrój i uczucia matki, które darzy swoje dziecko. Od nich zależy nie tylko jego rozwój w łonie matki, ale także dalsze zdrowie duszy i ciała dziecka. Matki, które szczęśliwie spodziewają się dziecka, często rodzą łatwo i bez komplikacji, a ich dzieci wyróżnia spokój ducha. Brak miłości nie przemija bez konsekwencji dla dziecka i dotyka podczas porodu lub później. Niechciane dziecko inaczej rozwija się zarówno fizycznie, jak i psychicznie. Zauważono, że niechciane dziecko może odmówić karmienia matce piersią i wziąć pierś innej kobiety, która go lituje. Negatywne nastawienie do dziecka odczuwa również matka, nie zwracając uwagi na swoje zdrowie, przez co świadomie lub nieświadomie zagraża życiu dziecka. Negatywne odczucia matki mogą zmienić równowagę hormonalną dziecka, zakłócają krążenie, podwyższają ciśnienie krwi, zmieniają temperaturę ciała, psują trawienie i powodują stały stan emocjonalnego stresu, który ostatecznie doprowadzi do choroby. Doświadczenia psychiczne matki negatywnie wpływają na przebieg ciąży, przebieg porodu i rozwój dziecka. Ponadto w różny sposób wpływają na chłopców i dziewczęta. Przy ciągłym stresie możliwe jest poronienie, przedwczesny lub szybki poród. Jeśli kobieta nie odczuwa stresu, możesz być pewna udanego porodu. Przyszli rodzice muszą zdać sobie sprawę, że we wszystkich ostrych doświadczeniach „hormony lęku” - katechalomy - są wrzucane do krwiobiegu matki, docierając do płodu przez wspólny z nią układ krążenia. Płód nie może chronić tych hormonów, nie ma odwróconej sieci żylnej, więc gromadzą się one w samym płodzie, iw otaczającym płynie. Wraz z kontynuacją doświadczeń matki płyn owodniowy pod koniec ciąży zamienia się w „hormonalny bulion”, w którym znajduje się dziecko. Bicie jego serca przyspiesza, ruchy stają się niespokojne, ssie kciuk. Jednocześnie dziecko odczuwa narastający brak tlenu w wyniku zwężenia naczyń krwionośnych pod wpływem „hormonów lęku”. Brak tlenu wpływa na układ nerwowy dziecka, powodując po urodzeniu zwiększoną wrażliwość na hałas, zapachy, światło, predyspozycje do zawrotów głowy i omdlenia. Nadmiar katecholamin prowadzi do zwiększonej pobudliwości dziecka po urodzeniu, zaburzeń lękowych, snu i czuwania. Dlatego w ciąży kobieta powinna traktować wszystkie kłopoty i kłopoty jako małe rzeczy w życiu, które nie powinny mieć większego znaczenia. Jej bliscy powinni chronić ją przed zmartwieniami, ponieważ u kobiet w ciąży istnieje związek między obecnością poczucia wsparcia ze strony bliskich a pomyślnym przebiegiem ciąży, porodu, a także najlepszym rozwojem psychicznym dziecka w przyszłości. Jeśli kobieta doświadcza radości i szczęścia, jej mózg wytwarza „hormony radości” (endorfiny), które dają płodowi poczucie spokoju i radości z istnienia. Przyjemna muzyka, wysublimowana poezja, spokojny śpiew, lekka modlitwa, kontakt z naturą pomagają osiągnąć ten

stan wewnętrzny i sprzyjają poczuciu piękna dziecka. Te stany przeżywane przez dziecko przed urodzeniem są przez niego zapamiętywane i korzystnie znajdują odzwierciedlenie w charakterze osoby dorosłej. ponieważ u kobiet w ciąży istnieje związek pomiędzy obecnością poczucia wsparcia ze strony bliskich a pomyślnym przebiegiem ciąży, porodu, a także najlepszym rozwojem psychicznym dziecka w przyszłości. Jeśli kobieta doświadcza radości i szczęścia, jej mózg wytwarza „hormony radości" (endorfiny), które dają płodowi poczucie spokoju i radości z istnienia. Przyjemna muzyka, wysublimowana poezja, spokojny śpiew, lekka modlitwa, kontakt z naturą pomagają osiągnąć ten stan wewnętrzny i sprzyjają poczuciu piękna dziecka. Te stany przeżywane przez dziecko przed urodzeniem są przez niego zapamiętywane i korzystnie znajdują odzwierciedlenie w charakterze osoby dorosłej. ponieważ u kobiet w ciąży istnieje związek pomiędzy obecnością poczucia wsparcia ze strony bliskich a pomyślnym przebiegiem ciąży, porodu, a także najlepszym rozwojem psychicznym dziecka w przyszłości. Jeśli kobieta doświadcza radości i szczęścia, jej mózg wytwarza „hormony radości" (endorfiny), które dają płodowi poczucie spokoju i radości z istnienia. Przyjemna muzyka, wysublimowana poezja, spokojny śpiew, lekka modlitwa, kontakt z naturą pomagają osiągnąć ten stan wewnętrzny i sprzyjają poczuciu piękna dziecka. Te stany przeżywane przez dziecko przed urodzeniem są przez niego zapamiętywane i korzystnie znajdują odzwierciedlenie w charakterze osoby dorosłej. Jeśli kobieta doświadcza radości i szczęścia, jej mózg wytwarza „hormony radości" (endorfiny), które dają płodowi poczucie spokoju i radości z istnienia. Przyjemna muzyka, wysublimowana poezja, spokojny śpiew, lekka modlitwa, kontakt z naturą pomagają osiągnąć ten stan wewnętrzny i sprzyjają poczuciu piękna dziecka. Te stany przeżywane przez dziecko przed urodzeniem są przez niego zapamiętywane i korzystnie znajdują odzwierciedlenie w charakterze osoby dorosłej. Jeśli kobieta doświadcza radości i szczęścia, jej mózg wytwarza „hormony radości" (endorfiny), które dają płodowi poczucie spokoju i radości z istnienia. Przyjemna muzyka, wysublimowana poezja, spokojny śpiew, lekka modlitwa, kontakt z naturą pomagają osiągnąć ten stan wewnętrzny i sprzyjają poczuciu piękna dziecka. Te stany przeżywane przez dziecko przed urodzeniem są przez niego zapamiętywane i korzystnie znajdują odzwierciedlenie w charakterze osoby dorosłej. Jeśli kobieta doświadcza radości i szczęścia, jej mózg wytwarza „hormony radości" (endorfiny), które dają płodowi poczucie spokoju i radości z istnienia. Przyjemna muzyka, wysublimowana poezja, spokojny śpiew, lekka modlitwa, komunikacja z naturą pomagają osiągnąć ten stan wewnętrzny i zaszczepić dziecku poczucie piękna. Te stany przeżywane przez dziecko przed urodzeniem są przez niego zapamiętywane i korzystnie znajdują odzwierciedlenie w charakterze osoby dorosłej.

Każda z emocji matki ma swój pozytywny lub negatywny wpływ na charakter dziecka. Jest to szczególnie widoczne w ostatnich miesiącach ciąży. Na przykład, jeśli matka śpi przez cały dzień w czasie ciąży, dziecko będzie bardzo leniwe i kapryśne. Jeśli matka przeklnie (nawet psychicznie), dziecko też będzie kląć. Jeśli matka jest ciągle smutna lub cierpi, dziecko będzie klęską i tchórzem. Jeśli matka się boi, dziecko urodzi się nieśmiałe. Jeśli kobieta nie kocha swojego męża, dziecko może nie mieć

duchowego związku z ojcem. Jeśli matka ukradnie, dziecko wyrośnie na złodzieja. Jeśli matka jest zła, dziecko dorośnie niestabilne psychicznie, łatwo pobudliwe i wściekłe. Jeśli matka flirtuje z mężczyznami, dziecko dorośnie pożądliwie. Wszystkie negatywne uczucia matki, które pojawiają się w czasie ciąży, są przekazywane jej dziecku w wzmocnionej formie.

Należy pamiętać, że nie jest to zła dziedziczność (rodzice mogą być bardzo szanowanymi i prawymi ludźmi), to nieprawidłowe zachowanie przyszłej matki ma negatywny wpływ na rozwój wewnątrzmaciczny dziecka i jego późniejsze życie.

Czasami ignoranckie kobiety od 7 miesiąca życia zaczynają bać się porodu, a nagromadzona energia jest tracona, ponieważ każdy strach zabiera energię. Osoba zwykle boi się nieznanego, a jeśli kobieta wie, co się z nią dzieje, jeśli wykonuje ćwiczenia oddechowe i jogiczne, będzie wesoła i wesoła, a jej sen będzie spokojny i głęboki.

W miarę zbliżania się końca ciąży kobieta coraz bardziej pragnie jak najszybciej urodzić. Czasami czuje się zmęczona, niezdarna i gruba, co może być irytujące. Ale podczas takiego podrażnienia w ciele matki powstaje gazowa trucizna - zagrożenie, które zatruwa ją i dziecko. Dlatego należy powstrzymać się od takich negatywnych uczuć.

Porady

Jeśli kobieta nie jest wegetarianką, to na kilka miesięcy przed porodem wskazane jest, aby całkowicie wykluczyła z diety wszystkie produkty mięsne i rybne, ponieważ niosą one informacje o przemocy, śmierci i mają złą („martwą”) energię niepożądaną do porodu. Jedz mniej pikantnych, słonych, wędzonych i tłustych potraw. Chleb i babeczki z rafinowanej mąki, lody, ciasta też nie są teraz dla Ciebie. Jedz małe posiłki. Warzywa, owoce (z wyjątkiem winogron, które zawierają dużo glukozy) i zboża to pokarmy, które pomogą Ci uniknąć nadwagi i utrzymać Ciebie i Twoje dziecko w zdrowiu. Potrzebne dla organizmu białko można uzyskać nie z mięsa, ale z twarogu, orzechów, grzybów, roślin strączkowych (w tym produktów sojowych, w małych ilościach). Takie krótkotrwałe ograniczenie diety będzie miało bardzo korzystny wpływ na przebieg Twojego porodu.

Ósmy miesiąc ciąży

Wrażenia smakowe komplikują się bardziej, a dziecko wyjaśnia matce, co lubi bardziej, a co mniej. Wreszcie rozwinęły się organy węchu. Rejestracja impulsów elektrycznych z mózgu płodu w ostatnich miesiącach życia wewnątrzmacicznego wykazała, że ma on jak wszyscy ludzie dwie następujące po sobie fazy snu.

Ósmy miesiąc rozwoju wewnątrzmacicznego nazywany jest „miesiącem życiodajnego promieniowania Alive” (aktywne biopole). To jeden z najbardziej niebezpiecznych miesięcy ciąży. Faktem jest, że w tym czasie biopole matki łączy się z już uformowanym biopolem dziecka. Po zjednoczeniu rozpoczynają okrężny ruch od ciała matki do ciała dziecka iz powrotem, energetycznie łącząc je ze sobą jeszcze głębiej. Matka w tym czasie szczególnie czuje swoje dziecko. Jeśli w tym miesiącu dojdzie do przedwczesnego porodu, mogą wystąpić komplikacje. Najczęściej dziecko rodzi się z mniejszą niż potrzebna ilością siły życiowej (prana). Brak prany może powodować uzależnienie od alkoholu lub narkotyków, gdy dana osoba ma 15-20 lat. Ponadto często występuje opóźnienie w rozwoju i wynikach w nauce w porównaniu z rówieśnikami.

Jeśli dziecko urodzi się przedwcześnie, musi sztucznie wzmocnić biopole. W tym celu przygotowywane jest specjalne „złote” ghee. Aby go przygotować, weź złotą łyżeczkę, wlej do niej kroplę ghee (jedną trzecią łyżeczki) i podgrzewaj na bardzo małym ogniu przez 7 minut. Cząsteczki złota impregnują ghee. W żadnym wypadku olej nie powinien się przegrzewać, powinien pozostać tego samego koloru. W przypadku braku złotej łyżki można wziąć zwykłą, wkładając do niej złoty pierścionek lub inny kawałek czystego złota. Gotowy olej należy podzielić na 3 części. Podawaj 1 porcję dziennie, wieczorem, przed snem.

W ósmym miesiącu rozwoju wewnątrzmacicznego trwa wzrost tkanek i narządów ciała dziecka, stwardnienie kości, wzrost włosów i paznokci. Przebieg rozwoju i tworzenia wszystkich tkanek osiąga poziom niezbędny do istnienia poza matką.

Porady

Wskazane jest, aby kobieta w ciąży wykluczyła sól z diety na miesiąc przed porodem. Jego brak w pożywieniu zapewnia większą elastyczność tkanek, co pomoże zmniejszyć prawdopodobieństwo łez podczas porodu. Na początku jedzenie może wydawać się niezbyt smaczne, ale to tylko kwestia przyzwyczajenia. W skrajnych przypadkach żywność można solić suszonymi wodorostami.

Zdecyduj z góry, gdzie chcesz urodzić. I bez względu na to, gdzie to się dzieje: w domu czy w szpitalu - pamiętaj, że tylko Ty odpowiadasz za narodziny swojego dziecka. Przygotuj z wyprzedzeniem wszystko, czego potrzebujesz do porodu, zgodnie z listą; osobno - co jest wymagane w wannie i pokoju. Poród to nie najlepszy czas na szukanie brakujących przedmiotów, więc zadbaj o wszystko z wyprzedzeniem.

W ostatnich tygodniach ciąży zaleca się picie herbaty z liści leśnej maliny, która ma właściwości ściągające i antyseptyczne.

1,5-2 szklanki świeżego soku z marchwi, wypijanego codziennie w ostatnich miesiącach ciąży, zmniejsza prawdopodobieństwo wystąpienia sepsy przy porodzie (dobrze jest dodać sok z liści i korzeni mniszka lekarskiego).

Dziewiąty miesiąc ciąży

W tym czasie dojrzewa energia i fizyczne składniki ciała dziecka. Prana nie zapuściła jeszcze korzeni w jego ciele, więc ten miesiąc jest również niepożądany do porodu. Siła z ciała matki dociera do dziecka nie tylko przez pępowinę, ale także przez całe jego ciało. W tym miesiącu wszystkie kanały energetyczne i wszystkie 10 ośrodków energetycznych dziecka są w pełni włączone. Coraz częściej komunikuje się z rodzicami, ale w macicy jest mu ciasno, więc w tym miesiącu może dojść do pewnego spadku mobilności dziecka. Nadal przybiera na wadze. Zwykle noworodek waży 3000-3500 g, a jego wzrost dochodzi do 49-50 cm, dziecko o niskiej wadze 2,8-3,5 kg jest łatwiejsze do urodzenia niż 4-5 kilogramów. Narodziny dużych dzieci często wiążą się z urazem porodowym, którego można łatwo uniknąć,

Psychologia kobiety w ciąży

„Trzecie trzy miesiące” - dziecko stało się jedynym centrum myśli, zainteresowań i zajęć przyszłej mamy. Stopniowo wydarzenia życia codziennego schodzą na dalszy plan, zajmując je coraz mniej. Myśli kobiety skupiają się na dziecku, które nosi. Jest tak zajęta myśleniem o tym, że czasami wydaje się, że chce zdystansować się nawet od tych, którzy ją kochają. To zanurzenie się w dziecku jest główną cechą ostatnich miesięcy ciąży. Kobieta staje się obojętna na wiele rzeczy, nie tylko emocjonalnie, ale i intelektualnie: prawie nie zmusza się do zapamiętania czegoś, do liczenia, jej uwaga jest rozproszona, a popełniane błędy rosną. Gdy dziecko staje się cięższe, a matka mniej ruchliwa, pojawia się zmęczenie związane z czekaniem i chęć przyspieszenia. Czasami pojawiają się „sytuacyjne obawy przed czekaniem”

Dziesiąty miesiąc ciąży

To miesiąc przygotowań do porodu, pod koniec ostatecznej konsolidacji prany w organizmie dziecka. W tej chwili komunikacja między matką a dzieckiem powinna przypominać najlepszą relację międzyludzką. Matka może o wszystko zapytać i ostrzec dziecko, otrzymując na to odpowiedź. Musisz tylko być bardzo uważny i szczery.

W 37. tygodniu pojawia się potrzeba odwrócenia owocu. W 38 tygodniu dziecko w macicy przewraca się do góry nogami - jest gotowe do narodzin.

Do dziesiątego księżycowego miesiąca ciąży do wrażeń dziecka dodaje się uczucie podniecenia lub strachu przed nagłymi i nagłymi ruchami matki. To rodzi cierpliwość, stałość i wytrwałość. W ten sposób uczy się nauki o przetrwaniu, zwłaszcza w przeddzień takiego testu, jak poród. W tym czasie matka szczególnie potrzebuje wrażliwości i troski o dziecko, ciągłego utrzymywania z nim kontaktu, ukojenia i przygotowania do porodu.

Nasi przodkowie wiedzieli od czasów starożytnych, że dojrzałość dziecka jest decydującym warunkiem rozpoczęcia porodu. Kiedy dziecko jest gotowe do narodzin, sam daje o tym znać matce. W ostatnich tygodniach przed porodem dziecko bardzo szybko gromadzi żelazo. Ta podaż uzupełni niewielką ilość żelaza znajdującego się w mleku matki i zaspokoi potrzeby dziecka przez 4-6 miesięcy po urodzeniu. Również w tym czasie dziecko gromadzi tłuszcz i rozwija umiejętność utrzymania własnej temperatury ciała (termoregulacja). Przybiera na wadze i nabiera siły. Dojrzewanie nadnerczy sprzyja uwalnianiu hormonów, które wspomagają ostateczne dojrzewanie płuc. Starzenie się łożyska sprawia, że błony oddzielające krew dziecka i matki są bardziej przepuszczalne dla przeciwciał i immunoglobulin, które przenikają z krwi matki do krwi dziecka. Dzięki temu dziecko jest chronione przed chorobami, na które matka jest odporna. Odporność nabywa się na choroby zakaźne, które kobieta cierpiała przez całe życie, a nawet na patogeny, z którymi miała kontakt, ale nie zachorowała.

Tak więc, gdy dziecko jest gotowe do przetrwania poza ciałem matki, zaczyna wytwarzać substancje przygotowujące kobietę do porodu. Początek porodu znajduje się pod wspólną kontrolą układu hormonalnego matki i dziecka. Oznacza to, że kiedy dziecko jest gotowe do narodzin, ciało i zmysły matki są na to gotowe.

Pod koniec ciąży płód zaczyna wydzielać hormony oksytocynę i prostaglandynę, które dostając się do krwi matki, zwiększają jej własny poziom tych hormonów. Jednocześnie starzejące się łożysko produkuje więcej estrogenu i mniej progesteronu (hormonu, który powstrzymuje skurcz macicy w czasie ciąży). Zmiana stosunku progesteronu do estrogenu zwiększa również produkcję prostaglandyn, które zmiękczają szyjkę macicy. A wzrost ilości oksytocyny we krwi matki, przy mniejszej ilości progesteronu, powoduje, że macica jest bardziej drażliwa i powoduje jej skurcze (wciąż bardzo słabe i ledwo zauważalne nawet dla przyszłej matki). Jest więc intensywne przygotowanie do porodu.

Również w tym czasie więzadła i chrząstki kobiety ulegają zmiękczeniu, dając większą ruchomość stawom, co umożliwia rozsuwanie się kości miednicy podczas porodu w celu ułatwienia przejścia dziecka przez kanał rodny.

Celem rozwoju płodu są narodziny, spotkanie ze światem zewnętrznym. Wszystkie umiejętności zdobyte w łonie służą jednemu celowi - przetrwać. Narodziny to tylko przejście do innego stanu. Pokazuje, że dziecko jest już dojrzałe, aby znaleźć się pod ochroną rodziny. Doświadczenie zdobyte w łonie matki służy nie tylko wczesnemu dzieciństwu, ale może też determinować skłonności osoby dorosłej. Kiedy rodzi się dziecko, jego mimika jest tak różnorodna, że rodzice mogą się wiele nauczyć z jego poprzedniego wcielenia. Niemowlę potrafi wiele pokazać wyrazem twarzy i jasno określić: czego mu brakuje, co jest mu znane, co jest przyjemne, a co nie.

Odrzuć wszelkie wątpliwości, lęki, wahania w przeddzień porodu. RADOŚĆ, PEWNOŚĆ I NATYCHMIASTOWA MIŁOŚĆ - TO UCZUCIA, KTÓRE POMOGĄ CI I TWOJE DZIECKO PODCZAS WIELKIEGO WYDARZENIA - URODZENIA.

Warunki pracy

Średni czas trwania ciąży wynosi 280 dni od pierwszego dnia ostatniej miesiączki. Za fizjologiczny poród uważa się poród, który następuje w ciągu 37-41 tygodni. Jeśli kobieta ma regularne i regularne miesiączki, poród powinien nastąpić do 10.miesiączki. Aby obliczyć czas porodu, należy liczyć do przodu od pierwszego okresu zaprzestania miesiączki 9 miesięcy kalendarzowych i 7 dni. Tak więc, jeśli ostatnia miesiączka była od 1 do 5 stycznia, to dodając do tej daty 9 miesięcy współczesnego kalendarza (okazuje się - 5 października) i 7 dni, otrzymujemy 12 października - dzień, w którym należy się spodziewać porodu. Ale życie wewnątrzmaciczne będzie krótsze niż 273 dni, jeśli Księżyc wzrośnie w okresie narodzin dziecka - od nowiu do pełni - i jednocześnie będzie nad horyzontem, lub jeśli zmniejsza się w czasie narodzin - od pełni do nowiu - i znajduje się poniżej horyzontu. Jeśli Księżyc ubywa w okresie narodzin - od pełni do nowiu - i znajduje się nad horyzontem, wówczas życie wewnątrzmaciczne będzie dłuższe niż 273 dni.

Większość porodów ma miejsce 266 dnia po poczęciu. Jeśli poród nastąpi wcześniej niż w tym okresie, ale w 10. księżycowym miesiącu rozwoju, kłopoty nie pojawiają się.

Aby zapobiec przedwczesnemu porodowi, wypij wywar mleczny z lukrecji, imbiru i cedru.

Czasami dziecko pozostaje w macicy dłużej niż czas porodu. Ciąża trwająca dłużej niż 287 dni (41 tygodni) jest nazywana przez lekarzy opóźnioną, a poród opóźniony. Zjawisko to jest dość częste i występuje w 10% przypadków, często u tych samych kobiet. Jeśli opóźnienie trwa 2-2,5 tygodnia, nie jest to wielka sprawa. Przy dłuższym opóźnieniu warto przyspieszyć poród, powodując poród. Najlepiej zrobić to przy pomocy masażu brzucha ghee, w którym czerwona papryka lub kłącze tataraku gotowano w łaźni wodnej przez 7 minut; lub z wywar z ziół, które powodują skurcze macicy. W każdym razie powinieneś zasięgnąć porady i pomocy osoby, która ma wiedzę w tej sprawie.

Spotkanie z noworodkami

Wśród słowiańsko-aryjskich spotkaniu noworodków towarzyszą specjalne rytuały i zwyczaje. Wraz z narodzinami dziecka do rodziny dodaje się nowe życie, które uosabiają zapalone świece z białego wosku jako znak czystości. Nowonarodzony chłopiec jest zawijany w koszulę ojca, a dziewczynka w koszulę matki i stawiany na progu, który oznacza granicę dwóch światów, jednego własnego i drugiego. Ojciec-gospodarz ma prawo je wychować, to znaczy uznać lub odrzucić. Księga Drogocennych Skarbów stwierdza, że kiedy dusza o cechach rycerza została przyciągnięta i urodził się syn, ojciec wziął nagi miecz, położył go przed noworodkiem i powiedział:

- Nie zostawię ci żadnej własności w spadku, ale będziesz miał to, co zdobędziesz dzięki temu mieczowi.

Kiedy dusza o właściwościach vesi została przyciągnięta, dziecko było brane w ramiona, kładzione na ziemi (jeśli spodziewano się oracza) lub na progu (jeśli oczekiwano kupca) lub na palenisku (jeśli urodziła się dziewczyna), wtedy podnosili je, nosili wokół chaty i całowali. Goście przynieśli prezenty: zboże, kminek, sól, a później pieniądze, podczas gdy w rytuałach ważną rolę odgrywali ojcowie chrzestni.

Zanim ktokolwiek z nieznajomych dotknął noworodka (co jest zabronione w ciągu 10 dni po urodzeniu, ponieważ w tym czasie kobieta jest uważana za słabą i niezdolną do ochrony swojego dziecka), wykonywany jest rytuał, który przyczynia się do rozwoju umysłu, rozumu i inteligencji dziecka, jego Organy Klubiy i Kolobiy. Ojciec, biorąc dziecko w ramiona i zwrócony na wschód, patrząc na wschodzące słońce, trzykrotnie śpiewa:

„OM. Bhur, Bhuvah, Svah, dżem Tat Slavitur. Bhargo Devasya dhimahi, dhiyo yo nah prachodayat! " -

„Och, Progenitor, przejawiający się w światach Reveal, Navi i Prav. Dawca potrójnego światła, Eliminator ignorancji. Uwielbiamy Twój blask oświetlający nasz intelekt! ”

(„OM” - obraz Parabrahmana; „Bhur” - Bhu-loka, świat Objawienia; „Bhuvah” - Antariksha-Loka, świat Light Navi; „Swah” - Svarga-Loka, boski świat; „Tat” - To, Poza, Paramatma; „Slavitur” - Trislavny, czyli Trisvetly - Pan Wszechświata; „dżem” - zdolność poznawania i czczenia; „Bhargo” - usuwanie grzechów i ignorancji, promienna wielkość; „Devasya” - lśniące, lśniące; „Dhimahi” - gloryfikujemy; „Dhiyo” - buddhi, intelekt, zrozumienie; „yo” - kto, kto; „nah” - nasz; „prachodayat” - aby rzucić światło, nieść, nakłonić).

Następnie ojciec palcem serdecznym prawej dłoni z jakiegoś złotego naczynia podaje dziecku do smaku miód, ghee, gotowane ziarno - ryż lub jęczmień i pozwala mu polizać złoto, zwiększając w ten sposób witalność dziecka. Jednocześnie szepcze mu do prawego ucha:

„Daję wam wiedzę o miodzie, oliwie i zbożu, zrodzonych z lekkich Slavitri. Pozwólcie, aby umysł Slavitri Boga położył was na myśli, pozwólcie Matce Sva zająć się umysłem, pozwólcie Świetlistym Bogom położyć umysł. Żyj zdrowo na tym świecie przez cały wiek, strzeżony przez bogów. "

Brahma Purana i Aditya Purana mówią:

„Przy narodzinach dziecka bogowie i przodkowie przychodzą na uroczystość w domu podwójnie narodzonego dziecka. Dlatego ten dzień jest świąteczny i ważny. W tym dniu należy oddać złoto, ziemię, krowy, konie, kozy, girlandy, legowiska itp. "

Według Wjasy zasługi z jałmużny składanej w dniu urodzin syna są wieczne (Vira mitrodaya, 1, s. 199).

Rytuał nadania imienia został przeprowadzony po zakończeniu okresu słabości porodowej - okresach szczególnego zagrożenia dla dziecka ze strony złych demonów i czarowników: wykonywany był zwykle 10 lub 12 dnia po urodzeniu. Zgodnie z doktryną czytania z gwiazd, ceremonię tę można odroczyć, jeśli wystąpi jakieś niezwykłe zjawisko naturalne lub jest to niewłaściwe z kulturowego punktu widzenia:

„Jeśli nastąpi przejście Słońca z jednej konstelacji do drugiej, zaćmienie lub rytuał upamiętnienia zmarłych przodków, ceremonia nadania imienia nie może być korzystna”.

(„Vira mitrodaya”, 1, s. 234).

W ramach przygotowań do ceremonii dom jest myte i sprzątane, matka kąpie się, kąpie się dziecko. Następnie matka przykrywa dziecko czystą ściereczką i po zwilżeniu głowy wodą podaje ją ojcu. Następnie odbywa się ceremonia oddania czci Przodkowi, Jego pięciu żywiołom i innym bóstwom. Na zakończenie ceremonii ojciec nachyla się do prawego ucha dziecka i dotykając go oddechem, zwraca się do niego:

„Och, dziecko! Ty, czciciel Rodu, urodziłeś się w takim a takim miesiącu pod taką a taką kombinacją luminarzy, dlatego twoje duchowe imię ... I twoje ziemskie imię ... ".

Następnie dziecko pozdrawia wszystkich, a czarownica błogosławi go, wzywając go po imieniu i mówiąc:

"Żyj długo, piękne dziecko!"

Uroczystość kończy się poczęstunkiem dla duchownych, zgromadzonych krewnych i przyjaciół.

Imię nadane dziecku musi odpowiadać poziomowi jego duchowego rozwoju, który przejawia się w kolorze (varna) jego biopola - Ciała Ognia. Jeśli dziecko ma cechy przenoszenia świadomości do ciała Divya, wówczas uważa się, że narodziło się ono dwukrotnie (w ciele i duchu) i otrzymuje imię składające się z dwóch korzeni; jeśli nie ma takich cech, to imię ma jeden rdzeń; a jeśli ma niskie, zwierzęce cechy, to zamiast imienia nadają mu przydomek - przydomek. Jeśli dziecko ma warnę duchownego, to jego imię powinno składać się ze słów oznaczających dobroć, chwałę lub radość; jeśli ma warnę wojownika, to jego imię powinno zawierać słowa oznaczające ochronę, obronę lub porządek; wśród rzemieślników (veysów) nazwa powinna oznaczać bogactwo, stworzenie lub zachowanie; a dla sług (smerdów) - praca i służba.

Chłopcy muszą podać imię składające się z parzystej liczby sylab, a dziewczęta - od nieparzystej. „Manu” (11, 33) podaje dodatkowe zalecenia dotyczące imienia dziewczynki:

„Powinien być łatwy do wymówienia, nieustraszony, znaczący, przyjemny, wspierający, kończący się długą samogłoską i zawierający błogosławieństwo”.

Nie należy jej nadawać niezdarnego imienia, które oznacza

„Konstelacja, drzewo, rzeka, ptak, sługa, strach”

(III, 9).

„Manu” odradza małżeństwo z dziewczyną, której imię wywodzi się od tych przedmiotów.

Sądząc po źródłach pisanych, dzieci słowiańsko-aryjskich zostały nazwane na prośbę ojca lub matki. Z pewnością brali udział w rytuale Trzech Króli, ale byli też obecni nieznajomi, co jest odnotowane w kronice Laurentian.

Prawa RITA (dotyczące czystości Ducha i Krwi)

Aby stworzyć pełnoprawne potomstwo, oprócz przyciągnięcia duszy dobrą karmą, konieczne jest zapewnienie jej pełnoprawnych genów. Każdy, kto jest zaznajomiony z zagadnieniami dziedziczności, wie, że można hodować rośliny lub zwierzęta na dowolnych danych przyrodniczych. Wybierając nasiona i opracowując nowe odmiany, można osiągnąć niesamowite rezultaty: na przykład pszenicę można produkować w różnych kolorach, kształtach i właściwościach. Możesz zwiększyć jego kiełkowanie, plon lub wielkość ziarna. Z każdym pokoleniem wzmacnia się w nim dokładnie to, czego potrzeba. To samo dzieje się ze zwierzętami przy odpowiednim doborze producentów. Można hodować każdą rasę bydła lub koni. Dążąc do tego z pokolenia na pokolenie można pomalować rasę zwierząt na taki czy inny kolor, zmniejszyć lub powiększyć rogi, wydłużyć lub skrócić nogi, spraw, aby kufa była tępa lub spiczasta. Wszyscy wiedzą, że kiepski chart z łatwością wyprzedza psa innej rasy o wybitnych zdolnościach biegowych w bieganiu, że najgorszy kłusujący koń zawsze wyprzedzi najszybszego konia pracującego, a najgorszy policjant nadal będzie miał lepszy nos niż kundel.

Ludzie są zbudowani z tego samego materiału, co wszystkie inne żywe istoty i mają do nich zastosowanie te same prawa dziedziczenia, co do zwierząt. W nich, jeśli jest to pożądane, można w sposób dziedziczny rozwinąć tę lub inną cechę, tę lub inną zdolność.

Zarówno ludzie, jak i stworzenia są zaangażowane w rozwój pewnych właściwości u niektórych ludów. Aby było jasne, jakie zdolności naród wzmacnia i wzmacnia, wystarczy zapoznać się ze świętymi pismami tego narodu.

Wszystkie gatunki biologiczne, w tym ludzie i inne stworzenia, różnią się od siebie genetycznie. Ponadto wszystkie gatunki są dziedzicznie zamknięte w stosunku do siebie, to znaczy w warunkach naturalnych hybrydy międzygatunkowe są albo niemożliwe, albo bezpłodne - jak muł, albo niestabilne przy zmianie pokoleń - jak wiele odmian roślin uprawnych. Zanik stabilnego genetycznie rdzenia, dzięki któremu gatunek przystosowuje się do wolno zmieniających się warunków środowiskowych, prowadzi do dziedzicznej degeneracji społeczeństwa. To właśnie ten rodzaj wywrotowej

działalności prowadzą obecnie istoty przeciwko słowiańsko-aryjskim, w wyniku czego rodzi się coraz więcej dzieci z różnymi odchyleniami.

Angielski przyrodnik Charles Darwin (18091882), który w 1859 roku opublikował swoje główne dzieło „Pochodzenie gatunków przez dobór naturalny lub zachowanie wybranych ras w walce o byt” (w tłumaczeniach rosyjskich istoty nazywały je „Pochodzeniem gatunków”), aby określić międzygatunkowe potomstwo wprowadziło pojęcie „bękarta”, oznaczające potomstwo z połączenia dwóch gatunków, ale N.I. Wawiłow zastąpił to słowem „hybryda”. C. Darwin - tworząc swoją „teorię ewolucji” najwyraźniej kierował się następującym wnioskiem: zgodnie z kanonami religii chrześcijańskiej ludzie wywodzili się od Adama i Ewy - założycieli ludów semickich. „Semici” to słowo złożone: simia, łac. - małpa („jest bez yang”, czyli pozbawiony pozytywnej energii Yang, która jest niezbędna do ewolucji); eidos, grecki. - gatunek (tj. - gatunek małpy).

Francuski przyrodnik i honorowy członek Petersburskiej Akademii Nauk J. Buffon (1707-1788) jako miarę określania rodzaju i gatunku wysunął fakt pojawienia się potomstwa zdolnego do prokreacji. Wiadomo, że podczas krzyżowania różnych gatunków, nawet blisko siebie, na przykład konia i osła, ich krzyż nie może dać potomstwa. Będzie zbierać niehomologiczne chromosomy różnych ojców i matek, które nie mogą znaleźć ze sobą wspólnego języka, a jeśli chromosomy nawet utworzą pary i miejsca wymiany, to nie powstaną wśród nich zdrowe komórki rozrodcze niezbędne do kontynuacji potomstwa. Drańcy urodzeni po skrzyżowaniu różnych typów ludzi zachowują zdolność do dalszego potomstwa, ale potomstwo niezdrowe seksualnie i psychicznie. To 37% chorych członków społeczeństwa,**[367]**[G.P. Klimov jest jedynym znanym współczesnym pisarzem, któremu udało się zidentyfikować problem degeneracji, bez którego rozwiązania nie jest możliwy świadomy rozwój duchowy.] .

Natura jest racjonalna i celowa, dlatego zauważa takich degeneratów, których Klimov nazywa „legionistami” (ponieważ Ewangelia mówi, że nazywają się „legion”), wady cielesne, które uniemożliwiają im dalsze potomstwo, nawet jeśli mają zwykłe komórki płciowe. Zdegenerowane kobiety podczas stosunku płciowego nie wydzielają lubrykantu, co uniemożliwia zdrowe poczęcie. Zdegenerowani mężczyźni mają defekt cielesny zwany „stulejką”, a wśród ludzi nie jest on dotykany, gdy główka prącia nie jest odsłonięta podczas stosunku płciowego: jasne jest, że z takim „narzędziem” dziecko w ogóle nie może zostać poczęte.

Aby ukryć tę pieczęć diabła, degeneraci wymyślili rytuał obrzezania. Lekarze wiedzą, że chory organizm nie radzi sobie z eliminacją toksyn, odpady schodzą i gromadzą się na końcach narządów. W rezultacie powstają owrzodzenia troficzne, nogi zaczynają gnić (u zwykłych ciężko

pracujących) lub pojawiają się hemoroidy (u żarłocznych miłośników potraw), a z powodu naruszeń w okolicy narządów płciowych napletek prącia ulega zapaleniu, więc jeśli tego chcesz lub nie, musisz obrzezać zwyrodniałych.

Fuzja różnych krwi jest obrzydliwa dla Natury, nienaturalna, a zatem okrutna. Międzygatunkowe hybrydy rozpuszczają siłę ludzi, rozrzedzają krew, niszczą ochronne mury ustanowione przez samą Naturę, zmniejszają zdolność przystosowania się potomstwa i nieuchronnie prowadzą do degeneracji.

Ewolucyjny poziom rozwoju różnych ludów jest nierozerwalnie związany z poziomem rozwoju ciał umysłu, umysłu i intelektu ich przedstawicieli. Różnice w zdolnościach umysłowych i intelektualnych różnych narodów przejawiają się wyraźnie w ich wartościach kulturowych i moralnych, zdolnościach i skłonnościach, które determinują budowę i kształt mózgu, czaszki, szkieletu i całego ciała cielesnego ludzi różnych narodowości. Na przykład największy rosyjski antropolog XIX wieku R.L. Weinberg w swoim studium „Ku badaniu kształtu ludzkiego mózgu” stwierdził:

„Po całej serii prac, które ukazały się w ostatnich trzech dekadach na temat somatologii Żydów, nie ma wątpliwości co do istnienia wśród nich„ szczególnego typu fizycznego ”, wyrażającego się nie tylko w osobliwościach tzw. Żydowskiej„ fizjonomii ”, ale szkielet, w proporcjach czaszki i tułowia, w cechach powłoki zewnętrznej "

(„Russian Anthropological Journal” nr 4, 1902).

Te wnioski antropologii i etnologii znalazły swoje uzasadnione potwierdzenie w najnowszych osiągnięciach neuronauki. S.V. Saveliev, autor badań podstawowych „Stereoscopic Atlas of the Human Brain” (Moskwa, 1996), twierdzi, że liczba połączeń między neuronami, które są realnym odzwierciedleniem stopnia rozwoju intelektualnego i kulturowego Rasy i innych ludzi, może wynosić od 10 do 10 000! Ponadto masa obszaru mózgu odpowiedzialnego za określone rodzaje aktywności, na przykład wyobraźnię lub zdolności matematyczne, u przedstawicieli Rasy z innych narodów może się różnić 5-krotnie! Oznacza to, że przedstawiciele ludów czarno-żółtych nigdy nie będą mieli okazji przyswoić sobie kultury Rasy i jej zrozumieć, ponieważ jak S.V. Saveliev:

„… Sam proces uczenia się nie może zwiększyć masy pewnych ośrodków mózgowych i nie może tworzyć nowych połączeń między neuronami. Nie możesz opracować czegoś, co nie ma żadnych warunków wstępnych ”.

S.V. Savelyev wyciąga również ważny wniosek antropo-socjologiczny:

„Według różnych źródeł i wyników licznych ważeń minimalna masa ludzkiego mózgu, która nie wpływa na zachowania społeczne, to blisko 900 gramów. Przy niższych wartościach pełne życie w społeczeństwie ludzkim staje się niemożliwe. "

Są ludzie, którzy dosłownie „nie mają wystarczającej ilości mózgów” do pełnoprawnego życia społecznego (na przykład rdzenni mieszkańcy Australii Środkowej mają średnią masę mózgu wynoszącą zaledwie 750 gramów). Dlatego po prostu nie są w stanie zrozumieć światopoglądu ludów Rasy - Rodoverie (nauka o jednoczesnej jedności i różnicy między Człowiekiem a Rodem). Różnica między ludami Rasy a innymi narodami jest bardzo głęboka w innych cechach i właściwościach. Na przykład skale muzyczne, które są przyjemne dla aparatu słuchowego jednej osoby, są nieprzyjemne dla słuchu innych. To samo dotyczy różnic w metodach obliczania. Wszystkie ludy słowiańsko-aryjskie wyróżniają się zdolnościami matematycznymi, podczas gdy inne ludy nie. Umiejętności rysowania również się różnią. Są plemiona, które potrafią rysować tylko kufle i patyki; niektórzy ich przedstawiciele nawet nie wiedzą, jak odróżnić głowę od drzewa lub statku na zdjęciu. Są narody skłonne do koczowniczego stylu życia, takie jak Cyganie, Żydzi i Arabowie.

Założyciel eugeniki Francis Galton (1822-1911) argumentował:

„Sumienie, talent i inne, czysto ludzkie właściwości są biologicznie zdeterminowanymi cechami indywidualności, przekazywanymi przez komórki rozrodcze od pokoleń”.

Antropolodzy przełomu XIX i XX wieku stwierdzili, że kształt czaszki dziecka ma bezpośredni związek z cechami strukturalnymi miednicy matki - muszą one do siebie pasować, aby uniknąć komplikacji podczas porodu. Pomieszanie narodowości nieuchronnie prowadzi do tego, że budowa miednicy matki jednej narodowości nie odpowiada kształtowi czaszki niemowlęcia ojca innej narodowości. Prowadzi to do dysfunkcyjnych urodzeń i wpływa na żywotność potomków obu pierwotnych ludów, zwiększając liczbę bękartów i śmiertelność wśród nich. Natura działa tutaj ściśle według zwykłej mechaniki. Kształt czaszki niemowlęcia zgodnie z krajowymi wskaźnikami powinien odpowiadać krajowym wskaźnikom pierścienia miednicy matki, „jak śruba w nakrętce”. Jakakolwiek rozbieżność osłabia tak zwaną „wytrzymałość mechaniczną” narodu i jego „odporność na zużycie” na przemian, z generacji do generacji. Dlatego czystość Rasy jest pierwszym i głównym warunkiem jej rozmnażania i doskonalenia rasy, a mieszanie się narodowości nieuchronnie prowadzi do degeneracji.

Z klasycznych rosyjskich dzieł na ten temat najlepiej przypomnieć twórczość M.I. Lutokhin "Historyczny przegląd literatury na temat różnic rasowych w miednicy" (M., 1899). Na początku autor przytacza opinię słynnych antropologów Paula Brocka, Paula Topinarda (1830–1911) i Samuela Thomasa Sommeringa, którzy porównali miednicę ludów „niższych” z miednicą małp. Franz Prümer-Bey (1808-1882), z racji jasności i dokładności znaku, generalnie proponował odejście od klasyfikacji narodów według budowy czaszki i przejście do klasyfikacji narodów według kształtu miednicy. Dział antropologii, który bada narodowe różnice w budowie miednicy, nazywany jest przez naukowców „pelwimetrią”.

Wiedząc o zasadniczym znaczeniu czystości krwi dla istnienia ludzi, istoty przebywające w ich obozie ściśle przestrzegają narodowych zakazów. Na przykład głoszenie własnej ekskluzywności i nienawiści do wszystkich innych narodów jest podstawą syjonizmu. W Izraelu mieszane małżeństwa uważane są za przestępstwo. Wciąż istnieje taki zwyczaj: jeśli ktoś z rodziny wchodzi w mieszane małżeństwo, cała rodzina deklaruje żałobę, a kobiety krzyczą jak na pogrzebie, zrywają z siebie ubranie i włosy, posypują im głowy kurzem. Starając się wyrosnąć na naród panów, Żydzi podnieśli czystość swojej krwi do świętego miejsca, ale świątynie innych ludów muszą zostać zniszczone, tak jak nauczają Żydów ich pisma religijne. Jednak sama krew Żydów, ich świątynia, zgniła, ponieważ zamknęli nienaturalną ekskluzywność ich małego plemienia,

W małżeństwach słowiańsko-aryjskich z Żydami ci drudzy przekazują swoją zgniłą krew swojemu potomstwu, stąd ich cechy narodowe nieuchronnie ujawniają się w większym stopniu niż słowiańsko-aryjczycy - można to porównać z muchą w maści. W następnych pokoleniach takie małżeństwa są albo bezpłodne, albo rodzą tylko córki, albo generalnie są bezpłodne.

Kiedy Żydzi, zgodnie ze swoją pasożytniczą działalnością, muszą infiltrować obcy naród i rozłożyć go od wewnątrz za pomocą kazirodztwa, Żydzi robią wyjątek od swojego prawa religijnego: wtedy tysiące zgniłych gałęzi są odcinane z narodowego drzewa i służą jako środek do ogólnej infekcji. Tak w Rosji pojawili się tzw. „Nowi Rosjanie”, którzy z pewnością siebie deklarują na ekranach telewizorów: „Półrasy ocalą Rosję!”.

W Rosji przez długi czas słowo „drań” lub inaczej „drań” było interpretowane i postrzegane jako konsekwencja rozpusty. Skrzyżowanie dwóch rodzajów zwierząt - osła i konia, wilka i psa, lisa i psa - zawsze dawało tylko grzesznego niewidzialnego: muła, wierzchowca, lisa. Bękarty (bękarty) w Rosji od dawna nazywane są dziećmi urodzonymi ze związku Słowianina lub Aryjczyka z Żydem. Dziecko z takiej rozpusty, która pociąga za sobą złe dziedziczenie, wyrasta na jednostkę, niezdolną do ustalenia granicy między dobrem a złem, narzucając innym najbardziej absurdalny

punkt widzenia na wszystkie aspekty życia, uciekając się do umyślnych kłamstw, wprowadzając w błąd i odsuwając się od naturalnych praw Najwyższego, to znaczy zaangażowani w czynności demoniczne. Dlatego G.P. Klimov w swojej powieści naukowej „My Name is Legion” wymienia Żydów (którzy, jak wiesz, za swoje religijne zadanie postawili zdobycie całego świata i zniewolenie wszystkich narodów, a następnie ich zniszczenie) przez „Marsjan”, którzy w Wojnie światów H. Wellsa również próbowali przejąć Ziemię i zniewolić wszystkich ludzi; i nazywa małżeństwo upadłego Rosjanina i Żydówki „związkiem Szatana i Antychrysta”, gdyż zdrowa osoba nie poślubi „Marsjanina”. Ponieważ świadomość tego drania jest podzielona pod wpływem różnych linii krwi, mają oni bolesny wybór - którego narodowego egregora przejąć, a zatem prowadzić odpowiedni styl życia, to znaczy po której stronie stanąć, po której ludziach służyć. I zwykle mucha w maści psuje beczkę miodu, to znaczy wszystkie śmieci wychodzą. Wells próbował także przejąć kontrolę nad Ziemią i zniewolić wszystkich ludzi; i nazywa małżeństwo upadłego Rosjanina i Żydówki „związkiem Szatana i Antychrysta”, gdyż rozsądna osoba nie poślubi „Marsjanina”. Ponieważ świadomość tego drania jest podzielona pod wpływem różnych linii krwi, mają oni bolesny wybór - którego narodowego egregora przejąć, a zatem prowadzić odpowiedni styl życia, to znaczy po której stronie stanąć, po której ludziach służyć. I zwykle mucha w maści psuje beczkę miodu, to znaczy wszystkie śmieci wychodzą. Wells próbował także przejąć kontrolę nad Ziemią i zniewolić wszystkich ludzi; i nazywa małżeństwo upadłego Rosjanina i Żydówki „związkiem Szatana i Antychrysta”, gdyż rozsądna osoba nie poślubi „Marsjanina”. Ponieważ umysł bękarta podwaja się pod wpływem różnych krwi, mają oni bolesny wybór - którego egregora narodowego przejąć, a więc prowadzić odpowiedni tryb życia, to znaczy po której stronie być, po której służyć. I zwykle mucha w maści psuje beczkę miodu, to znaczy wszystkie śmieci wychodzą. to znaczy, po której stronie być, którym ludziom służyć. I zwykle mucha w maści psuje beczkę miodu, to znaczy wszystkie śmieci wychodzą. to znaczy, po której stronie być, którym ludziom służyć. I zwykle mucha w maści psuje beczkę miodu, to znaczy wszystkie śmieci wychodzą.

Popularne wyrażenie głosi, że inteligencja, która często grzeszyła „przez zjednoczenie Szatana i Antychrysta”, ma białą kość i błękitną krew. Słowiańsko-Aryjczycy już dawno zauważyli, że kolor kości zwykłych ludzi i „zgniłej inteligencji”, znajdujących się w równych warunkach i w tym samym wieku, ma znaczną różnicę. Jak ustaliła współczesna nauka za pomocą badań chemicznych, biały kolor kości jest powiązany z naruszeniem stosunku fosforu do wapnia, a „niebieska” krew jest tym, co nazywa się obecnie ujemnym czynnikiem Rh we krwi, który przeszkadza w porodzie, w obecności którego rodzą się niezdolne do życia „niebieskie” dzieci ... To właśnie dało początek wyrażeniu „błękitna krew”, któremu

stworzenia bez wahania dają cień wyższości, ale jak widać, nie ma tu pochwały!

Najważniejszą rolę w tworzeniu pełnoprawnego potomstwa odgrywa czystość krwi rodziców. Pod koniec lat 30., kiedy darowizna została intensywnie wprowadzona do codziennej praktyki lekarskiej ZSRR, lekarze ze zdziwieniem stwierdzili, że rdzenni Moskale pochodzenia rosyjskiego mają w większości I grupę krwi. W tym samym czasie ujawniły się pewne szczegóły, o których nie akceptowano rozpowszechniania poza żydowską społeczność lekarską. Okazało się, że w rodzinach rdzennych, rasowych Rosjan za akt podstawowy uznawano komunikację z wszelkimi Gojami i obcokrajowcami. Nie, nie byli źle traktowani, ale żeby mieć ze sobą dzieci - w żadnym wypadku! Uważano, że Rosjanie i rosyjska krew są same w sobie dobre i nie ma potrzeby ingerować w nich, zamieniając ich w błoto. Istnieje prawo dziedziczenia Berensteina, które mówi: jeśli jedno z rodziców ma grupę krwi I, to nie może mieć dziecka z grupą IV.**[368]**[Aby poznać głębsze znaczenie tej demonicznej aktywności, zobacz badania G.P. Klimov, wskazany na „Liście książek”.] .

W Instytucie. Sklifossovsky'ego, gdzie prawie pierwsi ludzie w Moskwie zaczęli gromadzić krew, bardzo szybko zauważyli, że Rosjanie byli jej głównymi dawcami. Początkowo lekarze mogli używać tylko krwi z grupy I, ale jakoś okazało się, że głównymi konsumentami tej cennej krwi w czasie pokoju byli przedstawiciele mniejszości narodowych.

Szybko okazało się, że większość rasowych Żydów, Cyganów, aw mniejszym stopniu Ormian i Gruzinów, okazała się właścicielami krwi z głównej grupy IV. Dlatego okazało się, że ich własna krew nadaje się tylko dla ich wąskiego kręgu, a krew narodu rosyjskiego jest odpowiednia dla wszystkich. Jednak wychowani w duchu „międzynarodowej równości i braterstwa”, niektórzy Rosjanie, zakorzenieni w medycznym przywództwie, nie rozumieli tego. Jednak wszyscy lekarze doskonale zdają sobie sprawę, że krew z grupy I jest najwyższej jakości i to nie tylko ze względu na jej przydatność do transfuzji każdej osobie. Faktem jest, że ta krew ma najsilniejszą ochronę przeciwbakteryjną i przeciwwirusową. Podczas szczepień lekarze często ze zdziwieniem mówią właścicielom I grupy krwi: „Twoje szczepienie się nie odbyło”. Te stwierdzenia są tylko potwierdzeniem tego że organizm nie zareagował zewnętrznie na szczepionkę. Wewnętrzne siły ciała natychmiast potraktowały ją jak ciało obce. W ten sam sposób poradzą sobie z samą chorobą, a nie tylko z osłabionymi patogenami. Oznacza to, że szczepionka nie stworzyła nowej obrony - odporność była obecna we krwi, ale nie jako wspomnienie wcześniejszej choroby, ale całkiem niezależnie jako wzmożona aktywność dobrej krwi.

Ci, którzy mają IV grupę krwi, bardzo często cierpią na długotrwałe powikłania po szczepieniu, a czasem bezpośrednie objawy choroby, przed którą szczepienie powinno uchronić. W tym przypadku lekarze mówią: „Szczepionka się zakorzeniła”, to znaczy słaba krew powoli i słabo opiera się obcym wpływom, ale ostatecznie uzyskuje pożądaną, wcześniej nieobecną odporność.

W podręczniku „Biologia” dla studentów uczelni medycznych czytamy:

„W przypadku osób z grupą krwi 0 (tj. Grupa I) prawdopodobieństwo zachorowania na raka żołądka, szyjki macicy, reumatyzm, chorobę niedokrwienną serca, zapalenie pęcherzyka żółciowego, kamicę żółciową jest o około 20% niższe niż u osób z grupą krwi A (grupa II) ... Dziedziczna różnorodność ogranicza rzeczywistą kondycję populacji ludzkiej. Obciążenie genetyczne ludzkości można oszacować wprowadzając pojęcie śmiercionośnych ekwiwalentów ... Około 15% organizmów poczętych umiera przed urodzeniem, 3% po urodzeniu, 2% bezpośrednio po urodzeniu, 3% ludzi umiera przed osiągnięciem dojrzałości, 20% nie zawiera małżeństwa i 10% małżeństw jest bezdzietnych ”**[369]**[V.N. Yarygin „Biology”, s. 274. M., 1985.] .

Wszystko to jest konsekwencją długofalowej wewnętrznej polityki międzynarodowej państw europejskich (w tym Rosji), których kierownictwo na rozkaz światowego rządu syjonistycznego realizuje program eksterminacji białej ludności tych krajów. Można przewidzieć, że końcowy rezultat takiej polityki będzie straszny dla całej kulturalnej ludzkości. Jednak ci, którzy zainspirowali eksterminację genetyczną, ponieśli już zasłużoną karę - chorobę AIDS.

Osoba często, z powodu swojej ignorancji i ignorancji, komunikuje się z ludźmi, którzy są nieczyści, to znaczy „opuszczeni” na płaszczyźnie duchowej, niosąc mroczny ładunek zniszczenia w swoim biopolu. Osoby brudne duchowo często są dotknięte chorobami karmicznymi, które odziedziczyli po swoich okrutnych przodkach. Współżycie seksualne z osobą z podobnego środowiska prowadzi do zakażenia złą energią i powoduje wiele chorób, w tym raka.

I oczywiście ważnym warunkiem, który odciąga człowieka od kłopotów, ratuje go nawet w przypadku infekcji, jest obecność I grupy krwi w jego żyłach. Tylko ona może w pełni zwalczyć każdą infekcję. Pierwsza grupa krwi to głównie Europejczycy, czyli ludzie rasy. Polują na nią wszyscy osłabieni fizycznie, w tym przedstawiciele innych narodów.

„Do tej pory udział genów białych ludzi wynosi 25% u czarnych Amerykanów i 40% u Brazylijczyków”.**[370]**[Tamże, s. 266.] .

Ale teraz ta kwestia jest wyciszana na wszelkie możliwe sposoby, a ludzie, którzy odważyli się mówić o tym głośno, są prześladowani. Ale sama natura podsycała niechęć zdrowego białego człowieka do małżeństw międzyetnicznych. Na przykład Murzynowie pocą się 10 do 12 razy więcej niż biali, a wszystkie wydzieliny ich ciała zawierają merkaptan etylowy i merkaptanetynol, które są najbardziej śmierdzącymi substancjami na świecie. Z pewnymi poprawkami dotyczy to metysów i Żydów. W ułamkach procenta substancje te są zawarte w strumieniu amerykańskiego śmierdzika - skunksa, a jeśli spadnie na niedźwiedzia grizzly lub kuguara, to te szlachetne zwierzęta szaleją i umierają. Ta najbardziej cuchnąca substancja jest modelowym czynnikiem rakotwórczym, a także czynnikiem nerwowym, który powoduje raka u białych ludzi. Dlatego białe kobiety mieszkające z Żydami, Murzynami i Metysami, kończą swoje życie z onkologią, dlatego merkaptan etylowy jest dodawany do gazu domowego w postaci aerozolu, podobno po to, aby gaz nabrał specjalnego zapachu. W sportach kontaktowych pot w / w osób, dostający się na skórę osoby białej, powoduje jej uszkodzenie aż do oparzeń I stopnia. Dlatego biali ludzie nie mogą długo przebywać w zamkniętym pomieszczeniu z czarnymi i metysami - zaczynają się bóle głowy, nudności i depresja: stąd wymuszone napisy „Tylko dla białych”. Kiedy humanoidalne stworzenie wydziela zapach, który jest nie do zniesienia nawet dla zwierząt, wskazuje to na jego demoniczne pochodzenie: absolutnie wszystkie cuchnące substancje zawierają siarkę i, jak wiesz, stworzenia Dark Navi pachną podobnie. W sportach kontaktowych pot w / w osób, dostający się na skórę osoby białej, powoduje jej uszkodzenie aż do oparzeń I stopnia. Dlatego biali ludzie nie mogą długo przebywać w zamkniętym pomieszczeniu z czarnymi i metysami - zaczynają się bóle głowy, nudności i depresja: stąd wymuszone napisy „Tylko dla białych”. Kiedy humanoidalne stworzenie wydziela zapach, który jest nie do zniesienia nawet dla zwierząt, wskazuje to na jego demoniczne pochodzenie: absolutnie wszystkie cuchnące substancje zawierają siarkę i, jak wiesz, stworzenia Dark Navi pachną podobnie. W sportach kontaktowych pot w / w osób, dostający się na skórę osoby białej, powoduje jej uszkodzenie aż do oparzeń I stopnia. Dlatego biali ludzie nie mogą długo przebywać w zamkniętym pomieszczeniu z czarnymi i metysami - zaczynają się bóle głowy, nudności i depresja: stąd wymuszone napisy „Tylko dla białych”. Kiedy humanoidalne stworzenie wydziela zapach, który jest nie do zniesienia nawet dla zwierząt, wskazuje to na jego demoniczne pochodzenie: absolutnie wszystkie cuchnące substancje zawierają siarkę i, jak wiesz, stworzenia Dark Navi pachną podobnie. stąd wymuszone napisy „tylko dla białych”. Kiedy humanoidalne stworzenie wydziela zapach, który jest nie do zniesienia nawet dla zwierząt, wskazuje to na jego demoniczne pochodzenie: absolutnie wszystkie cuchnące substancje zawierają siarkę i, jak wiesz, stworzenia Dark Navi pachną podobnie. stąd wymuszone napisy „tylko dla białych”. Kiedy humanoidalne stworzenie wydziela zapach, który jest nie do zniesienia nawet dla zwierząt,

wskazuje to na jego demoniczne pochodzenie: absolutnie wszystkie cuchnące substancje zawierają siarkę i, jak wiesz, stworzenia Dark Navi pachną podobnie.

Każdy rodzaj żywej istoty jest tworzony i rozwija się ściśle według programu rozwoju gatunku, osadzonego w komórce cielesnego ciała stworzenia. Program ten wyznacza ścisły kierunek rozwoju gatunku i tworzy programowy „korytarz" w tym kierunku, w ramach którego mutacje mogą osiągnąć wymaganą różnorodność i dla rozwoju dziedzicznych cech gatunku. Mutacje wykraczające poza granice programu „korytarz" są odcinane. Na przykład istnieje kilka rodzajów cietrzewia. Główne z tych gatunków to głuszec czarny (moshnik), szary (piaskowiec) i cietrzew. Cała reszta to skrzyżowanie ich (podgatunków). Cietrzew, będący krzyżówką tych trzech gatunków, ma pośredni kolor, pośrednie kształty i rozmiary. Podgatunki rodzą i rozmnażają się. Sugeruje to, że mutacje wewnątrzgatunkowe nie opuszczają zaprogramowanego korytarza rozwoju gatunku. Ale skrzyżowanie cietrzewia z głuszcem (wśród ludzi kołuch) ma dziwny wygląd: wielkość głuszca, kształt cietrzewia i niezrozumiały kolor. Kopuki, podobnie jak kajdanki - skrzyżowanie zająca i zająca białego, są zawsze bezowocne, ponieważ wykraczają poza granice zaprogramowanego korytarza rozwojowego tego gatunku.

Gdyby naturalny przebieg selekcji był kontynuowany, jak to miało miejsce stosunkowo niedawno w rozwoju ludzkości, nadal by się poprawiał. Jednak dzisiaj kierunek doboru naturalnego zmienił się na odwrotny - nienaturalny (stworzony) i zasadniczo antyludzki. W dzisiejszych czasach cywilizowane pasożyty, które doszły do władzy na całym świecie, tworzą sztuczne korzyści dla degeneratów - właścicieli, głównie IV grupy krwi, czyli samych siebie. Natura natomiast próbuje w naturalny sposób pozbyć się wszystkich „specjalnie wybranych" i słabokrwistych. Sami liderzy pasożytnictwa doskonale to rozumieją i starają się zjednoczyć z właścicielami najbardziej żywotnej krwi grupy I. Jest dość oczywiste, że wynikiem fuzji będą nowe osoby pośrednie, które utraciły pierwotną najlepszą krew, ale z drugiej strony poprawiły ją w porównaniu z najgorszą pierwotną formą. Po kilku pokoleniach tylko niewielka część pasożytów otrzyma upragnioną I grupę krwi, psując jednocześnie krew większości potomków Rasy, byłych właścicieli bezcennego daru Natury. Nie będzie dalszej selekcji najlepszych przedstawicieli ludzkości. Wraz z dalszą kontynuacją mieszania się Słowian-Aryjczyków ze stworzeniami i przy braku naturalnej selekcji, I grupa krwi zostanie całkowicie utracona dla Rasy. Potem ludzkość, utraciwszy Rosję - twierdzę czystości i moralności, najpierw zatrzyma swój rozwój, a następnie niepostrzeżenie zniknie. Wraz z dalszą kontynuacją mieszania się Słowian-Aryjczyków ze stworzeniami i przy braku naturalnej selekcji, I grupa krwi zostanie całkowicie utracona dla Rasy. Potem ludzkość, utraciwszy Rosję - twierdzę czystości i moralności, najpierw

zatrzyma swój rozwój, a następnie niepostrzeżenie zniknie. Wraz z dalszą kontynuacją mieszania się Słowian-Aryjczyków ze stworzeniami i przy braku naturalnej selekcji, I grupa krwi zostanie całkowicie utracona dla Rasy. Potem ludzkość, utraciwszy Rosję - twierdzę czystości i moralności, najpierw zatrzyma swój rozwój, a następnie niepostrzeżenie zniknie.

W artykule E.O. Manoilov "Metodologia rozróżniania ras na podstawie krwi" (czasopismo "Medical Business", 1925) podaje:

„Dla nas jest niewątpliwie jasne, że w obecności hormonów, które charakteryzują tę lub inną płeć, analogicznie, musi być coś specyficznie narodowego i we krwi różnych narodów ludzkości. Ta specyficzna substancja nadaje piętno danego narodu i służy odróżnieniu jednego narodu od drugiego. A jeśli tak jest, to w taki czy inny sposób należy wykryć nieznaną substancję we krwi. Po wielu badaniach udało nam się znaleźć reakcję, która odpowiada na właśnie postawione pytania i umożliwia wykrycie różnic rasowych we krwi.

Z uwagi na to, że naród żydowski ma stosunkowo mało zanieczyszczeń, z wielu powodów wybraliśmy z jednej strony Żydów, z drugiej Rosjan. Zarówno Żydzi, jak i Rosjanie byli szczegółowo badani przez pochodzenie od przodków i wybrano tylko tych Rosjan, których trzech przodków ze strony ojca i matki było prawdziwymi Rosjanami, to znaczy nie tylko w jednej religii. Z żyły łokciowej pobrano krew i, jeśli było to możliwe, tego samego dnia wykonano reakcję. Od 1923 do 1 marca 1925 r. Przebadaliśmy 1362 osoby, w tym 380 Żydów, 982 Rosjan.

Już pod koniec 1923 roku za pomocą odczynników można było odróżniać Żydów od Rosjan za pomocą krwi. Chcąc sprawdzić nasze eksperymenty, a przede wszystkim ich wyniki, zwróciliśmy się do niektórych instytucji naukowych i osób prywatnych z prośbą o dostarczenie nam żydowskiej i rosyjskiej krwi na powyższych warunkach. I konieczne jest, aby na probówkach był oznaczony tylko numer, bez nazwiska i bez oznaczenia kraju. Uprzejmie odpowiedzieli na naszą prośbę, za co jesteśmy im wszystkim serdecznie wdzięczni. Otrzymano i przebadano łącznie 202 próbki od wskazanych instytucji i osób.

Ta reakcja wymaga następujących odczynników: 1) 1% alkoholowy roztwór błękitu metylenowego; 2) 1% alkoholowy roztwór fioletu krezylowego; 3) 1,5% azotanu srebra; 4) 40% kwas solny; 5) 1% roztwór nadmanganianu potasu. Reakcja wygląda następująco: do 3 metrów sześciennych. cm nieogrzewanej emulsji z czerwonych kulek 3-5% lub bezpośrednio do skrzepu można dodać 3-4 razy więcej soli fizjologicznej objętościowo i wymieszać szklaną pałeczką do uzyskania niezbyt gęstej emulsji. Dodać jedną kroplę pierwszego rodzaju odczynnika, wstrząsnąć, następnie dodać

5 kropli drugiego odczynnika - ponownie wstrząsnąć, następnie 3 krople trzeciego odczynnika - wstrząsnąć, 1 kroplę czwartego i 3-8 kropli piątego odczynnika. Wynik będzie prawidłowy, jeśli płyn w probówce z krwią żydowską jest jaśniejszy niż płyn rosyjskiej. Barwnik fioletu krezylowego z krwi żydowskiej lub prawie całkowicie zniknie, lub pozostanie niebieski do niebiesko-zielonego odcienia, podczas gdy w przypadku rosyjskim część farby fioletu krezylowego pozostanie nierozpuszczona; zwykle uzyskuje się niebiesko-czerwonawy kolor. Uważamy za konieczne dokonanie następującego zastrzeżenia: wyraźny efekt zależy wyłącznie od dobrych farb. Jak już wspomnieliśmy, nasze eksperymenty były prowadzone głównie z krwią żydowską i rosyjską. Po drodze badaliśmy inne narody: Niemców, Chińczyków, Estończyków, Finów, Polaków, Ormian itp. Istnieje w ten sposób możliwość wyróżnienia innych narodów, ale nie mamy wystarczająco dużo materiału, aby mówić z taką pozytywnością, jak mówimy o Żydach. i narody rosyjskie. Uważamy za konieczne dokonanie następującego zastrzeżenia: wyraźny efekt zależy wyłącznie od dobrych farb. Jak już wspomnieliśmy, nasze eksperymenty były prowadzone głównie z krwią żydowską i rosyjską. Po drodze badaliśmy inne narody: Niemców, Chińczyków, Estończyków, Finów, Polaków, Ormian itp. Istnieje w ten sposób możliwość wyróżnienia innych narodów, ale nie mamy wystarczającego materiału, aby mówić z taką pewnością, jak mówimy o Żydach. i narody rosyjskie. Uważamy za konieczne dokonanie następującego zastrzeżenia: wyraźny efekt zależy wyłącznie od dobrych farb. Jak już wspomnieliśmy, nasze eksperymenty były prowadzone głównie z krwią żydowską i rosyjską. Po drodze badaliśmy inne narody: Niemców, Chińczyków, Estończyków, Finów, Polaków, Ormian itp. Istnieje w ten sposób możliwość wyróżnienia innych narodów, ale nie mamy wystarczającego materiału, aby mówić z taką pewnością, jak mówimy o Żydach. i narody rosyjskie.

Ponadto zbadaliśmy krew osób pochodzących z małżeństw mieszanych, a mianowicie: 12 przypadków - ojciec Rosjanin, matka Żydówka; 8 - rosyjski ojciec, matka - Finka; 23 przypadki - ojciec Rosjanin, matka Niemka; 2 przypadki - ojciec Rosjanin, matka - Tatarka; 2 przypadki - ojciec Rosjanin, matka Ormianka. Na podstawie tego materiału możemy jedynie zauważyć, że w małżeństwach mieszanych dzieci, które miały rosyjskiego ojca i matkę Żydówkę lub Ormiankę - proces utleniania jest silniejszy niż w przypadku czysto rosyjskich, a reakcja może dać błędną odpowiedź; w tym samym miejscu, w którym ojciec jest Rosjaninem, a matka Niemką, Finką lub Tatarką, proces utleniania przebiegał wolniej i dlatego reakcja niewiele różni się od reakcji czysto rosyjskiej.

Na podstawie powyższego można wyciągnąć następujące wnioski:

1. DEFINICJA RÓŻNYCH LUDZI WEDŁUG KRWI PRZEZ ODCZYNNIKI w naszych przypadkach DAJE SZANSĘ ODRÓŻNIENIA KRWI ŻYDOWSKIEJ OD ROSYJSKIEJ.

2. Proces utleniania krwi żydowskiej jest szybszy niż w języku rosyjskim.

W badaniach kryminalistycznych taka reakcja powinna dać pewne wskazówki; w małżeństwach mieszanych reakcja na nasz materiał wskazuje na wpływ jednej lub drugiej osoby ”.

Słowiańscy Aryjczycy wiedzieli, że cechy duchowe są przekazywane dzieciom przez linię męską, a cechy umysłowe przez kobietę. Współcześni naukowcy wyjaśniają to faktem, że geny przekazujące zdolności umysłowe w drodze dziedziczenia są zlokalizowane wzdłuż całej linii chromosomu X. Kobiety mają dwa takie chromosomy (XX), a mężczyźni tylko jeden (XY), więc geny odpowiedzialne za inteligencję są silniejsze u kobiet. Nasi przodkowie wiedzieli, że przewaga intelektu nad duchowością prowadzi do demonizmu, dlatego słowiańscy Aryjczycy prowadzili swój klan po linii męskiej, przekazując w ten sposób cechy Rasy ich spadkobiercom. Stworzenia do dziś prowadzą swoją rasę wzdłuż linii żeńskiej, w wyniku czego cechy pasożytów są kultywowane w ich potomkach. Znalazło to odzwierciedlenie w ustaleniu narodowości: na przykład, jeśli ojciec jest Rosjaninem, a matka jest Żydówką, dzieci są uznawane za Żydów.

Istnieje ponad sto chorób, które występują tylko (lub głównie) u Żydów. Dr Richard Goodman z Johns Hopkins University w Baltimore przeprowadził znaczące badania w tej dziedzinie. Powiedział światu w 494-stronicowej książce Genetic Disorders Among the Jewish People.

Wszystkie choroby żydowskie, o których większość białych nawet nie zdaje sobie sprawy, dotykają przede wszystkim mózg i ośrodkowy układ nerwowy. Oto kilkanaście przykładów.

Choroba koszerna.

Rozpoczyna się w okresie dojrzewania. Wpływa na śledzionę, wątrobę i kości. Kości pękają, zwłaszcza kości miednicy i uda. Pacjenci cierpią na silne bóle kości, które trwają przez kilka dni, a nawet miesięcy. Skórka pokryta żółtym nalotem. Ta choroba dotyka każdego z 2500 Żydów. Umierają przed osiągnięciem 45 roku życia.

Abetalipoproteinemia.

Uderza żydowskie dzieci w pierwszym roku życia. Przestają rosnąć, przybierają na wadze, cierpią na biegunkę, biegunkę, wymioty, wady wzroku, stopniowo zamieniają się w ślepotę. Poruszają się niepewnie, cierpią na osłabienie mięśni. Większość z nich umiera z powodu niewydolności serca przed osiągnięciem trzydziestki.

Zespół Blooma.

Sprawia, że dzieci stają się krasnoludami. Uderza ogromna liczba Żydów i ich mieszańców. Sam izraelski premier Szamir jest prawie krasnoludem. Ma 5 stóp i 1 cal (1 m 55 cm) wzrostu.

Dziedziczna dysautonomia.

Dotyczy to tylko Żydów. Robi z nich krasnoludy. Częste wymioty, trudności w połykaniu, trudności w chodzeniu, skurcze podczas poruszania rękami i głową. Niewyraźna (połykanie słów), monotonna mowa, kaganiec. Częsty ból w całym ciele. Zwiększona mobilność (histeryczne gesty itp.). 2% Żydów jest nosicielami tej choroby, a co dziesięć tysięcy osób choruje.

Mukolipidoza typu IV.

Zwyrodnienie psychiczne i psychiczne. Dzieci mówią tylko kilka słów i nie rozumieją dobrze, co mówią im dorośli. Nie może samodzielnie chodzić ani jeść. Rzadko żyją do 10 lat.

Choroba Niemanna-Picka.

Charakteryzuje się częstymi wymiotami, zmianami skórnymi. Skóra staje się brązowawo-żółta. Utrata funkcji umysłowych i umysłowych. Zwykle umierają w wieku 4 lat. Choroba dotyka każdego na 20 tysięcy Żydów, a dziedziczna predyspozycja dotyka każdego na stu.

Dystonia konwulsyjna.

Rozpoczyna się w wieku około 10 lat. Jedna stopa chwyta. Dziwne, mimowolne drganie rąk, nóg i tułowia. Choroba dotyka każdego z 17 000 Żydów. Odziedziczona predyspozycja - u każdego ze 130. Choroba nie jest śmiertelna, ale niewielu cierpiących na nią jest w stanie prowadzić normalne życie. Komik Jerry Luce bardzo dobrze parodiuje te drgawki. Później na prośbę Żydów zakazano jego występów.

Awaria PTA.

Obfite krwawienie przy najmniejszych skaleczeniach, uszkodzenie dziąseł, uraz. Występuje krwawienie bez żadnych zewnętrznych uszkodzeń. Na tę

chorobę choruje każdy z 12 tysięcy Żydów, a każdy z 56 ma predyspozycje dziedziczne.

Gąbczasta degeneracja ośrodkowego układu nerwowego.

Rozpoczyna się w 3. miesiącu życia. Ofiara nie może trzymać głowy, cierpi na drgawki, konwulsje. Głowa jest powiększona. Zaczyna się ślepota. Większość umiera przed ukończeniem 4 roku życia. Nie odkryto jeszcze, w jaki sposób ta choroba jest przenoszona przez dziedziczenie, ale 80% chorych to Żydzi.

Choroba Tye-Sachsa.

Najbardziej znana ze wszystkich chorób żydowskich. Żydzi, którzy chcą się pobrać, przechodzą nawet specjalne badanie przez lekarza, aby sprawdzić, czy mają predyspozycje dziedziczne. Choroba przebiega w następujący sposób: dziecko wydaje się zdrowe do 6 miesięcy. Wtedy robi się cicho, spokojnie, apatycznie. Ruchom towarzyszą drgawki, aż do utraty przez dziecko możliwości trzymania głowy. Wzrok staje się nieruchomy. Po 1,5 roku pojawia się ślepota. Czaszka robi się zbyt duża, a dłonie grube. Żydzi stanowią 90% wszystkich cierpiących na tę chorobę. Dotyczy 3600 noworodków żydowskich. Każdy z 27 Żydów ma dziedziczne predyspozycje do tej choroby. Dlatego są poddawani próbie przed ślubem.

Dr Goodman opisuje 102 inne choroby, które są znacznie częstsze wśród Żydów niż wśród białych. NIE MA INNYCH LUDZI, ALE „WYBRANYCH PRZEZ BOGA", KTÓRYCH MIAŁBY TAK WIELE CHORÓB ROZKŁADU.

Charakterystyczne oznaki degeneratów są wyraźnie odzwierciedlone w rosyjskich przysłowach i powiedzeniach:

- Czerwony i czerwony to niebezpieczna osoba.

- Nie idź do lasu z czernią, nie utop kąpieli czerwienią!

- Diabły i Żydzi są dziećmi Szatana.

- Wybaw nas, Boże, od łysych, kosy, czerwonych i krzywych nosów!

- Dzieci Żydów są gorsze od szczurów w klatce: będą dobrze szkodzić, a rosyjskie dzieci zostaną zepsute.

- Nie idź do lasu z czarnym, nie wkładaj palca do ust rudej, nie ufaj łysemu i nie zadzieraj z kręconym!

- Poznać Żyda - skontaktować się z diabłem.

- Włosy kręcone - myśli kręcone (krzywe).

- Grube włosy - zrzędliwe życie.

- Łysy - fałszywa osoba.

- Spuszczone brwi - złość na myśl.

- Nie ma ryby bez kości ani Żyda bez gniewu.

- Nie kupuj konia od Cyganki, nie odbieraj córki księdzu.

Straszne liczby podają naukowcy i badacze w naszym kraju. Brak duchowości i moralności doprowadził nas do przerażającego stanu i trwa nadal. Oto tylko niektóre dane z kolekcji „Obudź się, Rosja i powstań” dziesięć lat temu:

- Średnia długość życia mężczyzn, która wynosiła 1964-1985. 66,1 roku, w 1991 roku zmniejszył się do 63,9 roku, aw 1993 roku - do 52,5 roku (135 miejsce na świecie). Brak mężczyzn w kraju to ponad 6 milionów.

- Występuje fizyczna degeneracja młodego pokolenia: w 1992 r. W klasach I było około 14% zdrowych dzieci, w klasach 10 stanowiły 10% kraju, aw Moskwie i obwodzie moskiewskim - 5%.

- W wielu przedszkolach około 90% dzieci z zaburzeniami mowy; na 3 tysiące urodzonych dzieci tylko jedno zdrowe.

- Rośnie liczba osób osłabionych psychicznie (ok. 50 mln osób). W 1992 roku miało miejsce około 1 miliona prób samobójczych, z czego około 43 tysiące zakończyło się śmiercią.

- W 1993 r. Liczba regionów z nadwyżką zgonów nad urodzeniami z 60 (w 1992 r.) Wzrosła do 73, a tempo wymierania przyspieszyło 1,5 raza.

- Wskaźnik urodzeń kretynów w 1992 roku osiągnął niemal niebezpieczną granicę i wyniósł 17%. Wiadomo, że przy 18% kretynów degeneracja ludu staje się nieodwracalna iw takich warunkach „poza sezonem” dla ludności Rosji nie jest daleko.

Według profesora L. Rybkovsky'ego (Instytut Socjologii RAS, Zakład Demografii)**[371]**[Cm. gazeta „Dla sprawy rosyjskiej” nr 3 (5), 1996] : na 100 milionów ludzi w wieku poniżej 24 lat około 60 milionów jest słabych. A wśród osób urodzonych na początku lat 80. było nie więcej niż 25% całkowicie zdrowych dzieci. Proporcje demograficzne wśród dzieci w ciągu jednej do dwóch dekad stają się proporcjami dla całej populacji. Z tego

możemy wywnioskować: za 20 lat w Rosji będzie 80% kretynów i chorych, którzy nieuchronnie wymrą.

Według Państwowego Komitetu Statystyki Federacji Rosyjskiej ludność Rosji w 2000 r. Zmniejszyła się o 847,3 tys. Osób (w 1999 r. - o 784,5 tys.). Zmarł 2 mln 140,3 tys. Osób (o 151,2 tys. Więcej niż w 1998 r.). Urodziło się 215,8 tys. Osób (o 67,5 tys. Mniej niż w tym samym 1998 r.). Rocznie „naturalny" spadek liczby ludności Rosji wynosi 924,6 tys. Osób.

W Rosji wykonuje się ponad 3 miliony aborcji rocznie. Liczba dzieci w latach 1990-2000 spadła o ponad 5 milionów. Liczba młodych ludzi w wieku 14-25 lat spadła o 3 miliony w ciągu ostatnich 10 lat.

W 2001 roku w Rosji było ponad 4 miliony dzieci ulicy. Z różnych powodów 5 milionów nastolatków nie chodzi do szkoły. Zgłoszono zaginięcie 300 tysięcy dzieci poniżej 16 roku życia.

Liczba placówek przedszkolnych oddanych do użytku w okresie rządów Demokratów spadła 52-krotnie.

W ciągu ostatnich 6 lat zapadalność na kiłę wśród młodych ludzi w wieku 15-17 lat wzrosła w kraju 47 razy. Rośnie liczba samobójstw wśród młodzieży - ponad 2 tysiące rocznie.

W Rosji 60% absolwentów uniwersytetów staje się bezrobotnych po ukończeniu studiów.

Średnio w kraju mniej niż 10% absolwentów szkół można uznać za zdrowych. Ponad 500 tys. Nastolatków w wieku 15-17 lat, 300 tys. Dzieci upośledzonych umysłowo, ponad 100 tys. Niepełnosprawnych z powodu chorób psychicznych znajduje się pod opieką psychologów.

W porównaniu z 1991 r. Przestępczość wobec dzieci w kraju wzrosła 8-krotnie, dziś w koloniach przebywa ok. 30 tys. Nieletnich, w więzieniach przebywa ponad 15 tys.

Według profesora B. Chorejewa (patrz gazeta „Komuniści Zachodniego Uralu" nr 4 (73), kwiecień 2000) Rosja przeżywa katastrofalny spadek liczby urodzeń i gwałtowny wzrost śmiertelności. W 1998 roku na 1000 osób współczynnik dzietności wynosił 8,8, a śmiertelność 13,6. W 1999 roku pierwszy wskaźnik spadł do 8, drugi - wzrósł do 14,7! Oznacza to, że na każdego urodzonego przypadają 2 zgony.

W Rosji w 1960 r. - przed rozpoczęciem pierwszej powojennej recesji liczba urodzeń wynosiła 2782,4 tys., W 1965 r. (Recesja) - 1990,5 tys., W 1970 r.

(Koniec recesji) - 1903,7 tys., W 1980 r. (okres wyrównawczy) - 2202,8 tys., w 1987 r. (szczyt wzrostu) - 2500,0 tys., w 1990 r. (początek obecnej recesji) - 1988,9 tys. osób, w 1999 r. - 1815,8 tys. osób. Rosja nigdy nie doświadczyła tak głębokiej recesji.

Niskim przyrostom naturalnym w ostatnich latach towarzyszy zjawisko nadśmiertelności i ogólny spadek średniej długości życia, zwłaszcza wśród mężczyzn. W 1990 r. Zmarło 1656,0 tys. Osób, w 1999 r. - 2140,3 tys. Osób.

W centralnej Rosji, w trójkącie Moskwa - Sankt Petersburg - Niżny Nowogród, utworzyła się pustynia demograficzna, na której śmiertelność jest kilkakrotnie wyższa niż liczba urodzeń. Według Roskomstatu w 1999 r. Naturalny spadek liczby ludności nie był obserwowany tylko w 16 z 89 rosyjskich regionów, głównie w autonomiach narodowych.

Dziś możemy powiedzieć nie bez powodu, że nastąpiła całkowita zmiana w nastawieniach reprodukcyjnych ludności Rosji. Według niektórych szacunków do połowy XXI wieku kraj ten osiągnie 100 milionów mieszkańców. Ludność Rosji stanie się mniejsza niż we współczesnej Japonii, a W TYM STULECIE ROSYJSKI LUDZIE MOGĄ ZMIENIĆ CAŁKOWICIE.

Na początku XX wieku ludność Rosji wynosiła 1/3 mieszkańców Europy Zachodniej. Teraz jest nas mniej niż 1/10. Przede wszystkim ze względu na znaczne zmniejszenie liczby dzieci i niechęć ludzi do zakładania rodzin.

Zanim Piotr I doszedł do władzy, rosyjskie dzieci w wieku poniżej 15 lat stanowiły ponad 40% populacji kraju. W połowie XX wieku - już 27%; za rok 1989 - tylko 14%. W przededniu II wojny światowej w Rosji było 42 miliony dzieci, w 1989 było ich 28 milionów.

Z rozkazu prezydenta USA Billa Clintona z Rosji do Ameryki transportowane są „unikalne surowce” - sztuczne aborcje dzieci (w późnej ciąży), ponieważ Amerykanom pozwolono używać ich do rozczłonkowania na narządy i sprzedaży za obcą walutę (patrz „MESN” 1993. , Nr 6, „Russian Bulletin” 1993, nr 14 i „Leading” 2001, nr 2). Radio Liberty nazwało to „prezentem dla całego kraju”.

Zgodnie z tym programem każdego dnia w Rosji z powodu aborcji umiera 18 tysięcy dzieci (jest to populacja mniej więcej takiego miasta jak Moskwa rocznie). W 1998 roku w Rosji w wyniku aborcji zginęło 8 milionów dzieci. 1 września 1999 r. W Moskwie do pierwszej klasy chodziło o 6000 dzieci mniej niż w zeszłym roku. Obecnie w Rosji przypada ponad 2 aborcje na poród.

Groźnie wyglądają również statystyki zgonów w wyniku urazów. Tylko w wypadkach drogowych w ciągu 5 lat kraj stracił ludność równą składowi 17 zabitych dywizji karabinów zmotoryzowanych i ok. 100 rannych (łącznie stanowi to 2/3 armii rosyjskiej). W 1994 roku w Rosji zaginęło 100 tysięcy osób. W sumie „reformy" kosztowały Rosję około 20 milionów istnień ludzkich.

Zniszczenie gospodarcze kraju przekroczyło straty wojenne z lat 1941-1945. Jeśli to zjawisko zamieni się we wzór, to zniknięcie narodu rosyjskiego w Rosji może nastąpić za kilka dziesięcioleci.

ABY URATOWAĆ ROSJĘ PRZED ZNISZCZENIEM MOŻE WYŁĄCZNIE PRZYWRÓCIĆ SWOJEGO SPOŁECZNEGO STYLU ŻYCIA ROSYJSKICH LUDZI I WYKORZYSTAĆ DOŚWIADCZENIA PRZODKÓW W TWORZENIU DOBREJ ORGANIZACJI.

W wedyjskiej Rosji zachowano zdrową dziedziczność, ponieważ nasi przodkowie wiedzieli, że jednym z najważniejszych warunków jest dziewicza czystość panny młodej, ponieważ nie można uzyskać dobrego potomstwa od chodzącej dziewczyny. Dlatego moralnie upadła dziewczyna została uznana za zepsutą, niegodną małżeństwa. Związek między dziewictwem a jakością potomstwa można wytłumaczyć genetyką, która w XIX wieku odkryła zjawisko telegonii - decydujący wpływ na potomstwo kobiety przez jej pierwszego mężczyznę w jej życiu. To on, a nie przyszły ojciec dziecka, stanowi dziedziczność, biologiczną podstawę potomstwa każdej kobiety, niezależnie od tego, kiedy i od kogo rodzi dzieci. On, który naruszył dziewictwo, staje się niejako ojcem wszystkich jej przyszłych dzieci, formując podczas orgazmu poprzez promieniowanie swego nasienia ich psychoenergetyczne, leptonowe matryce.

Niestety, większość kobiet w każdym wieku nie jest obecnie świadoma tego dziedzicznego sakramentu, w wyniku czego ich pierwszy mężczyzna okazuje się nie najlepszy pod względem zestawu cech cielesnych, moralnych i duchowych. On, pierwszy, jest już złośliwy przez to, że wykorzystał łatwowierność i brak życiowego doświadczenia młodej dziewczyny. W istocie zachowywał się jak zwierzę, zaspokajając atrakcyjność, jaką daje natura, nie poślubiając przedmiotu swojej pasji. Dziewczyna, wykorzystana w ten sposób i porzucona, została słusznie uznana za zepsutą: to właśnie ten mężczyzna, osoba o słabych cechach, położył jej przyszłe dzieci na niekorzystnej podstawie biologicznej (pula genów). Dlatego nasi przodkowie unikali zgorszonych dziewcząt, nie pozwalając swoim synom poślubić ich.

Ponieważ jednak odkrycie telegonii ujawniło pasożytnicze, zdegenerowane pochodzenie wielu wysoko postawionych osób, wkrótce zostało ono ukryte

przed ludźmi. Dla klasyfikacji telegonii znaleziono wygodne wyjaśnienie, a nawet umieszczono je w książkach referencyjnych - podobno telegonia nie została potwierdzona. Do naszych czasów rozwinęła się sprzeczna sytuacja: to zjawisko, które jest bezpośrednio związane z narodzinami pełnoprawnego potomstwa, znane jest głównie hodowcom zwierząt. W przeciwnym razie Rosja nie miałaby najlepszych ras zwierząt: żadnych koni pełnej krwi, żadnych krów mlecznych, żadnych doskonałych soboli, które dają najlepsze futro na świecie. Każdy hodowca psów wie, że jeśli nie będzie śledził swojej pełnej krwi suki, a ona po raz pierwszy wybierze się na spacer z kundlem, to nigdy nie będzie czekał na szczenięta pełnej krwi o dobrej budowie od tej suki, mimo że że w przyszłości pokryją go rasowe samce o doskonałym rodowodzie. Taka suka jest uważana za zepsutą. Miłośnicy gołębi, którzy zauważyli, że cisar (gołąb nie rodowodowy) „zadeptał" gołębia pełnej krwi, od razu go zabijają. Ponieważ nawet z najbardziej elitarnym „małżonkiem" będzie miała teraz tylko „chigrashi", czyli nieczyste laski.

Jeszcze 150 lat temu prowadzono eksperymenty na krzyżówkach klaczy i samców zebr. Nie było ani jednej koncepcji.

„Eksperymenty zostały przerwane i nikt by ich teraz nie pamiętał, gdyby po kilku latach wydarzyło się coś niezwykłego… Klacze, które były pod samcami zebry, nagle zaczęły rodzić… pręgowane źrebaki! Dlaczego tak jest? Ojciec jest ogierem pełnej krwi, matka również rasową, a źrebięta są pręgowane! I to po wielu latach po kryciu z zebrą, co zresztą nie doprowadziło do poczęcia i ciąży. Świat naukowy był dosłownie oszołomiony. To niesamowite zjawisko nazwano telegonią ".

Opisał to Ledantek w swojej książce The Individual, Evolution, Heredity and the Neo-Darwinists w rozdziale Telegony or the Influence of the First Male. Następnie naukowcy udowodnili, że:

„Efekt telegonii rozciąga się na ludzi i to nawet w znacznie wyraźniejszej formie niż w świecie zwierząt"!

Zjawisko telegonii najpełniej wyjaśniono w starożytnych słowiańsko-aryjskich prawach RITA - o czystości rodziny i krwi. Słowianie i arianie wiedzą, że oprócz cech genetycznych rodziców przechodzących z pokolenia na pokolenie przekazywane są również inne cechy rodzajowe: obrazy ducha i krwi - niosące pamięć o Rodzinie, pozwalające na informacyjny kontakt z każdym ich rodzajem (czyli sumienie jest przesłaniem powszechnym) oraz zdolność duchowej (polowej) wiedzy o Świecie na wszystkich czasoprzestrzennych poziomach bytu.

Jeśli między małżonkami panuje prawdziwa miłość, a dziewczyna zachowała swoją czystość (niewinność) przed ślubem, to mąż ma okazję obdarzyć ją Darem Macierzyństwa, to znaczy ujawnić w niej zdolność do kochania swoich dzieci i opiekowania się nimi, tworząc komfort w domu.

Kiedy dziewczynka urodzi się Słowianom lub Aryjczykom zgodnie z Niebiańskimi Prawami dotyczącymi czystości Rodziny i Krwi, to na cześć tego otrzymuje starożytne słowiańskie imię Rita, a jeśli dziecko urodzi się z naruszeniem tych Praw, wówczas nazywa się ją Margarita, ponieważ „marga" oznacza pogwałcenie, zniszczenie lub modyfikacja.

Przepisy RITA zabraniają zawierania małżeństw między krewnymi, bez względu na to, jaki jest to związek. Bóg Perun zostawił nam swoje przykazania, z których jedno brzmi:

„Nie poślubiaj swojego brata - swojej siostry i swojego syna - swojej matki, bo rozgniewasz Bogów i zrujnujesz krew Rodu".

Zakazane także przez prawo i małżeństwa międzyetniczne. Księga Mądrości Peruna mówi:

„Nie przyjmujcie Cudzoziemców do swoich córek, bo oni uwieść wasze córki i zepsują ich czyste Dusze, i zniszczą Krew Wielkiej Rasy, gdyż pierwszy człowiek zostawia Obrazy Ducha i Krwi ze swoją córką"

(Santia 8, śloka 11)

Przeniesienie Obrazu Ducha i Krwi można porównać do przeniesienia obrazu przedmiotu na kliszę fotograficzną, a następnie na papier fotograficzny. W tym przypadku obraz mężczyzny jest przenoszony przez moc Yang na żeński negatyw mocy Yin i jest utrwalany przez ich połączenie miłości. Jeśli negatyw nie został naprawiony przez Miłość, to kiedy pojawia się obraz innego człowieka, ich obrazy nakładają się na siebie. Im więcej zdjęć nałożono na negatyw, tym większe zniekształcenie pozytywu - zdjęcia, czyli dziecka.

Odniesienie do stosowania prawa telegonii znajduje się również w żydowskiej Torze, która została później przeniesiona do Biblii chrześcijan. Rozdział 38 Księgi Rodzaju opowiada, jak Judasz odszedł od swoich braci i poślubił Kananejkę. Z tego małżeństwa Judasz miał synów: Er, Onan i Shelah. Jakiś czas później, po tym, jak Judasz poślubił swojego najstarszego syna, Er zmarł. I wtedy ojciec Judasz powiedział do swojego drugiego syna:

„Idź do żony swojego brata, poślub ją jako szwagier i przywróć potomstwo twojego brata”.

„WIEDZIAŁ, ŻE NASIONO NIE BĘDZIE NIM; dlatego też, gdy przyszedł do żony swego brata, wylał ją na ziemię, aby nie dać potomstwa swego brata.

(Genesis, rozdz. 38, s. 8-9).

Żona zmarłego, Ira, nosiła w sobie Obraz zmarłego męża i aby ten Obraz wcielił się w konkretną osobę, konieczne było, jak mówią współcześni naukowcy, biomasa neutralna informacyjnie, czyli nasiono. Ale Onan nie chciał dać jej swojego nasienia i dlatego wylał je na ziemię (to znaczy, był zaangażowany w masturbację - akcję nazwaną jego imieniem).

Starożytni Słowianie i Aryjczycy, podobnie jak niektóre inne ludy, wiedzieli, że mężczyzna, który gwałci dziewictwo kobiety, nie tylko przekazuje jej Wizerunek Ducha i Krwi swojego Rodu, ale także daje jej witalność w wysokości, jaką wydaje na swoją życiową aktywność w 1. roku. Energia trzech miesięcy życia jest poświęcona na manifestację i utrwalenie Jego Obrazu Ducha i Krwi, a energia dziewięciu miesięcy życia jest poświęcona na rodzenie płodu w łonie matki. Jeśli ciąża nie wystąpi, energia 9 miesięcy jest przechowywana do momentu poczęcia. Dlatego mężczyzna mieszkający z żoną, z którą był pierwszy w życiu, spędza energię pierwszego roku życia tylko po raz pierwszy, bez względu na to, ile ma z nią kontaktów przed narodzinami drugiego dziecka itp. A jeśli mężczyzna prowadzi nieuporządkowane życie seksualne, to przy każdym stosunku płciowym daje każdej kobiecie energię pierwszego roku swojego życia.

Zjawisko telegonii istnieje i karze każdego, kto nie chce znać praw dziedziczenia ze względu na swoją zwierzęcość. Dlatego dziewczęta, które ze śmiertelną łatwością udają się do pierwszego i z reguły pozamałżeńskiego romansu z mężczyzną, powinny wiedzieć: ten pierwszy mężczyzna położy dziedziczność - biologiczną podstawę dla jej przyszłych dzieci, kiedykolwiek i od tego, kto się później urodzi. Co więcej, naukowcy, w szczególności słynny naukowiec XIX wieku C. Lombroso, badając genealogie wielu wybitnych i zwykłych ludzi, udowodnili, że okazuje się, że pozytywne cechy rodziców, zwłaszcza dane psychiczne, są dziedziczone w mniejszym stopniu niż negatywne, podczas gdy ci drudzy, w tym choroby, są przenoszone w nasilonej postaci.

Dziś, gdy w Rosji na jednego mieszkańca przypada 10 razy więcej alkoholu, niż przewidują normy medyczne (to kolejny sabotaż stworzeń na Rosjan), szczególnie ważne jest, aby dziewczęta wiedziały o konsekwencjach stosunku płciowego z pijanym mężczyzną lub pijakiem. Okazuje się, że nawet jeden kieliszek alkoholu wzięty „na

odwagę” może być śmiertelny dla dzieci dziewczynki, która zaryzykowała taką bliskość, bo sto gramów wódki zniekształca biopole człowieka jak poważna choroba. Konsekwencje mogą być takie same: czy spędziła swoją pierwszą intymną noc z lekko wstawioną koleżanką z klasy, czy z regularnym pijakiem. W tym samym czasie psucie się alkoholu może oszczędzić jej dzieci, ale długotrwały frywolny związek z pewnością obróci się przeciwko niej na starość z podrzędnymi wnukami - z reguły epileptykami, idiotami, szalonymi. Lombroso podaje typowy przykład:

„... od jednego z przodków, pijaka Maxa Uke, 200 osób złodziei i morderców, 280 nieszczęśników cierpiących na ślepotę, idiotyzm, konsumpcję, 90 prostytutek i 300 dzieci, które zmarły przedwcześnie, przybyło w wieku ponad 75 lat ...”**[372]**[Ch. Lombroso „Geniusz i szaleństwo”, s. 54.] .

Głębokość psucia się alkoholu została zbadana przez Lombroso w wielu innych rodzajach: konsekwencje były podobne.

Obecnie w Rosji w dokumentacji medycznej znajdują się 3 miliony alkoholików. Kolejnych 20 milionów jest klasyfikowanych jako „tajni” pacjenci. Uzależnienie od alkoholu ujawniło się u 50 milionów ludzi. Ale pomimo ostrzeżeń Światowej Organizacji Zdrowia, że średnie spożycie alkoholu na mieszkańca powyżej 8 litrów rocznie prowadzi do nieodwracalnej zmiany dziedziczności, czyli do degeneracji ludzi, w 1994 roku w Rosji wyprodukowano około 24 litrów alkoholu na mieszkańca (bez bimbru i kontrabanda). W wyniku takiego ludobójstwa w Rosji liczba dzieci pokrzywdzonych przez los rośnie o 100-120 tysięcy rocznie.

Badania ostatnich lat potwierdziły odziedziczoną skłonność do pijaństwa. Na przykład dzieci alkoholików 4 razy częściej stają się pijakami. Ponadto bez uzależnienia od warunków socjalnych, w jakich żyją.

Według G.V. Gribakova (Instytut Defektologii RAPN)**[373]**[Journal "Defectology" nr 5, 1990.] Około 40% dzieci z embriopatią alkoholową rodzi się z matek cierpiących na chroniczny alkoholizm. Około 60% tych dzieci jest upośledzonych umysłowo. Ponadto 90% z nich już w klasach 7-8, najpierw okazjonalnie, a potem stale pije napoje alkoholowe. W ten sposób krąg jest zamknięty: dzieci alkoholik rodzą się z rodziców, którzy nadużywają alkoholu.

Ujawniono następujący wzorzec: na 100 zarejestrowanych alkoholików 60 ma pijanych ojców, 10 pije matki, a 30 ma pijanych krewnych. Rzeczywiście, pijacy hodują pijaków, a pod wpływem alkoholu degeneracja dodatkowo się pogłębia. Oto wyniki sondażu przeprowadzonego przez naukowców obejmującego 819 dzieci z rodzin

„pijanych”: 37 - wcześniaków, 16 - urodzonych martwych, 120 - zmarłych w wieku niemowlęcym, 36 - z niepełnosprawnością ruchową, 55 - ciężko chorych z osłabioną odpornością, 145 - umysłowo.

Każdy przypadkowy mężczyzna, który stał się pierwszym w życiu dziewczyny, może podarować jej rodzinie ten sam zdegenerowany bukiet. Istnieje wiele przykładów potwierdzających związek różnych rodzajów rozwiązłości z narodzinami wadliwego potomstwa.

Dlatego wiele starożytnych ludów, zainteresowanych pojawieniem się pełnoprawnego potomstwa, oferowało swoim bohaterom „prawo pierwszej nocy”. Na przykład w mitologii greckiej znany jest trzynasty wyczyn Herkulesa, który z rozkazu mykeńskiego króla Eurasheusa zapłodnił 40 dziewic w ciągu jednej nocy. Inne źródła podają, że król Thespius dosłownie błagał Herkulesa, który urzekł go promienną czystością i inteligencją, aby dał spadkobierców swoim 50 córkom. Herkules zgodził się, a po 9 miesiącach księżniczki urodziły piękne dzieci: jedna urodziła bliźniaki, więc było ich 51.

Nasi przodkowie, wyraźnie zdając sobie sprawę z destrukcyjnych konsekwencji małżeństwa ludzi i stworzeń, nakazali swoim potomkom:

„Nie przyjmujcie Cudzoziemców do swoich córek, bo oni uwieść wasze córki, zepsują ich czyste Dusze i zniszczą Krew Wielkiej Rasy, ponieważ pierwszy człowiek zostawia Obrazy Ducha i Krwi ze swoją córką ... Obce obrazy Krwi z Dzieci Człowieka są wypędzane przez Jasnego Ducha, prowadzi do zniszczenia ... a ta rózga, degenerująca się, ginie, nie mając zdrowego potomstwa, bo nie będzie wewnętrznej Mocy, która zabija wszelkie dolegliwości-choroby ... Kto z was i waszych potomków to wszystko zapamięta i wypędzi Wielką Rasę z Ziemi Świętej Zagraniczni wrogowie i ich potomkowie, ten prawdziwy Zbawiciel i Obrońca swojego klanu i wszystkich klanów Wielkiej Rasy i Niebiańskiego Klanu ... I ci, którzy posłuchają fałszywych słów Obcych ... i dadzą im swoje córki lub wezmą cudzoziemską córkę za syna, tego apostata Człowiek,i nie będzie przebaczenia dla Światłych Bogów i Niebiańskiej Rodziny przez wszystkie dni bez śladu ... **"[374]**[„Wedy słowiańsko-aryjskie”. Santii Vedas of Perun. Circle One, Santia 8. Omsk, 2001.] .

Jeśli struktura społeczna Słowian-Aryjczyków zostanie zniszczona, kobiety uzyskują swobodę działania w kontaktach z mężczyznami, co prowadzi do cudzołóstwa i ryzyka niechcianego potomstwa. Nieodpowiedzialni mężczyźni również prowokują cudzołóstwo, a niechciane dzieci wypełniają społeczeństwo rozdarte wojną, chorobami i wszelkimi formami cierpienia.

Tak więc, zgodnie ze wszystkimi powyższymi prawami tworzenia cnotliwego potomstwa, pisma wedyjskie radzą: kobiety powinny zawsze znajdować się pod auspicjami mężczyzny (w dzieciństwie - ojca, w wieku dorosłym - męża, w podeszłym wieku - syna) i angażować się w rodzinę z różnymi obowiązkami domowymi i kulturowymi. rytuały, które zachowują rodzinne zwyczaje. W ten sposób ich czystość i oddanie doprowadzą do narodzin pełnoprawnego, cnotliwego potomstwa, zdolnego do zapewnienia zdrowych stosunków społecznych między ludźmi zgodnie z prawami Rasy i dobrobytu całego społeczeństwa.

Dzieci Człowieka z Klanów Wielkiej Rasy,

a wy, potomkowie Niebieskiej Rodziny,

bądźcie czysty w duszy i duchu,

i niech czyste sumienie

miarą twoich uczynków będzie.

Santii Vedas of Perun.
Circle One.

Uczcie się, ludzie rasy, tej Mądrości.
Nikt nie może chronić twoich narodzin
od obcych rodzin i okrutnych wrogów,
jeśli nie chcesz się bronić.
Nikt nie stworzy dobrobytu w twoich klanach,
jeśli sam nie chcesz tworzyć dla Roda.
Nikt nie będzie godnie wychowywał twoich dzieci,
dopóki sam nie wychowasz potomstwa ...
Pracujcie i twórzcie, ludzie rasy,
w imię bogów i przodków ich klanów,
bo jeśli w twoich klanach jest dostatek,
Wasze narody będą żyły w dostatku.
A jeśli narody będą dobrze prosperować,
wtedy wasza Moc będzie również nazywana Wielką.

Słowo Mądrości Maga Velimudra.
Wedy słowiańsko-aryjskie.

KONSPIRACJA MATKI

Wyszedłem na otwarte pole, wziąłem misę ołtarzową, wyjąłem świecę weselną, wyjąłem suknię ślubną, zaczerpnąłem wodę od zagornego studenta; Stałem w środku gęstego lasu, zarysowałem się jako przezroczysta linia i przemówiłem donośnym głosem.

Przemawiam do mojego ukochanego dziecka przy kielichu weselnym, słodkiej wodzie, sukni ślubnej, świecy weselnej.

Myję swoje małe dziecko w czystą buzię, wycieram mu cukrowe usta suknią ślubną, jasne oczy, chelodynoe, czerwone policzki, oświetlam świecą jego ślubny kaftan, jego posturę sobolową, jego wzorzyste paski, jego koty są wyszyte, jego loki są jasne, jego twarz jest dobrze wypieczona jego krok to chart.

Bądź ty, moje ukochane dziecko, jaśniejszy niż słońce, słodszy niż wiosenny dzień, lżejszy niż woda źródlana, bielszy niż jasny wosk, mocniejszy niż kamień opałowy - Alatyr.

I bądź ty, moje dziecko, moim słowem mocnym w nocy i północy, o półtorej godzinie, w drodze i na drodze, we śnie iw rzeczywistości, ukryty przed mocą wroga, przed duchami nieczystymi, ocalony od próżnej śmierci, od żalu, od kłopotów, ocalony na wodzie przed utonięciem i osłoniętym ogniem od spalania.

A które słowa nie są uzgodnione, a które są negocjowane, wszystkie pomagają, pomagają i są mocne i pojemne do końca dziewiątej.

AUM.

Lekcja 9 - Zmiana własnego doświadczenia

w pojedynczy obraz (ciało światła)

Wdrażanie najwyższej moralności na drodze do Oświecenia

Wszystkie istoty dążą do szczęścia

więc musisz traktować każdego

istoty ze współczuciem.

Mądrość ludowa

Nabycie Najwyższej Moralności polega na powstrzymaniu się od 10 występków, którymi są:

- Morderstwo - pozbawienie życia żywej istoty (od owada do człowieka);

- Kradzież - zawłaszczenie cudzego mienia bez jego zgody, niezależnie od wartości tego majątku lub czy czyn został popełniony osobiście czy za pośrednictwem kogoś innego;

- Rozpusta - wykorzystanie nasienia do innych celów (dopuszcza się utratę nasienia tylko na poczęcie cnotliwych dzieci), aby osiągnąć doskonałość, konieczna jest abstynencja i przekształcenie siły seksualnej w siłę umysłową;

- Kłamstwa - oszukiwanie innych słowami lub czynami;

- Obmawianie - wprowadzanie sporu lub niezgody, zachęcanie tych, którzy zgadzali się na kłótnię lub tych, którzy byli w kłótni, do pójścia dalej;

- Pusta rozmowa - mów o bzdurach i drobiazgach;

- Zazdrość - pragnienie czegoś, co należy do kogoś innego;

- Malice - chęć skrzywdzenia innych (dużych lub małych);

- Fałszywe poglądy - idea istniejącego, jako czegoś nieistniejącego: na przykład idea odrodzenia (reinkarnacja i wcielenie), przyczynowość (karma, los i los), Rod (boscy przodkowie światów Chwały i Rządy) jako fikcja.

Życie w moralności oznacza podążanie za 10 cnotami przeciwnymi do tych 10 wad:

- Ochrona - ochrona Rasy przed pasożytami;

- Darowizna - uczciwe wykorzystanie jednej dziesiątej ich dochodów dla dobra rasy;

- rodzenie dzieci jest ucieleśnieniem twoich przodków;

- Prawda - wypełnienie Przykazań Bogów i Przodków;

- Życzliwość - brak wrogości;

- Życzliwość - traktowanie innych jak siebie;

- Teologia - nauczanie (wyjaśnienie Nauk Wed);

- Szczodrość jest przejawem hojności;

- Peacemaking - przyjazne nastawienie do innych ludzi i narodów;

- Poczytalność - definicja prawdy poprzez sprowadzenie trzech jej podstaw do jednego mianownika: opinii osoby doświadczonej, opinii przodków (Wedy i pisma wedyjskie) oraz osobistego doświadczenia.

Santiyas of the Vedas of Perun (First Circle, Santia 4) mówi:

„Ktokolwiek z ludu jest opętany przez niesprawiedliwy gniew i szesnaście innych przywar, a także kto narusza Przykazania Bogów i Przodków, zwłaszcza Przykazania Krwi, w którym zamieszkuje trzynaście psot - jest grzesznikiem. A kto ma czystą duszę i Ducha Światła i żyje zgodnie z przykazaniami swoich przodków, jest bezgrzeszny ... Niesprawiedliwy gniew, żądza, chciwość, złudzenie, żądza, okrucieństwo, szept, próżność, przygnębienie, pociąg, zazdrość, wstręt, rozpusta, pragnienie kogoś innego, ucisk , złość - to są wady Dzieci Człowieka, tych szesnastu ludzi należy unikać ... Każdy z nich czuwa nad ludźmi, chcąc zawładnąć ich wnętrznościami, jak myśliwy pilnujący zwierzyny ... bezprawia, mimo wielkiego niebezpieczeństwa ... Pogoń za przyjemnościami,

Przestrzeganie przykazań, praw jednego Boga, praw twego rodzaju, prawdomówność, powściągliwość, bezinteresowność, bezinteresowność, nieśmiałość, cierpliwość, wytrwałość, brak zazdrości, składanie bezkrwawych ofiar, kontynuacja rodu, miłosierdzie, uważność, studium Świętej Ra-M-Ha INTA i Starożytnych Wed oto szesnaście ślubów ministrów wiary **"[375]**["Wedy słowiańsko-aryjskie", ks. 1. Omsk, 2001.] .

Słowo Mądrości Maga Velimudra mówi:

„Najbardziej niewybaczalne dla człowieka czyny to: zdrada, zazdrość, oszczerstwo, obżarstwo, pragnienie dobra cudzej dobroci i chciwość”**[376]**["Wedy słowiańsko-aryjskie", ks. 2. Omsk, 2002.] .

Santiyas of the Vedas of Perun (First Circle, Santia 5) mówi:

„W samorozwoju jest osiemnaście cech: powściągliwość w działaniu, bezczynność i celowość, ograniczanie niesprawiedliwości, potępienie, duma, nędzne pragnienia, niesprawiedliwy gniew, przygnębienie, chciwość, wczesność, zawiść, złośliwość, irytacja, niepokój, zapomnienie, gadatliwość**[377]**["Wedy słowiańsko-aryjskie", ks. 1. Omsk, 2001.] .

Słowo Mądrości Maga Velimudra mówi:

„Światowe skarby i bogactwa,

pomnożone przez Ciebie na Ziemi,

nie może ci się przydać

w kolejnych światach Navi i Slavi,

za prawdziwe skarby i bogactwa,

niezbędne w Światach Navi i Slavi,

to jest Miłość, Pierwotna Wiara, Stworzenie

i mądrość waszych bogów i przodków **"[378]**["Wedy słowiańsko-aryjskie", ks. 3. Omsk, 2000] .

Kochajcie uwielbienie Wszechmocnego

Od radosnej, bezczynnej paplaniny,

Ręce poplamione krwią

Zaprowadź mnie do obozu zagłady

Za wielki czyn Miłości!

NA. Niekrasowa

Wiemy, że im większa miłość,

im bardziej dusza cierpi;

im pełniejsza miłość, tym pełniejsza wiedza;

im gorętsza miłość, tym żarliwsza modlitwa;

im doskonalsza miłość, tym świętsze życie.

Starszy Siluan

Słowianie i arianie wiedzieli od czasów starożytnych, że prawdziwa Miłość do Wszechmogącego objawia się tylko wtedy, gdy kochasz Go całym sobą: życie (z twoim duchem, to znaczy twoim „ja"), ciało Klubi (umysł i umysł), ciało (intelekt) Kołobija i ciało Divyi (dusza).

Mieszkańcy, którzy nie rozwinęli swoich subtelnych ciał i skorup, a także ludzie, którzy nie mogą przenieść do nich swojej świadomości, mają skłonność do refleksji nad życiem codziennym, mówią o rzeczach próżnych, nędznych dla ducha, ale schlebiających swoim pasjom. Ciekawią ich niestrudzenie wiadomości, prawa stanowe, wydarzenia polityczne, łapczywie szukając zaspokojenia swojej ciekawości w wydarzeniach

świeckich, w widowisku różnych gier i sztuk, w zdobywaniu różnych rzeczy, w odkryciach naukowych itp. Studiowanie przykazań przodków i praw Bożych, uważają znajomość Wiary za mało znaczące zajęcie, temat poboczny i poboczny, którym można zajmować się tylko w czasie wolnym, w czasie wolnym.

Dla osoby, która nauczyła się używać swoich subtelnych ciał, każda myśl o Najwyższym daje satysfakcjonującą przyjemność. Myślenie o Przodku, kontemplowanie Jego manifestacji w obrazach Władzy i Chwały Bogów światów, rozmowa z nimi bezpośrednio i poprzez modlitwę karmi człowieka i prowadzi do ciągłej komunikacji z Nim. Jeśli ktoś zaczyna wychwalać Wszechmocnego z każdym oddechem, wówczas jego świadomość przechodzi do ciała Naviera; jeśli we śnie zacznie wychwalać Wszechmocnego, wówczas jego świadomość przechodzi do ciała Klub'e; kiedy za każdym razem zaczyna wychwalać Wszechmocnego swoim cielesnym ciałem, umysłem i intelektem, wtedy jego świadomość przechodzi do ciała Koloby; kiedy Zhiva zaczyna gloryfikować Wszechmocnego swoją duszą, wówczas świadomość osoby przechodzi do ciała Divya i rodzi się on dwukrotnie, to znaczy nadal żyje w ciele cielesnym, ale jest już w stanie żyć w ciele duchowym w razie potrzeby,

Uwielbienie Wszechmocnego jest konieczne, aby osiągnąć najwyższy cel życia - Miłość do Wszechmocnego i Jego różnorodne przejawy. Aby odnieść sukces w tym biznesie, należy spełnić cztery kreatywne warunki:

- odmówić zabijania zwierząt ze względu na obżarstwo, to znaczy nie jeść mięsa, ryb i jaj;

- zrezygnować z alkoholu, narkotyków i innych toksycznych substancji, aby zaspokoić swoje uczucia;

- porzucić hazard, oszustwa finansowe i inne działania, które prowadzą do zniszczenia społeczeństwa;

- używać stosunku płciowego wyłącznie w celu stworzenia cnotliwego potomstwa.

Wibracje duchowe, objawiające się podczas uwielbienia i śpiewania hymnów, pozwalają uświadomić sobie potrzebę twórczych warunków do duchowego wzrostu. Dzięki temu nabywa wszystkie niezbędne cechy i umiejętności, aby je obserwować. Następuje ponowna ocena wartości: materiał przestaje być interesujący, a duchowość staje się najbardziej atrakcyjna - pojawia się zamiłowanie do życia duchowego. Do prawidłowego skupienia świadomości w czasie modlitwy niezbędne jest właściwe nastawienie psychiczne, jasno opisane w hymnie Syezjusza:

O moja duszo, och, ustaw się

Do pieśni pełnych światła

Zabij muchy materialności

Zalej mój umysł gorliwym zapałem,

I utkamy koronę Królowi bogów -

Ten bezkrwawy dar ofiarowania słów.

Moi świadkowie to siwowłose gwiazdy,

Księżyc w nocy i sam Pan

Czyste jasne gwiazdy.

Słońce jest wyżej jako świadectwo dla mnie,

Pan nieskażonych dusz.

Celuję w swoją stronę

W twojej jasnej sali

I moje nogi są lekkie

Odsuwanie się od rzeczy

Na łono Najwyższego,

W twojej jasnej sali

Z radością idę do Ciebie!

Tutaj przyszedł z modlitwą

Na lekkim progu

Aby wykonać tajemnicze czynności,

Oto moja prośba

Dotarłem na szczyty wieloprawosławnych gór.

Tam moja dusza jest czysta od namiętności,

Żądza umiera tutaj

Ból ustępuje, jęk ustępuje,

Złość i irytacja ustępują -

Wszystkie te męki

Żałosna śmiertelna rasa.

Jest moja dusza z czystą myślą

Z uczciwym językiem cię wywyższy

Właściwy hymn.

Och, mroź, ziemio! Och, zamrażaj, eter!

Ty, o morze, przestań! Ty, o powietrze, przestań!

Nie kołysz się, wiatr, nie hałasuj, o wichrze!

Nie grzesz, o kluczu, nie pluskaj, rzece!

Nie linki, krople kamienistego prądu!

Głęboko w kosmosie, wycisz swój szum

W godzinie odprawiania hymnów!

Wczołgaj się głęboko w ziemię, o serpentynie!

Ukryj się w ziemi i w skrzydlatym wężu,

Demon rzeczy, przyjaciel duchów,

Jesteś mgłą duszy, która woła psy

Słysząc głos modlitw.

Nasz jasny Ojcze,

Odjedźcie, modlę się, mordercze psy

Z moich modlitw, z mojej duszy

I z moich uczynków i z całego mojego życia!

To ciągnie mnie do punktu wyjścia

święte słowa

Oto głos w umyśle objawienia.

Ojcze, zmiłuj się, Boże, zmiłuj się,

Jeśli dotknę Cię tak, jak nie powinienem,

W niewłaściwy sposób ...

Bez takiego nastawienia umysłu korzyści płynące z wychwalania i śpiewania hymnów będą znikome, ponieważ jakość modlitwy wzrasta, gdy świadomość przenosi się na bardziej uduchowiony poziom: z cielesnego na umysłowy, z mentalnego na duchowy. Oznacza to, że modlitwa umysłem jest wyższa niż modlitwa językiem, a modlitwa w duchu jest wyższa niż modlitwa umysłem. Dlatego pierwotnym znaczeniem duchowego śpiewania jest śpiewanie przez Ducha, to znaczy, kiedy świadomość znajduje się w duchowym ciele (Divya). Stąd „duchowieństwo" i „spowiednik". We współczesnej interpretacji chrześcijańskich księży i innych pogan pieśni duchowe to po prostu pieśni religijne śpiewane w języku. Ten poziom świadomości może w najlepszym przypadku wywołać sentyment do Najwyższego Boga, ale nie prawdziwą Miłość do Niego. Relacja miłosna z Wszechmocnym ma sześć jakościowych etapów:

- Możesz pokazać Miłość jako niewolnik;

- Możesz pokazać Miłość jako sługa;

- możesz pokazać Miłość jako przyjaciel;

- Możesz pokazać Miłość jako matka lub ojciec;

- Możesz pokazać Miłość jako małżonek;

- Możesz pokazać Miłość jako spadkobiercę.

Każda istota w taki czy inny sposób służy Najwyższemu, ale nieświadoma służba nie jest Miłością, ponieważ Miłość jest świadomą odpowiedzialnością za wypełnianie woli Przodka. W stanie nieaktywnym istota niewolniczo, bezmyślnie służy Wszechmocnemu. W stanie aktywnym istota, poznawszy swój obowiązek, świadomie Mu służy - taki jest poziom relacji między sługą a panem.

Przyjazna relacja z Bogiem pozwala stworzeniu na twórcze uczestnictwo we wszystkich Jego grach stwarzających.

Rodzicielska więź z Bogiem daje istocie możliwość okazywania najwyższej bezinteresowności w służbie.

Związki małżeńskie z Bogiem zapewniają połączenie „ja” z Najwyższym.

Świadomość siebie jako pełnoprawnego spadkobiercy Przodka, nakłada odpowiedzialność za kontynuację życia Wszechmocnego i transcendentną błogość Miłości Jego Istoty.

Każdy z nas ma jakiś rodzaj związku z Najwyższym, a związki te są zdeterminowane stopniem świadomości naszych działań. Większość ludzi we współczesnym społeczeństwie zapomniała, że ten związek jest wieczny. Niedoskonałość ludzi, społeczeństwa, religii czy czegokolwiek innego jest konsekwencją niedostatecznej manifestacji wiedzy o Całości. Nasze prawdziwe „ja” - żywe - jest indywidualną częścią Najwyższego. Początkowo jest jakościowo kompletny i wyposażony we wszystkie zdolności do przejawiania tych cech w sobie, ale jego esencja może zostać ujawniona tylko wtedy, gdy żywa istota jest zaangażowana w świadomą służbę dla Całości: jest to lekki obowiązek, wieczny obowiązek każdej istoty.

Podczas gdy osoba jest zaabsorbowana tymczasową egzystencją, tęskni za zadowalaniem zmysłów i wyzwoleniem od cierpienia, i nie można ich uniknąć w tym materialnym świecie: cierpienia z powodu narodzin, chorób, starości, śmierci, niekorzystnych zjawisk naturalnych i wrogich istot są tutaj nieuniknione. Wyzwolenie się z tych cierpień jest możliwe tylko poprzez świadome służenie Pełnej Całości, która jest wieczną naturą Żywego, jego dążenie do transcendentalnych związków miłosnych z Ramhą. Taka Miłość nie ma końca, dlatego przemijające zmysłowe przyjemności i pragnienie wyzwolenia nie mogą znieść żadnego porównania z transcendentną, wieczną naturą Miłości do Najwyższego.

Ten związek zaczyna się objawiać w czasie kultu. Wynikowy obraz dźwiękowy nazywa się AUM (stąd: „AU!”, „AMEN” itd.): Jest to najbardziej intymna manifestacja Ramhy. Obraz dźwiękowy, czyli Imię Najwyższego, jest tym samym, co Sam Najwyższy. Potwierdza to Narada-pancaratra:

"Kiedy uwarunkowana dusza intonuje imiona Najwyższego Osobowego Boga, Sam Przodek tańczy na jej języku."

Sugeruje to, że Imię Najwyższego i Sam Najwyższy są nierozłączne od siebie, tak jak światło słońca jest nierozdzielne od samego słońca. AUM jest

nierozerwalnie związane z Ramhi, jest Jego dźwiękowym ucieleśnieniem: jest to najwyższy, nieskończony, ponad, niezniszczalny dźwięk. On jest początkiem, środkiem i końcem, a jednocześnie nie ma początku. Jeśli ktoś rozumie AUM w ten sposób, może nabyć duszę - ciało Divya. Tak jak ziarno wielkiego drzewa zawiera całe drzewo, tak Żyjący zawiera ciało Divya, które zaczyna rosnąć wraz ze wzrostem moralności i jest ostatecznie tworzone, gdy osiągnięta zostanie prawdziwa Miłość do Najwyższego. Jeśli ktoś widzi w AUM obraz Najwyższej Istoty w każdym sercu i zdaje sobie sprawę, że AUM i Ramha są jednym i tym samym i że AUM przenika wszystko, staje się nieśmiertelny i nigdy nie smuci się, nawet będąc w świecie materialnym.

Mundaka Upaniszada (1.1.6) mówi:

„Jest istotą niewidzialną, niematerialną, bez pochodzenia, bez rozróżnienia, bez oka i ucha, bez ręki i nogi, wieczną, wszechprzenikającą, wszechobecną, subtelną, niewyczerpaną Istotą, którą mędrcy uznają za źródło Wszechświata”.

W świętych pismach sikhów (Japzhi Guru. 1) jest napisane:

„Wychwalam Pierwotnego, Omkarę (AUM), który rozpuścił wodę, ziemię i niebo; pierwszy Duch, niezamanifestowany, nieprzekupny; który jest równy w mrówce i słoniu; dla którego zarówno władca, jak i żebrak są równi - ten, który bezpośrednio poznaje, ukryty władca każdego serca. "

Chociaż AUM nie ma materialnego wcielenia, nie ma ograniczeń dla swojej ekspansji i ma nieograniczony duchowy obraz. Poznawszy AUM, człowiek może uwolnić się od dwoistości świata materialnego i osiągnąć doskonałą Miłość.

Słowo Mądrości Maga Velimudra mówi:

- Posłuchajcie, dzieci klanów Wielkiej Rasy

i potomkowie Niebiańskiego Klanu, moje słowa.

Pamiętaj i przekaż swoim potomkom.

PRZYSZŁOŚĆ DLA CAŁEGO ŻYCIA

WPŁYWY Z PRZESZŁOŚCI

dla siebie stwórz swoją przyszłość,

kierowani miłością, która żyje w sercach.

Gdyby nigdy nie było w przeszłości

Miłość w twoich sercach i krewnych,

wtedy nie ma przyszłości dla twoich klanów,

co oznacza, że Teraźniejszość również nie ma znaczenia.

Za wszystko, co tworzysz dla swoich klanów

a twoje potomstwo zostanie obrócone w proch.

PAMIĘTAJ, ŻE W SERCU BĘDZIE MIŁOŚĆ -

OZNACZA, BĘDZIE PRZYSZŁOŚĆ NA TWOJE URODZENIA ”**[379]**["Wedy słowiańsko-aryjskie", ks. 3. Omsk, 2000.] .

Z kielicha przepełnionego gniewem Pana
Krew płynie przez krawędź, a Zachód tonie w niej.
Ale nie wstydźcie się, nasi bracia! -
Słowiański świat, bliski jeszcze bliżej! ..

Jedność - ogłosiła wyrocznię naszych czasów, -
Może przylutowany żelazem lub krwią ...
Ale spróbujemy zlutować to z Miłością,
A potem zobaczymy, który jest silniejszy ...

F.I. Tyutchev

Niedwoisty światopogląd

Och, w końcu zostało mi dane pojąć:

Ten, kto nadaje i słyszy, jest jednym.

Skłoniłem się przed sobą w błaganiu,

W ciszy słuchałem siebie.

Ibn al-Farid

Słowianie i arianie wiedzą, że świat składa się z Reveal, Navi, Slavi i Prav. Rzeczywistość, Nav i Slav to światy form i pojęć, które są postrzegane, a nie postrzegane przez ludzkie zmysły, które są w czasie i przestrzeni i które można zrozumieć umysłem, rozumem i intelektem. Wszystkie te światy to tylko mgiełka - uniwersalna obsesja, produkt niedoskonałości organów percepcji istot Yavi, Navi i Slavi. To, co

naprawdę istnieje, jest poza czasem i przestrzenią. Nie jest postrzegana przez umysł i nie jest definiowana przez żadne pojęcia. Słowianie i arianie nazywają tę rzeczywistość światem rządów. Ten świat można osiągnąć tylko dzięki urzeczywistnieniu nierozerwalnej jedności wszystkiego, co jest we Wszechświecie. Ten, który wzniósł się na ten wyższy poziom świadomości, zapomina o sobie jako jednostce:

Słynny wizjoner Ibn al-Farid (1182-1235), który przeżył te stany, opisał je następująco:

Nie potrzebuję wina, żeby się upić -
Jestem pijany blaskiem.
Kochanie, jestem tylko tobą pijany
Cały świat się rozmył, schowany we mgle,
Ja sam zniknąłem, a ty sam
Jest to widoczne dla moich oczu patrząc do wewnątrz.
Więc, popijając filiżankę pełną słońca,
Zapominając o sobie, znajduję cię.
Kiedy wracam do zmysłów, znów widzę cechy
Ziemski świat - znikasz.

Wszechmocny nie jest poza Swym światem, On nie „stworzył" świata, ale stał się tym światem. „So'ham (jestem nim)" - mówią mędrcy z Indii.

„Duch, który jest w człowieku i Duch, który jest w Słońcu - patrzcie: to jest Jeden Duch i nie ma innego",

- powiedział w Taittiriya Upaniszadzie (10);

„Kto myśli:„ Jestem jedną rzeczą, a on inną ", nie wie,"

- mówi w Brihadaranyaka Upaniszadzie (1.4.10);

„Cały ten świat jest pełen istot, które są Jego członkami",

- mówi w Švetasvara Upaniszadzie (4.100).

„Wybaw Ojca waszego, chrońcie Go swoją wiedzą - Ojca waszego, który staje się Synem i wspiera was",

- powiedział w Rig Veda (5.3.9).

„Bóg stał się wiedzą i ignorancją, stał się prawdą i fałszem… Stał się wszystkim, czymkolwiek",

- powiedział w Taittiriya Upanishad (2.6).

Rozsądny człowiek zdaje sobie sprawę z Wszechmocnego we wszystkim: w głaszczącym wietrze, w uśmiechu kwiatu, w ruchu gałęzi drzewa, w szepcie listowia, w śpiewie strumienia, w śmiechu grzmotów i w spojrzeniu rozgwieżdżonych oczu. Spirytyści wiedzą, że Doskonała Rzeczywistość lub Nieuwarunkowana Prawda jest poza pojęciami i słowami. Najwyższy w swej istocie jest nieokreślony i nie może być określony nawet przez byt czy świadomość. Dlatego mędrcy mówią, że zdefiniowanie Najwyższego oznacza zabicie Go. Nie można ograniczyć Wszechmocnego do jakiejkolwiek formy, ponieważ On też będzie ramą. Jedyna definicja, jaką duchy dopuszczały w starożytności w odniesieniu do Wszechmocnego, brzmi: „to nie jest to, a nie to". Sufi wyraził tę myśl bardzo wyraźnie**[380]**[Sufizm to mistyczna warstwa w islamie] Ibn al-Farid:

To, co było przed wszystkimi i zawsze pozostanie;
Ma przezroczystość wody, ale nie jest wodą:
To odkryta esencja, która jest przeznaczona tylko dla umysłów
Niezdolny do zrozumienia, zakłada zasłonę.
On jest stwórcą wszelkich form i niczym przelotny wiatr
Przepływa przez wszystkie formy, nie zamarzając w żadnej.

W Kaivalya Upanishad (19.20) czytamy:

„Wszechświat powstaje ze Mnie i jest wspierany tylko przeze Mnie; we Mnie znika. To jest ponadczasowy Brahman, a to Ja Ja. Jestem mniejszy niż najmniejszy i jestem ogromny. Jestem wszechświatem zawierającym wszystko, mieniącym się kolorami. Jestem stary, jestem duchem, jestem panem bogów, jestem cenny i błogosławiony. "

„Tego Atmana w ciele, składającego się ze światła i czystości, osiąga się dzięki prawdzie, ascezie, poprawnej wiedzy i ciągłej abstynencji. Widzą to ludzie, którzy się kontrolują, wolni od wad ",

- napisane w Mundaka Upaniszadzie (3.1,5).

Wszechmocny jest największym dobrem, którego nie można pojąć ani pojąć. Wszystko, co można pomyśleć i zrozumieć, nie wyjaśnia Jego Istoty, bo wszystko, co o Nim powie, będzie zbyt uproszczone. Nie może mieć nazwy. On jest Panem Modlitw - Ramha. Nie ma w Nim osobowości, jaką ludzie znają. Ramha - superosobowość, nadświadomość. Jest i nie jest, ponieważ stoi ponad nawet tymi koncepcjami. Mówiąc o Nim, można tylko zaprzeczyć cechom:

„Nie jest ani gruby, ani cienki, ani krótki, ani długi; ani czerwony jak ogień, ani lepki jak woda; nie jest ani cieniem, ani ciemnością, ani wiatrem, ani

przestrzenią; nie ma dotyku, smaku, zapachu, wzroku, słuchu, mowy, myśli, ciepła, oddechu, ust, miary, wnętrza, zewnętrzności ",

to jest „neti-neti” (nie to i nie to), powiada Brihad-Aranyaka Upaniszada (3.8.8; 4.2.4).

„Najwyższy Stwórca poznawalnych rzeczy nie jest niczym, co może pojąć umysł”

- tak pisze Dionizy Areopagita (V-VI w.) w „Traktacie o teologii mistycznej”.

Najwyższy jest niezrozumiały przy pomocy mentalnych metod poznania, ponieważ nad-istotna nieokreśloność przekracza wszelką esencję, tak jak superinteligentna Jedność - wszelka aktywność umysłowa. To wymaga widzenia ducha.

Bhagavad-gita (2.53) mówi:

Kiedy twój umysł odrzuci pisanie
Przyjdziesz do jogi, ugruntowawszy się w kontemplacji.

Tylko poprzez duchową kontemplację w Świetlistym Ciele osiąga się stan bezpośredniego widzenia Najwyższego Boga, bezpośredniej komunikacji z Nim. Dlatego Ibn al-Farid nalega:

Więc porzuć wygląd, umrzyj
Dla zgiełku i ożywienia w środku.
Uspokoiwszy zamieszanie, otwórz się w sobie,
Niezakłócony spokój wewnętrzny.
I na wiosnę wiecznej czystości
Połączysz się ze sobą.

Duchowi Widzący zdają sobie sprawę, że pełna postać Najwyższego nie może być zamanifestowana w trójwymiarowym świecie żyjącym w linearnym czasie. Zamknięcie przestrzennego wyglądu daje początek idolowi. Ludzie, którzy nie osiągnęli urzeczywistnienia ich jednoczesnej jedności i różnicy z Najwyższym, nie są w stanie komunikować się z Ramhą na Jego transcendentalny obraz; mogą postrzegać Go tylko w postaci humanoidalnej. Dla ludzi o takiej świadomości w Perle Upaniszad podana jest modlitwa:

„O Najwyższy, proszę, usuń ze mnie swój olśniewający blask, który zakrywa przede mną Twoją twarz”.

Bhagavad-gita (6.29) mówi:

„PRAWDZIWY JOGI WIDZI GENERATOR

WE WSZYSTKICH ISTOTACH

I RÓWNIEŻ WIDZI WSZYSTKIEGO W NIM.

NAPRAWDĘ DWUKROTNIE URODZONY

WIDZIE WSZYSTKO WYŻSZEJ WSZĘDZIE I WSZĘDZIE ”.

Proporcjonalność jednoczesnej jedności i różnicy

Nie szukajcie razem jedności

ale coś więcej:

w jednolitości podziału.

K. Prutkov

Słowianie i arianie od najdawniejszych czasów byli świadomi najgłębszego związku między Objawieniem a Regułą - materialnego i duchowego. To postrzeganie świata polega na tym, że naszego „ja” nie można utożsamiać z naszym materialnym ciałem: ani nasz umysł, ani nasz umysł, ani nasze fałszywe ego nie jest naszym prawdziwym „ja”. W swej istocie „ja” - indywidualna cząstka Ramhi (zhivatma) - ma w stosunku do Niego żeńską zasadę i jest Jego wiecznym sługą. Wyższa siła ma naturę duchową, a niższa, podporządkowana siła jest materialna. Zhivatma znajduje się pomiędzy siłami duchowymi i materialnymi, ponieważ jako cząstka Światła Ramhy zetknęła się z przyczyną Inglii. Należąc do marginalnej jakości Ramhy, jest ona jednocześnie jednym z Ramhą i różnym od Niego. Ponieważ Zhivatma jest duchowa, nie różni się od Ramhy, równą Mu jakością, ale nie mocą, dlatego jest różna od Niego. Żywatmę można porównać do fali w oceanie, oceanu do Wszechmogącego, gdzie Żywatma może być oddzielną falą przesuwającą się po powierzchni oceanu. Fala może również zejść pod powierzchnię oceanu - do stanu niezamanifestowanego, stając się w ten sposób niewidzialna, ale wciąż istnieje w potencjale oceanu i w pewnym momencie może ponownie pojawić się na powierzchni w całej okazałości. Fala jest nierozerwalnie związana z oceanem, ale będąc tylko jego częścią, nie jest w stanie samodzielnie zaaranżować burzy (pełni bytu). ale nadal istnieje w sile oceanu i w pewnym momencie może pojawić się ponownie na powierzchni w całej okazałości. Fala jest nierozerwalnie związana z oceanem, ale będąc tylko jego częścią, nie jest w stanie samodzielnie zaaranżować burzy (pełni bytu). ale nadal istnieje w sile oceanu i w pewnym momencie może pojawić

się na powierzchni w całej okazałości. Fala jest nierozerwalnie związana z oceanem, ale będąc tylko jego częścią, nie jest w stanie samodzielnie zaaranżować burzy (pełni bytu).

Ponieważ wszystkie manifestacje kosmiczne składają się z różnych kombinacji indywidualnych cząstek Ramhy, które są Jego mocami, możliwe jest zrozumienie przyczyny dowolnego zjawiska w świecie materialnym jedynie poprzez pełne uświadomienie sobie tych transcendentalnych związków. Cechy niezbędne do takiej świadomości znajdują się w ciele Świetlistym, które jest zawarte w braku manifestacji możliwości w każdej zhivatmie. Żywatmę można porównać do nasienia dużego drzewa: tak jak to ziarno zawiera w mocy całe drzewo ze wszystkimi korzeniami, gałęziami, liśćmi, kwiatami, owocami i nowymi nasionami, tak Zhivatma zawiera Świetliste Ciało ze wszystkimi duchowymi zdolnościami. Tak jak ziarno musi wpaść w żyzną glebę, aby wykiełkować i przynieść owoc ze swoimi nasionami, tak zhivatma łączy się z cząstką Inglii nie tylko po to, aby zdobyć doświadczenie inkarnacji, ale także po to, aby poznać Inglię,

Złota ścieżka duchowości

Poznanie otaczającego świata przyrody

i twój wewnętrzny świat

prowadzi osobę do samoświadomości

jako integralna część wszechświata.

A jeśli wiedza jest uzupełniona umiejętnością kontemplacji,

to otwiera szansę dla osoby

poznawać nie tylko swój świat rzeczywistości,

ale także inne światy i rzeczywistości,

czasami leży poza progiem

ludzka percepcja i zrozumienie.

Księga światła.
Haratya czwarty

Ewolucyjny rozwój człowieka opiera się na rozwoju moralności, kultywowaniu wszystkich jego ciał i przenoszeniu do nich świadomości. To otwiera dla niego bramy Złotej Ścieżki prowadzącej do duchowych światów

Światła Navi, Chwały i Reguły. Tylko życie moralne jest w stanie pielęgnować duchowe ciało człowieka, dlatego niemoralni ludzie, którzy żyją tylko zgodnie z prawami moralności i filozoficznymi ideami, nie są w stanie podążać tą drogą. Słowo Mądrości Maga Velimudra mówi:

„Te dzieci ludzkie, które aspirują do innego świata, nie znając radości stworzenia w ich świecie objawienia, które nie rozwinęły swojej duszy i ducha, które nie poznały Mądrości swoich Bogów i Przodków, spodziewają się wielkiego rozczarowania i ciemności, ponieważ nie są w stanie dostrzec piękna i wielkość nowego świata, gdy ich dusza i duch śpią "**[381]**["Wedy słowiańsko-aryjskie", ks. 2. Omsk, 2002.] .

The Book of Light (Haratya Fourth) mówi:

„U podstawy Złotej Ścieżki znajduje się Świat Ludzi, a wznoszenie się człowieka do Wyższego Świata lub Wyższej Rzeczywistości jest możliwe tylko w wyniku rozwoju duchowego. W tym celu przyszli i przybywają do Świata Ludzi Nauczyciele ludzkości. Są to istoty wyższego rzędu złożoności, które zstępują, aby kierować i przekazywać Wyższą Wiedzy i Przykazania. Przecież nie tylko on sam pracuje nad rozwojem duchowej i mentalnej esencji człowieka, ale także Uniwersalne Siły, które wychowują człowieka lub opóźniają jego Duchowy i Mentalny rozwój ...

Aby się wznieść, ważne jest, aby uświadomić sobie swoją jedność, nierozerwalne pokrewieństwo z innymi istotami, umieszczając między sobą a sobą Miłość do równych sobie i współczucie dla niższych form życia ... Na całej Złotej Ścieżce działa Jedyne Prawdziwe i Bezwarunkowe Prawo Wszechświata: Miłość do wszystkiego, co istnieje i Stworzenie oraz Narodziny Miłość poprzedza Mądra Wiedza. Esencja duchowa rozwija się, wstępując do Stwórcy i stopniowo pojmując Jego stworzenie, a poznawszy je, zaczyna tworzyć coś własnego, wypełnionego Miłością. Najwyższym przejawem Miłości staje się ofiara z siebie, by pomóc niższym. "**[382]**["Wedy słowiańsko-aryjskie", ks. 2. Omsk, 2002.] .

Księga Światła (Haratya II) mówi:

„Część Pierwotnego Żyjącego Światła wlała się w głębokie niższe miejsca i tam zmieszała z ciemnością i mrokiem. Pojawiły się Pierwotne Błyski, z których narodził się nasz Wszechświat i wszechświaty znajdujące się powyżej. Ale wszędzie, zarówno na górze, jak i na dole, jak niebieska rzeka, znajdował się pas Pierwotnego Żyjącego Światła, które nie miesza się z ciemnością, zwany Złotą Drogą lub Niebiańskim Iriy. Od góry do dołu w Nowej Rzeczywistości różne światy odbijały się od powierzchni Niebiańskiej Iriyi, w których rozwinęły się specjalne Rzeczywistości, zamieszkałe przez specjalne istoty ...

Pierwotne, życiodajne Światło połączyło wiele Rzeczywistości, dając początek Wielkim Drzewom Światów. Jak gałęzie drzewa połączyły Pierwotne Żywe Światło Liści-Rzeczywistość z potężnymi lśniącymi pniami i pniami Drzewa Świata zakorzenione w Nieskończonej Nowej Wieczności, stworzonej w Nowej Rzeczywistości, a Moc Światła Drzewa Światów jest odbierana z Wody Światła Niebiańskich Iriy. Tak powstał Vyri Sad, który zajmuje połowę Heavenly Svarga.**[383]**["Wedy słowiańsko-aryjskie", ks. 2. Omsk, 2002.] .

„A tam, wysoko na szczycie, ale daleko od Tego, którego my, ludzie, nazywamy Wielkim Ra-M-Ha, gdzie wylały się Wielkie Zgromadzenie Pierwotnego Żywego Światła, są nasi Najwyżsi Bogowie, z których jednego nazywamy Svarog, i kto jest Bogiem światów i rzeczywistości naszej Nieskończoności ...

W naszej Endless Inglia jest więcej Svarozhichów niż Infinities. Ci z Bogów Światła, którzy nie są Najwyższymi Bogami Nieskończoności, przebywają w lśniącym Świecie Duchowej Mocy. Nieskończenie Wielcy i Nieskończenie Potężni w porównaniu z nami Svarozhichi: możemy mówić o Nim jako o Wszechdoskonałym, Wszechmogącym, Wszechdobrym i Wszechwiedzącym ”**[384]**["Wedy słowiańsko-aryjskie", ks. 2. Haratya First. Omsk, 2002.] .

„A im bliżej Pierwotnego Źródła Światła te przestrzenie i Rzeczywistości znajdowały się w różnych lśniących światach, tym więcej wymiarów wypełniały te Największe Przestrzenie i Rzeczywistości. I w nich narodzili się niosący życie Starzy Bogowie - Patroni światów i największych przestrzeni i rzeczywistości, którzy rozwijając się w Boskim świetle pierwotnej Czystej Inglii, poznali i wyposażali ich nieskończone Przestrzenie i Rzeczywistość, a im bardziej wielowymiarowe były Domy Życia, tym więcej uczuć dawali Starzy Bogowie. , Zamieszkiwanie siedzib życia. Tak narodził się Najwyższy i nieskończenie wielowymiarowy Świat Światła.

Kierując swój czysty wzrok w stronę Nieba, istoty ze wszystkimi swoimi Duszami dążyły do odległych odległości od miejsca, w którym przebywały na Ziemi, znajdujących się w różnych Rzeczywistościach, Wielu Mądrych Starożytnych Bogów Patronów.

Pierwotne Światło Inglii rozwinęło lot myśli, dając początek Wielkiemu Stworzeniu we wszystkich Harmonijnych Światach Światła. A różne formy Życia, dzięki Czystej i Jasnej Myśli, a także Wielkiemu Stwórcy, opuściły Krainy Kwitnące i rzuciły się do Nieba, wypełniając nowe Przestrzenie i Rzeczywistość w różnych wielowymiarowych wymiarach. W ten sposób

narodziły się Największe i wielowymiarowe Przestrzenie i Rzeczywistość Światowych Navi "**[385]**[Tamże. Haratya Second.] .

„W naszym Wszechświecie istnieje Złota Ścieżka Duchowego Wzniesienia, prowadząca w górę i nazywana - Swaga, wzdłuż której znajdują się Harmonijne Światy, które podążają jeden po drugim ...

Jeśli Świat Ludzi jest czterowymiarowy, to światy położone wzdłuż Złotej Ścieżki mają następującą liczbę wymiarów:

Świat Nóg - 16,

World of Arlegs - 256,

Worlds of Aranov - 65,536,

Worlds of Lights - 65.536^{2} ,

Świat Nirwany - $65,536^{4}$,

Worlds of Beginnings - 65.536^{8} ,

Świat mocy duchowej - $65,536^{16}$,

Świat wiedzy - 65.536^{32} ,

Świat Harmonii - $65,536^{64}$,

Świat duchowego światła - $65,536^{128}$,

Światy duchowego bogactwa - $65,536^{256}$,

World of Law - 65.536^{512} ,

Worlds of Creation - 65.536^{1024} ,

Świat prawdy - $65,536^{2048}$,

Światy Patronów - 65.536^{4096} .

Istnieją również światy pomiędzy: pięć, siedem, dziewięć, dwanaście i większe pod względem liczby wymiarów. Na końcu Swagi przechodzi Granica, za którą zaczyna się Największy Świat Władzy ...

Oprócz Światów Harmonijnych i pośrednich, położonych wzdłuż Złotej Ścieżki, nadchodzą Rzeczywistości: czas, przestrzeń, wędrujące Duchy,

zmieniające się obrazy, cienie, dźwięki, postacie, świat Ciemności, zwany też Inferno, otchłań, w którą weszły najcięższe cząstki pierwotnej Ciemności ...

Podróżnik do Innego Świata może również dostać się do Światów, które są poza jakimkolwiek połączeniem ze Złotą Ścieżką, są to nadchodząca Rzeczywistość: czas, przestrzeń, karma, szaleństwo, wędrujące duchy i Świat Ciemności, zwany także Światem Pekelny. Ponadto może dostać się do pośrednich Rzeczywistości Swagiego, które charakteryzują się niepewnością, naruszeniem związków przyczynowo-skutkowych ...

Cechą struktury Świata jest to, że wszystkie światy, wszystkie Rzeczywistości, niezależnie od liczby wymiarów, które je określają, znajdują się w tym samym miejscu, w odniesieniu do ludzkiego zrozumienia i tej Nieskończonej izolacji, wypełniając cały nasz Wszechświat. Ale między Światami a Rzeczywistością o różnych wymiarach istnieją bariery, które można pokonać i dołączyć do życia Świata lub Rzeczywistości tylko poprzez przyjęcie liczby uczuć i tych cech, które są nieodłączne dla takiego Świata lub Rzeczywistości ”**[386]**["Wedy słowiańsko-aryjskie", ks. 2. Haratya Fourth. Omsk, 2002.] .

Osoba, która wystarczająco rozwinęła swoje ciała i skorupy, może zacząć wspinać się po Złotej Ścieżce. Jednak dla pomyślnego postępu na tej Ścieżce musi się jeszcze wiele nauczyć, a przede wszystkim umieć jednostronnie, spokojnie i z koncentracją, aby zachować świadomość na wymaganym przedmiocie:

Świat, przestrzeń, rzeczywistość, boskość, koncepcja itp.

Aby to zrobić, musisz odrzucić 5 błędów:

- lenistwo - niechęć do kontemplacyjnej koncentracji;

- zapomnienie - nie trzymanie w pamięci przedmiotu kontemplacji;

- senność i pobudzenie (odwrócenie uwagi) - przerwanie kontemplacyjnej koncentracji;

- niestosowanie leków eliminujących senność lub pobudzenie;

- nadużywanie tych leków, gdy senność lub niepokój zostały już wyeliminowane.

Istnieje 5 sposobów na odrzucenie pięciu błędów.

Lekarstwo na lenistwo:

- przewodzenie - świadomość dobrych cech, jakie daje kontemplacyjna koncentracja;

- inspiracja - chęć zdobycia tych cech;

- wysiłek - czerpanie przyjemności z praktykowania kontemplacyjnej koncentracji;

- podporządkowanie ducha i ciała jest konsekwencją wysiłku.

Lekarstwo na zapomnienie:

- uważność - ciągłe utrzymywanie koncentracji na przedmiocie kontemplacji.

Lekarstwo na senność i pobudzenie:

- czujność - świadomość, że pojawiła się lub występuje senność lub pobudzenie.

Środek zaradczy w przypadku nieużywania:

- aplikacja - stosowanie remedium na senność i pobudzenie.

Rozwiązanie problemu nadużywania:

- powstrzymywanie się od stosowania - osłabianie wolicjonalnych wysiłków.

Stosując te 5 środków, stopniowo eliminowanych jest pięć błędów, a osoba przechodzi przez 9 stanów koncentracji:

- ustanowienie świadomości - skupienie świadomości i skierowanie jej na obiekt wewnętrzny, na przykład na przedstawiony obraz Boga Obrońcy;

- kontynuacja zakładania - dłuższa koncentracja na obiekcie w porównaniu ze stanem poprzednim;

- wyzdrowienie - natychmiastowe rozpoznanie rozproszenia i powrót do przedmiotu kontemplacji;

- wzmocnione ustanowienie - napięcie świadomości dla przejścia od koncentracji na głównych cechach przedmiotu kontemplacji do coraz bardziej stabilnego ustalania świadomości na drugorzędnych cechach przedmiotu;

- porządkowanie - świadomość dobrych cech, jakie daje kontemplacyjna koncentracja;

- uspokojenie - tłumienie wrogości wobec kontemplacyjnej koncentracji;

- całkowite uspokojenie - eliminacja wysiłkiem nawet lekkiej senności lub pobudzenia, gdy tylko się pojawią;

- nierozłączność - kontemplacyjna koncentracja, która staje się trwała - tak, aby nic niekorzystnego nie mogło przerwać tego stanu;

- naturalność - skupienie się na przedmiocie następuje samoistnie, bez wysiłku.

Te 9 stanów koncentracji osiąga się za pomocą sześciu sił: pierwszy stan (ustanowienie świadomości) osiąga się dzięki sile słuchania; 2. (kontynuacja zakładania) - dzięki sile myślenia; 3. (regeneracja) i 4. (wzmocniona regeneracja) - dzięki sile uważności; 5 (porządkowanie) i 6 (pacyfikacja) - mocą świadomości; 7 (całkowita pacyfikacja) i 8 (nierozłączność) - siłą wysiłku; 9 (naturalność) - siłą przyzwyczajenia.

Cztery rodzaje aktywności umysłowej odpowiadają dziewięciu stanom koncentracji, poprzez które świadomość przejmuje w posiadanie przedmiot kontemplacji:

- retencja przerywana, gdy od 3 do 7 stanu koncentracja przeplata się z roztargnieniem;

- ciągłe utrzymywanie, gdy w 8. stanie świadomość jest w stanie trwale pozostać na obiekcie;

- samopodtrzymująca się retencja, gdy w 9 stanie świadomość jest sama utrzymywana na przedmiocie.

Jeśli kultywujemy spokój, poprawnie rozumiemy istotę, porządek i różnicę opisanych powyżej kroków, nieskazitelną kontemplacyjną koncentrację można łatwo osiągnąć w ciągu około roku. Osiągnąwszy w ten sposób zdolność ujarzmiania zmian mentalnych, osoba staje się zdolna do ciągłego skupiania myśli na Najwyższym i po uzyskaniu nadświadomości rozpoczyna Duchowe Wzniesienie na Złotej Ścieżce.

Oto jak Buddha opisuje swoje doświadczenie duchowego wniebowstąpienia w Dhammapadzie:

W tej chwili wglądu i lotu,
Na odległym brzegu

Coś nieznanego zacznie migać
I lśnij lotosem w oblanej mgłą rzece -
Chociaż blask, który kołysała fala
Miej czas na wyrwanie się z ciemności,
Zobacz, jak zaczyna się koniec
Tkany przez milczenie ...
I ta chwila i ten blask
Bardziej pożądane sto razy niż sto lat
Karczownik, głupiec, poeta -
Niż twoje życie, o człowieku!

Santiyah Vedas of Perun (1.4) mówi:

"DUŻO LUDZI MYŚLI,

ŻE CI, KTÓRZY ZNAJĄ WSZYSTKIE WARTOŚCI, SĄ NIESKOŃCZONY,

NAWET GDY ZŁO ...

ALE NIE ANTHEMY Z MĄDROŚCI POZNANIA ŚWIATÓW,

BRAK SPECYFIKACJI MĄDROŚCI ŚWIATA ŚWIATŁA,

ŻADNYCH CZARÓW Z MĄDROŚCI ŻYCIA ...

NIE RATUJE ZŁYCH PRACOWNIKÓW ...

I KAŻDY BĘDZIE REAGOWAĆ ZA JEGO LEGALNOŚĆ ...

OŚWIETLONE ANTEMY I PIEŚNI

NIE URATUJE OD KRYWDY,

KTO prowadzi do oszustwa bez woli,

KTO JEST W ŚWIECIE UROKU

I JEGO WŁASNE ILUZJE "**[387]**["Wedy słowiańsko-aryjskie", ks. 1. Omsk, 2001.] .

DUSZE PRASCHUROWA WYGLĄDAJĄ NA NAS Z IRII,

ZHELIA płacze, uprawiając tych,

KTO ROZPALA PRAWDĘ O RULE-JAVI-NAVI ...

Ośmielają się wezwać

NAWET WNUKU? -

Ci modlili się do Boga i mieli

CZYSTE DUSZE I CIAŁA,

I połączyliśmy się w Bogu z naszymi przodkami

W JEDNEJ PRAWDZIE.

TO SĄ TWOJE WNUKI.

Książka Velesa (tabliczka 11.1).

SŁOWNIK INTERPRETACYJNY CRAWLER

Nie zaśmiecajcie, dzieci, tubylcza plotka,

czasownik i przysłówki języka obcego.

W sercach żyją tylko słowa krewnych,

a inne głosy są martwe dla duszy.

Magus Velimudr

Och, rosyjskie słowo, święte!

Dla lepszych przyszłości

Czasownik Ty, życie i oświecenie.

F.I. Tyutchev

AGGA - egghore, najmniejsza cząsteczka pyłu - Sprawa przyczynowa. Właściwości Aggiego: pochłaniać, wchłaniać, absorbować i gromadzić - to energia Yin Wszechmogącego („ag” - agresja, „ga” - ruch, czyli właściwość chwytania).

PIEKŁO - dolne warstwy demonicznych światów Dark Navi, z których nie ma jeszcze wyjścia. Do piekła idą tylko zatwardziali grzesznicy - ci, którzy świadomie i wielokrotnie łamali Prawa Najwyższego. Pierwotne światy czyśćca nie mogły zawierać grzechów Izraelitów, którzy opadając na dno czyśćca stworzyli światy piekielne. Wszyscy Izraelici, poczynając od Adama i Ewy, byli w piekle. Aby ich stamtąd wyprowadzić, dzieci Izraela wyposażyły jednego ze swoich przywódców - Jezusa Chrystusa (Zbawiciela Żydów) w niezbędną do tego siłę. Dlatego Jezus powiedział:

„JESTEM WYSYŁANY TYLKO DO zagubionych owiec z domu Izraela”

(Mat. 15.24),

„A kiedy zostanę wywyższony od ziemi, przyciągnę wszystkich do siebie”

(Ewangelia Jana 12,32).

Jezus z powodzeniem poradził sobie z powierzoną mu „akcją ratunkową” i przewiózł wszystkich zaginionych Izraelitów do Niebiańskiego Jeruzalem. Jezus uratował od piekła tylko Żydów, Żydów, którzy tam dotarli, Chrystus zostawił tam, gdzie są do dziś. Jezus ostrzegł przed tym:

„Przyjdę i ukarzę tych, którzy nazywają siebie Żydami, ale istotą nie jest to, ale zgromadzenie szatana”.

(Wer. 2.9.).

ADMINISTRATOR jest postacią religijną.

AKARMA - działania, które nie przynoszą ani karmicznych, ani wikarmicznych konsekwencji z powodu oderwania się od owoców ich działań. Każde działanie mające na celu jakąkolwiek nagrodę jest niewolnictwem. Akarma pozwala na wyrwanie się z rządów prawa przyczynowości - prawa karmy („a” - nie, out, „kar” - kara, los, sąd, „ma” - moje).

AKASHA jest pierwiastkiem eteru, pierwotnej przestrzeni, na łonie której znajduje się przejawiający się Wszechświat, światy, gwiazdy, planety, istoty żyjące („a” - nie, „owsianka” - gęstość, czyli cienka, cienka przestrzeń materialna).

AKASHA CHRONICLE - pole informacyjno-energetyczne (noosfera): „Niebiańska tablica”, która rejestruje wszystkie zdarzenia wszechświata, jakie kiedykolwiek miały miejsce, w tym najbardziej tajne ludzkie myśli, pragnienia i działania.

ALATYR - Niebiański kamień. Jasny kamień Szambali (Chintomani) to tylko jego fragment. Znajduje się w Arctida. Księga Gołębia (Głęboka) - starożytne Wedy („al” - najwyższa, „la” - dusza, „tyr” - odpowiednia, kryjówka, czyli kamień zawierający Wielką duszę) została opuszczona na kamień Alatyr.

ALLAH - Paramatma („al” - najwyższy, „la” - dusza).

„ALLAH AKBAR ” - „Nie ma Boga ponad Allahem” („ak” - jak, „bar” - pan, pan).

Alleluja - uwielbienie Wszechmocnego („al” - najwyższy, „liluy l” pochodzi z „radowania się” - zachwytu, radości, uwielbienia, „twarz” - twarz, twarz, obraz).

OŁTARZ - miejsce działania światła („al” - najwyższe, „smoła” - pojemnik, miejsce przechowywania, konserwacji).

ALCHEMIA - chemia duchowa („al” - najwyższa). W przeciwieństwie do chemii materialistycznej wie, jak przekształcić jeden chemicznie czysty pierwiastek w inny za pomocą życia (ducha). Na przykład: jeśli nasiona rzeżuchy wysiewa się w czystej siarki i podlewa wodą destylowaną, a następnie uprawiana sałata jest palona w tyglu i zobacz, z czego składa się popiół, to znajdzie się w niej krzem, potas, wapń, żelazo i inne pierwiastki chemiczne. Możesz wziąć jajo ostrygi i umieścić je w akwarium z wodą wolną od wapnia. Ostryga nie różni się niczym od kontrolnych, a jej zastawki również składają się z prawie czystego wapnia. Eksperymenty te potwierdzają możliwość przekształcenia jednego pierwiastka chemicznego w inny i obnażają błąd chemii materialistycznej, która tych faktów nie rozpoznaje i skrzętnie ukrywa.

ANATEMA (anatema, gr. - przekleństwo) - w chrześcijaństwie: klątwa kościelna, ekskomunika, uważana za najwyższą karę. Instalowany od czasu soboru ekumenicznego w Chalcedonie (451). Chrześcijanie używali anatemę do celów politycznych, jako narzędzie religijnego terroru do walki z kulturą wedyjską i różnymi religiami. Obecnie jest używany przez kościoły chrześcijańskie jako broń nacisku politycznego i ideologicznego.

ANATHEMSCHIK - klątwa, klątwa, wulgarny język (**V.I.Dal**).

ANIOŁ STRAŻNIK - ciało Divyi, dusza.

APSARA to żeńska istota ze świata Light Navi, niebiańskiej tancerki piękności. Potrafi uwieść osobę, która gromadzi siłę duchową. Ta pokusa

jest zaaranżowana przez bogów w celu wypróbowania i pozbawienia rywali duchowej siły.

Arius , **ARYAN** według terminologii zachodnioeuropejskiej - **Aryan** - zwolennik kultury wedyjskiej. Sanskrycka nazwa „aryan” pochodzi od staroruskiego słowa „apryan” - osoba pokojowa, niemilitarna („a” - przeciw, „hetero” - spór; stąd - walka). Istnieją dwa ludy aryjskie: Da'Aryanie - mają srebrne (szare) oczy i H'Aryjczycy - mają ogniste (brązowe) oczy.

ARISTOCRAT - osoba, która posiada siłę, zdolności i cnotę setek Aryjczyków („aryjczycy sto razy”).

ARISTOCRACY - osiedle; najwyżsi bojarowie są arystokratami z racji poziomu rozwoju, szlachty rodu.

ARCTIDA, ARCTOGEA (DAARIA) - kontynent, położony w rejonie obecnego bieguna północnego. Dom przodków Słowian-Aryjczyków, którzy po raz pierwszy przylecieli na Ziemię (tę planetę) z innych systemów gwiezdnych około 1,5 miliarda lat temu.

ATAMAN - obieralna pozycja w Kozakach; przywódca, przywódca, przywódca („ata” - ojciec, „człowiek” - umysł, człowiek).

ATEISTA - istota, która nie chce żyć zgodnie z Prawami Najwyższego („a” - przeciw, „theos” - Bóg).

AUM to dźwiękowe ucieleśnienie Najwyższego, rozświetlonego pierwotnego dźwięku, za pomocą którego zostały stworzone wszystkie światy. Stąd po rosyjsku: „AU!” i chrześcijanin: „Amen”.

AURA jest zbiorem promieniowań energii człowieka emanujących z jego subtelnych struktur i ciał, odzwierciedlających zarówno ogólny poziom duchowy, jak i chwilowy stan umysłu i nastroju („a” - nie, „ur” - światło, „ra” - słońce; tj. e. własne, a nie słoneczne).

AYURVEDA - wedyjska nauka o zdrowiu; duchowe i naukowe zasady codziennego życia i uzdrawiania człowieka. Jest to powiedziane w jednej z pomocniczych Wed o tej samej nazwie (początkowo - „Ajurweda”: „ay” - ja, moja, „ur” - światło, aura, „Weda” - wiedza, czyli informacja o uzdrowieniu całego ciała muszle).

BABA-YAGA jest kapłanką, strażniczką granicy między światami Yavi i Navi („baba” - szanowana, „Jaga” - joga, poświęcenie, umiejętność mistycznego ruchu).

BARIN - pan („b” - duży, „arin” - Arius).

UBÓSTWO - brak możliwości otrzymania zadowalania zmysłów. Dzieje się tak w wyniku naruszenia Prawa Ofiary - gdy osoba wzięła, ale nie oddała, a jeśli ofiarowała, to jest to błąd.

BEZMEN - waga ręczna z nierówną dźwignią i ruchomym punktem odniesienia („bez" - bez niczego, „mężczyźni" - wymiana, wymiana, czyli „bez wymiany" - wymiana na pieniądze).

BEREGINA - istota Light Navi, chroniąca coś: las, polanę, urwisko, rzekę, strumień, jezioro („ber" - las, aby chronić, „eginya" - posiadanie jogi, czyli chronienie za pomocą jogi - połączenie, jedność).

BERENDEY to goblin, właściciel lasu. Stworzony przez myśli, uczucia wszystkich mieszkańców lasu; może wykonać dowolny obraz i przejąć kontrolę nad każdym leśnym stworzeniem („ber" - las, „en" - on, „dey" - działanie, działanie, czyli tego, który rośnie i chroni las).

BES to demoniczna istota ze świata Dark Navi, głodny duch. Jest w stanie osiedlić się w cielesnych ciałach ludzi i zwierząt i pasożytować na nich, żywiąc się uwolnioną negatywną energią.

BES to przedrostek we współczesnej gramatyce, wprowadzony przez demony w celu zastąpienia przedrostka „bez" i zniekształcenia pierwotnego znaczenia słów. Na przykład: „bezwstydny" - co nie może być, skoro demony nie mają Sumienia, musi być „bezwstydne".

BER - las, niedźwiedź (stąd „legowisko" - rookery bera).

BIBLIA to jedna z najbardziej niemoralnych ksiąg starożytności. Składa się ze Starego i Nowego Testamentu. Stary Testament jest tłumaczeniem Tory (pisma żydowskiego) dla Gojów, tj. nie-Żydzi. Nowy Testament jest „dobrą nowiną" wypaczoną przez judeochrześcijan o naukach Wed, przyniesionych Żydom przez Jezusa Chrystusa.

DOBRY CZŁOWIEK to osoba, która osiągnęła mądrość - jakość Wiedzy.

FUCK - początkowo „blood" - wielu kochający („b" - duży, „fret" - miłość).

BÓG (czyli „bogaty") to istota, która ma ciało Divya i żyje w świecie Slavi lub ma ciało Światła i żyje w świecie Reguły. Są też bogowie, którzy mają formę życia, która nie podlega ani czasowi, ani przestrzeni; są przejawem Pierwotnego Boga. Bóg jest właścicielem bogactwa - jakiegoś świata lub elementu Natury, patronuje każdemu narodowi, miastu, rzemiosłu, wszelkim różnym przejawom Natury itp.

BOGACTWO - możliwość otrzymania zadowalania zmysłów. Osiągane poprzez wypełnianie swoich przypisanych obowiązków i przestrzeganie Prawa Ofiary.

BOGATYR - złodziej („bóg” - bogactwo, „tyr” - tyrit, kradnij, rabuj).

BÓG RA - Pierwotne Światło (stąd: „tęcza” - łuk boga Ra; „radość” - to, co daje Ra itd.).

WYROK BOŻY - nieuchronność reakcji karmicznej (odpłata za to, co zrobiłeś).

CHOROBA jest konsekwencją naruszenia Praw Najwyższego.

BRODA - Włosy na twarzy mężczyzny. Służy do gromadzenia sił życiowych i duchowych („bo” - bogactwo, „klan” - przynależność do klanu). W każdej warnie noszą brodę na swój własny sposób: czarownicy nie obcinają brody, lecz troszczą się o nią jako o ognisko ich duchowej siły; rycerze noszą krótkie brody, ponieważ jest to wygodne w walce; Vesi noszą grube (duże, ale przycięte) brody jako znak solidności, powagi, znaczenia. Smerdowie nie rozumieją prawdziwego celu brody i nie wiedzą, jak jej używać, nawet jeśli ją wyrastają. Ci z nich, którzy chcieli być jak kobiety, zaczęli się golić.

BOYARIN urodził się dwukrotnie, tj. urodzony w ciele i duchu (ciało Divya); wcielony bóg; oświecony („bo” - duży, bogaty, „yarin” - jasny, lekki, mocny).

WESELE (połączenie małżeństw) - zalegalizowana prostytucja, ponieważ każdy z małżonków wykorzystuje drugiego do egoistycznych celów. Składa się z trzech etapów: walki o panowanie nad sobą, walki o panowanie, walki o wolność od siebie.

Brahma (rodzaj)- pierworodna istota we Wszechświecie, twórca wszystkich światów i stworzeń wewnątrz uniwersalnego jajka. Brahma żyje 100 „lat”, co w kategoriach ziemskich odpowiada 311 bilionom i 40 miliardom ziemskich lat. Jego jeden dzień odpowiada 4 320 000 000 ziemskich lat, a jego noc trwa tyle samo. Jego miesiąc składa się z 30 takich dni i nocy, rok to 12 takich miesięcy. Co 100 takich „lat”, kiedy Brahma umiera, następuje zniszczenie wszechświata. Oznacza to, że energia zamanifestowana przez Ramhę (Najwyższego) ponownie wraca do Ramhy. Z drugiej strony, gdy konieczne jest zamanifestowanie kosmicznego świata, dzieje się to z woli Ramhy i Brahmy odradza się ponownie („b” - duża, „rahma” - pojedyncza, piękna osłona wiedzy. Aryjski korzeń „rakh” nadal żyje w języku słowiańskim: w Ukraiński i staroruski „rakhuvat” - aby połączyć różne liczby, zredukować do jedności

„niechlujstwo” - osoba przeciwna Rahu, tj piękno, schludność, „rakhta” - święto przesilenia letniego i zimowego).

BRAKHMAN - **wiedźma** , duchowny („b” - duży, „Rahman” - najwyższy, wiedzący, czyli człowiek z Rachy).

BHAGAVAD GITA - część szóstej księgi „Mahabharaty”. Opowiada o rozmowie pomiędzy Kryszną i Jego bezinteresownym przyjacielem Arjuną, która ujawnia istotę bezinteresownej służby Najwyższemu jako główny sposób, który pozwala osiągnąć duchową doskonałość („bhaga” - bogactwo, „vad” - posiadanie, Bóg, „gita” - piosenka; „Pieśń Boża”).

BYLINA - rzeczywistość; co było; piosenka o starożytności.

WEITMARA- główny statek kosmiczny Wyścigu. Jedna Whitemara zawiera 144 Whitemany (Wimans) - drugorzędne statki bojowe i badawcze. Sutra Vimanika opisuje różne typy wiman, ich cechy i systemy motoryczne. Vimany potrafią latać w atmosferze, pod wodą, pod ziemią, w przestrzeni kosmicznej, a nawet poza naszym wszechświatem. Mogą być czysto mechaniczne lub wykorzystywać do lotu różną energię kosmiczną, a także siłę życiową. Na przykład opisano wimany („niebiańskie rydwany”), wykonane z kwiatów lub wyrwanego z korzeniami młodego drzewa. Opisy różnych statków latających znajdują się w Ramajanie, w Rigwedzie (II tysiąclecie pne) oraz w innych dziełach, które dotarły do nas od czasów starożytnych. Pięć typów samolotów to: Rukma Vimana, Sundra Vimana, Tripura Vimana, Shakuna Vimana i Agnihotra. Zatem Rukma Vimana i Sundra Vimana mają stożkowy kształt. Rukma Vimana jest opisywana jako trzypoziomowy statek latający ze śmigłem u podstawy. Na drugim „piętrze” znajduje się pomieszczenie dla pasażerów. Sundra Vimana jest pod wieloma względami podobna do Rukma Vimana, ale w przeciwieństwie do tej drugiej ma bardziej opływowy kształt. Tripura Vimana to większy statek. Agnihotra, w przeciwieństwie do innych statków, lata na podstawie ciągu odrzutowego. Starożytne źródła podają, że istnieją latające statki do wędrowania nie tylko po Wszechświecie, ale także po innych światach i przestrzeniach zamieszkanych przez doskonałe istoty. ale w przeciwieństwie do tego ostatniego ma bardziej opływowy kształt. Tripura Vimana to większy statek. Agnihotra, w przeciwieństwie do innych statków, lata na podstawie ciągu odrzutowego. Starożytne źródła twierdzą, że istnieją latające statki do wędrowania nie tylko po Wszechświecie, ale także po innych światach i przestrzeniach zamieszkanych przez doskonałe istoty. ale w przeciwieństwie do tego ostatniego ma bardziej opływowy kształt. Tripura Vimana to większy statek. Agnihotra, w przeciwieństwie do innych statków, lata na podstawie ciągu odrzutowego. Starożytne źródła twierdzą, że istnieją latające statki do wędrowania nie tylko po

Wszechświecie, ale także po innych światach i przestrzeniach zamieszkanych przez doskonałe istoty.

SZCZEPIENIA - akcja obowiązkowych szczepień ludności. Jest przeprowadzany w celu stłumienia zdrowia osłabionych i zarażenia zdrowych ludzi. Na terenach, na których nie wykonywano szczepień, ludzie chorują na te choroby znacznie rzadziej niż tam, gdzie wykonywano szczepienia przeciwko tym chorobom.

VALKYRIA to bogini, która podnosi Dusze rycerzy, którzy bohatersko zginęli w bitwie, w Iriy - Niebiańskim Królestwie Rasy („szyb" - powstanie, wniebowstąpienie, „do" - gdzie, „iria" - Irij, Niebiański Świat, czyli spotkanie poległych bohaterów i towarzysząc im w drodze do Iriy).

WAMPIR - istota **żywiąca** się czyjąś siłą życiową („ty" - ty, „uczta" - jedzenie, jedzenie, czyli „zjadanie cię").

VARNA to ewolucyjny etap rozwoju człowieka w społeczeństwie. Decyduje o tym kolor jego ciała cieplnego („ciepło" - ogień, płomień, światło, kolor; „var" - farba, napar) oraz cel życiowy, który człowiek sobie stawia. Jeśli pragnie tylko jedzenia, odpoczynku, kopulacji, odpoczynku i rozrywki, jest śmiertelnikiem; jeśli weźmie w posiadanie bogactwo i dobrobyt rodziny, to - waga; jeśli służy swojemu ludowi i chroni go, jest rycerzem; jeśli doskonali się i uduchowia, jest czarodziejem.

VARYAG to marynarz-wojownik pilnujący statków handlowych („gotować" - pływać, „gotować" - chronić, strzec).

VEDA - wiedza pochodząca bezpośrednio od Wszechmogącego i przekazywana ludziom przez Ród. Zapisane w Pismach Światła - Wedach. Jest zbiorem zasad i wskazówek dotyczących pomyślnego rozwoju; zawiera odpowiedzi na wszystkie pytania związane z rozwojem duchowym.

UCZYĆ SIĘ to wiedzieć.

LEADING to wiedza.

Pisma wedyjskie - pisma święte, zarówno starożytne, jak i współczesne, które zawierają esencję pierwotnych Wed.

ŻYCIE WEDYCKIE - droga społeczeństwa słowiańsko-aryjskiego. Składa się z czterech etapów społecznych (varnas): śmierdzącego, ważącego, rycerza, duchownego - oraz czterech etapów życia duchowego: ucznia, gospodarza, starca, wędrowca opuszczonego ze świata. Taka organizacja życia zapewnia dobrobyt całemu społeczeństwu i każdemu z osobna.

VEDUN - duchowny posiadający mądrość wedyjską. Jego życiowym celem jest osiągnięcie doskonałości.

WEDUNYA to dziewczyna, która studiuje wedyjską naukę o tworzeniu cnotliwego potomstwa.

VEDA- Pisma święte Słowian-Aryjczyków. Najstarsze Wedy zostały spisane przez Nauz (pisanie węzłów) i zwinięte w Kulki, przechowywane w specjalnej kory brzozowej lub drewnianych skrzyniach. Najstarszymi księgami Wed są figuratywne Haratyas lub księgi głębokie (gołębie). Są napisane na pergaminie (specjalnie ubranej skórze) z Vyazyu lub Volumetric Trags. Następnie Kharatjowie zostali napisani za pomocą Figurative Thrags i Karuna, które mają obraz samolotu. Wedy zostały również zapisane w Santiy, gdzie runy zostały narysowane (wyciśnięte), a następnie pomalowane czerwoną farbą na arkusze szlachetnego metalu (srebro, złoto, platyna lub czyste żelazo). Następnie część Wed na ziemiach Hindustanu została spisana w sanskrycie. Wedy są sposobem na pisemne przekazanie Wszechstronnego Doświadczenia naszych Bogów i Przodków. Wartość zawartych w nich informacji dla białych - Słowian i Aryjczyków,

CZAROWNICA to kobieta dobrze zorientowana w tworzeniu i wychowywaniu cnotliwego potomstwa („wiedzieć” to wiedzieć, „ma” jest matką).

WESELE - połączenie losów mężczyzny i kobiety na życie rodzinne w imię stworzenia cnotliwego potomstwa i wypełniania Praw Przodka.

WIARA jest przewodnictwem Ra (Pierwotnego Światła), zaufanie do Przodka. Żydowscy chrześcijanie zastąpili wiarę w Stwórcę wiarę w Przodka. Wiara zależy od osobistego duchowego doświadczenia wszystkich inkarnacji („ve” - wiedza, „ra” - Pierwotne Światło - Ramha).

Wielbłąd - wielki wędrowiec, dobrze krwi („prowadzony” - wielki, „rozpusta” - cudzołożyć, chodzić).

RELIGIA - **odprawianie** rytuałów wiary zgodnie z Wedami.

WIARA - wypaczenie, zdrada wiary.

WIERNY- osoba, która wyznaje wiarę. Wierzący dzielą się na administratorów, fanatyków i mistyków. Administratorzy udają się do religii w celach samolubnych, aby zadowolić swoje ego i próżność. Fanatycy ślepo przestrzegają dogmatów narzuconych przez administratorów. Ze względu na istnienie tych przeciwieństw tworzy się między nimi niewielka

warstwa wizjonerów-mistyków, którzy przenikając do światów duchowych, są w stanie poznać ostateczny cel każdej religii. Kiedy się spotykają, administratorzy różnych religii starają się udowodnić poprawność swojego światopoglądu i błędność innej. Fanatycy różnych religii, których spotykają, nie są w stanie przedstawić rozsądnych argumentów na rzecz wyższości ich światopoglądu i dlatego próbują się wzajemnie zniszczyć. Kiedy spotykają się wizjonerzy różnych religii, zdając sobie sprawę, że Najwyższy jest jeden i nie może być dwóch Najwyższych Ojców, że Jego Prawa są jedno dla wszystkich, to nie mają się o co kłócić. Razem, w pokoju i harmonii, modlą się i wychwalają Wszechmocnego w swoim własnym języku.

VESTALKA to dziewczynka w wieku od czterech lat do okresu dojrzewania, studiująca naukę o tworzeniu cnotliwego potomstwa, tj. otrzymywanie wiadomości od Przodka przez kapłankę-czarownicę („zachód” - wiadomości, wiedza, „alka” - głodny, czyli ten, kto chce zdobyć wiedzę).

WSZYSTKIE - wieś, wieś (stąd wyrażenie: „miasta i miasteczka”).

VESYA - wieśniak, wieśniak, tubylec lub mieszkaniec Vesi. W społeczeństwie wedyjskim jest to poziom rozwoju ludzi, którzy stawiają sobie za cel osiągnięcie dobrobytu materialnego: rolnika, hodowcy bydła, rzemieślnika, kupca, lekarza, a także osoby zajmującej się jakąkolwiek sztuką.

VECHE to zgromadzenie wszystkich świeckich w celu omówienia spraw publicznych i ogłoszenia decyzji Copa.

VILA to **przybrzeżna** syrena.

VITYAZIT - aby **poświęcić** się wyczynom wojskowym, zaangażować się w gry militarne, walczyć w turniejach i listach.

VITYAZ to najlepszy z wojowników i wojowników, urodzony przywódca (stąd starożytny islandzki „Hv iting” - szlachetny, jasnowłosy). Celem życia rycerza jest walka o sprawiedliwość.

WORTEK MOCY - specjalne ośrodki psychofizjologiczne (czakry), węzły neuropsychiczne, które są strefami koncentracji siły duchowej (energii) człowieka. Osiem głównych wirów zlokalizowanych jest wzdłuż kręgosłupa od jego wewnętrznej strony, a 49 mniejszych na ważnych organach i stawach. Wedy ostrzegają przed sztucznymi sposobami obracania wiru mocy poprzez obracanie ich lub skupianie na nich uwagi, podkreślając bezpieczeństwo i korzyści wynikające z naturalnego rozwoju duchowego.

WODA - duch żywiołu wody, właściciel każdego akwenu.

WOJOWNIK to osoba, która poświęciła swoje życie ochronie swojego honoru i godności, dobrobytu swojej rodziny, ludu i klanu.

WŁOSY to organ percepcji i akumulacji subtelnych energii. Im dłuższe są włosy, tym więcej siły duchowej otrzymuje, ponieważ ta siła odżywia wszystkie jego ciała i skorupy. Pisma wedyjskie mówią:

„Strzyżenie mężczyźnie włosów oraz zgolenie wąsów i brody jest jak zabicie go".

Ale mając specjalne potrzeby i opanowanie pewnych umiejętności, człowiek może wycofać negatywną energię do swoich włosów i odciąć je, uwalniając się w ten sposób od energii, które zakłócają jego rozwój - takie jest znaczenie ceremonii „tonsury jako mnich". Obcięte włosy, paznokcie, a także starą bieliznę i damskie podpaski muszą zostać spalone, ponieważ jeśli wyrzucone części ciała osoby gdzieś gniją, wpływa to na całe ciało. Słowianie ścinają swoje dzieci po raz pierwszy dopiero po ukończeniu 7 roku życia, a ścięte włosy chowają pod kalenicą dachu lub matą (główna belka stropowa chaty). Jeśli włosy dziecka zostaną obcięte przed 1 rokiem życia, rozwój jego mowy zostaje zawieszony, jeśli do 7 roku życia rozwój zdolności umysłowych zostaje spowolniony. Kobieta, która obcięła włosy, nazywana jest karna (od bogini Karny, odpowiedzialny za realizację prawa przyczynowości) - czyli tego, którego ukarał Karna. Stąd - „obkarnat".

VOLKHV - duchowny, mędrzec, astrolog, czarodziej. Zgodnie ze zwyczajem wedyjskim, musi on hodować i paść krowy („wół" - krowa, „hovat" - aby chronić, czyli opiekun krów). Stąd w chrześcijaństwie - „pastor", tj. pasterz.

WOLA - zdolność zaspokajania własnych pragnień, odpowiadająca Prawom Najwyższego („wół" - byk, żubr, „ja" - ja, czyli właściciel swojego życia).

Wcielenie - nabycie ciała, narodziny w świecie Objawienia.

KRADZIEŻ - przywłaszczenie sobie cudzej chciwości (co prowadzi do zrywu, cierpienia, kłopotów).

Wychowanie - tworzenie sprzyjających warunków dla wzrostu i rozwoju wszystkich ciał dziecka („vos" - zapotrzebowanie, czyli to, co jest w danym momencie potrzebne, „odżywianie" - odżywianie wszystkich organizmów ludzkich).

HARM - działanie, które zakłóca ewolucję.

Wszechmogący - Wszechmogący Bóg; Ten, który jest ponad wszystkimi bogami.

UNIWERSALNA NAWIGACJA - uniwersalna hipnoza, maja, iluzja, zamglenie.

JAJKO UNIWERSALNE - „bańka", której ściany zbudowane są z materii przyczynowej (mahat-tattva). Zawiera wszystkie światy jednego Wszechświata. Takich uniwersalnych baniek jest bardzo dużo.

WYBORY - wybory (w drodze głosowania) urzędników. W społeczeństwie wedyjskim opierają się na zdrowym rozsądku i jednomyślności, w demonach - na opinii większości, ponieważ większość jest zawsze najgorsza. W społeczeństwie wedyjskim prawo głosu mają tylko ci, którzy swoim stylem życia wykazali się zdolnościami prawdziwego mistrza: umiejętnością bycia głową rodziny, zarządzania domem, osiągania dobrobytu i dobrobytu. W społeczeństwie demokratycznym prawo do głosowania mają: miernota, głupcy, leniwi, alkoholicy, narkomani, złoczyńcy, sadyści, homoseksualiści, nekrofilowie oraz inni chorzy i ułomni, niezdolni do zdrowia psychicznego.

DEGENERAT - osoba, która nie jest w stanie stworzyć zdrowego, pełnoprawnego potomstwa (czyli takiego, który wyszedł z rodziny).

DEGENERACJA - degradacja rasy z pokolenia na pokolenie.

GA - ruch (stąd - ROAD, NOGA, GAT itp.).

GAVVACH - subtelne promieniowanie energii emitowane podczas cierpienia istot żywych: strachu, nienawiści, złości, złości, urazy itp. negatywne emocje. Najsilniejsze uwalnianie gavvakh występuje podczas krwotoku, podczas którego cierpi nie tylko stworzenie, które traci krew, ale także tysiące stworzeń w samej krwi (leukocyty, erytrocyty, płytki krwi itp.). Dlatego istoty Mrocznych Navi, dla których gavvakh służy jako pożywienie, są zainteresowane nie tyle zabijaniem innych stworzeń, ile rozlewem krwi (dlatego wciąż istnieje wiele rzeźni - głównych i stałych dostawców gavvakh).

KRAWAT - kawałek materiału lub sznur zawiązany na szyi. W średniowiecznej Europie, a potem w Ameryce istniał zwyczaj: jeśli podczas egzekucji przestępcy skazanego na powieszenie pękła lina, to ta szubienica została zwolniona. Na jego szyi pozostawiono kawałek sznura jako znak miłosierdzia, które cenił i nadal nosił jako znak szczęścia. Dlatego inni przestępcy, chcąc uniknąć egzekucji i przyłączyć się do szczęścia

szubienicy, zaczęli ich naśladować i nosić na szyjach pętelkę tkaniny, próbując ją upiększyć, uczynić bardziej żywą i zauważalną.

HIMALAYA - nazwa gór północnych Indii (Himalaje); pochodzi od rosyjskiego wyrażenia „winter lagi” - zimowy rookery.

GO - byk, krowa; dosłowne znaczenie to „dużo” (stąd - HOWEED, GOLOVA, GÓRA, MIASTO, PAŃSTWO itp.).

GOY - pełen szacunku apel do mężczyzny („ogoyny” - czysty, schludny, wystrojony). Dosłownie pełnoprawny męski penis.

GO - huśtawka, huśtawka, huśtawka.

GOIN FORCE - siła życia, płodność.

NIEBIESKA KSIĘGA - Głęboka księga, Sprawiedliwi. Sprawiedliwi, zawierające wielotysięczne doświadczenia przodków Słowian-Aryjczyków, zostali uznani przez chrześcijan za Czarną Księgę i zakazani, a Księgi, które wpadły w ich ręce, zostały zniszczone.

DOVE jest najpodlejszym ze wszystkich ptaków, ponieważ tylko gołębie dziobią swoich chorych lub rannych towarzyszy na śmierć. To nie przypadek, że żydowscy chrześcijanie wybrali gołębicę jako uosobienie ich ducha i pokoju między ludźmi.

MIASTO - wyje (wojownik), pilnując mieszczan i dbając o porządek publiczny w mieście.

Pan jest bogiem lub demonem, który stworzył niewolników (stworzenia) dla swoich potrzeb.

GRUPA KRWI- cecha, która określa genotyp człowieka. Przed inwazją judeochrześcijan na Rosję większość Rosjan była nosicielami I grupy krwi, inne grupy były rzadkie (jako niepowodzenie w procesie ewolucyjnym). Europejczycy w tamtych czasach ogólnie mieli II grupę krwi, mieszkańcy Wschodu - III, a Murzyni i Żydzi (degeneraci) - IV. Posiadacze I grupy krwi są zawsze liderami; są pewni siebie, silni i asertywni, mogą dać z siebie wszystko, aby osiągnąć swój cel. Jednak mają narcyzm i arogancję. Wręcz przeciwnie, osoby z grupą krwi II czują się świetnie na podległych stanowiskach; najważniejsze jest to, że w pobliżu są podobnie myślący ludzie. Kochają komfort psychiczny i domowy, nienawidzą konfliktów; w głębi duszy są romantykami, ale czasami są uparci i drażliwi. Osoby z III grupą krwi wolą żyć dla siebie; niezależność jest ich credo. Z osobami z IV grupy krwi łatwo się dogaduje, są przyjaźni i spokojni. Istotna wada - są przebiegłe, podstępne, wyjątkowo podstępne,

tchórzliwe, niezdecydowane i boją się wszystkiego nowego. Wraz z grupą krwi dziedziczy się nie tylko charakter, ale także predyspozycje do chorób, a czasem same choroby. Choroby genetyczne podlegają „zasadzie lejka": im dłużej są przekazywane z pokolenia na pokolenie, tym stają się trudniejsze i bardziej nieuleczalne. Chore dzieci, które dorastając otrzymały od rodziców „zgniłą" krew, dają coraz słabsze potomstwo. Stworzenia i ich potomkowie mają na ogół IV (najsłabszą) grupę krwi. Doskonale rozumieją wartość grupy I i dlatego starają się ukryć prawdę o znaczeniu krwi, aby pompować dla siebie żywą krew. Stworzenia skrzętnie ukrywają również fakt, że osoba, która narusza Prawa Najwyższego,

PRZYSZŁOŚĆ jest wydarzeniem, które nieuchronnie się spełni, ponieważ jest tworzone przez przeszłe działania, aspiracje, pragnienia, myśli i stosunek do tego, co się wydarzyło. Płynie nieprzerwanie od przeszłości do teraźniejszości.

GUNA - trzy cechy natury: sattva-guna - cnota („sat" - światło), raja-guna - pasja („radość" - sprawiać przyjemność, martwić się) i tamo-guna - ignorancja („tamo" - ciemność, ignorancja). Jedzenie, działania, myśli, wszelkie działania są pod wpływem jednej lub więcej gun. Dzięki ich interakcji następuje tworzenie, zachowanie i niszczenie wszechświata.

GURU - Nauczyciel, mentor, przywódca duchowy („gur" - ładunek, „ur" - światło, to znaczy naładowany światłem wiedzy).

TWICE - **Born** - osoba urodzona w ciele i duszy, tj. kto wie, jak przenieść swoją świadomość do Naviera, Klubye, Kolobye i, co najważniejsze, do ciała Divya.

DEV - div, bóg; stworzenie ze światów Chwały (stąd - dziewica, cud, niespodzianka itp.).

CIAŁO DIVIE - Dusza, jedna z muszli jest żywa. Jest karmiony zwycięstwami moralnymi.

DEMOKRACJA - moc właścicieli niewolników, demonów. Właściciele niewolników w Grecji nazywani byli „demos", lud pracujący - „ohlos", „cratia" - oznacza władzę. Stąd: „ochlokracja" - rządy ludu. Demokracja stawia za cel egoizm - wolność jednostki od woli ludu, a kultura stawia dobro ludzi ponad indywidualną korzyść.

DEMON to istota ze świata Dark Navi lub zbuntowany człowiek, którego działania mają na celu zniszczenie natury, społeczeństwa, świata i człowieka.

DEMONIC IMPACT - demoniczna kontrola i zarządzanie ludzkimi umysłami i opiniami poprzez magię, broń psychotroniczną i psychotropową (narkotyki, żywność), media (prasa, radio, telewizja, komputer), system edukacji (szkoły, licea, uniwersytety, akademie itp.) itp.), które kształtują opinię publiczną, modę, sztukę, ideologię, politykę, styl życia.

PIENIĄDZE - banknoty. W społeczeństwie wedyjskim zaopatruje się je w zboże, gdyż jest to najdoskonalszy magazyn energii słonecznej, a krowy - gdyż są źródłem bogactwa i dobrobytu materialnego. W społeczeństwie demonicznym za pieniądze dostarcza się metal (złoto), kamienie (diamenty), kilowatogodziny itp. rzeczy o niskiej wartości, które są łatwe do złapania przez stworzenia i przy ich pomocy pasożytują na ciele ludzkości.

MOC MONARCHY - jeden ze znaków mocy; maczuga, którą monarcha trzyma w lewej ręce, siedząc na tronie. Uosabia ciało Monarchy i jego zdolność do korzystania z tego ciała.

OPONY- przeznaczanie jednej dziesiątej swoich dochodów na rozwój społeczeństwa. Prawidłowe stosowanie dziesięciny jest niezbędne do przestrzegania Prawa Ofiary, które zapewnia osiągnięcie i utrzymanie bogactwa, bogactwa i luksusu niezbędnych do pomyślnego rozwoju. Jeśli osoba żyjąca w dobrobycie narusza prawo poświęcenia, znajduje się w ubóstwie. Jeśli nadużywa dziesięciny nawet w ubóstwie, wtedy idzie do ubóstwa. Osoba, która przestrzega Prawa Ofiary, osiąga bogactwo, a jeśli odda prawidłowo dziesięcinę w bogactwie, osiąga luksus. Ofiarowanie dziesięciny, jak każdy inny akt, może odbywać się w trzech siłach natury materialnej. Na przykład składanie dziesięciny dla żebraków, alkoholików, narkomanów itp. smerdam odnosi się do guny ignorancji. Ofiarowanie dziesięciny politykom, rzemieślnikom, osobom religijnym należy do siły pasji. Ofiara dla duchowieństwa,

DESYATSKY - wybierany urzędnik z każdych dziesięciu rodzin, ich przedstawiciel w policji, asystent sockiego w działaniach publicznych.

DOBRY to czyn, który sprawia przyjemność. Ale czyniąc dobro, możesz skrzywdzić ludzi. Nic dziwnego, że mówią: „Droga do piekła jest wytyczona w dobrych intencjach”. Naturalne pragnienie przyjemności człowieka nie powinno zakłócać niczyjej ewolucji.

VIRTUE to jedna z trzech cech natury. Pod jej wpływem nabywa się wiedzę, szczęście, czystość, panowanie nad własnymi uczuciami, spokój, pokorę i powściągliwość.

DOBRE potomstwo - ludzie, którzy potrafią świadomie żyć zgodnie z prawami Przodka, Przykazaniami Przodków i mają pełnoprawne dzieci.

OBOWIĄZKI - wypełnianie obowiązków wobec rodzaju zgodnie z ich poziomem rozwoju ewolucyjnego.

SHARE to los zdeterminowany reakcją karmiczną.

DOMOVOY - duch domu służby, istota ze świata Light Navi. Ma wzrost dwuletniego dziecka, całość pokryta krótkimi włosami. We współczesnych opowiadaniach dla dzieci jest to czeburaszka, murzilka.

WYSTARCZALNOŚĆ - poziom materialnego bezpieczeństwa niezbędny do pomyślnego rozwoju duchowego. Bieda i nędza to los tych, którzy łamią Prawa Najwyższego. Bogactwo i luksus są niezbędne do pełnego zadowalania zmysłów, gdyż dopiero wtedy osoba zaczyna być pociągana do osiągnięcia Doskonałości.

DRIADA to duch stróża drzew. Może przenieść się do dowolnego drzewa, przyjąć humanoidalny obraz i komunikować się z ludźmi w świecie Light Navi (na płaszczyźnie astralnej).

GŁUPIEC to osoba oświecona, która nie używa umysłu („d” - dany, mający, „ur” - światło, „ra” - słońce, stąd rosyjskie „URA”; „k” - przynależność do czegoś). W początkowej fazie rozwoju umysł jest najlepszym przyjacielem człowieka. Ale u schyłku ewolucji człowieka staje się najgorszym wrogiem, ponieważ ten niedoskonały organ poznania jest ograniczony przez prymitywną percepcję pięciu zmysłów: węchu, dotyku, smaku, wzroku i słuchu - umysł nie ma innych kanałów wejściowych informacji. W rosyjskich opowieściach ludowych Iwan Głupiec ewolucyjnie przewyższa swoich sprytnych braci. Osoba korzystająca wyłącznie ze zdolności umysłu nie jest w stanie rozwiązać na przykład następującego problemu:

„Idź tam - nie wiem dokąd, przynieś to - nie wiem co”.

Głupiec, nie posługujący się umysłem, ale innymi, doskonalszymi sposobami poznawania świata, z łatwością radzi sobie z takimi zadaniami. Dlatego Rosja to kraj głupców:

„Nie możesz zrozumieć Rosji swoim umysłem, nie możesz jej zmierzyć zwykłą miarą, to wyjątkowe, możesz tylko wierzyć w Rosję”.

DUCH - Coś poza czasem i przestrzenią; brzydka manifestacja Wszechmocnego.

SPIRITS OF NATURE - **służą** duchom ze światów Light Navi (duchy wody, ciastka, gobliny, żywiołaki itp.). Stworzony przez Wszechmogącego, aby zapewnić rozwój człowieka i jego uduchowienie.

WIDZIAŁ DUCHA - podwójnie narodzony, mistyk. Osoba, która jest w stanie przenieść swoją świadomość do ciała Divya i zobaczyć światy duchowe.

ROZWÓJ DUCHOWY - zdobywanie Wiedzy, mądrości, cech moralnych i umiejętności przenoszenia świadomości w subtelne skorupy - w ciałach Naviera, Klubye, Kolobye i Divya.

ŻYCIE DUCHOWE jest życiem świadomego wypełniania Praw Najwyższego.

DUCHOWA DOSKONAŁOŚĆ - osiągnięcie jakości Osobowości, poziomu Paramatmy na całe życie twojego ciała. Osiąga się to poprzez przekształcenie wszystkich ich ciał i skorup w ciało świetlne. Zapewnia Osobistą Miłość relacji ludzkiego „ja" z Najwyższym.

ŚWIAT DUCHOWY - świat Reguły, świat Najwyższych Bogów; manifestacja duchowej energii Najwyższego. W przeciwieństwie do energii materialnej i granicznej, które składają się z cech Wieczności i Wiedzy, składa się z trzech podstawowych cech: Wieczności, Wiedzy i Błogości.

NAUCZYCIEL DUCHOWY - podwójnie urodzony, który ma zdolność prowadzenia ludzi ścieżką samodoskonalenia, a tym samym pomaga im wyjść z cyklu narodzin i śmierci.

DUSZA - ciało Divye (devakonic). Ma kształt ludzkiego ciała i mierzy od dwóch do kilkuset metrów. Jest karmiony zwycięstwami moralnymi, stąd: „osoba bez duszy" - która nie ma moralności, która straciła duszę lub sprzedała ją stworzeniom; „Osoba o słabym sercu" - mająca niewiele zwycięstw moralnych; „Szczodry człowiek" - który wie, jak kontrolować swoje uczucia i przenieść swoją świadomość do ciała Divyi.

EWANGELIA- „Dobra nowina" o naukach starożytnych Aryjczyków (światopogląd wedyjski), przekazana przez Jezusa Chrystusa Żydom zarażonym judaizmem. Później został wypaczony przez żydowskich chrześcijan. Spośród 12 osobiście wybranych przez Jezusa Chrystusa apostołów tylko dwie Ewangelie - Jan i Mateusz - zostały uznane za kanoniczne, tj. legalne, dozwolone. Ewangelie innych prawdziwych apostołów zostały zakazane przez żydowskich chrześcijan i uznane za apokryficzne, tj. tajne, zabronione. Trzech z kanonicznych apostołów nie znało Chrystusa: Marek jest tylko bratem jednego z prawdziwych apostołów, Łukasz został wybrany w głosowaniu, a Paweł był pierwotnie nieubłaganym prześladowcą naśladowców Chrystusa. Nawet przekładając te Ewangelie z pism cerkiewno-słowiańskich na współczesne, znaczenie

nauczania Chrystusa było znacznie niedoceniane, a w niektórych miejscach słowa Jezusa nabrały znaczenia przeciwnego.

ŻYD to osoba, która znajduje się w „… 144 tysiącach wszystkich plemion Izraela” (Obj. 7.4), a ci, których nie ma w tej liczbie, to „… zgromadzenie Szatana” (Obj. 2.9).

Jednolitość to forma oficjalnego małżeństwa, własności seksualnej, w której mężczyzna ma jedną żonę, a kobieta jednego męża. Pisma wedyjskie twierdzą, że do poczęcia wielkiej duszy - bojara, arystokraty - potrzebny jest stukrotny wzrost męskiej siły. Dwukrotne narodziny mogą to osiągnąć, zwiększając liczbę żon.

Chciwość - chciwość, chciwość, nadmierne pragnienie zaspokojenia własnego pragnienia. Konsekwencja utożsamiania się „ja” z ciałem.

GORĄCZKA CIAŁA- energetyczny świetlisty kokon ciała cielesnego (aura, ciało eteryczne), utworzony przez uwolnioną energię ciała ludzkiego pod kontrolą Żiwy („ja” osoby), zgodnie z jej myślami, aspiracjami, pragnieniami, pasjami i aspiracjami. Kolor ciała Ognistego człowieka określa poziom ewolucyjnego rozwoju jego Żywego, czyli jego warny, a także zdolności i stan emocjonalny człowieka. Uważa się, że pierwszymi, którzy sfotografowali ciało cieplne (ciało eteryczne, biopole) byli małżonkowie Kirlian z Krasnodaru na początku XX wieku. Obecnie fotografowanie pola EBL (blask elektro-bioluminescencyjny) jest z powodzeniem wykorzystywane w medycynie i innych dziedzinach życia społecznego. Aby określić zdolności człowieka, stworzono specjalne filtry światła: okna w biurach niektórych instytucji, okulary podobne do światłochronnych, a nawet soczewki kontaktowe,

WAND to urządzenie do gromadzenia i wykorzystywania energii psychicznej. Ta najprostsza „magiczna różdżka”, która wpadła w ręce złego człowieka, nazywana jest „rózgą” („to samo” jest, „zło” - zło, krzywda).

DESIRE - przyciąganie, dążenie do osiągnięcia czegoś, posiadania czegoś. W pismach wedyjskich jest to powiedziane w następujący sposób:

„Cały wszechświat jest ubrany w pożądanie, pożądanie jest wrogiem wiedzy i światła, wrogiem mądrości, pogrąża mędrców w płomieniu, a potem w chciwym płomieniu pod postacią pożądania”

(Bhagavad-gita).

ŻONA jest małżonkiem. Jej obowiązki wobec męża są następujące: w pracy - służąca; pod opieką - matka; wytrwale - jak ziemia; w pięknie - Lada; w rozmowie - mędrzec; w łóżku - wiedźma.

POŚWIĘCENIE - świadome oddanie się woli Wszechmocnego wszelkich swoich działań; uznanie, że wszystko na tym świecie zostało stworzone i należy do Wszechmocnego, jest wyrazem wdzięczności za możliwość wykorzystania Jego stworzenia.

ZHIVATMA - „ja" każdej żywej istoty: cząstki elementarnej, atomu, molekuły, minerału, rośliny, zwierzęcia, człowieka. Żywa, indywidualna, niepodzielna, świetlista cząstka Ramhy, dorównująca Mu jakością, ale nie mocą. Jak napisano w Wedach, zhivatma ma wielkość jednej dziesięciotysięcznej części włosa, tj. jest mniejsza niż jakakolwiek cząstka elementarna. Żywatmy nie można posiekać, spalić, zwilżyć wodą, wysuszyć przez wiatr; nigdy się nie urodziła i nie umiera, gdy umiera ciało; jest poza czasem i przestrzenią. Dlatego zhivatma jest duchowa, a nie materialna. Zhivatma, który ma największe doświadczenie rozwoju ewolucyjnego spośród wszystkich żywych istot w jakimkolwiek ciele, dominuje w tym ciele i jest nazywany Życiem.

JID -

„Sami Żydzi mówią tak: dobry Żyd to Żyd. A zły Żyd to „Żyd", a słowo „Żyd" jest czysto hebrajskim słowem zaczerpniętym z języka hebrajskiego i oznacza to samo co „poz" lub „szmok", a po rosyjsku - pies. Zatem „Żyd" nie jest jakimś przekleństwem, które antysemici nazywają Żydami, ale tylko słowem, które dobry Żyd nazywa złym Żydem. Oczywiście musimy także rozróżnić, gdzie jest Żyd, a gdzie jest Żyd ".

(GP Klimov „Czerwona kabała", s. 7. Wydawnictwo „Russian Word", 19 93).

TO JEŚĆ - jedz pokarm ofiarny (mleczno-warzywny) składany na ołtarzu, jako ofiarę dla Progenitora (stąd - „żarcie": „g" - ofiara, „ra" - pierwotne światło, „tva" - twoja; tj. Twoja ofiara bóg Ra).

KAPŁAN jest sługą Wiary Pierwotnej, ze staroruskiego wyrażenia „Życie rece" - to znaczy znający i rozmawiający o prawdziwym sensie życia.

Złudzenie - iluzoryczne postrzeganie rzeczywistości, generowane przez niedoskonałość zdolności poznawczych człowieka oraz z powodu ograniczonego wykorzystania doświadczenia przodków w danym momencie. Ludzie, którzy opierają swoje zachowanie na złudzeniach iw ten sposób utrwalają złudzenie, przekształcają je w filistyńskie uprzedzenia.

INSTYTUCJA - instytucja zajmująca się nauczaniem praw Wed lub monitorowaniem przestrzegania tych praw.

KIEROWNIK - **dowodzący** , zarządzający zgodnie z prawami Wed.

ENVY - irytacja dla dobra lub dobra innej osoby, niechęć do dobra drugiej osoby i pragnienie dobra tylko dla siebie. Konsekwencje utożsamiania się ze swoim ciałem.

Konspiracja - obieg werbalny, modlitwa. Posiada zdolność wpływania na bieg wydarzeń.

PRAWO POŚWIĘCENIA jest ofiarą. Wszystko na tym świecie zostało stworzone przez Wszechmocnego i należy do Niego. Dlatego, biorąc coś na swój użytek, człowiek musi otrzymać błogosławieństwo Mistrza, ofiarując tego, który został użyty jako ofiara. W przeciwnym razie będzie to kradzież ze wszystkimi wynikającymi z tego konsekwencjami. Nasi przodkowie powiedzieli: „Słowianie mają ręce w pracy, a umysł i serce są u Wszechmocnego”.

USTAWODAWCA jest Wszechmocnym. Jeśli istnieją obiektywne prawa natury i społeczeństwa, to jest też Ten, który je dał.

NAUCZYCIEL PRAWA - **Czarownica** .

PRAWA Wed - Prawa Najwyższego zawarte w Wedach i pismach wedyjskich. Stąd: „prawnik”, tj. znając prawa Ved.

PRAWA PRAWIE - związek zjawisk. Istnieją obiektywnie, niezależnie od świadomości ludzi, jako wyraz interakcji między właściwościami rzeczy lub stosunkami społecznymi. Dobrowolne wypełnianie Praw Najwyższego jest niezbędnym warunkiem rozwoju człowieka. Pragnienie przeciwstawienia się Prawom Najwyższego powstrzymuje ewolucję człowieka.

REZERWA - przechowywana, chroniona, ceniona.

PRZYKAZANIE jest świadectwem dla potomków, aby żyli zgodnie z Wedami. Dwa główne przykazania narodu rosyjskiego są następujące:

„Świętym jest szanowanie swoich Bogów i Przodków oraz życie zgodnie z Sumieniem”.

GWIAZDA - ciało niebieskie, wokół którego obraca się od pierwszej do siódmej ziemi (planet); manifestacja ciała świetlistego, które żyje w objawieniu (świat materialny).

ŚRODKI SANITARNE to świadome wykorzystanie trzech podstaw poznania prawdy: opinii osoby posiadającej wiedzę, opinii pism wedyjskich (przykazań przodków) i osobistego doświadczenia. Wszystkie z nich należy sprowadzić do tego samego mianownika. Jeśli użyjesz dowolnych dwóch baz, a nawet więcej - dowolnej, istnieje duże prawdopodobieństwo błędu. Ten, kto poprawnie posługuje się wszystkimi trzema podstawami w poszukiwaniu prawdy, wykazuje zdrowy rozsądek, co pozwala mu uniknąć błędów.

ZIEMIA to obiekt niebieski krążący wokół gwiazd lub słońc. Nasza ziemia (planeta) nazywa się Midgard-land.

ZŁO to pokusa, cierpienie. Ale zło może również przynosić korzyści ludziom. Nic dziwnego, że mówią: „Demony prowadzą ludzi do raju", „Dlatego szczupak jest w jeziorze, żeby karaś nie zasnął". Jednak trzeba o tym pamiętać

„... nie można nie ulec pokusom, ale biada temu, przez którego przychodzą"

(Łk 17.1).

WIEDZA -

"Skromność; pokora; odrzucenie przemocy; tolerancja; prostota; apel do bona fide duchowego
nauczyciela; czystość; jędrność; samodyscyplina; odrzucenie obiektów zadowalania zmysłów; brak fałszywego ego; uświadomienie sobie, że narodziny, śmierć, starość i choroba są złe; brak uczucia; niezależność od zniewolenia przez żonę, dom, dzieci, gospodarstwo domowe i pracę; spokój w obliczu zarówno przyjemnych, jak i nieprzyjemnych wydarzeń; stałe i czyste oddanie Wszechmocnemu; oświecony umysł, prowadzący od bezczynnej komunikacji i tłumów ludzi do
samotności; samowystarczalność; uznanie wagi samorealizacji; ciągłość głębokiego poznania Ducha, Światła i prawdziwego „ja"; każde mądre poszukiwanie Doskonałej Prawdy - Wszechmocny głosi całą tę wiedzę, a cokolwiek istnieje poza nią, jest ignorancją. "

(Bhagavad-gita 13.8-12)

WIEM to arystokracja. Osoby z cechami wiedzy, tj. mądrość.

WIEDŹMIN - uzdrowiciel, który zna hara - szpulę, pępowinowe centrum energii. Uzdrowiciele dzielą się na zielarzy (zeleników, czyli znawców mocy roślin) i zaklinaczy (zaklinacze, czyli czarodzieje, którzy potrafią mówić o wężach, zwierzętach, broni, chorobach i zjawiskach naturalnych).

ZŁOTA HORDA - armia kozacka, która broniła południowej granicy Rosji przed stworzeniami i walczyła z poganami (odstępcami od wiary swoich przodków) - żydowskimi chrześcijanami, którzy zajęli Ruś Kijowską.

ZŁOTO- metal szlachetny. Złoto jest akumulatorem życiodajnej energii Słońca. Stworzenia pasożytują na sile życiowej ludzkości i zasobach naturalnych Ziemi, dlatego podnieśli złoto do wartości życiowej i zmuszają ludzi do wydobywania go dla nich. Wcześniej czy później rozsądna osoba zadaje sobie pytanie: gdzie znika wydobyte złoto? W końcu wydobywa się go tysiące ton rocznie i przez wiele tysięcy lat. Prawdziwa odpowiedź na to pytanie wyjaśnia również, dlaczego wszystkie istotne struktury społeczne (kultura, edukacja, medycyna, rolnictwo itp.) Są niszczone w naszym kraju, a rozwija się tylko przemysł pozagórniczy, niszcząc przyrodę. Znając chciwość demonów w stosunku do tego szlachetnego metalu, ich gotowość zniszczenia wszystkich i wszystkiego dla jego opanowania, nasi przodkowie nazywali go tak: „złoto, złoto" - czyli. „To zło".

ZOMBING - programowanie przez pasożyty nieświadomego zachowania ludzi i ich reakcji na różne zdarzenia, postawy wobec kogoś lub czegoś; pozbawienie zdrowia psychicznego.

JEHOWA - Jahwe, Zastępy. Żydowski bóg plemienny, bóg śmierci, „Książę tego świata".

HIERARCHIA - kolejność podporządkowania niższych (rang, stanowisk) wyższym. W świecie Pravi, Slavi i Light Navi istnieje hierarchia bogów i duchów; w Dark Navi - demoniczna hierarchia; aw Yavi istnieją hierarchie bogów, demonów i ludzkich rządów.

WIEDZIEĆ - uczyć się, być przekonanym osobistym doświadczeniem o sprawiedliwości Wed.

PRZEPRASZAMY - usuń z winy, to znaczy zmień stosunek do przyczyny karmicznej.

ŚWIATŁO PIERWOTNE - Promieniowanie Ramha, źródło życia. Ponadczasowy i międzywymiarowy Blask Wszechmogącego, z którego wszystko pochodzi.

ZZUVER to osoba, która wyszła z wiary i nie korzysta z duchowego doświadczenia przodków.

UCZ SIĘ - pozbawić światło Prawdy i wprowadzić w ciemność ignorancji („od" - wycofanie, „ur" - światło, „oczy" - wizja).

BRAK - niedoskonałość, niepoprawność, niższość w czymś z powodu braku pozytywnej energii Yang. Konsekwencja naruszenia Praw Przodka („od” - usunąć, „yang” - energia Yang).

IKONA (twarz) - wizerunek twarzy (obrazu) Przodka, bogów, prawych lub Nauczyciela.

IMPERSONALISTA - osoba, która wierzy, że Wszechmocny jest pozbawiony osobowości i wizerunku.

IMIĘ- nazewnictwo. W kulturze wedyjskiej jest to bezpośrednio związane z ewolucyjnym poziomem rozwoju człowieka. Jeśli varna (ciepło ciała) urodzonego dziecka odpowiada duchownemu, to jego imię ma dwa korzenie. A jednym z korzeni jest zwykle „chwała” - tj. gloryfikowanie lub „miłość” - kochanie. Na przykład: „Bogusław” - gloryfikacja Boga, „Dobrosław” - gloryfikacja dobra; „Lubomyr” - kochający świat, „Lubomysl” - kochający myśleć itp. Imię o dwóch korzeniach wskazuje, że dana osoba rodzi się dwukrotnie - na ciele i na duchu. Jeśli warna odpowiada rycerzowi, wówczas dziecku nadawane jest dwurdzeniowe imię, które zwykle ma korzenie „mir”, „vlad” itp. Na przykład: „Branimir” - walka o pokój, „Stwórca” - tworzenie pokoju; „Vladimir” - posiadanie świata, „Vladdukh” - posiadanie ciała duchowego. Jeśli varna odpowiada wadze, to nazwa ma jeden rdzeń, a jeśli smerd, to podaje się prosty pseudonim. Żydzi, którzy przybyli do Rosji, zabronili nazywać rosyjskich dzieci rosyjskimi imionami, aby ukryć prawdziwy poziom rozwoju ludzkiego. Spośród 150 nazw dozwolonych przez RKP (Rosyjski Kościół Prawosławny) tylko 15 to Rosjanie, reszta to Żydzi, Grecy i inni cudzoziemcy. Nazwy to: dom, wspólnota, duchowość, tajemnica.

INGLIA - Pierwotne Światło oddzielone od Ramhy; Manifestująca życie Moc Yin. Skoncentrowana na podsumowaniu doświadczeń życia, tworzy cząstkę materii przyczynowej.

INDYWIDUALNOŚĆ - jakość Żywa, ograniczona w wiedzy jedynie doświadczeniem. Wszechprzenikający Duch, czyli Paramatma, jest Osobowością, ponieważ wie wszystko, co wie każda indywidualna zhivatma, dlatego jest On Osobowością, a Żywy jest indywidualnością.

INDOSTAN to **kraj** indyjski, jeden z regionów starożytnej Rosji.

INKARNACJA - wcielenie Żywy w świecie Objawienia poprzez osiedlenie się w ludzkim ciele wyzwolonym po śmierci. Słowo to pochodziło od imienia bogini Karny, patronki wszystkich nowych wcieleń („wcielenia” i kolejnej, kolejnej, powtórzonej Karny, czyli kolejnej inkarnacji, w przeciwieństwie do „reinkarnacji” - kolejnego wcielenia).

INTELIGENCJA to ludzkie ciało, czyli Koloba, zdolne do gromadzenia i przechowywania wniosków wyciągniętych za pomocą umysłu (ciało Kolobovy).

INTERNATIONALIZM - mieszanie się różnych narodów w celu ich samozniszczenia. Naukowcy z Instytutu Etnologii i Antropologii Rosyjskiej Akademii Nauk dowiedzieli się:

„Małżeństwa między narodami, które są daleko od siebie pod względem genotypu, są równie szkodliwe jak małżeństwa między krewnymi”

(KP, 28 kwietnia 20 00).

Dzieci w takich rodzinach cierpią na większą liczbę chorób dziedzicznych i są 1,5 razy bardziej narażone na opóźnienia w rozwoju niż ich rówieśnicy.

INFORMACJA - informacja o otaczającym świecie, ograniczona możliwością postrzegania umysłu i zmysłów osoby (dotyku, węchu, smaku, wzroku i słuchu).

YIN - energia materii przyczynowej, kobieca zasada: kompresja, wchłanianie, ciemność, zimno, wilgoć, wpływ księżyca itp. Promuje wzrost materii przyczynowej.

IRIY - Worlds of Glory and Light Navi; Niebiańskie królestwo Słowian i Aryjczyków.

Szczerość - własność, istota Żywa (iskry Najwyższego) - „ja” osoby: szczerość, prostolinijność, duchowość itp.

SZTUKA - doskonałość w każdym rzemiośle, działalności.

POKUSA - pokusa, pożądanie, zabronione przez idee filistyńskie lub Prawa Wszechmogącego. Jedzenie owoców z drzewa Dobra i Zła.

PRZYGODA - **przeżyta** pokusa.

SPOWIEDZENIE - aby wypełnić Prawa Najwyższego zgodnie z Wedami.

SPOWIEDŹ - poufna rozmowa o tajemnicy.

TRUE - prawda, autentyczność; te. co jest dobre, dokładnie, prawda. Aby jednoznacznie zdefiniować prawdę, konieczne jest prawidłowe użycie trzech fundamentów: opinii znającej się na rzeczy (kompetentnej) osoby, opinii przodków (Wed) oraz osobistego doświadczenia, które należy sprowadzić do jednego mianownika.

HISTORYZM - rozpatrywanie zjawisk, wydarzeń z punktu widzenia Tory (pisma żydowskiego).

HISTORIA - to, co pochodzi z Tory - żydowskiej księgi; interpretacja faktycznych wydarzeń zgodnie z duchem i planami judaizmu („Jestem z Tory").

HEAL - napraw; uczynić Cielesnym, Ciepłym, Żarliwym i Klubierem ludzkiego ciała w całości, nienaruszonym, tj. leczyć, przywracać zdrowie.

FATE to potomek, który nie chce wypełniać swoich obowiązków w stosunku do przodków i dlatego jest wykluczony ze swoich dzieci („dziecko" - dziecko).

JUDAIZM - powstał w I tysiącleciu pne. w Palestynie i wśród Żydów rozpowszechniła się religia, której podstawą jest kult boga Jahwe (Yamaraj - bóg śmierci, Książę tego świata - Jehowa, Sabaoth). Za swój cel stawia niewolę i zniszczenie innych ludów - wypełnienie woli Jahwe.

ŻYDZI - wyznawcy judaizmu, czczący swojego plemiennego boga Jahwe-Jehowę-Sabaoth. Jezus Chrystus, zwracając się do nich w synagodze na Górze Oliwnej, powiedział: „Wasz ojciec jest diabłem, a wy chcecie spełnić pragnienia waszego ojca; był mordercą od początku i nie wytrwał w prawdzie, bo nie ma w nim prawdy; kiedy mówi kłamstwo, mówi o swoim własnym, ponieważ jest kłamcą i ojcem kłamstwa "(J 8,44)„ ... ale czyńcie to, co widzieliście ze swoim ojcem "(J 8,38)„ Wykonujecie dzieła swojego ojca "(Jan 8,44)„ ... 8.41).

JUDOCHRISTIAN - osoba, która nazywa siebie chrześcijaninem, ale w rzeczywistości nie żyje tak, jak nakazał Chrystus. Jest niewolnikiem Żydów i ich plemiennego boga - Sabaoth-Jehowa-Jahwe. Działa dla dobra Żydów i ze szkodą dla całej ludzkości (w ich przedsięwzięciach i pod ich przywództwem wypełnia napisane przez nich prawa, przyjmuje narzucone przez nich wartości), w swoich modlitwach nazywa siebie „sługą Bożym", to znaczy: niewolnik zastępów.

JOG to osoba dążąca do połączenia swojej świadomości z Wszechmocnym („jarzmo" - połączenie, jedność).

JOGA to system technik i metod samowiedzy, który pozwala człowiekowi kontrolować psychiczne i cielesne działania swojego ciała i przenosić swoją świadomość do ciał Navier, Klub'e, Kolob'e i Divya. Ostatecznym celem jogi jest osiągnięcie doskonałości w każdym działaniu, osiągnięcie cech Osobowości poprzez przekształcenie wszystkich swoich ciał i powłok w

ciało Świetlne, które pozwala w pełni osiągnąć trzy główne cechy duchowe - Wieczność, Wiedzę, Błogość.

KABAK to **lokal gastronomiczny** z rozrywką, wódką, winami i przekąskami. Stworzony przez Żydów do lutowania i niszczenia ludzkości.

KABALA to system umów i zobowiązań biznesowych wniesionych przez żydowskich chrześcijan do Rosji, uzależniających dłużnika od osobistych lub majątkowych zależności od pożyczkodawcy i czyniących wolnych ludzi niewolnikami.

Kabała to żydowska nauka o magicznych rytuałach i wróżeniu.

KOSZAK- Żołnierz wojskowo-rolniczej społeczności wolnych osadników, którzy strzegą granic Rosji. Kozacy służyli nie tylko jako patroni, ale także jako rycerze walczący ze stworzeniami „Za wiarę, cara i ojczyznę" („Wiara" - Znajomość Ra, kultura wedyjska, „Car" - Monarcha, czyli osoba będąca właścicielem ciała Klubu, „Ojczyzna" " - Rosja). Nazwa armii rosyjskiej „Kozacy" jest nierozerwalnie związana ze starożytnymi Scytami - Saksem lub Sakhami, których greccy geografowie nazywali Kos-sakhi lub White Sakhi (po scytyjsku „kos" - biały). W pismach Tanaid (Don) z epoki starożytnej imię Kossakow występuje pod postacią różnych ludów: Gasagos, Kasagos, Kasakos. Sądząc po danych archeologicznych, nazwa ta została przywieziona z Zakaukazia przez plemiona scytyjskie, których dziedzictwo jest wyraźnie związane z Kozakami. Na obszarze Iłowli i Miedwiedicy arabscy geografowie umieścili Sakalibs, Az-Sakhov, Kazakov, i geografowie perscy - Brodnikov; pierwsi to bezsprzecznie przodkowie Kozaków Dońskich, a drudzy to powszechnie uznani przodkowie Kozaków Zaporoskich.

KALENDARZ (KOLYADY DAR) to metoda obliczania dni w roku. Najstarszy i najdoskonalszy kalendarz został znaleziony przez archeologów na Syberii podczas wykopalisk osady Achinsk w starożytnej epoce kamiennej. Ma około 18 tysięcy lat.

KALIKA TRANSITION - wędrowiec, który potrafi przenieść swoją świadomość do ciał Navi, Klub'e, Kolob'e i Divya, a tym samym do światów Navi, Slavi i Pravi. Obowiązkiem Kaliki jest wędrowanie po świecie i głoszenie kultury wedyjskiej. Czwarty etap duchowego samodoskonalenia w wedyjskim układzie życia społeczeństwa słowiańsko-aryjskiego.

KALI-YUGA - teraźniejszość, epoka wrogości, kłamstwa i hipokryzji; ostatni okres w cyklu 4 yug zastępujących się nawzajem. Kali-yuga trwa 12 00 lat bogów lub 432 000 lat słonecznych. Zaczęło się około 5 tysięcy lat temu.

KAMA to zmysłowa przyjemność. Niezbędny etap rozwoju człowieka, przedostatni cel społeczeństwa kulturalnego.

KAMA-SUTRA - pisma wedyjskie wyjaśniające naukę o zadowalaniu zmysłów. Nauka ta składa się z 64 sztuk, obejmujących wszystkie dziedziny życia ludzkiego.

KAPISHCHE - święte miejsce kultu rytuałów i zbierania Kopa (gminnego organu samorządowego). Zwykle znajduje się w najkorzystniejszym miejscu: na wzgórzu z oświetlonym laskiem i oświetlonymi źródłami.

KARMA to prawo przyczynowości, które określa konsekwencje czynności wykonywanych w tym lub w poprzednich żywotach. Działania, które niosą ze sobą doznanie pozytywnych emocji.

KARMA JOGA to ścieżka samodoskonalenia poprzez świadome wypełnianie swojego obowiązku.

MARCHEW - zagęszczona agga (pył); materialność ciał niektórych typów stworzeń świata Dark Navi („kar” - kara, ściśnięty, zagęszczony, „rokh” - kurz; przyczyna, materia nieuduchowa).

KASTA to społeczna grupa ludzi na tym samym poziomie rozwoju ewolucyjnego; braterstwo mistrzów pewnego rodzaju działalności 583 (według aryjskiego runu: „ka” - zjednoczenie, braterstwo, pokrewieństwo; „setka” - wspólne cele).

KIRILLITSA - pismo fonetyczne. Opracowane przez chrześcijańskich mnichów Cyryla i Metodego na podstawie słowiańskiej runy. Narzucenie narodu rosyjskiego języka pisanego, za pomocą którego niemożliwe jest przekazanie dźwięku języka rosyjskiego (ten ostatni stał się możliwy dopiero po jego przekształceniu przez M.V. Łomonosowa), zakaz używania figuratywnego pisma Kh'Aryan i sylabicznej słowiańskiej runicy (przed przybyciem judeochrześcijaństwa do Rosji wszyscy ludzie byli piśmienni) to ludobójstwo. Na przykład: w cyrylicy były 43 litery, w piśmiennictwie na całym świecie - 147 liter, aw graficznym piśmie słowiańsko-aryjskich (Karune) liczba znaków sięga 5 milionów.

KLON - sobowtór dowolnego stworzenia, wyrosły z klatki i nie mający własnej Duszy i Sumienia.

CLUB BODY - ciało duszy i umysłu (ciało mentalne). Ma kształt srebrnej kuli („maczugi”) znajdującej się w ludzkiej czaszce („do” jest postawą przynależną do czegoś, „łyk” to wewnętrzna powłoka, „e” to wewnętrzna,

niewidoczna zewnętrzna powłoka energetyczna ludzki; niższa, wewnętrzna plątanina mózgu).

PRINCE - urząd obieralny. Książęta zostali wybrani przez Kopę, aby chronić swoje ziemie przed zewnętrznym wrogiem i utrzymywać właściwy porządek w kraju przed przedstawicielami najbardziej wpływowych i silnych klanów dziedzicznych rycerzy, którzy tworzyli Honor i Chwałę Rosji.

Kozioł ofiarny to zwierzę, którym Żydzi usuwają się z siebie i przenoszą na niego negatywne grzeszne konsekwencje: choroby, niedociągnięcia, kłopoty. Aby to zrobić, w Żydowski Dzień Oczyszczenia (Jom Kippur) odbywa się magiczny obrzęd, po którym koza zostaje wypuszczona na pustynię. Tam umiera w straszliwej agonii, emanując silną gavvah. W ten sposób Żydzi karmią swoje grzechy demonem z pustyni Azallah.

Sorcery - magiczne techniki **mające na** celu oddziaływanie na duchy natury lub ludzi, uzdrawianie ich lub wywoływanie chorób, kłopotów („kolo" - okrąg wyznaczony w celu ochrony rzucającego przed przywołanymi duchami).

KOLOVRAT - swastyka, obrót Koła - „krąg słońca".

BODY BODY - ciało intelektu (ciało buddyjskie). Opiera się na wnioskach, jakie umysł wyciąga z otrzymanych informacji i informacji. Ma kształt złotej kuli światła („koloba") i znajduje się wokół głowy osoby (aureola światła). Przeniesienie świadomości do ciała Koloba pokazuje zdolność widzenia przedmiotów z przodu, od tyłu, z boku i od wewnątrz, przenikania do różnych egregorów (pól informacyjnych), światów Navi, Slavi, Prav i komunikowania się ze stworzeniami z tych światów („ko lob e": „ko" - postawa do czegoś; „czoło" to wysokie, widoczne miejsce; „e" oznacza; to znaczy górny, zewnętrzny widoczny kolob).

KOLYADA - święto przesilenia zimowego (21-25 grudnia), przesilenie. Rytuały świąteczne mają na celu dostosowanie elementów Ziemi, Wody, Powietrza, Ognia i Eteru, które są w ludzkim ciele proporcjonalnie do wibracji żywiołów Natury („kolo" - krąg, „harmonia" - dogaduj się, bogini Miłości).

KONIEC ŚWIATA - zniszczenie cywilizacji i jej wyznawców. Stworzenia nazywają to oczyszczenie świata Objawienia „końcem świata", ponieważ po opuszczeniu tego świata pójdą do czyśćca, gdzie nie ma światła słonecznego. Dla słowiańsko-aryjskich wyznawców kultury nie będzie to „koniec świata", ale „koniec ciemności". Ci, którzy muszą opuścić ten świat, pójdą do światów Light Navi i Glory, a ci, którzy pozostaną w świecie Objawienia, zostaną uwolnieni od mocy demonicznych rządów.

KOPA to główna metoda samorządności społecznej Słowian-Aryjczyków, obok Veche i Autokracji Monarchicznej.

PRAWO COPNE - opinia Copa oparta na jednomyślności (osobiste doświadczenie), sprawiedliwości (prawo wedyjskie) i rozsądku (doświadczenie przodków).

KARMIENIE - edukacja, prowadzenie właściwej ścieżki, stąd - „sternik”.

KORONA - znak najwyższej mocy, blasku kolobiańskiego ciała (aureoli) prawdziwego Monarchy. Próbując ukryć niedorozwój intelektualny swoich królów i królów, poganie zastąpili blask ciała Kołobia blaskiem kamieni i złota sztucznej korony.

Warkocz - warkocz. Służy do gromadzenia witalnej i mistycznej siły niezbędnej dla zdrowia i rozwoju duchowego. Luźne włosy służą do zbierania subtelnych energii i informacji ze świata zewnętrznego. Dlatego przed nieznajomymi, z niekorzystnymi wpływami, włosy należy spleść i przykryć szmatką. Współczesne dziewczyny z prostymi włosami i obcasami pod pożądliwymi spojrzeniami mężczyzn od dzieciństwa kumulują negatywną energię seksualną, tworząc w ten sposób program rozwiązłości seksualnej. Przy pierwszej sposobności jego wprowadzenia w życie wpadają w rozpustę. Dlatego Rosjanie uważają prostowłosą dziewczynę za zepsutą, niezdolną do tworzenia cnotliwego potomstwa. Od czasów starożytnych w Rosji mówią:

„Kosa to dziewicze piękno”. "Nie rozplątuj swoich warkoczy aż do wieczornej rosy - przyjdzie narzeczona, sam ją rozwikłuje."

COSMOPOLIT to osoba, która wyrzekła się Ojczyzny i klanu, pozbawiona więzi z narodowym egregorem, wsparcia swoich przodków i opieki duchów służby klanowej.

COSMAS - luźne włosy służące do komunikacji z Kosmosem.

MIĘSO KOSZEROWE - mięso zwierzęcia poddanego ubojowi w sposób najbardziej cierpiący i wykonanym zgodnie z obrządkiem żydowskim. Żydom nie wolno jeść innego mięsa od ich plemiennego boga Jahwe-Sabaoth-Jehowa.

KOSCHEY IMMORTAL - osoba wysoce moralna, wegetarianka, **jedząca** "owsiankę i kapuśniak". Słowianie mówią tylko: „Kapuśniak i owsianka - nasze jedzenie”. Osoba, która dobrze się odżywia i przestrzega pozostałych Praw Przodka, może żyć tak długo, jak chce, dlatego nazywana jest „nieśmiertelną”. Jak wiecie, śmierć Kościeja dotyczy

zająca, kaczki, szczupaka i jajka, tj. w pożywieniu zabronionym przez kulturę wedyjską („kosh” - oznacza „starożytny”). Ale jest też Kościej Nieśmiertelny - diabelska istota ze świata Dark Navi.

KOSCHUN to legenda, epos, legenda o dziedzictwie Słowian-Aryjczyków.

MAŁO - potępiać judeochrześcijaństwo, pokazywać jego oszustwo i demonizm, mówić o nim bez szacunku. Nie bez powodu w Słowniku cerkiewno-słowiańskim (Piotrogród, 19-16) chrześcijanie żydowscy nadali wyrażenie „bluźniercze czasowniki” - by mimochodem, kpiąco mówić o poświęconych przez siebie przedmiotach - to znaczy „brudna sztuczka”. dla nich to „kość paki w gardle”. Dlatego za świętokradztwo skazali Rosjan na różne kary i egzekucje.

KOSCHUNOSLOVIE to opowieść o życiu słowiańsko-aryjskich mieszkańców przedchrześcijańskiej Rosji.

KOSCHUNNIK to gawędziarz starożytności.

KRAMOLA - modlitwa do boga Ra, czyli do Ramhy - Pierwotnego Światła, uosabianego przez światło Słońca („do Ramy”).

POKRZYWA - **piekące** zioło, którego sok nazywany jest „słonecznym napojem” („do piwa Ra”).

MALARSTWO - porównywane do zdobienia Ra (oryginalne światło), nadaj piękno, wykonuj urocze, wdzięczne, miłe dla formy („k” - do chemulibo, „ra” - pierwotne światło „siad” - zrób esencję).

CZERWONY - śliczna, śliczna (czerwone słońce, ruda dziewczyna, czerwona zjeżdżalnia).

PIĘKNO jest tym, co jest podobne do Ramchy (Pierwotnego Światła) („do” - do czegoś, „Ra” - Ramha, „więc” - połączenie, „to” - to, tamto).

PRAWO KRAPOSTNOE - zniewolenie narodu rosyjskiego, zalegalizowane przez żydowskich chrześcijan. Zgodnie z tym prawem tylko Rosjanie mogli być poddanymi, a ich właścicielami mogli być ludzie dowolnej narodowości.

CHŁOPAK - osoba, która mierzy, równoważy energie Yang (słoneczną) i Yin (ziemską) w dziedzinie rolnictwa („krzyż Yang i Yin”).

CHRZEST ROSJI - przymusowe narzucenie judo-chrześcijaństwa narodom Rosji - religii stworzonej przez Żydów dla tych ludów, kosztem których żyją, oraz w celu przemiany wolnych ludzi w niewolników ich plemiennego boga

Jahwe-Jehowy-Sabaotha. Ceremonia chrztu odbywa się w celu przyłączenia się do chrześcijańskiego egregora.

KRODA - rytuał spalenia ciała zmarłej osoby, wysłanie go do Kina. Prawidłowo wykonany i przeprowadzony w sprzyjającym czasie kroding, któremu towarzyszą modlitwy mające na celu pomoc zmarłemu, przyczynia się do przejścia z życia ciała cielesnego w ciepło ciała. W przeciwnym razie zhivatmy powracają do królestw zwierząt, roślin i minerałów (kiedy ciało jest zjadane przez zwierzęta, rośliny i rozkładane na pierwiastki chemiczne).

CIRCLE OF GODS - krąg 16 starożytnych bogów Rasy (12 + 3 + 1). W każdym starożytnym klanie słowiańsko-aryjskim czczonych jest początkowo 12 bogów przodków, Wielki Triglav w różnych kombinacjach: Svarog - Dazhbog - Perun; Svarog - Perun - Sventovit; Vyshen - Rod - Svarog; Rod - Lada - Svarog; Veles - Perun - Dazhbog itp., A także One Supreme Creator Ramha. Aby uczcić krąg rodzimych bogów Słowian-Arii, obok mieszkania umieszcza się kummirny. Kummirnya składa się z ognistego ołtarza - dunya, wokół której umieszczonych jest 16 Kummirów bogów.

KULTURA - oświecenie, kult Pierwotnego Światła - Ramhi („ur” - światło, „Ra” - Ramha, Pierwotne Światło; stąd rosyjski okrzyk „Hurra!”).

KUPALA - święto przesilenia letniego (21-25 czerwca). Rytuały Kupały wykonywane w przeddzień święta („noc przed Kupałą” - od 21 czerwca do 2 czerwca) mają na celu dostosowanie wibracji żywiołów (ziemi, wody, ognia, powietrza i eteru) ciał i powłok ludzkich proporcjonalnie do drgań naturalnych („razem” - w jedności).

KURGAN to sztucznie zalane wzgórze, na którym zainstalowano świątynie, **skarbce** i **luminarze** . Po spaleniu zmarłych odbywały się na nich uczty pogrzebowe - uczty ku czci zmarłych. Później na groby szlachetnych ludzi zaczęto wylewać kopce („k” - na coś, „ur” - światło, „ga” - ruch, czyli miejsce sprzyjające wniebowstąpieniu w lżejsze światy Chwały i osiągnięciu lekkości w kolejnym wcieleniu) ...

LAMA - duchowny w buddyzmie i lamaizmie; dosłownie - „najwyższy” („la” - dusza, „ma” - wielki, to znaczy wielkoduszny - mający duże ciało Divya).

LAR - duch zmarłego przodka, chroniący potomków („la” - dusza, „r” - krewny, czyli pokrewny duch).

LASKA to działanie przynoszące przyjemność („la” - dusza, „ska” - nawet, czyli wygładzenie, przywrócenie zranionej, zniekształconej duszy).

LESHIY - dziadek Berendey („ber” - las, „en” - on, „dey” - działając, wykonując); dusza lasu, utworzona przez wszystkie żyjące stworzenia tego lasu i zdolna do osiedlenia się w każdym z nich. Może przybierać dowolną formę, ale w swojej zwykłej postaci jest postrzegany jako wir energii.

OSOBOWOŚĆ - Progenitor, Wszechprzenikający Duch, Paramatma. Ma zdolność poznania wszystkiego, co wie każda zhivatma, i dlatego posiada wszystkie trzy duchowe cechy Najwyższego: Wieczność, Wiedzę, Błogość. Pod koniec swojej ewolucji Zhivatma nabywa te cechy Osobowości i staje się Paramatmą - na całe życie swojego ciała Światła.

FALSE EGO - identyfikowanie swojego prawdziwego „ja” z ciałem i wszystkim, co się z nim wiąże: wyglądem, narodowością, rodziną, przekonaniami religijnymi itp.

LOKA to jeden ze światów rządzonych przez jakiegoś boga. Pisma wedyjskie mówią, że na naszej planecie jest ich tyle, ile jest ziaren jęczmienia w worku („loka” - świat, przestrzeń; stąd - lokalna, lokalizatorowa, sufitowa, łokciowa itp.).

Łysa głowa - łysa głowa. Jeśli włosy nie są używane zgodnie z ich przeznaczeniem, obumierają, jak każdy inny nieużywany organ ludzkiego ciała. Kiedy włosy zaczynają wypadać na czubku głowy, oznacza to, że połączenie z twoim duchowym egregorem jest przerwane, a jeśli wypadnie na koronę, to połączenie z twoim przodkowym egregorem zostaje przerwane.

MIŁOŚĆ - świadomość jedności swojego „ja” z całym światem; utożsamianie promieniowania własnego „ja” z promieniowaniem innej żywej istoty.

MIŁOŚĆ - **UMYSŁ** - staranne poszukiwanie prawdy na trzech fundamentach: opinii osoby kompetentnej (kompetentnej), opinii Wed (doświadczenie przodków), osobistym doświadczeniu i sprowadzeniu tych trzech fundamentów do tego samego mianownika.

LYARVA to subtelna istota ze świata Dark Navi. Żywi się gavvakh - energią bólu, cierpienia, rozkładu, złości, urazy, zazdrości, złości itp. negatywne przejawy. W zależności od rodzaju użytej energii larwy mają różne rozmiary i kształty. Mają zdolność motywowania ludzi do działania, które emanuje potrzebną im energią.

MAG jest wyznawcą cywilizacji, posługującym się magią, demonem.

MAGIA - przymusowe użycie duchów służby i navi do egoistycznych celów, podporządkowane specjalnym rytuałom („ma” - maya, glamour, „gi” - działanie, czyli działanie wprowadzające w błąd).

MAYA jest złudzeniem, uniwersalną hipnozą, niezbędną do poznania dobra i zła przez zhivatmy i do uzyskania przez nich cech Osobowości.

MAKOSH jest boginią rodzinnego dobrobytu, dobrobytu, strażniczką żniw („ma” to matka, „kosh” to dom, czyli opiekun rodzinnego ogniska).

MANU jest przodkiem ludzkości, synem Brahmy (Roda). W jeden dzień Brahmy (1 4 32 0 000 000 lat ziemskich) 14 Manu zostaje zastąpiony.

MANU-SAMHITA - zbiór praw, według których budują swoje życie ludzie kulturalni; święte pisma święte zebrane przez Manu, przodka ludzkości.

MARA - ciemność, złudzenie; uniwersalna hipnoza („ma” - maya, iluzja, „ra” - pierwotne światło, ramha).

MARAUDING- metoda rabunku i niszczenia ludzi, organizacji, osad i ludów. W czasie wojny na wojska toczące działania wojenne, zarówno z jednej, jak iz drugiej strony, następuje fala państwowych maruderów. Ich ofiarami są: wyposażenie fabryk, surowce i materiały budowlane. Po nich nadchodzi kolejna fala grabieży, których ofiarą padają: wartości bankowe i muzealne - złoto, diamenty, kamienie szlachetne i wyroby z nich. Ofiarą kolejnej fali są przedmioty antyczne i artystyczne: meble, obrazy, rzeźby, żyrandole itp. Kolejne fale szabrowników demontują i usuwają dachy domów, odsłaniają szyby i ramy okienne, usuwają drzwi i podłogi oraz zabierają żywy inwentarz. Tak więc po kilku dniach od osadnictwa, w którym toczyły się działania wojenne, pozostały tylko nagie pudła domów i budynków. Uzbrojenie, amunicja,

Mason jest członkiem tajnego demonicznego stowarzyszenia zdegenerowanych homoseksualistów, którzy tworzą światowy rząd pasożytów („ma” - maya, iluzja, „sen” - nieświadome istnienie; to znaczy ten, który prowadzi ludzi na pokusę ziemskiego życia).

MATERIALIZM to demoniczna filozofia, która uważa, że świadomość (żyję - „ja” żywej istoty) jest wytworem materii („materiał” to różne substancje, z których Żywy buduje swoje ciała i skorupy).

ŻYCIE MATERIAŁOWE to życie w nieświadomym wypełnianiu woli Najwyższego.

MATERIAL BODY to tymczasowa powłoka pokrywająca Living. Tworzy ją osiem elementów: pięć „grubych” (ziemia, woda, powietrze, ogień i eter) i trzy „subtelne” (umysł, umysł i intelekt).

THE MATERIAL WORLD - światy granicznej energii - Glory, Reveal, Light i Dark Navi.

MATERIA - natura, pogranicze energii; jedna z głównych energii Najwyższego (energia duchowa - zhivatma, energia marginalna - zhivatma w powłoce agga, materia przyczynowa). Pod wpływem czasu i kontaktu z zhivatmami powstaje Wszechświat z aggi, składającej się z granicznej energii, która różni się od agga i zhivatm tym, że istnieje w stanie zamanifestowanym lub niezamanifestowanym. Kiedy zhivatmy wchodzą w kontakt z aggą, Wszechświat przejawia się, a kiedy się rozchodzą, Wszechświat znika („mater” to matka, kobiecy aspekt Najwyższego, a „Ja” jest Żywe).

MATRYOSHKA to rodzaj personifikacji ludzkich ciał i muszli: Alive, Causal, Heat, Navier, Yavye (Flesh), Klubye, Kolobye, Divye, Svete.

MAHABHARATA jest jednym z pism wedyjskich. Opowiada o walce między dwiema królewskimi dynastiami - Kaurawami i Pandawami - i wyjaśnia wedyjski światopogląd na przykładzie ich życia. Esencję tego światopoglądu najpełniej opisuje Bhagavad Gita - jeden z rozdziałów Mahabharaty („maha” - wielki, „b” - duży, „har” - kharacterniki, „szczur” - ludzie, armia, czyli „Legenda o wielkich wojownikach” -postacie '').

MAHA-MANTRA - dźwiękowe ucieleśnienie Trójjedynego Boga (Trimurti): Hare Kryszna, Hare Kryszna, Krishna Kryszna, Hare Hare; Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare. „Zając” to nazwa energii Wszechmocnego w przypadku wołacza (zachowanie, równowaga i proporcjonalność). „Kryszna” to nazwa energii Yin Najwyższego (zniszczenie kłopotów, przepychu, iluzji, powszechnej hipnozy). „Rama” to nazwa energii Yang Wszechmocnego (stworzenie, manifestacja i ewolucja). W wieku Kali-yugi zdolności umysłowe większości ludzi są dalekie od pierwotnych zdolności umysłu i dlatego trudno jest im zrozumieć sens ich życia. W celu przywrócenia zdolności umysłowych Duchowy Caitanya dał Maha-mantrę („maha” - wielki, wielki, „człowiek” - umysł, człowiek, „tra” - oczyszczenie, tj. „Wielka pieśń oczyszczenia umysłu”).

MAHATMA - mędrzec; dwukrotnie urodzony, posiadający duże ciało Divya („maha” - duży, wielki, „atma” - dusza, czyli wielkoduszny).

MEDYTACJA - przeniesienie świadomości z ciała cielesnego do Naviera, a następnie do ciała Klubye, Kolobye i Divya; kontemplacja innych światów i penetracja ich w odpowiednich ciałach.

MEDYCYNA - nauki medyczne lub sztuka lecznicza. Współczesna oficjalna medycyna jest pseudonauką i służy do niszczenia narodów Rosji. Jeśli lekarze leczą jakiś narząd, to drugi jest koniecznie kaleką. Dlatego ludzie mówią: „Pacjent potrzebuje opieki lekarza - im szybciej i dalej lekarz odejdzie, tym lepszy będzie pacjent”.

SPECULATOR MENTALNY - osoba cierpiąca na bezmyślność i słownictwo, która uwielbia bawić się w gry umysłowe i „umysłową masturbację”.

WARTOŚCI POMIAROWE NIEWOLNIKÓW I BARANÓW - sposoby pomiaru czasu, długości, odległości, objętości, wagi itp.

Miary czasu

Sig - zgodnie z międzynarodowymi standardami jedna sekunda odniesienia odpowiada 9 miliardom oscylacji fali cezu, jedna oscylacja fali cezu według standardu wedyjskiego równa się 30 sig.

Natychmiastowe - 160 siei.

Natychmiast - 760 chwil.

Udostępnij - 72 chwile.

Część - 1296 akcji.

Sekunda to 2 miliardy chwil.

Godzina to 144 części.

Dzień - 16 godzin: Paobed (początek dnia), wieczór (pojawienie się gwiezdnej rosy na niebie), Nich (czas 3 księżyców), Polnich (pełna ścieżka nocnych księżyców), Zautra (gwiazda pocieszenia rosy), Zaura (światło gwiazd), Zaurnitsa (Koniec światła gwiazd), Nastya (Poranny świt), Svaor (Wschód dobrego dnia w niebie), Saturn (Spokój rosę), Gorzej (Ścieżka zbierania kojącej rosy), Obestna (Wspólne spotkanie), Lunch (Posiłek - pora posiłku), Podani (czas odpoczynku po posiłku), Utdaini (czas zakończenia czynów), Poudani (ukończona ścieżka dnia).

Dzień powszedni - 7 dni.

Octo - 8 dni. Starosłowiański okres dni roboczych (poniedziałek, wtorek, tryteynik, czwartek, piątek, szósta, tydzień, październik).

Tydzień - dziewiąty dzień po dniach roboczych - dzień odpoczynku.

Miesiąc - 40 dni; we współczesnym kalendarzu miesiąc słoneczny to 30 lub 31 dni, księżycowy - 29 lub 30 dni księżycowych.

Lato (rok) - 9 miesięcy, 40 dni.

Kadencja wynosi 40 lat.

Wiek - 100 lat.

Krąg ma 144 lata.

Czterdzieści czterdzieści - 1600 lat.

Ciemność - 10000 lat

Vran - 10000 00 0 lat.

Talia ma 10 milionów lat.

Juga to okres czasu od cyklicznie powtarzających się epok, przez które przechodzi nasz Wszechświat w trakcie swojego rozwoju: „Satya-yuga” - 1 728 000 lat, „Treta-yuga” - 1 296 000 lat, „Dvapara-yuga” - 864 000 lat, „ Kali-yuga ”- 432 000 lat.

Divya-yuga - 4 yugi, tj. życie Brahmy (Rod).

Wieczność to brak czasu.

Kluczowy system miar długości i odległości

W starożytności system Piedad był używany przez białych ludzi na całym świecie, później miary tego systemu otrzymały światowe powiązania i wyjaśnienia, które zostały zachowane w powiedzeniach i opowieściach narodu rosyjskiego. Na przykład:

„Siedem przęseł na czole”, „Dwa szczyty z garnka”, „Mały człowiek z Nokotokiem”, „Każdy mierzy swoją miarę”, „Oblicza każdy krok”, „Szerokość włosa od śmierci”.

Jednostka miary i ich związek z systemem metrycznym

Podstawowe drobne środki:

Góra = ćwiartka rozpiętości = 4,445 cm.

Naw = ćwierć cala = 1,11125 cm.

Linia = 1/16 noct = 0,069453125 cm.

Włosy = 1/16 linii = 0,043408203125 mm.

Podstawowe miary średnie:

Rozpiętość = 17,78 cm.

Stopa = 2 przęsła = 35,56 cm.

Kolano = 3 przęsła = 53,34 cm.

Arshin = 4 przęsła = 2 stopy = 71,12 cm.

Krok = 5 przęseł = 88,9 cm.

Miarka (pół szopy) = półtora arsziny = 2 łokcie = 3 stopy = 6 przęseł = 106,68 cm.

Czoło = 7 przęseł = 1 24,46 cm.

Kolumna = 8 przęseł = 142,24 cm.

Łata = 9 przęseł = 160,02 cm.

Pojąć = 12 przęseł = 213,36 cm.

Koło = 16 przęseł = 284,48 cm.

Dodatkowe średnie środki:

Połowa rozpiętości = 8,89 cm.

Dopad = 13,335 cm.

Półtora rozpiętości = 26,67 cm.

Crina = 31,115 cm.

Łata skręcona = 10 przęseł = 177,8 cm.

Łata miernicza = 11 przęseł = 195,58 cm.

Sazhen skośny = 17 przęseł = 30 2,260 cm.

Zmierzone przęsła = 24 przęsła = 426,72 cm.

Główne duże środki:

Werst = 500 sążni = 1066,8 m.

Wersta filara = 1517,41632 m.

Zmierzona szerokość = 1000 sążni = 2133,6 m.

Odległość = 150 wiorst słupowych = 227612,448 m.

Svetlaya Dal = 148,021,218,5273 km - odległość od Słońca (Yarila) do Ziemi (Midgard).

Daleka odległość = 3500 jasnych odległości = 518074264845,5 km.

Dodatkowe duże środki:

Wielka odległość księżycowa = 1670 odległa = 380 112,78816 km.

Odległość w ciemności = 10000 mil = 2276124,48 km.

MIR - ma pięć znaczeń: mir, przez inne jak (i-long) - stan bez wojny; mir, poprzez izhei (i-equal) - wszechświat; mir, poprzez init (i pół-wielokrotność) - społeczność; muro, przez izhitsa (i, yu, y, y) - pachnący olejek; mir, poprzez Izhu (i-wielokrotność) - miara czasu.

RZĄD ŚWIATOWY - żydowsko-masońskie rządy pasożytów - wyznawców Yamaraja (boga śmierci, księcia tego świata).

TAJEMNICA - sprowadzanie prawd duchowych do poziomu percepcji ignorantów.

MYSTIC to **poszukiwacz** duchów, który wie, jak przenieść świadomość do swoich subtelnych ciał i poruszać się po innych światach.

MULTIPLE to sposób życia rodzinnego, w którym jeden mężczyzna utrzymuje kilka żon. Stworzenie takiej rodziny jest dopuszczalne tylko dla podwójnie urodzonych, gdyż wymaga od wszystkich małżonków wysokiego poziomu rozwoju moralnego. W przeciwnym razie poligamia powoduje cierpienie i prowadzi do zniszczenia psychiki oraz spowolnienia ewolucji

całej rodziny. Prawidłowe stosowanie poligamii pozwala wcielić się w wielkie dusze (bojarów, arystokratów) i pozwala wszystkim kobietom pozostawać pod opieką mężczyzny, co jest niezbędne do stworzenia pełnoprawnego potomstwa.

MODA to demoniczny sposób kontrolowania umysłów ignorantów, narzucania fałszywych wartości w celu zapewnienia władzy światowego rządu.

MODLITWA - apel do kogoś („powiedzieć” - powiedzieć). Może być zewnętrzny (dźwięk) lub wewnętrzny (mentalny).

MONADA to „jajko” (cząsteczka aggi) zapłodnione (uduchowione) przez zhivatmę. Jest to cząstka materii („mon” - jeden, „piekło” - agga, czyli pierwotna cząstka aggi - egghore).

MONARKH - osoba, która opanowała ciało Klubi (ciało umysłu i umysłu), które określa kula stanu Monarchy („człowiek” - umysł, „łuk” - najwyższy, uduchowiony, czyli oświecony umysł).

MONARCHIA - autokratyczne rządy ludu za pomocą prawa Kopnej i doprowadzenie do władzy najbardziej inteligentnej osoby - Monarchy.

KLASZTOR to mieszkanie dla tych, którzy nie są w stanie prowadzić życia rodzinnego („manas” - myślenie, „tyr” - tyrit, kradzież; to znaczy mieszkanie dla tych, którzy nie są w stanie żyć własnym umysłem).

Mnich to osoba, która nie jest w stanie utrzymać rodziny i trafiła do klasztoru.

MOC - szczątki osoby, która osiągnęła oświecenie (lekkość). Nie śmierdzą i nie gniją, ponieważ żywe istoty, które tworzą cielesne ciało człowieka, stopniowo przechodzą w jego gorące ciało. Dzieje się to poprzez promieniowanie, które ludzie postrzegają jako zapach.

MRTYU-LOKA - świat śmierci i cierpienia, świat Objawienia. Rdzeń tego słowa „pan” pochodzi z sanskrytu z języka rosyjskiego i oznacza „śmierć” (stąd - ciemność, brud, posępny, itp.), Z wokalizacją ten rdzeń tworzy słowa „mor”, „mar” i „mer” (na przykład: zaraza, mróz, mgła, brud, marihuana, maruder, trup, drań); „Loka” oznacza świat, przestrzeń (stąd - lokalna, lokalizator, sufit, kolano itp.).

MUDRA to system pewnego zgięcia palców w celu połączenia niezbędnych kanałów energetycznych, przepuszczenia przez nie niezbędnej siły kosmicznej i skoncentrowania jej na jakimś narządzie wewnętrznym lub ośrodku energetycznym.

SAGE to osoba o cechach Wiedzy.

MĄŻ jest małżonkiem. Jego obowiązki wobec żony są następujące: utrzymywanie, dekorowanie, poświęcanie uwagi i prezentów, wypowiadanie czułych słów i, co najważniejsze, nauczanie.

MĄDROŚĆ to pełne opanowanie jakości Wiedzy.

MURA - modlitwa do Pierwotnego Światła („m" - modlitwa, „ur" - światło, „ra" - Ramha).

MYŚL jest przedmiotem innego świata, wytworzonym przez myślenie osoby lub innego stworzenia.

MYŚLENIE - zdolność umysłu do porównywania otrzymywanych przez umysł informacji i wyciągania wniosków („myślenie" - myśl, „lenistwo" - działanie, czyli proces myślowy, świadomość).

NAVI - istoty żyjące w światach Navi. Istoty ze światów Dark Navi żywią się negatywną energią uwalnianą podczas cierpienia przez istoty Objawienia i grzeszną materialnością (ładunkiem duszy) ciał Hot i Navi zmarłych ludzi. Oprócz pasożytów Navi istnieją Navi - duchy natury (ciastka, babki, elfy, beregini, żywiołaki itp.), Które żyją w światach Light Navi.

NAV - światy sąsiadujące (najbliższe) ze światem Reveal. Light Nav to siedziba martwych prawych ludzi, którzy jednak nie podnieśli ciała Divyi, a także duchów służebnych natury. Dark Nav to siedziba demonicznych stworzeń, żywiących się negatywną energią (gavvakh), uwolnioną podczas cierpienia istot z Objawienia oraz grzesznej materialności ciał Zharikh i Navi martwych niesprawiedliwych ludzi.

NAVIER BODY - ciało „astralne", leptonowa matryca ciała **fizycznego** . Przeniesienie żywej świadomości („ja" osoby) do NT wykazuje różne zdolności: widzenie i przechodzenie przez prymitywne obiekty materialne, komunikowanie się ze stworzeniami ze światów Navi, penetracja światów Light i Dark Navi. Wraz z pęknięciem sznurka energetycznego łączącego N.T. z ciałem cielesnym następuje śmierć osoby, podczas gdy świadomość Żiwy przechodzi do N.T.

OBSERWUJ - kobieta, która nie przeszła szkolenia westalki, nie zna nauki o tworzeniu cnotliwego potomstwa i dlatego jest niegodna bycia żoną.

PEOPLE LEADER to bóg, który chroni swój lud.

NAUKA to sposób na poznanie świata. Są tylko trzy takie sposoby.

1. Doświadczenie (praktyka) - oparta na zdolności umysłu, który odbiera informacje o otaczającym nas świecie za pomocą pięciu zmysłów (węch, dotyk, smak, wzrok i słuch). Jest to metoda najbardziej prymitywna, ponieważ jest ograniczona zdolnościami percepcji: ludzki zmysł węchu i dotyku jest znacznie gorszy niż wielu zwierząt; smak jest również niedoskonały; widzenie odbiera światło w bardzo wąskim zakresie fali świetlnej (na przykład nie łapie światła spolaryzowanego, podczerwonego i ultrafioletowego, promieni radioaktywnych itp.); słuch odbiera dźwięk w wąskim zakresie fal dźwiękowych (osoba nie słyszy ultradźwięków i infradźwięków).

2. Inteligencja - teorie wywodzące się z faktów. Opiera się na zdolności umysłu do porównywania informacji otrzymywanych przez umysł i wyciągania wniosków. Ponieważ metoda ta jest ograniczona możliwościami zmysłów i umysłu, naiwnością jest poleganie na poznaniu Prawdy za pomocą rozumowania.

3. Opinia osoby posiadającej wiedzę jest najdoskonalszym sposobem poznania świata. Na przykład: jeśli ktoś chce nauczyć się grać na skrzypcach, to lepiej dla niego zapisać się na ucznia dobrego skrzypka; jeśli chce zostać chirurgiem, najlepiej uczyć się od dobrego chirurga itp. Jest to znacznie trudniejsze do osiągnięcia poprzez doświadczenie i inteligencję.

NATIONALISM - miłość do społeczeństwa; naturalna potrzeba ludzi, by żyć zgodnie z przykazaniami ich przodków. Przestrzeganie zwyczajów i rytuałów, przestrzeganie dziedzictwa kulturowego i całego stylu życia tkwiącego w przodkach, pomaga uniknąć błędów życiowych, w zachowaniu zdrowia i dobrego samopoczucia swoich ludzi. Jeśli ludzie zapominają o doświadczeniach swoich przodków i stają się kosmopolitami pozbawionymi korzeni, łatwo jest ich wprowadzić w błąd, narzucając fałszywe wartości.

NARODOWNIK to kochanek z kosmosu, który stara się wykorzystać w życiu doświadczenie swoich przodków.

NARÓD - osoby należące do rodzimego (naszego) ludu (od wyrażenia „nasz naród i ja”).

NIEBO - światy Chwały, w których nie ma demonów (istoty ze światów Dark Navi).

NIEBIESKA JEROZOLIMA to obcy statek kosmiczny, którego załoga składa się ze 144 tysięcy Żydów, którzy przechodzą przyspieszone „kursy odświeżające” w zakresie zarządzania społecznego. Ten viman jest miastem z własnym napędem i jak jest napisane w "Objawieniu" (21.10-27): ma kształt czworobocznego kryształu,

„… Jego długość jest taka sama jak szerokość… dwanaście tysięcy stadiów; jej długość, szerokość i wysokość są równe. "

„Jego ściana… sto czterdzieści cztery łokcie miara człowieka, taka jest miara anioła. Jego ściana jest zbudowana z jaspisu, a miasto ... jest z czystego złota, jak czyste szkło. "

NIEBIAŃSKI OGIEŃ jest manifestacją energii Yang, życiodajnej siły zhivatmy.

NIEBO - światy Slavi, siedziba bogów, ale nie Najwyższego Boga (Ramhi).

IGNORANCJA - nieznajomość opinii wedyjskiej, złudzenie.

PANNA MŁODA - dziewczyna, która osiągnęła wiek dojrzewania, została wyszkolona na westalkę i jest gotowa zostać godną żoną i matką („no vesta").

TYDZIEŃ to ostatni dzień współczesnego tygodnia, w którym ludzie nie zajmowali się doczesnymi sprawami. Dzień był poświęcony odpoczynkowi i uwielbieniu Wszechmocnego. Żydzi, którzy przybyli do Rosji, określali cały tydzień jako „tydzień", a tydzień - „niedzielę". Pierwszy dzień tygodnia to poniedziałek, drugi wtorek, środkowy środa, czwarty czwartek, piąty piątek, a szósty szabot („sabat" oznacza zakończenie pracy). Sabat był przygotowaniem na tydzień: sprzątali i dekorowali domy, przygotowywali czyste ubrania, podgrzewane kąpiele i przygotowywali jedzenie (jedzenie ofiarne).

BRAK - brak czegokolwiek niezbędnego do satysfakcjonującego życia. Konsekwencje naruszenia praw Najwyższego.

INHUMAN - żywy, który stworzył ludzkie ciało, niezdolny do ewolucji (idiota, oligofrenik, upadek, kretyn itp.). Karmiczna reakcja upartej niechęci do przestrzegania Praw Najwyższego.

NIE ŻYJ (też **:)** - nadmiernie pieszczot i protekcjonalnie, ingerując w ewolucję, poznanie Dobra i Zła („nie" - nie, „żyć" - życie, czyli nie otrzymywać życiowych doświadczeń).

UNLIVE (rzecz.) - istoty ze światów Navi: ciasteczka, syreny, gobliny, demony, diabły itp. („Nie" - nie, „żyć" - życie, to znaczy nie żyć w świecie Objawienia).

BEZPRAWNEGO - urodzony z podwójnie urodzonych i smerd. Takie małżeństwo jest porównywane do połączenia dobra i zła, a przez stopień zmieszania krwi dochodzi do skrajnego naruszenia natury ludzkiej w rasie

szumowin lub najbardziej nikczemnych ludzi. Na przykład: ze związku rycerza z córką smerda rodzi się ugra („urka” - zbójca), łącząca cnoty rycerza (siła, odwaga, odwaga itp.) Z niskimi cechami smerda (złość, arogancja, ignorancja, egoizm itp.). itp.).

NONSALUPA to choroba lub niedobór stulejki, w której nie można **obnażyć** głowy męskiego penisa. W ten sposób Natura odrzuca degeneratów, uniemożliwiając im w ten sposób tworzenie potomstwa. Aby ukryć to piętno i móc rozmnażać się jak oni sami, Żydzi wymyślili rytuał obrzezania.

NIEDOSTĘPNE - niezrozumiałe przy pomocy umysłu, rozumu i intelektu.

NIENAWIŚĆ - niechęć do zobaczenia kogoś.

NEPAL to kraj nie gorący (nie gorący), jeden z regionów starożytnej Rosji.

NON - **TOUCHABLE** - ludzie: rolnicy, hodowcy bydła, rzemieślnicy, uzdrowiciele, ludzie sztuki itp. Wojownicy-rycerze nigdy nie używali ciężarów - producentów dóbr materialnych - do działań wojennych. Tylko istoty zbierają swoją armię robotników i chłopów.

NON - **LEADING** - osoba niezaznajomiona z opinią Wed.

OLEJ to ropa ziemi. Jakiekolwiek jej użycie jest niekorzystne dla przyrody i człowieka.

NECHRIST to osoba, która nie uznaje Chrystusa za swojego Boga, ale uznaje go tylko za Zbawiciela 144 tysięcy Żydów ze wszystkich plemion synów Izraela. Wychwala Przodka, a nie żydowskiego boga zastępów - Jehowy - Jahwe; honoruje swoich przodków bogów.

NIMB to światło ciała kolobiańskiego (buddhi) (ciała intelektu), stąd - przebudzenie, przebudzenie, Budda itd. Ma kształt kuli światła wychodzącej poza ludzką głowę.

NIRVANA - świadomość nierozerwalności, jedności swojego „ja” i wszystkiego, co istnieje („nie” - zaprzeczenie, „rozdarty” - rozdarty, podzielony, zerwany).

THREAD OF ARIADNA to aryjski przewodnik po światach Navi, wykonany na drutach i zwinięty w kulkę („ari” - aryjski, „piekło” - podziemia, świat Dark Navi). Baba-Jaga dostarcza bohaterom baśni takich przewodnich splotów.

UBÓSTWO - chęć, skrajne ubóstwo, cierpienie z powodu niemożności spełnienia swoich pragnień. Konsekwencją upartej niechęci do życia zgodnie z Prawami Najwyższego jest doskonalenie się.

BEDNY DUCH - osoba, która oddała swoją duszę Wszechmogącemu - ciało Divyi (najcenniejsze zdobycie człowieka podczas wszystkich jego wcieleń) podczas przemiany wszystkich jego ciał i skorup. Taka bezinteresowna darowizna jest konieczna do uzyskania ciała świetlistego i zakończenia ewolucji w świecie materialnym.

NOWY ROK - zgodnie z kalendarzem słowiańsko-aryjskim lato (rok) rozpoczyna się w dniu równonocy jesiennej, czyli od 2 do 22 września.

NOWY ROK to święto państwowe rozpoczynające nowy rok kalendarzowy, którego datę obchodów ustalił Piotr I. Żydowskie święto Chanuki, które trwa dziesięć dni. Rozpoczyna się od 20 grudnia do 21 grudnia, a kończy w nocy z 31 grudnia na 1 stycznia o północy.

„NOWY ROSYJSKI” - człowiek, który uległ wpływowi żydowsko-masońskiej propagandy braku kultury murzyńskiej i przyjął gesty, modę, postawę, muzykę, taniec oraz inne cechy i wartości czarnych Amerykanów.

NOOSFERA - sfera umysłu, eter.

OBAVNIKI (OBANIKI) - jedna z kast kapłańskich, wyjaśniająca ludziom wedyjskie prawa życia społecznego za pomocą siły słów i sztuki elokwencji (od drvnerus. „Bayat” - mówiąc. Stąd „wdzięk”, czyli urzekać, czarować elokwencją).

MAŁPA to humanoidalna istota pozbawiona pozytywnej energii Yang, która jest niezbędna do rozwoju duchowego („on jest bez Yang”).

CHARM - znak rozpoznawczy lub ochronny każdego boga.

OBMIRANIE to popularna nazwa letargicznego snu, czyli stanu medytacji. W tym przypadku świadomość osoby zostaje przeniesiona do ciała Naviera. W tym czasie „ja” osoby jest „w następnym świecie” i komunikuje się z istotami z tych światów.

WILK - osoba, która jest w stanie przenieść swoją świadomość na dowolne zwierzę, roślinę lub przedmiot.

RITE - lekka akcja; wspólne wprowadzenie do wartości duchowych i kulturowych poprzez pewną akcję wykonywaną przez dwie lub więcej osób („oboje obok siebie”).

PASOŻYTY PUBLICZNE - kretyni, upadki, idioci, szaleńcy, Żydzi i inny motłoch, którzy nie chcą lub nie mogą w pełni pracować dla dobra społeczeństwa.

WSPÓLNOTA to wspólna działalność społeczno-gospodarcza ludzi, zarządzana przez Kopę.

MANNER to osoba ignorantka, pozbawiona miłości do miłości i żyjąca jedynie drobiazgami swojego życia.

NIESTANDARDOWA - codzienna, nawykowa aktywność życiowa zgodnie z Przykazaniami Przodków, przyczyniająca się do przetrwania i zdrowia potomków. Z biegiem czasu obyczaje zmieniają się pod wpływem okoliczności zewnętrznych zgodnie z prawem poczytalności (czas, miejsce, okoliczności).

TREŚĆ to rodzaj choroby duchowej i psychicznej, która objawia się pod wpływem zewnętrznej ciemnej woli na ciało i świadomość osoby przebywającej na Navii. Taki wpływ może wywołać zarówno mag, jak i istoty ze świata Dark Navi. Oznaką obsesji jest gwałtowny wpływ na wolną wolę i psychikę człowieka; jego przyczyną jest słabość woli i siły dobra w człowieku.

DUCHOWY - podwójnie narodzony (na ciele i na duchu), tj. który przeniósł swoją świadomość do ciała Divya i używa jego zdolności.

POCZUJ - zainspirować się, poczuć przypływ duchowej siły płynącej z ciała Divya.

OM (AUM) - oryginalna duchowa sylaba, która jest dźwiękowym ucieleśnieniem Najwyższego; położył podwaliny pod cały wszechświat.

ORDALIA - **Sąd** Boży, przejawiający się w procesie i walce o usprawiedliwienie.

BROŃ - każdy środek technicznie odpowiedni do ataku lub obrony. Jeśli za pomocą broni rozumiemy jakiekolwiek środki walki przeciwstawnych grup społecznych (w tym państw) i układamy ich znaczenie w malejącej kolejności siły uderzenia broni, to staje się jasne.

Najpotężniejsza jest **BROŃ INFORMACYJNA** , która obejmuje:

1. Informacje o charakterze ideologicznym.

Światopogląd Słowian-Aryjczyków opiera się na Prawach Najwyższego, zgodnie z którymi żyli przez wiele tysięcy lat i które zostały zapisane w Wedach i pismach wedyjskich.

Głównym środkiem istnienia stworzeń na tym poziomie walki jest kłamstwo, za pomocą którego prowadzą one ludzi w ignorancję, co nieuchronnie prowadzi do samozniszczenia. W tym celu wykorzystują środki masowego przekazu, a raczej masową dezinformację, która przyczynia się do oszukiwania (zombie) ludzi. Należą do nich: prasa, radio, telewizja, komputeryzacja, system edukacji - szkoły, licea, uniwersytety, akademie itp. Obejmuje to również broń psychotroniczną i psychotropową. Z pomocą tych środków kształtuje się opinia publiczna, moda, sztuka, ideologia, polityka, styl życia, nastawione jedynie na zaspokojenie swoich uczuć (tj. Jedzenie, spanie, obrona i kopulacja).

2. Informacje o charakterze kronikarskim.

Informacje o dziedzictwie swoich przodków Słowianie i arianie czerpią z Wed, pism wedyjskich, legend, eposów, baśni, przysłów i powiedzeń.

Istoty na tym poziomie walki używają „historii", tj. co pochodzi z Tory - żydowskiego pisma świętego. Biblia jest tłumaczeniem Tory, stworzonym specjalnie dla Gojów (nie-Żydów), a raczej jej główną częścią jest Stary Testament, mający na celu odwrócenie uwagi ludzi od doświadczeń ich przodków i narzucenie religii niewolników.

3. Informacje o wszystkich gałęziach działalności człowieka.

Wszystkie działania życiowe Słowian i Aryjczyków opierają się na Prawach Najwyższego, doświadczeniu ich przodków, cechach duchowych i moralnych oraz zdrowiu.

Na tym poziomie walki stworzenia narzucają ludziom fałszywe wartości i wytyczne. Prawa Wszechmocnego zastępuje ideologia, doświadczenie przodków - materialistyczna nauka, cechy duchowe i moralne - moralność i świadomość, rozsądek - hipotezy.

Mniej wpływowa, ale nie mniej destrukcyjna jest **BROŃ MATERIAŁOWA:**

4. Gospodarka narodowa i handel międzynarodowy.

Słowianie i Aryjczycy wiedzą, że prawdziwą miarą bogactwa są zboża i krowy, ponieważ: zboże jest najkorzystniejszym magazynem energii i witalności Słońca; krowy dostarczają mleko i nabiał (najcenniejszy pokarm), najcenniejszy nawóz zapewniający dobre i zdrowe zbiory. Osoba, która ma zboże i krowy, zawsze będzie żyła w sytości i dobrobycie.

Na tym poziomie walki istoty próbują uczynić papier (pieniądze), metal (złoto), „szlachetne” kamienie (diamenty), „ziemską ropę” (ropę) itp. Jako kryterium bogactwa. W pogoni za tymi wartościami ludzie niszczą swoje siedliska i wymierają.

5. Zagrożenie użyciem broni masowego rażenia.

Słowianie i arianie używają takiej broni tylko przeciwko silnemu agresorowi iz pełnym przekonaniem, że niewinni ludzie nie ucierpią.

Tylko istoty używają podobnej i innej broni przeciwko pokojowym ludziom.

6. Stosowanie innych rodzajów broni.

Każdy ma prawo do obrony swojego życia, honoru i godności. Słowianie i arianie wiedzą, że zabicie człowieka jest dozwolone tylko w sześciu przypadkach: kiedy atakują śmiercionośną bronią, próbują zabić, zatruć, podpalić lub w inny sposób zniszczyć dom, zabrać ziemię lub pozbawić ją płodności, zabrać żonę siłą.

We wszystkich innych przypadkach tylko istoty mogą zabijać.

NOTYFIKACJA - zapoznanie się z Prawami Wed.

Oseledets - długie pasmo włosów (grzywka, chubrina), pozostawione „o sercu” na ogolonej głowie. Zwykli Kozacy pozostawiają siedzący tryb życia na koronie (ciemiączku), gdzie u dzieci kości czaszki (między czołem a czubkiem głowy) pozostają miękkie. To pozwala skupić swoją świadomość na przodkowym egregorze, aby otrzymać od niego zdolności, moc i siłę potrzebną do ochrony twojego rodzaju. Wybitni przywódcy i wodzowie opuszczają siedzący tryb życia na czubku głowy (światło), gdzie włosy układają się spiralnie. To umożliwia połączenie się ze swoim duchowym egregorem i zdobycie wszystkich niezbędnych cech do ochrony Wiedzy, Monarchii i Rosji.

ODPOWIEDZIEĆ - wiedzieć.

ODEJŚĆ - oddzielić się od promienia światła, tj. z rodzaju.

ODPOWIEDŹ - ścisłe instrukcje w Wedach; godna odpowiedź zawierająca ostry sprzeciw wobec pogańskiego sądu, performance.

ODNOWIENIE - oderwanie się od korzyści materialnego świata; wędrowny. Naturalne, świadome dążenie do duchowej doskonałości.

KSIĄŻKI ODRZUCONE - oficjalnie zakazane przez judeochrześcijan i skazane na zniszczenie księgi słowiańsko-aryjskiej przez pożar:

• „Ostrolog”, „Ostronomia”, „Zodiy”, „Stargazer”, „Shestodnevets” - uczyli organizować swoje czynności życiowe zgodnie z urodzinami, proporcjonalnie do kosmicznych i naturalnych rytmów.

• „Urodzony” - zbiór astrologicznych notatek o wejściu Słońca w różne znaki zodiaku, o wpływie planet na losy noworodków.

• „Genealogia” - lekcja o wpływie planet i gwiazd na losy całych narodów i dobrobyt społeczny.

• „Rafli” - książka astrologiczna, podzielona na 12 schematów, wyjaśniająca wpływ gwiazd na przebieg życia człowieka.

• „Brama Arystotelesa” - tłumaczenie utworu, którego kompilację przypisano Arystotelesowi. Książka ta, oprócz wskazówek moralnych, zawiera informacje z zakresu astrologii, medycyny i fizjonomii; składa się z kilku sekcji zwanych „Bramami”.

• „Grzmot” lub „Grzmot” - zawiera różne, rozmieszczone według miesięcy, wróżby (o stanie pogody, przyszłych uprawach, chorobach itp.), Połączone z grzmotami i trzęsieniami ziemi; czasami dodaje się do tego uwagi „o stanie księżyca” wskazujące na znaczenie takich znaków w różnych porach roku.

• „Molnik” („Piorun”) - tutaj gromadzone są informacje, w które dni miesiąca i co zwiastuje uderzenie pioruna.

• „Kolednik” („Koladnik”) - zawiera znaki określone przez dni święta Kolyady: jakie będą pory roku i jak wpłynie to na życie ludzi, zwierząt i roślin.

• „Tajemnica”, „Razumnik” - zawierają legendy o stworzeniu świata i człowieka.

• „Volkhovnik” - zbiórka zostanie przyjęta. Niektóre z jego artykułów zostały przepisane osobno pod ich prywatnymi nazwami: „Voronograi”, „Kuroglashennik”, „Drób”, „Ptasia magia”, „Trembler”.

• „Podróżnik” - interpretacja spotkań z ludźmi i zwierzętami.

• „Zieleń”, „Zielarz”, „Ogród kwiatowy”, „Uzdrowiciel” - zawierają opis magicznych i leczniczych właściwości ziół (mikstur) i roślin, wskazując na niezbędne spiski i inne środki stosowane w medycynie ludowej.

• „Zaklinacz” - składa się z 12 rozdziałów zawierających legendy o wędrujących wilkołakach.

• „Rzucanie”, „Metanyeimets” lub „Rozgomechets” - książka wróżenia z dużą pomocą, definiująca powiedzenie, które służy jako odpowiedź na wymyślone pytanie.

• „Książka liczbowa” - zbiór reguł matematycznych i wskaźników.

• „Almanachy” - zbiory przepowiedni astrologicznych.

• „Notatka o dniach i godzinach dobra i zła”, „Znicz”, „Śniący”, „Interpretacja snów” itp.

Większość wyrzeczonych książek w Rosji została bezlitośnie eksterminowana przez żydowskich chrześcijan nawet za panowania Aleksieja Michajłowicza, ojca Piotra I - spalono je całymi wozami.

SPIRIT - wyrzeczony w swoim rodzaju - kosmopolityczny bez korzeni.

Renegade - **odstępca** od Praw swoich Bogów i Przykazań swoich przodków; pogański.

OJCIEC to ojczyzna przodków.

OTCHIZNOLYUB jest patriotą; osoba, która kocha swoją ojczyznę, swoich przodków i swój lud.

PALESTINA - spalony (gorący) stan (obóz), jeden z regionów starożytnej Rosji.

PALITSA - potężna broń, rodzaj broni mentalnej; rodzaj magicznej różdżki. Na jego wydrążonej kuli, która służy jako reflektor, kryształy różnych minerałów są przymocowane z zewnątrz w taki sposób, że uwalniana przez nie energia gromadzi się w pewnym punkcie i emituje cienką wiązką z rączki (przez którą przechodzi srebrna nić). Używając tej broni i wykorzystując moc i zdolności swojego umysłu - ciała Klubu, możliwe jest rozłożenie dowolnego obiektu na atomy i złożenie go na nowo w dowolnym kształcie („spadł” - ogień, płomień; stąd „strzelaj” - strzelaj).

PASOŻYTY - stworzenia, które latają z jednej Ziemi (planety) na drugą i pasożytują na ciele ludów tubylczych i ich zasobach naturalnych, wykorzystując do tego kłamstwa i podłość, oszustwo i przekupstwo oraz inne demoniczne metody.

ŚWIATY RÓWNOLEGŁE - światy z innymi współrzędnymi przestrzenno-czasowymi w stosunku do naszego świata Objawienia.

PARAMATMA - Wszechprzenikający Duch; obecność Przodka w każdej żywej istocie („para" - najwyższa, „atma" - duch).

PARAMPARA to łańcuch sukcesji **uczniów** , za pośrednictwem którego od czasów pierwotnych do dnia dzisiejszego pierwotne nauczanie Wszechmocnego przekazywane jest w niezmienionej formie („param-para" - dosłownie: „podążaj śladem" - bez zbaczania gdziekolwiek, podążając za swoim nauczycielem).

WIELKANOC to święto wprowadzone przez żydowskich chrześcijan w Rosji. Żydowskie święto na cześć udanego oszustwa, podczas którego ich lud oszukał kosztowności Egipcjan: złoto, srebro, biżuterię, drogie ubrania (tyle, ile zdołał unieść) i uciekli z Egiptu.

Patsan jest chłopcem; od hebrajskiego słowa „poz" - „mały pisyun", czyli posiadanie penisa dziecka.

PATSYFIZM - potępienie wszelkich wojen. Tych, którzy nie chcą bronić swojego honoru, godności i niezależności swojego ludu przed agresorami, pasożytami i innymi wrogami.

PIERWSZY KWIECIEŃ - „Prima aprilis". Ale lepiej byłoby nazwać to dniem kłamstwa i oszustwa. Według legendy, 1 kwietnia strażnicy, którzy strzegli ciała Chrystusa po zdjęciu z krzyża za łapówkę daną przez żydowski Sanhedryn, złożyli fałszywą przysięgę, że uczniowie wykupili ciało. W ten sposób argumentowali, że Chrystus nie zmartwychwstał. Żydzi traktują tę prowokację jako pierwsze zwycięstwo w wypaczeniu misji Chrystusa.

GRZECH ORYGINALNY - osobowość - utożsamianie „ja" z ciałem. W Ewangelii Marii Magdaleny (3.4-8), Jezus Chrystus mówi: „Po pierwsze, Zły zmienił stare Pismo, pisząc:„ Wąż kusił Ewę jabłkiem ". Mówię wam: „Nie, Bóg dał Ewie jabłko, aby miała życie wieczne!" Szatan przekreślił słowa i ukrył fakt, że Wąż dał jej zwierzęce mięso. I zło zapłonęło w Ewie, a leżąc, pożądała z diabłem. A Ewa poczęła z Diabła i urodziła grzech śmiertelny w swoim sercu - urodziła hańbę Boskości ", to znaczy jaźń, fałszywe ego.

REINKARNACJA- nowe nabycie mięsa po śmierci. Po śmierci ciała cielesnego świadomość osoby przechodzi do ciała Naviera. Jeśli ktoś żył w prawy sposób, to jego ciało Naviera jest lekkie i dlatego natychmiast wpada w światy Light Navi. Jeśli naruszy Prawa Wszechmogącego, to zgodnie z nasileniem reakcji karmicznej jego ciało Naviera będzie cięższe i zejdzie do świata Dark Navi, gdzie zostanie „oczyszczone". Po czym stanie się lżejszy

i będzie mógł wznieść się do świata Light Navi, gdzie ciało Naviera odpoczywa i czeka na swoją kolej na reinkarnację. Kiedy nadchodzi kolejna pomyślna chwila na zdobycie ziemskiego ciała, Żiwa („ja" osoby) jednoczy się z wodą i spada na ziemię w kropli deszczu. Tam wchodzi do ziarna, które zjada mężczyzna. U mężczyzny tworzy plemnik, który jest przeznaczony do zapłodnienia kobiecego jaja.

ODRODZENIE - zmiana Twojego światopoglądu w ciągu jednego życia, dzięki zdobyciu doświadczenia życiowego. Światopogląd osoby, która pomyślnie się rozwija, szybko ewoluuje. W ciągu swojego życia ani wielcy mędrcy, ani kompletni głupcy nie zmieniają swojego światopoglądu.

PERUN jest synem Dazhbog, ojca narodu rosyjskiego.

PERUNITSA - piorun; znak krzyża w postaci zygzaka błyskawicy, nałożony w celu oczyszczenia i ochrony kogoś lub czegoś (nazwa pochodzi od imienia Boga Perun Gromowładca, obrońcy Rosji).

PISANIE SŁAWIANO-ARIEWA to symboliczny sposób przekazywania mowy i pojęć. Ludy słowiańsko-aryjskie miały kilka rodzajów pisma.

• Tragi Da'Aryan były oparte na obrazach krypto-hieroglificznych. Następnie na ich podstawie pojawiły się chińskie, japońskie, koreańskie i inne rodzaje hieroglifów, kryptogramy kultury kreteńsko-mykeńskiej, a także hieroglify starożytnego Egiptu i Mezopotamii (Persja, Sogdiana itp.).

• Kh'Aryan karuna to tajemny skrypt runiczny, w przeciwieństwie do nazywany kapłańskim. Karuna stała się podstawą starożytnego epickiego samskrytu, zwykłego sanskrytu i dewanagari, które są używane przez kapłanów Indii i Tybetu. W uproszczonej formie Karuna była używana przez zachodnich Słowian zamieszkujących Skandynawię, Islandię, Niemcy, Francję, Wielką Brytanię, Danię, Irlandię i inne kraje europejskie.

• Raseńskie pismo figuratywne-lustrzane, zwane także etruskim lub tyrreńskim. Ta litera stała się podstawą starożytnego alfabetu fenickiego, który utworzył starożytny grecki system pisma w jego uproszczonej formie (która z kolei utworzyła łacinę).

• Inicjał - lekka rosyjska litera zawierająca traktaty międzyklanowe i międzypaństwowe (zaczerpnięte z inicjału - list z książki Velesa).

• Głagolica - pismo handlowe służące do prowadzenia rejestrów, liczeń, ewidencji transakcji i umów handlowych. Później był używany do nagrywania eposów, bajek itp. Później chrześcijanie zaczęli pisać psalmy i

ewangelie czasownikami, aby przyciągnąć bogatych ludzi - rosyjskich kupców - do swojej religii.

• Cechy i cięcia - zwykła litera, używana głównie do przekazywania krótkich wiadomości na potrzeby gospodarstwa domowego.

FLESH (REVEAL) BODY - ludzkie ciało, ciało żyje w świecie ujawnienia.

UCZYĆ SIĘ - aby wyjaśnić zgodnie z Wedami; mówić o Wedach.

ZACHOWANIE - wykonywanie czynności zgodnie ze wskazaniami Wed.

ŚWIAT GRANICZNY - świat Rzeczywistości, świat ludzi; manifestacja energii Wieczności i Wiedzy.

DAWANIE to ofiarowanie dziesięciny. Jałmużę można zrobić pod wpływem jednego lub więcej elementów.

Jałmużną pod wpływem elementu ignorancji jest osoba, która nie zna Prawa Ofiary - działa to na niekorzyść żebraka lub uwalnia go od cierpienia tylko na krótki czas.

Dawanie pod wpływem pierwiastka pasji odbywa się dla własnego interesu - osoba, która go otrzymuje, może uwolnić się od pewnego rodzaju cierpienia.

Dawanie pod wpływem pierwiastka dobra odbywa się bezinteresownie - w wyniku czego odbiorca uwalnia się od wszelkiego cierpienia i osiąga doskonałość.

WIEDZA DOBRA I ZŁA to sposób na zdobywanie doświadczenia w walce z żywiołami bydła w sobie, czyli wpływem agga Świadomość istoty Materii Przyczynowej poprzez transformację aggi w Świetliste Ciało.

WSTYD - haniebne zabawy, tj. odbył się o świcie i zasługiwał na obserwację (stąd: świt, widowisko, świt). W niektórych słowiańskich ludach aryjskich „wstyd” nadal oznacza „chwałę”.

POKUTA - dobrowolne przyznanie się do zła; z greckiego jest tłumaczone jako „zmiana świadomości”.

ŁUK - Przechylanie głowy lub górnej części ciała na powitanie lub wdzięczność. Zrzucanie negatywnej energii przez Światło (czakrę sahasrara) na tego, kogo czcisz. Im niższy i bardziej świadomy łuk, tym więcej takiej energii wylewa. Dlatego nie wolno kłaniać się komuś, kto nie reaguje na ukłon, ponieważ ludzie kłaniają się sobie nawzajem, a tym

samym wzajemnie niszczą negatywną energię, która jest neutralizowana w zderzeniu. Tylko Monarcha i duchowieństwo nie reagują na łuk - przyjmując na siebie grzeszną energię ludu, uwalniają się od niego łuki podczas oddawania czci Wszechmocnemu na ołtarzu. Żydowscy administratorzy, nie chcąc czcić Najwyższego, czczą kozła ofiarnego.

POLOVTS - Kozacy. Złota Horda składała się w 80% z Połowców o włosach w kolorze plew (słoma), jasnej karnacji, niebieskich oczach i mówiących po rosyjsku. Aby chronić swoje granice, Rosja oddała hołd Połowcom: z każdych 10 gospodarstw zebrali jednego żołnierza (z koniem, sprzętem i bronią), wysyłając ich do służby w Złotej Hordzie.

POP - minister oficjalnego kościoła chrześcijańskiego (skrót od „prochów ojców, którzy zdradzili").

ZEZWOLENIE - życie ludzkiego „ja" po śmierci ciała cielesnego.

PRAWDA - prawdziwe prawa i porządki rządów świata.

Sprawiedliwy - osoba, która żyje zgodnie z Prawami Sprawiedliwych (czyli starożytnymi, Pierwotnymi Wedami).

Sprawiedliwość - czynność życiowa oparta na Prawach Sprawiedliwości.

PRAWA - starożytne, pierwotne Wedy, które pochodzą bezpośrednio od Przodka.

SPRAWIEDLIWOŚĆ jest nauką, która bada prawa public relations oparte na Wedach.

ORTHODOX - gloryfikacja Reguły (świat bogów, którzy nabyli ciało Świetlne). Właściwa gloryfikacja Wszechmocnego (Ramhi), a nie żydowskiego boga plemiennego Zastępów-Jehowy-Jahwe, któremu zależy tylko na Żydach.

DOBRZE - światy Bogów z ciałami Światła.

WAKACJE NIEWOLNIKÓW I BARANÓW - **odprawianie** rytuałów czci dla swoich Bogów i Przodków, jedności z żywiołami Natury. Takie święta pozwalają potomkom zrozumieć istotę kultury ich przodków. Żydzi, którzy przybyli do Rosji, aby pasożytować na sile życiowej słowiańskich Aryjczyków, narzucali swoje wakacje świętom narodu rosyjskiego.

PRANAYAMA - kontrola oddechu jako środek postępu w jodze.

PROFESOR - Ramha (Pierwotne Światło); Bóg wszechmogący. Ten, który stworzył wszystko, co istnieje; Przodek wszystkich istot i wszechświatów.

ASH - sprawa przyczynowa, agga.

PREFEROWANY - dolny świat Dark Navi (piekło).

PIĘKNE - posiadanie pięknego ciała (duszy) Divyi.

ADULTERY - najwyższa czynność miłosna („pre" to przedrostek, który tworzy rzeczowniki, przymiotniki i przysłówki o znaczeniu wysokiego, najwyższego stopnia czegoś, na przykład: pretensjonalny, słodki, bolesny; „pre" również tworzy czasowniki o znaczeniu intensywności lub zupełności działania, na przykład: przepełnienie, wyolbrzymienie, niedocenianie; „lyubo" - miłość; „czyn" - działanie).

TRANSFORMACJA - przemiana wszystkich żywych ciał i powłok w ciele świetlistym.

KRYMINALNY to ten, kto narusza Przykazania Przodków i Prawa Bogów.

Stworzenia narzucają ludziom fałszywe „romantyczne" wyobrażenie o złodziejach, bandytach, oszustach i podobnych pasożytach społecznych. Ale Prawo Sprawiedliwości naszych przodków mówi: „Bezkarne zło - nasila się". Dlatego każdy przestępca musi zostać ukarany, aby nie chciał już dłużej naruszać Przykazań Przodków i Praw Bogów. I każdy złośliwy pasożyt musi zostać zniszczony. Słowianie i arianie od niepamiętnych czasów wierzyli, że miejsce złodziei i bandytów jest na stosie.

Szczepienia- „dobrowolno-obowiązkowe", tj. przymusowy środek masowego rażenia ludzi poprzez wprowadzenie do organizmu człowieka żywej szczepionki, która ma właściwości budzenia uśpionych niebezpiecznych infekcji. Prowadzone są zgodnie z planem zidomońskim mającym na celu redukcję populacji Ziemi z 5 miliardów do 1 miliarda ludzi. W opublikowanym w USA badaniu Neila Millera Szczepionki: czy są naprawdę bezpieczne i skuteczne? oraz Awaryjny wirus AIDS dr Lana Garowitza i EBOLA (patrz Last Call, 1998, wyd. w USA) sugerują, że żywe szczepionki stosowane w szczepieniach przeciwko ospie mogą aktywować uśpione zakażenia HIV, które powodują nie do odróżnienia od stanów klinicznych AIDS. Po zaszczepieniu układ odpornościowy zaczyna działać nieprawidłowo, co powoduje odwrotny skutek, ponieważ system odpornościowy został stworzony przez Wszechmogącego i nie potrzebuje poprawek i interwencji. O niebezpieczeństwie takiej interwencji świadczy wiele tragicznych przypadków z dziećmi po szczepieniach. Powikłania

mogą nie przyjść od razu, ale po 1-2 miesiącach, kiedy żaden z lekarzy, a co dopiero rodzice, nie kojarzy już choroby, która wyszła ze szczepień. Odnotowano wiele przypadków, gdy dzieci, które nie umarły w wyniku szczepień, stały się niepełnosprawne na całe życie (z rozległym uszkodzeniem mózgu) lub zmarły wiele lat później z powodu raka, AIDS lub innych nieuleczalnych dolegliwości, które rozwinęły się po szczepieniu. Szczepienia przeciwko polio, odrze, śwince, różyczce i innym chorobom to obce białka. Na przykład szczepionka przeciwko polio zawiera hodowlę komórek małpiej nerki i surowicy cielęcej, są to obce białka. Wstrzyknięte do krwiobiegu są w stanie zmienić strukturę genów. Niemal po każdym szczepieniu rozwijają się choroby mózgu, są to: autyzm, epilepsja, zaburzenia funkcji mózgu, koordynacja wzrokowo-ruchowa, porażenie nerwu czaszkowego. Ujawnione upośledzenie umysłowe dzieci w wieku szkolnym, które jest szczególnie zauważalne w wieku 12-15 lat. Nawet dzieci ze zdrowym dziedzictwem genetycznym, które miały dobre zdolności w klasach podstawowych, tracą zainteresowanie nauką. Nie ma wątpliwości, że w wyniku szczepień 80-85% uczniów nie jest w stanie normalnie się uczyć. To rodzi naturalne pytanie: którzy mieli dobre umiejętności w klasach podstawowych. Nie ma wątpliwości, że w wyniku szczepień 80-85% uczniów nie jest w stanie normalnie się uczyć. To rodzi naturalne pytanie: którzy mieli dobre umiejętności w klasach podstawowych. Nie ma wątpliwości, że w wyniku szczepień 80-85% uczniów nie jest w stanie normalnie się uczyć. To rodzi naturalne pytanie:

"Jeśli szczepienia według Ministerstwa Zdrowia są błogosławieństwem, to dlaczego są obowiązkowe i skąd się biorą pieniądze na darmowe masowe szczepienia przy pustym skarbcu?"

Doktor nauk medycznych, profesor, akademik IAS Vladimir Barabash stwierdza:

„JEŚLI NIE ZATRZYMUJESZ KAPITAŁOWEGO SZCZEPIENIA, NASZA PRZYSZŁOŚĆ JEST DUVIOUS”.

KOMUNIA to uroczystość, która wprowadza ludzi w drogę życia Chrystusa i ducha nauczania, które głosił. Współcześni żydowscy chrześcijanie nekrofilnie nazywali obrzęd komunii „jedzeniem ciała i krwi” straconego Jezusa. Rytuałem tym jest teraz przymusowe wprowadzenie Rosjan do alkoholu od wczesnego dzieciństwa.

CAUSAL **OCEAN** - Inglia, pierwotne światło, oddzielone od Ramha (pyłu) i pochłaniające całe doświadczenie inkarnacji wszystkich żywych istot w materialnym świecie we wszystkich czasach pojawiania się i znikania

wszechświatów („p” jest pierwszym, pierwotnym; „rakh” jest pojedynczym repozytorium doświadczeń wszystkich żywych istot - cząsteczki Ramhi).

CAUSAL BODY - cząsteczka Inglii (egghore, cząsteczka kurzu).

POSTĘPOWANIE - poznaj opinię Wed (przedrostek „pro” tworzy czasowniki w znaczeniu kompletności, wyczerpania lub dokładności działania, na przykład: śpiewaj, kalkuluj, śpij, wydawaj itp.).

PRACA - to, co jest wykonywane zgodnie z prawami Wed.

PROLETARIUS - od lat. „Prole” to potomstwo. Biedak, który nie chce bronić swojej Ojczyzny, ale jest w stanie wyhodować tylko swój własny gatunek.

Kaznodzieja - wyjaśniający Prawa Najwyższego zgodnie z Wedami.

NAUCZANIE - aby wyjaśnić Naukę Wed.

Kazanie - rozpowszechnianie Nauk Wed.

OŚWIETLACZ jest osobą publiczną, która szerzy światło Wiedzy o kulturze wedyjskiej.

OŚWIECENIE - nabycie przez osobę lub ludzi kultury wedyjskiej.

OŚWIECONY - który **osiągnął** Znajomość Wed.

PSALTY - część Biblii; Księga psalmów gloryfikująca żydowskiego boga plemiennego (Sabaoth-Jehowa-Jahwe) i zwycięstwo Żydów nad Słowianami i Aryjczykami. Codzienne śpiewanie psalmów przez żydowskich chrześcijan na ziemiach rosyjskich to wstyd dla narodu rosyjskiego.

BROŃ PSYCHOTRONICZNA to broń masowego rażenia. Generator bioenergii, za pomocą którego stworzenia dokonują zombifikacji pewnej części populacji. W tym celu stosuje się dowolne elektryczne urządzenie grzewcze, telewizor, komputer, sieć radiową, telefon, oświetlenie elektryczne. Istnieją urządzenia, które mogą wpływać na osobę z dowolnej odległości, nawet z satelitów kosmicznych. Konsekwencją takiego wpływu może być narzucenie określonego światopoglądu i orientacji politycznej, utrata zdrowia i życia.

BROŃ PSYCHOTROPICZNA to broń masowego rażenia. Obejmuje: szkodliwe narkotyki, niezrównoważoną i rafinowaną żywność, napoje alkoholowe, wyroby tytoniowe, narkotyki itp.

PUTANA to demonica świata Dark Navi. Alarmuje i wywołuje u człowieka negatywne uczucia. Żywi się gavvachem negatywnych emocji i witalności człowieka.

PUSTYNIA to miejsce sprzyjające modlitwie, kontemplacji i wnikaniu w światy Light Navi i Glory. Zwykle znajduje się w szczególnie korzystnym miejscu. Nie pochodzi z „pustyni", ale ze słowa „niech", co oznacza - do Królestwa Niebieskiego.

PURANY - **Śastry** wedyjskie, w liczbie 18, z czego 6 jest dla tych, którzy są w ignorancji, 6 dla tych, którzy są pełni pasji, a 6 dla tych, którzy są pod wpływem cnoty.

Ra jest Pierwotnym Światłem Ramhy, uosobionym przez światło Słońca.

Niewolnik to osoba pozbawiona woli.

PRACA to czynność nieodłączna od niewolników, pozbawiona woli i niebędąca właścicielami owoców ich działalności. Od czasów starożytnych słowiańsko-arianie nie pracowali, ale pracowali dla dobra rodziny, na chwałę Przodka, ich Bogów i Przodków.

PRACOWNIK - niewolnik potrzebujący dozoru, tj. pod stałą kontrolą („niewolnik" - niewolnik; „oczy" - oczy, wzrok, nadzór).

INDYWIDUALNY - osoba, która widzi Wszechmocnego we wszystkich przejawach i formach, a zatem traktuje wszystko tak samo jak istoty duchowe - zhivatmy.

NADAWANIE RADIOWE jest jednym z głównych demonicznych środków masowego oszukiwania i zombie, narzucania im fałszywych wartości i oszukiwania.

RADOŚĆ - oświecenie, światło słoneczne („Ra" - pierwotne światło; „dost" - wystarczalność).

ROZWAŻYĆ - poznawać świat zgodnie z instrukcjami Ved.

UMYSŁ - zdolność ciała Klubu do uogólniania informacji otrzymywanych przez umysł za pośrednictwem zmysłów i wyciągania odpowiednich wniosków.

RAKSHAS to stworzenie, zjadacz demonów.

RAMAYANA to poemat wedyjski Valmiki Muniego. Opisuje czyny Ramacandry, który wywiózł część Słowiańsko-Aryjskich z Arctidy do Indii („ramka” - las, barczysty).

RAMHA - Pierwotne Światło, Najwyższe (poza czasem i przestrzenią); Progenitor, promieniujący życiodajne Światło (Moc Yang, składająca się z zhivatm) i Pierwotny Ogień Wszechświata - Inglia (Siła Yin - składająca się z całości wszystkich doświadczeń przejawów wszystkich zhivatm), z których wszystkie istniejące Wszechświaty, Przestrzenie i Światy („RA” - Pierwotne Światło ; „M” - mądrość, wiedza; „HA” - pozytywna, pierwotna moc).

RASA - biała, lekka, czysta, oryginalna. Stąd angielska nazwa narodu rosyjskiego - rosyjski (Rashen), czyli Race. Rosjanie, pierwotni mieszkańcy Ziemi Midgardu (tej planety), których przodkowie przybyli na Ziemię około 1,5 miliarda lat temu z gwiazdozbiorów Ursa Minor i Ursa Major, Leo, Cygnus i Cassiopeia. Wszystkie mają biały kolor skóry, blond włosy i różnią się od siebie kolorem tęczówki oczu, który zależy od widma światła ich rodzimych Słońc: srebrnooki - Da'Aryjczycy, zielonooki - H'Aryjczycy, niebieskoocy - Jasnooki Rosjanie, ognistooki (k'ary-eyed) - Russen.

RASIZM- światopogląd, który zapewnia czystość, a tym samym przetrwanie Rasy. Każdy powinien dbać o czystość swego gatunku ze względu na zdrowie, dobrobyt i pomyślną ewolucję swojego potomstwa, ponieważ mieszanie się różnych narodów nie jest tak przydatne, jak twierdzą internacjonaliści. Stworzenia sumiennie narzucają ludziom opinię, że dzieci w międzynarodowych małżeństwach rodzą się szczególnie piękne i zdrowe, a sam naród staje się zdrowszy od napływu obcych. W rzeczywistości, według kierownika Katedry Pediatrii Moskiewskiej Akademii Medycznej. IM. Sechenova, doktor nauk medycznych, profesor O.K. Botviniev, - w małżeństwach mieszanych ustalony kompleks genów ulega zniszczeniu, a nowy kompleks okazuje się biologicznie słabszy, ponieważ nie przeszedł wielu tysięcy lat „starcia”. W rezultacie wzrasta zachorowalność i śmiertelność niemowląt, a oczekiwana długość życia maleje. Ponadto, im więcej różnic między narodami, im dalej ich ziemie przodków są od siebie, tym więcej komplikacji będzie powodowało małżeństwa między ich przedstawicielami. „Czarni i biali to najbardziej wybuchowa mieszanka różnych chorób” (KP, 28 kwietnia 2000).

Ukrzyżowanie- zabójstwo, bolesna egzekucja przez ukrzyżowanie na belkach w kształcie krzyża. Chrześcijanie judo, próbując ukryć prawdziwe znaczenie słowa „ukrzyżowanie”, nadali mu znaczenie - „naczynia kościelne, przedmiot sztuki dekoracyjnej i użytkowej, biżuteria”. Słowo „ukrzyżować”, które oznacza poświęcenie się, miało znaczenie bezczynnej rozmowy i wygłaszania przemówień przed zasłyszaną publicznością. Zrobili

to żydowscy chrześcijanie, aby nauczyć swoich wyznawców bezmyślnego oddawania czci obrazowi egzekucji i ślepego szanowania narzędzia zbrodni tego, który nauczał prawości i przynosił ludziom miłość. Jest to równoznaczne z faktem, że dzieci powieszonego ojca oddawały cześć szubienicy i temu, który na niej wisiał, a na szyjach nosili wizerunek tej egzekucji. Żydowscy chrześcijanie celowo nauczyli swoich wyznawców patrzenia na obraz egzekucji bez drżenia, aby później ludzie nie byli przerażeni, dokonując egzekucji miłości i prawości. W ten sposób stworzenia nauczyły ludzi, aby nie widzieli ich samobójczych działań: niszczenia przyrody, przyznania się do szkodliwej technokratyzacji, niszczenia puli genów i wartości kulturowych ich przodków.

PRODUKTY RAFINOWANE - produkty niezrównoważone, nienaturalne, oczyszczone z substancji niezbędnych do zdrowego życia, przez co są trujące.

REANIMACJA - przebudzenie („re” - powrót, stąd - „odnowienie”; „anima” - żyje wraz z ciałem Nav, czyli powrót źródła życia w ciele cielesnym).

REINKARNACJA - nowe wcielenie Żyje w świecie Objawienia poprzez formowanie nasienia i zapłodnienie komórki jajowej przyszłej matki, wychowanie płodu i urodzenie dziecka. Słowo to pochodzi od imienia bogini Karny - patronki reinkarnacji i Prawa Karmy („re” - powtórzenie, powrót, „in” - inna, inna, „karna” - bogini reinkarnacji, odpowiedzialna za egzekwowanie prawa przyczynowości; następne wcielenie).

RELIGIA jest projekcją wiary na różne ludy zgodnie z poziomem ich ewolucyjnego rozwoju (język, zwyczaje, zwyczaje itp.), Miejscem, czasem i okolicznościami.

RYTUAŁ - samodzielne wykonanie akcji iluminacyjnej, odpowiadającej rytmom Kosmosu.

ROD jest dawcą wszelkich błogosławieństw, ponieważ Jego manifestacją jest cały wewnętrzny Kosmos Wszechświata, dlatego jest On jednocześnie jeden i wiele.

HOMELAND to miejsce urodzenia. Ojczyzna to obszar o promieniu równym odległości, jaką osoba tu urodzona przebywa dziennie. Duchy służby okolicy są odpowiedzialne za rozwój osoby tu urodzonej, a jeśli opuszcza ojczyznę, traci opiekę (która objawia się w nostalgii), a jego ewolucja zwalnia. Jeśli osoba, nawet mieszkająca w swojej ojczyźnie, zjada (czyli buduje swoje ciało) produkty wyhodowane lub wyprodukowane poza nią, to staje się obcym, niezauważalnym dla duchów służby. W tym samym czasie jego ewolucja również zwalnia. Dlatego najlepiej jest, aby osoba spożywała

produkty wykonane własnymi rękami z owoców uprawianych na ich ziemi. Dlatego tak ważna jest obrona swojej ojczyzny i ziemi.

CIĄŻA - pierwotna wiara narodu rosyjskiego (rasa, słowiańsko-aryjska), czyli wszyscy ludzie o białej skórze. Świadomość ich pokrewieństwa z Wszechmogącym i Bogami Przodków, a także jednoczesność ich jedności i odmienności z całą Rodziną.

GENERAL EGREGOR - pole energetyczno-informacyjne stworzone przez aspiracje, pragnienia, aspiracje wszystkich przodków rodziny. Połączenie z egregorem przodków zachodzi poprzez lekką kolumnę wznoszącą się od ciemiączka (znajdującego się na koronie osoby) do egregora, podczas gdy doświadczenie przodków przechodzi od przodków egregora przez Święty Filar do osoby.

RODZINY - **mędrcy** , monarchowie, wielcy dowódcy i książęta, sławni bluźniercy i inne wybitne osoby publiczne, które wywierają potężny i korzystny wpływ na losy narodów lub państw. W swoich działaniach kierują się inspirującym wpływem przywódców ludu ze światów Prawia i Słowian.

LUKSUS - poziom dobrobytu materialnego, pozwalający na szybkie uzyskanie pełnej przyjemności zmysłowej, ponieważ dopiero po tym człowiek zaczyna pociągać osiągnięcie osobistej doskonałości. Nadwyżka luksusu służy rozwojowi społeczeństwa, dzięki czemu człowiek nabywa dobrą karmę i wypełnia prawo ofiary.

ROSJA to potęga będąca bastionem Sił Światła. Według zapisów archeologicznych nazwa „Rosja” istniała wiele tysięcy lat temu („rosła” - wzrost, wzrost, „sia” - blask, światło, oświecenie; to znaczy Rosja jest siłą zwiększającą oświecenie). Dlatego Rosja jest jedynym krajem, który nosi definicję Lekkiej, Lekkiej Rosji.

UŚCISK DŁONI- sekretny gest powitania Żidomasonu. Dla wielu ludzi kciuk oznacza fallusa. Stąd odpowiedź na pytanie: „Jak się masz?” - gest ręki z podniesionym kciukiem, tj. „Wszystko jest w porządku - jest moc”. Gestem śmierci jest kciuk w dół, tj. - „nie ma mocy”. Wszyscy świadomi masoni są homoseksualistami. Kiedy się spotykają, istota stojąca na wyższym poziomie hierarchii jako pierwsza wyciąga rękę w geście potęgi aktywnego homoseksualisty. Istota zajmująca niższą pozycję odpowiada na to powitanie, obejmując kciuk wyciągniętej ręki i energicznie nim potrząsając. Aby ukryć prawdziwe znaczenie tego powitania przed obcymi, potrząsa nie palcem, ale całą dłonią. Dlatego wśród ludzi nie jest w zwyczaju, że młodsi (jako bierni) jako pierwsi wyciągają rękę, aby pozdrowić starszego (jako aktywni).

RUSAL to kreatura ze świata Light Navi. Wygląda jak piękna, przezroczysta nago dziewczyna z długimi, pięknymi włosami, które wyglądają jak najlepsze strumienie wody. Jej smukłe nogi poniżej kolan stopniowo zamieniają się w długie, liczne strumienie, podobne do wody, które łączą się z luźnymi włosami. Wykorzystując męską energię seksualną, syreny mogą skondensować się do stanu ludzkiego ciała, a nawet mieć zwykłe ludzkie dzieci. Komunikacja z nimi dla ignoranta może być śmiertelna.

ROSYJSKI - należący do Race. Rdzeniem państwa rosyjskiego jest Wielka Rosja, której naród nazywany jest Wielkorusami, tj. Rosjanie. Białorusinów nazywamy Białorusinami lub Białorusinami, a Ukraińców (południowe przedmieścia Rosji) - Małorosyjskim nazywamy Małymi Rosjanami lub Ukraińcami. Obecnie istoty, realizując swoje hasło: „Dziel i rządź", próbują podzielić narody Rosji, aby je zniewolić i zniszczyć.

SAVAOF - Jehowa, Jahwe; żydowskiego boga plemiennego, który troszczy się tylko o Żydów i instruuje ich, by żyli kosztem innych ludów. Główny bóg judeo-chrześcijański. W Apokryfie Jana Jezus Chrystus mówi, że zastępy zastępów przybierają postać smoka. Koptyjskie teksty gnostyckie „O powstaniu świata" zapewniają, że Sabaoth, zwany „dzieckiem chaosu", jest także synem Samaela - złego demiurga, planetarnego demona, pana podziemi i chaosu („sava" - chwała, „of" - od, odrzucony; czyli pozbawione chwały).

SAMARYAN - Słowiańsko-Aryjczycy mieszkający w Palestynie (Pale stan - czyli gorący, spalony słońcem obóz, obóz).

W Nowym Testamencie Jezus Chrystus mówi, że wiara Samarytan jest znacznie wyższa niż religia Żydów: w przypowieści o dobrym człowieku jako przykład wybiera Samarytanina (Łk 10,33); z dziesięciu trędowatych, których uzdrowił, tylko Samarytanin wychwalał Najwyższego za uzdrowienie i dziękował Jezusowi, reszta nie, bo byli Żydami (Łk 17.11-18). Samarytanie trzymali się lekkich nauk Wed, dlatego Żydzi traktowali ich z wrogością (Io. 4.9), a nawet Jezus Chrystus był nazywany Samarytaninem (Io. 8.48) za swoje nauczanie. Samarytanie, rozumiejąc prawdziwe znaczenie judaizmu, nie pozwolili Żydom wejść do swoich wiosek i miast, ale natychmiast rozpoznali Jezusa jako Chrystusa (żydowskiego Zbawiciela) i pozwolili mu wejść do ich miasta na dwa dni (J 4,5-44). Jezus Chrystus bezpośrednio nazwał Samarytan sprawiedliwymi (żyjącymi zgodnie z prawami Sprawiedliwych), a Żydów - grzesznikami i dlatego polecił swoim apostołom:

„... nie wchodźcie do miast Samarytanina, ale idźcie przede wszystkim do owiec, które zginęły z domu Izraela"

(Mat. 10,5-6),

„... bo nie przyszedłem wezwać sprawiedliwych (Samarytan), ale grzeszników (Żydów) do pokuty”

(Mat. 9,13).

Samarytanie - „on sam” - on sam, „Aryan” - Aryan; te. który niezależnie przestrzega praw kultury wedyjskiej.

SAMOTNOŚĆ - metoda rządzenia, w której ludzie rządzą się samodzielnie z pomocą Kopnej Prawo i Monarchy (najbardziej inteligentnych i potężnych ze wszystkich przedstawicieli wpływowych rodzin).

SIEBIE - fałszywe ego, identyfikujące się z ciałem.

SAMURAI jest rycerzem, który kieruje swoje „ja” do Raju („on” to on sam, „ur” to światło zhivatmy, „niebo” to Królestwo Niebieskie. Aby zachować swój honor, może to zrobić poprzez hara-kiri („hara” to pępkowe centrum energii , „Do” - do czegoś, „iriy” - Iriy, Królestwo Niebieskie).

SANSKRIT to język literacki starożytnych Indii. Pochodzi z rosyjskiej litery sferoidalnej, więc jej litery wyglądają jak węzły związane z głównym wątkiem narracji; 30 procent sanskryckich korzeni to Rosjanie. W sanskrycie słowo może mieć do 50 znaczeń, a język rosyjski ma tę samą polisemię.

SANTI - starożytne księgi składające się z płytek z metalu szlachetnego (srebra, platyny lub złota), połączonych trzema pierścieniami (czyli trzy światy - Jav, Nav i Prav). Tekst Santii został napisany runami h'Aryjskimi ponad 40 000 lat temu.

SATANIC LODS to struktury organizacyjne czarnej magii światowego rządu żydowsko-masońskiego.

SWASTYKA- znak słoneczny, Kolovrat, symbol ruchu światła życia. Końce swastyki można zginać zarówno zgodnie z ruchem wskazówek zegara, jak i przeciwnie do ruchu wskazówek zegara. Swastyka, skręcona końcami w lewo (czyli prawostronna, gdy krzyż obraca się w soli fizjologicznej - wzdłuż Słońca, zgodnie z ruchem wskazówek zegara) jest wedyjskim i buddyjskim znakiem niekończącego się cyklu istnienia zhivatmy, energii Yang, męskiej zasady. Swastyka z końcami wygiętymi w prawo (czyli lewostronnie, gdy krzyż obraca się w kierunku przeciwnym do kierunku Słońca i zgodnie z ruchem wskazówek zegara) jest znakiem generatywnej zasady materii przyczynowej, energii Yin, zasady żeńskiej. Swastyki praworęczne oznaczają znajomość Dobra i Zła, są nierozerwalnie związane z kultem

Wszechmocnego. Jest to szczególnie charakterystyczne dla kultury słowiańskiej („Slav” - gloryfikujące Yang i Yin), gdzie wzory swastyki są używane jako znaki słońca i dobrobytu, ruchu czasu i amuletów, jako obraz życiodajnej mocy Niebiańskiego Ognia. Swastyka była używana od czasów starożytnych przez wszystkie ludy słowiańsko-aryjskie: była to symbol bogów wedyjskich i hinduskich - Brahmy, Wisznu, Śiwy, Surji, Agni i Ganeśy; w starożytnej Grecji - Zeus, Helios, Hera i Artemis; w kulturach skandynawskich - Thor, najwyższy bóg piorunów (jego młot był czasami przedstawiany jako swastyka z dwoma zygzakowatymi piorunami); w Egipcie i Babilonie skrzydlaty dysk na swastyce był znakiem energii słonecznej; swastyka została przedstawiona na stopie i na piersi Buddy jako nieruchomy rdzeń Koła Stawania się. Była także symbolem Chrystusa we wczesnych kościołach katakumb chrześcijańskich; w chrześcijaństwie kanonicznym swastyka była przedstawiana na szatach świętych i Matki Bożej, a przed rewolucją 1917 r.Na banknotach Rosji. Hitler, który doskonale opanował sztukę manipulowania masową świadomością, wykorzystał moc tkwiącą w tym znaku na potrzeby swojej partii iw sierpniu 1920 roku umieścił swastykę na nazistowskich sztandarach, przywłaszczając sobie w ten sposób jej inwokacyjną energię. „Efekt był jak wybuch bomby” - napisał później Hitler. Teraz stworzenia, obawiając się odrodzenia samoświadomości narodu rosyjskiego, próbują zdyskredytować starożytną rosyjską swastykę i zakazać jej używania.

Człowiek może chodzić albo ścieżką Yang, albo ścieżką Yin, ale może też podążać ścieżką Słowian - gloryfikując Wszechmocnego w manifestacjach Yang i Yin, uosabiając Go w swastykach („sva” - światło zhivatmy, „sti” - motywacja, ruch ” ka "- intencja, to znaczy znajomość zhivatmy Dobra i Zła).

INFORMACJA - znajomość świata z pomocą Wed. Stąd: „kompetentny”, tj. osoba, która poznała świat z pomocą Wed.

SVETOGOR - Rodomysl Rosjanie („światło” - światło „gorąco” - góra; tj. „Światło górskie” niebiańskie światło).

ŚWIATŁO - osoba, która osiągnęła oświecenie, uduchowienie wszystkich swoich ciał i powłok. Po śmierci Ciała ciało nie śmierdzi, nie rozkłada się, ale zamienia się w relikwie. W tym samym czasie zhivatmy, z których składa się ciało Ciała, stopniowo przechodzą w Ciepło, a Światło, które w tym czasie znajduje się w świecie Chwały, kontroluje ten proces i nie ma możliwości inkarnacji, ponieważ czeka na swój koniec. Przy najwcześniejszym nowym wcieleniu konieczne jest odprawienie rytuału kłamstwa (spalenia ciała zmarłego). Demony, nie chcąc wcielać rosyjskich

świętych, zakazały tego obrzędu i wprowadziły pogrzeb w ziemi. Ostrożnie zachowują moce jasnych, uniemożliwiając wcielenie oświeconych dusz.

ŚWIATŁO - osiągnięcie oświecenia, cechy Wiedzy.

ŚWIATŁO - działanie wrogie oświeceniu, uduchowienie („światło” - światło, „złodziej” - wróg).

LEKKIE CIAŁO - Lekkie, Duchowe Ciało Żywe. Uformowane przez duchowe światło żywych wszystkich ciał, żyjących podczas ich przemiany w ciało Świetlne, które jest poza czasem i przestrzenią. Zapewnia Żyjącemu cechy Osobowości - zdolność posiadania doświadczenia wszystkich żywych istot w twoim ciele i bycia odpowiedzialnym za ich dalszy rozwój ewolucyjny. W tym samym czasie Zhiva staje się Paramatmą dla tych zhivatm i osiąga Wieczność, Wiedzę i Błogość.

SŁUŻBA ŚWIATŁA - osoba, która pomaga oświecać (uduchowić) innych ludzi, przeprowadzając rytuały i rytuały.

LEKKOŚĆ - wykonuj czynności, które przyczyniają się do oświecenia (uduchowienia) kogoś.

WOLNOŚĆ, RÓWNOŚĆ, BRATERSTWO to fałszywy slogan. Wynaleziony przez żydowskich masonów, aby nakłonić ignorantów do łamania Praw Najwyższego. Bo walka o wolność to los niewolników. Dlaczego wolna osoba potrzebuje wolności („s” - z czymś, „w” - wola, „boda” - do spięcia, to znaczy przeciwstawienia się woli Najwyższego)? Pytanie brzmi: „Od jakiej wolności? Z woli Wszechmocnego? " - Osoba nie może zwiększyć swojego wzrostu nawet łokciem. "Równość?" - O jakiej równości możemy mówić, gdy jeden jest mądry, a drugi głupi; jeden jest dobry, a drugi zły; jeden jest pracowity, a drugi jest leniwy. "Braterstwo?" - Jakie braterstwo może istnieć między prawymi a złoczyńcami, między aniołami a demonami, między człowiekiem a pasożytem?

SIÓDMY - słowiańskie siedem dni.

RODZINA to główna jednostka społeczeństwa wedyjskiego. Składa się z siedmiu plemion: pradziadka, dziadka, ojca, mnie, syna, wnuka, prawnuka. Rodzina powinna żyć razem, ponieważ wszystkie pokolenia potrzebują siebie nawzajem: osoby starsze potrzebują opieki materialnej, możliwości przekazania swoich doświadczeń życiowych i umiejętności zawodowych potomkom; właściciel musi pracować, aby wyżywić swoją rodzinę, dlatego potrzebuje kogoś, kto zaopiekuje się jego dziećmi; dzieci potrzebują opieki kochającego krewnego i edukacji doświadczonej i kompetentnej osoby.

KOLCZYKI MĘSKIE - metalowy pierścionek noszony przez lewe ucho. Jeden kolczyk oznaczał, że wojownik był jedynym synem w rodzinie, dwa kolczyki - że był jedynym żywicielem rodziny, trzy - że był jedynym mężczyzną w rodzinie. Kiedy żołnierze stanęli w kolejce, to na rozkaz: „Bądź równy!" - odwrócili głowy w prawo, podczas gdy dowódca po kolczykach widział, kogo wysłać do bitwy jako pierwszego, drugiego czy trzeciego. Początkowo do walki szli ci, którzy nie mieli kolczyków, tj. który miał synów. Następnie ci, którzy mieli jeden kolczyk, szli do bitwy, potem ci, którzy mieli dwa, i ostatni, którzy mieli trzy kolczyki.

SIDDHI - mistyczne zdolności przejawiające się w człowieku w trakcie rozwoju duchowego. Pasja do siddhów prowadzi do zahamowania rozwoju. Dosłowne tłumaczenie słowa „siddhi" z sanskrytu to liście konopi (tj. Anasha, narkotyk), dlatego Rosjanie nazywają siddhi „rozkoszą".

SQUERNA - potępienie judeochrześcijaństwa („ck" - powiedzieć „prawda" - prawda, czyli mówić prawdę, która jest nieprzyjemna dla judeochrześcijan). Stąd: „przeklinanie", tj powiedz prawdę o religii judeochrześcijańskiej.

Scytowie to rosyjskojęzyczna armia kozacka, która strzegła rosyjskiej granicy na północnym wybrzeżu Morza Czarnego przez kilka stuleci przed nową erą.

SKOMOROHI - jedna z kast kapłańskich, wyjaśniająca ludziom wedyjskie prawa życia społecznego przy pomocy żartów i zabaw.

GLORY - światy bogów żyjących w ciałach Divya.

SLAVYANO-ARIA - ludzie rasy, ludy o białej skórze: Svetorussy mają niebiański (niebieski) kolor oczu, Rasens - ognisty (brązowy), Da'Aryans - srebrny (szary), H'Aryans - szmaragdowy (zielony).

SLAVIAN - **gloryfikujący** Wszechmocnego („chwała" - chwała, „yang" - pozytywna, męska, słoneczna, twórcza energia Wszechmocnego, „in" - negatywna, kobieca, księżycowa, niszczycielska energia Wszechmocnego). „Wielbimy Boga i nigdy Go o nic nie prosimy - dlatego jesteśmy Słowianami".

SŁOŃ to duży ssak trąba z dwoma dużymi kłami, używany od czasów starożytnych przez słowiańskich Aryjczyków do pokojowych działań robotniczych i wojskowych. Stąd w języku rosyjskim słowa: „bariera" - do obrony słoniem; „Oprzyj się" - oprzyj się o słonia; „Wędrować" - iść tam; „Słońce" - pierwotnie „słoń", tj wielki jak słoń; „Elk" - pierwotnie „łoś

słoń”, tj. słoń z pługiem na głowie itp. Nic dziwnego, że ludzie mówią: „Rosja jest ojczyzną słoni”.

DUCHY SERWISOWE to stworzenia ze światów Glory i Light Navi, stworzone przez Wszechmogącego, aby zapewnić ewolucję zhivatmy we wszystkich królestwach natury.

SMERD - osoba, która narusza Prawa Najwyższego i przez to ma nieprzyjemny zapach ciała („smerd” - bliski śmierci, gnije, rozkłada się, cuchnie, śmierdzi). Smerd stawia sobie za cel swoje życie: jedzenie, odpoczynek, kopulację, obronę i rozrywkę. Celem smerdów jest praca, pomoc ludziom innych varn oraz dążenie do czystości ciała i myśli.

ŚMIERĆ to przejście świadomości z ciała cielesnego do Naviera, podczas którego pęka sznur energetyczny, który je łączy.

CONSCIENCE to wspólna wiadomość; postrzeganie jednoczesnej jedności i odmienności innych żywych istot i własnego „ja”; używając jedności swojej świadomości ze świadomością (egregor) pewnego rodzaju.

ŚWIADOMOŚĆ - „wspólna wiedza” (z Rodem).

SŁOŃCE jest manifestacją ciała Świetlistego Żyje w objawieniu (świat materialny); ma więcej niż 9 Ziem (planet) wokół siebie.

SLEEP - przejście świadomości od ciała cielesnego do ciała subtelnego.

Sny są trzech rodzajów.

1. Zakręcony, niespójny, zdezorientowany. Ten rodzaj snu ma urojenia i dlatego nie ma specjalnej wartości dla poznania świata.

2. Niespójne, w którym różne wątki, działania, obrazy są zastępowane. Ten rodzaj snu jest odbiciem wrażeń z przeszłości i zasługuje na odpowiednią uwagę.

3. Jasne, wyraźne, spójne, zapadające w pamięć przez długi czas. Ten rodzaj snu jest postrzeganiem życia w innych światach i wymaga szczególnej uwagi i świadomości.

Ludzie spędzają jedną trzecią swojego życia we śnie, dlatego osoba przy zdrowych zmysłach stara się uczynić swój sen klarownym.

DZIĘKI - w skrócie „God save”. Tylko istoty stworzone pragną zbawienia, ponieważ są sługami Bożymi. Nie ma potrzeby, aby Rosjanie byli ratowani, ponieważ są dziećmi Bożymi i tworzą własne przeznaczenie. Dlatego, kiedy

słyszą: „Dziękuję!” - odpowiadają: „Proszę!” Kiedy „dziękuję” jest używane jako zniewaga, czyli „Boże ocal mnie” przed tą komunikacją, prezentem, służbą lub czymkolwiek innym, Rosjanie odpowiadają: „Nic!”, To znaczy, że nie ma nic, co mogłoby cię uratować. Słowiańsko-arianie, wyrażając wdzięczność za coś, mówią: „Dziękuję!”, „Dziękuję!” (tj. - „Daję ci dobrze”), aw odpowiedzi mówią: „Na zdrowie!” (czyli - tak, aby szło ci na zdrowie).

SPRAWIEDLIWOŚĆ - działanie zgodne ze sprawiedliwością.

Staroobrzędowcy - ludzie wyznający „starzy”, tj. Wiara pierwotna.

Staroobrzędowcy - ludzie, którzy czczą Jezusa z Nazaretu (Chrystusa) i żydowskiego boga plemiennego Jehowę-Sabaot-Jahwe według chrześcijańskiego starego rytuału (przed reformą Nikona).

AGE - etap społeczny; następny wiek po życiu rodzinnym; usunięcie z prac domowych. Poświęcony rozwojowi duchowości i przygotowaniu do życia pośmiertnego.

ELEMENTY - naturalne duchy usługowe należące do różnych żywiołów: żywioły ziemi rządzą krasnoludami, żywioły wody - nimfy i nereidy, żywioły powietrza - sylfy i sylfy, żywioły ognia - salamandry.

WĘDRÓWKA - poziom społeczny; następny okres wieku po starości; poświęcić resztę swojego życia na nauczanie i osiąganie oświecenia - przenosząc swoją świadomość do Divya lub do ciała Świetlistego.

PASJA - niepohamowane pragnienie, nieuzasadnione pragnienie.

SUDAR - pan („sąd” - sąd, „ar” - Ariusz, czyli sąd Aryjczyka, który jest jego własnym sędzią) Prawdziwy Aryjczyk będzie uważał się za wspólnika w zbrodni, jeśli okaże się jego przypadkowym świadkiem i nie podejmie wszelkich możliwych działań, aby stłumić.

LOS - prawo przyczynowości, łańcuch konsekwencji karmicznych („sąd” - sąd, „ba” - Bóg, czyli sąd Boży). Nić losu utkana jest przez boginię Dolya i Nedol, pomocniczkę bogini Makoshi.

MAŁŻEŃSTWO to wspólny wysiłek męża i żony w wypełnianiu obowiązków wobec Rodziny.

ISTOTY ŚWIATA CHWAŁY to bogowie z ciałami Divya.

ISTOTY ŚWIATA JAVI - ludzie, zwierzęta, rośliny i minerały.

ISTOTY ŚWIATÓW RZĄDOWYCH - Bogowie ze Świetlistymi **Ciałami** .

ISTOTY ŚWIATÓW ŚWIATŁA NAVI to usługowe duchy natury: goblin, woda, ciastko itp.

ISTOTY Z CIEMNYCH NAVI WORLDS są sługami czyśćcowych i głodnych duchów.

TALMUD to żydowski komentarz do Tory. Te komentarze (Tr.Abocla, f.4.2, Tos.) Mówią:

„Jeśli niewierzący (Akum lub Goj) czyta Talmud, jest godny śmierci”.

Stary Testament - tłumaczenie Tory wykonane specjalnie dla cudzoziemców - został napisany, aby ukryć demoniczną istotę judaizmu i narzucić różnym narodom religię niewolników, która jest korzystna tylko dla pasożytów.

TANTRA to nauka o najgłębszym **wnętrzu** , zapisana w pismach wedyjskich: w Saivizmie - Agamach, w Wisznuizmie - Puranach. W szektyzmie i buddyzmie słowo „tantra” jest używane jako ogólna nazwa wszystkich tych tekstów. Tantra uczy człowieka opanowania energii seksualnej i wykorzystania jej do rozwijania zdolności duchowych.

BEAST - stworzenia sztucznie stworzone z kurzu lub klony takich stworzeń, a także ich potomkowie i hybrydy z ludźmi. Stworzenia nie mają ani Sumienia, ani Duszy, a zatem Miłości. Przyczyniają się do istot zrodzonych z Boga w poznaniu Dobra i Zła, to znaczy zwiększają ich duchowe doświadczenie. W dzisiejszych czasach obce istoty pasożytnicze zniewalały ludy Ziemi i zmuszają ludzi do wydobywania dla nich zasobów naturalnych (złoto, diamenty, pierwiastki ziem rzadkich, ropa itp.), Które są głównie eksportowane z planety.

CIAŁA I SKORUPY - skorupa to ciało, w którym znajduje się świadomość, żywe w tym czasie.

TELEWIZJA- środek „kontroli mózgu”, zombie i niszczenia ludzi. Telewizor wzmacnia efekt sygnału elektronicznego 25 tysięcy razy. W rezultacie promienie skupione przez źrenicę nie tylko niszczą komórki nerwowe dna oka, ale także wypalają substancję mózgową człowieka. Pęczki ciężkich mikrolajptonów wylatujących z ekranów telewizyjnych i komputerowych rozbijają ludzkie ciało ciepłem, wnikają w jego cieńsze ciała, niszcząc układ nerwowy i wegetatywny. Ponadto dostępne są „efekt 25 klatki” i „obrazy mozaiki”. Za ich pomocą przekazywane informacje, omijając ochronę świadomości, natychmiast wchodzą do podświadomości osoby, wpływając

w ten sposób na jej światopogląd i zachowanie. Za pomocą „efektu kombinacji kolorowych plamek” można wprowadzić osobę w hipnotyczny trans (bardzo trudno jest oderwać wzrok od ekranu), a nawet spowodować natychmiastową śmierć. Teraz cała rosyjska telewizja jest w rękach nie-Rosjan, którzy są przewodnikami judeo-masońskiego programu zniszczenia Rasy. Nie bez powodu ludzie nazywają telewizję „telewizją”, a telewizję „okiem diabła”, „łamaczem mózgu” i „błękitną plagą”.

TELEGONIA ma decydujący wpływ na potomstwo kobiety, jej pierwszego mężczyzny w jej życiu. To on, a nie przyszły ojciec dziecka, kładzie pulę genów, podstawę potomstwa kobiety, niezależnie od tego, kiedy i od kogo rodzi dzieci. On, który naruszył dziewictwo, staje się niejako ojcem wszystkich jej przyszłych dzieci, tworząc podczas orgazmu poprzez promieniowanie swojego nasienia ich psychoenergetyczne matryce Leipton. Dzieje się tak, nawet jeśli kobieta nie zaszła w ciążę.

TELEPATY - przekazywanie i odbiór myśli, uczuć i informacji na falach od 9 do 16 mikrometrów przy mocy 1 wata na nieograniczoną odległość.

TERROR - polityka zastraszania, represjonowania siłą przeciwników politycznych; przywilej rządzących.

TERRORYZM jest odpowiedzią zniechęconych uciskanych na terror rządzących.

CYWILIZACJA TECHNOKRATYCZNA - struktura społeczna kontrolowana przez demonów. Nakłada na ludzi zastępowanie rozwoju ich wewnętrznych możliwości technicznymi „protezami” i kieruje działania społeczeństwa w kierunku niszczenia przyrody i samozniszczenia.

COMRADE jest partnerem handlowym, tj. osoba poszukująca towaru.

THE subtelnego **z mężczyzny** - ciepło (eteryczne) Navier (astralne) Klubye (psychiczna) Kolobie (buddhi) i Divye (devaconic) organów.

ŚWIAT FINE-MATERIAL - światy Slavi i Navi.

TORAH - pismo żydowskie; w tłumaczeniu na shabezgoy nazywa się to „Stary Testament”.

TOTEM ANIMAL - ostatnie zwierzę, z którego Alive przeszedł do królestwa ludzi. Dlatego każda osoba ma swoje własne zwierzę-patrona.

PRZEKSZTAŁCENIE - transformacja wszystkich ciał i powłok Żywego, w tym ciała Divya, w ciało Świetlne - ciało światła, pozwalające Żywemu

nabyć cechy Osobowości i osiągnąć urzeczywistnienie wszystkich duchowych cech - Wieczności, Wiedzy i Błogości.

TREBISHCHE to święte miejsce kultu wśród Słowian i Aryjczyków, przeznaczone na treblę - gloryfikację Przodka, Bogów i Przodków poprzez wypełnienie Prawa Ofiary.

TRÓJCA Wszechświata jest potrójną esencją wszystkiego, co istnieje. Na przykład: Rzeczywistość - nawigacja - reguła, przyspieszenie - bezwładność - pokój, przyciąganie - odpychanie - równowaga, pasja - ignorancja - cnota, moralność - moralność - sumienie itp.

TRIMURTI - Bóg w Trójcy **Jedyny** . Mówi: „To Ja, w postaci Brahmy, stwarzam ten świat; to ja, w postaci Wisznu, trzymam go; to ja, w postaci Śiwy, niszczę go. "

POTRÓJNA WIARA - wiara w ignorancję opiera się na podziwie, wiara w namiętność - na żarliwym dążeniu, wiara w cnotę - na zaufaniu do Przodka.

PRACA to działalność wolnego człowieka, który jest właścicielem swoich owoców, ale oddaje je Wszechmocnemu.

CIEMNOŚĆ LUDU - 10.000 osób. Jeśli w jednym miejscu gromadzi się tak wielu ludzi, to natura nie jest w stanie zachować ich siedliska w czystości niezbędnej do dobrobytu, dlatego chorują i umierają („ciemność” - ciemność, ignorancja i głupota).

ZABIJANIE OSOBY - pozbawienie życia. Dozwolone tylko w 6 przypadkach: kiedy atakują śmiercionośną bronią; próbować zabić; zatruć; zabrać ziemię; podpalić dom; zabrać jego żonę siłą.

BASTARD, BUCK - istota zrodzona w wyniku rozpusty - skrzyżowania dwóch typów zwierząt lub ludzi o różnym kolorze skóry. Tak więc w Rosji przez długi czas nazywali dzieci urodzone ze związku słowiańsko-aryjskiego z Żydówką. Los dziecka z takiej rozpusty jest z reguły skazany, a jego życie wewnętrzne jest w ciągłej konfrontacji z jego „ja” i opinią publiczną. Wszak rozpusta, która pociągała za sobą złe dziedziczenie, uosabia jednostkę, która nie jest w stanie ustalić granicy między dobrem a złem, narzuca tym, którzy ją otaczają, najbardziej absurdalny punkt widzenia na wszystkie aspekty życia, uciekając się do rozmyślnych kłamstw, zwodząc ludzi i odwodząc od naturalnych Praw Najwyższego, tj. mi. zaangażowani w czynności demoniczne.

UGODNIK - osoba, która się podoba, kotki. Dlatego kompetentni ludzie mówią:

„Judeochrześcijański Bóg nie potrzebuje sprawiedliwych, ale świętych”.

UD, ZHIVLINGAM - Shivlingam, jeden z najstarszych i najbardziej szanowanych obrazów życiodajnej siły Śiwy. Żydowscy chrześcijanie w „Słowie o bożkach” (początek XII w.) Pisali, że Słowianie „czczą haniebnych ud i zostali stworzeni na obraz, kłaniają się im i stawiają im wymagania”.

ULUBIONE - przyprawiać, poprawiać, poprawiać.

PRZYJEMNOŚĆ - cieszyć się **tym, co chcesz, do** syta.

POTWIERDŹ - upewnij się, sprawdzając sto razy.

To IDE - nagradzać, uznawać godność.

WĘZŁOWY LIST - hieroglificzne, guzkowe pismo starożytnych słowiańsko-aryjskich. Węzły, które składają się na pojęcie-słowo, były związane z głównym wątkiem narracji (stąd - „węzły pamięci”, „łączą myśli”, „łączą słowo ze słowem”, „mów zagubiony”, „węzeł problemów”, „zawiłą fabułę”, „wiązanie” oraz „rozwiązanie” - o początku i końcu opowieści, „rozbieżność” - o bezsensowności narracji). Jedna koncepcja od drugiej oddzielona była czerwoną nitką (stąd - „pisz z czerwonej linii”). Ważna myśl została również wydziergana jak czerwona nić (stąd - „biegnie jak czerwona nić przez całą historię”). Nić narracji zwijała się w kłębek (stąd - „zgubił nić myśli”, „pomieszały myśli”, „zagmatwała narrację”). Kulki te trzymano w specjalnych skrzynkach z kory brzozowej (stąd - „opowiedzieć historię z trzech pudełek”).

Judo-chrześcijaństwo, które przybyło do Rosji, ogłosiło „niegrzeczne” (zawiązane pismo) za czary, a noszenie „wdzięku” (węzły-amulety, od słowa „bayat” - mówiąc wprost) - za grzeszny czyn.

UMYSŁ - zdolność ciała Klubu do postrzegania informacji o otaczającym go świecie za pomocą pięciu zmysłów: węchu, dotyku, smaku, wzroku i słuchu.

UMYSŁ - próba zrozumienia Prawdy przy pomocy umysłu. Teorie wyprowadzone z faktów są głównym sposobem badania świata materialistycznej nauki. Ta metoda jest ograniczona możliwościami umysłu, rozumu i intelektu.

UPANISZADY - 108 traktatów filozoficznych, które są częścią Wed i stały się podstawą Vedanty - ostatecznej wiedzy (dosłownie: to, co zostało zniesione, „spadło z góry” - od Wszechmocnego).

URA - okrzyk zwycięstwa Słowian i Aryjczyków; okrzyk wyrażający natchnienie, entuzjastyczną aprobatę („ur” - światło, „ra” - pierwotne światło,

czyli odwołanie się do świetlistej mocy Najwyższego). Okrzyk bojowy armii rosyjskiej podczas ataku: „Ar! W Ar! ”, To znaczy:„ Wbijmy wrogów w ziemię! ” („Ar” - ziemia).

URKA to **łobuz** , rabuś, reketir, bandyta. Wynikiem połączenia dwóch varn ze związku rycerza z córką smerda (proletariusza) jest narodziny Ugry (stąd „urka”), która łączy w sobie cnoty rycerza i niskie uczucia smerda. Łączy w sobie odwagę pierwszego i okrucieństwo drugiego („ur” - światło; „ka” - kaleka, zniekształcona).

UKHAR - osoba, która aktywnie działa z hara - pępowinowym centrum energii („u” - zdolny, przynależny, „har” - działanie hara).

NAUCZYCIEL- duchowy mentor. Głównym zadaniem nauczyciela nie jest zwykłe zachęcenie lub pobudzenie intelektualnych i wszelkich innych zdolności ucznia, ale przekazanie uczniowi silnej duchowej wibracji: aby ożywić ducha, impuls musi pochodzić z innej duszy i znikąd. Tego uduchowionego impulsu nie można się nauczyć z książek. Studiowanie książek może uczynić człowieka sprytnym, nauczyć go racjonalnego i konsekwentnego wyrażania myśli, w tym duchowych, ale w życiu codziennym niewiele pomaga bycie dobrze czytanym i poinformowanym, a człowiek okazuje się całkowicie nie do utrzymania w swoich działaniach i przejawach. Prawdziwego nauczyciela wyróżnia znajomość samego ducha Pisma Świętego, a nie badanie ich za pomocą gramatyki, etymologii i filozofii; nauczyciela, który daje się ponieść takim studiom, traci ducha Nauczania. Dusza, z której emanuje duchowe pragnienie - osoba, która bezpośrednio przekazuje życiodajną wibrację Miłości drugiemu, jest Prawdziwym Nauczycielem, którego obowiązkiem jest określenie sposobów, w jakie jego uczeń może skupić swój umysł na Najwyższym.

FAKIR to osoba, której zadaniem jest zademonstrowanie swoich siddhi (zdolności mistycznych) w celu reklamowania nauk, które wyznaje i zbierania datków na potrzeby swojej szkoły. W przeciwieństwie do fakira, magowie nie używają siddhi, ale sztuczek ręcznych i różnych przebiegłych urządzeń, za pomocą których tworzą iluzję (oszustwo) użycia mistycznych zdolności.

FANATYCZNY - osoba, która ślepo postępuje zgodnie z instrukcjami administratorów religijnych, nie wykazuje rozsądku w rozumieniu swojej religii lub idei.

PHANTOM to ludzki sobowtór, sztucznie stworzony przez materializację powtarzającej się oddzielnej matrycy.

FASHIZM to ideologia nacjonalizmu, która jednoczy ludzi dla zbrojnej ochrony ich narodowych interesów przed ciemiężcami (od łacińskiego fasis - wiązka, wiązka prętów; „fascina” jest symbolem jedności i wzmocnienia odmiennych części).

FILOZOFIA - mądrość.

„ **KAMIEŃ FILOZOFICZNY** ” - Żywy, zdolny do stworzenia niezbędnej substancji z dowolnego rodzaju materii i nadania wymaganej formy. Główny przedmiot nauki alchemii.

FINISTA (w terminologii europejskiej - PHOENIX) - obraz reinkarnującego żywego. Finist Yasny Sokol to obraz odradzającej się Rosji.

HARA - anatomiczny i energetyczny (pępek) ośrodek człowieka („ha” - równowaga, środek, podstawa, „ra” - moc Ra).

HARAKIRI to szczególny rytuał samurajski, kierujący żyję z pomocą energii hary do Iriy (Królestwo Niebios Słowian i Aryjczyków).

CHARACTER - poziom opanowania umiejętności hary. Wszystkie stany psychoemocjonalne człowieka zależą od stopnia opanowania tego ośrodka (stąd: „harapuga” - osoba zuchwała, zuchwała; „haratka” - zła kobieta; „harakhoris” - być wesołym).

CHARACTER - rycerz, który opanował umiejętności hara.

HARI jest Najwyższym Bogiem, który usuwa wszelkie przeszkody na drodze ludzkiego rozwoju duchowego.

HER - Alive (Shiv) Lingam. Uosobienie witalnej słonecznej żarliwej siły - Yarila; stąd greckie imię boga słońca Helius (Helius), bohatera (Herois), Herkulesa (Herakles), rzymskiego Herkulesa (Herilus), wśród bałtyckich Słowian Yarila nazywał się Yarovit (Herovitus). Stąd imię greckiego boga Erosa (Herotius). Ten runiczny życiodajny znak słowiańskich arian był używany jako talizman we wzorach na ubraniach, sprzęcie domowym, broni i w dekoracjach domów.

ŚWIĄTYNIA to magazyn mądrości.

CHRZEŚCIJANIN to osoba, która naiwnie stara się podążać za nauką, którą Jezus Chrystus głosił Żydom, nie zdając sobie sprawy, że nauka Chrystusa i nauczanie oficjalnego kościoła chrześcijańskiego to zupełnie inne rzeczy i nie jest zaznajomiona z dziedzictwem swoich przodków.

CHOROVOD - grupa ludzi, którzy trzymając się za ręce tworzą zamknięty łańcuch i poruszają się po kole w określonej kolejności. Przyczynia się to do zrównoważenia i uporządkowania biopola każdego z uczestników okrągłego tańca. We wsi w święta wiosną i jesienią odbywają się okrągłe tańce. Wyjątkiem są okrągłe tańce na weselach.

Okrągłe tańce odbywają się w specjalnych czystych miejscach, które są odpowiednio nazwane. W niektórych miejscach odbywają się uroczyste tańce okrągłe, w innych - zwykłe („łatwo"). Okrągłe tańce na wiosnę prowadzą dziewczęta i młode kobiety (w święta Łady i Lelii). Mężczyźni są obecni w tym samym czasie, przyczyniając się do nastroju i radości z wakacji. Wybrane przez siebie dziewczyny mogą zaprosić niezamężnych chłopców na okrągły taniec. Latem i jesienią prowadzą okrągły taniec. Ale mogą być tylko kobiece i męskie okrągłe tańce (rytualne i wojskowe).

Chór- kobieta, która prowadzi tańce na okrągło, która zna się na zabawach tanecznych i piosenkach. Okrągły taniec jest szanowany zarówno na wsi, jak iw mieście. Nie tylko pozbywa się wakacji i rozrywki, ale także uczy dziewczyny różnych piosenek i gier. Przyjęło się, że dziewczyny obdarowywały ją prezentami, matki - smakołyki, a ojcowie pracowali bez grosza na jej polu. Jeśli tancerką była wdowa lub starsza kobieta, żyła ze światowym współczuciem (czyli była wspierana przez społeczność). Często nazywana jest swatką na wesele, ojcem chrzestnym na chrzciny, wołaniem o pogrzeb. Zna wszystkie zwyczaje swojego regionu, znaki ludowe, wróżby, legendy starożytności i baśnie. Okrągły taniec wyróżnia się szczególnym usposobieniem: zawsze młoda (mimo swojego wieku), figlarna, rozmowna, zwinna, odważna. Jeśli nie ma odpowiedniej kobiety, okrągłe tańce prowadzą męscy kapłani: bufony i kolobrodowie.

KRÓLESTWA NATURY - cztery poziomy ewolucji zhivatmy: królestwa minerałów, roślin, zwierząt i ludzi.

KRÓLESTWO NIEBA - świat chwały.

Car - władca, monarcha („ts" to (tse), „ar" - Ariusz). Stąd: „Cezar" - „Tse Zarya", tj. jasny, oświecony władca „carewicz" - syn świtu, spadkobierca oświeconego władcy.

„ **KOLOR FERRY**"- blask smażenia ciała przyszłego owocu dowolnej rośliny. Aby wykorzystać całą leczniczą moc ziół, należy je zebrać „kiedy pojawi się kolor" - blask, a nie kwiat, jak myślą ignoranci. Ta poświata w kształcie małej kulki pojawia się przez kilka godzin lub nawet minut w roku. Czas pojawienia się koloru dla każdej rośliny jest inny, zależy to od korzystnego położenia planety - "kochanki" tej rośliny. Aby przyjąć kolor rośliny, musisz wiedzieć: z której strony musisz do niej podejść (z północy,

wschodu, południa lub zachodu); którą ręką wziąć (w prawo, w lewo lub dwie na raz); jakiego narzędzia użyć (stal, miedź, srebro, złoto, kość, kamień czy drewno); jeśli tniesz, to jak (lewy - prawy, prawy - lewy, góra - dół, dół - góra, od siebie lub do siebie); jakie słowa powiedzieć (tj. nadać tej sile określony program). Oprócz tego trzeba być w stanie zabezpieczyć wpływ stworzeń Navi, które strzegą tego koloru i jego mocy.

Uzdrowiciel jest uzdrowicielem, który jest w stanie poprawić zniekształcone subtelne ciała pacjenta, tj. przywrócić je, uczynić je całymi.

CZYSTOŚĆ - opanowanie wszystkich cech wiedzy.

CELEM ŻYCIA jest zdobycie określonego doświadczenia odpowiadającego poziomowi rozwoju: celem życia smerda jest posiadanie wystarczającej ilości jedzenia, spania, obrony i łączenia się w pary; celem ważenia życia jest posiadanie bogactwa niezbędnego do dostatniego życia dla całej rodziny; celem życia rycerza jest luksus zdobywania władzy i siły w imię walki o sprawiedliwość; celem życia wiedźmy jest osiągnięcie doskonałości.

CENSORSHIP to system demonicznej kontroli nad prasą i mediami, stworzony w celu ukrycia prawdy.

WARTOŚĆ jest miarą wagi i znaczenia niezbędnych warunków pomyślnego rozwoju. Wartości są duchowe, kulturowe i materialne. W społeczeństwie wedyjskim wartościami duchowymi są: nabycie Miłości i cech Osobowości; kulturowe - świadomość własnego „ja” i sensu życia; materiał - zdrowie i dobre samopoczucie. Demony starają się kierować życiową aktywność ludzi w stronę osiągania wyłącznie wartości materialnych, skrzętnie ukrywając prawdę o prymacie duchowym i kulturowym, tj. - o sensie życia i ewolucji człowieka.

CYWILIZACJA to demoniczny system społeczny, który kieruje ludzi do samobójczych działań i niszczenia przyrody, a nie do rozwijania własnych zdolności i umiejętności życia w jedności z naturą. W przeciwieństwie do kultury.

CZŁOWIEK - ciało cielesne; muszla stworzona przez Żyjącego z pożywienia w celu uzyskania kolejnego doświadczenia („czoło” - czoło, ciało; „wiek” - długość życia, czyli ciało oddane na jeden okres).

CHEMOR - diabeł, demon, istota ze świata Dark Navi („che” - siła życiowa, człowiek; „zaraza” - zaraza, śmierć, czyli sługa Boga Śmierci, który towarzyszy ludzkiemu ciału Naviera w czyśćcu).

CHERT - inteligentna istota ze świata Dark Navi, żyjąca „poza” światem Reveal. Stąd: cecha, losowanie, rysowanie, liczenie itp.

HONOR - obecność siły życia i sumienia („che” - wśród ludów wschodnich „qi”, „chi” - podtrzymujące życie promieniowanie Żywego i postrzeganie promieniowania innych Żywych, to znaczy obecność sumienia).

CHINTOMANI to cząstka „białego palnego kamienia Alatyra”, zdolna do wpływania na świadomość dużych mas ludzi. Przechowywany jako najwyższy skarb w centralnej wieży Szambali. Fragmenty kamienia Chintomani przekazywane są przez Mahatmów Szambali tym władcom, których myśli i aspiracje odpowiadają ich planom. W ten sposób władca otrzymuje możliwość wpływania na świadomość ludzi i realizacji swoich zamiarów. Stąd wyrażenie: „Weź i rządź!” Kiedy władca zrealizuje te plany, fragment Chintomani jest mu odbierany i w razie potrzeby przekazywany innej osobie („ranga” - ranga, porządek, „tamto” - to, to, „mani” - umysł, osoba; , który porządkuje ludzkość).

PURGEOUS - światy Dark Navi. Tutaj ciała Navi i Zharii, skażone nieprawymi czynami, są oczyszczane, zanim wejdą do światów Light Navi i ponownie wcielą się w Reveal.

UCZUCIE - zdolność postrzegania informacji ze świata zewnętrznego. W świecie Rzeczywistości informacje są odbierane poprzez zmysł węchu, dotyku, smaku, wzroku i słuchu. Na poziomie energetycznym, poprzez emocje. Na duchowym - przez Sumienie.

CHUR - rodzajowy duch opiekuńczy (schur).

SHABESGOY jest sługą Żydów (tj. Pozbawionym siły i honoru).

SHAMBALA to siedziba **mahatmów** - Nauczycieli ludzkości. Stworzony przez starożytnych Aryjczyków w Himalajach.

SHASTRAS to sekcja pism wedyjskich Hindustanu.

SZEŚĆ OŚWIETLONYCH SYMBOLI -

„OM Mani Padme Hum” -

„Och, skarb w lotosie, wychwalam Cię!”

(„OM” to dźwiękowe ucieleśnienie Wszechmocnego, „mani” to skarb, klejnot, „padme” to lotos, „szum” to uwielbienie, uwielbienie).

Ignorant wierzy, że „skarb” to kamień Chintomani znajdujący się w centralnej wieży Szambali w kształcie lotosu.

Osoba pod wpływem pasji myśli, że „Skarbem” jest Kryszna stojący w kwiecie lotosu i grający na flecie.

Osoba, która ma cnotę, wie, że prawdziwym Skarbem jest Wszechmocny, a ścieżka do niego prowadzi przez otwarcie Światła - lotos o tysiącu płatkach (Światło, sahasrara-czakra) i zdobycie ciała Światła.

JOKE - życzliwe wyśmiewanie niedociągnięć (piercing, żarty, rymowanki, żarty praktyczne itp.).

EWOLUCJA - uczenie Alive porządkowania otaczającej przestrzeni, którą mija w królestwach minerałów, roślin, zwierząt i ludzi. Ostatecznym celem ewolucji Żywego w świecie materialnym jest nabycie cech Osobowości: Wieczności, Wiedzy i Błogości. Koniec ewolucji w świecie duchowym nie może nastąpić, ponieważ duchowość jest poza czasem i przestrzenią.

EGO - świadomość własnej żywej indywidualności.

EGOIZM to **interes** własny, realizacja indywidualnych interesów poprzez działania przynoszące cierpienie innym istotom.

EGREGOR to pole informacyjne i energetyczne tworzone przez myśli, aspiracje, pragnienia i aspiracje istot żywych. Egregory to: minerały, rośliny, zwierzęta, ludzie, stworzenia Navi i Slavi. Egregorami ludzi są: rodzina, grupa, politycy, narodowości i wyznania.

EKOLOGIA to nauka o wzajemnych powiązaniach między elementami przyrody:

• Eter jest sferą myśli, dominującym elementem. Prawidłowe użycie eteru daje prawidłowe użycie kolejnego, podrzędnego elementu - ognia.

• Ogień - prawidłowe użycie ognia zapewnia czystość kolejnego podrzędnego elementu - powietrza.

• Powietrze - jeśli powietrze jest czyste, to kolejnym podporządkowanym mu elementem jest woda.

• Woda - jeśli woda jest czysta, to kolejnym elementem, któremu podlega, jest ziemia.

Jeśli to Prawo wzajemnych powiązań elementów natury nie będzie przestrzegane, wówczas jakakolwiek walka o czystość przyrody będzie bez znaczenia.

Żywiołaki - jedna z odmian larv-navei. Są w stanie osiedlić się w ciele Naviera i pasożytować na nim, wpływając na stan psychoemocjonalny właściciela (osoby lub innego stworzenia).

EMANACJE - subtelne świecące promieniowanie **emanujące** z ludzi, zwierząt, roślin i przedmiotów ze świata Rzeczywistości. Współczesna nauka rejestruje emanacje za pomocą urządzeń (np. Efekt Kirliana).

EMANCIPACJA KOBIET - demoniczna idea wyrównywania kobiet i mężczyzn w prawach i obowiązkach. Natura obdarzyła mężczyzn i kobiety różnymi cechami i zdolnościami cielesnymi, ponieważ ich naturalny cel jest inny. Dlatego ich prawa i obowiązki nie mogą być równe, jakiekolwiek zrównanie kobiet i mężczyzn jest nienaturalne.

ENERGY CORD to subtelny kanał łączący Ciało i Navier ludzkiego ciała. Wraz ze wzrostem odległości między tymi ciałami grubość sznurka maleje: jeśli odległość wynosi kilka metrów, to jest gruba jak palec; jeśli odległość wynosi kilkadziesiąt metrów lub więcej, wówczas sznurek staje się cieńszy do grubości włosa. Gdy sznurek zostanie zerwany przez istoty Dark Navi, mogą dostać się do ludzkiego ciała przez rozdarte miejsce. Jeśli sznur zostanie całkowicie odcięty, nastąpi śmierć ciała cielesnego.

ENERGIA - naturalna siła; jeden z głównych przejawów woli Najwyższego i właściwości zhivatmy.

ETRUSIANIE - rosyjskojęzyczni słowiańsko-aryjscy, w I tysiącleciu pne. zamieszkujących północno-zachodnie ziemie współczesnych Włoch. Mieli wysoką kulturę, która stała się podstawą kultury kreteńsko-mykeńskiej, grecko-rzymskiej i innych starożytnych kultur.

Eter jest elementem myśli; sfera myśli, noosfera. Tworzy go całokształt myśli, emocji, aspiracji, pragnień, pasji i aspiracji wszystkich istot Slavi, Reveal i Navi.

YUGA - okres czasu; cyklicznie powtarzające się epoki, przez które Wszechświat przechodzi w swoim rozwoju. Jeden cykl czterech yug nazywany jest „Divya-yuga” (Boska Yuga, czyli życie Brahmy - Roda).

Istnieją cztery yugi:

• Satya-yuga - złoty wiek; charakteryzuje się prawością, mądrością, duchowością i brakiem ignorancji, występku, przemocy. Trwa 1728 000 lat.

• Treta-yuga - srebrny wiek; charakteryzuje się pojawieniem się zepsucia. Trwa 1 296 000 lat.

• Dvapara-yuga - epoka brązu; charakteryzuje się jeszcze większym upadkiem cnoty i prawości. Trwa 864 000 lat.

• Kali-yuga to żelazny, niefortunny wiek, charakteryzujący się mnóstwem kłótni, ignorancji, bezbożności i prawie całkowitym brakiem cnót. Trwa 432 000 lat.

Żyjemy podczas Kali Yugi, która rozpoczęła się około 5 tysięcy lat temu. W „wieku nieszczęsnym" występek narasta tak bardzo, że pod koniec Kali-yugi pojawia się Kalka-avatara, który niszczy demony i rozpoczyna nową Satya-yugę. Następnie cały cykl powtarza się ponownie. Te cztery yugi, powtórzone 10 000 razy, składają się na jeden dzień Brahmy.

YUDOLYA - nieszczęśliwy los; bieda, choroba, upokorzenie itp. Konsekwencją grzesznych czynów w poprzednim wcieleniu jest vikarma („yu" - ty, twój, „los" - los, czyli ten, kto uczynił się nieszczęśliwym).

HUMOR - szyderczy i nieprzyjazny stosunek do czegoś, zamieniający się w satyrę - zła kpina („yu" - ty, twoja, „zaraza" - śmierć, czyli twoja śmierć. Stąd „humorysta" to ten, który niszczy, zabija ; „Satyr" - demon, istota Dark Navi; „komedia" - akt wywołujący śpiączkę, czyli stan umierający). Dlatego komicy, satyryści, komicy to przeważnie Żydzi.

YURODIVY - błogosławiona, przenikliwa, oświecona osoba ze zdolnością boskości (przepowiadania, zwiastowania); potępiając niesprawiedliwość, mówiąc prawdę w oczach „potężnych tego świata" („yu" - ty, twój, „yur" - ur, światło, „klan" - klan, ludzie, „cudowny" - cudowny, boski; tj. człowiek posiadanie światła wiedzy i dzielenie się nim ze swoim ludem).

Jestem Żywy, to znaczy prawdziwe „ja" osoby.

JAV to przejawiony, widzialny świat czterech królestw natury: minerałów, roślin, zwierząt i ludzi.

JAVE BODY - cielesne, zamanifestowane ciało człowieka.

JAGIA - rytuał poświęcenia (stąd - Baba Jaga, czyli spełnianie rytuału).

JĘZYK - odstępca od wiary (przewodnictwo Ra - pierwotnego światła) i wedyjskiej kultury słowiańsko-aryjskiej. W „Książce Veles" (str. 59, 61) czytamy:

„Byliśmy… bogowie trzymani przez wielu zwanych poganami”; „Byliśmy wrogo nastawieni do złych pogan”.

YAYTSEHORE - **agga** zapłodniona przez zhivatmę - cząstkę pyłu; „Nasienie diabła” w każdej istocie. Jest źródłem samozniszczenia i cierpienia. Yaytsehore, uduchowiony Żyjący, zostaje przekształcony w Świetliste ciało Żyjącego. W tym samym czasie Zhiva staje się Paramatmą. Jeśli tak się nie stanie, egghore przekształca się w karrokh - demoniczną materialność, tj. w ten sposób zwiększa się pylenie („jajko” - jajko, kula, „chora” - środek, podstawa).

YAN to moc (energia) męskiej esencji Najwyższego: ekspansja, ewolucja, tworzenie, światło, ogień, wpływ słońca itp. Promuje wzrost Pierwotnego Światła.

PRZEJRZYSTOŚĆ - umiejętność kontemplacji i zobaczenia światów Pravi, Slavi i Navi, przeszłości i przyszłości, zawartej w Niebiańskiej Tablicy (Kronika Akasha).

SŁUCHANIE - możliwość usłyszenia dźwięków światów Prav, Slavi i Navi, a także głosów stworzeń z tych światów.

NAZWA INDEKS

AGAFIOS SCHOLASTIK (Agathius of Mirinei, 536-582) - bizantyjski naukowiec, prawnik, poeta. Opisane kampanie przeciwko Gotom, Wandalom, Frankom i Persom. Jego twórczość jest jedynym źródłem informacji o wydarzeniach tamtych czasów (552-558).

ADAM BREMENSKY (po 1081) - północnoniemiecki kronikarz. Dzieło „Akty biskupów kościoła hamburskiego” jest cennym źródłem informacji o stosunkach słowiańsko-niemieckich. Opisał świątynię Radegasta w starożytnym słowiańskim mieście Retra.

ANZHU Petr Fedorovich (1796-1869) - badacz Arktyki, admirał floty rosyjskiej. Opisał północne wybrzeże Syberii, północno-wschodnie. wybrzeże Morza Kaspijskiego i wybrzeże Morza Aralskiego. Opracował mapę Nowych Wysp Syberyjskich.

ANQUETILE DU PERRON (1731-1805) - francuski orientalista. Studiował Zend-Avesta i nauki Zoroastra w Indiach. Przywiózł 180 orientalnych rękopisów. Główny prace i tłumaczenia: „Zend-Avesta”, „Upaniszady” itp.

ARISTIUS (Aristeus, VII wpne) - starożytny grecki pisarz, poeta z Proconnes. Napisał wiersz narracyjny o jednookich Scytach Arimaspie. Zachowały się fragmenty zawierające cenne informacje o życiu ludów północnej części Morza Czarnego.

ARISTOTEL STAGIRITE (384-322 pne) - starożytny grecki myśliciel i naukowiec-encyklopedysta. Uczeń Platona, wychowawca Aleksandra Wielkiego. Jego traktaty i pisma obejmują prawie wszystkie nauki dostępne w tamtych czasach.

ARRIAN FLAVIUS (w latach 95-175) - starożytny grecki pisarz, oficer.

Autor zachowanych kompozycji „Anabasis Alexandra” (kampanie Aleksandra Wielkiego, w 7 książkach) i „Indie” (praca naukowa). Obie prace są ważnym źródłem informacji z czasów Aleksandra Wielkiego.

ARTSIKHOVSKY Artemy Vladimirovich (190 2-1978) - radziecki archeolog. Członek korespondent Akademii Nauk ZSRR, profesor i kierownik. Wydział Uniwersytetu Moskiewskiego. Znawca starożytnej archeologii rosyjskiej. Przez ponad 30 lat nadzorował wykopaliska w Nowogrodzie, gdzie odkryto litery z kory brzozy. Główny prace poświęcone nowogrodzkiemu i moskiewskiemu antykowi: „Kopce pogrzebowe Vyatichi” (1930), „Podstawy archeologii” (1955), „Nowogrodzkie listy na korze brzozowej” (195 3-63), itp. Po raz pierwszy w ZSRR wprowadził do nauczania uniwersyteckiego ogólny kierunek archeologii.

ASOV (Barashkov) Alexander Igorevich - absolwent Wydziału Geofizyki oraz studiów podyplomowych na Uniwersytecie Moskiewskim. Członek rady redakcyjnej czasopisma Science and Religion. Główny prace: „Rosyjskie Wedy” (1992), „Książka Velesa” (1994), „Gwiezdna księga Kolyady” (1996), „Mity i legendy dawnych Słowian” (1998).

ATTAR FARID-AD-DIN (ok. 1119) - perski i tadżycki poeta-sufi. Wiersze „Rozmowa ptaków” (ok. 1175), „Imię Muchtara”, „Księga podbudowy”, „Księga wzniesienia”; poezja liryczna; zbiór „Biografia szejków”.

AFANASIEV Aleksander Nikołajewicz (1826-1871) - znany wydawca rosyjskich baśni ludowych, badacz rosyjskiej kultury ludowej. Główny prace: „Rosyjskie baśnie ludowe” (1865), „Poetyckie poglądy Słowian na przyrodę” w 3 tomach. (1868).

BODYANSKY Osip Maksimovich (1808-18 77) - rosyjski językoznawca. Jeden z twórców slawistyki w Rosji. Profesor na Uniwersytecie Moskiewskim. Główny prace: „O opiniach o pochodzeniu Rosji” (1835), „O poezji ludowej plemion słowiańskich” (jedno z pierwszych dzieł poświęconych studium słowiańskiej poezji ludowej, 1837), „O czasach powstania plemion słowiańskich” (1855). Przetłumaczył książkę Shafarika „Slavic Antiquities” oraz dzieła polskich slawistów. Opublikował szereg zabytków pisanych dziedzictwa słowiańskiego.

BORICHEVSKY Ivan Petrovich (1810-1870) - badacz kultury narodu rosyjskiego. Teraz niezasłużenie zapomniany. Opublikował zbiór „Historie i legendy ludów plemienia słowiańskiego” (1840).

BRAFMAN Yakov Alexandrovich (1825-1 879) - żydowski pisarz. W 1858 r. Przekazał Aleksandrowi II notatkę w sprawie żydowskiej. W 1869 r. Opublikował artykuł „Pogląd Żyda, który przeszedł na prawosławie na temat reformy życia narodu żydowskiego w Rosji”, w którym przedstawił szkodę żydowskiego samorządu. W 1869 roku wydał książkę „Bractwo żydowskie”, a następnie „Księgę Kagala”.

BRYUSOV Alexander Yakovlevich (1885-1966) - rosyjski archeolog, doktor nauk historycznych. Zajmował się archeologią neolitu i brązu. Główny praca: "Historia starożytnej Karelii".

VAVILOV Nikolay Ivanovich (1887-1943) - biolog, genetyk. Akademik Akademii Nauk ZSRR. Twórca doktryny biologicznych podstaw selekcji i ośrodków pochodzenia roślin uprawnych. W czasie Wielkiej Wojny Ojczyźnianej zachował zapasy nasion najlepszych odmian zbóż. Stłumiony, przywrócony pośmiertnie.

VELTMAN Alexander Fomich (1800-1870) - rosyjski pisarz. Członek korespondent Petersburskiej Akademii Nauk. Zajmował się zagadnieniami archeologii i starożytnego dziedzictwa Rosji. Był dyrektorem Zbrojowni. Główny dzieła: „Indo-niemiecki, czyli Saivane” (1856), „Attyla i Rosja IV-V w.”. (1858), Primitive Belief and Buddhism (1864), powieść podróżnicza The Wanderer (1831-32), powieści Koschey the Immortal (1833) i The Epic of Old Time (1833).

VENELIN (prawdziwe nazwisko - Chutsa) Jurij Iwanowicz (1802-1839) - rosyjski językoznawca i badacz-slawista. Główny prace: "Starożytne i współczesne Bomare w ich politycznym, folklorystycznym, historycznym i religijnym stosunku do Rosjan" w 2 tomach. (1829-41), „Vlaho-Bulgarian or Dakoslav studies of the history of Bulgarians” (1849).

VIVEKANANDA SWAMI (Narendranath Datta, 1863-1902) - indyjski myśliciel humanistyczny, reformator religijny i osoba publiczna. Wyznawca Ramakryszny. W 1893 przemawiał na Światowym Kongresie Religii, a następnie wygłaszał wykłady w Ameryce (1894). Później ukazały się te spektakle: „Karma Yoga", „Bhakti Yoga", „Raja Yoga", „Jnana Yoga". W 1897 roku, po powrocie do Indii, stworzył Misję Ramakrishna. Główny prace: „Rozum i religia", „Duch i wpływ Vedanty", „Mój nauczyciel".

GAKKEL Yakov Yakovlevich (1901-1965) - radziecki oceanograf, polarnik, doktor geografii. Sci., Profesor, Kierownik Zakładu Geografii Arktyki. i Antarktydy. Instytut Badawczy. Brał udział w różnych podróżach geograficznych. Jeden z największych koneserów Arktyki i zarys dna Oceanu Arktycznego. Odkrył Grzbiet Łomonosowa i opracował pierwszą mapę batymetryczną Basenu Arktycznego.

GELLANIC (V wiek pne) - grecki pisarz pochodzący z Mityleny. Próbował uporządkować zbiór i opis greckich mitów i legend na podstawie badań genealogicznych, kronikarskich i etnograficznych.

HELMOLD (ok. 1125 - po 1177) - niemiecki misjonarz. W „Kronice Słowiańskiej" opisał zagarnięcie ziem Słowian przez niemieckich panów feudalnych i ich chrystianizację. To jedno z najważniejszych źródeł dziedzictwa Słowian połabskich. Opisał starożytne słowiańskie miasto Vinetu.

GEORGE ARMATOL - Sinner (połowa IX wieku) - bizantyjski mnich. Autor Kroniki w 4 książkach, w których zarysował wydarzenia od „stworzenia świata" do 842 roku. Została przetłumaczona w X-XI wieku. na język słowiański i był używany przez rosyjskich kronikarzy jako źródło wydarzeń światowych.

HERODOTUS (ok. 484-425 pne) - starożytny grecki badacz, nazywany przez żydowskich chrześcijan „ojcem historii". Dążył do rzetelnej prezentacji wydarzeń, dużo podróżował. Autor „Historii" w 9 książkach poświęconych opisowi wojny grecko-perskiej (50 0-449 pne). Księga 4 zawiera pierwszy w starożytnej literaturze uporządkowany opis życia i życia Scytów.

HESJOD (VIII-VII w pne) - starożytny grecki poeta. Jego prace: „Teogonia" („Pochodzenie bogów" - próba uporządkowania mitologicznych przedstawień Greków), „Dzieła i dni" (wiersz rolniczy - źródło informacji o kalendarzu i technikach rolniczych w starożytnej Grecji), „Tarcza Herkulesa", „Eoia" (informacje o żeńskich przodkach rodzin szlacheckich).

GILFERDING Alexander Fedorovich (1831-1872) - rosyjski słowiański uczony, folklorysta. Przewodniczący Wydziału Etnografii Cesarskiego Towarzystwa Geograficznego, członek korespondent Petersburskiej Akademii Nauk. Największy kolekcjoner eposów w prowincji Onega (z dużą dokładnością nagrał 3 18 tekstów). Główny prace: „O pokrewieństwie języków słowiańskich z sanskrytem” (1853), „O stosunku języków słowiańskich do języków pokrewnych” (1853), „Historia Słowian bałtyckich” (1855).

HIPOKRATES (ok. 460-377 pne) - wybitny lekarz starożytnej Grecji, twórca starożytnego leczenia. Jego prace znajdują się w „Kolekcji Hipokratesa”.

GRIGORIA BOGOSŁOW, Nazjanzen (ok. 329-390) - arianin, przywódca Kościoła wschodniorzymskiego, patriarcha Konstantynopola. Jeden z „ojców kościoła”.

GREGORY TURSKY (538-594) - frankoński pisarz z galijsko-rzymskiej szlachty. Od 573 roku biskup Tours. Kompilator „Historii Franków” (do 591) - najważniejszego źródła informacji o życiu politycznym państwa frankońskiego w V-VI wieku.

GRIGORIEV Alexander Dmitrievich (1874-1940) - rosyjski badacz kultury ludowej, zbieracz staroruskich pism. Nagrał ponad 400 eposów, pieśni ludowych, wierszy duchowych na wybrzeżu Morza Białego - „Eposy Archangielskie i pieśni historyczne zebrane w latach 1899 - 1901”. (1904). Badania "The Tale of Akir the Wise" (1913) obejmują okres 2 tysięcy lat. Od 1922 r. Był zmuszony mieszkać w Polsce i Czechosłowacji.

GRINEVICH Gennady Stanislavovich - rosyjski lingwista-badacz.

Starszy pracownik naukowy Zakładu Historii Świata Rosyjskiego Towarzystwa Fizycznego. Zajmował się porządkowaniem i rozszyfrowywaniem znaków runicznych i napisów zachodnich Słowian, ok. Kreta, Etruskowie, starożytne Indie. Skompilowano zestaw znaków słowiańskich run. Główny prace: „Pismo prasłowiańskie. Wyniki deszyfrowania ”, wersja 1 (1993),„ Pisanie prasłowiańskie. Wyniki deszyfrowania ”, wersja 2 (1999),„ Na początku było słowo ”(1997).

GUMILYOV Lev Nikolaevich (1912-1989) - rosyjski historyk, geograf, etnolog. Głównym tematem jego badań jest historia etnogenezy. Główny prace: „Starożytna Rosja i Wielki Step” (1992), „Starożytni Turcy” (1993), „Etnogeneza i biosfera Ziemi” (1993), „Etnosfera. Historia ludzi i historia przyrody ”(1993).

GUSEVA Natalia Romanovna jest największym znawcą kultury Indii. Doktor nauk historycznych, laureat Międzynarodowej Nagrody im. J. Nehru, członek Związku Pisarzy ZSRR. Autor ponad 150 prac, w tym: „Hinduizm” (1977), „Rzemiosło artystyczne Indii” (1987), „Rajasthans” (1988), „Rosjanie przez tysiąclecia” (1998).

DAL Vladimir Ivanovich (1801-1872) - rosyjski pisarz, badacz kultury narodu rosyjskiego. Członek korespondent Petersburskiej Akademii Nauk. Za pracę „Słownik wyjaśniający żywego wielkiego języka rosyjskiego” w 4 tomach. (186366) otrzymał tytuł honorowego naukowca. Inne książki: „Historie. Historie. Eseje. Bajki ”(1861),„ Przysłowia narodu rosyjskiego ”(1861-62).

DIODORUS SICILIAN (ok. 90-21 pne) - starożytny grecki uczony epoki hellenistycznej. Kompozycja „Biblioteka historyczna” w 40 tomach, obejmuje dziedzictwo Egiptu, Asyrii, Indii, Mediów, wysp Zap. i Vost. Śródziemnomorski. Do dnia dzisiejszego zachowało się 15 tomów (wydarzenia od starożytności do połowy I wieku pne), reszta jest fragmentaryczna.

DIONIZOS THE AREOPAGITUS (V lub początek VI w.) - myśliciel chrześcijański, pierwszy biskup Aten, członek Areopagu. Przypisuje mu się pojawienie się w V wieku. w Syrii traktaty i listy głoszące mistycyzm, w których podjęto próbę połączenia chrześcijaństwa z neoplatonizmem Plotyna, Proklusa, Iamblichusa. Po raz pierwszy włoski humanista ser. XV wiek. Lorenzo Valla. Według Sh. Nutsubidze („The Secret of Dionysius the Areopagite”, 1942) i E. Honigmana („Peter Iver and the works of the pseudo-Dionysius the Areopagite, 1952”), autorem książek przypisywanych D.A. jest Peter Iver (412-488) - myśliciel gruziński, którego działalność miała miejsce głównie w mieście Gaza w Palestynie.

DIONIZUS GALIKARNAZANA (II połowa I wpne) - starożytny grecki mówca. Autor „Starożytności rzymskiej” w 20 książkach. (życie Rzymu od czasów mitycznych do 264 rpne), gdzie wczesne rzymskie legendy są zachowane dla potomności. Napisał wiele esejów na temat elokwencji.

EUSEVIUS z Cezarei, Pamphilus (ok. 260-339) - rzymski badacz i pisarz kościoła, zwolennik Orygenesa. Biskup Cezarei (Palestyna). Materiały: „Historia Kościoła” (krótki przegląd życia na świecie, Cesarstwa Rzymskiego i chrześcijaństwa do roku 324), „Życie cesarza Konstantyna”.

EMELYANOV Valery Nikolaevich (1928-199 9) - rosyjski pisarz, postać publiczna i polityczna, kandydat nauk ekonomicznych. Założyciel VASAMF „Memory”. Jeden z pierwszych, który sprzeciwił się A. Sołżenicynowi w

1971 roku, oskarżając go o syjonizm i rusofobię. Jego prace: „Desionizacja”, „Kto stoi za Jimmy'm Carterem” itp.

ZUBOV Nikolai Nikolaevich (1885-1960) - radziecki oceanolog, badacz Arktyki, doktor geografii. nauki. Absolwent piechoty morskiej i Akademii Marynarki Wojennej (1910), uczestnik bitwy pod Cuszimą. Inżynier kontradmirał. Założyciel i kierownik Zakładu Oceanologii w Moskwie. Instytut Hydrometeorologii, lider kilku wyjazdów naukowych. Przedstawił i opracował metodę prognozowania lodu na morzach arktycznych. Główny prace: „Lód Arktyki” (1945), „Wybrane prace z oceanologii” (1955).

IBN AL-FARID Abu Hafs Omar ibn Ali al-Sadi (1182-1235) - Egipcjanin. Największy arabski mistyk poeta. Najbardziej znane dzieła to „Wine Song” i „Big Taiyya”.

IWANOW Wiaczesław Wsiewołodowicz (ur. 1929) - rosyjski językoznawca, filolog, tłumacz. Doktor filologii. Studia z zakresu językoznawstwa indoeuropejskiego, słowiańskiego, językoznawstwa ogólnego, kultury ludowej Słowian. Największe opracowanie (wspólnie z T.V. Gamkrelidze) - „Język indoeuropejski i indoeuropejczycy. Rekonstrukcja i analiza historyczno-typologiczna protojęzyka i protokultury ”w 2 tomach. (1984). Główny prace: Ivanov V.V., Toporov V.N. „Słowiańskie lingwistyczne modelowanie systemów semiotycznych (okres starożytny)” (1965), „Mitologiczne nazwy geograficzne jako źródło rekonstrukcji etnogenezy i historii etnicznej Słowian i Wschodu” (1976), s. „Mitologia słowiańska” w encyklopedii „Mity narodów świata” (1988).

Błogosławiony JERONIM (340-420) - teolog. Przetłumaczył Biblię z greki na łacinę, w tym celu został kanonizowany.

INNOCENT IV (1195-1254) - papież. Walczył o dominację nad władzą świecką. Ideologicznie poprowadził ofensywę katolicyzmu i niemieckich feudałów w regionie bałtyckim („Drang nach Osten”). Wspierał Zakon Krzyżacki w kampaniach w Wost. Europa. Próbował zepchnąć Aleksandra Newskiego do kampanii przeciwko Złotej Ordzie w 1252 r., Kiedy Rusia Kijowska została osłabiona. Jednocześnie wysłał misję do Hordy w celu współpracy przeciwko Rusi Kijowskiej.

JOHN BOGOSLOV (I w.) - jeden z 12 apostołów, umiłowany uczeń Jezusa Chrystusa. Przypisuje mu się skompilowanie Ewangelii Jana, Apokalipsy i trzech listów (które są w rzeczywistości dziełami różnych autorów).

JOHN ZLATOUST, Chryzostom (ok. 350-407) - przywódca kościoła bizantyjskiego, patriarcha Konstantynopola. Wybitny przedstawiciel

wschodniego Chrystusa. kościoły. Za elokwencję otrzymał przydomek Chryzostom. Kompilator wielu kazań, psalmów, wyjaśnień do Biblii. Jest błędnie uważany za autora liturgii. Jego prace są interesujące pod względem kulturowym i historycznym. Zaliczani do świętych.

JAN OF KRONSTADTSKY (Sergiev Ivan Ilyich, 1829-1908) - arcykapłan, rektor katedry św. Andrzeja w Kronsztadzie. Za życia miał chwałę „świętego ludu". Kanonizowany przez Rosyjski Kościół Prawosławny.

JOHN MALALA - Retoryk (491-578) - kronikarz syryjski, bizantyjski. Autor Kroniki w 18 tomach. (kronika światowa od Egipcjan do 563), który był znany rosyjskim kronikarzom i został włączony do Kroniki Ipatiewa z 1114 roku. Zawiera interesujący materiał o życiu Bizancjum w VI wieku.

JORDANIA (VI wiek) - Alan lub Goth ze szlacheckiej rodziny z Mezji. Został wyświęcony i działał jako pośrednik między Gotami a Bizancjum. Główne dzieło - „O pochodzeniu i czynach Gotów" („Getika") sprowadzone do 551 roku, uzupełnione legendami o plemionach germańskich. Źródło o życiu Gotów podczas ich przesiedlenia oraz o powstaniu stanów Wizygotów i Ostrogotów, zawierające ważne informacje o dziedzictwie Słowiańsko-Aryjskich, udowadniające ich rodowe powiązania z Wenedami. Zwraca uwagę na ważną rolę Słowian w życiu Bizancjum.

KARAMZIN Nikołaj Michajłowicz (1766-1826) - rosyjski pisarz. Członek honorowy Akademii Nauk w Petersburgu. Zrobił wiele dla ukształtowania rosyjskiego języka książkowego. Od 1803 r. Zajmował się dziedzictwem rosyjskim, otrzymał od cara tytuł rządowego historiografa. W 1811 r. Przekazał Aleksandrowi I „Notatki o dawnej i nowej Rosji". Od 1816 roku zaczęły się ukazywać pierwsze tomy Historii państwa rosyjskiego, tom dwunasty ukazał się w 1821 roku.

KINNAM (ok. 1143 - nieznany) - bizantyjski sekretarz cesarza Manuela I Komnena. Zachowany we fragmentach jego pracy o Bizancjum (1118 - 1176).

KIREEVSKY Pyotr Vasilievich (1808-1856) - rosyjski kolekcjoner folkloru, archeolog, wydawca. Przyciągnął do tego wielu wybitnych postaci (A.S. Puszkin, V.I. Dahl, NM Yazykov itp.). W 1838 r. Przygotowano do druku 800 piosenek weselnych, które jednak nie zostały opublikowane. W 1848 r. Ukazało się 55 wierszy duchowych pod tytułem „Rosyjska liryka ludowa i pieśni duchowe". Pieśni ludowe i eposy z jego kolekcji ukazały się dopiero po jego śmierci i obejmują kilka tysięcy tekstów (Pieśni zebrane przez Kireevsky'ego, 1860).

KIRSHA DANILOV (Kirill Danilovich, XVIII w.) - kompilator i wykonawca pierwszego zbioru rosyjskich eposów, pieśni duchowych i duchowych, wierszy nagranych po 1742 r. Zbiór ma dużą wartość naukową. Jego kompilator, podobno kozak uralski, wykonał tę pracę dla hodowcy P.A. Demidov. List Demidova do G.F. Miller zeznaje, że eposy zostały nagrane na Uralu Zachodniej Syberii. 26 tekstów zbioru zostało po raz pierwszy opublikowanych przez A.F. Jakubowicz w książce „Ancient Russian Poems" (1804). Najbardziej kompletne i naukowe wydanie (7 1 tekst z przypisami) - „Zbiór Kirszy Daniłowa" (1901).

KLASSEN Egor Ivanovich (1795-1862) - rosyjski naukowiec-encyklopedysta, doktor filozofii. Radny stanu, sekretarz Moskiewskiej Akademii Handlowej, gdzie uczył matematyki, mechaniki, technologii i kaligrafii od 1825 do 184-7. Autor książek, pomocy dydaktycznych. Napisał szereg prac z zakresu nauk przyrodniczych i humanistycznych: „Fizyka w zastosowaniu do architektury" (1835), „Przewodnik po budowie studni artezyjskich lub wodnych", „Mowa o prawdziwym oświeceniu i jego przebiegu w Rosji". Najsłynniejsze dzieło - „Nowe materiały do starożytnej historii Słowian w ogóle, a zwłaszcza Slavs-Rus przed Rurykami" (1854).

KLIMENT ALEKSANDRII (Titus Flavius, ok. 150 - ok. 215) - chrześcijański teolog i pisarz. Wielki koneser filozofii greckiej, w swoich traktatach cytuje ponad 360 starożytnych autorów. Główny prace: „Adhortacja do Hellenów", „Wychowawca", „Stromatowie".

KLYUCHEVSKY Wasilij Osipowicz (1841-1911) - największy przedstawiciel rosyjskiej historiografii, profesor Uniwersytetu Moskiewskiego. Zajmował się zagadnieniami rozwoju gospodarczego i społecznego starożytnej Rosji. Opublikowano: „Kurs historii Rosji" w 5 tomach. (1908), „Opowieści cudzoziemców o państwie moskiewskim" (1866-67), „Staroruskie życie świętych jako źródło historyczne" (1871), zajmuje się historiografią z udziałem obszernych materiałów archiwalnych.

COMNIN ANNA (1083 - ok. 1148) - córka cesarza Aleksieja I Komnenosa. Autor pracy „Alexiada" (wydarzenia z czasów panowania Aleksieja I) - cenne źródło końca XI - n. XII wiek. dziedzictwo Bizancjum i pierwsza krucjata.

CONSTANTINE VII, Porphyrogenitus (905-959) - cesarz bizantyjski z 913 (w rzeczywistości - z 945). Spędził wiele lat przymusowej bezczynności, studiując naukę i książki, gromadząc wokół siebie naukowców. Był inicjatorem i organizatorem wydań zbiorów-encyklopedii. Autor opracowań „Na tematy", „O zarządzaniu imperium" i innych, które stały się cennymi źródłami relacji rosyjsko-bizantyjskich w X wieku. Zawierają informacje o

ludach „barbarzyńskich” żyjących na obrzeżach imperium oraz porady o charakterze dyplomatycznym.

CONFUCIUS (Kun-tzu, ok. 551-479 pne) - starożytny myśliciel chiński. Główne poglądy zostały przedstawione w książce „Lunyu” („Rozmowy i sądy”), opracowanej przez jego uczniów w VI wieku. PNE.

KOSSOVICH Kaetan (Gaetan) Andreevich (1815-1883) - rosyjski orientalista, sanskrytolog. Po raz pierwszy przetłumaczył na język rosyjski i opublikował „Mahabharatę”. W 1854 roku zaczął wydawać niedokończony „słownik sanskrycki”. Od 1858 wykładał język i literaturę sanskrycką, nauczał starożytnych języków perskich i awestyjskich na Uniwersytecie w Petersburgu. Dokonał publikacji zbioru starożytnych perskich inskrypcji klinowych oraz tłumaczenia „gramatyki żydowskiej” V. Genesiusa.

LARICHEV Witalij Epifanowicz - rosyjski archeolog, doktor historii. nauki. Autor książek: „Insight” (1990), „Search for Adam's Ancestors”, „Garden of Eden” itp.

LEV DIAKON, Kolaysky (X w.) - bizantyjski kronikarz z kręgów dworskich. Kompozycja „Historia” w 10 książkach poświęcona jest wydarzeniom z lat 959-976. - ważne źródło dziedzictwa starożytnej Rusi (opis wypraw księcia Światosława na Bałkanach).

I. V. LEVOCHKIN - doktor nauk historycznych, paleograf. Głowa sektor rękopisów słowiańsko-rosyjskich Wydziału Rękopisów RSL, przewodniczący moskiewskiego oddziału Rosyjskiego Towarzystwa Historycznego. Recenzował publikację „Veles Book” w 1994 roku.

LIBY TITUS (59 pne - 17 ne) - rzymski naukowiec. Autor kompilacji „Historia Rzymu od powstania miasta” w książce 1442. (od przybycia Eneasza w IX wieku pne). Ważne dowody z badań wczesnego życia Rzymian. Wychwalał kult przodków.

LIKURG (IX-VIII w pne) - spartański władca i prawodawca. Przypisuje mu się prawa pożyczkowe od ks. Kreta na rozkaz Wyroczni Delfickiej i odnalezienie pieśni Homera w Kemi.

LOMBROZO Cesare (1835-1909) - włoski psychiatra, kryminolog. Twórca kierunku antropologicznego w kryminologii i prawie. Przedstawił ideę istnienia szczególnego typu osoby, predysponowanej do popełniania przestępstw ze względu na pewne cechy biologiczne. Najbardziej znane badanie: „Genius and Insanity”.

ŁOMONOSOW Michaił Wasiliewicz (1711-1765) - wybitny rosyjski naukowiec-encyklopedysta, mistrz edukacji narodowej. Akademik Petersburskiej Akademii Nauk, założyciel Uniwersytetu Moskiewskiego. Badania z zakresu fizyki, chemii, astronomii, geografii, literatury. W 1749 r., Kiedy na otwartym posiedzeniu Akademii omówiono sprawozdanie Millera G.F. „Pochodzenie ludu i imię Rosjanina" ostro sprzeciwiało się teorii normańskiej. W 1751 roku zaczął pisać dzieło o dziedzictwie Rosji, ale ukończył tylko pierwszą część („Historia starożytnej Rosji od początku narodu rosyjskiego do śmierci wielkiego księcia Jarosława I lub do 1054 roku", 1766). Główny prace: "Gramatyka rosyjska" (1757), "Krótki kronikarz rosyjski z genealogią" (1759).

LUKASHEVICH Platon Akimovich (1809-1887) - rosyjski językoznawca. Autor badań: „Urok, czyli święty język magów, mędrców i kapłanów" (1854), „Przykłady całkowicie świętego słowiańskiego uroku obliczeń astronomicznych" (1854), „Wyjaśnienie imion asyryjskich" (1868), „Wyimaginowany świat indoeuropejski czyli prawdziwy początek edukacji języki "(1873).

LURIE Solomon Yakovlevich (1891-1964) - żydowski historyk, autor prac z zakresu literatury starożytnej Grecji, językoznawstwa, folkloru, historii, filozofii. Najważniejsze prace: „Antysemityzm w starożytności" (19 22), „Historia starożytnej myśli społecznej" (1929), „Historia Grecji" (1940), „Esej o historii starożytnej nauki" (1947).

MAURITIUS, Stratig (koniec VI - początek VII wieku) - bizantyjski pisarz żyjący za panowania cesarza Mauritiusa. Opracował traktat Strategicon o sztuce wojennej. Szczególną uwagę zwraca się na opis metod prowadzenia wojny ze Słowianami - najpotężniejszymi i najgroźniejszymi przeciwnikami Cesarstwa Bizantyjskiego w VI-VII wieku. Dużym zainteresowaniem cieszą się informacje o strukturze militarnej, sposobach walki, życiu, obyczajach i zwyczajach Słowian. Zalecając zniszczenie osad słowiańskich i eksterminację mieszkańców, autor ostrzega cesarza przed możliwymi militarnymi sztuczkami i pułapkami wroga.

MAKARIUS (1482-1563) - metropolita moskiewski i cała Rosja, kościelny i polityczny, pisarz. Skompilował Menaion-Chetya, Kronikę Nikona i Księgę stopni. Pod jego wpływem Iwan IV w 1547 r. Przyjął tytuł królewski. Podjął się kanonizacji panteonu rosyjskich świętych w celu zastąpienia starożytnych kultów słowiańskich.

MAKSIMOVICH Michaił Aleksandrowicz (1804-1873) - ukraiński i rosyjski naukowiec, badacz kultury ludowej, botanik, zoolog. Profesor na uniwersytetach w Moskwie i Kijowie. Studiował rosyjskie dziedzictwo i językoznawstwo. Badania: „Skąd się wzięła ziemia rosyjska według legendy

z opowieści Nestorowej” (1837), „O pochodzeniu Varmo-Russa” (1841), „Historia starożytnej literatury rosyjskiej”, „W jakim wieku żył Ilya Muromets” w 3 tomach; opublikował "Małe pieśni rosyjskie" (1827) oraz zbiór pieśni ukraińskich (1849). Przetłumaczył „Lay of Igor's Campaign” na język ukraiński i poświęcił jej kilka artykułów.

MANEPHON (Maneton) (koniec IV - początek III wieku pne) - starożytny egipski arcykapłan w mieście Heliopolis. Napisał po grecku „Historię Egiptu” (od czasów mitycznych do 343 pne) w 3 tomach, wykorzystując dowody z archiwów egipskich. Po raz pierwszy podzielił się spuścizną Dr. Egipt w przedziałach czasowych (starożytny, średni, nowy). Ta praca, która zawiera cenne dane kronikarskie, jest nam znana przez żydowskiego historyka Józefa Flawiusza, rzymskiego odkrywcę Euzebiusza i innych.

MARKOV Alexey Vladimirovich (1877-1917) - rosyjski folklorysta. Absolwent Wydziału Historyczno-Filologicznego Uniwersytetu Moskiewskiego. Sławę zdobył zebrane przez niego „eposy Morza Białego” (1901). Badania: „W kwestii metody badań bylinas” (1907), „Poezja Nowogrodu Wielkiego i jej szczątków w północnej Rosji” (1909), „Przegląd twórczości V.F. Miller o literaturze ludowej ”(1916).

MERCATOR (łacińskie nazwisko Kremer) Gerhard (1512-1594) - wybitny flamandzki kartograf. Opierając się na starożytnej wiedzy, zaproponował nowy sposób sporządzania map. Obliczył współrzędne bieguna magnetycznego Ziemi. Od początku. XVII wiek. do dnia dzisiejszego prawie wszystkie mapy morskie są zestawione w odwzorowaniu Mercatora. Efektem jego działalności jest zbiór map krajów europejskich, opublikowanych po jego śmierci (Atlas, 1595).

MILLER Vsevolod Fedorovich (1848-1913) - rosyjski folklorysta, językoznawca, etnograf, archeolog. Akademik Petersburskiej Akademii Nauk. Studiując eposy, stworzył podstawy naukowego podejścia w folklorze. Badania: „Eseje o mitologii aryjskiej w powiązaniu z kulturą antyczną” (1867), „Studia osetyjskie” (1881-1887), „Wyprawy w teren rosyjskiej epopei ludowej” (1892), „Epopeje nowego i niedawnego zapisu” (1908).

MILLER Gerard Friedrich (1705-1783) - niemiecki, rosyjski historyk i archeolog. W Rosji od 1725 r. Członek Petersburskiej Akademii Nauk. Zwolennik „teorii normańskiej”. Dyrygent pomysłu wypaczenia dziedzictwa Rosji. Przez 10 lat (1733-43) studiował archiwa skupisk ludności Zachodu. i Vost. Syberia i Ural, gdzie zbierał pisemne dowody przeszłości (tzw. „Teki Millera”). Główny praca: "Historia Syberii".

MIROLYUBOV (Lyadsky) Yuri Petrovich (1892-1970) - ukraiński pisarz, który opublikował tekst książki Velesa. W 1920 r. Został zmuszony do opuszczenia Rosji. Mieszkał w Pradze, Belgii, USA. Główny prace: „Rigweda" i pogaństwo "(1981),„ Rosyjski folklor pogański. Eseje o życiu codziennym i zwyczajach "(1982),„ Mitologia rosyjska. Eseje i materiały "(1983),„ Folklor słowiańsko-rosyjski "(1984).

MOMMZEN Theodore (1817-1903) - niemiecki badacz starożytnego Rzymu. Kierował Katedrą Historii Rzymu na Uniwersytecie w Berlinie. Honorowy członek zagraniczny Akademii Nauk w Petersburgu. Główny praca: „Historia Rzymu" (1854-55), która podsumowuje wiele materiałów naukowych. Założyciel i redaktor naczelny wielotomowego wydania Korpusu inskrypcji łacińskich (1863-1902).

MOROZOV Nikolai Alexandrovich (1854-1946) - naukowiec-encyklopedysta, honorowy członek Akademii Nauk ZSRR. Zajmuje się chemią, fizyką, astronomią, matematyką; był zaangażowany w pisanie. Był dyrektorem Instytutu Nauk Przyrodniczych. Lesgaft. Próbowałem zrewidować szereg zagadnień światowego dziedzictwa, w tym. o chrześcijaństwie („Prophets", 1914; „Christ" w 7 tomach, 1924-32). Zbiór jego prac został opublikowany w 8 tomach.

NAGARJUNA (ok. II w.) - starożytny indyjski myśliciel, teolog, poeta, transformator buddyzmu. Przypisuje mu się ponad 150 kompozycji. Główne dzieła: „Madhyamaka-karika" („Madhyamika-sutra"), „Vigraharivyavartani". Z N. pochodzą nauki: vijnanavada, tantryczne. Buddyzm, buddyzm zen - oparty na koncepcji wiedzy intuicyjnej.

NADEZHDIN Nikolay Ivanovich (1804-56) - rosyjski krytyk, etnograf. Absolwent Moskiewskiego Seminarium Teologicznego, profesor Uniwersytetu Moskiewskiego. Był zaangażowany w różnorodną działalność naukową. Kierował wydziałem etnografii Rosyjskiego Towarzystwa Geograficznego. Artykuły: „Doświadczenie geografii historycznej świata rosyjskiego" (1837), „O ludowych mitach i sagach rosyjskich w zastosowaniu do geografii, a zwłaszcza etnografii rosyjskiej" (1857).

NESTOR (XI-XII w.) - staroruski kronikarz, mnich z klasztoru kijowsko-pieczerskiego. Napisał życie książąt Borysa i Gleba, Teodozjusza z Peczory. Większość historyków nazywa go kompilatorem Opowieści o minionych latach.

NIDERLE Lubor (1865-1944) - czeski naukowiec, archeolog, slawista. Profesor na Uniwersytecie w Pradze, członek Akademii Nauk. Zajmował się archeologią starożytną i słowiańską. W

książce. Szczególne miejsce zajmują Słowianie „Ludzkość w czasach prehistorycznych” (1893, tłumaczenie rosyjskie, 1898). Po raz pierwszy na ogromnym materiale archeologicznym przedstawił światu ich starożytną i oryginalną kulturę. Porównanie językowe i etnograficzne. danych, założyła społeczność kulturową Słowian w średniowieczu. Konsekwentnie sprzeciwiał się próbom umniejszania starożytnej kultury Słowian przez niemieckich naukowców. Jego szczegółowe studium „Starożytności słowiańskie” (191 6) poświęcone jest badaniom kultury duchowej i materialnej starożytnych Słowian. Szczególną uwagę zwraca się na narody czeskie i rosyjskie.

NIKITA HONIAT (Akominat) (ser. XII-1213) - pisarz bizantyjski. Zajmował wysokie stanowiska rządowe. Autor „Kroniki” (wydarzenia 11181206), zawierającej osobiste spostrzeżenia - ważne źródło spuścizny Bizancjum i ludów sąsiednich w XII wieku, jeden z najlepszych pomników prozy średniowiecznej, w którym podjęto próbę psychologicznego wyjaśnienia przyczyn wydarzeń.

OMAR ISFAGANI Abu al-Faraj al-Isfahani (894-967) - arabski pisarz, nauczyciel, muzyk. Opracował obszerne zbiory poezji arabskiej i arabskojęzycznej z VII-X wieku. („Księga pieśni”).

ONCHUKOV N.E. - kolekcjoner i wydawca rosyjskiej sztuki ludowej. Główny prace: „Eposy Pechersk, nagrane przez N. Onchukova” (1904), „Opowieści północne” (1908).

ORIGEN of Alexandria (ok. 185-254) - chrześcijański teolog i naukowiec. Kierował szkołami w Aleksandrii i Cezarei, prowadził ascetyczny tryb życia. Jest autorem prac teologicznych i literackich („O zasadach”, „Przeciw Celsusowi” itp.). Sporządził notatki do „Ewangelii Jana”, stosując metody interpretacji alegorycznej i przenośnej. Jako pierwszy porównał oryginał Starego Testamentu w języku hebrajskim i jego różne tłumaczenia. W 543 roku został skazany jako heretyk.

PANDLEBURY John (1904-1941) - angielski archeolog. W latach 1930-36. nadzorowane wykopaliska w Ameryce, a następnie - pomniki kultury minojskiej na ok. Kreta. Zabity przez nazistów podczas zdobywania wyspy.

PLATO (427-347 pne) - wybitny myśliciel starożytnej Grecji, uczeń Sokratesa. Założył Akademię w Atenach. Autor "Ustaw" i innych prac.

PLINIUS STARSZY (Guy Secundus, ok. 23-79) - rzymski pisarz i naukowiec. Pełnił szereg ważnych stanowisk w Cesarstwie Rzymskim, dowodził flotą. Zajmuje się językoznawstwem, sprawami wojskowymi, elokwencją. Ch. praca przetrwania - „Historia naturalna” w 37. książce. -

obszerny zbiór starożytnej wiedzy. Do XIX wieku. zachował swoją definicję świata przyrody jako świata zwierząt, roślin i minerałów. Zabity podczas udziału w akcjach ratunkowych podczas erupcji Wezuwiusza.

PLUTARCH (ok. 46 - po 119) - starożytny grecki pisarz ze starej zamożnej rodziny. Honorowy obywatel Aten. Był arcykapłanem Apollina Pytyjczyka w Delfach. Dużo podróżowałem. Z ponad 250 prac dotyczących medycyny, fizyki, muzyki itp. Zachowała się tylko jedna trzecia. Ch. kompozycja: „Biografie porównawcze” (50 wybitnych Greków i Rzymian).

PRABHUPADA SWAMI (1896-1977) - indyjski myśliciel, pisarz, osoba publiczna. Dokonałem tłumaczenia Śrimad-Bhagavatam. Jego prace zostały przetłumaczone na ponad 30 języków. W 1966 roku założył Międzynarodowe Towarzystwo Świadomości Kryszny. Wykładał na wszystkich sześciu kontynentach. Opublikował ponad 60 tomów tłumaczeń, interpretacji i recenzji dzieł klasyków indyjskich z zakresu religii, nauki, literatury i sztuki.

PROKOPIA CEZARIANA (ok. 500 - po 565) - największego bizantyjskiego pisarza, prawnika i mówcy ze szlachty senackiej. Doradca dowódcy Belizariusza. Napisał „Historię wojen Justyniana z Persami, Wandalami i Gotami” w 8 książkach, traktacie „O budynkach Justyniana” i „Tajna historia”. Jego prace są najważniejszymi źródłami dziedzictwa Bizancjum i sąsiednich państw od końca V do początku XX wieku. VI wieki.

Vladimir Yakovlevich PROPP (1895-1970) - radziecki bibliolog, folklorysta i badacz kultury ludowej, profesor na Leningradzkim Uniwersytecie Państwowym. Głębokie prace na temat podstaw sztuki ludowej: „Morfologia baśni” (1928), „Historyczne korzenie baśni” (1946), „Rosyjski epos bohaterski” (1955), „Rosyjskie święta rolnicze” (1963), zbiór artykułów „Folklor i rzeczywistość” (1963) i inni.

PTOLEMEUS CLAUDIUS (ok. 81 - ok. 161) - starożytny grecki naukowiec i astrolog pochodzący ze Środka. Egipt. Ch. praca - „Almagest” (zbiór starożytnej wiedzy o wszechświecie). W pracy „Geografia” w 8 książkach. przedstawił przegląd opisów ziemi starożytnego świata, do traktatu dołączono ogólną i 26 prywatnych map powierzchni ziemi. Autor jest geocentryczny. systemy świata.

RAMAKRISHNA Paramahamsa (Gadadhar Chatterjee, 1836-1886) jest kapłanem w świątyni bogini Kali w Dakshineswar. Jeden z największych duchów XIX wieku. Jego nauczanie nie zostało przez niego przedstawione na piśmie. Przetrwaliśmy tylko powtórki nauk zebranych przez jego uczniów: Ewangelię Ramakryszny, napisaną przez Mahendranatha Guptę, oraz biografię opracowaną przez Swamiego Saradanandę. Książki:

Proklamacja Ramakrishna (1914), Ramakrishna. Szkic biograficzny ”(1915) i inne.

RYBAKOV Boris Alexandrovich (19 08) - radziecki archeolog i historyk. Członek korespondent Rosyjskiej Akademii Nauk, profesor Uniwersytetu Moskiewskiego. Główny zajmuje się archeologią, historią i kulturą Słowian i starożytnej Rusi: „Pogaństwo starożytnych Słowian” (1981), „Pogaństwo starożytnej Rusi” (1988).

RYBNIKOV Pavel Nikolaevich (1831-1885) - rosyjski etnograf, kolekcjoner sztuki ludowej. Nagrał 224 eposy i pieśni sakralne. Wybitni gawędziarze eposów - T.G. Ryabinin, A. Sorokin, V. Shchegolenok i inni. Zobacz badania: „Pieśni zebrane przez P.N. Rybnikowa ”(1909-10).

P.S. SAVELIEV (1814-1859) - orientalista, numizmatyk, archeolog. Opracował ogólną mapę handlu między Rosją a Środkiem. Wschód w VII-XI wieku. Był zaangażowany w badanie dziedzictwa Złotej Ordy.

SAKSON GRAMMATIK (ok. 1140 - ok. 1220) - duński pisarz-kronikarz, ksiądz. Opublikowane w języku łacińskim „Historia Danii”, w 16 książkach. (w 9 książkach nakreślił najstarsze sagi Europy Północnej, aw 7 książkach opisał wydarzenia aż do 1185).

SVEN OGESEN (Agesan, XII wiek) - skandynawski pisarz-kronikarz pochodzący z Jutlandii. Brał udział w wyprawach króla Danii Kiudy VI przeciwko Słowianom Wendom (1184). Napisał krótką kronikę Danii od czasów starożytnych do 1185 roku.

SYNESIUS (Senesius of Cyrene, ok. 371 - ok. 414) - grecki wizjoner, naukowiec i myśliciel pochodzący z rodziny szlacheckich właścicieli ziemskich. Chociaż nie został ochrzczony, w 410 roku został biskupem Ptolemais (Libia) w okresie przejściowym, w czasie współistnienia obrzędów chrześcijańskich i słowiańskich. W dziele „Dion Chrysostomos, czyli na jego drodze życia” i hymnach występuje charakterystyczna mieszanka wpływów chrześcijańskich i neoplatońskich.

SILVESTER II, Herbert (IX wiek - 1003) - papież. Jeden z najbardziej wykształconych ludzi swoich czasów - myśliciel, matematyk, znawca starożytnych pism świętych.

SNEGIRYOV Ivan Mikhailovich (1793-1868) - rosyjski etnograf, badacz kultury ludowej. Profesor rzymskiej literatury i starożytności Uniwersytetu Moskiewskiego. Badania: „Rosjanie w przysłówkach”, „Rosyjskie przysłowia i przypowieści ludowe” (1848), „Ruskie święta i zabobony obrzędowe”

(1837-39). Jeden z pierwszych zbieraczy materiałów dotyczących rosyjskiej kultury ludowej i twórczości ustnej. Wyciągnął wnioski o wspólnocie folkloru ludów słowiańskich, o odbiciu światopoglądu ludzi i prawa państwowego w przysłowiach i zwyczajach.

SOKOLOV Boris Matveyevich (1889-1930) - radziecki naukowiec-folklorysta, etnograf. Dyrektor Muzeum Narodów ZSRR. Prace nad badaniem poszczególnych wątków dziedzictwa epopei rosyjskiej, publikacja eposów dawnych, „Wycieczka do poetyki folkloru rosyjskiego” (1926), artykuły z zakresu etnografii i muzealnictwa, kurs wykładów o eposach i baśniach („Folklor rosyjski”, 1929).

SOKOLOV Yuri Matveyevich (1889-1941) - radziecki naukowiec-folklorysta, bibliolog, członek rzeczywisty Akademii Nauk Ukrainy. Autor wielu opracowań z zakresu folkloru ludów ZSRR, kompilator podręcznika „Folklor rosyjski” (1938). Obaj są studentami V.F. Młynarz. W książce podsumowano doświadczenia ich zbiorowej działalności. Poezja kraju (1926).

STEPHANUS BYZANTINE - gramatyka grecka. Za panowania cesarza Justyniana I wydano słownik geograficzny „Opis narodów”, którego część utrwaliła się w oryginale, reszta - w wypowiedziach innych autorów. Źródło informacji o starożytnej geografii, wyroczniach, zjawiskach magicznych itp. Na jego twórczości polegali kolejni pisarze ziemscy (np. Konstantin Porphyrogenitus).

STRABON (gr. - Kosoy, ok. 63 - ok. 20 pne) - największy starożytny grecki geograf. Dużo podróżowałem. Jego prace: „Geografia” w 17 książkach. oraz „Komentarze historyczne” - będące efektem wiedzy geograficznej starożytności, są interesujące z mitograficznego i kulturowego punktu widzenia.

TACITUS, Publius Cornelius (ok. 55 - ok. 120) - rzymski mówca i polityk. Ch. prace poświęcone są spuściźnie Rzymu i Cesarstwa Rzymskiego (Historia w 14 księgach i Roczniki w 16 księgach), a także wierzeniom, strukturze społecznej i życiu starożytnych Niemców (esej geograficzny i etnograficzny „Niemcy”).

TILAK BALGANGADHAR (Bar Gangadgar, 1856-1920) - indyjski uczony, bramin z kasty, maratha z pochodzenia. Osoba publiczna, prawnik. Studium Wed i wczesnego okresu kultury indyjskiej poświęconych jest kilka prac naukowych.

TIKHONRAVOV Nikolai Savvich (1832-1893) - rosyjski naukowiec, bibliolog, archeograf. Był zaangażowany w publikację i badanie zabytków

rękopisów starożytnych pism rosyjskich. Profesor na Uniwersytecie Moskiewskim. Akademik Petersburskiej Akademii Nauk. Materiały: „Kroniki literatury rosyjskiej i starożytności” w 5 tomach. (1859-63), „Pomniki wyrzeczonej literatury rosyjskiej” (1863), badania nad „Złożeniem hostii Igora” (1866), „Rosyjskie eposy starego i nowego zapisu” (1894).

TOLL Eduard Wasiljewicz (1858-1902) - rosyjski naukowiec, geolog polarny i pisarz lądowy, badacz Arktyki, który poświęcił swoje życie poszukiwaniom tajemniczej Ziemi Sannikowskiej. Kierował wyprawami do północnych regionów Jakucji i na Wyspy Nowosybirskie. Ukończono szereg hydrograficznych, fizycznych i geograficznych. i badania geologiczne. W listopadzie 1902 roku Toll z trzema satelitami wyruszył w swoją ostatnią podróż do Ziemi Sannikowskiej, z której nigdy nie wrócił. Jego kompozycja - "Żeglowanie na jachcie" Zaria "(1959).

Treshnikov Alexander Fedorovich (1914-1991) - polarnik, akademik Akademii Nauk ZSRR. Prezes Towarzystwa Geograficznego ZSRR. Lider wielu wypraw polarnych. Uczestnik tworzenia Atlasu Antarktydy (1966-69), autor prac dotyczących Arktyki i Antarktydy.

FILARET (Drozdov Wasilij Michajłowicz, 1782-1867) - przywódca kościoła, metropolita moskiewski. Członek honorowy Akademii Nauk w Petersburgu. Rektor Akademii Teologicznej w Petersburgu, profesor filozofii. Uczestnik prac nad Manifestem z 1861 r. W sprawie zniesienia pańszczyzny i innych dekretów.

KAMPIAN FOMA (Thomas Hamerken, ok. 1379-1471) - flamandzki hieromonk, średniowieczny pisarz i wizjoner. Najbardziej znane jest jego dzieło „O naśladowaniu Chrystusa” (ok. 1418), które doczekało się ponad 2000 wydań.

FOMENKO Anatoly Timofeevich (ur. 1945) - doktor nauk fizycznych i matematycznych, profesor matematyki na Moskiewskim Uniwersytecie Państwowym. Łomonosow, akademik Rosyjskiej Akademii Nauk. Wraz z G.V. Nosovskim opublikował książki: „Nowa chronologia Rosji, Anglii i Rzymu” (1995), „Rosja i Rzym”, „Imperium”, „Biblijna Rosja” itp.

FORTINSKY Fyodor Yakovlevich (1846-1902) - rosyjski badacz, profesor Uniwersytetu Kijowskiego. Głównym przedmiotem badań są stosunki niemiecko-słowiańskie. Tezy: „Titmar z Merseburga i jego kronika” (1872), „Nadmorskie miasta Vendian i ich wpływ na powstanie Ligi Hanzeatyckiej przed 1370 rokiem” (1872). W swoich badaniach wiele uwagi poświęcił problematyce życia gospodarczego Pomorskich Słowian.

FRIEDRICH II Wielki (1712-178 6) - pruski monarcha i wódz. Autor esejów politycznych, filozoficznych i poezji.

THUKIDIDES (460-396 pne) - starożytny grecki odkrywca z Aten. Autor „Historii wojny peloponeskiej” - niedokończonej pracy w 8 książkach. (do 411 pne). Praca ta jest uważana za cenne etnograficzne, społeczno-ekonomiczne źródło informacji o życiu wczesnego greckiego świata.

HALKOKONDIL (Laonik, ok. 1430 - ok. 1490) - bizantyjski mąż stanu ze szlacheckiej rodziny. Autor „Historii” w 10 książkach, które szczegółowo opisują powstanie państwa osmańskiego i upadek Bizancjum (1293-1463). Praca zawiera również informacje o ludach Europy Południowej i Wschodniej.

KHARITON - hegumen klasztoru Valaam (1933-47). Kompilator kolekcji „Smart doing. O modlitwie Jezusowej ”(klasztor Walaam, 1936).

CHERTKOV Alexander Dmitrievich (1789-1858) - rosyjski archeolog, numizmatyk. Uczestnik wojny 1812 r. Niektóre prace poświęcone są wojnom rosyjsko-bizantyjskim. W 1838 r. Po raz pierwszy przeprowadził gruntowne wykopaliska słowiańskich kurhanów w rejonie Moskwy. Posiadał jedną z najbogatszych kolekcji książek, rękopisów i monet w Rosji. Na tej podstawie utworzono prywatną bibliotekę Chertkovskaya - bezpłatną i publicznie dostępną. Główny prace: "Opis starożytnych monet rosyjskich" (1834), "Dodatki" w 3 tomach. (1837-42); badania: "Esej o starożytnej historii Proto-Słowian" (1851), "Plemiona trackie żyjące w Azji Mniejszej" (1852), "Plemiona pelasgo-trackie zamieszkujące Włochy" (1853), "O języku pelazgów zamieszkujących Włochy i jego porównanie z Starosłowiański ”(1857).

CHARDIN JEAN (1643-1713) - francuski podróżnik, syn jubilera. W 1664 r. Wyjechał do Indii i Iranu, aby kupić drogocenne kamienie. Wielką sławę zyskały wielotomowe „Podróż”, będące cennym źródłem do badań nad krajami Azji (zwłaszcza Iranu) oraz „Dzieje koronacji perskiego szacha Solimana III” (1671).

SHAFARIK Pavel Josef (1795-1861) - czesko-słowacki naukowiec, językoznawca, poeta. Członek korespondent zagraniczny Akademii Nauk w Petersburgu. Zajmuje się językami słowiańskimi i bibliologią, etnografią i archeologią: „Starożytności słowiańskie” w 2 tomach. (1837), zbiór „Muza tatrzańska z miarą słowiańską” (1814).

SHAKHMATOV Alexander Alexandrovich (1864-1920) - wybitny rosyjski językoznawca. Członek Petersburskiej Akademii Nauk. Położył podwaliny pod naukę rosyjskiego języka książki, krytyki tekstu jako nauki. Redaktor

akademickiego słownika języka rosyjskiego (1891-1916). Światową sławę zyskał dzięki pracom o językach wschodniosłowiańskich: „Badania nad językiem liter nowogrodzkich XIII i XIV wieku”. Był pierwszym, który zarysował złożone losy rosyjskiego pisarstwa kronikowego w XI-XVI wieku. Przywrócił rzekomy obraz powstania „Opowieści minionych lat”.

SHAHRISTANI (al-Shahrastani Muhammad ibn Abd al-Kerim, 1086-1153) - muzułmański teolog i myśliciel; napisał po arabsku. Opracował zbiór biografii starożytnych myślicieli i naukowców. Najbardziej znana jest książka „Księga religii i sekt”.

SCHLETZER August Ludwig (1735-1809) - niemiecki historyk i filolog. Zajmuje się historią ogólną, studium źródłowe, historią kronik. Aktywny zwolennik i propagandysta „teorii normańskiej”. W 1761 roku na zaproszenie G.F. Miller przybył do Petersburga. W 1765 został mianowany akademikiem historii Rosji. W 1767 r. Wrócił do Niemiec i zabrał wszystkie zebrane materiały. Działalność A.L. Schletsera i Miller G.F. miał na celu zniekształcenie starożytnego dziedzictwa Rosji i zniszczenie zabytków pisanych, które świadczą o wielu tysiącach lat duchowego doświadczenia Rosji. Ch. praca - "Nestor, kroniki rosyjskie w języku starosłowiańskim" (1809, po niemiecku).

SCHERBAKOV Vladimir Ivanovich - rosyjski naukowiec, pisarz-badacz. Autor książek: „Wszystko o Atlantydzie” (1990), „Asgard - miasto bogów” (1991), „Spotkania z Matką Bożą” (1993), „Wiek Trojański” (1995) itp.

EVANS Arthur John (1851-1941) - wybitny angielski archeolog. Prezes Brytyjskiej Akademii Nauk (1916-19). Przeprowadził gruntowne wykopaliska ok. Kreta, odkryła i zbadała kulturę minojską, dowiodła istnienia pisma „dophenickiego” wśród starożytnych Kreteńczyków. Podjął pierwszą próbę rozwikłania kreteńskich liter.

EMPEDOKLES (ok. 495-435 pne) - starożytny grecki myśliciel, poeta, uzdrowiciel, kapłan. Zajmuje się astronomią, matematyką, fizjologią, psychologią, itp. We fragmentach zachowała się główna praca: „O naturze”. Uważany jest za twórcę ogólnie przyjętej doktryny żywiołów (ziemia, woda, powietrze, ogień). Wiersz „Oczyszczenie” powtarza orficko-pitagorejską naukę.

EFOR (405-330 pne) - starożytny grecki odkrywca z Kim. Opracował pierwszą „Historię ogólną Grecji” w 30 książkach. (od inwazji Dorian do 340 pne). „Historia” sprowadza się do nas w powtórkach i fragmentach.

EL-KIFTI (Ibn al-Kifti, 1172-1248) jest arabskim pisarzem. Opracował zbiory biografii z zakresu medycyny, filozofii, nauk przyrodniczych.

LISTA KSIĄŻEK

Abeveg z rosyjskich przesądów. SPb., 1786.

Avenarius N.A. Kilka słów o wypełnieniach Drogichin. M., 1894.

Adelung F. O podobieństwie sanskrytu z rosyjskim. SPb., 1811.

A.S. Aksakov O starożytnym życiu Słowian. SPb., 1856.

On jest taki sam. Porównanie rosyjskich słów z sanskrytem. SPb., 1855.

Alekseev L.V. Wykopaliska w Mstislavl. M., 1980.

On jest taki sam. Trzy wrzecionowce z napisami z Białorusi. M., 1955.

Andreev D.A. Róża Świata. M., 1991.

Andreev N.N. Rosja słowiańska lub przedpaństwowa. SPb., 1909.

Anisimov A.F. Kosmologiczne reprezentacje ludów Północy. M.-L., AN, 1959.

Anichkov E.V. Pogaństwo starożytnej Rosji. SPb., 1914.

On jest taki sam. Poezja ludowa i starożytne wierzenia Słowian. Wschód. Rosyjski literatura, 1872.

Artamonov M.I. Cymeryjczycy i Scytowie. L., 1974.

Artamonov M.I. Napisy na bakłażanach Muzeum Nowoczerkaskiego i na kamieniach osady Majackiej. Sov. archeologia, XIX. 1954.

Artsikhovsky A.V., Borkovsky V.I. Litery nowogrodzkie na korze brzozy. Z wykopalisk 1953-1954 M., 1958.

Artsikhovsky A.V., Yanin V.L. Z wykopalisk w latach 1962-1976 M., 1978.

Astakhova A.M. Rosyjski epos na północy. Petrozavodsk, 1948. Afanasyev A.N. Rosyjskie opowieści ludowe w 3 tomach. M., 1958.

Bessonova S.S. Religijne reprezentacje Scytów. Kijów, 1983.

Birnbium. Język prasłowiański. M., 1987.

Bodyansky O.M. O czasach powstania liter słowiańskich. M., 1855.

On jest taki sam. Historia kozaków zaporoskich. M., 1847.

On jest taki sam. Odnośnie opisu rękopisów słowiańskich ... M., 1870.

Bolsunovsky K.V. Zabytki mitologii słowiańskiej. Kijów, 1914.

On jest taki sam. Znak przodków Rurykowiczów, wielkich książąt kijowskich. Kijów, 1908.

Bongard-Levin G. i Grantovsky E. From Scythia to India. M., 1977.

M.V. Brechkevich O Słowianach i ich sąsiadach w starożytności. 1857.

Brun V.K. O stosunkach Getów z Dakami, tych drugich ze Słowianami, a Rumunów z Rzymianami. Odessa, 1868.

A.S. Budilovich Prymitywni Słowianie w ich języku, sposobie życia i pojęciach. Kijów, 1878-1882.

Buslaev F.I. Historyczne szkice rosyjskiej literatury i sztuki ludowej. SPb., 1861.

On jest taki sam. Ślady bohaterskiej epopei rosyjskiej w mitycznych przedstawieniach plemion indoeuropejskich. Phil. album z wycinkami, 1862-1863.

G. Wankel Erotyczny głaz z napisem fenickim znaleziony niedaleko Smoleńska w Rosji. Antyk Połock-Witebsk, wydanie III, 1916.

Vasiliev Al. O starożytnej historii północnych Słowian przed czasami Ruryka. SPb., 1858.

Książka Velesova. Tłumaczenie i komentarz Aleksandra Asowa. M., 1994.

Veltman A.F. Attyla i Rosja IV i V wiek. Zbiór legend historycznych i ludowych. M., 1858.

On jest taki sam. Indo-Niemcy lub Saivan. Doświadczenie w zbieraniu i weryfikowaniu legend o prymitywnych mieszkańcach Niemiec. M., 1856.

On jest taki sam. Kashchei jest nieśmiertelny, epos dawnych czasów. M., 1833.

On jest taki sam. Prymitywne wierzenia i buddyzm. M., 1864.

Venelin Yu.I. Okręgowi mieszkańcy Morza Bałtyckiego. M., 1846.

On jest taki sam. Myśli o historii w ogóle, a szczególnie o historii Rosji. Wiara i miara. SPb., 1999.

Verenikin A. Przeszłość Zjednoczonych Słowian. Rostów, 1914.

Vilchinsky Olgugd. Historia Rosji według legend współczesnych, dokumentów i pomników (839-1078). Wilno, 1908.

Volansky T. Listy o starożytności słowiańskiej. Gniezno, 18 45. (Magus. Journal of Wends, nr 2-3. L., 1991).

Volansky F. Pomniki pisma słowiańskiego przed narodzinami Chrystusa. Polska, XVIII wiek

Volkonskaya Z.A. Malarstwo słowiańskie z V wieku. M., 1825.

Voronin N.N. Starożytny Grodno. MIA, nr 41. M., 1954.

Pytania do metropolity Jana Petersburga i Ładogi oraz hierarchii Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego. SPb., 1999.

Vysotsky N.F. Kilka słów o starożytnej Wołdze w Bułgarii. Kazań, 1908.

Galkovsky N.M. Walka chrześcijaństwa z pozostałościami pogaństwa starożytnej Rosji. M., 1913.

Gedeonov SA Varangians i Rosja. SPb., 1876.

Gilferding A.F. Historia Słowian bałtyckich. M., 1855.

On jest taki sam. Epopeje Onegi, nagrane latem 1871 roku. Ed. ANSSSR, M.-L., 1949.

Glinka Gr. Starożytna religia Słowian. Mitava, 1804.

P.V. Golubovsky O początku pisania rosyjskiego. JMNP, 1848.

On jest taki sam. Pieczyngowie, Torki i Połowcy przed najazdem Tatarów, 1884.

Gorodtsov V.A. Notatki na glinianym naczyniu z tajemniczymi znakami. Archeologiczne wiadomości i notatki. SPb., 1897.

Grigorovich V.N. O starożytnym piśmie Słowian. ZhMNP, SPb., 1952.

Grigoriev A.D. Archangielskie eposy i pieśni historyczne zebrane w latach 1899-1901 M., 1904; Praga, 1939; SPb., 1910.

On jest taki sam. O starożytnych wyprawach Rosji na wschód (zbiór artykułów Rosja i Azja). SPb., 1876.

Grinevich G.S. Ile tysiącleci słowiańskiego pisma (O wynikach rozszyfrowania run prasłowiańskich). Myśl rosyjska, nr 1. Reutov, 1991.

On jest taki sam. Pismo prasłowiańskie - skutki rozszyfrowania, w.1. M., 1993; vol. 2, M., 1999.

Gumilyov L.N. Starożytni Turcy. M., 1967.

Guseva N.R. Hinduizm. Bliskość i pokrewieństwo języka i religii starożytnych Słowian i starożytnych Aryjczyków. M., 1977.

Dal V.I. Przysłowia narodu rosyjskiego. M., 1957.

Derzhavin N.S. Słowianie w starożytności. M., AN, 1946.

Dzhurovich D.N. W kwestii pochodzenia nazwy Słowian. Warszawa, 1913.

Dondukov-Korsakov A.M. Starożytny pomnik Wilczego Ogona w kraju Radimichi. Antyk Połock-Witebsk, t. III. 1916.

Starożytne rosyjskie wiersze zebrane przez Kirshę
Danilov. Ed. S.K. Shambin. M., 1938.

Starożytności Herodota Scytii. SPb., 1866.

Starożytna Rosja i Słowianie. M., 1978.

Dubynin A.F. Osada Trójcy w regionie moskiewskim. Sov. archeologia, nr 1. 1964.

Dugin A. Hiperborejska teoria. M., 1993.

Yelachich E. Daleka Północ jako Ojczyzna Ludzkości. SPb., 1910 ..

Zabelin I.E. Historia życia rosyjskiego od czasów starożytnych. M., 1876-1879.

Zamarovsky V. Sekrety Hetytów. M., 1968.

Zelenin D.K. Eseje o mitologii rosyjskiej. Piotrogród, 1916.

A.P. Znoyko Rus i Etruskowie. M., 1984.

Ivanov V.V., Toporov V.N. Badania z zakresu starożytności słowiańskiej. M., 1974.

Ivanishev N.D. O starożytnych społecznościach wiejskich w południowo-zachodniej Rosji. Kijów, 1863.

Ivanchenko A.S. Na drogach Wielkiego Rosjanina. Magazyn Slavyane, 1991.

Istrin V.A. O pochodzeniu oryginalnego listu. Biuletyn historii kultury światowej, nr. 1959.

Ku mocy Boga ... SPb., 1998.

W kierunku stanu moralnego i prawnego. SPb., 1999.

Kalinsky I.P. Miesiące kościelne i ludowe. M., 1997.

Notatki Rosyjskiego Towarzystwa Geograficznego dla Wydziału Etnografii. SPb., 1877.

Kaisarov A.S. Mitologia słowiańska i rosyjska, 1810.

Kastorsky M.I. Napis z mitologii słowiańskiej. SPb., 1841.

Kirpichnikov A.N. Stara rosyjska broń. Kwestia 2. SAI, 1966.

Klassen E.I. Nowe materiały do starożytnej historii Słowian w ogóle, a Slavyano-Russ w szczególności, z łatwym szkicem historii Russa przed narodzeniem Chrystusa. M., 1854-1861.

Klimov G.P. Książę tego świata. M., 1992.

On jest taki sam. Czerwona Kabała. M., 1993.

On jest taki sam. Mam na imię legion. Krasnodar, 1994.

On jest taki sam. Pieśń zwycięzcy. Krasnodar, 1994.

On jest taki sam. Protokoły radzieckich mędrców. Krasnodar, 1995.

On jest taki sam. Lud Boży. Krasnodar, 1999.

Kovalevsky A.Sh. Notatki o czynach ludów słowiańskich. Saratów, 1887.

Kokovtsev P.K. Nowy dokument żydowski o Chazarach. SPb., 1913.

Kondakov N.P. Rosyjskie skarby okresu Wielkiego Księcia. SPb., 1896.

Kondratov A.M. Etruskowie to zagadka numer jeden. M., 1977.

Konstantinov N.A. Tajemnicze znaki Morza Czarnego i postacie głagolicy. Notatki naukowe Leningrad State University, vol. 23, nr 197.1957.

On jest taki sam. Ludowe rzeźbione kalendarze. Zbiory Muzeum Antropologii i Etnografii, XX. 1961.

On jest taki sam. Tajne pisanie stolnika Baryatinsky'ego. Science and Life, nr 10 1972.

On jest taki sam. Początek rozszyfrowania tajemniczych znaków regionu Dniepru. Biuletyn LSU, t. 3.1963.

On jest taki sam. O początku pisania rosyjskiego. Neva, nr 7. 1957.

On jest taki sam. Znaki scytyjsko-sarmackie na zabytkach regionu Morza Czarnego (w kwestii pochodzenia pisma słowiańskiego). Krym, nr 7. Symferopol, 1951.

Corinth A.A. Rosja ludowa. Legendy, wierzenia, zwyczaje i przysłowia narodu rosyjskiego przez cały rok. M., 1911; Smoleńsk 1995.

Korolyuk V.D. Wołochi i Słowianie z rosyjskiej kroniki. Kiszyniów, 1971.

Kostomarov N.I. Słowiańska mitologia. Kijów, 1847.

Kochubinsky Al. Mapa osadnictwa Słowian w X wieku. Odessa, 1885.

A.A. Kunik, V.R. Rosen Wiadomości al-Bekriego i innych autorów o Rosji i Słowianach. SPb., 1878-1903.

Kyzlasov I.L. Pismo runiczne stepów eurazjatyckich. M., 1994.

Ławrow P.A. Materiały dotyczące historii powstania pisarstwa słowiańskiego. 1930, Akademia Nauk ZSRR.

Lavrov P.L. Filozofia historii Słowian. SPb., 1870.

Lavrovsky P.L. Kryptografia staroruska. M., 1870.

V.P. Lebedev U zarania słowiańszczyzny. Piotrogród, 1915.

Leger Louis Paul. Słowiańska mitologia. Woroneż, 1908.

Leontovich F.I. Aryjskie podstawy życia społecznego starożytnych Słowian. 1897.

Lekhnitsky M. Historyczny i krytyczny esej o stworzeniach. znaczenie i pochodzenie nazwy Slovyane lub Slavyane. Kijów, 1896.

Książka Lesnoya S. Vlesova - pogańska kronika przedolejskiej Rosji. Winnipeg, 1966.

Lomonosov M.V. Historia starożytnej Rosji. SPb., 1766.

Lvov P.Yu. Świątynia chwały rosyjskich bohaterów od czasów Gostomysla do panowania Romanowów. SPb., 1809.

Łukaszewicz P.A. Przykłady światowego, słowiańskiego uroku obliczeń astronomicznych ... Kijów, 1851; M., 1855.

To jest to samo: zaklęcie lub święty język magów, magów i kapłanów. SPb., 1846.

On jest taki sam. Wyimaginowany świat indoeuropejski lub prawdziwy początek powstawania języków. Kijów, 1873.

Lysenko P.F. Wykopaliska starożytnego Berestye. M., 1971.

Lyubavsky M.K. Historyczne losy Słowian. M., 1915.

V. V. Mavrodin Pochodzenie narodu rosyjskiego. L., Leningrad State University, 1978.

Makavelsky A.O. Avesta. Ed. AN Az. SSR, 1968.

M.A. Maksimowicz Dzieła zebrane, 1876-1880.

Markov A. Belomorian eposy. M., 1901.

Marr N.Ya. W kwestii pochodzenia nazw plemiennych „Etruskowie” i „Pelasgi”. Notatki Wydziału Rosyjskiego Towarzystwa Archeologicznego. Piotrogród, 1921.

Mahabharata. Legenda Nali. Wierność małżeńska. Ylym, 1986.

Mahabharata. Książka o Karna (karnaparva). Science, 1990.

Mahabharata. Kary. Ylym, 1984.

Mahabharata. Góral. Ylym, 1985.

Mahabharata. Książka leśna (aranyakaparva). Science, M., 1987.

Mahabharata. Mokshadharma. Ylym, 1983.

Mahabharata. Virataparva. M., 1993.

Mahabharata. Sabhaparva. Książka dotyczy spotkania. M.-L., 1962.

Mahabharata. Udyogaparva. Książka o starzeniu się. Science, 1976.

Mahabharata. Dronaparva. SPb., Science, 1992.

Mahabharata. O braku ataku na sen. Ylym, 1982.

Mahabharata. O żonach. Ylym, 1982.

Mahabharata. Bhagavad Gita. Bhaktivedanta Book Trust, 1984.

Mahabharata. Anugita. Ylym, 1977.

Mahabharata. Księga Sanageujata. Ylym, 1977.

Mahabharata. Ramajana. M., 1974.

A.A. Medyntseva Stare rosyjskie inskrypcje nowogrodzkiej katedry Sophia. M., 1978.

Melnikova E.A. Skandynawskie napisy runiczne. M., 1977.

Merpert N. Ya. W kwestii najstarszych plemion bułgarskich. Kazań, 1957.

Miller Vs. W kwestii słowiańskiego „alfabetu”. Dziennik Ministerstwa Edukacji Publicznej, nr 3. 1884.

Miller V.F. Epopeje nowego i niedawnego nagrania. M., 1908.

On jest taki sam. Eseje o mitologii aryjskiej w powiązaniu z kulturą starożytną. M., 1867.

Mirolyubov Yu.P. Wedyzm i pogaństwo słowiańskie. Monachium.

On jest taki sam. Rigweda i pogaństwo. Monachium, 1981.

On jest taki sam. Mitologia rosyjska. Eseje i materiały. Monachium, 1982.

Mironova V.G. Staraya Russa w starożytności. Journal of Russian Archaeology, nr 3. 1999.

V.I. Modestov O jednym słowiańskim imieniu w inskrypcjach pompejańskich. Kijów, 1875.

Moroshkin F. Znaczenie imion Russ i Słowian. M., 1840.

Murin V.Yu. Dwa wczesne kompleksy scytyjskie z regionu Zaporoża. Kijów, 1977.

Nadezhdin N.I. Scytia Herodotowa, wyjaśniona przez porównanie z miejscowościami. Odessa, 1842.

A.I. Nemirovsky Etruskowie. M., 1983.

Nideris. Życie i kultura starożytnych Słowian. Praga, 1924.

Nikiforovsky M.Rosyjskie pogaństwo. SPb., 1875.

Nikolskaya T.N. Kraina Vyatichi. M., 1981.

Nikon Chronicle, tom 9. PSRL, L., 1965.

G.A. Nosova Pogaństwo w prawosławiu. M., 1975.

Żydowskie obrzędy lub opis ceremonii i rytuałów przestrzeganych przez Żydów. Orzeł, 1983.

Ovsyany N.R. Bliski Wschód i niewolnictwo. SPb., 1913.

Ozarovskaya O.E. Stare babcie. Piotrogród, 1916.

Onchukov N.E. Eposy Pechersk. Notatki rosyjskiego geografa. społeczeństwo. SPb., 1904.

L.V. Padalka Pochodzenie i znaczenie imienia „Rus”. Połtawa, 1915.

Paleografia Europy na przestrzeni ostatnich stu tysięcy lat. Atlas-monografia. M., 1982.

Paplonsky Ivan Ivan Tabela porównawcza alfabetów słowiańskich, nr 6. 1854.

Parkhomenko V.L. U początków rosyjskiej państwowości (YIII-XI). L., 1924.

Piosenki zebrane przez P.V. Kireevsky, t. IX. M., 1860-1874.

Piosenki zebrane przez P.N. Rybnikov. Wydanie drugie, V. 1-3. M., 1909-1910.

Platov A. Kultowe obrazy ze świątyni w Retrze. Mity i magia Indoeuropejczyków, vol. 2.M., 1996.

Historie, baśnie, przypowieści starożytnych Indii. M., 1964.

A. L. Pogodin Z historii ruchów słowiańskich. SPb., 1901.

On jest taki sam. Wykłady o starożytności słowiańskiej. Charków, 1910.

Pokrovskaya E.F. W pobliżu wsi ołtarz z wczesnych czasów scytyjskich. Zhabotin. Kijów, 1962.

E. V. Pomerantseva Postacie mitologiczne w rosyjskim folklorze. M., 1975.

A.A. Potebnya O mitycznym znaczeniu niektórych rytuałów i wierzeń, 1865.

On jest taki sam. Filozofia języka i mitu. M., 1989.

Wiersz Sławomysla „Pieśń pobicia żydowskiej Chazarii Swietosława Khorobry”. Warszawa 1847.

Prozorovsky D.I. O nazwach liter słowiańskich. Journal of the Bulletin of Archaeology and History, vol. 7 SPb., 1888.

Propp V.Ya. Rosyjski epos heroiczny. 2nd ed. M., 1958.

On jest taki sam. Rosyjskie święta agrarne. L., 1963.

On jest taki sam. Historyczne korzenie baśni. L., 1986.

Pypin A.N. Historia rosyjskiej etnografii. SPb., 1891.

Radczenko. Ludowe kosmogoniczne legendy Słowian w stosunku do pielgrzymek. M., 1910.

Rezanov I.A. Wielkie katastrofy w historii ziemi. M., 1972.

Rzhiga G.V. Porównawcze tablice etymologiczne języków słowiańskich. SPb., 1878.

Rig Veda (red. Elizarenkova T.Ya.). M., 1989.

Rittich A. Mapa osadnictwa słowiańskiego w Europie Zachodniej w starożytności. 1899.

Rusłan i Ludmiła. SPb., 1999.

Rybakov B.A. Pochodzenie i wczesna historia Słowian. M., 1979.

On jest taki sam. Rzemiosło starożytnej Rusi. M., 1948.

On jest taki sam. Pogaństwo starożytnych Słowian. M., 1980.

On jest taki sam. Pogaństwo starożytnej Rosji. M., 1987.

Savelyev-Rostislavich N.V. Ruś Varangian według Nestora i pisarzy zagranicznych. SPb., 1845.

Sacharow I.P. Legendy narodu rosyjskiego. Pamiętnik ludzi. SPb., 1885.

Święta Ewangelia (w języku słowiańskim i rosyjskim). St. Petersburg, drukarnia synodalna, 1914. Przedruk. M., 1990.

V. V. Sedov Słowianie wschodni w I-XIII wieku. M., 1982.

Semyonov-Tien Shansky. Rozważania geograficzne dotyczące przesiedlenia ludzkości w Eurazji i narodu słowiańsko-rosyjskiego. M., 1916.

V. V. Sedov Problem pochodzenia i początkowej historii Słowian. L., 1988.

Seryakov M.L. Rosyjskie pismo przedchrześcijańskie. SPb., 1997.

Sizov V.I. Kopce prowincji smoleńskiej. Materiały dotyczące archeologii Rosji, t. 28. SPb., 1902.

Wedy słowiańsko-aryjskie, książka. 1. Santii Vedas of Perun. Saga Yngling. Omsk, 1999.

Wedy słowiańsko-aryjskie, książka. 2. Haratyas światła. Słowo Mądrości Maga Velimudra. Omsk, 1999.

Wedy słowiańsko-aryjskie, książka. 3. Inglizm - starożytna wiara ludów słowiańskich i aryjskich. Słowo Mądrości Maga Velimudra. Omsk, 2000.

Wedy słowiańsko-aryjskie, książka. 4. Źródło życia. White Way. Opowieści. Omsk, 2001.

Słowianie w starożytności (wg Kren). Woroneż, 1876.

Slawistyka w przedrewolucyjnej Rosji. Słownik bibliograficzny. M., 1879.

Folklor słowiański i bałkański. Geneza. Archaiczny. Tradycja. M., 1978.

Słowiańskie opowieści. Saratów, 1880.

Słowianie z Półwyspu Bałkańskiego i kwestia wschodnia. Tiflis, 1879.

Słownik starożytności słowiańskich. Ed. Polska Akademia Nauk w 5 tomach.

Sobolevsky A.I. Studia słowiańsko-scytyjskie. L., 1928.

Sokolov Yu.M. Epiki Onegi. Przygotowanie tekstów do druku, notatek i słownika autorstwa V. Cziczerowa. M., 1948.

Soloviev S.M. Esej o zwyczajach, zwyczajach i religii Słowian. 1850.

Solomonik E.I. Sarmackie znaki północnego regionu Morza Czarnego. Kijów, 1959.

A.A. Spitsyn Starożytności dorzecza Oka i Kama. Materiały dotyczące archeologii Rosji, t. 28. SPb., 1901.

On jest taki sam. Kurhany Włodzimierza. SPb., 1905.

Sreznevsky I.I. Architektura świątyń pogańskich Słowian.

On jest taki sam. Starożytne litery słowiańskie. SPb., 1848.

On jest taki sam. Badania nad pogańskim kultem starożytnych Słowian. SPb., 1848.

Stovik Yu.O. Słowianie to najstarszy autochtoniczny lud w Europie. Odessa, 1905.

Storozhevs A. i V. Rosja w czasie. Historia Rosji od czasów starożytnych do współczesności. Książka. 1. Historia starożytna Syberii i Słowian. Surgut-Moskwa, 1997.

Stroyev P.M. Krótki przegląd mitologii rosyjskich Słowian. M., 1815.

Struve V.V. Dekodowanie liter protoindyjskich. VAN, nr 8, 1947.

Surovetskiy L. Badania początków ludów słowiańskich. M., 1846.

On jest taki sam. Coś o runicznym piśmie narodów europejskich.

Archiwum Północne, nr 24, 1822.

Sukharev T.A. Rozwój tożsamości narodowej w starożytnej Rosji. 1914.

Syrdov I.Ya. Światopoglądy naszych przodków rosyjskich pogańskich Słowian przed chrztem Rusi. Kostroma, 1897.

Tatishchev V.N. Historia Rosji. 1769-1848.

Tacyt. Kompozycje. L., 1969.

Tilak B.G. Ojczyzna Arktyki w Wedach. 1903.

Tikhomirov M.N. Historyczne związki Rosji z krajami słowiańskimi i Bizancjum. M., 1969.

Tichonrawow N.S. i Miller V.F. Rosyjskie eposy starego i nowego nagrania. M., 1894.

P.N. Tretyakov Śladami starożytnych plemion słowiańskich. L., 1982.

On jest taki sam. Plemiona wschodniosłowiańskie. M.-L., 1948.

Trubachev O. N. Nazwy rzek prawobrzeżnej Ukrainy. M., 1968.

Tupitsky N.A. Tragedia Słowian. Przemówienie. Siergijew-Posad, 1915.

Turchaninov G.F. O języku inskrypcji na kamieniach osady Majackiej i kolbach Muzeum Nowoczerkaskiego. Journal of Sov. archeologia, nr 1. 1964.

Tyshkevich K.P. Odciski ołowiu znalezione w rzece Buga w pobliżu Drogichin.

Antyki, w. 1.1864-1865.

Warren W. Found Paradise, czyli kolebka ludzkości na biegunie północnym. Boston, 1893.

Upaniszady (w 3 książkach). M., 1992.

Uspensky F.I. Pierwsze strony rosyjskiej kroniki i legend bizantyjskich. Odessa, 1914.

Ukhanova E.V. U początków pisarstwa słowiańskiego. M., 1998.

Famitsyn Al.S. Bóstwa starożytnych Słowian. SPb., 1884.

Figurovsky I.A. Rozszyfrowanie kilku starożytnych rosyjskich inskrypcji wykonanych za pomocą „tajemniczych liter”. Lipieck, 1957.

Florinsky V.M. Prymitywni Słowianie według zabytków ich prehistorycznego życia. Tomsk, 1894.

Florea B.N. Pojawienie się pisma słowiańskiego. Historyczne uwarunkowania jej rozwoju. Eseje o historii kultury Słowian. RAS. M., 1996.

Folklor i etnografia. Związki folkloru ze starożytnymi ideami i rytuałami. L., 1978.

Fraser D.D. Gałąź złota. M., 1980.

Chebotarev Kh.A. Wejście w prawdziwą historię Rosji. M., 1847.

L.V. Cherepnin Rosyjska chronologia. M., 1944.

P.Ya. Chernykh O historii kwestii „listów rosyjskich” w życiu Konstantyna Filozofa. Jarosław, 1947.

Chersky L.F. Nasi przodkowie. (Życie starożytnych Słowian). SPb., 1904.

Chertkov A.D. O języku pelazgów zamieszkujących Włochy i jego porównaniu z językiem starosłowiańskim. M., 1855.

On jest taki sam. O Beloberezhye i siedmiu wyspach, na których mieszkała Ruś. M., 1855.

On jest taki sam. Opis prowadzonej wojny. książka Svetoslava przeciwko Bułgarom i Grekom (według źródeł). M., 1843.

Chistyakov A.I. Życie starożytnych Słowian według kroniki Dietmore. SPb., AN, 1857.

Chudinov V.A. Światopoglądowe podstawy nazw plemion słowiańskich. Kolekcja GASBU. M., 1997.

On jest taki sam. Rosyjskie sylabiczne napisy na biżuterii. Vestnik MEGU, nr 1. 1998.

On jest taki sam. Zagadki pisarstwa słowiańskiego. M., 2002.

On jest taki sam. Napisy na wisiorkach damskich. Czwarte kulturoznawstwo. Czytania. M., 1999.

On jest taki sam. Znaki ceramiczne jako napisy. Zbiór prac naukowych Państwowej Wyższej Szkoły Zarządzania, t. 5.M., 1999.

On jest taki sam. „Znaki książęce” - istota i fikcja. GUU, nie. 6.M., 1999.

On jest taki sam. O nazwie słowiańskich znaków sylabicznych. Jeszcze inne są kulturologiczne. odczyty Uniwersytetu Moskiewskiego. M., 1998.

On jest taki sam. Słowiańskie pismo sprzed cyrylicy. Historia odszyfrowywania. M., 2000.

A.A. Shakhmatov Najstarsze losy plemion rosyjskich. Piotrogród, 1919.

Shafarik P.I. Starożytności słowiańskie., V.1-2. M., 1837-1848.

On jest taki sam. Słowiańska narracja.

Shepping D.O. Pisemne źródła o pogańskich bogach z rosyjskiej mitologii. Woroneż, 1889.

On jest taki sam. Mity pogaństwa słowiańskiego. M., 1949.

Shilov Yu.A. Kosmiczne sekrety kopców. M., 1990.

Schnitzer Ya. B. Ilustrowana uniwersalna historia literatury. SPb., 1903.

Śrimad Bhagavatam. Bhaktivedanta Book Trust. 1990.

Shritter I.M. Wiadomości o historykach bizantyjskich wyjaśniających historię Rosji. SPb., 1770-75.

Shcherbak A.M. Znaki na ceramice i cegłach z Sarkel - Belaya Vezha. Materiały i badania archeologiczne. M., 1959.

Słownik etymologiczny języków słowiańskich. Opracowany przez ON. Trubachev. Prasłowiański fundusz leksykalny. M., 1975.

Yagich I.V. Kwestia run wśród Słowian. Encyklopedia Słowian. Filologia, nie. 3. Grafika ze Słowian. SPb., 1911.

Pogaństwo Słowian wschodnich. Sob. naukowy. Pracuje. L., GME, 1990.

Yakovsky I. Chronologia obrazu historii Rosji. SPb., 1798.

Yanin V.L. Litery nowogrodzkie na korze brzozy. Z wykopalisk 1977-1983. M., 1986.

On jest taki sam. Książęce znaki Suzdala Rurykowiczów. Krótkie komunikaty Instytutu Kultury Materialnej, t. 62. M., 1956.

Yanushevsky G.E. Skąd pochodzi słowiańskie plemię Rus? Magazyn Volna, 1923.

A.I. Yatsimirsky Starożytności słowiańskie. Kurs wykładowy. Rostów, 1917.

LUDZKIE DZIECI Z WIELKIEJ RASY,

A wy, potomkowie niebiańskiego rodzaju,

BĄDŹ CZYSTY W DUSZE I DUCHU,

I POZWÓL CZYSTE SUMIENIE

MERILOMA TWOICH AKTÓW BĘDZIE ...

JEŚLI AKTY SĄ WIĄZANE WIARĄ,

CO PRZESZKADZA ZOBOWIĄZANIE AKTÓW? ..

STAROŻYTNE LINKI ZOSTANĄ PONOWNIE PRZYWRÓCONE,

I WEZWANIA potomków - przodkowie odpowiedzą.

Santii Vedas of Perun. Circle One.
Wedy słowiańsko-aryjskie. Książka. 1.

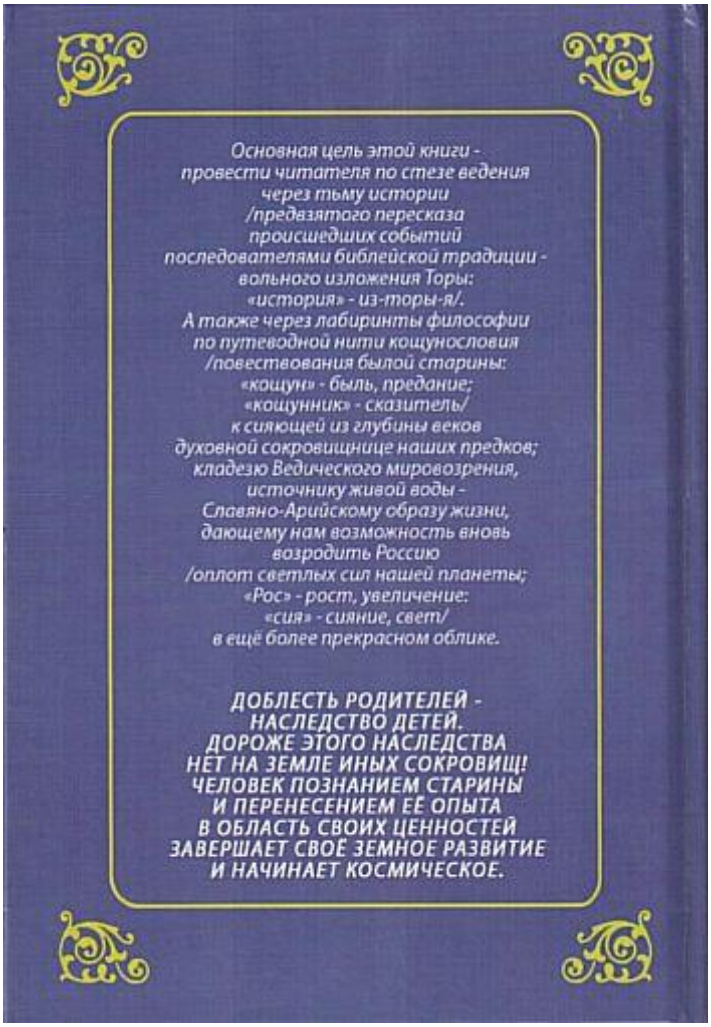

https://librusec.pro/b/567510/read?next=%2Fb%2F567510%3F